

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 01-2753

• ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1170 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

88^η

ΓΕΝΙΚΗ 2019
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
23 | 24 | 25 | 26 Ιουνίου

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1ο:

▶ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ-ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- ▶ Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- ▶ Οικονομικός απολογισμός οικονομικού έτους 2018 - Προϋπολογισμός οικονομικού έτους 2020
- ▶ Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- ▶ Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

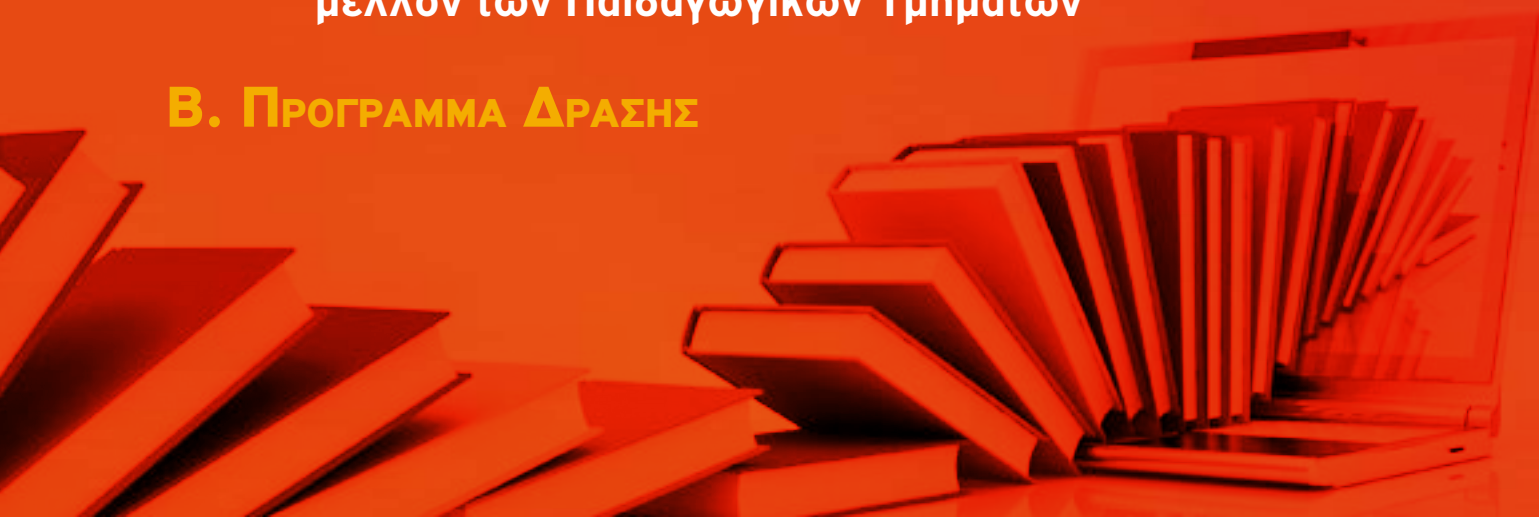
ΘΕΜΑ 2ο:

▶ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2019-2020

A. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

- I. Αξιολόγηση, Προγραμματισμός και Αποτίμηση Εκπαιδευτικού έργου
- II. Η λειτουργία του Δημόσιου Σχολείου (Χρηματοδότηση, κτηριακές υποδομές, εμπλεκόμενοι φορείς, ασφάλεια χώρων, νομική διασφάλιση πλαισίου λειτουργίας στο εκπαιδευτικό έργο)
- III. Οι δυσοίωνες για τα Παιδαγωγικά Τμήματα εξελίξεις που δρομολογεί η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών με το τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας. Ο ρόλος και το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων

B. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Απόφαση 88^{ης} Γ.Σ. ΔΟΕ

Η λειτουργία του Δημόσιου Σχολείου (Εμπλεκόμενοι φορείς - Ασφάλεια χώρων)

Το τελευταίο χρονικό διάστημα με αφορμή το απαράδεκτο γεγονός της υποβολής μηνύσεων από την Πυροσβεστική κατά Διευθυντών/Προϊσταμένων σχολικών μονάδων για παράβαση του άρθρου 7 του Π.Δ. 71/1988 σε συνδυασμό με το άρθρο 433 του Ποινικού Κώδικα (το οποίο προβλέπει κράτηση μέχρι τριών μηνών) σε περίπτωση, που εμφανίζει προβλήματα το σύστημα πυρασφάλειας, έγινε φανερό το πρόβλημα της αποσαφήνισης των αρμοδιοτήτων των φορέων που εμπλέκονται στη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Στην προκειμένη περίπτωση σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 της Πυροσβεστικής Διάταξης 13/2013, «Την ευθύνη για την τοποθέτηση, συντήρηση και καλή λειτουργία όλων των προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων και μέσων πυροπροστασίας σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα έχει ο εργοδότης που στην παρούσα και τις κείμενες διατάξεις πυροπροστασίας είναι ο ιδιοκτήτης-εκμεταλλευτής, ή (κατά νόμο) υπεύθυνος. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζεται ο Ν. 3850/2010 όπως κάθε φορά ισχύει.»

Σύμφωνα με τον Ν. 3850/2010, άρθρο 3 παράγραφος 2, ορίζονται σε σχέση με τον Δημόσιο Τομέα τα παρακάτω: «Για την εφαρμογή του παρόντος στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και ΟΤΑ ως «επιχείρηση» ή «εργοδότης» νοείται «Υπουργείο, Περιφέρεια, Νομαρχία ή άλλη αυτοτελής ή αποκεντρωμένη Δημόσια Υπηρεσία, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου ή Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Σε αντίθεση με όλα τα παραπάνω, αποδέκτες των μηνύσεων με αιτιολογία τη μη τήρηση των αρχικών όρων πυρασφάλειας, είναι οι Διευθυντές των Σχολικών Μονάδων που φαίνεται να θεωρούνται (κατά παράβαση των ανωτέρω) εργοδότες !!!

Το γεγονός κάνει επιτακτική την ανάγκη και ζητάμε:

- Να καθορίζεται με σαφήνεια η ευθύνη του κράτους και των Δήμων, σε ότι αφορά τη λειτουργία των σχολικών μονάδων και δεν άπτεται του παιδαγωγικού – διοικητικού έργου.
 - Την άμεση απόσυρση των μηνύσεων κατά των Διευθυντών των σχολικών μονάδων από την Πυροσβεστική Υπηρεσία, της οποίας τα στελέχη όφειλαν να γνωρίζουν ότι οι ευθύνες που καταλογίζουν ανήκουν στους Δήμους και όχι στους εκπαιδευτικούς.
 - Την άμεση παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας στην κατεύθυνση της αποκατάστασης της νομιμότητας, διαφυλάσσοντας την αξία του εκπαιδευτικού έργου και τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι ουδέμία αρμοδιότητα έχουν για τα ζητήματα πυρασφάλειας και γενικότερα ζητήματα ασφάλειας των εργασιακών χώρων.
 - Την δραστηριοποίηση του Υπουργείου Εσωτερικών στην κατεύθυνση υλοποίησης προγραμμάτων ασφαλείας στους εργασιακούς χώρους (από τη στιγμή που η ευθύνη της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων ανήκει στους Δήμους).
 - Τη διενέργεια λεπτομερούς ελέγχου όλων των διδακτηρίων και την έκδοση πιστοποιητικών περί τήρησης των όρων υγιεινής και ασφάλειας.
 - Την πραγματοποίηση ουσιαστικών ελέγχων και την έκδοση πιστοποιητικών καταλληλότητας για όλα τα σχολικά κτήρια:
- i) Υποχρεωτική έκδοση και ανάληψη του κόστους του πιστοποιητικού ενεργητικής πυροπροστασίας με ευθύνη της πολιτείας.
- ii) Τακτικός έλεγχος του συστήματος πυρασφάλειας, από τους αρμόδιους φορείς, και έγγραφη βεβαίωση για την καλή λειτουργία τους.

iii) Τακτικός έλεγχος και απαραίτητες ενέργειες επίλυσης- διασφάλισης, από τους αρμόδιους φορείς, των σχολείων από ακραία καιρικά φαινόμενα.

- Η σύνταξη των σχεδίων έκτακτης ανάγκης, από τις σχολικές μονάδες, είναι αδύνατη εφόσον δεν έχουν διασφαλιστεί οι παραπάνω προϋποθέσεις
- Διασφάλιση των συνθηκών υγιεινής, σε κάθε σχολική μονάδα, με μόνιμο καθαριστή.
- Τη θέσπιση μητρώου ελέγχων, επισκευών και συντήρησης για όλα τα σχολικά κτήρια που θα επικαιροποιείται περιοδικά.

1. Νομική διασφάλιση πλαισίου λειτουργίας στο εκπαιδευτικό έργο

Ένα από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σχολικές μονάδες με δυσμενέστερες επιπτώσεις στην ομαλή λειτουργία τους είναι οι διενέξεις που δημιουργούνται στο πλαίσιο λειτουργίας των σχολείων μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών (π.χ. θέματα εισόδου γονέων στο σχολείο, βαθμολογίας μαθητών κλπ.).

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα σε αρκετές περιπτώσεις, την απομάκρυνση των εκπαιδευτικών από το χώρο του σχολείου σε ώρα λειτουργίας του για να βρεθούν, αναγκαστικά, σε χώρους αστυνομικών τμημάτων για την κάθε είδους διαχείριση τέτοιων δυσάρεστων περιστατικών και την κατάθεση μηνύσεων σε βάρος τους για ενέργειες που εκτελούν στο πλαίσιο των καθηκόντων τους.

Στην κατεύθυνση της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων και της ασφάλειας των μαθητών η νομική σύμβουλος της Δ.Ο.Ε. συνέταξε, για λογαριασμό της Ομοσπονδίας, σχέδιο πρότασης νόμου το οποίο και το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είχε υποβάλει προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με στόχο την ενσωμάτωσή του σε νομοθέτημα του Υπουργείου.

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

«Σε Πλημμελήματα ή Πταίσματα, που φέρονται να έχουν τελεστεί κατά τον χρόνο άσκησης των διδακτικών και εργασιακών καθηκόντων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και εξ αφορμής αυτής, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 409-413 και 417-427 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως κάθε φορά ισχύουν».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα διάταξη κρίνεται επιβεβλημένη, για την διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων και την ασφάλεια των μαθητών.

Δυστυχώς ούτε η παραπάνω πρόταση σχεδίου νόμου αλλά ούτε και κάποια αντίστοιχη υιοθετήθηκε από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

Ανοικτά επίσης παραμένουν πολλά ζητήματα που ενέχουν τον κίνδυνο απόδοσης ευθυνών προς τους εκπαιδευτικούς. Η Δ.Ο.Ε. και κατά το παρελθόν είχε τονίσει την ανάγκη της σύνταξης κανονισμού λειτουργίας των σχολείων μέσω του οποίου θα λύνονταν βασικά ζητήματα ορίων ευθύνης. Αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει με δυσάρεστα για το εκπαιδευτικό έργο και τους εκπαιδευτικούς αποτελέσματα.

Ζητάμε:

- Την υιοθέτηση της πρότασης διάταξης νόμου που κατέθεσε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Σαφή οριοθέτηση της ευθύνης των εκπαιδευτικών, χωρίς δυνατότητα παρερμηνείας, σε σχέση με την ασφάλεια των μαθητών, ιδιαίτερα στις περιοχές όπου οι μαθητές μετακινούνται με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, το ωράριο εργασίας και τη διασφάλιση των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων μας και την αντιμετώπιση του ζητήματος της αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν για οποιοδήποτε λόγο από το σχολείο (κανονικές άδειες, αναρρωτικές, συνδικαλιστικές, κλπ.).

Απόφαση 88^{ης} ΓΣ

Οι δυσοίωνες για τα Παιδαγωγικά Τμήματα εξελίξεις που δρομολογεί η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών με το τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας. Ο ρόλος και το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Ακαδημαϊκό και επιστημονικό έγκλημα αποτελεί η απόφαση συγχώνευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας που περιλήφθηκε στο *πολυνομοσχέδιο* «Συνέργειες Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πειραματικά σχολεία, Γενικά Αρχεία του Κράτους και λοιπές διατάξεις» που ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία αιφνιδιαστικά, δίχως διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα τη Μεγάλη Τρίτη. Η μετονομασία του Παιδαγωγικού Τμήματος σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας φαίνεται να εντάσσεται σε μια, εκ του πονηρού, συζήτηση περί «ολοκλήρωσης του κύκλου των Παιδαγωγικών Τμημάτων», ερήμην του κλάδου, η οποία είναι πολύ επικίνδυνη για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Με βάση την συγχώνευση αυτή, ανοίγει ο δρόμος για ανάλογες συγχωνεύσεις στο μέλλον, με ορατό τον κίνδυνο της σύγχυσης των επιστημονικών πεδίων των τμημάτων, ανακατατάξεων με αρνητικό πρόσημο για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων και δυσοίωνες προοπτικές για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων, των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους, των επαγγελματικών δικαιωμάτων των ενεργών δασκάλων αλλά και τη δομή και τον προσανατολισμό του δημοτικού σχολείου.

Οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν πρόκειται να ανεχτούμε τον σχεδιασμό του μέλλοντος της δημόσιας εκπαίδευσης με βάση «θολές» επιδιώξεις, ερήμην του εκπαιδευτικού κινήματος. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα λάβει όλες τις απαιτούμενες πρωτοβουλίες για την υπεράσπιση του χαρακτήρα των Παιδαγωγικών Τμημάτων αλλά και την ενίσχυση και αναβάθμιση του ρόλου τους.

Ζητάμε:

- Την άμεση ανάκληση της συγχώνευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας.
- Να μην συμπεριληφθεί το νέο τμήμα στο μηχανογραφικό με το οποίο θα δηλώσουν προτιμήσεις σχολών οι υποψήφιοι για την Τριτοβάθμια εκπαίδευση για το ακαδημαϊκό έτος 2019-2020.
- Αναβάθμιση-ενίσχυση της λειτουργίας και του ρόλου των Παιδαγωγικών Τμημάτων. Μετεξέλιξή τους σε Παιδαγωγικές Σχολές με τμήματα προσχολικής, δημοτικής εκπαίδευσης και ειδικής αγωγής.
- Τα Παιδαγωγικά Τμήματα να αναλάβουν πλήρως τη χορήγηση διδακτικής-παιδαγωγικής επάρκειας και της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.
- Έναρξη κύκλου δράσεων (ημερίδες, συναντήσεις με τους προέδρους και τις Γ.Σ. των Παιδαγωγικών Τμημάτων) με στόχο τη διαμόρφωση της τελικής πρότασης για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Απόφαση 88^{ης} Γ.Σ. του Κλάδου

Για την άσκηση αγωγής κατά της εκπαιδευτικού στη Σάμο

Η 88^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε. καταδικάζει ομόφωνα και απερίφραστα το γεγονός της κατάθεσης αγωγής από το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων Βαθέος σε συνάδελφό μας, που είχε στοχοποιηθεί επειδή υπερασπίστηκε έμπρακτα τις θέσεις του Συλλόγου, της Ομοσπονδίας και του κλάδου συνολικά για την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων.

Ο ρόλος μας ως εκπαιδευτικοί είναι να διαπαιδαγωγούμε τους μαθητές μας έτσι ώστε πάνω απ' όλα να αγαπούν τους ανθρώπους, να τους μάθουμε τις αξίες της αλληλεγγύης και της συλλογικότητας.

Παλεύουμε για ένα σχολείο που θα μορφώνει όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά και εντείνουμε την πάλη για έναν κόσμο δίκαιο και ειρηνικό.

Ο κλάδος μας πρέπει να θωρακιστεί από πρακτικές μελών συλλόγων γονέων και κηδεμόνων που παραβιάζουν τα διεθνώς κατοχυρωμένα δικαιώματα των παιδιών και να εμποδίσει να παρεισφρήσουν στην εκπαιδευτική διαδικασία και να διαμορφώσουν, σύμφωνα με τις απόψεις τους, την εφαρμογή του δικαιώματος στην εκπαίδευση στην Ελλάδα.

Παρ' όλο που η αγωγή, με απαίτηση μάλιστα αποζημίωσης 50.000 ευρώ, στρέφεται εναντίον της συναδέλφου μας, την αντιμετωπίζουμε σαν να στρέφεται ενάντια στον Κλάδο.

Τέτοιες αδιανόητες, για την εκπαιδευτική κοινότητα, ενέργειες, με στόχο τους εκπαιδευτικούς που έμπρακτα υπερασπίζονται τις θέσεις του κλάδου, δεν μας τρομάζουν.

- Δηλώνουμε ότι υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα κάθε παιδιού να μορφωθεί, πόσο μάλλον των παιδιών θυμάτων των ιμπεριαλιστικών πολέμων.
- Ζητάμε να αποσυρθεί εδώ και τώρα η αγωγή.
- Ζητάμε από το Υπουργείο Παιδείας και όλους τους αρμόδιους φορείς του να πάρουν θέση και να υπερασπιστούν όλους τους εκπαιδευτικούς που στοχοποιούνται ή διώκονται για το δικαίωμα όλων των παιδιών στην εκπαίδευση.
- Βρισκόμαστε στο πλευρό της συναδέλφου μας, όπως και κάθε άλλου συναδέλφου που τυχόν βρεθεί στη θέση της και στηρίζουμε πλήρως νομικά και οικονομικά τη συνάδελφο.

Απόφαση 88^{ης} ΓΣ Δ.Ο.Ε.

Η λειτουργία του Δημόσιου Σχολείου (Χρηματοδότηση, κτηριακές υποδομές)

1. Χρηματοδότηση

Μια από τις κύριες αιτίες της κρίσης του εκπαιδευτικού συστήματος είναι το πολύ χαμηλό ποσοστό πόρων του Α.Ε.Π. που διατίθενται για την παιδεία, γεγονός που κατατάσσει τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναβάθμιση της λειτουργίας και της ποιότητας της δωρεάν Δημόσιας Εκπαίδευσης σε συνθήκες υποχρηματοδότησης μόνο ως κακόγουστο αστείο ακούγεται. Η γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία θα διασφάλιζε σύγχρονες υποδομές και υλικοτεχνική υποστήριξη, θα συνέβαλλε στη χρηματοδότηση δράσεων για τον εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, για την ανάπτυξη προγραμμάτων επιμόρφωσης και γενικότερα στήριξη της Δημόσιας Δωρεάν παρεχόμενης Εκπαίδευσης ως ελάχιστο αντιστάθμισμα στην υπέρμετρη φορολόγηση που υφίστανται οι Έλληνες πολίτες. Αντίθετα, οι σταθερά χαμηλές δαπάνες για την Παιδεία έχουν ως επακόλουθο τη συρρίκνωση των πολιτικών Αντισταθμιστικής Αγωγής (Ολοήμερο Σχολείο, Τάξεις Υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, Ενισχυτική Διδασκαλία, αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό κ.λπ.) και γενικότερα της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π. με ταυτόχρονη πλήρη απορρόφηση και αξιοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων.
- Σημαντική αύξηση των κρατικών επιχορηγήσεων για τις λειτουργικές ανάγκες των σχολείων και τις μικροεπισκευές και συντηρήσεις των κτηρίων.
- Πλήρη οικονομική στήριξη όλων των δράσεων που συμβάλλουν στην υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.
- Εφαρμογή του Νόμου που αφορά:
 - Ίδρυση Δημοτικών Επιτροπών Παιδείας σε όσους Δήμους δεν έχουν συσταθεί.
 - Άμεση απόδοση των χρημάτων από τις Σχολικές Επιτροπές.
 - Δημιουργία τραπεζικών λογαριασμών σε όλες τις σχολικές μονάδες για την κατάθεση των χρημάτων από τις Σχολικές Επιτροπές.
- Έναρξη διαλόγου με το Υπουργείο Εσωτερικών με σκοπό την αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου που διέπει τη λειτουργία των Σχολικών Επιτροπών και της αύξησης της χρηματοδότησης των σχολικών μονάδων.

2. Κτηριακές υποδομές

Η απουσία μέριμνας της πολιτείας για τη σχολική στέγη σε όλα τα χρόνια εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών έχει εντείνει τα προβλήματα στέγασης των δημόσιων σχολικών μονάδων. Η απουσία οργανωμένου σχεδίου για τη σχολική στέγη από το 2009 κι έπειτα σε συνδυασμό με την κατάργηση του Ο.Σ.Κ. και τη μεταφορά όλης της αρμοδιότητας για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση σχολικών κτηρίων – υποδομών στους Δήμους (χωρίς να συνοδεύεται μάλιστα από την απαιτούμενη χρηματοδότηση) είχε επιπτώσεις ολέθριες για την εκπαίδευση. Η θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης το 2018 ανέδειξε τον τεράστιο όγκο αναγκών σε νέα σχολικά κτήρια.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 η ΚΤΥΠ Α.Ε. εξέδωσε ανακοίνωση – «πανηγυρισμό» για τα νέα κτήρια και αίθουσες διδασκαλίας που υλοποίησε (12 νέες σχολικές μονάδες για Α/θμια και Β/θμια εκπαίδευση), για κτήρια που βρίσκονται σε φάση κατασκευής (16 δημόσιες σχολικές μονάδες), σε φάση δημοπράτησης (8 σχολικές μονάδες) και σε ...πρόθεση διαγωνισμού (10 σχολικές μονάδες). Οι αριθμοί αποδεικνύουν αμείλικτα την αδυναμία ανταπόκρισης της εταιρείας στις ανάγκες της εκπαίδευσης.

Σε συνδυασμό με τα παραπάνω, η υπονομευτική στάση πολλών Δήμων, με πολύ πρόσφατη την ανακοίνωση της Κ.Ε.Δ.Ε. σε αυτήν ακριβώς την απόλυτα αρνητική κατεύθυνση, στο θέμα της υλοποίησης προγραμμάτων σχολικής στέγης για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης αναδεικνύει την ανάγκη λήψης δραστικών και, κυρίως, αποτελεσματικών μέτρων που θα δίνουν απαντήσεις με θετικό πρόσημο στο κομβικής σημασίας για το δημόσιο σχολείο, ζήτημα της σχολικής στέγης.

Ζητάμε:

- Τη θέση σε προτεραιότητα του κτηριακού ζητήματος των σχολείων, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.
- Τη δημιουργία ενός δημόσιου φορέα που θα είναι υπεύθυνος για τη σχολική στέγη ο οποίος θα έχει όλο το φάσμα των αρμοδιοτήτων (σχεδιασμό – υλοποίηση – ανέγερση σχολικών κτηρίων) και θα χρηματοδοτείται αποτελεσματικά.
- Άμεση απαλλοτρίωση οικοπέδων και ανέγερση σύγχρονων εκπαιδευτικών δομών με δαπάνες από τον Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό.

Απόφαση της 88^{ης} ΓΣ της Δ.Ο.Ε.

για την υπονόμευση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης από την Κ.Ε.Δ.Ε. και τον πρόεδρό της Γ. Πατούλη

Η 88^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε. καταδικάζει την αντιεπιστημονική, έμπλη αντιεκπαιδευτικού μένους, στάση της Κ.Ε.Δ.Ε. με στόχο την υπονόμευση της εφαρμογής της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό κινούνται και οι ενέργειες του Δημάρχου Αμαρουσίου και προέδρου της Κ.Ε.Δ.Ε. κ. Πατούλη, με τις οποίες προτείνεται η αναστολή της εφαρμογής της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στον Δήμο Αμαρουσίου με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αμαρουσίου, τις οποίες ενέργειες, επίσης, καταδικάζουμε. όπως και τις ανάλογες αποφάσεις Δημοτικών Συμβουλίων.

Στις εξελίξεις αυτές, τεράστιες είναι οι ευθύνες της κυβέρνησης η οποία με την έλλειψη χρηματοδότησης (σχολική στέγη, διορισμούς) και την εμπλοκή των Δήμων στη λήψη αποφάσεων για την υποχρεωτικότητα, υπονομεύει στην πράξη την εφαρμογή της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Όλες αυτές οι ενέργειες έχουν ως στόχο να οδηγήσουν το Δημόσιο Νηπιαγωγείο στους Δήμους και τη λειτουργία του με ιδιωτικοοικονομικούς όρους

Το εκπαιδευτικό κίνημα υπερασπίζεται και στηρίζει την πλήρη εφαρμογή της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης σε ολόκληρη τη χώρα και αυτό απαιτεί από την ελληνική πολιτεία.

Απόφαση 88^{ης} ΓΣ Δ.Ο.Ε.

για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου

Με την Υπουργική Απόφαση της 18-1-2019 «Προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων», το Υπουργείο Παιδείας έρχεται να υλοποιήσει (για το σχ. έτος 2019-2020) την πρόβλεψη της παρ. 7 του άρθρου 47 του ν. 4547/2018 «οι θεματικοί άξονες αναφοράς του προγραμματισμού και της αποτίμησης, καθώς και ο τύπος των σχετικών εκθέσεων καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ι.Ε.Π.».

Είναι, όμως, εξίσου σαφές ότι όλα όσα θεσμοθετούνται με τον ν. 4547 σε σχέση με την αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης διαλύουν την ψευδαίσθηση ότι η κατάργηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου θα σήμαινε και κατάργηση της αξιολόγησης – χειραγώγησης, αφού αυτό που φέρνουν δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτήν. Αξιολογική-αριθμητική κατάταξη, χαρακτηρισμοί για τα στελέχη, όπως «μέτρια», «ανεπαρκής» και «ακατάλληλα», αξιολόγηση «βάση ανώνυμου ερωτηματολογίου», δυνατότητα ένστασης μόνο για βαθμολογία μικρότερη του 75 και συμμετοχή των αξιολογητών στο όργανο εξέτασης των ενστάσεων, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για το ότι και η αξιολόγηση στελεχών του ν. 4547 είναι χειραγώγηση και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να γίνει αποδεκτή από τον κλάδο. Γι' αυτό και υπάρχει ειλημμένη απόφαση για απεργία-αποχή από τη συγκεκριμένη διαδικασία των στελεχών που θα ενεργοποιηθεί την κατάλληλη χρονικά στιγμή.

Η έκδοση της Υπουργικής Απόφασης με την οποία καθορίζονται οι θεματικοί άξονες αναφοράς του προγραμματισμού και της αποτίμησης, καθώς και ο τύπος των σχετικών εκθέσεων εμπεριέχει το θετικό στοιχείο ότι δεν εισάγει χαρακτηριστικά ποσοτικών δεικτών που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν σε άμεση σύνδεση με μια διαδικασία αξιολογικής καταγραφής με χαρακτηριστικά χειραγώγησης και κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων. Από εκεί κι έπειτα είναι οφθαλμοφανές ότι οι εκθέσεις που έχουν καθαρά ποιοτικά χαρακτηριστικά (εκτός από τα σημεία του παραρτήματος ΙΙΙ που αναφέρονται στα σχέδια δράσης), είναι σε πολλά σημεία βερμπαλιστικές και ανούσια «απαιτητικές», δεν αποτυπώνουν εύστοχα τις ανάγκες προγραμματισμού και ανατροφοδότησης του σοβαρότατου έργου που επιτελούν οι εκπαιδευτικοί στις σχολικές μονάδες κάτι που μεταφράζεται σε απομάκρυνση από την ουσία και, με βάση την πικρή εμπειρία του παρελθόντος, εμπεριέχει τον κίνδυνο να βρεθούν και πάλι οι εκπαιδευτικοί στο στόχαστρο για όλες τις κακοδαιμονίες του εκπαιδευτικού συστήματος.

Η πρόβλεψη του νόμου για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης είναι, εξ αρχής, προβληματική αφού αφήνει στη διακριτική ευχέρεια και στην πιθανή αλλαγή πολιτικής βούλησης περί της στόχευσης στο ζήτημα της αξιολόγησης, της εκάστοτε κυβέρνησης ή του Υπουργού Παιδείας τον καθορισμό των, πολύ ουσιαστικών, στοιχείων για τη διαδικασία προγραμματισμού – αποτίμησης, των αξόνων και των εκθέσεων. Γι' αυτό και θεωρούμε ότι, πέρα από τα σημεία της Υπουργικής Απόφασης που χρειάζονται αλλαγές, θα πρέπει άμεσα να τροποποιηθεί το άρθρο 47 του ν. 4547 και να συμπεριλάβει τόσο τους άξονες όσο και τον τύπο των εκθέσεων, έπειτα από αναλυτική συζήτηση με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, ώστε να κινείται πλήρως στην κατεύθυνση της ενίσχυσης και ανατροφοδότησης του παιδαγωγικού έργου και να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος σύνδεσης της διαδικασίας προγραμματισμού – αποτίμησης με μια νέα αξιολόγηση – χειραγώγηση.

Με δεδομένο το γεγονός ότι η διαδικασία αφορά το επόμενο σχολικό έτος 2019-2020, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να αναθεωρήσει δύο ακόμη σημεία του άρθρου 47 ν. 4547/2018.

Συγκεκριμένα, η αναφορά στην παράγραφο 3 «...λαμβάνοντας υπόψη του και τις απόψεις του σχολικού συμβουλίου για θέματα που εντάσσονται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του...» ενέχει τον κίνδυνο παρερμηνειών στο πλαίσιο λειτουργίας του σχολικού συμβουλίου και να εκληφθεί, κακώς, ότι το σχολικό συμβούλιο έχει τη δυνατότητα έστω και έμμεσης εμπλοκής στο παιδαγωγικό έργο της σχολικής μονάδας. Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο το σημείο αυτό να τροποποιηθεί ώστε να διασαφηνιστεί ότι δεν θα υπάρχει καμία εμπλοκή του σχολικού συμβουλίου στο παιδαγωγικό έργο της σχολικής μονάδας.

Στην παράγραφο 4, ο ρόλος του συντονιστή εκπαιδευτικού έργου φαίνεται να είναι εξαιρετικά ισχυρός σε σχέση με αυτόν του συλλόγου διδασκόντων αφού οι παρατηρήσεις που διατυπώνει, δίνεται η αίσθηση ότι υποχρεωτικά λαμβάνονται υπόψη από τις σχολικές μονάδες τόσο στον προγραμματισμό όσο και στην αποτίμηση. Στο σημείο θα πρέπει να υπάρξει τροποποίηση με την οποία να διασφαλίζεται ότι η τελική απόφαση, τόσο για τον προγραμματισμό όσο και για την αποτίμηση, ανήκει αποκλειστικά στον σύλλογο διδασκόντων ώστε να μην τίθεται θέμα παρέμβασης από μονοπρόσωπο όργανο στην πολύ σημαντική εργασία που επιτελεί ο σύλλογος κάτι που θα παρέπεμπε σε διαδικασίες αξιολόγησης – χειραγώγησης.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία μέσα από αποφάσεις Γενικών της Συνελεύσεων καθώς και του Διοικητικού Συμβουλίου της έχει, με συνέπεια και υπευθυνότητα, εκφράσει τις θέσεις του κλάδου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για την αξιολόγηση, τον προγραμματισμό και την αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου.

Ο όρος «αξιολόγηση» δεν έχει για τη Δ.Ο.Ε. καμία σύνδεση με την ατομική αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών, καμία σύνδεση με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη, δεν υπάρχει κανένα θέμα ατομικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού, καμίας αξιολόγησης με ποσοτικά κριτήρια!

Ως Δ.Ο.Ε. θεωρούμε τον προγραμματισμό - αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας ως μια ανατροφοδοτική, γνήσια παιδαγωγική διαδικασία ουσιαστικής αποτίμησης τόσο του εκπαιδευτικού έργου, μιας αποτίμησης από τα «κάτω» που θα πραγματοποιείται από τους εκπαιδευτικούς συλλογικά και όχι από μονοπρόσωπα όργανα και θα έχει ως στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση της ουσιαστικής ενίσχυσης της εκπαιδευτικής – παιδαγωγικής διαδικασίας και του δημόσιου σχολείου.

Η προσπάθεια αποτίμησης του παιδαγωγικού έργου με καθαρά ποσοτικά κριτήρια καθιστά την όλη προσπάθεια μεθοδολογικά έωλη και προβληματική.

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σε όλα τα νομοθετήματα που ως στόχο είχαν, έχουν ή και πρόκειται να έχουν, όχι την αξιολόγηση – αποτίμηση του συνόλου του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου αλλά τη χειραγώγηση, μισθολογική καθήλωση και πιθανότατα απόλυση εκπαιδευτικών (βλ. Νόμοι 2525/97, 3205/04, 3848/10, 4024/11, ΠΔ 152/13).

Δεν μπορεί σε καμία περίπτωση η αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου να αποτελεί εργαλείο πειθαρχικού ελέγχου και επιβολής κυρώσεων. Το προϊόν της δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνδέεται με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών. Για να λειτουργήσει πραγματικά ένα σύστημα αξιολόγησης θα πρέπει να στηθεί μέσα από συνεργασίες που θα έχουν ξεκάθαρα παιδαγωγική και μόνο στόχευση.

Ο προγραμματισμός - αξιολογική αποτίμηση αποτελεί συστατικό στοιχείο κάθε ολοκληρωμένης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Μιας διαδικασίας που αναλύει την υφιστάμενη κατάσταση, θέτει στόχους σε επίπεδο συλλόγου διδασκόντων, προγραμματίζει δράσεις και ενέργειες, τις εφαρμόζει στην πράξη και στο τέλος διαπιστώνει τον βαθμό εκπλήρωσης των προγραμματισμένων στόχων καθώς και την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών και των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν.

Ο προγραμματισμός - αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου θα πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο ενός ενιαίου συστήματος αλληλοϋποστηριζόμενων και αλληλοεξαρτώμενων διαδικασιών με αποκλειστικό στόχο τη βελτίωση-ενίσχυση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου. Η αξιολογική, αυτή, αποτίμηση πρέπει να είναι δημοκρατική, αντικειμενική, σαφής, να εμπνέει εμπιστοσύνη και να μην αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο σύνδεσής της με την κατηγοριοποίηση (και ανάλογα με αυτήν οικονομική στήριξη) των σχολικών μονάδων ούτε και με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

Η διαδικασία του προγραμματισμού - αξιολογικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου πρέπει να είναι διαρκής στο πλαίσιο του Συλλόγου Διδασκόντων. Παράλληλα και ταυτόχρονα με τη διαδικασία αξιολογικής αποτίμησης θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα σταθερό σύστημα στήριξης, ενίσχυσης, επιμόρφωσης (η οποία μετά την κατάργηση της μετεκπαίδευσης, την παύση χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών αλλά και το σταμάτημα κάθε κεντρικά σχεδιασμένης επιμορφωτικής δράσης απουσιάζει παντελώς), επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών στην κατεύθυνση της υποστήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και του ίδιου του εκπαιδευτικού.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους ότι για να εφαρμοστεί και ιδιαίτερα να πετύχει ένα σύστημα αξιολογικής αποτίμησης πρέπει να συζητηθεί ενδελεχώς και να τύχει της αποδοχής από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Σύμφωνα και με τις ήδη ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, υπάρχουν τρεις βασικές προϋποθέσεις για την αποδοχή της αξιολογικής αποτίμησης:

- Η αποδοχή των εμπλεκόμενων για όσα περιλαμβάνει ως περιεχόμενο ο θεσμός αυτός. Δίχως αυτήν δεν γίνεται η αποτίμηση.
- Είναι απαραίτητο να καταστεί σαφές, ότι από το προϊόν της διαδικασίας αποτίμησης προκύπτει όφελος, κέρδος, ποιότητα και αναβάθμιση της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας.
- Η αποτίμηση είναι υπόθεση εσωτερική και αφορά τους εκπαιδευτικούς που είναι μέσα στα σχολεία, αφορά τη διαδικασία της εκπαίδευσης που λειτουργεί μέσα στις σχολικές μονάδες.

Σε επίπεδο σχολικής μονάδας κυρίαρχος πρέπει να είναι ο ρόλος του Συλλόγου Διδασκόντων, στο πλαίσιο τακτικών συνεδριάσεων προγραμματισμού, αποτίμησης και βελτίωσης του συνολικού εκπαιδευτικού έργου καθώς και καλύτερης οργάνωσης των διοικητικών και μη διαδικασιών, σε μια συνολική αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου που πραγματοποιείται εντός της, με στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ανάπτυξης πνεύματος συνεργασίας και αλληλεγγύης με ευθεία αντανάκλαση στη βελτίωση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου. Ο Σύλλογος Διδασκόντων είναι αυτός που θέτει τις προτεραιότητες και τα κριτήρια που λειτουργικά θα ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες της σχολικής μονάδας.

Είναι αυτονόητο ότι σκοπός και στόχος των παρεμβάσεων και κυρίως της τελικής αποτίμησης είναι η αντιμετώπιση αδυναμιών, λαθών και προβλημάτων που μειώνουν την ποιότητα της εκπαίδευσης, στην κατεύθυνση της δέσμευσης και υποχρέωσης της πολιτείας να δώσει λύσεις στα προβλήματα που διαπιστώνονται.

Επιβεβαιώνονται οι ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, ότι:

- Είμαστε υπέρ ενός συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, που θα έχει ως στόχο την αναβάθμιση της εκπαίδευσης, που θα αναγάγει τη σχολική μονάδα σε κύτταρο δημιουργίας και προσφοράς στους μαθητές.
- Η αξιολογική αποτίμηση που προτείνουμε ως Διδασκαλική Ομοσπονδία έχει ως στόχο τη βελτίωση και αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, την ενίσχυση και ενθάρρυνση του εκπαιδευτικού και τη στήριξή του. Είναι μια διαδικασία διαρκούς ανατροφοδότησης που μπορεί να συντελεστεί με την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας και αλληλεγγύης.

Απαιτούμε:

- την άμεση τροποποίηση του άρθρου 47 του ν. 4547 ώστε να συμπεριλάβει τόσο τους άξονες όσο και τον τύπο των εκθέσεων (και να μην είναι αντικείμενο υπουργικής απόφασης), έπειτα από αναλυτική συζήτηση με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, ώστε να κινείται πλήρως στην κατεύθυνση της ενίσχυσης και ανατροφοδότησης του παιδαγωγικού έργου και να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος σύνδεσης της διαδικασίας προγραμματισμού – αποτίμησης με μια νέα αξιολόγηση – χειραγώγηση.
- να διασαφηνιστεί ότι δεν θα υπάρχει εμπλοκή του σχολικού συμβουλίου στο παιδαγωγικό έργο της σχολικής μονάδας.
- αποσαφήνιση και τροποποίηση, όπου χρειαστεί, των όσων προβλέπει η Υπουργική Απόφαση σε σχέση με τον ρόλο του συντονιστή εκπαιδευτικού έργου, με την οποία να διασφαλίζεται ότι η τελική απόφαση, τόσο για τον προγραμματισμό όσο και για την αποτίμηση, ανήκει στο σύλλογο διδασκόντων ώστε να μην τίθεται θέμα παρέμβασης από μονοπρόσωπο όργανο στην πολύ σημαντική εργασία που επιτελεί ο σύλλογος κάτι που θα παρέπεμπε σε διαδικασίες αξιολόγησης – χειραγώγησης.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΚΙΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μία δύσκολη μέρα, κουραστική, ελπίζω το επόμενο 3ωρο που θα σας απασχολήσω να μην σας κουράσω ιδιαίτερα.

Θα ξεκινήσω με τις ευχαριστίες εκπροσωπώντας πιστεύω όλο το Δ.Σ.

Θέλω να ευχαριστήσω για την παρελθούσα διετία αυτής της θητείας του Δ.Σ. τους εργαζόμενους στη Δ.Ο.Ε., τη Μαρία Καζαντζή, επικεφαλής του λογιστηρίου σε συνεργασία με τον λογιστή μας Δημήτρη Γεμουχίδη και την Άννα Κυριαζή στη Γραμματεία, την συνταξιούχο πλέον καθαρίστριά μας την κα Γιώτα και φυσικά τον Γιάννη Τοπτσόγλου, ο οποίος φέτος αποσπασμένος στην Δ.Ο.Ε., ανέλαβε το ρόλο του να στελεχώσει μόνος του το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων, να ανταποκρίνεται στη μετάφραση κειμένων και να μας παρέχει πληροφοριακό υλικό σχετικά με το τι συμβαίνει διεθνώς στην Εκπαίδευση, κάτι το οποίο χρειαζόμασταν.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς, τη Νομική μας Σύμβουλο Μαρία Μαγδαληνή Τσίπρα, που με τις νομικές της συμβουλές και την καθοδήγησή της μας κρατάει σε ένα δρόμο ο οποίος ενδυναμώνει το συνδικαλιστικό μας λόγο.

Συνάδελφοί μου ο Μάνος Ανδρουλάκης ο Πρόεδρος της Δ.Α.Κ.Ε. κλείνοντας προηγουμένως την ομιλία του με την αναφορά στο πανό της παράταξής μας που αναφέρει το «Πιστοί στις αξίες του κοινωνικού ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού» και την αναφορά του στον Κωνσταντίνο Καραμανλή, με πρόλαβε. Εγώ θα αναφέρω κάτι που για μένα αποτελεί οδηγό και θέλω να ξεκινήσω με αυτό γιατί αισθάνομαι την ανάγκη να το κάνω.

Ο δάσκαλός μου στο συνδικαλισμό ο μακαρίτης Νίκος Τζαβάρας έλεγε μία φράση, το έχω ξαναπεί νομίζω, όχι τόσο κόσμια, αλλά θα την πω, θα μου επιτρέψετε, μικρά παιδιά δεν έχουμε ανάμεσά μας. «Ηδονίζομαι όταν βλέπω τον Δασκαλάκο ευχαριστημένο», εννοώντας τον κάθε έναν Εκπαιδευτικό ο οποίος ήταν ευχαριστημένος από το Συνδικάτο του και από τις Εκπροσώπους του για την εκπροσώπηση που είχε.

Το λέω αυτό γιατί νομίζω, τόσο απλές φράσεις, τόσο στεγνές, είναι αυτό που πρέπει να είναι ο οδηγός μας, αν θέλουμε πραγματικά να λέμε ότι χτίζουμε ένα συνδικαλιστικό κίνημα το οποίο θα εκφράζει τους Εκπαιδευτικούς.

Είναι η 5^η χρονιά που ανεβαίνω σε αυτό το βήμα για απολογισμό της λειτουργίας του Δ.Σ. Ήμουν σχεδόν σίγουρος ότι θα αναγκαστώ και σε μεγάλο βαθμό θα το κάνω, δυστυχώς, να πω πάλι μία από τα ίδια, για τον απλούστατο λόγο ότι οι παθογένειες που μας ταλανίζουν δεν έχουν εξαλειφθεί. Και δεν μιλάω για τις κυβερνητικές πολιτικές, τα είπαν όλα οι προηγούμενοι συνάδελφοι πάρα πολύ καλά, από όποια οπτική και αν τα ανέλυσαν. Πολιτικές που, εγώ τουλάχιστον που συμπληρώνω 22 χρόνια μέσα σε αυτές τις αίθουσες μπορώ με σιγουριά να πω ότι, διαλύουν κυριολεκτικά τη δημόσια εκπαίδευση. Αυτό στο οποίο, δυστυχώς, δεν συμφωνούμε, είναι ο τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να στέκεται το Συνδικαλιστικό Κίνημα, η Δ.Ο.Ε., απέναντί τους.

Σήμερα το πρωί βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα, την οποία δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε. Δεν ξέρω συνάδελφοί μου ποια είναι η οπτική του καθενός, δεν μπορώ να είμαι στο μυαλό του καθενός, εκτιμήσεις μπορούμε να κάνουμε ο ένας για τον άλλον, θα προσπαθήσω να μην είμαι άδικος για την πορεία του Δ.Σ. και γι' αυτό που είδαμε σήμερα το πρωί και θα προσπαθήσω να είμαι, όσο το δυνατόν, ουσιαστικότερος.

Είναι φανερό συνάδελφοί μου ότι, υπάρχουν δύο απόλυτα συγκρουόμενες αντιλήψεις, για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που απασχολούν τον κλάδο.

Μία αντίληψη που δαπανά όλη της την ενέργεια εντός των τειχών. Αυτή που βλέπει τον εχθρό μέσα στον κλάδο, εξαντλεί τον κλάδο σε εσωτερικές μάχες χαρακωμάτων και τελικά τον κάνει ευάλωτο και εύκολο αντίπαλο για την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, για την εκάστοτε κυβέρνηση.

Αυτή η αντίληψη είχε χαρακτηρίσει, να θυμίσω, παλιότερα, ως ξεπούλημα στην έναρξή του τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση – χειραγώγηση, που τελικά την απέτρεψε. Αυτή η αντίληψη αγωνίστηκε λυσσαλέα να υποβαθμίσει την κορυφαία κατάκτηση της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής.

Να θυμίσω ότι, το Προεδρείο του Δ.Σ. αυτής της Ομοσπονδίας είχε κατηγορηθεί ότι λιβανίζει την κυβέρνηση, όταν τόλμησε να βγάλει την ανακοίνωση που έλεγε

ότι, είναι κατάκτηση για τον κλάδο η δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή.

Συνάδελφοί μου, δεν λιβανίζουμε καμία κυβέρνηση, αλλά δεν έχουμε ταυτόχρονα και κανένα πρόβλημα να πούμε ότι μέσα στο Υπουργείο Εσωτερικών, όταν απέναντί μας είχαμε την Κ.Ε.Δ.Ε. και τους συνοδοιπόρους τους, συνδικαλιστές, δημάρχους ή οποιονδήποτε άλλο, βρεθήκαμε πραγματικά να είμαστε μία ομάδα με τον τότε Υπουργό Παιδείας κ. Γαβρόγλου, σε μια κατεύθυνση που πιστεύω ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα έπεισε ότι η δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, ήταν η ανάγκη των καιρών.

Έπεισε την κυβέρνηση ότι αυτό έπρεπε να περάσει. Και σήμερα, το είπαν και οι προηγούμενοι, βλέπουμε την Κ.Ε.Δ.Ε. να προσπαθεί να ξηλώσει αυτό το πουλόβερ. Ήταν λοιπόν συνάδελφοι μία σημαντική κατάκτηση ή όχι;

Και είναι κατάκτηση της κυβέρνησης; Ε, συνάδελφοί μου, όχι. Είναι κατάκτηση του κλάδου, το να μπορεί να περνάει θέσεις. Είναι πρόβλημα το να περνάμε θέσεις μας και να ψηφίζονται; μα, αυτή είναι η ουσία της δράσης μας. Αυτή η αντίληψη λοιπόν που τα λέει όλα αυτά, είναι αυτή που χρησιμοποιεί και την παραπληροφόρηση και τη συκοφαντία, ως μέθοδο συσπείρωσης στους παραταξιακούς στρατούς που έχουν δημιουργηθεί, μη διστάζοντας να παίζει με την αγωνία, ακόμα και του πιο ευάλωτου, του πιο ευαίσθητου κομματιού της ελληνικής εκπαίδευσης, τους αναπληρωτές συναδέλφους μας, που ειπώθηκε πάρα πολλές φορές από δω, ότι βρίσκονται χωρίς δουλειά πλέον. Το θέμα είναι να δούμε, πόσο ειλικρινής είναι ο καθένας στη προσέγγισή του και τι επιδιώκει.

Αυτή η αντίληψη είπε ότι ο κλάδος δεν είχε θέσεις. Θα δούμε παρακάτω, αν είχε θέσεις ή όχι και γιατί δεν συζητάμε σήμερα ως θέμα της ημερήσιας διάταξης το συγκεκριμένο ζήτημα.

Αυτή η αντίληψη είχε προαποφασίσει τη 2^η εβδομάδα του Πάσχα, όταν κάναμε το Συνέδριο μαζί με τη Παγκύπρια Ομοσπονδία στα Γιάννενα, σχετικά με την υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου στην καθημερινότητά του με όλες τις υποστηρικτικές δομές μέσα στο σχολείο, ότι το κάναμε για να απαξιώσουμε την Ειδική Αγωγή και να μπορούμε στη σύγχρονη τάση του να αποψιλώσουμε το Δημόσιο Σχολείο και την Ειδική Αγωγή. Τα πορίσματα βέβαια, απέδειξαν ακριβώς το αντίθετο, αλλά κανένας δεν μπήκε στον κόπο να γράψει μία γραμμή συγνώμης. Έμεινε μόνο η λάσπη που έσπειραν και δυστυχώς ήταν πάρα πολλή.

Αυτή η αντίληψη συνάδελφοί μου, επιμένει να θεωρεί και να πιστεύει ότι είναι θεμιτή η περιχαράκωση του Συνδικάτου. Είναι δυστυχώς μία αντίληψη κοσμοφobική και αδιέξοδη. Δαιμονοποιεί τον οργανωμένο σε ευρωπαϊκό επίπεδο Συνδικαλισμό, το ακούσαμε πάρα πολλές φορές εδώ πέρα. Λέει ψέματα για το ρόλο της Ε.Τ.Υ.Κ.Ε., γιατί ακούσαμε και την ομιλήτρια που είχε έρθει χθες εδώ και έχουμε δει πάρα πολλά πράγματα, όπως παράδειγμα την επιστολή στήριξης για τη δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή από την Ε.Τ.Υ.Κ.Ε., το τι διαπίστωσε ο Γραμματέας της Ε.Ι. ο Βαγγέλης Γαβριελάτος, ο Ελληνοαυστραλός εκπαιδευτικός για την ιδιωτικοποίηση, ο οποίος είπε ότι η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση ήταν μία κατάκτηση πραγματικά πρωτόγνωρη σε πανευρωπαϊκό, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο στη σημερινή εποχή. Με την Ε.Ι., έχουμε ξεκινήσει μία έρευνα αυτή τη στιγμή και είμαστε η πρώτη ευρωπαϊκή οργάνωση (μαζί με την Ο.Λ.Μ.Ε.) που την κάνει και θα παρουσιάσουμε τα πορίσματα το επόμενο χρονικό διάστημα, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση, είτε αυτή είναι φανερή είτε αυτή είναι κρυφή στην Εκπαίδευση, προσπαθώντας να θωρακίσουμε περισσότερο τη Δημόσια Εκπαίδευση και τη συνδικαλιστική δράση, απέναντι σε ό,τι επικίνδυνο απεργάζεται η όποια πολιτική εξουσία.

Αυτό βέβαια γίνεται από μια τάση άκρατου αντιευρωπαϊσμού που πήγε να μπλέξει και τη Δ.Ο.Ε. στα γρανάζια της, όταν το 2015 αποκορύφωμα αυτής της «λογικής», ενώ είχαμε να συγκροτήσουμε το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, για να δούμε πώς θα κάνουμε τους αγώνες παρακάτω, έβαζε ως προαπαιτούμενο τη δέσμευση όλων μας, ότι πρέπει να πρεσβεύουμε, για να μπορούμε στο Προεδρείο, την έξοδο της Ελλάδας από την Ε.Ε.

Συνάδελφοί μου, αν αυτό είναι αντίληψη για το Συνδικάτο, στην κρίση σας.

Αλλά για να ξεκινήσουμε και να προχωρήσουμε παρακάτω με κάποιους όρους. Το πρωί αναφέρθηκα αρκετά σκληρά, αυτό αισθάνθηκα την ανάγκη να κάνω εκείνη την ώρα, μιλώντας για συνδικαλιστική αλητεία. Αν με μιλούσα τώρα, δεν θα ήταν αυτός ο όρος που θα χρησιμοποιούσα για να πω την αλήθεια. Κι ένας καλός μου φίλος από άλλη παράταξη και ειλικρινά τον θεωρώ φίλο, κάνοντας μια συζήτηση μου είπε ότι, στα πλαίσια της αντιπαράθεσης πολλά λέγονται.

Ναι συνάδελφοί μου, ξέρετε, αυτά τα χρόνια που είτε ως μέλος του Δ.Σ. είτε ως Πρόεδρος τα τελευταία χρόνια, βρίσκομαι μέσα σε αυτές τις αίθουσες και στις διαδικασίες του Δ.Σ. έχω μάθει ένα πράγμα, να σέβομαι

την κάθε αντίληψη και να προσπαθώ να βρω τους κοινούς δρόμους στη δράση μας.

Λοιπόν συνάδελφοί μου, εγώ και η παράταξή μου, αλλά και το Προεδρείο του Δ.Σ. είναι έτοιμο να άρει οποιονδήποτε προσβλητικό χαρακτηρισμό. Τους τόνους λάσπης που έχουμε δεχθεί συνάδελφοί μου και δεχθήκαμε και σήμερα, ποιος από όλους εδώ μέσα είναι έτοιμος να τους άρει;

Ποιος είναι έτοιμος να αναγνωρίσει ότι δεν αρμόζει σε αυτό το Δ.Σ. όλο αυτό το υβρεολόγιο που εξαπολύθηκε εναντίον του, όχι σήμερα, όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα, από τότε που τόλμησε να φέρει στο φως την προσωρινή τότε και οριστική αργότερα ημερήσια διάταξη;

Ποιος είναι έτοιμος να πάρει πίσω όλες αυτές τις φράσεις που λέγονται για ανθρώπους, οι οποίοι, όπως όλοι εδώ μέσα, έχουν ένα πόνο. Το να πάρει τον κλάδο πιο μπροστά, αν τον έχουμε όλοι αυτό τον πόνο στη πραγματικότητα.

Έχω την τιμή να εκπροσωπώ ένα Δ.Σ. που εξέφρασε μια άλλη αντίληψη την προηγούμενη διετία και το θεωρώ πραγματικά πάρα πολύ σημαντικό. Την αντίληψη που λέει ότι, στον κλάδο δεν υπάρχει χώρος για απώλεια δυνάμεων. Την αντίληψη που δεν χωρίζει τον κλάδο σε «εσείς» και «εμείς». Την αντίληψη που πιστεύει στη δημοκρατική λειτουργία και σέβεται τις αποφάσεις της πλειοψηφίας που με δημοκρατικό τρόπο έχουν ληφθεί. Που δεν περιμένει να δει, αν θα τις υπερασπιστεί, ανάλογα με το αν ταιριάζουν ή όχι στη δική της αντίληψη. Την αντίληψη που το 2017, οδήγησε στη συγκρότηση του Προεδρείου, από 4 δυνάμεις για πρώτη φορά στην ιστορία του κλάδου και θεωρώ ότι ήταν πραγματικά ένα πολύ σημαντικό σημείο για την ιστορία της Δ.Ο.Ε.

Γιατί θα μπορούσε να είχε γίνει και αλλιώς. Να έχουμε πάει για μια ακόμα φορά σε Προεδρεία μειοψηφίας. Και ναι, έχει σημασία συνάδελφοί μου το μήνυμα που δίνει ένας κλάδος όταν συγκροτείται. Γιατί δηλαδή στα Τοπικά Διοικητικά Συμβούλια είναι εξαιρετικά απλό και εξαιρετικά εύκολο το να συγκροτηθούμε σε διαπαρταξιακά προεδρεία και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ αυτό κινδυνεύει να χαρακτηριστεί από κάποιους ως έγκλημα καθοσιώσεως; Είναι δυνατόν να υπάρχει αυτή η στάση;

Συνάδελφοί μου, αν πραγματικά θέλουμε να πάρει τον κλάδο μπροστά, αφήνουμε τα μηνύματα διχασμού στην άκρη και την επόμενη μέρα, μετά τις 26 Ιουνίου, πάρει όλοι μαζί για να συγκροτήσουμε ένα διαπαρταξιακό Προεδρείο στη Δ.Ο.Ε. και να δώσουμε το μήνυμα

της ενότητας προς όλο τον κόσμο που το έχει ανάγκη, αν πραγματικά είναι αυτό το οποίο πρεσβεύει ο καθένας από μας.

Αυτό το Δ.Σ. λοιπόν, με όλη την κριτική που μπορεί να δεχθεί, γιατί λάθη κάνουν όλοι στη πορεία τους και φυσικά λάθη δεν κάνουν μόνο αυτοί που δεν πράττουν, ακολούθησε μία πορεία που προσπάθησε να ενώσει τον κλάδο.

Δύο χρόνια τώρα, τέσσερις παρατάξεις, προσπάθησαν να ξεπεράσουν τις αγκυλώσεις και τις αντιλήψεις που είχαν στο παρελθόν, πολλές φορές και όλες μαζί οι παρατάξεις του Δ.Σ., γι' αυτό και πάρα πολλές φορές οι αποφάσεις ήταν ομόφωνες, δείχνοντας ότι ο καιρός δεν χωράει διαχωρισμούς και απαιτεί την ενότητα.

Η αντίληψη αυτή πάλεψε και παλεύει δίχως μισόλογα και χωρίς ναι, εάν, εφόσον και θα δούμε, για την δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή.

Ακούστε συνάδελφοί μου, ειπώθηκε πάρα πολλές φορές εδώ μέσα και προκάτ θα υπάρχουν στην Προσχολική Αγωγή. Τα Τμήματα Ένταξης που στεγάζονται αλήθεια τα περισσότερα; Ακούστε συνάδελφοι, θέλουμε να πετύχουμε πράγματα; Ξέρουμε την πραγματικότητα; Και ναι, η Κ.Ε.Δ.Ε. και οι Δήμοι έχουν τεράστιες ευθύνες και ναι, πρέπει να βρουν τους τρόπους να καλύψουν το κτιριακό τα επόμενα χρόνια.

Μέσα στα θέματα της αυριανής ημερήσιας διάταξης, υπάρχει και το θέμα της καθημερινότητας θα το έλεγα εγώ, γενικά των σχολείων, αυτό που έχουμε βάλει σε σχέση με το πλέγμα της λειτουργίας και των Δήμων. Και ναι πραγματικά, η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει ή όχι να βρει λύση στα στεγαστικά ζητήματα μαζί με την πολιτεία; Όμως συνάδελφοί μου, αν περιμένουμε το τέλειο, αν περιμένουμε να ικανοποιηθούν όλες οι συνθήκες, δίχρονη υποχρεωτική δεν θα έχουμε ποτέ και τότε θα βρεθεί η κάθε Κ.Ε.Δ.Ε. να επιβάλλει την πολιτική της, να παίρνουν πίσω την δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και μετά να κλαίμε πάνω από τα συντρίμια της.

Τότε θα είναι πια πάρα πολύ αργά και θα έχουμε παίξει εμείς οι ίδιοι το παιχνίδι του κάθε Πατούλη ή του οποιουδήποτε Δανιηλίδη. Και φυσικά έχει δίκιο ο συνάδελφος Σταύρος Πετράκης όταν λέει ότι, οι αποφάσεις της Κ.Ε.Δ.Ε. σε αυτά τα θέματα δεν λαμβάνονται μόνο από συγκεκριμένους χώρους, λαμβάνονται από όλους συμπεριλαμβανομένων πολύ «προοδευτικών» δημάτων.

Η αντίληψη λοιπόν συνάδελφοι αυτή που κυριαρχεί και κυριάρχησε την προηγούμενη διετία στο Δ.Σ. της Ομο-

σπονδίας, πάλεψε και παλεύει για τον διορισμό όλων των αναπληρωτών σε μόνιμες θέσεις και απορρίπτει το Προσοντολόγιο.

Συνάδελφοί μου επιτέλους, τέρμα με τα ψέματα. Τα είπα και το πρωί. 4 Ιανουαρίου 2019. Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Αγώνας για να αποσυρθεί τώρα το σύστημα απαξίωσης της προϋπηρεσίας των εκπαιδευτικών που ανακοίνωσε το Υπουργείο Παιδείας. Δεν την ξέρετε; Την ξέρετε.

Γιατί την κρύβετε συνάδελφοι από τους συναδέλφους αναπληρωτές;

Γιατί δεν την στέλνετε ούτε στα σχολεία σας; Γιατί στέλνετε μόνο παραταξιακές ανακοινώσεις που καθυβρίζουν το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.; Ποια είναι η σκοπιμότητα όλης αυτής της νοσηρής τακτικής; Γιατί να τοποθετηθεί σήμερα η Δ.Ο.Ε. για το Προσοντολόγιο; Στην 87^η Γενική Συνέλευση δεν ήσαστε εδώ; Δεν είναι ψηφισμένη θέση του κλάδου;

Τόσα χρόνια που διεκδικούμε μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών μέσα από την ικανοποίηση των θέσεων του Συνδικαλιστικού Κινήματος για ένα σχολείο όπως το θέλουμε, όλα αυτά που είπε προηγουμένως ο Σταύρος Πετράκης, το ολοήμερο σχολείο σε πλήρη ανάπτυξη, που κάποιοι το πολέμησαν λυσσαλέα για πολλά χρόνια, την πλήρη στελέχωση των Τμημάτων Ένταξης και των Ειδικών Σχολείων, την πλήρη εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, τη μείωση του αριθμού των μαθητών σε 1 προς 15 για το Νηπιαγωγείο και 1 προς 20 για το Δημοτικό, την επαναφορά του υπεύθυνου Ολοήμερου, όλα αυτά δεν τα παλεύει η Δ.Ο.Ε.; Ποιος τα παλεύει;

Η Δ.Ο.Ε. συνάδελφοί μου είναι το σπίτι όλων μας και δεν είναι το σπίτι κανενός μεμονωμένα και νομίζω ότι μόνο έτσι οφείλουμε να το δούμε, μόνο έτσι έχουμε χρέος να το δούμε.

Η απόφαση λοιπόν για το Προσοντολόγιο ήταν απόφαση με εισήγηση αυτής της κακής πλειοψηφίας του Δ.Σ. Και ναι, άκουσα εδώ για την καυτή ανάσα του Κινήματος, η οποία ανάγκασε το Δ.Σ. να πάρει αποφάσεις.

Το είπα το πρωί. Η εισήγησή μας τον Ιανουάριο ήταν οι 3 απεργιακές κινητοποιήσεις και ναι, γιατί το άκουσα πάρα πολλές φορές, δεν κηρύξαμε στάσεις εργασίας. Κηρύξαμε απεργιακές κινητοποιήσεις, γιατί αυτό κρίναμε ότι ήταν το συμφέρον και αυτό έπρεπε να γίνει. Και ναι, καλέσαμε σε συστράτευση τους πάντες να βρεθούμε στο δρόμο όλοι μαζί. Πάμε να δούμε τώρα, το όλοι μαζί το θέλουμε; Θέλουμε να το υπηρετήσουμε;

Ακούω εδώ και μήνες για το θαύμα της Πρυτανείας. Οι υπόλοιποι αναπληρωτές που δεν ήταν και όχι με ευθύνη της Δ.Ο.Ε., ούτε στη πρυτανεία, αλλά ούτε στις πορείες που έγιναν, μας απασχολούν;

Οι υπόλοιποι Αναπληρωτές που χωρισμένοι σε ομάδες μάχονται μέσω του facebook για το ποιος είναι πιο ισχυρός, ή το χειρότερο, πηγαίνουν και μεθοδεύουν μέσω δικαστικών αποφάσεων ή δήθεν δικαστικές αποφάσεις (που είναι πολιτικές) τη δικαίωσή τους, μας απασχολούν ή δεν μας απασχολούν;

Έχει σημασία, τελικά για κάποιους, μόνο η εικόνα; Δεν παίζουμε σε κανένα βιντεοπαιχνίδι όπου οι ζωές είναι ανώδυνα αναλώσιμες. Εμείς θα θυσιάσουμε τον κλάδο σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων εδώ μέσα, σε μία αίθουσα Γενικής Συνέλευσης και όταν φύγουμε από εδώ μέσα θα είμαστε ο καθένας ικανοποιημένος γιατί αύξησε την επιρροή του;

Συνάδελφοί μου, είστε μακριά γελασμένοι αν νομίζετε, ότι με το να κερδίσουμε στο παιχνίδι της φωνής και στο παιχνίδι της εντύπωσης κερδίζουμε για τον κλάδο. Αύριο θα έρθει άλλη μία ομάδα, ήρθε και μας βρήκε ήδη και θα πει ότι, θέλει και αυτή το λόγο. Θα της τον δώσουμε ή δεν θα της τον δώσουμε αλήθεια; Δεν ανήκει στο Συντονιστικό της μιας παράταξης, δεν ανήκει στο Συντονιστικό της άλλης. Είναι κάποιοι ξέμπαρκοι, άλλοι. Να της τον δώσουμε το λόγο, γιατί να μην τους το δώσουμε; Να πουν και αυτοί τα δικά τους.

Να έρθει μεθαύριο και η άλλη ομάδα. Να δώσουμε και σε αυτούς το λόγο. Το 2004 συνάδελφοί μου, κάτω από την πίεση του συνδικαλιστικού κινήματος, η κυβέρνηση προχώρησε σε μαζικούς διορισμούς με το 30μηνιο, με την προϋπηρεσία. Ήξερε πώς φθάσαμε στο σημερινό γαϊτανάκι του ξηλώματος των διορισμών και την επιβολή του Α.Σ.Ε.Π. ως ομπρέλα; Με δικαστικές προσφυγές που έκαναν συνάδελφοί μας, γαλουχημένοι με την νοοτροπία των ομάδων μέσα σε δικαστήρια για να χτυπήσουν τους διορισμούς που κάποιοι άλλοι είχαν πετύχει. Έβαλε αυτογκόλ, αυτοκτόνησε το Συνδικαλιστικό Κίνημα, ή όχι, με αυτόν τον τρόπο;

Το παιχνίδι των ομάδων συνάδελφοί μου, μόνο ένα έχει να προσφέρει. Τη νίκη των κυβερνήσεων και τη νίκη αυτών που κρύβονται πίσω από μεθοδευμένες αποφάσεις και καθυβρίζουν κάθε μέρα τον καθέναν από μας που ασχολείται με το συμφέρον όλων.

Για να το ξεκαθαρίσουμε, η θέση για τον κυρίαρχο ρόλο της προϋπηρεσίας, δεν ήταν Προσοντολόγιο. Όμως συνάδελφοί μου αντικατέστησε μια άλλη θέση για την οποία κάποιοι ήταν περήφανοι. Ποια ήταν αυτή

η θέση; Διορισμός όλων, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Σοβαρά, πολύ σοβαρή θέση. Για να δούμε λοιπόν, διορίζονται αύριο και οι 30.000 που θέλουμε να διοριστούν. Με ποιο τρόπο θα κατανεμηθούν; Με κλήρωση; Θα παίξουν μουσικές καρέκλες ίσως για να καθίσουν στη θέση του διορισμού της κάθε περιοχής; με ποιο τρόπο;

Εδώ λέμε ότι συμφωνούμε λοιπόν, ότι είναι το κυρίαρχο η προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο. Αποκλειστικό ναι αλλά με το να μη πάμε να συζητήσουμε και να προσπαθήσουμε να επιβάλουμε την άποψή μας στο Υπουργείο Παιδείας κερδίσαμε κάτι; Ναι. Μας έφερε την τελική απόφαση στα μούτρα και μας την έτριψε κανονικότητα.

Αυτή τη μέθοδο του εγκλωβισμού και της άρνησης διαλόγου εμείς, αναγκαστικά, την ακολουθήσαμε συνάδελφοι. Ήταν απόφαση της πλειοψηφίας και την σεβαστήκαμε. Αυτή η αντίληψη του «δεν συζητώ με κανέναν, κάνω διάλογο μόνο με τον εαυτό μου, πιθανόν με τον καθρέφτη μου, δε ξέρω σε ποιο σημείο αλήθεια ακριβώς του σπιτιού μου», είναι μία αντίληψη η οποία οδηγεί τον κλάδο σε απομόνωση, είναι μία αντίληψη η οποία δαιμονοποιεί την κάθε του κίνηση, είναι μία αντίληψη η οποία τον κλείνει εντός των τειχών, είναι μία αντίληψη που τον οδηγεί στην ήττα, σαν και αυτή με το Νόμο του Προσοντολόγιου γιατί δεν τολμήσαμε να πάμε και να διαπραγματευτούμε και να πάρουμε αυτό που μας άξιζε. Σπείρατε την διχόνοια, κερδίσατε την ήττα. Είναι δική σας.

Πάμε και στην αξιολόγηση συνάδελφοι. Λοιπόν, εγώ δηλώνω πρόθυμος να αποσύρουμε την εισήγηση για την αξιολόγηση. Βεβαίως. Για να δούμε λοιπόν τι θα μείνει ως θέση της Δ.Ο.Ε. άμα την αποσύρουμε.

Θα μείνει η θέση του 1999 που είχε αποφασιστεί κάτω από το πρίσμα εκείνης της εποχής, ότι ο κλάδος είναι υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και, λέτε, των εκπαιδευτικών. Βρείτε μου τη λέξη «εκπαιδευτικών» μέσα στην εισήγηση. «Είναι κατηγορηματικά αντίθετος με την αξιολόγηση – χειραγώγηση που ο Νόμος 2525/97 προβλέπει κλπ...», λέει.

Και λέει ότι, αξιολόγηση να υπάρχει, για να μην διαβάσω όλη την απόφαση, επαναλαμβάνω, πάρθηκε υπό ένα συγκεκριμένο πρίσμα εκείνης της εποχής και είχε την συγκεκριμένη οπτική. Έλεγε λοιπόν αυτή η θέση, ναι συνάδελφοί μου από μας ψηφίστηκε, δεν το κρύβουμε αυτό, από μας ψηφίστηκε, όπως κάθε σοβαρή θέση του κλάδου από μας ψηφίστηκε. Η θέση λοιπόν αυτή έλεγε για αξιολόγηση των εκπαιδευτικών για

την μονιμοποίησή τους, έλεγε για αξιολόγηση των εκπαιδευτικών όποτε αυτοί προσφέρουν αποδεδειγμένα αρνητικό έργο και μπορεί εκείνη την εποχή να μην υπήρχαν αυτά που βλέπουμε να αναπτύσσονται στα χρόνια που ακολούθησαν.

Και φθάνουμε στη σημερινή θέση που έχει κατατεθεί. Πρώτα απ' όλα, για να μην ακούμε πράγματα τα οποία μας κινδυνεύουν να μας στερήσουν το δικαίωμα να χαρακτηριζόμαστε δάσκαλοι. Διάβασα σε μια κριτική που δέχθηκε η θέση της Δ.Ο.Ε. για την αξιολόγηση, ότι «αξιολόγηση και εκπαίδευση» είναι όροι ασύμβατοι. Καταπληκτικό! Εδώ αυτοκτονεί και ο τελευταίος Παιδαγωγός.

Συνάδελφοί μου, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου ως εργαλείο ανατροφοδότησης και ως εργαλείο καλυτέρευσης της δουλειάς μας, είναι στοιχειώδες συστατικό της παιδαγωγικής διαδικασίας. Δεν μπορούμε να τα αρνούμαστε.

Η αξιολόγηση αυτή που ανέδειξαν οι εκδηλώσεις της Δ.Ο.Ε. με εισηγήσεις πανεπιστημιακών δασκάλων ενάντια στην αξιολόγηση – χειραγώγηση του Π.Δ. 152 και του Ν. 4024, όχι για να είναι Δούρειος Ίππος ή οτιδήποτε άλλο, αλλά για να θωρακίσουν το εκπαιδευτικό έργο και να μην αφήνουν το πεδίο να λείει σε κανέναν «ποιοι αυτοί; δεν έχουν καμία θέση, αρνούνται τα πάντα, ρίξτε τους στο κεφάλι γιατί είναι άχρηστοι και φοβούνται», είναι η αξιολόγηση που λέει ότι εμείς μόνοι μας, ρυθμίζουμε το τι κάνουμε στη τάξη μας, βάζουμε τη σειρά στην εργασία μας και πηγαίνουμε στο να εκτιμήσουμε τα αποτελέσματά της με στόχο τη βελτίωση και ναι, την σύνδεση με την επιμόρφωση που έχει σταματήσει από το 2011, αλλά δείχνει να μη μας απασχολεί και ιδιαίτερα, την σύνδεση με την μετεκπαίδευση που και αυτή έχει σταματήσει από το 2011, αλλά ούτε αυτό δείχνει να μας απασχολεί ιδιαίτερα. Αν αυτή η αξιολόγηση, μου πείτε ότι είναι αθέμιτη, τι να πω συνάδελφοί μου;

Συνάδελφοι, όταν θα έρθουν με πρόσχημα την έλλειψη της οποιασδήποτε σοβαρής θέσης και θα μας καθίσουν στο κεφάλι το χειρότερο σύστημα αξιολόγησης, τότε να δω πού θα κρυφτεί ο καθένας από μας.

Οφείλουμε να είμαστε σοβαροί, να καταθέτουμε προτάσεις και υπό αυτό το πρίσμα θεωρώ ότι, η θέση που καταθέτει το Δ.Σ. προς ψήφιση στη Γενική Συνέλευση, είναι μια σοβαρή θέση η οποία προφυλάσσει τον κλάδο σε πολύ μεγάλο βαθμό, από την οποιαδήποτε προσπάθεια επιβολής αξιολόγησης – χειραγώγησης.

Ο υποφαινόμενος ήταν Γραμματέας της Δ.Ο.Ε. όταν (με όλη την λάσπη που δεχθήκαμε τότε ότι πάμε να βάλουμε τον κλάδο στην αξιολόγηση – χειραγώγηση) παλέψαμε με τον νομικό τρόπο (βλέπω και τη Νομική μας Σύμβουλο εδώ πέρα που έπαιξε εξαιρετικά σημαντικό ρόλο) σε καθημερινή διαβούλευση για το πώς θα γράψουμε τα πρακτικά των συλλόγων διδασκόντων και με πολλούς άλλους συναδέλφους άλλων αντιλήψεων οι οποίοι είχαν την διάθεση να προσφέρουν, φτιάξαμε ένα σχέδιο μάχης το οποίο μας οδήγησε στη νίκη.

Συνάδελφοί μου, για να μπορέσεις να πετύχεις νίκες πρέπει να είσαι ικανός να ελιχθείς και να έχεις μία στρατηγική. Το Δ.Σ. αυτής της Ομοσπονδίας εδώ και πολλά χρόνια έχει στρατηγική. Έχει στρατηγική η οποία λέει ότι, ναι, θα κάνω και διάλογο, θα οπλίσω τη θέση μου με επιστημονικά μέσα και θα πάω να κερδίσω νίκες.

Αυτή ήταν η νίκη κατά της αξιολόγησης – χειραγώγησης, αυτή ήταν η νίκη του να κερδίσουμε την Προσχολική Αγωγή. Έτσι έγινε και στην αρχή κατηγορηθήκαμε και για τα δύο.

Συνάδελφοί μου, η αντίληψη λοιπόν που κυριαρχεί στη Δ.Ο.Ε. ήταν αυτή που έκανε την Δ.Ο.Ε. να πάει σε προσφυγή στο ΣτΕ για τον 13° και 14° μισθό.

Ακούστηκε πάρα πολύ άδικο εδώ μέσα ότι η Δ.Ο.Ε. έστειλε τον κόσμο στα δικηγορικά γραφεία. Πρώτον, δεν στείλαμε κανέναν σε κανένα δικηγορικό γραφείο. Εμείς γράψαμε και μάλιστα με την προτροπή της Νομικής Συμβούλου ότι, ο δρόμος δεν είναι ο δρόμος των δικαστηρίων, αλλά ο δρόμος του αγώνα και γι' αυτό και τολμήσαμε να πάμε μαζί με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και να είμαστε και εμείς αυτοί που προσφεύγαμε ως κλάδος, κάτι που δεν έκαναν πολλοί κλάδοι του Δημοσίου, αυτοτελώς κατά των αντισυνταγματικών ρυθμίσεων για το 13° και 14° μισθό.

Το να λέγονται εδώ μέσα για μια ακόμα φορά τόσα ψέματα, είναι τουλάχιστον λυπηρό, να μη το χαρακτηρίσω με κάποιον άλλον τρόπο.

Αυτή η αντίληψη λοιπόν λοιδορείται άγρια και χαρακτηρίζεται κυβερνητικός συνδικαλισμός. Έχω ως μέλος της Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε. το προνόμιο (όπως και τα άλλα μέλη της) να είμαι κυβερνητικός συνδικαλιστής την περίοδο της διακυβέρνησης της Ν.Δ., κυβερνητικός συνδικαλιστής την περίοδο της συγκυβέρνησης και κυβερνητικός συνδικαλιστής την περίοδο του ΣΥΡΙΖΑ.

Νομίζω ότι αυτό είναι ρεκόρ και θα πρέπει να μας το αναγνωρίσετε έτσι;

Για να δούμε, σοβαρά όμως, τι είναι κυβερνητικός συνδικαλισμός τελικά; Να συμφωνήσουμε σε έναν ορισμό και να τον βρούμε; Είναι κυβερνητικός συνδικαλιστής αυτός που πιστός στις επιταγές του κόμματός του, που είναι εν δυνάμει κυβέρνηση αφού όλα τα κόμματα γι' αυτό κατεβαίνουν στο πολιτικό στίβο για να κυβερνήσουν, βάζει πάντοτε μπροστά τις επιταγές του κόμματός του και μετά το συμφέρον του κλάδου. Είναι έτσι ή δεν είναι;

Είναι κυβερνητικός συνδικαλιστής αυτός που είναι έτοιμος να προσαρμόσει τη θέση του κάθε φορά στο τι ένα κόμμα και όχι ένας κλάδος θα αποφασίσει. Είναι κυβερνητικός συνδικαλιστής αυτός ή όχι; Ειδικά όταν το κόμμα αυτό γίνει εξουσία έτσι θα είναι. Ε, λοιπόν, συνάδελφοί μου, ψάξτε στους εαυτούς σας ο καθένας για τον κυβερνητικό συνδικαλιστή. Γιατί εδώ πέρα, αυτός ο χώρος, πάλεψε κατά της αξιολόγησης – χειραγώγησης του Αρβανιτόπουλου, ήταν στο δρόμο το 2006 και ας μην είχε ψηφίσει τις απεργίες (και νομίζω ότι αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία) και ας μη πίστευε στην αναγκαιότητά τους, ήταν μαζί με όλους από σας και έκανε απεργία όλες τις εβδομάδες που κάνατε και εσείς, πιστός στις αποφάσεις του κλάδου, χωρίς να κοιτάζει ποιος κυβερνάει.

Κυβερνητικός συνδικαλισμός, φίλοι μου, υπάρχει όταν καθένας βάζει το κόμμα του, κομματικός κυβερνητικός συνδικαλισμός, πάνω απ' όλα και δεν χρειάζεται να είναι και κυβέρνηση, γίνεται και με διαφορετικό τρόπο.

Αυτή η παράδοση συγκρούσεων λοιπόν που έχουν οι «συμβιβασμένες» πλειοψηφίες του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., είναι αυτή που θα είναι οδηγός και στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Αυτοί οι συνάδελφοί μας που είναι άκριτα κριτές και δικαστές, θέλουν να μου απαντήσουν σε μια απλή ερώτηση; Θεωρείτε ή όχι χρέος σας την ιδεολογική επιβολή των κομματικών σας απόψεων άκριτα και παθητικά; Όσοι είστε έτοιμοι να το κάνετε αυτό, είστε κυβερνητικοί συνδικαλιστές. Εμείς δεν είμαστε. Για να πάμε και σε όλα αυτά τα οποία ακούγονται για το τι θα γίνει με την όποια επερχόμενη κυβέρνηση.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκεί ακριβώς έχει να δώσει το στοίχημά του. Το να δίνει όλες τις μάχες, ανεξάρτητα το ποιος είναι στον κυβερνητικό θώκο. Δεν μας ενδιαφέρει πώς λέγεται ο Υπουργός Παιδείας ή από ποιο κόμμα προέρχεται. Μας ενδιαφέρει τι πολιτική εφαρμόζει και είμαστε έτοιμοι να την αντιπαλέψουμε με ένα και μόνο γνώμονα. Το συμφέρον του κλάδου και τίποτε άλλο και νο-

μίζω ότι κάποτε πρέπει να αποφασίσουμε να το δούμε όλοι μαζί αυτό.

Συνάδελφοί μου και για να μη θεωρηθεί ότι πάω να αποφύγω την κουβέντα για την αυτοαξιολόγηση. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε συνάντησή του με τον Υπουργό Παιδείας έθεσε το θέμα, όταν βγήκε η Υπουργική απόφαση του προγραμματισμού και της αποτίμησης, όρους με τους οποίους απαιτούνταν βελτιώσεις.

Στη συζήτηση που θα γίνει, εκεί θα δούμε τι στάση θα κρατήσει ο καθένας, γιατί οι βελτιώσεις δεν έχουν γίνει. Αλλά να πούμε και κάτι άλλο. Επειδή ακούγεται πολύ έντονα το «γιατί δεν αποφασίζετε απεργία – αποχή».

Η απεργία – αποχή, για όσους δεν το ξέρουν, απαιτεί μια σειρά από ενέργειες. Έχουμε, ως πρόθεση, αποφασίσει την απεργία – αποχή, για οτιδήποτε είναι αξιολόγηση – χειραγώγηση, αλλά θα γίνει το κάθε τι στον καιρό του, με συγκεκριμένη επιστολή εξωδίκου προειδοποίησης, με συγκεκριμένη διαδικασία νομικού χαρακτήρα.

Το να κατηγορούν παντού κάποιοι, με τάχα αγωνιστική κατά τα άλλα αντίληψη, που επενδύουν, όμως, στα νομικά μέσα αυτούς που δεν έχουν κάνει κηρύξει απεργία - εποχή, που είναι η πανάκεια, είναι κωνικοτραγικό, έλεος! Το κάθε πράγμα στο καιρό του. Αυτό που προέχει είναι, να προσπαθήσουμε προηγουμένως να κερδίσουμε αυτό που νομίζουμε ότι μπορούμε να κερδίσουμε. Και ναι, το να κερδίσουμε προγραμματισμό και μια αποτίμηση που θα γίνεται με κριτήριο το συμφέρον της σχολικής μονάδας, για μας θα είναι κατάκτηση και θα το παλέψουμε μέχρι την τελευταία στιγμή.

Συνάδελφοί μου, βρισκόμαστε σε μία πολύ δύσκολη καμπή και το ομολογούμε όλοι. Για να δούμε, τι έχει συμβεί αυτή τη στιγμή στον κλάδο και σε τι θέση βρισκόμαστε; Ποιο είναι το διακύβευμα για τον κλάδο μας;

Το Προσοντολόγιο, όπως πολύ σωστά το λέτε, έχει επιβληθεί από την κυβέρνηση. Πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας επ' αυτού ή δεν πρέπει; Πρέπει.

Εσείς λέτε ότι εμείς έχουμε αποφασίσει να μη το κάνουμε. Εμείς έχουμε αποδείξει πάρα πολλές φορές ότι το κάνουμε. Μένει ν' αποδειχθεί, ποιος λέει την αλήθεια.

Η αξιολόγηση – χειραγώγηση είναι πάντοτε προ των πυλών όταν οι προθέσεις των κυβερνώντων δεν είναι σύμφωνες με τις θέσεις που έχει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Το δημόσιο σχολείο έχει απαξιωθεί τα τελευταία χρόνια με ένα τρόπο απίστευτο. Ειπώθηκε και προηγουμένως. Πόσες θέσεις εργασίας έχουν χαθεί; Άπειρες.

Πόσο έχει συρρικνωθεί; σε τεράστιο βαθμό. Φυτρώνουν ή δεν φυτρώνουν σαν ραπανάκια δίπλα στα σχολεία μας τα Κέντρα Μελέτης και αυτό γιατί; γιατί διαλύθηκε το Ολοήμερο Σχολείο με τις Υπουργικές αποφάσεις Φίλη και με το Π.Δ. 79.

Οδεύουμε ή όχι σε ένα σχολείο διαρκώς πιο συρρικνωμένο, εξαιτίας της υπογεννητικότητας; σαφώς. Πρέπει η Δ.Ο.Ε., λοιπόν, να δει τι θα κάνει στη συνέχεια; Το είπα και πριν. Υπάρχουν κάποιες θέσεις οι οποίες είναι στοιχειώδεις. Ειπώθηκε, καταγράφηκε, αποτυπώθηκε, στη σειρά των επιστημονικών ημερίδων που κάναμε σε σχέση με το σχολείο έτσι όπως το οραματίζεται ο κλάδος.

Θα συμφωνήσουμε επιτέλους ότι το Ολοήμερο Σχολείο, έτσι όπως υπήρξε πρόταση του κλάδου από την δεκαετία του '80, όχι όπως ποτέ δεν εφαρμόστηκε, γιατί ποτέ δεν εφαρμόστηκε πλήρως, το Ολοήμερο Σχολείο όμως με τις ειδικότητες που έχει σήμερα, με προϋποθέσεις οι οποίες θα διασφαλίζουν τις λιγότερες μετακινήσεις, το Ολοήμερο Σχολείο που θα καλύπτει τις μαθησιακές ανάγκες όλων των μαθητών και θα απευθύνεται σε όλους τους μαθητές, το Ολοήμερο Σχολείο το οποίο θα φθάνει να αγκαλιάζει το σύνολο των μαθητών είναι η λύση για να έχουμε θέσεις εργασίας και ταυτόχρονα μια ποιοτική εκπαίδευση ή δεν θα συμφωνήσουμε;

Γιατί, νομίζω, ότι εκεί βρίσκουν αρκετοί από μας θέσεις εργασίας. Θα συμφωνήσουμε ότι πρέπει η Ειδική Αγωγή να λειτουργήσει και να στελεχωθεί πλήρως; Νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Θα συμφωνήσουμε ότι η μείωση του αριθμού των μαθητών είναι στοιχειώδεις για να πάμε παρακάτω; Ναι. Θα ξεπεραστεί κατά πολύ αυτό με την υπογεννητικότητα τα επόμενα χρόνια. Εμείς θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι όμως, ειδικά στα αστικά κέντρα όπου τα πράγματα είναι ακόμα άγρια στο κομμάτι των πόσων μαθητών βρίσκονται στις τάξεις να το κερδίσουμε και αυτό για να κερδίσουμε μαθησιακά αποτελέσματα αλλά και θέσεις εργασίας.

Από εκεί και πέρα συνάδελφοί μου, το να χτιστούν νέα κτίρια, το να πάμε σε άλλα σχολεία, είναι κάτι το οποίο πρέπει να το διεκδικήσουμε; Αυτό πώς διεκδικείται; Με το να το διεκδικήσουμε όλοι μαζί και να μπει ο κλάδος μπροστά.

Το να έχουμε ξανά επιμόρφωση και μετεκπαίδευση είναι κάτι που πρέπει να το διεκδικήσουμε; Πρέπει νομίζω να το διεκδικήσουμε και πρέπει να το βάλουμε σαν στόχο όλοι μαζί. Το να αποφύγουμε όλες τις παγίδες

που ανοίγουν, ότι έγινε με τα Πανεπιστήμια, είμαστε έτοιμοι να το δούμε;

Συνάδελφοί μου πάνω σε αυτό το κομμάτι θα τα πούμε αύριο. Δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα ίσως, τι κρύβεται πίσω από τη ρύθμιση για τα Πανεπιστήμια. Αυτό που έγινε στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας δεν είναι το μόνο. Υπάρχει και ό,τι γίνεται με το κομμάτι της παιδαγωγικής επάρκειας και το ποιος μπορεί να την κρίνει. Υπάρχει η Παιδαγωγική Σχολή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που δημιουργείται και τι πόρτες ανοίγει. Είναι οι επιδιώξεις κλάδων που έχουν μείνει χρόνια στην ανεργία να κατέβουν προς την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Είμαστε έτοιμοι να πάμε σε προτάσεις τέτοιες που να θωρακίζουν το σημερινό σχολείο, το σχολείο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του οποίου οι μαθητές έχουν τελείως διαφορετικές ανάγκες από αυτούς του Γυμνασίου και του Λυκείου;

Πρέπει να το βάλουμε ως προμετωπίδα ή δεν όχι; Θα κάτσουμε να τσακωνόμαστε μεταξύ μας ή θα πρέπει να βρούμε αυτό που θα πρέπει να απαιτήσουμε από τον επόμενο Υπουργό Παιδείας;

Πρέπει να βάλουμε το όραμα του κλάδου για ένα Ολοήμερο πλήρες σχολείο με τις ειδικότητες που λειτουργούν αυτή τη στιγμή και με τη θωράκιση του έργου του δασκάλου και της προσφοράς του και της νηπιαγωγού αντίστοιχα στη πρώτη γραμμή, ή δεν πρέπει να το κάνουμε το επόμενο χρονικό διάστημα; Αποφασισμένα όμως.

Αυτό όμως που έγινε σήμερα συνάδελφοί μου αποτελεί, δυστυχώς, τουλάχιστον στα δικά μου τα μάτια, μια σκηνή από ένα μέλλον δυσοίωνο. Τι εννοώ και ας μη χρησιμοποιήσουμε τους χαρακτηρισμούς τους πρωινούς, ας πάμε στους ήπιους λόγους.

Είναι το να απαξιώνεται η λειτουργία του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας που είναι το κορυφαίο όργανο σκόπιμα με ψέματα και θα επιμείνω σ' αυτό, γιατί το να λέγονται όσα λέγονται για τις θέσεις του κλάδου για τους μόνιμους διορισμούς, είναι ψέμα.

Για να πάμε να δούμε, γιατί έγινε λοιπόν; Έγινε για να αντιμετωπιστούν εσωτερικοί τριγμοί σε παρατάξεις; έγινε για να κερδίσουν επιρροή ακόμα περισσότερη κάποιες άλλες; έγινε για να πανηγυρίσουν νίκες σε αντιπροσώπους κάποιοι;

Καλλιεργήθηκε το συστηματικό ψέμα στους αναπληρωτές ότι ο κλάδος δεν έχει θέσεις για τους διορισμούς και το προσοντολόγιο; Απόλυτα. Σας διάβασα τη θέση μόλις πριν από λίγο και την ξέρατε. Γιατί λέτε ψέματα στους συναδέλφους; Οι σκηνές αυτές συνάδελφοί μου

αποτελούν σκηνές από ένα μέλλον που θυμίζει τα συνδικάτα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Στα συνέδρια της E.T.U.C.E., που πολλοί από σας που διαφωνείτε για πολλά χρόνια παρακολουθούσατε και καλά κάνετε γιατί είναι σημαντικά, όπως όταν γίνονται στην Τουρκία (που τότε η E.T.U.C.E. γίνεται καλή και αλλάζει χαρακτήρα) βλέπαμε και βλέπουμε σε πάρα πολλές χώρες συνδικάτα διασπασμένα, κομματικά. Συνδικάτα τα οποία, το ένα είναι δεξιό, το άλλο αριστερό, το άλλο κεντρώο, το άλλο σοσιαλιστικό. Δεν μπορούν να βρουν ένα κοινό δρόμο αγώνα και φυσικά έγιναν ένας πάρα πολύ εύκολος αντίπαλος, για τις κυβερνήσεις.

Είμαστε σε πάρα πολλές περιπτώσεις αυτή τη στιγμή σε καλύτερο επίπεδο εργασιακών δικαιωμάτων εδώ στην Ελλάδα απ' ότι σε πάρα πολλές ευρωπαϊκές χώρες; Είμαστε. Είμαστε γιατί έχουμε μια κατάκτηση. Ένα ενιαίο Συνδικάτο. Ένα Συνδικάτο στο οποίο εκφράζονται όλες οι φωνές. Ένα Συνδικάτο το οποίο με δημοκρατική λειτουργία μπορεί και παίρνει αποφάσεις. Ένα Συνδικάτο το οποίο πρέπει να λειτουργεί για έναν ενιαίο κλάδο, με όλες τις αντιπαλότητες, με όλες τις αντιπαραθέσεις, με κάθε μικρό διαχωρισμό που υπάρχει, φθάνει να μη γίνεται τείχος αδιαπέραστο.

Πρέπει να το διαφυλάξουμε. Εμείς οι 660 που είμαστε εδώ μέσα, δεν ήρθαμε για να μετρήσουμε τις δυνάμεις μας στην εκλογική κάλπη. Ήρθαμε με ένα χρέος προς τους συναδέλφους. Να διατηρήσουμε τον κλάδο ενωμένο ώστε να είναι άτρωτος απέναντι στις επιθέσεις που δέχεται και που θα συνεχίσει να δέχεται τα επόμενα χρόνια, γιατί το ξέρουμε και το ξέρετε όλοι πάρα πολύ καλά, ότι η τάση διεθνώς είναι για λιγότερο δημοσίο σχολείο, για ένα σχολείο το οποίο θα είναι πολύ πιο φθηνό, για έναν εκπαιδευτικό ο οποίος θα έχει λιγότερα δικαιώματα.

Αν νομίζουμε λοιπόν ότι εκεί μπορούμε να πάμε χώρια ο καθένας με τη δική του παντιέρα και με το δικό του στρατό, είσατε πολύ μακριά από τη πραγματικότητα και πολύ πικρά γελασμένοι.

Συνάδελφοί μου, έχω ένα πρόβλημα σήμερα. Δεν μπορώ να κερδίσω το χειροκρότημα αυτής της μεριάς, της «δικής μου». Δεν κάνω παραταξιακή τοποθέτηση. Δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά. Έχω μία αγωνία και ξέρω ότι πολλοί από σας την έχετε εδώ μέσα. Την αγωνία του τι κάνει αυτό το μεγάλο σπίτι που λέγεται Δ.Ο.Ε. την επόμενη μέρα, το τι κάνει ο κλάδος.

Οι συζητήσεις που κάνουμε επιμέρους με πολλούς από σας εδώ μέσα την περιέχουν αυτή την αγωνία αλλά

δυστυχώς εδώ μέσα κρύβεται μπροστά στην παραταξιακή μας λογική.

Πρέπει να γίνουμε μια μεγάλη παράταξη όλοι κάποια στιγμή με τις διαφορετικές μας αντιλήψεις.

Μια μεγάλη παράταξη που να λέγεται Δ.Ο.Ε.

Μια μεγάλη παράταξη που να λέγεται Κλάδος. Μόνο αυτή είναι η μέθοδος για να μπορέσουμε να κρατηθούμε ζωντανοί απέναντι στις επιθέσεις που δεχόμαστε και θα δεχθούμε.

Η ενορχηστρωμένη προσπάθεια απαξίωσης του συνδικαλιστικού κινήματος, μόνο την τελική ήττα θα έχει ως αποτέλεσμα. Δεν απαξιώνεται η κάθε παράταξη. Δεν απαξιώνεται το κάθε πρόσωπο. Πριονίζουμε το ίδιο το κλαδί στο οποίο καθόμαστε. Πρέπει να μάθουμε να παλεύουμε με κανόνες και όχι με παιχνίδια τα οποία δυστυχώς, ζήσαμε κατά κόρον σε όλη αυτή την περίοδο μέχρι την 88^η Γενική Συνέλευση.

Αποφασίζουμε να πάμε όλοι μαζί, όλοι στον ίδιο δρόμο; Όλοι με την ίδια παντιέρα; Όλοι με το ίδιο πανό που λέει, Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος; Αυτό που από το 1922 αποτελεί το σπίτι μας. Αυτό χρειαζόμαστε.

Επίσης συνάδελφοί μου, επειδή δεν μπορείς να στέκεσαι μόνος σου σε αυτή τη πραγματικότητα και επειδή τα πράγματα μας ξεπερνούν κατά πολύ. Αναρωτήθηκε ο συνάδελφος Παντελίδης χθες, κατά την αναφορά του που έκανε μετά τον έλεγχο της Οικονομικής Επιτροπής, για το τι συζητήθηκε τον Νοέμβριο στο Συνέδριο της Ε.Τ.Υ.Κ.Ε. που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα.

Ξέρω τις αντιλήψεις που έχετε, θα μου επιτρέψετε όμως, να σας πω δυο πράγματα που νομίζω ότι είναι χρήσιμα. Καταμαρτυρούνται πολλά στην Ε.Τ.Υ.Κ.Ε.. Κατ' εμέ αδικώς. Κατ' εσάς δικαίως. Η πραγματικότητα είναι μία. Ότι με την δραστηριότητα που είχε αναπτύξει το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε., κατάφερε να κατακτήσει μία αρκετά δυνατή θέση αυτή τη στιγμή μέσα στα ευρωπαϊκά δρώμενα και να γίνεται σεβαστό.

Παρακολουθούμε τις εξελίξεις από κοντά, πηγαίνουμε καταθέτουμε τις απόψεις μας, μεταφέρουμε τη πραγματικότητα στην Ελλάδα κι έτσι πήραμε το ψήφισμα για την Προσχολική Αγωγή, έτσι πήραμε το ψήφισμα για τους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών.

Έτσι έγινε και το Συνέδριο στην Αθήνα. Καταρχήν, όποιος ήθελε να το παρακολουθήσει από τη σχετική ανακοίνωση της Ομοσπονδίας μπορούσε να μπαίνει στο link και να το βλέπει ζωντανά.

Στο Συνέδριο αυτό λοιπόν, μαζεύτηκαν τα συνδικάτα της Ευρώπης, γιατί περί αυτού πρόκειται, και κατέθεσαν

προβληματισμούς σχετικά με το ρόλο των Εκπαιδευτικών Συνδικάτων στην κατεύθυνση της αποτροπής φαινομένων όπως η ιδιωτικοποίηση και η εργασιακή ανασφάλεια, για να πω δύο βασικά χαρακτηριστικά.

Αν τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. που απορρίπτουν την ένταξη της Δ.Ο.Ε. στην Ε.Τ.Υ.Κ.Ε., ζούσαν την προσπάθεια των εκπαιδευτικών της Ευρώπης και την ζωντανή αγωνία που κατατέθηκε σε αυτές τις συζητήσεις, θα είχαν μια διαφορετική αντίληψη. Μπορούσαν να είναι εκεί και επέλεξαν να μην είναι.

Συνάδελφοί μου, αυτά τα χρόνια που έχω την τύχη να συμμετέχω και εγώ σε αυτές τις διαδικασίες, είδα κάποιες δυνατότητες. Στο πλαίσιο αυτού του Συνεδρίου συναντηθήκαμε με τους συναδέλφους από τον ευρωπαϊκό νότο. Είχαμε συναντηθεί και τον Μάρτη του 2017 στη Σόφια, σε μία πρωτοβουλία των βαλκανικών χωρών για να υιοθετήσουμε από κοινού πρακτικές και μεθόδους εκπαιδευτικές που θα δώσουν λύσεις στα θέματα της εκπαίδευσης των μεταναστών.

Η συνάντηση με τους συναδέλφους από το νότο, είχε ν' αντιμετωπίσει βασικά προβλήματα των ιδίων των εκπαιδευτικών και όχι του εκπαιδευτικού συστήματος. Ποια ήταν αυτά; Κοινά. Εργασιακά δικαιώματα, μισθολογικά δικαιώματα, ασφαλιστικά δικαιώματα.

Λέω λοιπόν, επειδή έγινε μία πρώτη προσπάθεια και επειδή πήραμε την έρευνα που πήραμε με την Εκπαιδευτική Διεθνή, έχουμε ή δεν έχουμε την χρυσή ευκαιρία; Πρέπει ή δεν πρέπει να δούμε μέσα στο επόμενο χρονικό διάστημα, ένα προβληματισμό θα βάλω και ο καθένας ας το κρίνει, το να γίνουμε εμείς, η Δ.Ο.Ε., η μεγαλύτερη Ομοσπονδία στην Ελλάδα, η μεγαλύτερη Ομοσπονδία του Δημόσιου Τομέα, αυτή η οποία θα πάρει την πρωτοβουλία για να δημιουργήσει ένα δίκτυο με τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου, με τις αντίστοιχες Εκπαιδευτικές Οργανώσεις του ευρωπαϊκού νότου και των Βαλκανίων, που έχουν μία τελείως διαφορετική εκπαιδευτική και οικονομική πραγματικότητα ν' αντιμετωπίσουν από αυτή των χωρών του βορρά;

Που έχουν να αντιμετωπίσουν τα ίδια προβλήματα αυτά που τους τσάκισαν σε πάρα πολλές χώρες, τα μνημόνια, αυτά που ζήσαμε και ζούμε και εμείς καθημερινά.

Να πάμε σε ένα δίκτυο που θα βάλει κάποια πράγματα κοινά. Με ποιο στόχο πέρα από την ανάπτυξη των κοινών δράσεων; Το να βγουν Κοινοτικές Οδηγίες τέτοιες που θα δεσμεύσουν τις χώρες μας σε επίπεδο μισθών, σε επίπεδο συντάξεων, σε επίπεδο δικαιωμάτων. Το αποτολμήσαμε με την προσφυγή που κάναμε

στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τους μόνιμους διορισμούς, στην οποία αναφέρθηκε προηγουμένως η Γιώτα Βενετοπούλου.

Αν δεν υπήρχαν κάποιοι οι οποίοι καλούσαν τον κόσμο να μη συμμετέχει στην υποστήριξη αυτής της δράσης, θα είχε πολλές υποστηρίξεις. Παρόλα αυτά, είχε πολλές υποστηρίξεις, ήταν 10^η σε επίπεδο Ευρώπης. Συζητήθηκε τάχιστα και υποχρεώνεται αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση, τόσο η απελθούσα, όσο και αυτή που έρχεται, να απαντήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε βασικά ζητήματα. Για το τι δικαιώματα έχουν οι αναπληρωτές και γιατί δεν είναι τα ίδια με των μόνιμων, κάτι το οποίο είναι μεγάλο πρόβλημα αφού δεν προσαρμόζεται σε Κοινοτικές Οδηγίες που υπάρχουν και πρέπει να προσαρμοστεί, για το τι γίνεται με διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, γιατί στο Κοινοτικό Δίκαιο απαγορεύονται οι συνεχείς συμβάσεις, για το τι γίνεται στο Υπουργείο Εργασίας, τι γίνεται στο Υπουργείο Οικονομικών, τι γίνεται στο Υπουργείο Παιδείας, σε σχέση με τους διορισμούς και τα εργασιακά δικαιώματα.

Μπορούμε ή δεν μπορούμε, πρέπει ή δεν πρέπει ως Ομοσπονδία να ξεφύγουμε από τα στεγανά μας και πέρα από το τι έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε εδώ, να πάρουμε την πρωτοβουλία για μια πανευρωπαϊκή δράση ξεκινώντας από τις χώρες του Νότου και των Βαλκανίων, ώστε να διεκδικήσουμε Κοινοτικές Οδηγίες που θα υποχρεώσουν τις ελληνικές κυβερνήσεις να μην πλήξουν άλλο, αλλά να αναβαθμίσουν τα ασφαλιστικά και εργασιακά μας δικαιώματα, να αναβαθμίσουν τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, που είναι υπό διαρκή κατάρρευση;

Μπορούμε ή δεν πρέπει να το κάνουμε; Μένουμε σε μια μιζέρια και περιμένουμε από την κάθε επόμενη κυβέρνηση να μας ρίξει όλο και πιο κάτω.

Μπορούμε. Είμαστε ένα συνδικάτο το οποίο έχει δύναμη. Μπορούμε να ξεπεράσουμε και τις μνημονιακές αγκυλώσεις και τις αγκυλώσεις ακόμα και του τρίτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου.

Μπορούμε να πάμε εμείς την υπόθεση παρακάτω. Έχουμε τη δύναμη 80.000 Εκπαιδευτικών που βρίσκονται πίσω μας. Έχουμε τη δύναμη που μας δίνει το να καταθέσουμε προτάσεις που θα χτίσουν το μέλλον, όχι μόνο εδώ στην Ελλάδα, αλλά στο πλαίσιο μιας πανευρωπαϊκής κίνησης.

Μπορούμε να το κάνουμε συνάδελφοι. Πρέπει ως εργαζόμενοι να δικτυωθούμε και με τις υπόλοιπες χώρες. Πρέπει ως εργαζόμενοι να δούμε το μέλλον μας με άλλη ματιά.

Συνάδελφοί μου, οι αψιμαχίες εντός αιθούσας θα τελειώσουν το αυριανό βράδυ. Αυτό που νομίζω ότι πρέπει πραγματικά να μας απασχολεί, είναι το αν μπορεί η Δ.Ο.Ε. της επόμενης ημέρας να μην είναι ένα συνδικάτο σαν τα τόσα άλλα συνδικάτα που αναλώνεται σε εσωτερικές αψιμαχίες και κοκορομαχίες. Αν μπορεί να γίνει ένα συνδικάτο δομικού συνδικαλισμού. Και τι εννοώ: Εάν μπορεί να γίνει ένα συνδικάτο, και αυτό προσπαθούμε ήδη να κάνουμε, που κάθε του πρόταση, να μην έχει να κάνει μόνο με το καθαρά κλαδικό. Να έχει να κάνει κυρίως με το Εκπαιδευτικό, να έχει να κάνει με τα παιδιά, να έχει να κάνει με τους εκπαιδευτικούς, να έχει να κάνει, όμως, και με την κοινωνία.

Αντιμετωπίζουμε φαινόμενα, ειπώθηκε από ομιλητές εδώ πέρα, διαρκών επιθέσεων προς εκπαιδευτικούς. Είμαστε πολύ ευάλωτοι και ειπώθηκε εδώ μέσα από το βήμα, στη κάθε άδικη καταγγελία που θα κάνει ο οποιοσδήποτε κακοπροαίρετος. Είμαστε ο στόχος, δυστυχώς, γιατί θεωρητικά είμαστε προνομιούχοι, αφού έχουμε δουλειά, σε σχέση με την υπόλοιπη κοινωνία, αυτή την εποχή που έχουν όλα διαλυθεί.

Πρέπει λοιπόν η κάθε μας πρόταση να έχει μία συνολική αντιμετώπιση. Γυρίζοντας στο θέμα της Σάμου και στο θέμα της Χίου που επισκέφθηκε η Δ.Ο.Ε., μια τέτοιου είδους πρωτοβουλία προσπαθήσαμε ν' αναλάβουμε και εκεί. Μία πρωτοβουλία που να φέρει κοντά τις εκπαιδευτικές ανάγκες, τόσο σε επίπεδο μαθητών, όσο και σε επίπεδο εκπαιδευτικών, αλλά κυρίως σε επίπεδο κοινωνίας.

Δεν είναι καθόλου εύκολος ο δρόμος όπως διαπιστώνεται. Αυτό που συμβαίνει στη Σάμο, δεν μπορεί ν' αντιμετωπιστεί μόνο σαν ένα σύμπτωμα κάποιων ανθρώπων οι οποίοι έχουν ακραίες αντιλήψεις. Είναι ένα σύμπτωμα το οποίο έχει να κάνει, με το πώς οι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζονται από την υπόλοιπη κοινωνία και πρέπει να μας απασχολεί.

Πρέπει νομίζω να ξεπεράσουμε αρκετές αγκυλώσεις μεταξύ μας. Να ξεφύγουμε από το μικρόκοσμό μας και να φροντίσουμε η κάθε μας πρόταση να έχει τριπλό αποδέκτη. Το παιδί, τον εκπαιδευτικό, την κοινωνία.

Η Δ.Ο.Ε. το ξαναλέω, με τα επιστημονικά συνέδρια που λειοδορήθηκαν στο παρελθόν κατά πολύ και χαρακτηρίστηκαν συνδικαλιστικός τουρισμός, αποδεικνύεται ότι μπορεί να χαράξει άλλο δρόμο και να αναβαθμίσει το κύρος του συνδικαλισμού σε επίπεδο κοινωνίας. Επισκεφθήκαμε με συνέδρια για τη μειονοτική εκπαίδευση τη Θράκη δύο φορές μέσα σε δύο χρόνια. Την πρώτη φορά που ανεβήκαμε πέρσι, μας αντιμετώπισαν, ούτε

λίγο, ούτε πολύ, ως τουρκοφάγους. Φέτος, τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά γιατί, όπως αποδείχτηκε από πέρυσι, όλοι οι συνάδελφοι, ανεξαρτήτως θρησκείας, κατέθεσαν απόψεις, είχαν λόγο και ρόλο και η ανταπόκριση της τοπικής κοινωνίας ήταν εξαιρετικά θετική.

Είναι ένας δύσκολος δρόμος που όμως είχε να δώσει στην τοπική κοινωνία και ζητούσαν και άλλο Συνέδριο στη συνέχεια, όχι συνδικαλιστικού τουρισμού, αλλά παρέμβασης της Δ.Ο.Ε. για ένα ζήτημα εξαιρετικής σπουδαιότητας.

Το ίδιο γίνεται με κάθε μεγάλο ζήτημα που αναλαμβάνει το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.. Να θυμίσω ότι τα συνέδρια με την Παγκύπρια Ομοσπονδία και όλες οι επιστημονικού χαρακτήρα δράσεις, προσέφεραν θέσεις για το Ολοήμερο Σχολείο το οποίο ήταν κατάκτηση, προσέφεραν θέσεις για την αξιολόγηση και προβληματισμό έντονο, θέσεις για το πώς λειτουργεί το σχολείο στη καθημερινότητά του, θέσεις για τα αναλυτικά προγράμματα και τα βιβλία, θέσεις για το πώς πρέπει να δομηθεί η Εκπαίδευση.

Πρέπει να αποφασίσουμε συνάδελφοί μου ότι, ο ρόλος μας είναι πολλαπλός και πρώτα απ' όλα είναι ο ρόλος του δρόμου του αγώνα που οφείλουμε να τον ακολουθούμε, αλλά να τον ακολουθούμε όλοι μαζί, γιατί ως συνδικάτο πρέπει να βαδίσουμε ενωμένοι σε κοινές πορείες.

Ας δεσμευθούμε όλοι εδώ μέσα σε αυτό το βήμα, ότι από αύριο, από την επόμενη μέρα, όλοι θα είμαστε σε κοινές πορείες. Με τι; Με αυτό που θα έχει αποφασίσει η πλειοψηφία κάθε οργάνου της Δ.Ο.Ε. Μπορούμε να το τολμήσουμε; Τολμάμε να πιστέψουμε στη πλειοψηφία; Τολμάμε να πιστέψουμε στη δημοκρατία;

Να είμαστε όλοι μαζί.

Να είμαστε όλοι μαζί στον ίδιο δρόμο.

Να οπλίσουμε τον λόγο μας καθημερινά και με τον επιστημονικό και με τον νομικό λόγο και να προσπαθήσουμε σε ένα καιρό που ο συνδικαλισμός τείνει να είναι κάτι κατακριτέο, ένα βαρίδι για την κοινωνία, να πούμε ότι ο συνδικαλισμός των εκπαιδευτικών είναι ένα κόσμημα για την ελληνική κοινωνία. Είναι παράγοντας που μπορεί να την πάει ακόμα πιο ψηλά. Είναι παράγοντας που έχει να προσφέρει πολλά στη δημόσια εκπαίδευση. Ότι δεν είμαστε μόνο Δάσκαλοι. Ότι δεν είμαστε μόνο Συνδικαλιστές. Είμαστε αυτοί που μπορούμε, που έχουμε χρέος να αλλάξουμε το μέλλον της Εκπαίδευσης στη χώρα μας, ενωμένοι, επαναλαμβάνω, όλοι μαζί, να προσπείσουμε το αγαθό της δημόσιας

εκπαίδευσης που βρίσκεται στα χέρια μας και έχουμε χρέος να το προσπείσουμε γιατί γνώρισε, γνωρίζει και θα γνωρίσει ακόμα περισσότερη αμφισβήτηση στο μέλλον.

Η Δημόσια Εκπαίδευση είναι αυτό που έχουμε ως καθήκον να διαφυλάξουμε. Όχι η κάθε μικρή μας παράταξη. Όχι η κάθε μικρή μας διαφορά. Αυτό που μας ενώνει όλους. Ο κλάδος μας, η κοινωνία, το σχολείο, τα παιδιά μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Ξεκινώ «απενοχοποιώντας» τους όρους που θα χρησιμοποιήσω για να μη γίνουν αντικείμενο ευρείας προβοκάτσιας από τις δυνάμεις της διαστροφής των αντιλήψεων και της διαφωνίας σε κάθε τι το οποίο είναι αντίθετο με αυτά τα οποία πιστεύουν.

Τρέφω απόλυτο σεβασμό και κατανόηση απέναντι στην κατάσταση που βρίσκονται χιλιάδες άνεργοι συνάδελφοί μας αναπληρωτές και είμαι βέβαιος ότι δεν υπάρχει κανένας σε αυτή την αίθουσα, κανένας στα σχολεία όλης της χώρας, κανένας Έλληνας πολίτης, που να μην είναι αντίθετος στη λογική της ευάλωτης και ευέλικτης εργασίας, η οποία εκφράζεται με αυτό τον τρόπο στο χώρο της Εκπαίδευσης.

Η παραμονή μου για πολλά χρόνια σε αυτή την αίθουσα με έχει κάνει να αναγνωρίζω και να το δηλώνω ευθέως ότι σε όλους τους συνδικαλιστικούς χώρους, υπάρχουν σπουδαίοι αγωνιστές τους οποίους σέβομαι και τιμώ. Έχω δει επίσης πάρα πολλές συλλογικότητες να εμφανίζονται στην αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης με ορμή. Διαφορετικές κάθε φορά. Έχουν όλες όμως ένα κοινό παρονομαστή. Είναι ο λίγος χρόνος ύπαρξης τους. Μόλις το μικροσυμφέρον το οποίο τις έκανε να δημιουργηθούν ολοκληρωθεί, τότε παύει και η λειτουργία τους και εξαφανίζονται.

Αυτή τη φορά εμφανίστηκαν στην αίθουσα δύο ομάδες συναδέλφων, οι οποίες έφθασαν συντεταγμένα η μία εκ δεξιών και η άλλη εξ αριστερών. Δεν ήταν οι εκπροσώποι όλων των Αναπληρωτών όλοι αυτοί όπως θέλα-

τε να τους παρουσιάσετε για να αποκομίσετε μικρο-παραταξιακά οφέλη. Ήταν οι Αναπληρωτές, μέλη των Παρεμβάσεων και του ΠΑΜΕ, τους οποίους ασφαλώς τους σεβόμαστε, αλλά σας δείξαμε, ότι έχουμε και εμείς φωνές δυνατές αναπληρωτών, απλά δεν επιλέγουμε να τις χρησιμοποιήσουμε και να τις αξιοποιήσουμε με αυτό τον τρόπο που το κάνετε εσείς.

Τώρα λοιπόν που «έκατσε» η συνδικαλιστική τεστοστερόνη που απαιτούσε από τα μικρόφωνα άμεσες λύσεις λες και εμείς νομοθετούμε, που μας καλούσε να πούμε την άποψή μας για τους μόνιμους διορισμούς ή για την αξία της απεργίας, σας καλώ να τους μεταφέρετε, γιατί δεν είναι εδώ, γιατί είναι γνωστό ότι οι ανυποψίαστοι χαλούν τα παραμύθια και υπό αυτό το φόβο αποσύρονται όταν πρόκειται ν' ακούσουν την αλήθεια, ότι εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά από αγώνες, διεκδικήσεις και απεργίες.

Μας μιλάτε τάχα για το αγωνιστικό DNA σας το οποίο εμφανίζετε ως μοναδικής αγωνιστικότητας. Παρεμπιπτόντως, είναι πολύ πρόσφατο. Εμείς έχουμε DNA και ρίζες που ξεκινούν πολύ παλιά. Συνδέονται με όλες τις μεγάλες κατακτήσεις του κλάδου. Το ξέρετε και το αναγνωρίζετε στις ιδιωτικές σας συζητήσεις. Εμείς ως συλλογικότητα δεν κρυβόμαστε. Ότι έχουμε να πούμε το λέμε δημόσια. Την ιστορία μας την εκδώσαμε και σε βιβλίο. Σεβόμαστε τους πάντες. Συγκρουόμαστε πολιτικά και ιδεολογικά και όχι με κραυγές όπως κάνετε εσείς. Δεν κάνουμε πίσω και αντιπαλεύουμε τα ψέματα και όλες τις λογικές και μεθόδους ισοπέδωσης και απαξίωσης.

Θέλουμε να σας ενημερώσουμε όλους εσάς που επικαλείστε τον «μπαμπούλα» της δεξιάς που έρχεται, ότι εμείς τον ξέρουμε καλά. Αλήθεια όμως, εσείς οι οποίοι συγκυβερνούσατε με την ψεκασμένη ακροδεξιά του Καμμένου, νομιμοποιείστε να μας λέτε όλα αυτά;

Ξέρετε τι έχετε πάθει; Νομίζετε ότι η αποχώρηση των ΑΝΕΛ από το κυβερνητικό σχήμα λειτούργησε ως «παρθενογραφία», η οποία επανάφερε την αγνότητα της Αριστεράς. Δεν είναι όμως έτσι. Η συνύπαρξη και η ταύτισή σας μαζί τους, δεν ξεπλένεται τόσο εύκολα όπως νομίζετε. Θα σας συνοδεύει για πάντα.

Θέλουμε επίσης να πούμε σε εσάς των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ που μας κοιτάτε με ύφος υπεροπτικό και μας κουνάτε τα χέρια, ότι θυμόμαστε πάρα πολύ καλά ότι υπήρξατε προεκλογικό δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ. Ότι καλούσατε τον κόσμο σε συλλαλητήρια στήριξης της γελοιοποιημένης «περήφανης» διαπραγμάτευσης. Εσείς συμμετείχατε και συμμετέχετε στις διάφορες συνιστώσες κρυμ-

μένοι, αλλά τώρα σας αποκαλύπτουν οι πρώην συνδοιοπόροι σας στην ΕΡΑ, και καλά σας κάνουν. Συνεργαστήκατε με το ΣΥΡΙΖΑ και το γεγονός ότι τώρα κάνετε κριτική δεν σας απαλλάσσει. Είναι πολύ κοντά το χρονικό διάστημα που λέγατε άλλα και είναι πολύ κοντά το χρονικό διάστημα που διαψευστήκατε.

Ξέρετε τι είναι λαϊκισμός; Λαϊκισμός είναι να εμπορεύεσαι εύκολες λύσεις για δύσκολα ζητήματα. Και εδώ μέσα υπάρχουν έμποροι ψευδαισθήσεων και έμποροι αυταπατών. Αν ήθελα να περιγράψω με όρους κοινωνιολογικούς τι ακριβώς γίνεται και ποιες είναι οι αντιλήψεις που διακατέχουν κάποιους στην αίθουσα, θα διάλεγα τον Μαξ Βέμπερ που μίλησε για την ηθική της ευθύνης και για την ηθική της πεποίθησης.

Η ηθική της πεποίθησης έχει ως εξής: Έχω μια πεποίθηση, την ακολουθώ πιστά, θεωρώντας ότι πάντα με πηγαίνει στον «παράδεισο». Δεν χρειάζεται να αποδείξω ότι αυτό που λέω είναι σωστό, καθώς αρκεί ότι το πιστεύω ο ίδιος. Δεν αναλαμβάνω καμία ευθύνη. Δεν αναλαμβάνω κανένα κόστος. Λέω μόνο ευχάριστα. Λέω ό,τι θέλω γιατί το πιστεύω και απαιτώ από τους άλλους να πιστέψουν ότι είναι σωστό. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Αυτό είναι μετα-αλήθεια και εδώ μέσα υπάρχουν έμποροι και μετα-αλήθειας.

Τι είναι αυτό που όλο το διάστημα κάνετε με τον ίδιο μονότονο τρόπο; Μία αέναη καταγγελία των προβλημάτων χωρίς όμως καμία πρόταση για λύσεις. Συνειδητά το κάνετε αυτό, γιατί αν υπάρξουν λύσεις, θα στερηθείτε την συνδικαλιστική ιδιοκτησία που διεκδικείτε τάχα αυτών που υποφέρουν. Θέλετε προβλήματα, δεν θέλετε λύσεις.

Εμείς λοιπόν, η παράταξη της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ, επειδή υπηρετούμε την ηθική της ευθύνης και όχι την ηθική της πεποίθησης, θα σας καταθέσουμε προτάσεις τώρα, για να έχετε να κάνετε κριτική, γιατί οι προτάσεις σας είναι γενικόλογες και είναι «αδειανά» πουκάμισα. Θα σας πούμε εδώ τώρα συγκεκριμένα πράγματα για να έχετε να λέτε, διαστρεβλώνοντάς τα στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, ή όπου αλλού θέλετε. Δεν θα επιβιώνει το ψέμα όμως, παρά μόνο εν τη απουσία μας. Όταν είμαστε παρόντες δεν μπορεί να κυριαρχήσει.

Για ακούστε λοιπόν. Αναφέρεστε διαρκώς στο αίτημα όλων για πολλές χιλιάδες μόνιμους διορισμούς. Σε ποιο σχολείο αλήθεια θα γίνουν όλοι αυτοί οι μόνιμοι διορισμοί; Στο κουτσουρεμένο σχολείο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που και εσείς βοηθήσατε να υπάρξει; Στο σχολείο χωρίς ολοήμερο πρόγραμμα; Στο σχολείο που τε-

λειώνει στη μία και τέταρτο; Θα γίνουν μόνιμοι διορισμοί σε θέσεις παράλληλης στήριξης; Σε ποιον τα λέτε αυτά; Μπορεί να υπάρξουν μόνιμοι διορισμοί στη παράλληλη στήριξη;

Εμείς λοιπόν σας λέμε και να το μεταφέρετε και θα το μεταφέρουμε εμείς σε όλους τους υπόλοιπους, ότι η θέση ευθύνης όταν μιλάει για μόνιμους διορισμούς οφείλει να προτείνει. Ακούστε λοιπόν τι λέμε. Οι μόνιμοι διορισμοί μπορούν να προκύψουν μόνο μέσα από την ισχυροποίηση του Δημόσιου Σχολείου και όχι από την απαξίωσή του. Οι μόνιμοι διορισμοί μπορούν να προκύψουν μέσα από την επαναφορά του υπεύθυνου δασκάλου ολοήμερου. Είναι 4.000 τέτοιες θέσεις που θα υπάρξουν, αλλά δεν μπορείτε να το υποστηρίξετε αυτό, γιατί τόσα χρόνια την ρητορική σας την είχατε στηρίξει στην απαξίωσή του. Εσείς λέγατε το ολοήμερο σχολείο παιδοφυλακτήριο. Τι να πείτε τώρα; Πώς να ζητήσετε να επανέλθει;

Μόνιμοι διορισμοί μπορούν να προέλθουν όχι μέσα από την παράλληλη στήριξη, αλλά μέσα από μία νέα πρόταση που πρέπει να την επεξεργαστούμε. Ποια είναι αυτή η νέα πρόταση; Είναι ο δεύτερος Εκπαιδευτικός στην τάξη. Υπάρχει Ευρωπαϊκή εμπειρία, της κακιάς Ευρώπης από την οποία εσείς θέλετε να φύγουμε. Της Ευρώπης που μέσω των προγραμμάτων ΕΣΠΑ διορίζονται όλοι οι αναπληρωτές. Αυτής της Ευρώπης η εμπειρία υπάρχει.

Τι λέει όμως η ευρωπαϊκή εμπειρία; Ότι οι πρακτικές και τα μοντέλα στήριξης δεν γίνονται στο μαθητή, αλλά γίνονται στη τάξη, όχι στο ίδιο το παιδί, για τον απλό λόγο ότι στιγματίζεται εκπαιδευτικά, κοινωνικά, και ψυχολογικά. Παράλληλη στήριξη στην τάξη λοιπόν μέσω δεύτερου δασκάλου και όχι στο παιδί. Μέσα από τη διεκδίκηση του 2^{ου} δασκάλου στη τάξη, γιατί τα μαθητικά περιβάλλοντα είναι ανομοιογενή, θα δημιουργηθούν οι νέες θέσεις εργασίας, οι μόνιμες και όχι μέσα από την παράλληλη στήριξη. 6.000 Αναπληρωτές δουλεύουν στην παράλληλη στήριξη. Δεν υπάρχει ούτε ένας από δω να πιστέψει ότι αυτοί ποτέ μπορεί να γίνουν μόνιμοι. Εσείς όμως επιλέγετε να λέτε «παραμύθια» για να γίνεστε αρεστοί.

Τι λέτε αλήθεια και πώς προσεγγίζετε το δημογραφικό πρόβλημα όταν εστιάζετε την κριτική σας και τα αιτήματά σας ότι δήθεν θα υπάρξουν λύσεις μέσα από τη μείωση της αναλογίας αριθμού μαθητών ανά δάσκαλο; Ξέρετε τι λένε οι μελέτες; Ότι το 2035 θα υπάρχουν 400.000 μαθητές Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας λιγότεροι. Νομίζετε ότι με ένα απλό αίτημα μείωσης αριθμού λύνεται το ζήτημα; Δεν λύνεται.

Επιλέγετε όμως πάλι τον λαϊκισμό και τις εύκολες λύσεις που τάχα μόνο εσείς γνωρίζετε.

Τρίτος άξονας τόνωσης του Δημόσιου Σχολείου: Άρση των ανισοτήτων. Ισότιμη πρόσβαση στη γνώση. Τμήματα ένταξης σε κάθε εξαθέσιο και πάνω σχολείο. Αυτά είναι 4000 θέσεις μόνιμων διορισμών.

Τέταρτος άξονας. Δεν μπορεί να παραμυθιάσουμε ή να καταγράφουμε απλά τις ειδικότητές λέγοντας τους ότι συμπάσχουμε που πηγαίνουν από το ένα σχολείο στο άλλο. Πώς αλήθεια όλες οι ειδικότητες θα μπορέσουν να καλύψουν στο σχολείο που σχολάει στη μία και τέταρτο το ωράριό τους; Δεν θα πρέπει ν' ανοίξει ένας διάλογος για παράδειγμα, για τη δυνατότητα κοινής προσέγγισης εικαστικών, μουσικής και θεάτρου από έναν εκπαιδευτικό, εφόσον το επιθυμεί, όπως ακριβώς γίνεται στη δευτεροβάθμια, ώστε να καλύπτει το ωράριο σε ένα 6θέσιο σχολείο; Δεν θα πρέπει να υπάρξει συζήτηση για την πληροφορική, ότι θα πρέπει να υπάρχουν δύο ώρες σε κάθε τάξη, ώστε σε ένα 12θέσιο σχολείο να καλύπτει ο συνάδελφος της ειδικότητας το ωράριό του και να μη γυρίζει σε 5 και σε 6;

Σε ποιο σχολείο αυτό μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο; Στο κουτσουρεμένο σχολείο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Όμως δεν μπορείτε να υπερασπιστείτε το σχολείο ΕΑΕΠ, το σχολείο που βρήκαν δουλειά χιλιάδες εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων, γιατί το λέγατε «παιδαγωγικό κάτεργο». Τι να πείτε τώρα; Στο σχολείο που τελειώνει στη μία και τέταρτο θα χωρέσουν όλοι αυτοί; Αυτά είναι τα παραμύθια που λέτε στον κόσμο και δεν μπορούν να σταθούν πουθενά σε επίπεδο σοβαρού διαλόγου.

Πέμπτος άξονας. Ολοήμερο Νηπιαγωγείο. Επέκταση, γενίκευση, στήριξη, επίλυση του στεγαστικού προβλήματος. Πώς επιλύεται το στεγαστικό πρόβλημα, όταν δεν αντιδρούμε στις πολιτικές που παίρνουν χρήματα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή από το κτηριακό και τις υποδομές και το κάνουν διορισμούς; Είναι δυνατόν να γίνει αυτό; Πώς μπορεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να καλύπτει διορισμούς, χωρίς ν' αντιδρούμε εμείς και ταυτόχρονα να διαμαρτυρόμαστε ότι δεν υπάρχει μία πολιτική στέγασης και να τα ρίχνετε όλες τις ευθύνες στους Δημάρχους γιατί έτσι «βολεύεστε»;

Η ΚΕΔΕ έχει συγκεκριμένες ευθύνες, αλλά η ΚΕΔΕ δεν είναι αυτή που οφείλει να επιλύσει το στεγαστικό πρόβλημα. Πρέπει να υπάρχουν κονδύλια από το κράτος. Και επειδή θέλετε να λέτε πάντα μισές αλήθειες, έχετε αρχίσει διάφορες θεωρίες, ότι δήθεν στην ΚΕΔΕ υπάρχουν οι καλοί Δήμαρχοι που είναι οι «δικοί σας» και

οι κακοί Δήμαρχοι που είναι των άλλων. Η τελευταία απόφαση της ΚΕΔΕ που αναφερόταν στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική ήταν ομόφωνη, αλλά κάνετε ότι δεν το καταλαβαίνετε.

Στο Δ.Σ. της ΚΕΔΕ υπάρχουν και Δήμαρχοι του ΣΥΡΙΖΑ. Για προσέξτε λοιπόν τώρα, από τη μία, έχουμε μια κυβερνητική σωστή πολιτική απόφαση που παραπέμπεται βέβαια στο μέλλον, όπως όλες και από την άλλη έχουμε αυτοδιοικητικούς που ανήκουν στο ίδιο κόμμα, οι οποίοι στη ΚΕΔΕ λένε άλλα. Για δείτε το αυτό. Έχετε να μας πείτε κάτι; Τίποτα δεν έχετε να μας πείτε. Πουλάτε παραμύθι στους υπόλοιπους. Για διαψεύστε με. Για πείτε μου να κατέβω από το βήμα. Δεν μπορείτε να πείτε τίποτα γιατί λέω την αλήθεια.

Έκτος άξονας. Οι αδυνατούντες Εκπαιδευτικοί. Τι λέμε γι' αυτούς; Ποιος έχει ανοίξει κουβέντα; Δημιουργούμε «εκπαιδευτικά Κωσταλέξια». «Κρύβουμε» τους αδυνατούντες συναδέλφους μας και απαιτούμε να μην υπάρχει αντίδραση από τον κόσμο. Τι πρέπει να γίνει; Μη βιαστείτε να μου πείτε ότι λέω να τους απολύσουν γιατί είμαι «κακός». Υπάρχουν όμως προτάσεις και λύσεις. Τι πρέπει να γίνει; Πρέπει να στηριχτούν. Πρέπει να επιμορφωθούν. Πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα να μεταταχθούν, αν πραγματικά είναι αδυνατούντες. Και επίσης θα πρέπει και το κράτος να ενεργοποιήσει τις δομές μέριμνας, να συνταξιοδοτηθούν, όσοι δεν μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες. Έχει μιλήσει κανείς γι' αυτούς; Δεν μιλάει κανείς σ' αυτή την αίθουσα. Μιλάνε όμως καθημερινά στα σχολεία όλοι οι συνάδελφοι. Εσείς όμως δεν έχετε χρόνο για τέτοια θέματα γιατί ασχολείστε με τα μεγάλα προβλήματα του καπιταλισμού και φαντασιώνεστε ότι είστε ογκόλιθοι και θα τα λύσετε!

Έβδομος άξονας παρέμβασης. Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών. Ενιαίος Φορέας Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών. Θα είναι ενδοσχολική επιμόρφωση. Θα είναι περιφερειακή επιμόρφωση μέσω των ΠΕΚ που κατήργησαν. Πώς αλήθεια θα γίνει η Επιμόρφωση; Τα ΠΕΚ θα πρέπει να έχουν 3μηνη και 4μηνη επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα. Επιμόρφωση επίσης στα Παιδαγωγικά Τμήματα και όχι μετεκπαίδευση, με απαλλαγή, γιατί το συνταξιοδοτικό έχει μεγαλώσει τόσο πολύ τα όρια ηλικίας που οι συνάδελφοί μας εργάζονται μέχρι τα 67 και προφανώς χρειάζονται να βγουν από την τάξη και να υπάρξουν πολιτικές επιμόρφωσής τους, γιατί δεν μπορεί να γίνει αλλιώς.

Θα πρέπει επίσης να μιλήσουμε για την εργασιακή κούραση, η οποία στην Ευρώπη αποτελεί αντικείμενο έρευνας και μελέτης ώστε να υπάρξουν πολιτικές απο-

φόρτισης. Όλοι αναγνωρίζουν ότι υπάρχει κόπωση του Εκπαιδευτικού. Τι κάνουμε εμείς σε αυτή την κατεύθυνση; Απολύτως τίποτα. Κωφεύουμε. Επίσης επιμόρφωση για τα στελέχη της Εκπαίδευσης. Πού; Στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, γιατί χρειάζονται και τα στελέχη της Εκπαίδευσης επιμόρφωση.

Έτσι λοιπόν, με δομές οι οποίες θα λειτουργήσουν, ή θα επαναλειτουργήσουν, ή θα τις προτείνουμε εμείς, μπορούμε να συμβάλουμε ακόμα και στη κάλυψη της ανεργίας, γιατί όλο αυτό προϋποθέτει και διορισμούς. Και τώρα τι έχει γίνει από την κυβέρνηση; Μία γενικόλογη θεώρηση μέσα από το πολυνομοσχέδιο το οποίο έγινε νόμος, που λέει ότι την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών αναλαμβάνει το ανοικτό Πανεπιστήμιο. Μίλησε κανείς γι' αυτό; Τίποτα δε λέτε. Ή δεν το έχετε πάρει χαμπάρι, ή το κρύβετε. Το ΕΑΠ όμως μπορεί να κάνει μόνο εξ αποστάσεως επιμόρφωση. Και ξέρετε τι άλλο λέει ο νόμος που ψήφισαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για την επιμόρφωση; Ότι δύναται να γίνεται και με δίδακτρα. Το καταλάβατε; Πέφτετε από τα σύννεφα... Δεν είναι η πρώτη φορά.

Όγδοος άξονας. Διορισμοί Εκπαιδευτικών. Μας ρωτούσαν πριν λίγο οι παραταξιακές σας ομάδες των αναπληρωτών να τους πούμε, αν είμαστε με τους μόνιμους διορισμούς. Είχα ακούσει και είχα ακούσει σε αυτή την αίθουσα, μόνο μόνιμους διορισμούς δεν είχαμε κάνει εδώ. Κάποιοι μας απαιτούσαν, κάποιοι διαλέγουν τον εαυτό τους να είναι από αυτούς που ζητάνε 30.000 διορισμούς και τους άλλους όλους τους τοποθετούν σ' αυτούς που τάχα δεν θέλουν διορισμούς. Λες και εμείς δεν έχουμε παιδιά, δεν έχουμε συναδέλφους, δεν είμαστε μέλη της κοινωνίας. Είμαστε ανάλγητοι. Εσείς μόνο είστε οι ευαίσθητοι.

Σας λέω λοιπόν ότι, οποιοδήποτε σύστημα διορισμών και αν αποφασίσουν, θα πρέπει να απαιτήσουμε να υπάρξει ένα μεταβατικό στάδιο για να καλύψει τους χιλιάδες αναπληρωτές που δουλεύουν τόσα χρόνια. Όταν το 1997 καταργήθηκε η επετηρίδα υπήρχε πέντε χρόνια μεταβατικό στάδιο και διορίστηκαν οι συνάδελφοι οι οποίοι δούλευαν.

Οι Αναπληρωτές συνάδελφοί μας δεν είναι απλοί συμβασιούχοι, όπως στους ΟΤΑ, ή οπουδήποτε αλλού και δεν το υποτιμώ, γιατί εκείνοι έχουν μόνο 3 οκτάμηνα συμβάσεων. Εδώ μιλάμε για σχέσεις ζωής, για 15, 17 χρόνια εργασίας στο δημόσιο σχολείο. Και σκεφθείτε να γίνει για παράδειγμα ένας διαγωνισμός και να πάνε όλοι να δώσουν και να μην περάσει κανένας. Το πρόβλημα θα είναι γι' αυτούς ασφαλώς, αλλά πώς θα απολογηθεί η ελληνική κοινωνία αν είχε για 18 χρόνια δα-

σκάλους που με βάση το σύστημα που επέλεξαν οι ίδιοι δεν άξιζαν να είναι στο σχολείο;

Γι' αυτό πρέπει να υπάρχει μεταβατικό στάδιο γιατί δεν μπορούν να πετάξουν στον δρόμο όσους δουλεύουν τόσα χρόνια και αν θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι, θα πρέπει αυτό το μεταβατικό στάδιο να το απαιτήσουμε. Αυτό θα είναι στάση ευθύνης.

Ένατος άξονας. Αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας. Μίλησε πριν ο συνάδελφος της ΕΡΑ για το πορτοκαλί βιβλιαράκι που είχε εκδώσει η ΔΟΕ το 1993 το οποίο περιείχε τη θέση του κλάδου. Για την αξιολόγηση έγραφε, αλλά όποιος το έχει διαβάσει και είμαι σίγουρος ότι οι περισσότεροι δεν το έχετε διαβάσει, καταλαβαίνει ότι είναι ουσιαστικά η θέση για την αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας. Σε αυτό εμείς λέμε ναι, ότι και να λέτε, όσο και αν θέλετε να το προβοκάρετε, εμείς είμαστε υπέρ της αυτοαξιολόγησης της Σχολικής Μονάδας και θα σας πω γιατί.

Η αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας λέτε χωρίς να γνωρίζετε, ότι τάχα είναι νεοφιλελεύθερο μέτρο. Σας ενημερώνω όμως ότι για άλλη μια φορά έχετε αυταπάτες. Η αυτοαξιολόγηση ξεκίνησε από την Αγγλία, από τους Εργατικούς της Αγγλίας, ως μια απάντηση στις πολιτικές της Θάτσερ. Ακούστε γιατί απαντούσαν στις πολιτικές τις νεοφιλελεύθερες της Θάτσερ. Ήταν απάντηση στην ισοπεδωτική αντιμετώπιση των σχολείων και στην ισοπεδωτική αξιολόγηση. Τι είπαν αυτοί τότε;

Είπαν ότι, δεν μπορούν όλοι να κρίνονται με βάση εθνικά κριτήρια και δείκτες, αλλά με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά δεν τα βάζεις σε επίπεδο εθνικής κυβέρνησης. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα βάζεις σε επίπεδο Σχολικής Μονάδας. Η ίδια Σχολική Μονάδα βάζει τους στόχους και αξιοποιεί την επίτευξή τους. Η ίδια η Σχολική Μονάδα αξιολογεί όλους τους συντελεστές της σχολικής Εκπαίδευσης, αξιολογεί τη Διοίκηση, αξιολογεί το Υπουργείο, αξιολογεί τα υλικά, αξιολογεί τα βιβλία. Οι ίδιοι βάζουν τους στόχους, αλλά αυτό ξέρετε για να γίνει τι εμπεριέχει; Εμπεριέχει αυτονομία της Σχολικής Μονάδας.

Αυτονομία της Σχολικής Μονάδας δεν είναι αυτές οι ανοησίες που λέτε, ότι είναι η χρηματοδότηση που θα γυρεύουν τα σχολεία από τους ιδιώτες. Αυτονομία της Σχολικής Μονάδας είναι ο ίδιος ο Σύλλογος Διδασκόντων να διαμορφώνει πολιτικές, τοπικές πολιτικές, γιατί δεν είναι το ίδιο το σχολείο που έχει μεγάλο αριθμό Ρομά, που έχει πρόσφυγες, που είναι σε απομονωμένες ή νησιωτικές περιοχές.

Η συγκρισιμότητα και η κατηγοριοποίηση ξέρετε πότε υπάρχει; Όταν υπάρχουν κοινοί στόχοι για όλους. Όταν υπάρχει εθνική στρατηγική απέναντι σ' αυτό. Συγκρισιμότητα και κατηγοριοποίηση δεν μπορεί να υπάρξει, όταν υπάρχουν στόχοι οι οποίοι είναι διαφορετικοί και μπαίνουν από το Σύλλογο Διδασκόντων. Αυτά όμως είναι «ψιλά» γράμματα για εσάς.

Με αυτό τον τρόπο απαντάμε σε οποιαδήποτε κριτική οποιουδήποτε κακοπροαίρετου που λέει ότι, οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης δεν εργάζονται όπως πρέπει. Πώς δεν θέλουν τάχα να δουλέψουν και γι' αυτό δεν θέλουν να αξιολογηθούν. Η αυτοαξιολόγηση της Σχολικής μονάδας είναι ένα όπλο σε αυτή την κατεύθυνση και σας καλώ όλους να το σκεφτείτε πριν υψώσετε τείχη διαφωνίας για μια ακόμη φορά.

Μην δαιμονοποιείτε όλα τα πράγματα. Μην λέτε διαρκώς όχι σε όλα. Είναι προφανές ότι δεν μπορεί μία συλλογική διαδικασία να καταλήξει σε ατομική αξιολόγηση. Δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο. Δεν στέκει στη κοινή λογική. Δεν μπορεί να το υπερασπιστεί κανένας και πουθενά. Δεν μπορεί να πάει ο κλάδος σε μία συζήτηση με την κοινωνία έχοντας τέτοια επιχειρήματα. Τον κλάδο πρέπει να τον θωρακίσουμε. Μπορούμε να διαφωνήσουμε για χίλια δύο, δεν μπορούμε όμως να διαφωνούμε για όλα. Δεν μπορούμε να είμαστε στη λογική του άσπρου – μαύρου.

Θα κλείσω, προκαλώντας σας λίγο περισσότερο, μια και ο Τσίπρας χθες θυμήθηκε τον Αντρέα Παπανδρέου και έγραψε πολύ καλά λόγια στο διαδίκτυο. Μην ανησυχείτε, ξέρω τα αισθήματα που τρέφετε πολλοί από σας για αυτόν. Σας κατανοώ όμως. Δεν μπορείτε εύκολα να ξεπεράσετε τα πολλά πικρά ποτήρια ήττας που σας έχει προσφέρει.

Όμως αφού ο Τσίπρας διάλεξε τον Αντρέα και ο συνάδελφος της ΕΡΑ μας είπε ότι, θα βρεθούμε, δεν ξέρω πού θα βρεθούμε αλήθεια, εγώ θα επικαλεστώ κλείνοντας μία ρήση του Χαρίλαου Φλωράκη και μη μου την «πέσετε» πριν με ακούσετε.

Είπε ο Χαρίλαος: Δεν πας σε νέα διαδρομή με το παλιό εισιτήριο. Σας καλώ να τον ακούσετε, γιατί το μεν ΠΑΜΕ έχει ένα εισιτήριο του περασμένου αιώνα και μ' αυτό το εισιτήριο νομίζει ότι θα πάει σε όλους τους προορισμούς. Αυτό το εισιτήριο οδηγεί μόνο σε σοσιαλιστικούς παραδείσους οι οποίοι είναι ανύπαρκτοι.

Η ΕΡΑ δεν έχει εισιτήριο. Δεν πληρώνει, δεν πληρώνει. Ήταν στο κίνημα «δεν πληρώνω». Δεν πας όμως ως τζαμπατζής μακριά. Οι Παρεμβάσεις δεν θέλουν το ει-

σιτήριο, γιατί σπάνε το λεωφορείο και πάνε με τα πόδια!

Εγώ λοιπόν σας καλώ να βρεθούμε σε κοινούς δρόμους με νέο εισιτήριο. Στους δρόμους του αγώνα που δεν μπορεί κανένας να τους περπατήσει μόνος του. Αξία έχουν οι δρόμοι όταν περπατιούνται μαζί. Σας καλούμε να περπατήσουμε μαζί, γιατί διαχρονικά αν σκεφθείτε όλοι σας, εκείνο το οποίο θα συμφωνήσετε αν είστε ειλικρινείς, είναι ότι εντός του κλάδου δεν υπάρχουν πολλά να χωρίσουμε. Έχουμε διαφορές. Δεν είμαστε ίδιοι. Δεν θέλουμε να γίνουμε ίδιοι. Δεν μπορούμε να γίνουμε και ίδιοι. Ας κάνουμε μία ελάχιστη πολιτική συμφωνία, ότι για δύο, τρία κυρίαρχα ζητήματα μπορούμε να πάμε μαζί.

Η Δημοκρατική Συνεργασία, η συνέχεια της ΠΑΣΚ η οποία ανοίχτηκε ως συλλογικότητα για να συμπεριλάβει στις τάξεις της όλους όσοι έχουν κοινό όραμα με αυτήν για την Εκπαίδευση, σας καλεί να πορευτούμε ακόμα και σε μικρές διαδρομές όλοι μαζί. Να είστε καλά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΟΥΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Μία παρατήρηση μόνο θέλω να κάνω προτού ξεκινήσω την ομιλία μου. Νομίζω το οφείλω, επειδή δεν ακούστηκε καθόλου απ' αυτό εδώ το βήμα.

Είδαμε μία προσπάθεια δύο μέρες, χτες και σήμερα, από ορισμένους να προσπαθούν να πατρонаρουν συναδέλφους. Κάποιοι να προσπαθούν εξ' ονόματος των συναδέλφων μας να ομιλούν. Όχι συνάδελφοι που το πράττετε, κανένας Αντιπρόσωπος από σας δεν εκπροσωπεί μόνο τους Αναπληρωτές. Κανένας Αντιπρόσωπος από εσάς δεν εκπροσωπεί μόνο τις ειδικότητες. Κανένας Αντιπρόσωπος από σας δεν εκπροσωπεί Δασκάλους ή Νηπιαγωγούς. Εκπροσωπείτε το σύνολο των

Εκπαιδευτικών που εργάζονται στους Συλλόγους σας. Και έχει μεγάλη σημασία.

Έχει μεγάλη σημασία για να αντιληφθούμε ότι αυτό εδώ το Σώμα των αντιπροσώπων είναι κυρίαρχο για όλα τα ζητήματα του κλάδου και όχι για ορισμένα που μπορούν να ακουμπούν τον καθένα ξεχωριστά ως μια περιπτώσιολογία. Άρα λοιπόν συνάδελφοι αντιπρόσωποι, από κάθε πτέρυγα του συνεδρίου, δεν υπάρχει κανένας συνδικαλιστικός χώρος ο οποίος να μονοπωλεί μέρη του κλάδου.

Όλοι οι συνδικαλιστικοί χώροι του συνεδρίου έχουν απ' όλες τις ειδικότητες και συναδέλφους αναπληρωτές που απασχολούνται με διάφορες σχέσεις εργασίας. Άρα λοιπόν, να σταματήσει όλη αυτή η πλειοδοσία και να πάμε στην ουσία.

Νομίζω πως οφείλουμε, τόσο διαδικαστικά όσο και ουσιαστικά, να επικεντρωθούμε στο τι κάνουμε σε αυτό το σημείο της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου τόσο τα μέλη του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ αλλά και όλοι εσείς οι αντιπρόσωποι, ώστε να μην αναλωνόμαστε σε γενικόλογες και αόριστες συζητήσεις. Συζητάμε λοιπόν επί των πεπραγμένων αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου και οφείλουμε ν' αναδείξουμε το έργο που παράχθηκε, με τις όποιες δυσκολίες, με προσπάθεια υπέρβασης παραταξιακών αντιλήψεων και στρατηγικών σε πολλές περιπτώσεις, με σαφή για μας τουλάχιστον κατανόηση του υφιστάμενου πολιτικού πλαισίου, αλλά και μιας ξεκάθαρης προοπτικής για τον κλάδο.

Προτού προχωρήσω όμως, θέλω να κάνω μία μικρή ιστορική αναδρομή, για να ψηλαφίσουμε το νήμα που συνδέει την ιστορική μνήμη με το βίωμα της σύγχρονης συνδικαλιστικής, αλλά και κοινωνικής πραγματικότητας, ενεργοποιώντας τα απαραίτητα διαλεκτικά στοιχεία για να διαμορφώσουμε τις συνθήκες για ένα αύριο διαφορετικό από το σήμερα.

Σε μια παράφραση της ρήσης του φιλοσόφου και ποιητή George Santayana που αναφέρει, πώς λαός που ξεχνά την ιστορία του είναι καταδικασμένος να την ξαναζήσει, θα πω πως αντίστοιχα και το Συνδικάτο που ξεχνά την ιστορία του (εθνική και παγκόσμια), είναι αναγκασμένο να την ξαναζήσει. Και ίσως η ιστορία να μην επαναλαμβάνεται, αλλά σίγουρα κάνει ομοιοκαταληξίες και αυτό πρέπει να το προσέξουμε.

Το συνδικαλιστικό κίνημα ξεκινά το βίο του τον 18ο αιώνα στις περιοχές της Αγγλίας, Γαλλίας και ΗΠΑ. Οι σκληροί εργατικοί αγώνες την περίοδο αυτή κατοχύρωσαν το δικαίωμα στην εργασία και άντλησαν

έμπνευση από το όραμα για μια πιο δίκαιη κοινωνία, ένα καλύτερο αύριο.

Το 19^ο αιώνα το συνδικαλιστικό κίνημα συνδέθηκε με την δημιουργία του λεγόμενου *κοινωνικού ζητήματος*. Πρόκειται για το ζήτημα της κοινωνικής εξαθλίωσης μεγάλου μέρους του πληθυσμού που είχε ως αποτέλεσμα την οργανωμένη αντίδραση των εργαζομένων κατά της οικονομικής τους εκμετάλλευσης.

Από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα, υπό την πίεση των κοινωνικών αγώνων και του συνδικαλιστικού κινήματος το κράτος υιοθέτησε βασικά αιτήματα των εργαζομένων (βελτίωση συνθηκών εργασίας, μείωση ωραρίου εργασίας, πρόνοιας σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος, ασθένειας, γήρατος κλπ). Έτσι λοιπόν επιτεύχθηκε η κοινωνική ισορροπία και δόθηκε εν μέρει λύση στο λεγόμενο «κοινωνικό ζήτημα».

Σε όλη τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα οι κοινωνικές αξίες της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης που εξέφρασε το συνδικαλιστικό κίνημα αποτέλεσαν στοιχεία κοινωνικής συνοχής.

Στην Ελλάδα στις αρχές του 20^{ου} αιώνα παρατηρήθηκε αλματώδης αύξηση των Εργατικών Σωματείων και ανάπτυξη του συνδικαλισμού με σκοπό την προώθηση εργατικών διεκδικήσεων.

Αποτέλεσμα των αγώνων του συνδικαλιστικού κινήματος ήταν και η συνταγματική κατοχύρωση της συνδικαλιστικής ελευθερίας του δικαιώματος της απεργίας (Άρθρο 23 του Συντάγματος).

Σήμερα λόγω της διεθνοποίησης το κοινωνικό ζήτημα δεν περιορίζεται μόνο στη διαπραγμάτευση των όρων της μισθωτής εργασίας, αλλά διευρύνεται και με άλλου είδους προβλήματα (π.χ. περιθωριοποίηση, αποκλεισμό, ρατσισμό, διακρίσεις άνισης πρόσβασης στην «ηλεκτρονική γνώση» κλπ). Επιπλέον, στις λεγόμενες αναπτυσσόμενες χώρες διαμορφώνονται και εναλλακτικές μορφές εργασίας (π.χ. ημιαπασχόληση, τηλεργασία κ.α.), οι οποίες δημιουργούν νέες προκλήσεις για την οργανωμένη συνδικαλιστική δράση.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το σύγχρονο κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο εμφανίζεται όλο και πιο έντονη η ανάγκη για συσπείρωση στα Σωματεία μας, με δραστηριοποίηση όλο και περισσότερων δυνάμεων του συνδικαλιστικού κινήματος απέναντι στις νέες προκλήσεις, αλλά και με μια ιστορική παραδρομή επιστροφής σε περιόδους διεκδίκησης κατακτήσεων χρόνων ακόμα και της συνέχισης ύπαρξης της ίδιας της συνδικαλιστικής δράσης.

Η συγκυρία δεν είναι τυχαία. Η άνοδος της ακροδεξιάς, της νέας δεξιάς διεθνώς, διαμορφώνει περιβάλλον εκθρικό προς τους εργαζόμενους και τα εργασιακά τους δικαιώματα και παράλληλα οδηγεί με έντεχνο τρόπο στην υποβάθμιση των παρεχόμενων κοινωνικών αγαθών από το κράτος για να παραχωρηθούν εν ευθέτω χρόνο στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ως Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση Εκπαιδευτικών Π.Ε. είμαστε περήφανοι που μπορέσαμε αυτό το μικρό χρονικό διάστημα, των 2 ετών, κατανοώντας την διεθνή τάση και τους κινδύνους που ελλοχεύουν για τα δημόσια κοινωνικά αγαθά και την ύπαρξη του ίδιου του συνδικαλιστικού κινήματος, υλοποιήσαμε μια βασική και θεμελιακή μας αρχή, την ενότητα απέναντι στα κοινά προβλήματα.

Το κάναμε πράξη, αρχικά στη συγκρότηση του Προεδρείου του Δ.Σ. της ΔΟΕ, αναλάβαμε ευθύνες, μπήκαμε δυναμικά στη λειτουργία της ΔΟΕ με προοπτική να συμβάλουμε στην αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων του Δημόσιου Σχολείου και του Εκπαιδευτικού αλλά και στην διεκδίκηση βασικών αιτημάτων υπέρσπισης και θέσπισης δομών του Δημόσιου Σχολείου, όπως ήταν η δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση, η κατάργηση του Πειθαρχικού Δίκαιου που παραβίαζε το τεκμήριο της αθωότητας, η κατοχύρωση της ώρας σίτισης ως διδακτική, η κατάργηση της αύξησης των μαθητών ανά Τμήμα + 10%, η κατάργηση του Π.Δ. 152 για την ατομική αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών και πολλά άλλα.

Κάναμε πράξη την υπέρβαση των μικροπαραταξιακών λογικών. Σπάσαμε το φράγμα της ασυνεννοησίας. Συμβάλαμε στη θεμελίωση μιας συμμετοχικής, διαλογικής και συνθετικής δουλειάς όλων των δυνάμεων, με σεβασμό προς όλους, αλλά ταυτόχρονα και με υλοποίηση της δημοκρατικής αρχής της αποδοχής της κάθε φοράς πλειοψηφικής απόφασης και της υλοποίησής της στη πράξη.

Σπάσαμε στεγανά συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Και υπερβήκαμε τεχνικές περιχαράκωσεις σε πολλές περιπτώσεις. Δεν μείναμε απαθείς, δεν κάναμε πίσω στις θέσεις και στα πιστεύω μας, δεν κουρασθήκαμε. Συνεχίζαμε να παλεύουμε για όσα έχει ανάγκη το Δημόσιο Σχολείο, οι μαθητές μας και οι Εκπαιδευτικοί.

Όταν χρειάστηκε κάναμε το γενναίο και παράλληλα αναγκαίο βήμα πίσω, γιατί κάποιες φορές για να πας μπροστά πρέπει να κάνεις και αυτό το βήμα όταν κοιτάς το μέλλον, με πλήρη συνείδηση των ευθυνών μας, αγωνιστήκαμε όλη αυτή τη διετία με αγωνία για το αύ-

ριο του κλάδου, με ελπίδα ότι μπορούμε να πετύχουμε πολλά για το Δημόσιο Σχολείο, με καθαρή σκέψη και ανάλυση κάθε φορά για το ποιο είναι το βασικό διακύβευμα και ποιες οι αντικειμενικές κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες.

Κινηθήκαμε με στρατηγική που δεν μας οδηγούσε στο Όχι σε όλα. Με κόκκινες γραμμές, αλλά και με αναγνώριση όσων πραγματικά έγιναν προς το συμφέρον του κλάδου.

Δεν χαριστήκαμε σε κανέναν, αλλά και δεν χαρίσαμε το παραμικρό από όσα μας ανήκουν και διεκδικούμε.

Παρακαταθήκη συναδέλφισσες και συνάδελφοι αποτελεί η δράση αυτού του Δ.Σ. που και με την δική μας συμβολή πέτυχε να έχει διαφορετική αντιμετώπιση από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αλλά και από την ίδια την κοινωνία.

Αντιμετωπιστήκαμε ως σοβαρή Ομοσπονδία, με επιχειρήματα, με προτάσεις και χάραξης ουσιαστικής στρατηγικής επίτευξης των θέσεών μας.

Συγκρουστήκαμε με ισχυρές πολιτικές δυνάμεις του τόπου και βγήκαμε νικητές, όπως η ΚΕΔΕ, στο ζήτημα της δίχρονης Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, που έχει το θράσος να επαναφέρει τις αντιπαιδαγωγικές της θέσεις με την προοπτική μιας κυβερνητικής αλλαγής και ελπίδα να εισακουστεί πλέον. Και όλα αυτά, γιατί δεν υπήρχαν οι παραδοσιακοί συσχετισμοί δυνάμεων, που απλά θα οδηγούσαν σε μια από τα ίδια. Σε αντιπολιτευτική λογική, σε στείρα αντιπαράθεση.

Αυτό το Δ.Σ. κινήθηκε στη βάση της διαβούλευσης και της σύνθεσης, σε αποφάσεις με ευρύτατη πλειοψηφία των παρατάξεων που εκφράζονταν στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Όλα αυτά δεν αποτελούν παρακαταθήκη παραταξιακή. Όχι συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δεν μιλώ για μια παράταξη. Μιλώ για τον κλάδο. Παρακαταθήκη του κλάδου αποτελεί η λειτουργία του Δ.Σ. αυτά τα δύο χρόνια, βαθιά δημοκρατικές διαδικασίες, με σεβασμό στην άλλη άποψη, με οπτική το συμφέρον του κλάδου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάποιος θα ρωτήσει, λύθηκαν όλα τα προβλήματά μας; Η απάντηση είναι Όχι. Προφανώς και δεν λύθηκαν. Μπήκαν όμως τα θεμέλια για μια σωστή λειτουργία συνδικαλιστικής αντίληψης και δράσης. Χρειάζεται πολύ δουλειά ακόμα, πολύ προσπάθεια για να λειτουργήσει ο κλάδος πέρα από τις παραδοσιακές λογικές των περιχαρακωμένων παραταξιακών λογικών, πέρα απ' όσα βλέπει το μάτι μας και αγγίζει το χέρι μας. Χρειάζεται χρόνος, για να

προσαρμοστεί το μυαλό με την καρδιά, ώστε να ενεργοποιηθεί η δύναμη που μας ωθεί σε αλλαγή και μας κάνει να βλέπουμε ολιστικά τα ζητήματα και όχι αποσπασματικά.

Ο συνδικαλιστικός μας λόγος δεν μπορεί να είναι η μάχη του ΕΑΕΠ έναντι του σχολείου Φίλη. Δεν μπορεί να είναι η μάχη του Δασκάλου έναντι των ειδικοτήτων. Η ανάλυσή μας πρέπει να είναι ολιστική σε ό,τι αφορά τα ζητήματα του σχολείου, σε συνάρτηση με την ίδια την κοινωνία και το διεθνές περιβάλλον.

Να αντικρίσουμε τα παγκόσμια παραδείγματα και να καταφέρουμε να διαμορφώσουμε τις συνθήκες για ένα διαφορετικό σχολείο που θ' ανταποκρίνεται πλήρως στις μορφωτικές ανάγκες και θα βάζει τα θεμέλια για το απαραίτητο κοινωνικό μετασχηματισμό στην Ελλάδα.

Όσο αδυνατούμε ν' ανοίξουμε τα μάτια μας στα κοινά προβλήματα, τόσο θα αναλωνόμαστε μεταξύ μας, με σκοπό να τονίζονται οι όποιες ιδεολογικοπολιτικές διαφορές που υπάρχουν φυσικά και να υψώνονται συνδικαλιστικά οδοφράγματα.

Είναι καθαρό από την πλευρά μας, πώς δεν μιλούμε με την οπτική της ουδετερότητας και των ίσων αποστάσεων. Θέλουμε να το κάνουμε σαφές. Άλλωστε, δεν μας χαρακτηρίζει η λογική των ίσων αποστάσεων και το έχουμε αποδείξει και στη δράση μας και στις θέσεις μας.

Συζητάμε για μια αντιμετώπιση των κοινών προβλημάτων, με προοδευτική και ριζοσπαστική οπτική, με αλληλεγγύη, με κατανόηση, με τον μαθητή και τον εκπαιδευτικό στο επίκεντρο, απέναντι στο ρατσισμό και στην ξενοφοβία, απέναντι από καιροφυλακτούντα ή υφ' έρποντα εθνικιστικά σύνδρομα και δεν μιλούμε για τα υγιή πατριωτικά αισθήματα που οφείλουμε να έχουμε. Με όλα όσα δηλαδή πρέπει να έχει ένα δυναμικό, μαχητικό και ουσιαστικό Εκπαιδευτικό Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Έχουμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι ένα ραντεβού και αυτό το ραντεβού το έχουμε κάθε τόσο. Ένα ραντεβού που τελευταία έχει καθυστερήσει. Ένα ραντεβού με την ιστορία του κλάδου. Ένα ραντεβού με το μέλλον του Δημόσιου Σχολείου και τον χαρακτήρα του. Ένα ραντεβού με το μέλλον του ίδιου του συνδικαλιστικού κινήματος.

Είμαστε εδώ να δώσουμε όλες τις μάχες που ενδέχεται να έρθουν σε ένα πολιτικό πεδίο συντηρητισμού, νεοφιλελεύθερης αντίληψης για τα κοινωνικά αγαθά, συρρίκνωσης του Δημόσιου Τομέα με απολύσεις και σάρωση των εργασιακών δικαιωμάτων, χαμηλή χρημα-

τοδότηση και χωρίς την παραμικρή προοπτική βελτίωσης.

Εκτός και αν κάποιοι ονειρεύονται να αξιολογούνται για να αναδειχθούν ως οι καλύτεροι έναντι των συναδέλφων τους, σε ένα πλαίσιο ανθρωποφαγίας.

Εκτός και αν κάποιοι ονειρεύονται την καθιέρωση της επτάμερης εργασίας. Την περαιτέρω ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Την επέκταση του ωραρίου εργασίας των Εκπαιδευτικών, την οικονομική αυτονομία και αυτοτέλεια των σχολείων μας.

Εκτός και αν κάποιοι επιζητούν σχολεία πολλαπλών ταχυτήτων και σχολεία που θα διέπεται η λειτουργία τους στην λογική των επιχειρήσεων.

Εκτός και αν κάποιοι τελικά διακατέχονται από το Σύνδρομο της Στοκχόλμης, που σε αυτή τη περίπτωση θα πρέπει να υπάρξει άμεση παρέμβαση, βοήθεια και στήριξη απ' όλους μας.

Λένε ότι η πολιτική αποτελεί την τέχνη του εφικτού. Εγώ λέω, πώς ο συνδικαλισμός αγωνίζεται για να καταστήσει σαφές πώς εφικτό είναι η μάχη της επικράτησης του φαινομενικά ανέφικτου. Δεν λειτουργούμε μέσα σε κουτιά, αλλά μέσα από δημοκρατικό διάλογο. Σύνθεση απόψεων, αναστοχασμό, στρατηγικό σχεδιασμό και δράση.

Ο συναισθηματισμός είναι καλός και αξιοποιήσιμος, μόνο όμως εκεί που χρειάζεται για το καλό του κλάδου. Στις περισσότερες των περιπτώσεων απαιτείται λογική, διαβούλευση, ξεκάθαρες απόψεις με αρχή, μέση και τέλος. Με αντίληψη των ζητημάτων ως ένα ενιαίο σύνολο και όχι με αποσπασματισμό που εξυπηρετεί άλλα συμφέροντα στις περισσότερες των περιπτώσεων.

Βάλαμε λοιπόν και εμείς ένα μικρό λιθαράκι σε αυτό το στόχο. Να μπορέσουμε κάποια στιγμή στο μέλλον, όλοι εδώ μια γροθιά να βγαίνουμε από τις διαδικασίες του κλάδου και να προχωράμε από κοινού.

Να παλεύουμε για τα ζητήματα των εργαζομένων. Για τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας. Για το αύριο του κλάδου. Πετύχαμε πολλά. Μένουν όμως να γίνουν ακόμα περισσότερα. Μένει ν' ανοίξουμε τα αυτιά και τις καρδιές μας και να ξαναζωντανέψουμε μέσα μας την ελπίδα, ότι μπορούμε να καταφέρουμε όλα αυτά που δίκαια διεκδικούμε, να καταφέρουμε να κοιταζόμαστε στα μάτια και να νιώθουμε βαθιά μέσα μας τη λέξη, συνάδελφος.

Να συνεννοούμαστε χωρίς να χρειάζεται να επιστρατεύουμε επικοινωνιακές τεχνικές και τεχνάσματα πρόσκαιρου παραταξιακού οφέλους.

Ναι συνάδελφοι, να μάθουμε να μιλάμε, να διαφωνούμε, αλλά στο τέλος να συνεννοούμαστε, να ακούμε και να επιδοκιμάζουμε τις θετικές προτάσεις και λύσεις.

Ο συνδικαλιστής από την φύση του δεν είναι ένας καιροσκόπος. Είναι ένας οραματιστής. Ένας άνθρωπος ονειροπόλος, που θέλει να βελτιώσει τις συνθήκες του κλάδου του και μέσα από αυτή τη δράση, ειδικά σε ό,τι μας αφορά στο πεδίο μας που είναι η εκπαίδευση της νέας γενιάς, να αλλάξει συνολικά τον κόσμο.

Αυτό είμαστε και όσοι λοιδορούν αυτές τις σκέψεις, πολύ απλά, λοιδορούν τον πυρήνα ύπαρξης του Συνδικαλιστικού Κινήματος παγκοσμίως.

Η συνδικαλιστική διεκδίκηση δεν είναι τίποτα παραπάνω, από αγώνα για καλύτερες συνθήκες εργασίας, καλύτερες απολαβές, καλύτερα σχολεία, ισονομία, δικαιοσύνη, δημοκρατία.

Καλύτερη κοινωνία, ωριμότεροι πολίτες, ορθές επιλογές καλύτερης λειτουργίας κρατών, και στο τέλος καλύτερος κόσμος.

Δεν ξεχνάμε όσα περάσαμε. Δεν ξεχνάμε όσα μας οδήγησαν σε αυτό το σημείο καμπής της ιστορίας. Δεν ξεχνάμε όλα όσα μάθαμε από την πορεία του Συνδικαλιστικού Κινήματος όλα αυτά τα χρόνια.

Θέλουμε ένα Συνδικάτο και Σωματεία αυτόνομα. Απεγκλωβισμένα από κομματικά γρανάζια και πάτρωνες. Να απεξαρτηθεί επιτέλους η συνδικαλιστική από την κομματική δράση.

Έτσι θα αποτρέπεται η οικειοποίηση των συνδικαλιστικών αγώνων από κόμματα, ή η χρησιμοποίηση του συνδικαλισμού για κομματικούς σκοπούς.

Θέλουμε Σωματεία και Συνδικάτα απαγκιστρωμένα από τις λογικές του χθες και γνωρίζουμε ότι, όσοι υπηρετούν αυτή τη λογική λυσσαλέα, θα επιδιώξουν να μην χάσουν τα κεκτημένα τους.

Δεν θα κάνουμε όμως πίσω. Έγινε η αρχή. Το ποτάμι συνάδελφοι πίσω δεν γυρνά. Προχωράμε δυνατά, να αλλάξουμε ριζικά την φιλοσοφία λειτουργίας του Συνδικάτου μας, να παλέψουμε δυναμικά για να δημιουργήσουμε το σχολείο που έχουν ανάγκη οι μαθητές μας, με Εκπαιδευτικούς πλήρων εργασιακών δικαιωμάτων, ποιοτικές συνθήκες σήμερα και αύριο.

Όσο και αν η λαίλαπα του νεοφιλελευθερισμού της νέας δεξιάς και του μαύρου γιγαντώνεται, εμείς παραμένουμε σταθεροί, ονειροπόλοι, για να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο αύριο με κοινωνική συνοχή και προοπτική, με φως και πραγματική δημοκρατία.

Η προσπάθεια της κατάλυσης κάθε έννοιας κοινωνικού κράτους, κάθε έννοιας Δημόσιου Τομέα, κάθε έννοιας κοινωνικών αγαθών πάντα θα μας βρίσκει απέναντι.

Οι μάχες συνάδελφοι που θα δώσουμε την επόμενη περίοδο είναι πολλές. Ο κλάδος θα κλυδωνιστεί ξανά. Οι φωνές σε διεθνές περιβάλλον και σε εγχώριο επίπεδο γιγαντώνονται απέναντι στο Δημόσιο Τομέα.

Το αύριο πρέπει να βρει τον κλάδο ενωμένο όσο ποτέ άλλοτε. Δεν κινδυνεύει μονάχα το ίδιο το Συνδικάτο. Δεν κινδυνεύει η εργασιακή μας ασφάλεια. Δεν κινδυνεύει μονάχα η στήριξη του Δημόσιου Σχολείου και η θωράκισή του, αλλά κινδυνεύει η ύπαρξη του δημόσιου χαρακτήρα του συνολικά, το αύριο της νέας γενιάς, της κοινωνίας μας.

Για να ξεπεραστούν οι δυσκολίες, οφείλουμε ν' αναπτύξουμε νέες δράσεις, ν' ανοίξουμε νέους ορίζοντες, ενημέρωση και επαφή σε διμερές επίπεδο με συμμετοχή στις θεσμικές εκπροσωπήσεις, με τα Ευρωπαϊκά και Διεθνή Συνδικάτα, ώστε να εμπλουτίζεται το οπλοστάσιό μας, για να λειτουργούμε αποτελεσματικά στο εθνικό και διεθνές παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Συνειδητά επομένως, ως ΑΕΕΚΕ, ανοίγουμε τους ορίζοντες μας να λειτουργήσει το συνδικαλιστικό κίνημα σαν σανίδα πάνω στην οποία θα μπορεί να ακουμπά κάθε εργαζόμενος, να ικανοποιούνται οι κοινωνικές μας ανάγκες για να προχωρήσουμε συλλογικά. Αν θέλουμε πραγματικά να δούμε την κοινωνία διαφορετικά, αν θέλουμε να παλέψουμε με έναν τρόπο συλλογικό, τότε σημαίνει ότι θα πρέπει να υπερβούμε τον εαυτό μας. Με γνώμονα την ιστορική εμπειρία, λοιπόν, προχωράμε στην υπέρβαση του ατομικού εαυτού και στη συγκρότηση της απαραίτητης συλλογικότητας για να φτάσουμε κάποια στιγμή να πούμε κι εμείς:

«Θα έρθει η μέρα που η σιωπή μας θα είναι πιο δυνατή από τις φωνές που καταπνίγονται σήμερα»

ΜΑΝΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

ΤΑΜΙΑΣ, ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, η Γενική μας Συνέλευση γίνεται εν μέσω προεκλογικής περιόδου, λίγες μέρες πριν τις εθνικές εκλογές της 7^{ης} Ιου-

λίου και λίγες μέρες μετά την ήττα - και ο καθένας από μας μπορεί να βάλει ό,τι επίθετο θέλει, διαχειρίσιμη, συντριπτική, μικρή, μεγάλη - του ΣΥΡΙΖΑ και στις τρεις πρόσφατες κάλπες: των ευρωεκλογών, των περιφερειακών και των δημοτικών εκλογών.

Συνάδελφοί μου, ζήτησαν ψήφο εμπιστοσύνης και πήραν ψήφο απόλυτης αποδοκιμασίας. Ξέρετε το φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ και η προσέγγιση που μπορεί να κάνει κανένας σε αυτό, δεν θέλει ιδιαίτερα βαθυστόχαστες αναλύσεις, δεν θέλει κοινωνιολογικές προσεγγίσεις. Είναι κάτι αρκετά απλό.

Ένα κόμμα που για δεκαετίες ήταν στα όρια της κοινοβουλευτικής επιβίωσης, χωρίς καμία ιδιαίτερη δυναμική, ούτε στα κοινωνικά κινήματα, ούτε στο χώρο της αυτοδιοίκησης, ακόμα και την περίοδο που ήταν σε τροχιά ανάπτυξης, εξελίχθηκε σε κυβερνητικό κόμμα με τη λογική της φούσκας. Ο αέρας βρέθηκε. Ο λαός ήθελε ένα αφήγημα, ένα πρόταγμα, ένα παραμύθι. Ένα παραμύθι που θα τον έβγαζε ως δια μαγείας, κατά προτίμηση με «νταούλια και ζουρνάδες», από το σκοτάδι των μνημονίων. Αλλά το παραμύθι αυτό δεν είχε το γνωστό «έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα». Έτσι είμαστε ακόμα μέσα αντί να έχουμε βγει από τα μαύρα σκοτάδια.

Βέβαια οι δύο παραμυθάδες είναι σε τροχιά εκδίωξης. Τον έναν από τους δύο, αυτόν που είχε εμμονή με τον αριθμό «4» και τα τρενάκια τον έφαγαν ήδη τα μαύρα σκοτάδια. Για τον άλλον, θα μιλήσει ο λαός στις 7 Ιουλίου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όταν η πολιτική γίνεται αφρός δημαγωγίας, οίστρος εξουσίας και σχήμα καρικατούρας, όλα μπορούν να συμβούν. Αποδείχθηκε ότι, όλα είναι δυνατά στο κόσμο του διάχυτου λαϊκισμού και της άκριτης εξουσιολαγνείας. Αποδείχθηκε ότι μία απόλυτα νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική και μία υποτελής εξωτερική πολιτική, μπορεί να υπηρετηθεί καλύτερα από μια αριστερή κυβέρνηση! Πιο πολλά θα θυμόμαστε για την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Δεν θα αναφερθώ στην γνωστή πλέον διεθνώς «κολοτούμπα», ούτε στη... διαγραφή του χρέους με την... κατάργηση των δύο πρώτων επομένων και την ψήφιση δύο επομένων, την επικοινωνιακή διαχείριση του δημοψηφίσματος, την υποτελή και κατάπτυστη «Συμφωνία των Πρεσπών», τον διχασμό, τον άκρατο λαϊκισμό και την συνακόλουθη μαγκιά και κουτσαβακισμό με την οποία πορεύονται μέχρι σήμερα.

Θα πρέπει, όμως, συνάδελφοί μου και συναδέλφισσες, να γίνει μία αναφορά στα αιματηρά πλεονάσματα, στις περικοπές των συντάξεων, στην αποδόμηση του ασφαλιστικού συστήματος και των παροχών υγείας, αυτό που όλοι ξέρουμε και ονομάζουμε κοινωνικό κράτος, στην επενδυτική άπνοια, στην υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Και ξέρουμε όλοι μέσα σε αυτή την αίθουσα ότι όταν η εκπαιδευτική πολιτική σχεδιάζεται και υλοποιείται στη λογική των δημοσιονομικών προσαρμογών με τη λογική του ελέγχου και του περιορισμού και όχι της κάλυψης των αναγκών για την παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης, και όταν αυτή η λογική διαρρεί όλη τη ραχοκοκαλιά του εκπαιδευτικού συστήματος από το νηπιαγωγείο μέχρι και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τότε είναι σίγουρο, ότι το όλο εγχείρημα στήνεται σε λάθος βάση και κάθε προσπάθεια θα έχει αρνητικό αποτέλεσμα.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος και όλοι αρκετά κουρασμένοι, μερικά ενδεικτικά σημεία.

Διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών: Μόνο μία κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε ανερυθρίαστα να τάξει διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών την ώρα που είναι σε άτακτη φυγή από την εξουσία. Εμμένει στη διακήρυξη διορισμών για το μέλλον όταν οι νυν κυβερνητικοί παράγοντες θα είναι απλοί πολίτες!

Κανένας μέσα σε αυτή την αίθουσα δεν ξχνάει ότι, σε όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησής του ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε ούτε έναν διορισμό στη γενική εκπαίδευση. Για να είμαι πιο ακριβής, έκανε κάποιους, με βάση δικαστικές αποφάσεις και κάποιους άλλους, πιο πρόσφατα, με υποτιθέμενες αποφάσεις δικαστηρίων.

Μέσα λοιπόν στην ασφυκτική και τραγική κατάσταση της αδιοριστίας, για δεκάδες χιλιάδες συναδέλφους αναπληρωτές, με την ύπαρξη ομάδων – συλλογικοτήτων – συντονιστικών - ενδιαφερομένων, ονομάστε τους όπως θέλετε, με αντικρουόμενες επιδιώξεις που έχουν δημιουργηθεί στους κόλπους των αδιόριστων εκπαιδευτικών, με αθέμιτες και εξωθεσμικού χαρακτήρα πιέσεις ομάδων, σε βάρος των υπολοίπων ομάδων και σε τελική ανάλυση, σε βάρος ολόκληρης της εκπαιδευτικής κοινότητας, είναι απαράδεκτο και εκτός κάθε πλαισίου λογικής και δεοντολογίας, το παιχνίδι που επέλεξε το Υπουργείο Παιδείας, όταν υιοθετεί την άποψη ότι η πολιτεία πρέπει να αποφασίζει στη βάση δικαστικών αποφάσεων και μόνο για εκείνους που έχουν προσφύγει και όχι για το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Αλήθεια, συνάδελφοί μου, ποιος έχει την ευθύνη και οδηγεί τους εκπαιδευτικούς στα δικηγορικά γραφεία

με στόχο την απαξίωση των συλλογικών διεκδικήσεων που έχει το συνδικάτο; Είναι η Δ.Ο.Ε. ή το Υπουργείο Παιδείας με τις πράξεις του;

Πάμε και λίγο στην ουσία. Να δούμε πού βρισκόμαστε. Ποια είναι η περιβόητη δήλωση Γαβρόγλου του τελευταίου καιρού; Λέει, λοιπόν, «από τους 10.500 οι μισοί είναι για το 2020 και οι υπόλοιποι για το 2021. Κάνουμε ακριβώς αυτό που έχουμε πει. Τα σχολεία μας χρειάζονται αυτούς τους διορισμούς, δεν το κάνουμε στον αέρα. Με απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου δεσμευόμαστε γι' αυτούς τους διορισμούς».

Αφήνω στην άκρη το γεγονός ότι, η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου δεν αποτελεί καμία δέσμευση για κανέναν για την πραγματοποίηση αυτών των διορισμών.

Γιατί ο κ. Γαβρόγλου, ενώ βρισκόμαστε εν μέσω προεκλογικής περιόδου, τάξει διορισμούς μόνο για 10.500 και όχι για διπλάσιους ή και παραπάνω; Και απορώ γιατί διορίζει μόνο σε βάθος 2ετίας και όχι για τα επόμενα 4 χρόνια που διαρκεί η θητεία της επόμενης κυβέρνησης;

Συνάδελφοί μου δεν αστειεύομαι. Δεν το κάνει ο Υπουργός Παιδείας, γιατί πολύ απλά το έκανε ο κ. Τσίπρας. Σε συνέντευξή του λοιπόν στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Αlpha στις 12/6 και στο δημοσιογράφο κ. Σρόιτερ λέει επί λέξει: «Σήμερα το ισοζύγιο προσλήψεων – απολύσεων στο Δημόσιο είναι 1 προς 1. Αυτό σημαίνει, πώς μπορούμε να προσλάβουμε επιπλέον 2.500 γιατρούς και νοσηλευτές, 10.000 καθηγητές για τα επόμενα 4 χρόνια και 7.500 στην Ειδική Αγωγή». Δεν παίζουν οι άνθρωποι...

Φυσικά λοιπόν δεν μπορούν να αποχωριστούν αυτά τα σημεία με τα οποία είναι ζυμωμένη η εκπαιδευτική τους πολιτική και η κυβερνητική τους νοοτροπία. Λαϊκισμός, εμπόριο ελπίδας, εξαπάτηση. Για να γίνουν πραγματικά διορισμοί και όχι εικονικές κινήσεις εντυπωσιασμού, ακόμα και για τον πιο ανυποψίαστο πολίτη και όχι εμάς τους εκπαιδευτικούς πρέπει να συντρέχουν κάποιες προϋποθέσεις. Πρέπει να υπάρχουν κάποια δεδομένα, γιατί χωρίς αυτά δεν υπάρχει έννοια διορισμού.

Πρώτον: Η διαπίστωση του αριθμού των κενών στο σχολείο, τόσο στο σύνολό τους, όσο κατά ειδικότητα, βαθμίδα κλπ. Θα μου πείτε, μάλλον ψάχνεις ψύλλους στ' άχυρα. Εδώ παραμένει ακόμα ζητούμενη η κατανομή και ο καταμερισμός των διορισμών των 4.500 στην Ειδική Αγωγή που υποτίθεται ότι είναι ante portas κι εσύ μιλάς για τους 10.500 που θα γίνουν σε βάθος χρόνου;

Δεύτερον, εξίσου σημαντικό. Κονδύλια υπάρχουν; Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει υπογράψει ένα πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Μέσα σε αυτό δεν γίνεται καμία αναφορά για τις 10.500 θέσεις εργασίας που αυτοί τάζουν.

Για μας, η εξαγγελία των 4.500 διορισμών στην Ειδική Αγωγή, για το 2019, αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό των αναγκών που έχουν για εκπαιδευτικό προσωπικό οι δομές της δημόσιας εκπαίδευσης και το όχημα της καθιέρωσης ενός συστήματος που στην ουσία κλέβει την προϋπηρεσία δεκάδων χιλιάδων αναπληρωτών που έχουν στηρίξει τη δημόσια εκπαίδευση, τα δημόσια σχολεία σε όλη την Ελλάδα, είναι ένα πράγμα που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κάνει κατ' επανάληψη.

Η κυβέρνηση λοιπόν αυτή αποφάσισε να συντρίψει και να πετάξει στα άχρηστα την προϋπηρεσία χιλιάδων αναπληρωτών, ψηφίζοντας ένα σύστημα διορισμών που μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο ως εμπόριο ελπίδας και προτροπής προς αλληλοσπαραγμό των εκπαιδευτικών, που όλα αυτά τα χρόνια δυστυχώς, αναπληρώνουν τον εαυτό τους καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης. Και ως κερασάκι σ' αυτή την τούρτα έχει δώσει και το μήνυμα για να διοριστείτε, τρέξτε στα δικηγορικά γραφεία, κερδίστε μία σιβυλλική δικαστική απόφαση, ελάτε σε μας, θα σας διορίσουμε.

Χθες και σήμερα, συνάδελφοί μου, αυτή εδώ η παράταξη, έχει εγκληθεί να πει ποια είναι η θέση της για τους μόνιμους διορισμούς και για το σύστημα των διορισμών έτσι όπως έχει κατατεθεί.

Μας κατηγορήσανε λοιπόν ότι, δεν πήραμε ούτε χθες, ούτε σήμερα απόφαση, για να δούμε τι πιστεύουμε. Συνάδελφοί μου της δεξιάς πτέρυγας, όπως σας κοιτάζω, παραβιάζετε ανοιχτές θύρες, γιατί πάρα πολύ απλά, δεν περιμένουμε ούτε σήμερα, ούτε χθες να πάρουμε θέση. Την θέση την έχουμε πάρει από τις 8 Γενάρη όταν σε ανακοίνωσή μας γράφουμε επί λέξει: «Η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών καλεί όλους τους εκπαιδευτικούς, μόνιμους και αναπληρωτές, να δώσουν ενωμένοι τον αγώνα για την απόσυρση του συστήματος που επιβάλλει η κυβέρνηση, συμμετέχοντας μαζικά και δυναμικά στις Συνελεύσεις των Συλλόγων και στην κινητοποίηση του κλάδου την Παρασκευή 11 Γενάρη.»

Όλα τα σχολεία τότε έπρεπε να ήταν κλειστά, να αναγκαστεί ο πρωθυπουργός να πάρει πίσω το νομοσχέδιο αυτό ακούγοντας τη δίκαιη φωνή των εκπαιδευτικών. Από τις 8 Γενάρη λοιπόν έχουμε πάρει θέση γι'

αυτό που μας εγκαλείτε. Λέμε περήφανα, ακηδεμόνευτα, αταλάντευτα ένα μεγάλο όχι στο σύστημα, που δεν αναγνωρίζει το σύνολο της προϋπηρεσίας, που την πετάει στον κάλαθο των αχρήστων και απαιτούσαμε και απαιτούμε απ' όλα τα πολιτικά κόμματα να καταδικάσουν αυτό το τερατούργημα.

Αυτή είναι η θέση μας και γι' αυτή τη θέση είμαστε περήφανοι. Και κάτι άλλο, για να μη μένουν σκιές. Όταν εμείς ζητάμε διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών το λέμε ακόμα πιο καθαρά και από την θέση της Δ.Ο.Ε. και είναι η θέση μας εδώ μέσα: Βασικό πτυχίο και προϋπηρεσία. Τελεία και παύλα.

Βέβαια το να συζητάμε το ζήτημα των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών χωρίς καμία πρόθεση υποβάθμισης του θέματος και των δικαιωμάτων των αναπληρωτών και την εξίσωσή τους, είναι σίγουρο ότι δεν μπορούμε να το βλέπουμε αποσπασματικά, δεν μπορούμε να το βλέπουμε αποκομμένα απ' όλες τις υπόλοιπες διεκδικήσεις μας.

Αν θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και σήμερα και αύριο εμείς οι ίδιοι ως εκπαιδευτικοί, όπως ανοίξαμε τη συζήτηση πριν από 2 χρόνια και καταλήξαμε στο όραμά μας για το σχολείο που ονειρευόμαστε, μία θέση που έγινε θέση του κλάδου στην 86^η Γενική Συνέλευση, πρέπει να μπορούμε και στη συζήτηση για την διεκδίκηση – ικανοποίηση άλλων αιτημάτων, όπως αυτό της μείωσης της αναλογίας του μαθητή και άλλων ζητημάτων όπου επηρεάζουν τη σχέση αυτή, όπως είναι το δημογραφικό που δυστυχώς αποτελεί ωρολογιακή βόμβα και κανένας δεν το έχει θέσει.

Γιατί τότε ακόμα συνάδελφοί μου, ακόμα και τότε, η σταδιακή μείωση του 1 προς 22 σε βάθος εξαετίας που έχει ζητήσει η κυβέρνηση, δεν θα χρειαστεί κανέναν επιπλέον διορισμό μόνιμου εκπαιδευτικού, δεν θα χρειαστεί καμία πρόσληψη αναπληρωτή για να εφαρμοστεί στη πράξη. Θα γίνει αυτόματα και από μόνη της. Πολύ σύντομα δύο πράγματα ακόμα.

Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Συνάδελφοί μου νομίζω ότι εδώ μέσα σε αυτή την αίθουσα όλοι ομονοούμε, πως η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, είναι πρώτα και κύρια μία διαδικασία παιδαγωγική, αλλά είναι και μια αναγκαιότητα κοινωνική που αφορά στην ανάπτυξη, την εκπαίδευση, τη διαπαιδαγώγηση, την κοινωνικοποίηση του παιδιού και πρέπει να προσφέρεται στο δημόσιο νηπιαγωγείο, από πτυχιούχους των Παιδαγωγικών Τμημάτων Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Ψηφίστηκε λοιπόν ο Νόμος 4521/2018. Το αναγνωρίσαμε ως θετικό βήμα; Βεβαίως. Είναι ό,τι έπρεπε να γίνει; Όχι. Γιατί; Γιατί δόθηκε η δυνατότητα στους Ο.Τ.Α. με τη συμμετοχή τους στις τριμελείς επιτροπές να «πατήσουν πόδι» σ' αυτό που λέγεται δημόσια εκπαίδευση, ανεξάρτητα αν το υποχρεωτικό 3 -0 της πρώτης εφαρμογής τώρα έγινε και 2 -1 για να μπορέσουμε να βάλουμε και κάποιους επιπλέον Δήμους στο παιχνίδι. Και τελευταίο επεισόδιο του σήριαλ είναι αυτές οι δύο επιστολές της Κ.Ε.Δ.Ε., μία προς τον Υπουργό Παιδείας και μία προς τους υπόλοιπους Δημάρχους που υπογράφει ο νεοεκλεγείς Περιφερειάρχης Αττικής κ. Πατούλης, που λέει λοιπόν ότι, ξέρετε κάτι, εμείς ως Κ.Ε.Δ.Ε. ομόφωνα στο Δ.Σ. λέμε ότι, το παιδί δεν πρέπει να πάει στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Λένε ότι αιφνιδιάστηκαν. Ξαφνικά έγινε όλο αυτό και μάλιστα αναφέρουν ψευδώς, ότι σε κανένα σημείο, σε καμία χώρα σε ολόκληρη την Ευρώπη, η ενιαία προσχολική αγωγή μέχρι το παιδί να πάει στην Α' Δημοτικού δεν ανήκει στις δημόσιες δομές εκπαίδευσης, αλλά μόνο στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Παρακάτω γίνονται ακόμα πιο ακραίοι όταν λένε, δηλώνουμε ότι για την Αυτοδιοίκηση προτεραιότητά μας είναι, ασφαλής στέγαση, διευρυμένο ωράριο, αίθουσες που πληρούν προδιαγραφές ασφάλειας και υγιεινής, ποιοτικές υπηρεσίες αντίστοιχες των Δημοτικών Παιδικών και Βρεφονηπιακών Σταθμών.

Ούτε λέξη γι' αυτό που λέμε εκπαίδευση και αγωγή μέσα στο δημόσιο νηπιαγωγείο. Μόνο προϋποθέσεις. Και ούτε λέξη βέβαια δεν έχει πει μέχρι τώρα η Κ.Ε.Δ.Ε. για τα πόσα χρήματα έχει διαθέσει. Αν έχει διαθέσει και φυσικά οι Δήμοι όλοι από την ημέρα ψήφισης της υποχρεωτικότητας της δίχρονης προσχολικής Αγωγής σε κτηριακές υποδομές.

Πόσες αίθουσες; Σιγή ιχθύος. Έλα όμως που έχουμε και κάποια άλλα στοιχεία στα χέρια μας. Υπάρχει ένα δελτίο τύπου της ΚΤ.ΥΠ. Α.Ε. με ημερομηνία 22 Μαΐου 2019 που έρχεται και λέει ότι, υπάρχει σχέδιο της ΚΤ.ΥΠ. ύψους 1 δις ευρώ που στοχεύει, αφενός λέει, στη δημιουργία και κατασκευή 800 νέων σύγχρονων νηπιαγωγείων, δημοτικών σχολείων, γυμνασίων και λυκείων, που θα καλύψουν τις ανάγκες της χώρας για τα επόμενα χρόνια, καθώς και τις ανάγκες του τώρα για την δίχρονη προσχολική αγωγή. Σκέφτεται... δεν μπορεί, λύθηκε το πρόβλημα, ένα δις είναι αυτό, δεν μπορεί, θα λυθεί.

Βέβαια λίγο παρακάτω με ψιλά γράμματα λέει την αλήθεια. Τι ακριβώς λέει; Ότι αυτό το ποσό αναφέρεται, όχι στη κατασκευή, αλλά στην προετοιμασία και ωρίμανση των μελετών για πάνω από 120 έργα προεκτιμώμε-

νης αξίας 600 εκατομμυρίων που θα κατασκευαστούν στο επόμενο χρηματοδοτικό πλαίσιο 2021-2027. Άρα λοιπόν, η σε βάθος τριετίας δίχρονη εφαρμογή γίνεται 6ετία και βάλε.

Αναδιάταξη του πανεπιστημιακού χάρτη και πολύ γρήγορα μία πολύ σύντομη αναφορά και σ' αυτό. Τίποτα το πρωτοφανές. Δεν πέφτουμε από τα σύννεφα. Ήταν σχεδόν βέβαιο όταν μετά την πολιτική, «κάθε κορπούλα και Α.Ε.Ι., κάθε ραχούλα και Τ.Ε.Ι. και στο ενδιάμεσο παραρτήματα», ότι αυτό το μοντέλο ανάπτυξης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν ήταν και το καλύτερο δυνατό.

Τελευταία χρόνια ξεκινάει το νήμα από το «Σχέδιο Αθηνά» το 2013, το παίρνει ο Αρβανιτόπουλος το καμουφλάρει λίγο, έρχεται ο Γαβρόγλου το αποτελείώνει με τη συγχώνευση Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και τι γίνεται; Μετά τις μνημονιακές επιταγές λοιπόν και τα μεταμνημονιακά απόνερα, το μόνο κριτήριο για την αναδιάρθρωση αυτή είναι το οικονομικό και ένα μόνο είναι το αποτέλεσμα. Η πολιτική υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης που εφαρμόστηκε και συνεχίζεται να εφαρμόζεται από όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις, έχει πολλές εκφάνσεις με τελευταία αυτή που είδαμε στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης στη Πάτρα.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι, είναι κρίσιμο το αμέσως προσεχές διάστημα η Ομοσπονδία να βγει μπροστά και να διεκδικήσει, για να μην πω απαιτήσει λοιπόν, να έχει πρωτεύοντα ρόλο και λόγο στη συζήτηση που έχει ήδη ανοίξει για το μέλλον των παιδαγωγικών σπουδών στην Ελλάδα. Οποιαδήποτε καθυστέρηση ή μη συμμετοχή για την προάσπιση των βασικών μας σπουδών, των πτυχίων μας θα είναι καταδικαστική για το μέλλον όλων των συναδέλφων.

Πρέπει να ξεφύγουμε, συνάδελφοί μου, από την αντίληψη, ότι η δράση μας σχετίζεται μόνο με το σήμερα, για το εδώ και το τώρα. Δε μπορούμε να σχεδιάζουμε να δρούμε και να αντιδρούμε και να προτείνουμε μόνο για το σήμερα, χωρίς να αντιλαμβανόμαστε αντιλήψεις, στόχους τους οποίους θέτει το αύριο, το μέλλον, άμεσα και μακρόπνοα.

Αν αναλογιστούμε δυστυχώς, τι έχει συμβεί τα τελευταία χρόνια αλλά και το τι συμβαίνει τώρα στην ελληνική εκπαίδευση, εύκολα θα καταφτάσουμε στο συμπέρασμα ότι, δυστυχώς, η δημόσια δωρεάν Παιδεία δεν είναι προτεραιότητα των κυβερνήσεων. Οι εκπαιδευτικοί υποβαθμίζονται οικονομικά, απαξιώνονται κοινωνικά. Και μην τρέφουμε αυταπάτες. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο στα χρόνια της κρίσης. Η αντίληψη ότι η δημόσια Παιδεία είναι ένα ακριβό σπορ, είναι ένα βάρος στον δημόσιο τομέα, προϋπήρχαν της κρίσης. Εντάχθηκαν

ως πολιτικές μέσα στη κρίση και δυστυχώς για πολλούς αποτελούν αφήγημα και για μετά την κρίση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι, οι διεκδικήσεις μας δεν μπορούν να κόβονται και να ράβονται στα μέτρα της λαϊκίστικης ρητορείας που λέει ότι ο καθένας θέλει να ακούσει ό,τι θέλει ν' ακούσει, μπορεί ελεύθερα να λοιδορεί το Συνδικάτο, να καλεί σε χωριστές συγκεντρώσεις, να ψεύδεται στους συναδέλφους, να δημιουργεί κομματικούς στρατούς και να κάνει τελικά τον ίδιο τον κλάδο εύκολο αντίπαλο σε όποιον θέλει να τον καπηλευτεί.

Ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, βρισκόμαστε σταθερά προσανατολισμένοι στην κατεύθυνση της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου, των μορφωτικών αναγκών των μαθητών μας και της επιστημονικής και οικονομικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών.

Πάντα αγωνιστήκαμε θεσμικά στο ρόλο και στη λειτουργία των Συλλόγων Εκπαιδευτικών και στο πλαίσιο της Ομοσπονδίας. Ατομικές πορείες είναι μάλλον καταστροφικές.

Φίλες και φίλοι, κλείνοντας επιτρέψτε μου μία τελευταία αναφορά στη κρίση. Τη μάθαμε ως δημοσιονομική, δημόσιο χρέος και ελλείμματα. Μετά τη χαρακτήρισαν ευρύτερα οικονομική, λιτότητα, ύφεση. Μετά κοινωνική, ανεργία, φτωχοποίηση, βαθιά πολιτική κρίση, κρίση θεσμών, κρίση αξιών, κρίση κοινοβουλευτικής λειτουργίας, κρίση ποιότητας αντιπροσώπευσης, άνθιση των άκρων και του λαϊκισμού, αποθέωση του τυχοδιωκτισμού και της πολιτικής συνδιαλλαγής. Και ήταν κάπως έτσι το όλο φαινόμενο, αλλά ακόμα μία οδυνηρή ιδιότητα υπήρχε. Κρίση εμπιστοσύνης. Και μέσα σε αυτή τη κρίση εμπιστοσύνης, η Δ.Α.Κ.Ε. Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με αξιόπιστο διαχρονικό λόγο, με αρχές και θέσεις, κινούμαστε στα πλαίσια του Συνδικάτου και καταφέραμε να κερδίσουμε και να είμαστε στη πρώτη θέση, ανεβάζοντας πάντα την αποδοχή μας στον εκπαιδευτικό κόσμο, καταθέτοντας προτάσεις, θέσεις ξεκάθαρες, σαφείς και ρεαλιστικές, γιατί όπως λέει και σε αυτό το πανό εδώ επάνω: Πιστοί στις αξίες του κοινωνικού ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού που εγκαθίδρυσε ο εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής, με όπλο τις αρχές και τις θέσεις μας, δίνουμε τον αγώνα για την υπεράσπιση για δημόσια δωρεάν εθνική Παιδεία. Για την υπηρεσία των μαθητών, της κοινωνίας και της πατρίδας.

Είμαστε από τον κλάδο, είμαστε για τον κλάδο, είμαστε με τον κλάδο. Αγωνιζόμαστε για όλους εσάς. Καλή δύναμη σε όλους.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΟΥΜΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Αγαπητές συναδέλφισσες – αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 88^{ης} ΓΣ του κλάδου καλησπέρα σας.

Αναρωτιέμαι και το εκφράζω από την αρχή: Δεν καταλαβαίνω, ποια πρωτοτυπία έχουμε εμείς; Μας είπε η συναδέλφισσα από το ΠΑΜΕ είμαστε δύο στους έντεκα στο ΔΣ της ΔΟΕ. Εμείς από τη ΔΗ.ΣΥ πόσοι είμαστε; Δύο στους έντεκα. Καταφέραμε – όμως – όλα αυτά τα χρόνια που είμαστε στο Συμβούλιο συνάδελφοί μου να λειτουργήσουμε με αξιοπρέπεια, με τιμιότητα, μακριά από αγκυλώσεις, μακριά από παραταξιακές σκοπιμότητες.

Έχουμε αποδείξει συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ως παράταξη, ότι έχουμε πολιτική αυτονομία. Δεν είμαστε θεραπαινίδα και κυματοθραύστης κανενός κόμματος, όσο και αν θέλουν να μας περιπλέξουν σ' αυτό. Είμαστε μπροστάρηδες, ανυποχώρητα μπροστά σε ένα αγώνα ο οποίος αρχή αλλά δεν έχει τέλος. Και αυτή την αρχή την έχουμε κάνει εμείς. Και επειδή πολύ σόου παίχτηκε και το διακύβευμα αύριο, το Σεπτέμβρη, θα είναι οι λέξεις, συνέχεια, υπευθυνότητα, σοβαρότητα και όχι ανθρωποφαγία, αλληλοσπαραγμός, που εσείς σπέρνετε σ' αυτή την αίθουσα.

Τι νομίζετε; Ότι δεν έχουμε εμείς παιδιά που αγωνιούν; Παιδιά που ξενιτεύτηκαν; Παιδιά που τα πέντε τελευταία χρόνια που κάποιοι τους έταζαν λαγούς με πετραχήλια τώρα ψάχνουν να βρουν δουλειά και δεν έχει να μιλήσει κανείς;

Σηκώνουμε το γάντι λοιπόν και σας λέμε καθαρά, ακούστε το: Εμείς δεν τάξαμε ποτέ διορισμούς. Ποτέ! Ποτέ! Διεκδικήσαμε μαζί με όλο το συνδικαλιστικό κίνημα μόνιμους διορισμούς. Όχι τώρα. Τη δεκαετία του '90 που εσείς από τις Παρεμβάσεις πήρατε οργανικές θέσεις. Πού; Στα Ολοήμερα Σχολεία το '96, το '97 με οργανικές θέσεις, γιατί κάποιοι είχαν όραμα.

Όταν ξεκινήσαμε στις αρχές της δεκαετίας του '80 εκεί στη μέση και φέραμε την αύρα τη θεσμική για να μπορέσουμε να θωρακίσουμε με νόμους τη Δημόσια Εκπαίδευση, το ν.1566 που κρατάει ακόμα, το '90 πήγαμε ένα βήμα πιο μπροστά.

Τι προτείνουμε: Ολοήμερο Σχολείο, θέσεις εργασίας, σχολεία ΕΑΕΠ, ειδικότητες στα Δημοτικά και θέλετε να σας πω ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Από 45.000 Εκπαιδευτικοί σήμερα είμαστε 90.000 Εκπαιδευτικοί. Ακούστε το λοιπόν. Σ' αυτό το σχολείο ποντάρουμε και για αύριο. Όχι στο κουτσοσυρμένο σχολείο του Φίλη. Και εγώ αν αναλάμβανα Υπουργός Παιδείας, η μοναδική μου λύση θα ήταν να το πάω έντεκα και τέταρτο. Δε θα χρειαζόταν καμιά πρόσληψη εκπαιδευτικού...

Και όταν ο κ. Γαβρόγλου μας υποδεχόταν με το τσάι του στο γραφείο, ένα νερό για τα μέλη τα 11 της ΔΟΕ, ήταν και άλλοι εκεί, δεν είχε να μας προσφέρει.....

Τι μας πρόσφερε αυτή η κυβέρνηση; Έχω πει πάρα πολλά σε αυτή την αίθουσα γι' αυτή τη κυβέρνηση, όπως έχω πει και για κάποιες άλλες πριν χρόνια, αλλά ο κ. Γαβρόγλου έταζε λαγούς με πετραχήλια. Το ίδιο κάνανε και οι άλλοι. Οι άλλες Κυβερνήσεις.

Δυστυχώς όμως σ' αυτή τη χώρα το μαγικό όνειρο της συνέχειας και της υπευθυνότητας δεν ακούει στο όνομα της σημερινής κυβέρνησης. Γιατί; Γιατί συγκυβέρνησε, όσο και αν σας πονάει αυτό, με ό,τι ακροδεξιό υπήρχε στη χώρα.

Επέλεξε το δρόμο της καταστροφής και κατάφερε μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα να βάψει την Ελλάδα μπλε. Η Κυβέρνηση το έκανε αυτό.

Στην Εκπαίδευση η καρδιά της Εκπαίδευσης δεν έχει μονοπώλια. Και απορώ, πώς η αριστερή κουλτούρα που είναι ενάντια στα μονοπώλια θέλει να μονοπωλήσει και τους αγώνες. Ποιος σας το είπε αυτό; Ποιος σας είπε ότι θα μας στερήσετε το δικαίωμα να είμαστε πρωτοπόροι στους αγώνες;

Είναι καλή η ΔΟΕ όταν προετοιμάζει αγώνες, όταν στήνει μικροφωνικές και ηχητικά που πληρώνει η Ομοσπονδία και όταν έρχονται τα πεπραγμένα, να τα ακούσετε και εσείς στο ΔΣ, οι κύριοι τα καταψηφίζουν και ας κάνουν μονοπωλιακή χρήση των ηχητικών συστημάτων.

Δεν κατάλαβα δηλαδή, πώς ονομάζετε υποταγμένους, από πού πήρατε τον αέρα αυτό; Ποιος σας το επιτρέπει αυτό; Ποιος;

Δεν κατάλαβα δηλαδή, γιατί εσείς που μας κατηγορείτε για όλα.....αντί να έρθετε μαζί να χτυπήσουμε την καρ-

διά της οποίας αντiekπαιδευτικής πολιτικής, να καταργήσουμε στη πράξη το αίσχος των νόμων του Γαβρόγλου και του Κατρούγκαλου που θα μας πάνε στα 67 για συνταξιοδότηση, ερχόσαστε εδώ και τι κάνετε; Λέτε ότι, οι μισοί είναι υποταγμένοι και εμείς είμαστε οι αγωνιστάρδες. Και όμως σ' αυτούς τους «υποταγμένους», σε αυτή την παράταξη (ΔΗΣΥ) που έχω τη τιμή και την υπερηφάνεια να είμαι κοντά της και να είναι κοντά μου όλα αυτά τα χρόνια, θα βγάξετε το καπέλο σας.

Γιατί είναι η παράταξη των αγώνων και θα μας έχετε ανάγκη και στο μέλλον. Το μέλλον δεν γράφεται μόνο από σας. Γράφεται και από σας εννοώ τη ΔΗΣΥ και θα πρέπει να είστε υπερήφανοι γι' αυτή τη παράταξη. Δεν δέχθηκε ποτέ συμβιβασμούς, ό,τι και να λένε.

Ας εμφανιστεί ένας να κάνει αυτό που έκανε το 2011 ενυπόγραφα η τότε ΠΑΣΚ. Να διαχωρίσει τη συνδικαλιστική θέση και στάση από τις αντiekπαιδευτικές πολιτικές ΠΑΣΟΚ... Ένας.....

Και επειδή θα έχουμε πολιτική αλλαγή συνάδελφοι από δω (ΔΑΚΕ), και η Νέα Δημοκρατία θε έρθει στην Κυβέρνηση, ετοιμαστείτε να μας ακολουθήσετε στους αγώνες. Δε θα μπορέσετε ποτέ, βέβαια, να μας φθάσετε στο ύψος των περιστάσεων δηλαδή να διαχωρίσετε ενυπόγραφα από τον πολιτικό σας φορέα τη διαδρομή σας, κατακτώντας την πολιτική σας αυτονομία. Δεν θα το κάνετε ποτέ....αλλά να μην συμβιβαστείτε.

Και επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι αυριανή αντιπολίτευση, εσείς (ΕΡΑ), ήδη έχετε υπό μάλης τις κατασρόλες και τα κουτάλια για το Σύνταγμα, σας λέω ότι, στο Σύνταγμα θα σας θυμίζουμε πάντα...θα σας ότι αυτές οι πολιτικές που μερικούς από σας, τους οδήγησαν μέσα στο Κοινοβούλιο.

Από μας δεν έχει πάει κανένας μέσα στο Κοινοβούλιο με αυτές τις λογικές. Σας το έχω ξαναπεί. Με ονοματεπώνυμο να μου πείτε έναν. Ποτέ δεν θα βρείτε.

Εγώ έχω να σας πω πέντε. Πέντε συναδέλφους βουλευτές που δεν σήκωσαν το χέρι να πούνε όχι, στο σύστημα διορισμών του Γαβρόγλου. Όχι στον καταστροφή τον Κατρούγκαλο. Όχι για να ρίξουν την κυβέρνηση, για την αξιοπρέπεια και που τώρα κατεβαίνουν στη βάση να αναβαθμιστούν.

Μεγάλο επίτευγμα των Δασκάλων να εκλέγονται Βουλευτές – το εννοώ δεν το λέω ειρωνικά -, αλλά εδώ μέσα σε αυτή την αίθουσα μας λέγανε άλλα. Και στη Βουλή έκαναν άλλα.....

Υπάρχει ένα τεράστιο θέμα που θ' απασχολήσει την ημερήσια διάταξη. Είναι η συνένωση του Παιδαγωγικού

Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών με τη Σχολή Κοινωνικής Εργασίας του ΑΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας. Δυστυχώς, πρωταγωνιστικό ρόλο είχε ένας Δάσκαλος, ένας δικός μας, ο Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Τμήματος Πατρών, που κατ' εμέ θα πρέπει να ντρέπεται. Γιατί; Γιατί παρέδωσε την αλλαγή της φυσιογνωμίας των Παιδαγωγικών Τμημάτων – όραμα ετών και διεκδικήσεων του κλάδου - πού; Το Παρέδωσε βορά σε μικροπατα-γιακές σκοπιμότητες.

Αυτός λοιπόν ο κύριος συνάδελφος, που μας είπε στην Πάτρα, όταν είχαμε επισκεφθεί το τμήμα ως ΔΣ ΔΟΕ, χωρίς να ντρέπεται, ότι μας ενδιαφέρουν οι θέσεις μας και όχι το τι πτυχία δίνουμε...

Θα πρέπει να ξέρει και να του θυμίσουμε επίσης ότι, ενώ έσκιζε τα ιμάτιά του στα Γιάννενα στην ημερίδα ΔΟΕ - ΠΟΕΔ ότι δεν θα τον βρούμε πουθενά σε κανένα πολιτικό σκηνικό..... τώρα είναι υποψήφιος με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Και του το θυμίσουμε ότι όλα εδώ ξεπληρώνονται. Η αντιπαροχή ήρθε στην Ελλάδα επί κυβέρνησης Καραμανλή, αλλά ήταν για τα οικόπεδα. Θα πρέπει κάποιοι λοιπόν, την αξιοπρέπεια του Εκπαιδευτικού, να μην την τσαλακώνουν κάτω από την δική τους, δεν θα το πω αξιοπρέπεια, αλλά σκοπιμότητα.

Αυτό το θέμα ο κλάδος μας πρέπει να βγει ενωμένος και να δώσουμε έναν όρκο τιμής. Το χρωστάμε στους μελλοντικούς μας συναδέλφους, ότι θα τον ακυρώσουμε στη πράξη. Είναι τεράστιο το διακύβευμα. Τόσο τεράστιο, όσο και το διακύβευμα της αδιориσίας.

Κλείνοντας, θέλω να σας πω λοιπόν, συμπερασματικά και καθαρά, το Σεπτέμβρη μετά τις 7 του Ιούλη δεν θα έχουμε καμία εμείς αγωνία το ποιος θα βγει. Εμείς η ΔΗ.ΣΥ. των Εκπαιδευτικών, σας δηλώνουμε κάτι και βάλτε το καλά στο μυαλό σας. Θα είμαστε πάντα στη πρώτη γραμμή των αγώνων με ανυποχώρητο διαρκή αγώνα για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία. Στη πρώτη γραμμή των αγώνων για το σχολείο που μας αξίζει. Με όραμα στο Δ.Σ. χωρίς παρωπίδες, για να μπορέσουμε να σας κοιτάμε στα μάτια. Και θέλω πραγματικά να σας ευχαριστήσω που ευλαβικά με ακούσατε. Σημαίνει ότι κάτι θέλω να πω και εγώ. Και για άλλη μια φορά, σε σας τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, γιατί όλοι έχουν το ακροατήριο, θέλω να σας πω, να είστε περήφανοι γι' αυτούς που στέλνεται στη ΔΟΕ. Και δεν είναι προσωπικό το στοίχημα.

Να ξέρετε ότι αυτή η παράταξη οδήγησε τον κλάδο από πολύ παλιά και θα τον ξαναοδηγήσει από την πλευ-

ρά της πρωτοποριακής ανάπτυξης και διεκδίκησης του κλάδου και στο μέλλον.

Καλό ραντεβού λοιπόν το Σεπτέμβρη.

Οι μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών πρέπει να γίνουν πράξη.

Τα σχολεία πρέπει να ανοίξουν με όλους τους εκπαιδευτικούς στις θέσεις τους.

Η Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση να ισχύει σε όλα τα νηπιαγωγεία της χώρας.

Καλούς αγώνες και όλοι μαζί μπορούμε να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω.

ΖΗΣΗΣ ΚΑΠΡΑΝΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Γεια σας συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Δεν χρειάζεται να πω το όνομά μου συνάδελφε πρόεδρε, με γνωρίζουν οι αγαπητοί συνάδελφοι. Επίσης γνωρίζουν πως εκπροσωπώ τους Εκπαιδευτικούς Ριζοσπαστικής Αριστεράς [ΕΡΑ] στην ΔΟΕ. Με αυτούς

τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες και μαζί με όλους εσάς ξεκινήσαμε έναν ωραίο, αγωνιστικό δρόμο στον καιρό των μνημονίων να πιούμε νερό και ήπιαμε, λίγο μεν, όλοι μας δε και πρώτιστα η εκπαίδευση.

Ίσως ο κ. Γαβρόγλου, κατά τα λεγόμενα του συναδέλφου Θανάση Γκούμα όντως να μην τον κέρασε νερό, αλλά σ' αυτόν τον αγωνιστικό δρόμο που ακολουθώ μαζί με τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριές μου για μια αναβαθμισμένη δωρεάν εκπαίδευση για όλους, ναι, δώσαμε νερό για να δροσιστεί η χειμαζόμενη εκπαίδευση λόγω των μνημονίων και θα αγωνιστούμε μαζί με σας, όλοι μαζί, να δώσουμε κι άλλο για το σχολείο που έχουμε οραματιστεί ως κλάδος.

Δώσαμε νερό με τους αγώνες μας:

Στους 2.500 συναδέλφους απολυμένους της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που τους έστειλε στην ανεργία η κυβέρνηση της ΝΔ-ΠΑΣΟΚ του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου και ξαναπροσλήφθηκαν.

Στους 25.000 μαθητές-τριες της τεχνικής εκπαίδευσης και φοιτούν τώρα στη δημόσια εκπαίδευση που τους

έδωσε βορά η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ στους σχολάρχες για όσους όμως οι γονείς τους είχαν χρήματα και τους άλλους τους έστειλε ανειδίκευτους στο πέλαιος της αγοράς και του διαγωνισμού για μια υποαμοιβόμενη ελαστική θέση εργασίας.

Στους 1.500 διοικητικούς υπαλλήλους των ΑΕΙ και ξαναπροσλήφθηκαν.

Στους 1.500 Σχολικούς Φύλακες που απολύθηκαν και που ξαναήρθαν πάλι στα σχολεία.

Δώσαμε επαναλαμβάνω, μαζί με όλους εσάς, νερό στο 10% των ανέργων στην χώρα μας από το 28% που ήταν άνεργοι το 2015 και ξαναβρήκε δουλειά σήμερα.

11% αύξηση στους μισθούς των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα που αμοίβονταν με τον κατώτερο μισθό.

Στους εργαζόμενους κάτω των 25 ετών, τα παιδιά μας, που θεωρούνταν μισοί εργαζόμενοι και εξισώθηκαν μισθολογικά με τους εργαζόμενους τους πάνω των 25 ετών.

Δώσαμε όμως και νερό και στην ίδια την Εκπαίδευση, 40 νέα Σχολεία Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης λειτούργησαν και 650 Τμήματα Ένταξης ιδρύθηκαν.

Δώσαμε σε 450 συναδέλφισσες-φους νηπιαγωγούς θέσεις εργασίας και προσελήφθησαν ως αναπληρωτές λόγω της εμβληματικής θεσμοθέτησης της υποχρεωτικής δίχρονης Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Δώσαμε και στα υπόλοιπα 45.000 προνήπια (4-5 ετών) σε βάθος τριετίας να φοιτήσουν στο δημόσιο υποχρεωτικό νηπιαγωγείο

Μόνο δώσαμε; Και διώξαμε:

Τον φόβο της αξιολόγησης από την Εκπαίδευση.

Τις φωτοτυπίες της κας Διαμαντοπούλου.

Τον γραπτό διαγωνισμό της κας Διαμαντοπούλου για τις μόνιμες προσλήψεις.

Την πολιτική επιστράτευση των Εκπαιδευτικών

Διώξαμε, βάλαμε τις βάσεις, εκείνο το παλιό μοντέλο διαχείρισης τα του κράτους που μας έκανε σε μία νύχτα φτωχούς, που μας έκανε σε μια νύχτα να καταστραφεί η οικονομία της χώρας μας κατά 25% του ΑΕΠ λες και είχαμε πόλεμο και πηληθήκαμε και ξαναήρθαμε σε μια ισορροπία κοινωνική και οικονομική ως χώρα για να μπορούμε από εδώ και πέρα ήρεμα και απλά και δημοκρατικά κατά τον ποιητή να μιλήσουμε ήσυχα και απλά για το αύριο, το μέλλον της χώρας μας χωρίς μνημόνια και ελλείμματα.

Στις 21 Αυγούστου 2018 βγήκαμε από την μέγγενη, από τα επαίσχυντα τρία μνημόνια που το ένα, το 3ο, όντως τον Αύγουστο του 2015 το ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ μαζί με την ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στη μεταμνημονιακή εποχή που διανύουμε, μπορεί κάποιοι με τις διαφορετικές τους ιδεολογίες και πολιτικές τους τοποθετήσεις, να νομίζουν πως ζούμε σε άλλο κόσμο. Έτσι και αλλιώς παράλληλους κόσμους έχουμε πολλούς. Κατανοητό μεν, αποδεκτό όμως όχι.

Παραδείγματος χάριν, ένας από τους παράλληλους κόσμους, ήταν το σημερινό γεγονός, η διαμαρτυρία των αναπληρωτών στην αίθουσα της Γ.Σ. μας, που ενώ ήταν όλοι αναπληρωτές, ήταν όμως στιχημένοι πίσω από δύο πανό διαφορετικά, με διαφορετικά συνθήματα, με διαφορετική στοχοθεσία και δεν σκέφτηκε κανείς μας ότι στις 24 Αυγούστου του 2018 δεν ήταν μόνο 30.000 που αιτήθηκαν να δουλέψουν ως Αναπληρωτές στην Εκπαίδευση Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια.

Να υπενθυμίσω σε κάποιους, αιτήθηκαν 128.000 εκ των οποίων οι 45.000 είχαν προϋπηρεσία για να δουλέψουν στην δημόσια εκπαίδευση. Τους θεωρούμε-θέλουμε εμείς αυτούς ως συναδέλφους μας που είναι πτυχιούχοι Εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας; Θα σκεφτούμε-συσκεφθούμε και για τις 128.000 ή μόνο για τις 30.000 που δούλεψαν φέτος;

Συναδέλφισσες-φοι για να βάλουμε τα δάχτυλά μας στις πληγές της ελληνικής κοινωνίας, οικονομίας και παιδείας. Για τις μόνιμες προσλήψεις στην εκπαίδευση το κριτήριο πρόσληψης είναι το Προσοντολόγιο ή η Προϋπηρεσία μόνο; Θα πάρουμε υπόψιν και το εξής, ότι κάποιοι από τους συναδέλφους μας σχεδόν όλων των ειδικοτήτων, πλην είναι γεγονός των δασκάλων-ΠΕ.70, απέκτησαν προϋπηρεσία και λόγω προσόντων, όπως του γραπτού διαγωνισμού του 2008, αλλά και του 2006, των μεταπτυχιακών και διδακτορικών; Και εκεί επάνω βασίστηκαν και απέκτησαν σε σχέση με κάποιους άλλους περισσότερη προϋπηρεσία; Πρέπει να σκεφτούμε-προβληματιστούμε για αυτή την αποκτηθείσα προϋπηρεσία; Και βέβαια ναι, την απέκτησαν νόμιμα και υποαμοιβόμενη και σε δύσκολες συνθήκες εργασίας και διαμονής.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Η θέση μου για τις μόνιμες προσλήψεις παραμένει, όλη η προϋπηρεσία ως βασικό κυρίαρχο κριτήριο και το πτυχίο.

Είπαμε να πούμε αλήθειες δεν ήρθαμε να κρυφτούμε. Πρώτη, από το 2010 μέχρι το 2019 έχουμε αδιοριστία.

Δεύτερη. Από το 2010 έως το 2019 λόγω μνημονίων εφαρμόστηκε ο επαίσχυντος κανόνας το πέντε συνταξιοδοτήσεις - μία πρόσληψη. Αυτή ήταν η σκληρή πραγματικότητα.

Έταξε ο κ.Φίλης μαζί και με τον κ.Κουράκη 20.000 διορισμούς; Έταξαν. Μόνο τόσους διορισμούς έχει ανάγκη η εκπαίδευση; Σίγουρα έχει πολύ περισσότερους. Πέρασαν τέσσερα χρόνια άπρακτα; Ναι. Αυτή τη στιγμή όμως με νόμο είναι ψηφισμένο από την Ελληνική Βουλή όχι όντως 20.000, να κατηγορήσουμε την κυβέρνηση γι' αυτό, αλλά είναι 15.000[4.500+10.500] μόνιμες προσλήψεις σε βάθος τριετίας. Να τους κατηγορήσουμε γιατί δεν προσλήφθηκαν ακόμα οι 4.500; Ναι αλλά όμως οι αιτήσεις των συναδέλφων της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης έχουν ολοκληρωθεί τον Μάη στις 24 συναδέλφισσες/οι. Έχουν γίνει, είναι νόμος ας το εμποδίσουν κάποιοι. Να κοιτάξω και λίγο από την αριστερή μου μεριά, είναι γεγονός την τελευταία στιγμή και η Νέα Δημοκρατία από το στόμα του αρχηγού της του Κυριάκου Μητσοτάκη αποδέχθηκε και τον τρόπο πρόσληψης των 4.500 συναδέλφων μονίμων που θα γίνουν το επόμενο χρονικό διάστημα και ότι όντως θα τους υλοποιήσει αν εκλεγεί στις 7-7-19 κυβέρνηση που εγώ βέβαια το απεύχομαι.

Αυτή τη στιγμή έχουμε για φέτος 4.500 μόνιμες προσλήψεις και τι άλλο; Και άλλες 10.500. Μπορεί να είναι λίγες, και είναι, για την εκπαίδευση και για τις ανάγκες της, αλλά είναι η αρχή. Και ποια άλλη αρχή; Μόνιμοι διορισμοί, δηλαδή πλήρες ωράριο, δικαίωμα στην ζωή και στην σύνταξη.

Να πούμε και μερικά άλλα όχι για ξεκάρφωμα για την Αξιολόγηση.

Πέρσι σας έδειξα εκείνο το πορτοκαλί βιβλιαράκι της ΔΟΕ. Να το συμφωνήσουμε όμως. Το θέλουμε το πορτοκαλί βιβλιαράκι; Δεν είναι βέβαια Ταλμούδ, ούτε Ευαγγέλιο. Τι έλεγε εκείνο το βιβλιαράκι των δύο αείμνηστων που είχαν βάλει την υπογραφή τους τον Φάνη τον Τουλούπη και τον Χριστόφα Μαϊστρέλη;

«Όχι στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση των Εκπαιδευτικών. Ναί όποιος θέλει να γίνει προϊστάμενος να αξιολογηθεί». Αυτό το λέγαμε, ήταν απόφαση της Γ.Σ. ΔΟΕ, τουλάχιστον για 20 χρόνια και ακόμα το λένε πολλοί.

Η ΕΡΑ δεν συμφωνεί με τον νόμο Γαβρόγλου σ' αυτό το θέμα. Θέλει περισσότερα και βέβαια όχι αξιολόγηση των στελεχών. Τι λέει όμως αυτός ο νόμος; Πολύ απλά. Δεν αξιολογείται ο εκπαιδευτικός που δεν θέλει να γίνει στέλεχος εκπαίδευσης και έχει ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη.

Αυξήσεις.

Πήραμε κάποιοι αυξήσεις; Ναι, τα 59 ευρώ μικτά για κάθε κλιμάκιο είναι αύξηση συνάδελφοι. Όσοι από σας που παρευρίσκαστε εδώ, αλλά σίγουρα και από τους 90.000 μόνιμους και αναπληρωτές πολλοί από εσάς έχουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό, [προσωντολόγιο δηλ.] πήραν αυξήσεις από τη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Όσοι έχουν μεταπτυχιακό πήραν δύο κλιμάκια, δηλαδή αύξηση 59+59=118 ευρώ μικτά και όσοι έχουν διδακτορικό πήραν 6 κλιμάκια αύξηση, δηλαδή 6X59=354 ευρώ μικτά. Και μη μου πείτε ότι δεν τα πήρατε; Απλώς κάνατε λίγο «μόκο» κάποιοι για λόγους αντιπολίτευσης, γιατί είναι απ' όλες τις πτέρυγες, δεξιά και αριστερά, μόνιμοι και αναπληρωτές που πήραν την αύξηση από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά γιατί να το πείτε άλλωστε;

Και βέβαια εμείς που δεν έχουμε προσόντα, μεταπτυχιακά συνάδελφοι και διδακτορικά, όντως την πατήσαμε ή πήραμε κάτι άλλο που δεν λέγεται. Και χάσαμε όλοι όντως το παγωμένο κλιμάκιο '16 - '17 και πρέπει γι' αυτό να αγωνιστούμε και όχι μόνο να αγωνιστούμε γι' αυτό, αλλά αφού στον ιδιωτικό τομέα πήραν φέτος αύξηση 11% να αγωνιστούμε και εμείς για τις αντίστοιχες αυξήσεις στους μισθούς μας, αλλά και για τα δώρα όπως τα έχουν στον ιδιωτικό τομέα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ που τώρα δεν έχει ΑΝΕΛ, είναι ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία που έδωσε λίγα και όχι πολλά χωράει και τους συναδέλφους της μεσαίας πτέρυγας. Εγώ-εμείς δίνουμε το χέρι να πορευτούμε στον ίδιο δρόμο και όντως έχω και αυτιά και χέρια φιλικά, το χαίρομαι, το θέλω, γιατί όντως πρέπει να γίνει αυτό κάποτε. Δεν μπορεί δηλαδή σε επίπεδο Ευρωκοινοβουλίου να γίνεται. Δεν μπορεί στις επόμενες ψηφοφορίες το ποιος θα είναι Πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου να τα βρίσκουμε (Αριστερά και Σοσιαλδημοκρατία) και εδώ να κάνουμε τις μωρές παρθένες ή παρθένους. Ναι και ξέρω πού απευθύνομαι και δεν υπάρχουν εδώ εχθροί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Πρέπει ν' αγωνιστούμε για να μην γίνει ο διαγωνισμός; γιατί εδώ λένε κάποιοι να καταργηθεί ο νόμος ή πρέπει να προχωρήσει ο διαγωνισμός;

Θέλουμε μόνιμους διορισμούς; Ο αγώνας όλων μας έγινε για να μην ψηφιστεί όπως ήταν, όμως ψηφίστηκε. Έγιναν οι αιτήσεις. 28.000 κάνανε αιτήσεις, 4.500 θα προσληφθούν και λίγο - πολύ σε επίπεδο Κοινοβουλίου συμφωνήσανε όλοι ότι θα γίνουν, ανεξάρτητα ποιος θα είναι κυβέρνηση μετά τις 7 του Ιούλη.

Η ερώτηση είναι άλλη: Εμείς τι αγώνα πρέπει να δώσουμε από εδώ και πέρα; Να μην εφαρμοστεί ο διαγωνισμός αυτός; Εμένα η γνώμη μου είναι προσωπική και όχι της παράταξής μου, ότι πρέπει να δώσουμε ένα τριπλό αγώνα.

Ο πρώτος αγώνας είναι εδώ και τώρα οι 15.000 μόνιμοι διορισμοί και όντως ν' αλλάξει ο νόμος για τη μοριοδότηση. Επαναλαμβάνω, εδώ και τώρα όχι 4.500 αλλά 15.000 και μετά να το κουβεντιάσουμε όλοι μαζί, γιατί προσέξτε με λίγο, είπα κάτι στην αρχή και δεν το ακούσατε ίσως όλοι, ότι οι συνάδελφοί μας πτυχιούχοι είναι 128.000 και δεν είναι μόνο οι 30.000 και πρέπει κάποτε ήρεμα και απλά και σοβαρά να κουβεντιάσουμε ως Ομοσπονδία για όλους και με όλους.

Ο δεύτερος αγώνας είναι για την αξιολόγηση. Ναι στο προγραμματισμό και στην αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου από το Σύλλογο Διδασκόντων για το σχολείο και όχι στην κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών. Απεργία – αποχή από κάθε αξιολόγηση συνάδελφου ή προϊσταμένου.

Ο τρίτος αγώνας είναι η προάσπιση και η αναβάθμιση του επαγγέλματος του δάσκαλου. Η ΕΡΑ διαφωνεί κάθετα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος της Πάτρας. Δεν εδράζεται επιστημονικά ένα Παιδαγωγικό Τμήμα «να παντρεύει» τον Δάσκαλο με τον Κοινωνικό Λειτουργό. Για την ΕΡΑ, αγώνας εδώ τώρα να μην λειτουργήσει το Τμήμα. Να αλλάξει ο νόμος για το θέμα αυτό, ναι αλλά με τεκμηρίωση και με κινητοποιήσεις, όχι λόγια στα χαρτιά και με στεντόρειες φωνές να το λέμε εδώ στην ΓΣ μήπως πάρουμε κανένα ψήφο που δεν παίρνει κανένας μας εδώ.

Και βέβαια μια που τα ανατρέψαμε όλα εντός αιθούσας, βλέπω στην αίθουσα δύο "αδελφά" πανό δίπλα-δίπλα με δύο συνθήματα. Το ένα είναι της ΕΡΑ και το άλλο της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ παλαιοί και νυν συναγωνιστές. "Προχωράμε χωρίς αυτούς". "Τα θέλουμε όλα πίσω". Συμφωνώ απολύτως για αυτά να αγωνιστούμε.

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι

Η φούσκα του νεοφιλελευθερισμού σε όλο τον κόσμο κήρυξε τον πόλεμο στον κόσμο της εργασίας και των κοινωνικών του κατακτήσεων. Κήρυξε προεκλογικά τον πόλεμο όμως και η ΝΔ και το χρεοκοπημένο ντόπιο πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο απέναντι στα δικαιώματα των εργαζομένων, απέναντι στο κοινωνικό κράτος προτείνοντας επιβολή σκληρής λιτότητας και ακρο-νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Επιλέγουν τον δρόμο των μνημονίων, επιφέροντας τα γνωστά αποτελέσματα στην κοινωνική, οικονομική ζωή ενός ολόκληρου λαού.

Οι «υποσχέσεις» της ΝΔ δεν έχουν σταματημό. Τα μνημόνια δεν την ικανοποίησαν, πλήρως, έχει ...καλύτερες εμπνεύσεις. Υπόσχεται στους επιχειρηματίες να επαναφέρει το εργατικό δίκαιο στον εργατικό μεσαίωνα του 19ου αιώνα και οι εργαζόμενοι να δουλεύουν εφτά (7) ημέρες την εβδομάδα με 12ωρη απασχόληση την ημέρα, άλλα και κατάργηση θετικών μέτρων που ψηφίστηκαν από την σημερινή κυβέρνηση για την ανακούφιση των πληγέντων από την σκληρή λιτότητα που εφαρμόστηκε στην εποχή των μνημονίων.

Γι αυτούς τους λόγους το 2019 αποτελεί κομβική χρονιά για τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στη χώρα μας. Αποτελεί κομβική χρονιά και για τις εξελίξεις στην Ευρώπη διότι κοινωνικά στρώματα επηρεασμένα από ένα μείγμα νεοφιλελεύθερων και ακροδεξιών πολιτικών εγκλωβίζονται σε αυτό που έκανε πάντα το καπιταλιστικό σύστημα για την επικάλυψη της κρίσης, στον εθνικισμό, στον ρατσισμό και στην ξενοφοβία.

Παρήγορο όμως και ελπιδοφόρο είναι το γεγονός ότι συνολικότερα στην Ευρώπη και στη χώρα μας διαμορφώνεται ένα πλατύ πολιτικοκοινωνικό μέτωπο προοδευτικής συμμαχίας που θα βάλει φραγμό στις επιδιώξεις για επάνοδο στην ουσία των μνημονίων εμπλουτισμένα μάλιστα με τον πιο άκρατο νεοφιλελευθερισμό.

Οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς-ΕΡΑ για όλα αυτά δεν έχουμε καμιά αυταπάτη, γι αυτό και θα αγωνιστούμε να μη δούμε κατακτήσεις μας να γίνονται αυριανά αιτήματα διεκδίκησης και συνθήματα στους αγώνες μας.

Θα υπερασπίσουμε συνδικαλιστικά και πολιτικά τις νίκες μας:

Τον νόμο (άρθρο 33 νόμος 4521/2018) για την δωρεάν υποχρεωτική δέχρηνη φοίτηση στο νηπιαγωγείο

Την κατάργηση του Π.Δ. 152 και το σταμάτημα της προσωπικής αξιολόγησης-χειραγώγησης που οδηγούσε στην κατηγοριοποίηση σχολείων-μαθητών-εκπαιδευτικών και σε απολύσεις.

Την κατάργηση της «αυτοδίκαιης» αργίας.

Την κατάργηση του μέτρου της υποχρεωτικής μετάθεσης.

Την κατάργηση του γραπτού διαγωνισμού για τους μόνιμους διορισμούς.

Τη στελέχωση όλων των σχολείων, και των ολιγοθεσίων, με εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων.

Τον υπερδιπλασιασμό του αριθμού των συναδέλφων που εργάζονται στις δομές και στις ανάγκες της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Το πρόγραμμα της κολύμβησης στα δημοτικά σχολεία.

Τις σχολικές βιβλιοθήκες και στα δημοτικά σχολεία.

Τα δωρεάν γεύματα στους μαθητές των σχολείων.

Τον δεύτερο υποδιευθυντή στα 12θέσια Δημοτικά σχολεία.

Την μείωση κατά δύο διδακτικές ώρες του ωραρίου των διευθυντών και υποδιευθυντών.

Την αύξηση κατά 50% του επιδόματος ευθύνης των προϊσταμένων νηπιαγωγείων και ολιγοθέσιων δημοτικών σχολείων.

Την μείωση του ανώτατου αριθμού μαθητών ανά τμήμα στους 22, έχοντας πάντα ως στόχο τους 20 στο Δημοτικό και 15 στο Νηπιαγωγείο.

Τον δημόσιο δωρεάν χαρακτήρα της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης απέναντι στην πολιτική ιδιωτικοποίησης ολόκληρων κλάδων αυτής που είχαν δοθεί δώρο-βορά από την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου στους επιχειρηματίες της εκπαίδευσης.

Την δωρεάν ιατροφαρμακευτική φροντίδα σε όλους τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας.

Η ΕΡΑ χωρίς να ξεχνά, δεν μένει στο χτες. Διεκδικεί σταθερά ένα ριζοσπαστικό, δημοκρατικό σχολείο της παιδαγωγικής ελευθερίας, της αντιρατσιστικής και αντιπολεμικής εκπαίδευσης, ένα σχολείο με όλους τους αναγκαίους εκπαιδευτικούς που θα συντελεί στην κατάκτηση υψηλού μορφωτικού επιπέδου για όλα τα παιδιά, ένα σχολείο που δεν θα αποκλείει κανένα παιδί από την πρόσβαση στα δημόσια αγαθά της παιδείας.

Οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ε.Ρ.Α-έχουν την πεποίθηση ότι το μέλλον μας δεν θα το γράψει ο νεοφιλελευθερισμός, αλλά οι εργαζόμενοι και οι πραγματικές κοινωνικές και μορφωτικές ανάγκες, καταθέτουμε ως «προμετωπίδα» στους αγώνες μας το παρακάτω διεκδικητικό πλαίσιο:

14χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο με 2χρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο σε όλη τη χώρα, εφαρμογή παντού του νόμου που ψηφίστηκε (άρθρο 33 νόμος 4521/2018)

Άμεσα μαζικοί διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των αναγκών της δημόσιας εκπαίδευσης σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου και στην Ειδική και στη Γενική εκπαίδευση.

Πλήρη εξίσωση δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αυτά των μόνιμων.

Αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις.

Απόδοση του 13ου και 14ου μισθού[δώρα Χριστουγέννων-Πάσχα και επίδομα αδείας] και στους δημοσίους υπαλλήλους

Απόδοση άμεσα του "παγωμένου" μισθολογικού κλιμακίου της διετίας 2016 και 2017.

Νέο μισθολόγιο που θα αποκαθιστά σταδιακά τα εισοδήματά στην προ μνημονίων εποχή

Μείωση των ορίων συνταξιοδότησης- πλήρη σύνταξη στα 35 χρόνια δουλειάς με κατάργηση των τιμωρητικών «πέναλτυ» μετά την 30ετία.

Ασφάλιση καθολική και δημόσια ενάντια σε πολιτικές εκφωνήσεις-προγράμματα της ΝΔ που μιλάνε για ασφαλιστικό Πινοσέτ, δηλαδή να εμπιστευθούμε την σύνταξή μας και τα γεράματά μας στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες.

Μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας να γίνει ίδιο με αυτό της δευτεροβάθμιας.

Μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών στα ολιγοθέσια Νηπιαγωγεία και Δημοτικά Σχολεία για να εξισωθεί με αυτό των πολυθέσιων δημοτικών σχολείων.

Σταδιακή μείωση του διδακτικού ωραρίου και μετά την 20ετία.

Ορισμός σταθερού εκπαιδευτικού, υπεύθυνου για κάθε ολοήμερο σχολείο με δύο τμήματα και πάνω.

Θεσμοθέτηση παιδαγωγικής- επιμορφωτικής συνεδρίασης του συλλόγου διδασκόντων ενταγμένη στο διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών

Επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών με ευθύνη της πολιτείας με απαλλαγή των διδακτικών καθηκόντων, επαναφορά των διδασκαλείων.

Χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών για δωρεάν μεταπτυχιακές σπουδές

Επέκταση του προγράμματος για τις βιβλιοθήκες σε όλα τα σχολεία

Γενίκευση του προγράμματος κολύμβησης

Δεύτερος δάσκαλος σε τμήματα με πάνω από 1/4 αλλοδαπούς ή ΡΟΜΑ μαθητές

Ικανός αριθμός δασκάλων και νηπιαγωγών στη διάθεση της διεύθυνσης εκπαίδευσης που θα καλύπτουν έκτακτες ανάγκες των σχολείων.

Υποστήριξη των σχολείων, νηπιαγωγείων και δημοτικών με μόνιμο επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό

Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα 20 για τα δημοτικά και 15 στα νηπιαγωγεία.

Νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που να προάγουν την κριτική και δημιουργική σκέψη, και να είναι βασισμένα στον λόγο και στην τέχνη, στην παιδικότητα, αλλά και στην εμβάθυνση των πτυχών της γνώσης και την εξέλιξη αυτής.

Όχι στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση εκπαιδευτικών, σχολείων και μαθητών,

Ναι στον προγραμματισμό-αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου στο σχολείο από τον σύλλογο διδασκόντων

Ναι στην απεργία-αποχή από την προσωπική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών

Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στην πλήρη εφαρμογή της δίχρονης φοίτησης στο νηπιαγωγείο και γενικότερα στις σύγχρονες ανάγκες σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Ίδρυση δημόσιου οργανισμού για την ανέγερση σύγχρονων διδακτηρίων.

Δημιουργία οργανικής θέσης σε κάθε πολυθέσιο σχολείο ενός επιπλέον δασκάλου για Ενισχυτική Διδασκαλία.

Ίδρυση και λειτουργία Τμημάτων Ένταξης σε όλα τα σχολεία. Ένταξη όλων των παιδιών που έχουν ανάγκη στην καταλληλότερη δομή Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Παράλληλη Στήριξη για όλους τους μαθητές-τριες που έχουν ανάγκη

Ίδρυση ΣΔΕ στα δημοτικά σχολεία με εκπαιδευτικούς δασκάλους

Να εγγράφονται όλοι οι μαθητές στο ολοήμερο με δήλωση του γονέα χωρίς προαπαιτούμενα, και στην προοπτική όλα τα παιδιά να εγγράφονται στο ολοήμερο.

Ενίσχυση του παιδαγωγικού ρόλου και των αρμοδιοτήτων του Συλλόγου Διδασκόντων, αποφασιστική η κρίση του για την επιλογή διευθυντών.

Ένταξη όλων των προσφυγόπουλων-μεταναστώπων στα σχολεία με παράλληλη λειτουργία Τάξεων Υποδοχής.

Κατάργηση του ιδρυθέντος τμήματος "Επιστήμη της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας" στο πανεπιστήμιο Πάτρας και θωράκιση - ενίσχυση του ρόλου του δα-

σάλου επιστημονικά και επαγγελματικά στο δημοτικό σχολείο.

Πίσω δεν γυρίζουμε

Υπερασπιζόμαστε και διευρύνουμε τις κατακτήσεις μας

Για μια ΔΟΕ ενωτική και αγωνιστική που θα την εμπιστεύονται οι εκπαιδευτικοί και θα την υπολογίζουν οι κυβερνήσεις

Για ισχυρή 14χρονη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, για σχολεία για όλα τα παιδιά με όλους τους εκπαιδευτικούς και με όλη τη γνώση.

ΓΙΩΤΑ ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ, ΥΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συνάδελφοί μου, Αντιπρόσωποι της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε., είχα σκοπό να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου κάπως διαφορετικά. Μου δώσατε όμως την ευκαιρία να κάνω μία μικρή αλλαγή.

Εάν εσείς (και εννοώ τους συναδέλφους των Παρεμβάσεων) θεωρείτε ντροπή να έρχεται εδώ ο Πρόεδρος της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ο οποίος είχε βάλει υποψηφιότητα ως ευρωβουλευτής με τη Ν.Δ., σας απαντώ λοιπόν ότι, είναι τουλάχιστον προκλητικό και υποκριτικό να το λέτε, όταν εσείς βροντοφωνάζατε τόσα χρόνια, έξω από την Ε.Ε., να βάζετε υποψηφιότητα στα ψηφοδέλτια ΑΝΤΑΡΣΥΑ και μάλιστα μέλος του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων. Αν αυτό δεν είναι υποκρισία, τότε ποιο είναι;

Συνεχίζοντας λοιπόν την προκλητική σας στάση, ανεβαίνετε σ αυτό εδώ το βήμα όποτε θέλετε παίρνετε το

λόγο με το έτσι θέλω, μας κουνάτε το δάκτυλο και μας λέτε σε έντονο και απειλητικό ύφος, «πάψε εσύ».

Αυτό είναι δημοκρατία για σας; Αυτή είναι η δική σας δημοκρατία; Γι' αυτή τη δημοκρατία αγωνίζεστε; Αυτή τη δημοκρατία πρεσβεύετε; Ε, λοιπόν σας τη χαρίζουμε. Δεν την θέλουμε.

Πριν μερικούς μήνες ένα μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε κάποια σύσκεψη αιρετών γύρισε και είπε, «αν έρθει κάποιος και κάνει αυτό στο μικρόφωνο και το κατεβάσει κάτω, θεωρείται φασιστική πράξη, φασιστική ενέργεια. Εάν το κάνει κάποιος από σας, θεωρείται αγωνιστική πράξη. Θεωρείται ότι κάνετε αγώνα έτσι».

Συνάδελφοί μου, θεωρώ ότι, μέσα σε αυτή την αίθουσα μπορούμε να συνυπάρχουμε, μπορούμε να συνεννοούμαστε, μπορούμε να συναποφασίζουμε.

Και τώρα ξεκινώ την τοποθέτησή μου, όπως ακριβώς την είχα σχεδιάσει.

Η χρονιά που πέρασε αποτελεί ήδη παρελθόν. Αποχαιρέτισαμε μια χρονιά που για την πατρίδα μας και τους πολίτες της ήταν δύσκολη και ενίοτε σκληρή, σε επίπεδο κεντρικής πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης.

Κάνοντας τον απολογισμό και την αυτοκριτική μας στο τέλος αυτού του έτους διαπιστώσαμε ότι δοκιμάστηκαν αντοχές και συνειδήσεις, μετρήθηκαν και ζυγιάστηκαν πράξεις και προθέσεις, λόγια και συμπεριφορές, ενέργειες και παραλήψεις.

Άλλες βοήθησαν, άλλες όχι.

Άλλες βρέθηκαν επαρκείς, άλλες ανεπαρκείς.

Άλλες ήταν ανθρώπινες, άλλες ιδιοτελείς.

Παρακολουθήσαμε καθημερινούς ήρωες να αγωνίζονται για την επιβίωσή τους και για την επιβολή και επικράτηση του Δικαίου. Αποστραφήκαμε ταγούς βουτηγμένους στη διαφθορά και την σαπίλα. Βιώσαμε, όπως συμβαίνει ανέκαθεν άλλωστε, τις πολλαπλές όψεις κάθε ανθρώπινης κοινωνίας. Το καλό και το κακό, το δίκαιο και το άδικο, το ηθικό και το ανέντιμο, το φως και το σκοτάδι.

Έτσι φθάσαμε στο σήμερα και η ερώτηση που ψάχνει απάντηση δεν είναι πότε και αν θα ξεπεράσουμε αυτή τη κρίση. Αυτό απαντάται από την νομοτέλεια και την κυκλικότητα της ιστορίας.

Εκείνο που αποτελεί άμεση ανάγκη, είναι να αποφασίσουμε στο εδώ και τώρα πώς θα σταθούμε απέναντι στη κρίση, ως πολιτεία, ως έθνος, ως άτομα και στη περίπτωση μας ως συνδικαλιστικό κίνημα.

Θα σταθεί άραγε η πολιτεία ως πατρίδα στοργική απέναντι στα παιδιά της που την έχουν ανάγκη;

Θα αρθούν επιτέλους οι πολιτικοί μας ηγέτες στο ύψος των περιστάσεων κάνοντας τη συνειδησιακή υπέρβαση που απαιτείται;

Θα ξεριζώσουν τη διαφθορά; Θα ξεπεράσουν τις ιδεολογικές τους αγκυλώσεις; Θα βάλουν στην άκρη τα μικροκομματικά ή προσωπικά τους οφέλη;

Αλλά και εμείς ως απλοί πολίτες, όπως θέλουμε ν' αποκαλούμαστε, θα συνεχίσουμε να κουνάμε το δάκτυλο στους άλλους και να ψάχνουμε σωτήρες;

Θα αναλάβουμε την όποια μικρή ή μεγαλύτερη ευθύνη μας αναλογεί;

Θα σταθούμε αkéραιοι στις υποχρεώσεις μας κόντρα στο ρεύμα της ήσυχονος προσπάθειας και της ατομικότητας που κυριαρχεί;

Θα σταθούμε αλληλέγγυοι στο συνάνθρωπό μας που ίσως είναι σε χειρότερη μοίρα από μας;

Θα αγωνιστούμε εντέλει για μια καλύτερη και πιο ανθρώπινη Ελλάδα; Για ένα εκπαιδευτικό σύστημα αναβαθμισμένο, αυτό που αρμόζει σε μας και τα παιδιά μας;

Δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις. Αν όμως το παρελθόν και η ιστορία ενός λαού καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό και το μέλλον του, τότε σύμφωνα με τον Κωστή Παλαμά, είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε και αισιόδοξοι, γιατί: «Και αν πέσαμε σε πέσιμο πρωτάκουστο και σε γκρεμό κατρακυλήσαμε, που πιο βαθύ καμιά φυλή δεν είδε ως τώρα, είναι γιατί με των καιρών το πλήρωμα όμοια βαθύ ένα ανέβασμα μας μέλλεται προς ύψη ουρανοφόρα.»

Χωρίς μεγαλοστομίες, χωρίς διαχωριστικές γραμμές, επιβάλλεται να ενώνουμε τις δυνάμεις μας για μια παιδεία αντάξια των αγώνων του ελληνικού λαού και για Εκπαιδευτικούς στους οποίους θα αναγνωρίζεται εμπράκτως η προσφορά τους από την πολιτεία.

Συνάδελφοί μου, το Εκπαιδευτικό Κίνημα είναι αυτό που μπορεί και επιβάλλεται να είναι μπροστά στο δρόμο της εξόδου από το γκρεμό και το σκοτάδι.

Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν ξεκίνησε η πορεία αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου, δύο χρόνια πριν με τη συγκρότησή του σε σώμα. Και είναι ιστορικά πρωτοφανές για τη Δ.Ο.Ε. τέσσερις παρατάξεις να συνυπάρχουν στο Προεδρείο.

Δύο αντιλήψεις επικρατούσαν μέχρι σήμερα για το πώς λειτουργεί το συνδικαλιστικό κίνημα.

Η μία έλεγε ότι, μπορούμε να ξεπεράσουμε σημεία και να λειτουργήσουμε όλοι μαζί, δηλαδή, να συναποφασίζουμε, έτσι ώστε να πάρμε την Ομοσπονδία πιο μπροστά.

Και η άλλη έλεγε ότι θα πρέπει να βάλουμε μπροστά αυτά που μας χωρίζουν και να μην τα βρούμε ποτέ.

Και αν κάποιοι με ειρωνεία και από αυτό το βήμα, αλλά και έξω από αυτή την αίθουσα είπαν, ή άφησαν να εννοηθεί, ότι μερικοί από μας τα βρήκαμε, τους απαντάμε, «ναι, τα βρήκαμε».

Τα βρήκαμε όμως γιατί; Όχι για να κερδίσουμε ατομικά ή παραταξιακά, αλλά για να κερδίσει ο κλάδος.

Τέσσερις παρατάξεις αποφάσισαν, κόντρα σε ό,τι συνήθως γινόταν στο παρελθόν να συγκροτήσουν ένα Προεδρείο. Τι σημαίνει αυτό; Ότι ταυτίστηκαν οι ιδεολογικές και πολιτικές τους επιδιώξεις; Σαφέστατα και όχι.

Ταυτίστηκαν σε μία και μοναδική επιδίωξη. Να προσπαθήσουν να πάρουν, όσο το δυνατόν περισσότερες αποφάσεις γίνεται και να εκπροσωπήσουν το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κλάδου. Και αυτό συνάδελφοί μου είναι θετικό τελικά, δεν σημαίνει όμως ότι αυτοί που έμειναν έξω από το Προεδρείο, όχι γιατί δεν τους καλέσαμε, απλά γιατί οι ίδιοι δεν ήθελαν, ότι δεν βοήθησαν σ' αυτό, για να είμαστε δίκαιοι και ειλικρινείς.

Ναι, βοήθησαν και πάρα πολλές αποφάσεις έχουν παρθεί ακόμα και ομόφωνα, όπως πάρθηκαν και αποφάσεις με την πλειοψηφία ΔΑΚΕ, Παρεμβάσεις και ΠΑΜΕ.

Αν αυτό δεν είναι δημοκρατία, τότε τι να πω συνάδελφοί μου; Τότε αυτό που κάναμε ήταν έγκλημα.

Η ΔΑΚΕ λοιπόν, η πρώτη παράταξη στη συνείδηση αυτού του κλάδου, επένδυσε σε μια πολιτική ανοιχτού ορίζοντα και με έντεχνο τρόπο κατηγορήθηκε για τη στάση της αυτή από αυτό εδώ το βήμα ένα χρόνο πριν, ως μία φιλεύσπλαχνη παράταξη που εργολαβικά έδωσε αντιπαροχή, χαριστικά δικαιώματα και αξιώματα που δεν αντανakλούσαν την βούληση της βάσης.

Εμείς λοιπόν τους απαντούμε και τους λέμε, ότι τίποτα δεν χαρίζεται από φιλεύσπλαχνία στο συνδικαλισμό. Απλά, προσφέρεται και αξιολογείται στο μέλλον.

Προφανώς συνάδελφοί μου έχουμε διαφορές μεταξύ μας σε ιδεολογία, απόψεις, αφετηρία. Αλλά εμείς και εννοώ τη μεγάλη και ιστορική παράταξη της ΔΑΚΕ, διαμορφώσαμε μία νοοτροπία στη βάση της οποίας θα πρέπει να υπάρχουν κοινές θέσεις, προτάσεις και συνθέσεις, για να δώσουμε ένα νέο μήνυμα, μία νέα αξία, ένα νέο νόημα στο συνδικαλισμό.

Γι' αυτό και κρατήσαμε αυτή τη στάση στην Δ.Ο.Ε. και στο Δ.Σ.

Και επειδή πάρα πολύ κουβέντα έγινε και σήμερα και όλο αυτό το διάστημα για το ποια είναι η θέση της Δ.Α.Κ.Ε. για όλα αυτά που λέει η Ν.Δ., σας απαντούμε σε όλους τους τόνους, ότι εμείς δεν ακολουθούμε τη λογική της μουγκαμάρας. Ακολουθούμε μία άλλη λογική, μία άλλη τακτική. Καταγγέλλουμε όχι μόνο την πολιτική της Ν.Δ., όχι μόνο την πολιτική όλων των υπολοίπων που πάνε κόντρα στις αποφάσεις του κλάδου, είμαστε απέναντι σε ό,τι έχει σχέση και είναι αντίθετο με τις αποφάσεις του κλάδου.

Δεν συμβιβάζομαστε. Δεν υποχωρούμε. Αυτά πιστεύουμε και τα λέμε φωναχτά προς όλες τις κατευθύνσεις.

Δεν είναι όμως δυνατόν, όλοι εσείς να μας εγκαλείτε και να μας δίνετε μαθήματα δημοκρατίας, όταν δύο μέρες τώρα βλέπουμε από εσάς οτιδήποτε άλλο, εκτός από αυτό που εκφράζει η δημοκρατία.

Τη διετία λοιπόν που πέρασε δώσαμε πολλούς αγώνες. Θα σταθώ σε δύο. Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση. Διορισμοί Εκπαιδευτικών.

Οι πολυετείς αγώνες της Ομοσπονδίας είναι αυτοί που πέτυχαν την καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Βιαστήκατε κάποιοι και είπατε για τον Πατούλη και μη βιαστείτε να πείτε τι θα κάνει η παράταξή μας γι' αυτό που προσπαθεί ο Πατούλης να κάνει. Εμείς ως παράταξη θα κάνουμε αυτό που πιστεύουμε, αυτό που πρέπει και ακολουθούμε τις αποφάσεις του κλάδου. Ο Πατούλης και όλοι όσοι τάσσονται με αυτόν, με την όρεξη και την προσπάθεια θα μείνουν.

Ξέρετε συνάδελφοί μου, στη πολιτική ένας πολιτικάντης σκέφτεται τις επόμενες εκλογές. Ένας πολιτικός όμως σκέφτεται τις επόμενες γενιές. Και εμείς είμαστε σοβαροί συνδικαλιστές και δεν είμαστε πολιτικάντηδες, δεν ανήκουμε σε αυτή την κατηγορία. Ανήκουμε στην άλλη κατηγορία, των πολιτικών που έχουν ευθύνη, αίσθημα και όραμα.

Η παράταξή μας λοιπόν έχει αρχές και αξίες. Υπεύθυνη στάση, δεν μεταλλάσσεται, δεν στρουθοκαμηλίζει, δεν γίνεται χαμαιλέοντας και δεν θα μπω στην λογική να σας εξηγήσω και να σας αναλύσω για το ποια παράταξη αγωνίστηκε περισσότερο, ούτε και να βάλω σε σύγκριση τα αγωνιστόμετρα του καθενός.

Θα μπω όμως στο πειρασμό να σας ενημερώσω ότι, κάποιοι που είχαν βάλει τις αγωνιστικές τους σημαίες μέσα στα συρτάρια τους και είχαν πέσει σε μερικό λή-

θαργο, τώρα ξαφνικά τις βγάζουν, τις ξαραχνιάζουν και τις ετοιμάζουν για τις επόμενες μέρες που θα έρθει το σκοτάδι, λέτε και όλο αυτό το διάστημα ζούσαμε στο φως, δεν ζούσαμε στο σκοτάδι.

Διορισμοί και Αναπληρωτές. Μεγάλη κουβέντα, μεγάλοι αγώνες. Τι κάναμε;;; Κατηγορηθήκαμε και πάλι από ως Προεδρείο. Κατηγορηθήκαμε ως φιλοκυβερνητικοί, γραφειοκράτες, γραφικοί κλπ.

Κάποιοι νομίζουν ότι οι μάχες δίνονται στους δρόμους και με την προϋπόθεση βέβαια σ' αυτούς τους δρόμους να είναι μόνοι τους χωρίς να έχουν άλλες παρατάξεις και ότι οι μάχες αυτές κερδίζονται με καραγκιοζιλίκια στις πορείες, με το πιο πανό θα μπει μπροστά από το πανό της Ομοσπονδίας, από πού θα ξεκινήσει η πορεία, σε ποιο σημείο θα γίνει η συγκέντρωση, ποιος θα φωνάζει πιο δυνατά, ποιος θα δείξει μεγαλύτερο νταπλίκι και όλα αυτά που ζήσαμε αυτό το διάστημα με τις συγκεντρώσεις και τις πορείες που είχαμε αποφασίσει ως Ομοσπονδία.

Οι μάχες συνάδελφοί μου όμως, δεν δίδονται σε χωριστούς δρόμους. Οι μάχες δεν γίνονται μόνο με ουρλιαχτά, αναθεματισμούς και διασπαστικές κινήσεις.

Υπάρχουν και άλλοι δρόμοι και αυτούς τους δρόμους εμείς τους βρήκαμε, τους ακολουθήσαμε, τους βαδίσουμε. Δεν ήσασταν όμως μαζί μας. Και ποιοι είναι αυτοί οι δρόμοι; Δεν θα πω πολλά. Επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων, Ευρωπαϊκή Επιτροπή Αναφορών.

Ειδικά στο τελευταίο θέλω να σταθώ και να σας πω ότι, όλοι αυτοί που δημιούργησαν τα πολιτικοποιημένα παραταξιακά τους παραμάγαζα εκμεταλλευόμενοι τον πόνο των συναδέλφων μας και πουλώντας τους ψεύτικες ελπίδες, τους παρέσυραν στο να διασπαστεί ο κλάδος σε μια κρίσιμη γι αυτόν περίοδο.

Πόσοι τάχα να ήταν αυτοί που θα στήριζαν την προσπάθεια της Δ.Ο.Ε. στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Αναφορών;

Σίγουρα θα ήταν πολύ περισσότεροι, αν κάποιοι από εσας δεν εμφάνιζαν ακόμα και αυτή την κίνηση ως ξεπούλημα. Και συνεχίζουν λοιπόν όλοι αυτοί να επιμένουν, πώς οι μόνοι που έχουν δίκιο είναι οι ίδιοι.

Και ξέρετε τι λέει ο σοφός λαός; Θυμήθηκα τώρα μία ταμπέλα που γράφει σε ένα περίπτερο στην περιοχή μου: «Ο έξυπνος παραδέχεται. Ο πονηρός δικαιολογείται. Ο βλάκας επιμένει.»

Τα συμπεράσματα δικά σας.

Στο σημείο όμως αυτό επιτρέψτε μου συνάδελφοί μου ΔΑΚίτισσες και ΔΑΚίτες, να κοιτάξω προς την δική σας πλευρά.

Θα ήθελα να σας κοιτώ όλους στα μάτια και να σας πω ειλικρινά ένα μεγάλο ευχαριστώ, μέσα από την καρδιά μου, γιατί πριν από δύο χρόνια εσείς μου δώσατε την ευκαιρία να βρεθώ σε αυτή την πολύ τιμητική θέση, την θέση του μέλους στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και να σας εκπροσωπώ με όσες δυνάμεις έχω, μαζί με τα άλλα δύο μέλη της Δ.Α.Κ.Ε. στο Συμβούλιο.

Με την ψήφο σας αυτή, μου δώσατε την ευκαιρία να γνωρίσω ανθρώπους, να ζήσω καταστάσεις, που αποτέλεσαν για μένα κοινωνική εμπειρία, συνδικαλιστική και επαγγελματική παρακαταθήκη.

Και τώρα στρέφομαι προς όλους, όλους τους συναδέλφους σε αυτή την αίθουσα και να σας πω ότι, με αίσθημα ευθύνης θα συνεχίσουμε να δίνουμε τον αγώνα για να αναγνωριστεί το έργο του Εκπαιδευτικού από την ελληνική πολιτεία και να αποκτήσει ο Έλληνας πολίτης ένα δημόσιο, δωρεάν, σύγχρονο σχολείο, με εκπαιδευτικό όραμα και προσανατολισμό.

Γιατί έτσι μάθαμε να κάνουμε πάντα εμείς οι ΔΑΚίτες και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Γι' αυτό και αυτή η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. κερδίζει καθημερινά την εμπιστοσύνη των συναδέλφων.

Γι' αυτό και αυτή η παράταξη είναι η πρώτη στον κλάδο σήμερα, γιατί όλοι εμείς δουλεύουμε με ψυχή, χωρίς μικροπαραταξιακά συμφέροντα.

Γιατί έχουμε αξίες, σταθερές απόψεις, έχουμε ηθική.

Στο δρόμο αυτής της στάσης και αυτού του αγώνα σας καλούμε όλους μαζί να βαδίσουμε και να κερδίσουμε.

Καλούς αγώνες. Καλό καλοκαίρι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΛΙΑΦΑ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Η 88^η Γ.Σ. του κλάδου πραγματοποιείται λίγο μετά τις δημοτικές περιφερειακές εκλογές και τις ευρωεκλογές, μέσα σε μια έντονα ρευστή και πολωμένη προεκλογική περίοδο, με χαρακτηριστικά τη συντηρητική αναδίπλωση και την επι-

κράτηση της Ν.Δ. στην οποία ηγεμονεύει το ακραίο νεοφιλελεύθερο ρεύμα ενώ ταυτόχρονα συνυπάρχει και τα ακραία εθνικιστικά ακροδεξιά στοιχεία, την εγκαθίδρυση ενός νέου δικομματισμού μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ – Ν.Δ. την εμφάνιση νέων ακροδεξιών κομμάτων που μαζί με τη Χ.Α. συγκεντρώνουν πάνω από 10% του εκλογικού σώματος και αποτελούν μια τεράστια ακροδεξιά δεξαμενή. Τα αποτελέσματα των εκλογών αποτύπωσαν με τον πιο έντονο τρόπο την προϋπάρχουσα υπόγεια λαϊκή οργή απέναντι στη μνημονιακή κυβερνητική διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ.

Εννιά χρόνια μετά την εφαρμογή των μνημονίων και έναν σχεδόν χρόνο μετά την υποτιθέμενη έξοδο από την κρίση, τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα, η ανεργία, φτώχεια, ελαστική εργασία, φορομνηξία, ασυδοσία των εργοδοτών είναι εδώ και συνεχίζουν να διαλύουν τις ζωές των εργαζομένων, των νέων, των συνταξιούχων.

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση παρά τις επιμέρους διαφωνίες τους, ενοποιούνται στην πίστη τους στην Ε.Ε. και το ευρώ, στην αποπληρωμή του χρέους, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, στις ιδιωτικοποιήσεις, στα αιματηρά πλεονάσματα, στα διαρκή μνημόνια και την επιτροπεία.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε όλη τη διάρκεια της τετραετίας της, ψήφισε και εφάρμοσε μνημόνια, άσκησε μια πολιτική που διευκόλυναν την εφαρμογή των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, την επιβολή αντιλαϊκών μέτρων και μεταρρυθμίσεων υπέρ του κεφαλαίου. Υπηρετήσε πιστά τις εντολές της Ε.Ε., του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ και των αμερικάνων. Κυβέρνησε στο όνομα της αριστεράς, διασύροντας και απαξιώνοντας της, έσπειρε την απογοήτευση, την πτωπάθεια, συνέβαλε στην εμπέδωση της λογικής ότι όλοι είναι το ίδιο, ότι δεν υπάρχει διέξοδος από τα μνημόνια και τη λιτότητα. Ταυτίστηκε όσο καμία άλλη κυβέρνηση στην εξωτερική πολιτική με τις επιλογές και τους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και του Ισραήλ στην περιοχή της Μεσογείου. Αποτέλεσε το καλύτερο καθαρήριο για το μνημονιακό παρελθόν ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. και τους έδωσε το φιλί της ζωής οδηγώντας τους στη νομιμοποίηση.

Στη στροφή του δρόμου για τον κυβερνητικό θώκο επανέρχεται η Ν.Δ. εκφράζοντας τις πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές και αντιλήψεις. Υπόσχεται «τάξη και ασφάλεια», δηλώνοντας με σαφή και ξεκάθαρο τρόπο την πρόθεσή της να συνθλίψει οποιαδήποτε αντίσταση στη νεοφιλελεύθερη επέλαση. Επιστρέφει για να πάρει τη ρεβάνς από το εργατικό, φοιτητικό, μαθητικό κίνημα, να ισοπεδώσει τα απομεινάρια των εργασιακών, ασφαλιστικών, μορφωτικών δικαιωμάτων. Στην ατζέν-

τα της έχει καταγράψει την επίθεση και τη διάλυση του δημοσίου, την ιδιωτικοποίηση δημοσίων υπηρεσιών με χαρακτηριστικό παράδειγμα την εκχώρηση τομέων της δημόσιας υγείας σε ιδιώτες. Το σχολείο δεν θα μείνει στο απυρόβλητο. Το εκπαιδευτικό κίνημα εδώ και τριάντα χρόνια υπερασπίζεται το δημόσιο χαρακτήρα του, αντιπαλεύει και αντιστέκεται στις αναδιαρθρώσεις που οδηγούν στη διάλυσή του. Η ΝΔ έρχεται αποφασισμένη να επιβάλλει την αξιολόγηση, την αυτονομία της σχολικής μονάδας, την αριστεία, την ελεύθερη επιλογή σχολείων, τα πρότυπα σχολεία σε κάθε διεύθυνση, την κατάργηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, το παράλληλο δίκτυο για τα νήπια, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τις χορηγίες. Το έδαφος ωστόσο στρώθηκε από όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις, ο 3848, το Π.Δ. 152, το Π.Δ. 79, ο 4547 επέφεραν πλήγματα στο δημόσιο σχολείο άνοιξαν τον δρόμο, συνάντησαν ωστόσο τις αντιστάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος.

Το σχολείο ήταν και είναι ταξικό, εξαιτίας της μειωμένης χρηματοδότησης, της έλλειψης μόνιμων διορισμών, των αναλυτικών προγραμμάτων, των βιβλίων, των εξετάσεων, της παραπαιδείας, της έλλειψης υποστηρικτικών δομών, αποτέλεσμα όλων αυτών είναι χιλιάδες παιδιά εργατικών και λαϊκών οικογενειών πετιούνται στο περιθώριο, οδηγούνται στην εγκατάλειψη του σχολείου.

Με οδηγό και ευαγγέλιο τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και της Ε.Ε. οι προηγούμενοι, οι νυν αλλά και οι επόμενοι διαχειριστές της εξουσίας επιδιώκουν να κατακρεουργήσουν το σώμα του δημόσιου σχολείου, να το μετατρέψουν σε σχολείο για λίγους και εκλεκτούς, το σχολείο του ανταγωνισμού, της αγοράς, της επιχειρηματικότητας, των δεξιοτήτων, των portfolio, των ατομικών φακέλων των προσόντων, των διαφοροποιημένων προγραμμάτων σπουδών. Οι μαθητές θα αναζητούν να γεμίσουν τους προσωπικούς τους φακέλους, οι εκπαιδευτικοί θα κυνηγούν προσόντα προκειμένου να εξασφαλίσουν μια ελαστική σχέση εργασίας, την ίδια στιγμή που η δαμόκλεια σπάθη της αξιολόγησης και της αυτοαξιολόγησης θα κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους, θα είναι οι μοναδικοί υπεύθυνοι για τα εκπαιδευτικά αποτελέσματα των μαθητών τους. Η εκπαίδευση από δικαίωμα όλων των παιδιών θα γίνει εμπόρευμα. Γονείς και μαθητές θα διαλέγουν το σχολείο, οι εκπαιδευτικοί θα πουλάνε το εμπόρευμά τους.

Σε αυτές τις πολιτικές επιλογές δεν υπήρξαν διαφωνίες παρά μόνο προσχηματικές από τα κόμματα του αστικού μπλοκ. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε και επιδίωκε να υλοποιήσει τις

δεσμεύσεις του ενώ η ΝΔ πίεζε για ακόμη πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες επιλογές.

Την απερχόμενη συνδικαλιστική χρονιά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προώθησε μια σειρά από αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση. Το προσοντολόγιο, η Υ.Α. για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του σχολικού έργου, οι εξελίξεις στη δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, η προσπάθεια υλοποίησης των ομάδων εκπαιδευτικής υποστήριξης, το νέο Λύκειο, οι συγχωνεύσεις πανεπιστημιακών τμημάτων που μέσα σε αυτές συμπεριλαμβάνεται και η ενοποίηση του παιδαγωγικού τμήματος της Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ, αποτέλεσαν κομβικά σημεία της αντικειμενικής της πολιτικής.

Οι αγώνες του Γενάρη με κέντρο αγώνα την κατελιγμένη Πρυτανεία, ενάντια στο προσοντολόγιο που ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ υλοποιώντας επιταγές υπερεθνικών οργανισμών, αποτέλεσαν την εκπαιδευτική άνοιξη μέσα στον χειμώνα. Χιλιάδες αναπληρωτές, μόνιμοι αλλά και φοιτητές έδωσαν έναν συγκλονιστικό αγώνα ενάντια σε ένα νόμο που κουρελιάζει πτυχίο και προϋπηρεσία, που οδηγεί στον ακραίο ανταγωνισμό και την αξιολόγηση. Το δικαίωμα στην εργασία γίνεται ατομική υπόθεση, μέσα από το αέναο κυνήγι προσόντων, διαρκούς και δια βίου πιστοποίησης προσόντων. Εχθρός είναι ο διπλανός εργαζόμενος και όχι οι εκπαιδευτικές πολιτικές. Η εργασία θα εναλλάσσεται με την ανεργία και την αβεβαιότητα.

Οι διορισμοί που έχουν προκηρυχτεί, χωρίς να καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης και τα χιλιάδες κενά, είναι αποτέλεσμα της πίεσης του ίδιου του εκπαιδευτικού κινήματος. Δεν χαρίστηκαν από καμία κυβέρνηση, πολύ περισσότερο από μια κυβέρνηση που έχει δώσει όρκους πίστης στα μνημόνια, και τη δημοσιονομική πειθαρχία. Γι' αυτό και εάν η επόμενη κυβέρνηση (όποια κι αν είναι αυτή) δεν τους υλοποιήσει θα μας βρει απέναντι. Ωστόσο οι διορισμοί αυτοί χρησιμοποιούνται ως εκλογικός εκβιασμός και εμπόριο ελπίδας απέναντι στους χιλιάδες αναπληρωτές αλλά και ως δούρειος ίππος για την εφαρμογή του επαίσχυντου προσοντολογίου. Την ίδια στιγμή βέβαια η Ν.Δ. αμφισβητεί την ανάγκη χιλιάδων διορισμών, δηλώνει ότι όχι μόνο δεν θα καταργήσει το προσοντολόγιο αλλά θα καθιερώσει και γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ επιβάλλοντας τις πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες θέσεις.

Η Υ.Α. για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου υλοποιεί τους στόχους του ΟΟΣΑ και της Ε.Ε. επαναφέρει την αυτοαξιολόγηση που επιχείρησε να προωθήσει ο Αρβανιτόπουλος και η ΝΔ προω-

θεί στην πραγματικότητα τον ασφυκτικό έλεγχο και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας συγκροτώντας τους όρους μιας διαδικασίας που καμία σχέση δεν έχει με εσωτερικές και ανατροφοδοτικές συλλογικές παιδαγωγικές λειτουργίες. Αντίθετα, διαμορφώνει μια δυναμική κωδικοποίησης, συγκρισιμότητας, διαφοροποίησης, κατάταξης και ανταγωνισμού των σχολικών μονάδων. Δηλαδή, μιας διαδικασίας αυτοαξιολόγησης που καθορίζεται και παίρνει σαφέστατα χαρακτηριστικά με τις φόρμες και τους δείκτες των σχετικών εκθέσεων οι οποίες περιγράφονται στην υπουργική απόφαση.

Η προσπάθεια επιβολής και λειτουργίας των ΟΕΥ βρήκε την αντίθεση των εκπαιδευτικών και των πρωτοβάθμιων σωμάτων, που τις ανέστειλαν έστω και προσωρινά, που διεκδίκησαν παράλληλα δωρεάν, δημόσια ειδική αγωγή και εκπαίδευση. Το υπουργείο, με βάση τις οδηγίες ΟΟΣΑ-ΕΕ, για πλήρη ένταξη δομών, εκπαιδευτικών και μαθητών ειδικής αγωγής στα γενικά σχολεία, χρησιμοποιεί και τα αντίστοιχα εκπαιδευτικά μοντέλα με εκπαιδευτικές λογικές στο οικονομικό, παιδαγωγικό και επιστημονικό πεδίο. Έτσι κάθε σχολείο πρέπει να τα «καταφέρει» με ό,τι έχει, χωρίς την απαραίτητη εκπαίδευση και τεχνογνωσία και υλοκοινοτική υποδομή. Στοιχεί στο φιλτράρισμα των μαθητών που θα φτάσουν στο ΚΕΣΥ επιδιώκοντας να μειώσει την χορήγηση παράλληλων στηρίξεων, γεγονός που θα οδηγήσει ακόμη μεγαλύτερο αριθμό ιδιωτικών παράλληλων στηρίξεων καθώς οι γονείς θα βάζουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη στήριξη των παιδιών τους. Η ιδιωτικοποίηση της ειδικής αγωγής είναι *anter porta*, ήδη χιλιάδες άνθρωποι εργάζονται στο δημόσιο σχολείο, χωρίς συμβάσεις, ανασφάλιστοι.

Η εφαρμογή της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής αγωγής καρκινοβατεί. Από τη μια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ενώ ψήφισε για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση ουσιαστικά την υπονομεύει την εφαρμογή της αφήνοντας περιθώριο στους Δήμους να την εφαρμόσουν σε βάθος τριετίας, δεν έχει εξασφαλίσει τις αναγκαίες αίθουσες που χρειάζονται για να καλυφθούν οι τεράστιες ανάγκες σε κτιριακή υποδομή, δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός και κανένα χρονοδιάγραμμα για το πότε και πώς θα καλυφθούν αυτές οι ανάγκες, ενώ κανένας προγραμματισμός δεν υπάρχει για τον διορισμό των επιπλέον 2.000 νηπιαγωγών που χρειάζονται για την πλήρη κάλυψη της δίχρονης προσχολικής Αγωγής. Από την άλλη η ΚΕΔΕ ζητάει την αναστολή του νόμου, δήμοι ζητούν εξαίρεση από την εφαρμογή της 2χρονης, σχολάρχες και ιδιοκτήτες παιδικών σταθμών αναζητούν την κυβέρνηση που θα αναστείλει

τον νόμο και θα προωθήσει τα vouchers ώστε να μετατραπεί σε εμπόρευμα η προσχολική αγωγή, ενώ διάφορα συντεχνιακά συμφέροντα αναζητούν την ενοποίηση των ηλικιών 0 -6 ετών. Ο κ. Πατούλης και οι συνδοιοπόροι του δήμαρχοι λειτουργούν ως λαγός της σημερινής αντιπολίτευσης, της Ν.Δ., η οποία διεκδικεί την κυβερνητική εξουσία. Διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις ώστε σε πιθανή νίκη στις εκλογές, εκμεταλλευόμενη το έδαφος που έστρωσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, να προχωρήσει άμεσα στην αναστολή λειτουργίας της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής και στην εφαρμογή παράλληλου δικτύου νηπιαγωγείων- παιδικών σταθμών. Είναι γνωστή η θέση της για την εφαρμογή του 0 – 6 ετών στους δήμους.

Απέναντι σε όλα αυτά τα ανοικτά μέτωπα η πλειοψηφία του Δ.Σ. (ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥ – ΑΕΕΚΕ- ΕΡΑ) όχι μόνο δεν συνέβαλε να φτιαχτεί ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, αντίθετα υλοποίησε μια γραμμή συναίνεσης. Η πλειοψηφία του Δ.Σ. και δεν ήθελε και δεν μπορούσε να πάει τα πράγματα αλλιώς. Διαμορφώθηκε ένα αρραγές, συνεκτικό μέτωπο σε όλα τα κορυφαία ζητήματα, χωρίς καμία διαφοροποίηση, χωρίς καμία ρωγμή. Δεν δέχτηκε να αποτελέσουν ζητήματα της Η.Δ. το προσοντολόγιο, η ειδική αγωγή. Ακόμη και χθες αρνήθηκε να τα θέσει στην Η.Δ. κρύφτηκε πίσω από το καταστατικό. Το καταστατικό είναι το πρόσχημα, δεν θέλετε καμία συζήτηση γιατί πολύ απλά δεν κάνατε τίποτε ουσιαστικό που να ανατρέψει τον νόμο, γιατί συρθήκατε σε όλες τις κινητοποιήσεις, γιατί η ίδια η θέση που ψηφίσατε στην περσινή γενική συνέλευση αποδέχεται στην ουσία την κατακρεούργηση του πτυχίου και της προϋπηρεσίας.

Στο επίμαχο θέμα της αξιολόγησης όχι μόνο δεν δέχτηκε να αποφασιστεί απεργία – αποχή αντίθετα την αποδέχεται ως παιδαγωγικό εργαλείο, αρκεί μόνο να μην έχει χαρακτήρα χειραγώγησης, να μην είναι τιμωρητική προς τους εκπαιδευτικούς, η εισήγηση για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου πολύ μακριά από τις μάχες που έδωσε το εκπαιδευτικό κίνημα όλα αυτά τα χρόνια για την απόκρουσή της, δεν ξενά βέβαια να αποφασίζει απεργία – αποχή μόνο για την αξιολόγηση των στελεχών.

Για μια ακόμη φορά οι σύλλογοι εκπαιδευτικών, τα πρωτοβάθμια σωματεία καλούνται να πάρουν το βάρος της αντιπαράθεσης, να δώσουν τη μάχη ενάντια σε κάθε προσπάθεια εφαρμογής της από οποιονδήποτε διαχειριστή της. Ας μη μας διαφεύγει ότι αυτό που επιδιώκεται αρχικά είναι η εμπέδωση της κουλτούρας της αξιολόγησης και στη συνέχεια η πλήρης εφαρμογής της.

Οι μάχες των προηγούμενων χρόνων είναι ζωντανές, δίνουν το στίγμα τους. Αν δεν θέλουμε να διαψεύσουμε τους χιλιάδες συναδέλφους είναι αναγκαίο να αποφασίσουμε εδώ και τώρα ΑΠΕΡΓΙΑ – ΑΠΟΧΗ, να συνταχούμε με τους δεκάδες συλλόγους που έχουν πάρει τέτοιες αποφάσεις, που έχουν συγκλίνει παρά τις επιμέρους διαφωνίες στην απόρριψη κάθε διαδικασίας αξιολόγησης.

Στις μάχες του Γενάρη για το προσοντολόγιο, οι απεργιακές αποφάσεις πάρθηκαν κάτω από την καυτή ανάσα και πίεση του εκπαιδευτικού κινήματος, η πλειοψηφία σύρθηκε σε αποφάσεις συνέχισης των απεργιακών κινητοποιήσεων. Εξάλλου η απόφαση της 87ης Γ.Σ. που ψηφίστηκε από την πλειοψηφία του σώματος, για τον τρόπο διορισμού, θέτοντας ως αίτημα κυρίαρχο το πτυχίο και την προϋπηρεσία, άνοιξε διάπλατα τον δρόμο για το προσοντολόγιο. Δεν δέχτηκε να πάρει απόφαση για απεργία – αποχή για τις Ο.Ε.Υ. δηλώνοντας μάλιστα ότι δεν εντοπίζουν κινδύνους στις επιδιώξεις των τριμελών επιτροπών αντίθετα η διαδικασία θα λειτουργήσει θετικά στις ανάγκες των μαθητών και κάθε απόπειρα μπλοκαρίσματος θα θέσει σε κίνδυνο τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών.

Συνάδελφοι του ΠΑΜΕ συνηθίζετε χρόνια τώρα να μας καταγγέλλετε ως νεοκουβαλίτες του ΣΥΡΙΖΑ, ως δεκανίκι των δυνάμεων της γραφειοκρατίας. Να σας θυμίσουμε λοιπόν ότι δεν ήμαστε αυτοί που καταφεύγουν στα δικαστήρια για τον διορισμό dotών διοικήσεων στα σωματεία και τις ομοσπονδίες και μάλιστα αποδέχονται εκπροσωπήσεις τις οποίες έχουν καταγγείλει, αλήθεια από πότε τα αστικά δικαστήρια αποτελούν λύση για το εργατικό κίνημα; Μας κατηγορείτε ότι ταυτιζόμαστε για τα ζητήματα της προσχολικής αγωγής ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ με τη ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ/ΑΕΕΚΕ, αλήθεια μήπως η δική σας γραμμή ΕΥΝΟΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ της ΚΕΔΕ και των δημάρχων; Λέτε ότι θέλετε όρους και προϋποθέσεις για την εφαρμογή της προσχολικής αλήθεια αν το εκπαιδευτικό κίνημα έβαζε να διαμορφωθούν πρώτα οι όροι και μετά η εφαρμογή της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, δεν θα είχε υλοποιηθεί τίποτε. Αλήθεια γιατί ζητάμε την ίδρυση ΤΕ σε όλα τα σχολεία και τα νηπιαγωγεία; Έχουμε όλους τους όρους; Αίθουσες, υλικοτεχνική υποδομή, παιδαγωγικό υλικό, χρηματοδότηση, διορισμούς, υποστηρικτές δομές; Αλήθεια στους δήμους τους οποίους ασκήσατε διοίκηση εφαρμόσατε κάτι από αυτά που θέτετε ως όρους; Φτιάξατε κτήρια που τηρούν την ασφάλεια; Απορρίψατε τα voucher, καταργήσατε τα τροφεία; Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έχουν ξεκάθαρη θέση δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή ΚΑΙ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ στο δημόσιο νηπιαγωγείο, να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εφαρμοστεί τώρα! Δηλώνουμε ότι θα αντιπαλέψουμε κάθε προσπάθεια διάλυσής της, αναστολής της εφαρμογής της, περάσματος της στους δήμους.

Mας λέτε ότι βάζουμε κριτήρια απολύσεων όταν μιλάμε για το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Εμείς λέμε ότι υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν από το πτυχίο, σε μια περίοδο μάλιστα που προωθείται η επιδιώκεται τα πτυχία να μην έχουν κανένα εργασιακό και επαγγελματικό δικαίωμα, που οδηγούμαστε στην απαξίωση της παιδαγωγικής ως επιστήμης, όπου το πτυχίο δεν αρκεί για να βρεις δουλειά, που ο νεοφιλελευθερισμός θέλει να μας οδηγήσει να αλλάζουμε δουλειές χωρίς να έχει καμία αξία αν έχεις προϋπηρεσία, σε μια περίοδο όπου θα μπορείς τη μια στιγμή να είσαι εκπαιδευτικός, την άλλη τραπεζικός υπάλληλος, την άλλη σερβιτόρος, την άλλη υπάλληλος στο super market, αρκεί να είσαι αποδοτικός για το κεφάλαιο και την εργοδοσία.

Το κίνημα οφείλει να έχει ξεκάθαρη θέση για το σύστημα πρόσληψης. Αλήθεια, διαφορετικά, γιατί το κίνημα έδωσε τη μάχη ενάντια στον ΑΣΕΠ το 1998 με αίτημα μαζικούς διορισμούς από την επετηρίδα; Έρχεστε μετά από τόσα χρόνια αγώνων να απορρίψετε τα δίκαια αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος και να ανακαλύψετε το διορισμό των αναπληρωτών. Όταν όμως εμείς βάζαμε αυτό το αίτημα πριν 20 χρόνια πάλι μας καταγγέλατε με την ίδια βεβαιότητα θεωρώντας το αίτημα αυτό απαράδεκτο!

Επιλέξατε να συνενυρίσκεστε με την πλειοψηφία της ΔΟΕ, την οποία καταγγέλλατε, και όχι με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που συμμετείχαν στην κατάληψη της Πρυτανείας ενώ δεν συμμετείχατε σε καμία από τις συνελεύσεις αγώνα της.

Αρνηθήκατε για άλλη μια φορά τον συντονισμό για κλιμάκωση του αγώνα σπέρνοντας αυταπάτες φιλεργατικής αλλαγής του Συντάγματος από τη σημερινή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, με κεντρικό και μοναδικό αίτημα ότι φταίει το σύνταγμα που δε γίνονται διορισμοί καλώντας σε τροποποίηση του άρθρου 103. Αρνηθήκατε τη συνυπογραφή της κοινής διακήρυξης Συλλόγων και ΕΛΜΕ για την απεργία αποχή και οποιοδήποτε συντονισμό. Χαϊδεύετε τα συντηρητικά αντανάκλαστικά στη Σάμο και στα σχολεία του κέντρου της Αθήνας, όπου αρνείται να πει καθαρά ότι όλα τα προσφυγόπουλα πρέπει να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στο δημόσιο σχολείο και όχι στα γκέτο των ΔΥΕΠ και των στρατοπέδων.

Ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ δώσαμε τη μάχη για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, για το δικαίωμα όλων των παιδιών στην εκπαίδευση, για την φοίτηση των προσφυγόπουλων στα ηρωικά σχολεία, για την υπεράσπιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας και των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Θέσαμε επανειλημμένα στο Δ.Σ. το ζήτημα των ίσων δικαιωμάτων μονίμων – αναπληρωτών, το δικαίωμα των αναπληρωτών να συνδικαλιζούνται με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις με τους μόνιμους.

Μπήκαμε στην πρώτη γραμμή στη μάχη ενάντια στο προσοντολόγιο – έκτρωμα, απαιτήσαμε μόνιμους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία, προτείναμε να αποτελέσει θέμα της Η.Δ., το οποίο αρνήθηκε η πλειοψηφία του Δ.Σ., Από το περσινό καλοκαίρι ζητήσαμε να πάρει απόφαση για απεργία – αποχή για την αξιολόγηση και τις Ο.Ε.Υ. το Δ.Σ.

Συμβάλλαμε, συμμετείχαμε σε όλα τα αγωνιστικά στιγμιότυπα και τις μάχες, μικρές και μεγάλες, που δίνει το εκπαιδευτικό κίνημα, γιατί είναι στο DNA των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, ο αγώνας – η ρήξη – η ανατροπή των αντιεκπαιδευτικών, αντεργατικών μέτρων.

Δεν υπήρχαν και δεν υπάρχουν έτοιμα πολιτικά σχέδια, εύκολες και έτοιμες λύσεις τις οποίες θα υπηρετήσουμε. Αυτοί που σήκωσαν το βάρος της αντιπαράθεσης στις βάρβαρες μνημονιακές πολιτικές ήταν οι συλλογικότητες που αγωνίστηκαν, αγωνίζονται και θα συνεχίσουν να αγωνίζονται για τα εργατικά συμφέροντα. Συγκρούστηκαν στις πιο κρίσιμες στιγμές, διεκδίκησαν νίκες. Αυτό που σήμερα διακυβεύεται είναι η πολιτική και συνδικαλιστική προετοιμασία του κινήματος για τις μάχες της επόμενης μέρας. Τα κομβικά ζητήματα της επόμενης μέρας ανεξάρτητα ποιος θα είναι ο διαχειριστής της εξουσίας είναι η προετοιμασία για τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση/αυτοαξιολόγηση, δηλαδή η απόφαση για απεργία-αποχή, οι μαζικοί μόνιμοι διορισμοί και το σύστημα διορισμού/προσλήψεων αποκλειστικά με το πτυχίο και την προϋπηρεσία, η υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση και η ειδική αγωγή.

Συνάδελφοι/σες

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα εποχή, ακόμα πιο δύσκολη για τους εργαζόμενους και την καθημερινή ζωή μας.

Από τις νεοφιλελεύθερες ιδέες και τις ακροδεξιές φωνές, που κερδίζουν έδαφος τίποτε το θετικό δεν πρέπει να αναμένουμε οι εργαζόμενοι και ο λαός.

Η μόνη δύναμη που μπορεί να τσακίσει τις αντεργατικές νεοφιλελεύθερες πολιτικές που θέλει να επιταχύνει η ΝΔ του Μητσοτάκη, είναι οι αγώνες των εργαζομένων, η δύναμη της εργατικής τάξης, ενωμένη μαζί με άλλα τμήματα της κοινωνίας και της νεολαίας μπορεί να βάλει εμπόδια και εν τέλει να ανατρέψει τα αντεργατικά τους σχέδια. Οι αγώνες των εργαζομένων μπορούν να αποτελέσουν τη λαϊκή αντιπολίτευση που έχουμε ανάγκη. Τίποτα δεν έχει τελειώσει. Η ελπίδα για μια καλύτερη ζωή, για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων βρίσκεται στο βαθμό που αναπτύσσονται οι εργατικοί αγώνες. Τίποτα δεν μας χαρίστηκε, όλα κατακτιούνται γιατί το μέλλον αναπνέει στους εργατικούς και ταξικούς αγώνες.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η 88^η Γ.Σ. πραγματοποιείται σε μια περίοδο που οι πολιτικές γραμμές ενόψει μετεκλογικής και προεκλογικής περιόδου ξεδιπλώνονται και η πασαρέλα των επίδοξων διαχειριστών συνεχίζεται. Στον νέο αστικό διπολισμό μεταξύ του

ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ και τη συντηρητική στροφή, η οποία αποτυπώθηκε και στα ποσοστά των διάφορων ακροδεξιών, εθνικιστικών και ρατσιστικών μορφωμάτων τύπου Βελόπουλου, μεγάλο μερίδιο ευθύνης έχει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, η οποία νομιμοποίησε με την αντιλαϊκή πολιτική της το μονόδρομο του μνημονίου και της κανονικότητας του ασφυκτικού πλαισίου που ορίζουν οι θεσμοί.

Με την αντιλαϊκή πολιτική που άσκησε η κυβέρνηση, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αρχικά και ΣΥΡΙΖΑ στη συνέχεια, επιτάχυνε τις αντιλαϊκές αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις υπέρ του κεφαλαίου, δίνοντας σε κάθε ευκαιρία τα διαπιστευτήριά της προς το αστικό επιτελείο, διεκδικώντας το ρόλο του καταλληλότερου διαχειριστή των συμφερόντων κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ και ΗΠΑ. Είναι αυτή η κυβέρνηση η οποία ξέπλυνε το βρώμικο μνημονιακό παρελθόν της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και τους νομιμοποίη-

εί πάλι. Την ίδια στιγμή, αφού διέσυρε την Αριστερά και στο όνομά της συνέχισε την κοινωνική καταστροφή, η οποία βάθυνε στα χρόνια της διακυβέρνησής της, έδωσε τη δυνατότητα στη ΝΔ να ασκήσει νεοφιλελεύθερη αντιπολίτευση.

Στην εκπαίδευση οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις έχουν την τιμητική τους. Λέει η ΝΔ στο πρόγραμμά της για την Παιδεία: η εκπαίδευση πρέπει να προσαρμοστεί στους νόμους της αγοράς και της οικονομίας. Να γίνει ανταποδοτική, ανταγωνιστική. Το Δημόσιο Σχολείο να υποταχθεί στην επιχειρηματικότητα και στις ανάγκες του κεφαλαίου. Το όραμά τους μιλάει για αριστεία, δεξιότητες και ταξικούς αποκλεισμούς. Οι «ψυκτικοί του Περιστερίου», της μαθητείας και του νέου πιο ταξικού λυκείου, οι μαθητές μας, η νέα γενιά, θα πρέπει να γίνει το νέο φθινό εργατικό δυναμικό χωρίς δικαιώματα και συλλογικές διεκδικήσεις.

Και φυσικά, αξιολόγηση παντού, της Σχολικής Μονάδας, του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, σε ένα περιβάλλον αυτονομίας, κατάταξης και κατηγοριοποίησης, ακραίου ανταγωνισμού, αποστειρωμένο από συλλογικές δημοκρατικές διαδικασίες και παιδαγωγική ελευθερία. Και φυσικά αδιοριστία, ελαστικές σχέσεις εργασίας παντού, και γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Γιατί δεν αρκεί να μετρηθείς σε αξιολογικούς πίνακες, όπως προβλέπει το Προσontonτολόγιο που ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αλλά πρέπει και πάλι ν' αποδείξεις «αξιοκρατικά» τάχα, αν είσαι κατάλληλος και άξιος να εργαστείς. Και μη φανταστείτε φυσικά ότι μιλάμε για μόνιμους διορισμούς. Όχι... Θα πρέπει να καταγράψουμε τις ανάγκες. Να γίνει εξορθολογισμός του εκπαιδευτικού προσωπικού και τότε βλέπουμε.

Σε αυτό το πλαίσιο, σύμφωνα με τα λεγόμενά τους, ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της εκπαίδευσης αποτελεί πια παρωχημένη διεκδίκηση, γιατί στη σύγχρονη ΕΕ των 120 εκατομμυρίων φτωχών, το δικό τους μέλλον αφορά λίγους, κάποιους, όσους έχουν. Γι' αυτό και το άρθρο 16 πρέπει να αναθεωρηθεί, οι χορηγίες είναι αναγκαίες για την κάλυψη των αναγκών στο περιβάλλον υποχρηματοδότησης που έχει παγιωθεί στη νέα «κανονικότητα» και τέλος πάντων, αφού η πόρτα άνοιξε, με τους Δήμους να αποφασίζουν για το αν η δίχρονη προσχολική αγωγή -ένα κομμάτι της Δημόσιας υποχρεωτικής Εκπαίδευσης- θα εφαρμόζεται ή όχι, γιατί να μην ανοίξουμε διάπλατα όλες τις πόρτες για το πέρασμα της εκπαίδευσης συνολικά στους Δήμους;

Οι ακραίες νεοφιλελεύθερες επιταγές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, η σαρωτική καπιταλιστική αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης, που θα αλλάξει οριστικά το DNA του scho-

λείου έτσι όπως το γνωρίσαμε, αποτελούν οργανικό κομμάτι των επιλογών της ΝΔ και είναι επιδίωξη χρόνων η εφαρμογή τους. Κι όμως τίποτα φρέσκο, τίποτα νέο, τίποτα καινοτόμο δεν υπάρχει σε αυτές τις επιδιώξεις. Τα έχουμε ξανακούσει αυτά. Τα ακούσαμε από την Διαμαντοπούλου, την Υπουργό του Ν. 3848, της αυτοαξιολόγησης της Σχολικής Μονάδας, της απαξίωσης των εκπαιδευτικών, της αδιοριστίας και του Προσοντολογίου, του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, των συγχωνεύσεων, του ανοίγματος του δημόσιου σχολείου στην επιχειρηματικότητα.

Κι ενώ πλανάται ο «φόβος» ότι θα έρθει ο Μητσοτάκης να τα σαρώσει όλα, στην πραγματικότητα αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι θα έρθει να το κάνει πάνω σε στρωμένο έδαφος. Με τον ν.4547 για τις ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης και την αυτοαξιολόγηση να είναι εδώ. Με το ΠΔ79 του υποχρεωτικού 30ωρου και των υπερεξουσιών στους διευθυντές, με τη ψήφιση του ν.4589 που επιδιώκει να επιβάλλει το αέναο κυνήγι προσόντων, καταρτίσεων και δεξιοτήτων για μια θέση ελαστικής εργασίας για τους αναπληρωτές.

Και δείτε τώρα λοιπόν ποιοι συγκροτούν το προεδρείο της ΔΟΕ, την πλειοψηφία της Ομοσπονδίας. Είναι λοιπόν οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ, της ΕΡΑ και της ΑΕΕΚΕ. Οι δυνάμεις εκείνες οι οποίες είναι απόλυτα προσδεμένες με τις πολιτικές κατευθύνσεις των πολιτικών κομμάτων που υπηρετούν, της ΝΔ, του ΚΙΝΑΛ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτές τις πολιτικές επιλογές υπηρετούν και εντός του συνδικαλιστικού κινήματος και γι' αυτό το λόγο είναι καθαρό ότι ψήφισαν την κατάπτυστη ημερήσια διάταξη προτείνοντας μια καλή αυτοαξιολόγηση, μια μη τιμωρητική αξιολόγηση και μάλιστα τολμήσατε να το κάνετε αυτό, υποστηρίζοντας ότι αυτή βασίζεται στις θέσεις του κλάδου!

Δεν μας εκπλήσσει φυσικά η επιλογή σας. Η ΔΗΣΥ όλο το προηγούμενο διάστημα προκλητικά δήλωνε ότι είναι υπέρ μιας καλής αυτοαξιολόγησης, αυτής μάλιστα της αυτοαξιολόγησης που μαζί με τις ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης περιγράφονται στον ν.4547. Φυσικά η ΕΡΑ και η ΑΕΕΚΕ, κυβερνητικότεροι της κυβέρνησης, έσπευδαν σε κάθε ευκαιρία να μας πουν, πόσο σημαντικοί είναι και οι δυο νόμοι (ν.4547 και 4589), ενώ από την άλλη, η ΔΑΚΕ έκανε πως δεν είδε, δεν άκουσε και δεν ξέρει, αρνούμενη να ξεκάθαρη θέση εναντίωσης περιμένοντας τάχα τις υπουργικές αποφάσεις που θα καθορίσουν το πλαίσιο. Όλοι μαζί δώσανε χρόνο στο Υπουργείο να προχωρήσει ανενόχλητο τους σχεδιασμούς του, παρά τις δεκάδες αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων και ΔΣ Συλλόγων, που απαιτούσαν την κή-

ρυξη απεργίας – αποχής, από κάθε διαδικασία αυτοαξιολόγησης – αξιολόγησης. Είναι οι ίδιες δυνάμεις που εισηγήθηκαν και ψήφισαν να μην υπάρχει οποιαδήποτε θέση, τοποθέτηση, αναφορά στην ημερήσια διάταξη 88ης Γενικής Συνέλευσης για το μεγαλειώδες Κίνημα του Γενάρη, ενάντια στο Προσοντολόγιο, την αδιοριστία, τις απολύσεις και την ανθρωποφαγία.

Αυτό άλλωστε υπηρετείτε. Την συναίνεση και την υποταγή στη πολιτική των κυβερνήσεων και των κομμάτων εξουσίας όλων των προηγούμενων χρόνων. Μετά από 10 χρόνια κοινωνικής καταβύθισης, επέλασης των μνημονίων και επιδίωξης να εφαρμοστούν όλα τα μέτρα που θα αλώσουν κάθε κοινωνική και εργατική κατάκτηση, επιδιώκετε να οδηγήσετε τον κλάδο σε οριστική παράλυση και αφοπλισμό, να νομιμοποιήσετε τις νεοφιλελεύθερες αστικές επιλογές και τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο χώρο της Εκπαίδευσης, με το χιλιοεπιπλέον «ο κόσμος δεν θέλει, δεν συμμετέχει, δεν αγωνίζεται». Γι' αυτό ουδέποτε προετοιμάσατε τον κλάδο να δώσει αποφασιστικά τη μάχη, καμιά προσπάθεια δεν κάνατε για μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, οι αγωνιστικές σας πρωτοβουλίες εξαντλούνταν σε 3ωρες στάσεις εργασίας, ή παρακολουθούσαν τον σχεδιασμό των εργοδοτικών ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, επιδιώκοντας να καθηλώσετε τους εργαζόμενους στη λογική του κοινωνικού εταιρισμού μεταξύ εργαζόμενων και εργοδοτών, όπως την ονειρεύεται ο Μητσοτάκης.

Σας θυμίζουμε όμως, ότι η ιστορία του εκπαιδευτικού κινήματος έχει πολλούς σταθμούς, έχει πλούσια κινηματική και συλλογική εμπειρία. Τέτοια είναι το εκπαιδευτικό κίνημα του '13-'14, των μαζικών κινητοποιήσεων στο Υπουργείο Παιδείας και το μπλοκάρισμα των σεμιναρίων της ντροπής των Σχολικών Συμβούλων. Είναι οι Σύλλογοι Εκπ/κών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και ο συντονισμός τους. Οι πραγματικές συλλογικές διαδικασίες των Συλλόγων Διδασκόντων, όπου οι συνάδελφοι στάθηκαν ο ένας δίπλα στον άλλον και έδωσαν συλλογικά τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση και αυτοαξιολόγηση, ενάντια στην διάλυση του σχολείου, κόντρα σε κάθε εκφοβισμό και απειλή, τόσο από την διοίκηση όσο και από το Υπουργείο, και με μαζικό τρόπο κατέγραψαν την αντίθεσή τους δηλώνοντας απεργία – αποχή. Αυτή τη πολύτιμη εμπειρία θα υπηρετήσουμε και τώρα ως Παρεμβάσεις. Αυτή την εμπειρία ξέρουμε, αυτή ξέρουν και οι συνάδελφοί μας, οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί της τάξης, οι οποίοι δεν είναι προσδεμένοι με τις θέσεις εξουσίας και τις θέσεις του διοικητικού μηχανισμού, όπως εσείς.

Δώσαμε και θα συνεχίζουμε να δίνουμε τη μάχη ενάντια στις επιδιώξεις κάθε κυβέρνησης, κόντρα σε κάθε δύναμη που θα μας καλεί στην υποταγή και τη συναίνεση. Και σε αυτή τη μάχη δεν χωράνε μικροπαταξιακές αγκυλώσεις. Εδώ και τώρα να καταγράψουμε όλους τους ΣΕΠΕ που έχουν πάρει απόφαση απεργίας-αποχής από τις αξιολογικές διαδικασίες που προβλέπονται στον ν.4547, γιατί αυτό είναι το πραγματικό ρεύμα στη βάση του κλάδου και όχι οι εκλογικοί συσχετισμοί της ΔΟΕ.

Την ίδια ακριβώς στάση κρατήσατε και στη διάρκεια του Κινήματος του Γενάρη του '19. Σε αυτόν τον μεγαλειώδη αγώνα που τον τόνο έδωσαν χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικοί από όλη την Ελλάδα και τον αέρα του έφεραν εδώ μέσα όλες τις προηγούμενες μέρες οι συνάδελφοι στις τοποθετήσεις τους, αλλά και η παράσταση σήμερα του Συντονιστικού Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών. Είναι λογική από μια άποψη η παντελής απουσία οποιασδήποτε αναφοράς αυτού του κινήματος στην εισήγηση της πλειοψηφίας, αφού αν κάτι καταγράφηκε στη συνείδηση του κόσμου είναι η παντελώς ανύπαρκτη συμβολή σας στην ανάπτυξή του. Σταθήκατε απέναντι σε κάθε συλλογική διαδικασία που αναπτύχθηκε, στη μαχητική διάθεση των χιλιάδων συναδέλφων, που βρέθηκαν για μια ολόκληρη εβδομάδα από τις εσχατιές της χώρας στη πρωτεύουσα έξω από τη Βουλή, συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής αλλά και με όλους όσους τους έλεγαν να χαμηλώσουν το μπόι τους, να βάλουν τις προσδοκίες και τα αιτήματά τους στον μνημονιακό ρεαλισμό, να μετρήσουν τη ζωή τους σε μόρια και να κατατάξουν τον εαυτό τους και τους συναδέλφους τους σε λίστες ανεργίας.

Κόντρα λοιπόν στην απόλυτα υπονομευτική σας στάση, στην άρνησή σας να κηρύξει η Ομοσπονδία 48ωρη απεργία, ο κόσμος με την ορμή και την μαχητικότητά του πέρασε κυριολεκτικά από πάνω σας! Απαίτησαν απεργία εδώ και τώρα, απαίτησαν αυτό που ο παλμός των κινητοποιήσεων, τα γεμάτα φωτιά μάτια των χιλιάδων εκπαιδευτικών αποφάσισαν στη κατάληψη της πρυτανείας. Και αυτό ήταν να δώσουν μέχρι τέλους την μάχη ενάντια στο Προσοντολόγιο!

Επιτέλους, ως σταματήσουμε να κάνουμε ότι δεν είδαμε πώς εξελίχθηκε αυτός ο αγώνας. Ο παλμός και η καρδιά αυτού του αγώνα δεν ήταν στις συγκεντρώσεις της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ στο Σύνταγμα. Αλλά δεν ήταν συνάδελφοι του ΠΑΜΕ ούτε στη συγκέντρωση που καλέσατε την 2η μέρα της 24ης απεργίας, επιλέγοντας να αγνοήσετε τη πραγματική κίνηση των ανθρώπων, και βρεθήκατε με τις γραφειοκρατικές κυβερνητικές ηγεσίες των

δύο Ομοσπονδιών στο Σύνταγμα, ούτε βέβαια ήταν μακριά από τις μαζικές συνελεύσεις αγώνα της κατελιγμένης πρυτανείας.

Η καρδιά, ο παλμός και η ψυχή αυτού του κινήματος βρισκόταν στην κατάληψη της πρυτανείας. Ήταν το κέντρο του αγώνα, εκεί που οι εκπαιδευτικοί και οι φοιτητές καθημερινά χτίζαμε το αγωνιστικό σχέδιο της επόμενης μέρας, που με ενιαίο ταξικό συμφέρον, χωρίς να μπορούμε στα διχαστικά και διασπαστικά διλήμματα της κυβέρνησης, υπερασπιστήκαμε τα εργασιακά δικαιώματα που απορρέουν από το πτυχίο και την προϋπηρεσία και απαιτήσαμε τη μονιμοποίηση όλων, εδώ και τώρα. Ήταν ο χώρος που επιδιώξαμε να συναντηθούμε με τις πραγματικές αγωνίες, όχι μόνο των αναπληρωτών και μόνιμων εκπαιδευτικών, αλλά με τις πραγματικές αγωνίες του κόσμου της εργασίας, που αυτή τη στιγμή δουλεύει για τρεις και εξήντα στα εργοστάσια, στα γραφεία, ως ντελιβεράδες και σερβιτόροι. Με την αγωνία της νεολαίας που μεταναστεύει, που βιώνει τον εφιάλτη της ανεργίας και κάναμε κεντρικό μας σύνθημα το επιθετικό αίτημα – πρόταγμα, για μόρφωση και δουλειά για όλο το λαό!

Είναι αυτή ακριβώς η νέα γενιά που φοβάστε, αυτή τη γενιά που προσπαθεί να μπει στο προσκήνιο. Είναι αυτή η γενιά που δεν θα ξεπερδέψετε έτσι εύκολα. Ακριβώς γι' αυτό, την διεκδίκηση των δικαιωμάτων των ελαστικά εργαζόμενων την αντιλαμβάνεστε με όρους φιλανθρωπίας και απλής καταγραφής ενός ακόμα αιτήματος στη λίστα. Οι αναπληρωτές και οι αναπληρώτριες απαιτούμε και θα επιβάλουμε την εξίσωση των εργασιακών, ασφαλιστικών και συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων προς τα πάνω με αυτά των μόνιμων. Ως ταξικό ρεύμα των Παρεμβάσεων θα το κάνουμε έμπρακτα και θα δώσουμε και πάλι τη μάχη. Γι' αυτό επιλέξαμε για πρώτη φορά να εκπροσωπηθούν οι Παρεμβάσεις στο ΔΣ της ΔΟΕ με αναπληρώτρια εκπαιδευτικό και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε και την επόμενη χρονιά, όχι για την αναλογική εκπροσώπηση της κάθε ειδικότητας, του κάθε ΠΕ, αλλά για να είναι παρόντες και παρούσες με οργανικό τρόπο οι ελαστικά εργαζόμενοι/ες, το πιο βίαια πληττόμενο κομμάτι της εκπαίδευσης.

Κλείνοντας, αλήθεια ποια ήταν η στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ απέναντι στο ένα μέλος της που δεν μπορούσε να συμμετέχει με τους ίδιους όρους στο ΔΣ της ΔΟΕ; Που με διαρκείς απειλές και εκβιασμούς κινδυνεύω να χάσω δύο μήνες προϋπηρεσίας; Δεν βγάλατε ούτε μισή γραμμή καταγγελίας απέναντι στους ωμούς εκβιασμούς, για την επί της ουσίας απαγόρευση του συνδικαλιστικού δικαιώματος στους αναπλη-

ρωτές, αλλά όπως με θράσος δηλώνετε «αφού το ξέρατε, γιατί το κάνατε;». Αντίθετα, με ποταπά επιχειρήματα περί συνδικαλιστικών προνομίων, διάκρισης μεταξύ των συναδέλφων, επιλέξατε να παίξετε το ίδιο παιχνίδι με τη διοίκηση και το κράτος. Και τολμάτε να μιλάτε εσείς, οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ, της ΕΡΑ και της ΑΕΕΚΕ για προνόμια, όταν ξέρετε πολύ καλά ότι ως Παρεμβάσεις υπηρετούμε την εναλλαγή των εκπροσώπων μας κάθε χρόνο, σε αντίθεση με όλους εσάς;

Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων ενάντια στους περιορισμούς του κράτους και της εξουσίας, δεν γίνεται με την υποταγή στο υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, γιατί με αυτή την λογική ούτε αναρρωτικές άδειες πρέπει να διεκδικούμε αφού δεν προβλέπονται από τον νόμο, ούτε άδειες μητρότητας, αφού δεν το επιτρέπουν οι συμβάσεις μας. Όταν λέμε εξίσωση των δικαιωμάτων, εννοούμε εξίσωση χωρίς να μεν αλλά.

Επειδή το δικό μας μέλλον δεν χωράει στους συμβιβασμούς που μας έχουν επιβάλει, για να μιλήσουν οι πραγματικές ανάγκες και αγωνίες των ανθρώπων της τάξης μας, για να υπερασπιστούμε το δικαίωμα της κοινωνικής πλειοψηφίας στη μόρφωση χωρίς ταξικούς φραγμούς και αποκλεισμούς που θα καλύπτει ολόπλευρα τις ανάγκες όλων των παιδιών, για να επιβάλουμε το δικαίωμα στη μόνιμη, σταθερή και αξιοπρεπή εργασία για όλους, ως Παρεμβάσεις – Κινήσεις - Συσπειρώσεις αυτό ακριβώς θα υπηρετήσουμε το επόμενο διάστημα, ότι οι εργαζόμενοι μπορούμε να νικήσουμε στο σήμερα!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΔΡΙΜΑΛΑ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

θέλουμε και από αυτό το βήμα να χαιρετίσουμε τους χιλιάδες απολυμένους για πολλοστή φορά αναπληρωτές συναδέλφους και τους διαβεβαιώνουμε ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ θα είναι μπρο-

στά και μαζί τους στον αγώνα για να μονιμοποιηθούν οι πάνω από 30000 που εργάζονται στα σχολεία, για να λειτουργήσουν επιτέλους στοιχειωδώς

τα σχολεία και να καλυφθούν τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών του λαού.

Αυτό το νόημα είχε η πρόταση-κάλεσμα των 24 συναδέλφων αναπληρωτών, που είναι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι στην 88^η Γ.Σ. της ΔΟΕ με το ψηφοδέλτιο της ΑΣΕ, να γίνει θέμα συζήτησης της ΗΔ το ζήτημα των μόνιμων διορισμών. Να συζητήσει και να υιοθετήσει δηλαδή η ΔΟΕ τη θέση για μονιμοποίηση εδώ και τώρα όλων των συμβασιούχων συναδέλφων, αλλά με ευθύνη του κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ/ΣΥΡΙΖΑ) απορρίφθηκε! Είναι φανερό ότι οι δυνάμεις αυτές, λειτουργούν ως θεματοφύλακας της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής της επόμενης από τις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη μέρως, αυτό θα πει κυβερνητικός συνδικαλισμός, στήριγμα και αβάντα των κυβερνήσεων.

Καλούμε τους συναδέλφους αναπληρωτές να βγάλουν συμπεράσματα από τη στάση αυτή των παρατάξεων αυτών, να τις εγκαταλείψουν, οι δυνάμεις αυτές βάζουν εμπόδια στον αγώνα για το δικαίωμά τους στη μόνιμη δουλειά!

Κατά τα άλλα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα οι παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ για την επερχόμενη κυβέρνηση με κορμό τη ΝΔ!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

εκείνο που κρίνεται σ' αυτή τη ΓΣ είναι τι Ομοσπονδία θα έχουμε τα επόμενα δύο χρόνια. Τότε δηλαδή που η επόμενη κυβέρνηση θα εφαρμόζει αυτά που η σημερινή και οι προηγούμενες ψήφισαν. Τότε δηλαδή που θα επιχειρήσουν την εφαρμογή της αξιολόγησης, που ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε και που δυστυχώς συμφωνεί, και, για πρώτη φορά στην ιστορία του Κλάδου, εισηγείται την εφαρμογή της η πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ, όλο το φάσμα του κυβερνητικού συνδικαλισμού ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ, εισήγηση που πρέπει να καταψηφιστεί, μαζί με τα πεπραγμένα της για τα οποία και ο κ. Γαβρόγλου την ευχαρίστησε.

Χρειαζόμαστε μια ομοσπονδία μαχητική, όπλο και οργανωτή της πάλης μας κι όχι μια ομοσπονδία που να την ευχαριστεί ο εκάστοτε Υπ. Παιδείας, δηλαδή ο εργοδότης μας, γιατί όταν την ηγεσία του συνδικάτου την ευχαριστεί ο εργοδότης κάτι δεν πάει καλά!

Η διετία αυτή ήταν αποκαλυπτική για τις δυο γραμμές που συγκρούονται στο κίνημα, διαμορφώθηκαν έτσι οι συνθήκες, προωθήθηκαν τόσα αντιλαϊκά μέτρα, που αντικειμενικά καθένας πήρε θέση.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ δεν υποταχθήκαμε στον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων που υπάρχει στον Κλάδο. Μπήκαμε μπροστά σε κάθε μικρό και μεγάλο ζήτημα της εκπαίδευσης, με κυρίαρχο το ζήτημα των διορισμών και των δικαιωμάτων των αναπληρωτών συναδέλφων μας, δεν περιμέναμε τον Γενάρη και τον νόμο των απολύσεων, είχε προηγηθεί μια μεγάλη περίοδος, που με πανελλαδικές μέρες δράσης και συγκεντρώσεις στο ΥΠΑΙΔ και κατά τόπους πανελλαδικά (με ιδιαίτερα μαχητικές αυτές από τον Μάρτη 2017) είχαμε αναδείξει την ανάγκη αυτή. Θυμίζουμε ότι πολλές από αυτές τις καταψηφίζατε όλες οι άλλες δυνάμεις και μπαίνατε, όσοι μπαίνατε, μόνο όταν βλέπατε κόσμο και δε θέλατε να χρεωθείτε την απουσία σας.

Στην κυριολεξία δεν υπάρχει αγώνας και θετική θέση στον κλάδο, που να μην έχει τη σφραγίδα των δυνάμεων του ΠΑΜΕ, που με τις θέσεις μας, τις πρωτοβουλίες μας, τις δράσεις μας, μέσα από τα σωματεία μας αλλά και με το υπόλοιπο εργατικό λαϊκό κίνημα, καθημερινά κάνουμε κοινωνούς και τους άλλους εργαζόμενους στα ζητήματα της Παιδείας, γιατί είμαστε η μόνη δύναμη που λέμε ότι η Παιδεία είναι λαϊκή υπόθεση!

Τη μονιμοποίηση εμείς τη θεωρούμε ανάγκη και δυνατότητα της εποχής και δεν είναι λαϊκίστικο και ουτοπικό ζήτημα, αυτά όσοι τα λένε ταυτίζονται με την κυβέρνηση, τον ΣΕΒ και την ΕΕ. Την εξίσωση των δικαιωμάτων συμβασιούχων και μονίμων εκπαιδευτικών, που όταν το βάλαμε για πρώτη φορά ως αίτημα χλευαστήκαμε, εμείς τη θεωρούμε δικαίωμα αλλά και ελάχιστη αναγνώριση της μεγάλης συμβολής της νέας γενιάς των συναδέλφων μας στην εκπαίδευση. Φυσικά είναι κι αυτό δυνατότητα της εποχής να μπορεί κάθε μάνα αναπληρώτρια να είναι με το παιδί της, με την οικογένειά της, όταν αποκτήσει, να έχει γιατρούς και άδειες όταν αρρωστήσει, αλλά για να γίνει πράξη κάτι τέτοιο θέλει σύγκρουση με την αντιλαϊκή πολιτική, που δίνει στο μακελάρι των λαών ΝΑΤΟ 5 δις αλλά ούτε ευρώ για διορισμούς.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ δε σταματήσαμε στις μεγάλες κινητοποιήσεις του Γενάρη, όπου ήμασταν στην πρωτοπορία με τα σωματεία μας, αλλά συνεχίσαμε με δυο μεγάλες πρωτοβουλίες. Την πρωτοβουλία με τα 150 σωματεία του Δημοσίου για την άρση κάθε συνταγματικής απαγόρευσης και τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων του δημοσίου, άρα και των δικών μας συμβασιούχων εκπαιδευτικών και με τη μεγάλη καμπάνια ΣΥΛΛΟΓΩΝ με την ΟΓΕ, ως συ-

νέχεια προηγούμενης καμπάνιας, για τη μητρότητα και τα δικαιώματα των αναπληρωτριών, αναπληρωτών. Η κουτσουρεμένη άδεια ανατροφής δεν ήρθε από μόνη της, είναι αποτέλεσμα των αγώνων μας. Και τις δύο αυτές μεγάλης εμβέλειας πανελλαδικές δράσεις τις πολεμήσατε, επικαλούμενοι απίθανα κυβερνητικά επιχειρήματα, όλες οι άλλες δυνάμεις και κατά τα άλλα κόπτεστε για τα δικαιώματα των αναπληρωτών. Αλήθεια ποιον βοήθησε, συνάδελφοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, που πρωτοστατήσατε ενάντια σε αυτές τις μεγάλες πρωτοβουλίες, ταυτιζόμενοι με τις δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού;

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ μπήκαν μπροστά στο ζήτημα των σχολικών υποδομών, που έχουν να κάνουν με τη ζωή και τη διαβίωση εκπαιδευτικών και μαθητών μέσα στα σχολεία μας. Μπήκαμε μπροστά στον αγώνα για κάλυψη των κενών, για τους 13ο, 14ο μισθό και δεν κάναμε τα σωματεία προθάλαμο των δικηγορικών γραφείων. Συμμετείχαμε στους αγώνες του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, έγιναν πάμπολλα συλλαλητήρια κ.λπ., τα οποία επίσης καταψηφίσατε, συνάδελφοι, όλων των άλλων παρατάξεων, υιοθετώντας το επιχείρημα της εργοδοσίας στους χώρους δουλειάς στον ιδιωτικό τομέα αλλά και της πλειοψηφίας της ΔΟΕ ότι τα κάνει το ΠΑΜΕ άρα το ΚΚΕ, άρα είναι κομματικά!

Κι όταν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ έδωσαν τη μεγάλη μάχη να πεταχτούν έξω από τα συνδικάτα η εργοδοσία και οι νόθοι, τότε, οι μεν δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού ταυτίστηκαν με τους επιχειρηματίες αντιπροσώπους στο 37ο συνέδριο της ΓΣΕΕ, οι δε συνάδελφοι της ηγεσίας των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ είτε κατάπιναν το αμίλητο είτε κρατούσαν στάση ίσων αποστάσεων! Η στάση όμως κάθε συνδικαλιστικής δύναμης απέναντι στην άλωση των συνδικάτων από την εργοδοσία είναι βασικό κριτήριο ψήφου, συνάδελφοι!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Έχουμε δύο εκλογικές μάχες μπροστά μας, στις 26 Ιούνη για το νέο ΔΣ της ΔΟΕ και αντιπροσώπους, που θα καθορίσουν σε μεγάλο βαθμό την ΑΔΕΔΥ, και τις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη 2019.

Ως εργαζόμενους, ως συνδικαλιστικό κίνημα μία πρέπει να είναι η έγνοια μας, ένα πρέπει να είναι το κριτήριο ψήφου: Πώς την επόμενη μέρα θα είμαστε εμείς πιο δυνατοί, πώς ο αγώνας μας για ζωή, μόρφωση και δουλειά με δικαιώματα θα είναι πιο αποτελεσματικός την επόμενη μέρα.

Αν έτσι το σκεφτούμε, στις 26 Ιούνη πρέπει να ψηφίσουμε για να έχουμε μια Ομοσπονδία μαχητική, όπλο και οργανωτή του αγώνα μας και όχι μια ομοσπονδία που θα την ευχαριστούν οι Υπουργοί Παιδείας της εκάστοτε αντιλαϊκής κυβέρνησης, όπως έκανε και ο Γαβρόβλου για την πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ.

Χρειαζόμαστε μια Ομοσπονδία που θα παλεύει για τις δικές μας ανάγκες και όχι συνομιλητή και συνεταίρο της etuce, της εκπαιδευτικής διεθνούς, της ΣΕΣ, που είναι κατ' όνομα συνδικάτα και στην ουσία μηχανισμοί της ΕΕ και του κεφαλαίου, για να διαβρύνουν τα συνδικάτα και να περνάνε τη στρατηγική της ΕΕ στην εκπαίδευση, που σημαίνει νέο σχολείο, αξιολόγηση, ιδιωτικοποίηση, ελαστική εργασία, φτηνή κατάρτιση κ.λπ.

Θέλουμε μια Ομοσπονδία που θα παλεύει για τις δικές μας ανάγκες και δε θα γίνεται κάθε φορά σκαλοπάτι κι ασανσέρ της εναλλαγής αντιλαϊκών κυβερνήσεων, όπως κάνουν για άλλη μια φορά όλες οι άλλες δυνάμεις την περίοδο αυτή. Η μεν ΔΑΚΕ στηρίζοντας τη διαχείριση της ΝΔ και η ΔΗΣΥ στηρίζοντας το ΚΙΝΑΛ, που έχει δηλώσει μπαλαντέρ κάθε αντιλαϊκής κυβερνητικής διαχείρισης. Οι δε ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ, Πρωτοβουλία και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, με τις ομιλίες και σε αυτήν την αίθουσα αλλά και στο κίνημα, έχετε μπει για τα καλά στο αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ για τον μπαμπούλα Μητσοτάκη, που θα φέρει αξιολόγηση, απολύσεις κ.λπ. Δηλαδή επενδύεται και σεις στον φόβο, στον τρόπο, ό,τι ακριβώς κάνει και ο ΣΥΡΙΖΑ!

Καταρχήν να ξεκαθαρίσουμε, συνάδελφοι της ΕΡΑ και της ηγεσίας της ΑΕΕΚΕ, που ξεπεράσατε και την επίσημη κυβερνητική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ σε κυβερνητικό συνδικαλισμό, ποιος ξαναφέρει τη ΝΔ πίσω;

Μήπως το γεγονός ότι συνέχισε από κει που σταμάτησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και μάλιστα έκανε την πιο βρώμικη δουλειά περνώντας τόσα αντιλαϊκά μέτρα, πάντα με επίκληση της αριστεράς (της οποίας και πάλι βρώμισε κάθε ιδέα), που δεν μπορούσαν με τίποτα οι προηγούμενοι;

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με μπόλικη ακροδεξιά ΑΝΕΛ, δε γέμισε την Ελλάδα ξανά βάσεις, δεν έφερε το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, δεν έγινε ο καλύτερος αμερικανόφιλος, δεν ψήφισε τη συμφωνία των Πρεσπών, για να περάσει το άρθρο 2, με το οποίο συμφωνεί και η ΝΔ, για να διευκολύνει την άλωση των Βαλκανίων από το ΝΑΤΟ;

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εξασφάλισε τη στήριξη της ΗΠΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΕΕ, ΣΕΒ και γκρινιάζει και η ΝΔ, που της παίρνει τη μπουκιά από το στόμα;

ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε απεργοκτόνο νόμο, για τον οποίο όλοι σας του κυβερνητικού συνδικαλισμού δεν ψηφίσατε ούτε απεργία για να υπερασπίσετε το δικαίωμα στην απεργία;

Μήπως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν απέρριψε κάθε φιλολαϊκή πρόταση νόμου, που κατέθεσε το ΚΚΕ, για τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά, τα οικονομικά, την παιδεία, την υγεία, τις ΣΣΕ, το βασικό μισθό;

Μήπως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε το πιο μεγάλο, απίστευτο για τη διάρκεια της θητείας του, αντιλαϊκό νομοθετικό έργο για την εκπαίδευση; Και μόνο οι νόμοι για τις ενοποιήσεις των ΑΕΙ, ΤΕΙ και τον αχταρμά των επαγγελματικών δικαιωμάτων, ο ν. 4547/2018 για τις νέες δομές, τη λεγόμενη συμπερίληψη και την αξιολόγηση, ο νόμος 4589/2019 για τα κριτήρια απολύσεων και ο τελευταίος νόμος για το Λύκειο-εξεταστικό κέντρο, αν εφαρμοστούν στην πληρότητά τους, αλλάζουν ριζικά το τοπίο στην εκπαίδευση προς την κατεύθυνση της αυτονομίας της σχολικής μονάδας και όλα μαζί χτυπάνε τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Απίστευτη η κοροϊδία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για τη Δίχρονη Προσχολική με τριετές εφαρμογής στα λόγια χωρίς ούτε ένα ευρώ. Γιατί δεν έκανε π.χ. και ένα παράλληλο τριετές υποδομών; Αυτή ειδικά την κοροϊδία δε θα μπορούσε να την παίξει καλά, αν δεν είχε την αμέριστη στήριξη της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ. Ακόμα και τώρα, που χιλιάδες παιδιά είναι έξω από τα Νηπιαγωγεία, δε βγάζετε άχνα και φυσικά δεν κουνιέται φύλλο από τη μεριά σας. Καταψηφίσατε κάθε πρωτοβουλία των δυνάμεων του ΠΑΜΕ και των Συλλόγων για διεκδίκηση της αναγκαίας υποδομής για να εφαρμοστεί τώρα, ναι τώρα, η Δίχρονη, γιατί είναι παιδαγωγική ανάγκη για τα παιδιά και δυνατότητα της εποχής. Γιατί, συνάδελφοι; Δε λέγατε ότι ας ψηφιστεί και θα διεκδικήσουμε την υποδομή;

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σήμερα δε λέει ψηφίστε με για να μην έρθει ο Μπαμπούλας η ΝΔ και εφαρμόσει την αξιολόγηση; Ποια αξιολόγηση θα εφαρμόσει όμως η ΝΔ, αυτήν που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ, που εμπεριέχει και όλο το προηγούμενο αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο

Θα κάνει λέει απολύσεις ο Μητσοτάκης. Μα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν απέλυσε προχθές και τις επόμενες μέρες για

5η φορά τους 33000 συναδέλφους αναπληρωτές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;

Δε θα γίνουν λέει οι διορισμοί, αν έρθει ο Μητσοτάκης κ.λπ. Γιατί έκανε κανέναν διορισμό ο ΣΥΡΙΖΑ στα 4 και πλέον χρόνια και δεν το ξέρουμε; Και βγαίνει με προκλητικό θράσος προεκλογικά να εξαγγέλλει κανά 15αριά χιλιάδες για να τους κάνουν οι επόμενοι!

Θα φέρει λέει κι άλλα κριτήρια ή και διαγωνισμό ΑΣΕΠ κ.λπ. Αλήθεια όλοι αυτοί πλην ΚΚΕ δε διαγκωνίζονταν στη βουλή για το πόσα και ποια κριτήρια απολύσεων θα βάλουν;

Θα φέρει λέει το ασφαλιστικό Πινοσέτ ο Μητσοτάκης! Αλήθεια, το τριπλιωνικό σύστημα του Κατρούγκαλο διαφέρει πολύ από αυτό, που μας πρόσθεσε καμιά δεκαριά χρόνια στον καθένα και τσακίζει τις επόμενες γενιές;

Τελικά όμως, συνάδελφοι, εκτός από τον ΣΥΡΙΖΑ, επενδύεται και σεις στον φόβο, στον τρόμο κι αυτό σημαίνει αβάντα και στήριξη για άλλη μια φορά του ΣΥΡΙΖΑ, που το 2015 καμπουριάσατε να τον κουβαλάτε στην πλάτη σας. Και για μεν την ΕΡΑ έχει ταυτιστεί με την κυβέρνηση αλλά τελικά και σεις, βρε συνάδελφοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, πάλι τα ίδια; Τόσο ΣΥΡΙΖΑ; Φυσικά αυτό είναι φυσικό επακόλουθο, αφού και στις πρόσφατες εκλογές δεν είχατε κανέναν πρόβλημα να κατεβαίνετε με διάφορα ψηφοδέλτια ΣΥΡΙΖΑ, ΛΑΕ κ.λπ. Δε φτάνουν τα επαναστατικά λόγια, συνάδελφοι, που κι αυτά τα έχετε ξεχάσει και ορθά θα έλεγα, η ίδια η ζωή βάζει την πραγματική διαχωριστική γραμμή στην ταξική κοινωνία, ή με το κεφάλαιο ή με τον λαό!

Αλλά και οι συνάδελφοι που ψηφίζουν ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ (ΜΕΤΑ/ΛΑΕ) όσο και των διαφόρων σχημάτων της ΑΕΕΚΕ πρέπει να προβληματιστούν για τη στάση των ηγεσιών σας, που έχουν ταυτιστεί πλήρως με τον ΣΥΡΙΖΑ, αν πραγματικά νιώθετε ανεξάρτητοι πρέπει να δείτε τελικά πού είστε και τι στηρίζετε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

σας καλούμε να καταδικάσετε να κόμματα και τις συνδικαλιστικές παρατάξεις που στήριξαν την αντιλαϊκή πολιτική. Να θυμηθείτε ότι κοντά μας στους αγώνες ήταν μόνο το ΚΚΕ, που πάλεψε και μέσα και έξω από τη βουλή για τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών. Ήταν μαζί μας στους αγώνες ενάντια στα αντιασφαλιστικά νομοσχέδια, ενάντια στο νέο Λύκειο, πρέπει να γίνουν κριτήρια ψήφου όλα αυτά.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, η ΑΣΕ σας καλεί να συμπορευτούμε στον αγώνα ενάντια σ' αυτή την πολιτική. Το ξέρετε ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ θα μπουν μπροστά και με την επόμενη κυβέρνηση, άλλωστε εμείς τους ξέρουμε, τους έχουμε πολεμήσει και θα το ξανακάνουμε, μόνο εμείς μπορούμε να το κάνουμε αυτό και το ξέρετε. Το ξέρετε ότι το ΠΑΜΕ αποτελεί τη μόνη ελπίδα, την απαντοχή των εργαζομένων, χωρίς αυτό δε θα κουνιόταν φύλλο, όλος ο κόσμος το λέει.

Εμείς, συνάδελφοι, έχουμε διαλέξει όχθη, είμαστε απέναντι από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ, τον ΣΕΒ, όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις! Είμαστε με τον λαό και τις ανάγκες του. Βήμα πίσω από αυτό δεν κάνουμε! Για να είναι ο αγώνας μας πιο αποτελεσματικός σας καλούμε να ενισχύσετε την ΑΣΕ, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ, για να αντιπαλέψουμε την αντιλαϊκή πολιτική, να επιβάλουμε τη μονιμοποίηση των πάνω από 30 χιλιάδων αναπληρωτών, να αποτρέψουμε την αξιολόγηση, τις ΟΕΥ, να επιβάλουμε την ουσιαστική εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής, να παλέψουμε για μας και τα παιδιά μας και να ανοίξουμε τον δρόμο, για ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας, του σχολείου και της κοινωνίας.

Αυτή την ελπίδα και προοπτική στηρίζουμε, γι' αυτήν αγωνιζόμαστε!

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με ένα σχόλιο για την προηγούμενη ομιλία. Ο συνάδελφος της ΑΕΚΕ, στη σύντομη αναφορά που έκανε για την ιστορία του Εργατικού Κινήματος ξέχασε ν' αναφέρει την πιο σημαντική στιγμή στην ιστορία του Εργατικού Κινή-

ματος. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, τότε που το Εργατικό Κίνημα συναντήθηκε με την επιστημονική θεωρία, η εργατική τάξη απέκτησε το δικό της κόμμα, η εργατική τάξη έβαλε στο επίκεντρο το ζήτημα της κατάργησης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και από τότε συνάδελφοι και συναδέλφισσες μέχρι σήμερα, δύο

γραμμές συγκρούονται μέσα στο Εργατικό Κίνημα. Η γραμμή της ενσωμάτωσης, του συμβιβασμού, η γραμμή του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού και η γραμμή της ρήξης και της ανατροπής που εκφράζεται σήμερα μέσα από τον ταξικό πόλο, από τα Συνδικάτα και τις Ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, το Εργατικό Κίνημα που δεν είναι για τα λίγα, είναι για τα «όλα», για τα μεγάλα και για το κύριο. Να γίνει δηλαδή πρωταγωνιστής η εργατική τάξη και κυρίαρχος.

Εκ μέρους της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών στην 88^η Γενική Συνέλευση, θα θέλαμε ν' απευθύνουμε έναν αγωνιστικό χαιρετισμό στους χιλιάδες συναδέλφους που στήριξαν το ψηφοδέλτιό μας σε όλη την Ελλάδα στις εκλογές των Συλλόγων, που μαζί δώσαμε τις απεργιακές μάχες του Γενάρη ενάντια στις απολύσεις, ενάντια στην ανακύκλωση της ανεργίας και όλοι μαζί φωνάξαμε: «Μονιμοποίηση εδώ και τώρα όλων των Αναπληρωτών», τίποτα λιγότερο. Σε όλους αυτούς που μαζί αντιμετωπίσαμε χωρίς φόβο, χωρίς υποταγή, την κυβερνητική καταστολή, αλλά και την κυβερνητική κοροϊδία. Που μαζί δώσαμε και δίνουμε τη μάχη για την αλλαγή των συσχετισμών στα Σωματεία.

Θα ήθελα όμως συναδέλφισσες και συνάδελφο να πω και κάτι ακόμα. Το γεγονός ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ βρισκόμαστε εδώ σήμερα στη Γενική Συνέλευση του κλάδου πιο ενισχυμένοι, πιο πολλοί, με περισσότερους αντιπροσώπους, μας γεμίζει χαρά, μας γεμίζει ευθύνη όμως και αισιοδοξία. Μας γεμίζει ευθύνη ώστε πιο αποφασιστικά, πιο μαχητικά το επόμενο διάστημα, να συνεχίσουμε τη προσπάθεια για την αλλαγή της κατάστασης στο Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα. Για να σπάσει η απογοήτευση, η λογική των μειωμένων απαιτήσεων, για να γεμίσουν ξανά οι αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων με χιλιάδες συναδέλφους, για να δυναμώσει η μαζικότητα, αλλά και ο προσανατολισμός της πάλης μας απέναντι στον πυρήνα της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ και των κομμάτων που την προσκυνούν.

Ο πόλος του αγώνα, της ελπίδας και της προοπτικής, τα Συνδικάτα, οι Επιτροπές Αγώνα, οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, με συνέπεια στάθηκαν απέναντι σε όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις.

Είμαστε αυτοί που δεν καλλιεργήσαμε ψεύτικες ελπίδες για την δήθεν πρώτη φορά Αριστερά. Δεν κάναμε τα Συνδικάτα σκαλοπάτι για να ανεβοκατεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Δεν στηρίξαμε την διαπραγμάτευση του Τσίπρα, ούτε ψάχναμε το πρόσημο της πρώτης φοράς Αριστεράς για ένα εξάμηνο.

Το ΠΑΜΕ είναι αυτή δύναμη που παλεύει ώστε να ενισχυθεί η οργάνωση και η αντίσταση στους χώρους δουλειάς. Που δίνει μία μάχη ιστορικής σημασίας για την ίδια την φυσιογνωμία και τον χαρακτήρα του Εργατικού Κινήματος. Μια μάχη ώστε να πεταχτεί έξω από την ΓΣΕΕ και από μεγάλες Ομοσπονδίες, αυτή η συνδικαλιστική μαφία, που πραγματικά έχει κάτσει στις πλάτες των εργαζομένων, ώστε πραγματικά να υπάρχουν Συνδικάτα χωρίς νόθους, χωρίς εργοδότες.

Θέλω να επισημάνω και κάτι ακόμα, ιδιαίτερα για τις δυνάμεις που υπερασπίζονται και ορκίζονται στο όνομα του Κινήματος.

Οι ανατροπές συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η σύγκρουση με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία, δεν γίνεται ούτε με email, ούτε με Δελτία Τύπου και πολύ περισσότερο δεν γίνεται με επίθεση στις ταξικές δυνάμεις και στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Γίνεται εκεί που κρίνεται η μάχη, εκεί που δίνεται ο αγώνας και όχι μακριά και αλάργα.

Ξέρουμε καλά ότι, αρκετοί από σας Σύεδροι στο Συνέδριό μας παρακολουθείτε με ενδιαφέρον τις θέσεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης και της δράσης του ΠΑΜΕ. Γνωρίζουμε καλά, ότι συμφωνείτε, για παράδειγμα, παρά τον πόλεμο και την ανοιχτή υπονόμευση που έγινε από όλες τις άλλες δυνάμεις του Δ.Σ., πώς η πρωτοβουλία των 150 Συνδικαλιστικών Οργανώσεων στο Δημόσιο για την άρση κάθε συνταγματικής απαγόρευσης στη μονιμοποίηση των Αναπληρωτών, των Συμβασιούχων συνολικότερα, ήταν η μεγαλύτερη προσπάθεια που έχει γίνει σήμερα έως τώρα στο Δημόσιο, για τον συντονισμό και την κοινή πάλη των εργαζομένων.

Σας καλούμε λοιπόν θαρρετά, όπως το έκαναν κι άλλοι, να κάνετε το βήμα. Να στηρίξετε την Αγωνιστική Συσπείρωση και πάνω απ' όλα και κυρίως, να συμπορευτούμε μαζί στους αγώνες, στους χώρους δουλειάς, εκεί που πραγματικά δίνεται η μάχη για την αλλαγή του συσχετισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η 88^η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται πράγματι λίγες μέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές στις 7 του Ιούλη.

Αν αφήσουμε στην άκρη τις κοκορομαχίες, την τεχνητή πόλωση, τις ψεύτικες και πλαστές διαχωριστικές γραμμές που επιδιώκει να χτίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ, μπορούμε να δούμε καθαρά την επόμενη μέρα. 8 Ιούλη θα βρεθούμε αντιμέτωποι με προαποφασισμένες δεσμεύσεις που υπερασπίζονται και συνυπογράφουν και οι δύο.

Όταν ο ίδιος ο ΣΕΒ δηλώνει ότι, το 62% των προτάσεων του το έχει αποδεχθεί και το έχει υλοποιήσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και όταν λέει, μπράβο στο Μητσοτάκη

γιατί θα συνεχίσει από εκεί που σταμάτησε ο Τσίπρας για το υπόλοιπο των δεσμεύσεων, καταλαβαίνει κανείς, ποιον υπηρετεί και το πρόγραμμα της ΝΔ και το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι δύο μονομάχοι εμφανίζονται ως τίγρεις και δείχνουν τα νύχια τους απέναντι στους εργαζόμενους με τα πλαστά διλήμματα που θέτουν, όμως γίνονται γατάκια σαλονιού όταν απευθύνονται στα αφεντικά τους, στους επιχειρηματίες, στη Κομισιόν, στον Αμερικανονατοϊκό παράγοντα. Εκεί είναι πραγματικά γατάκια.

Πού συμφωνούν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ για την επόμενη μέρα;

1. Συμφωνούν στην ανάγκη να υπάρχει την επόμενη μέρα δημοσιονομική σταθερότητα και πειθαρχία. Τι σημαίνει αυτό για μας και τις οικογένειές μας; Ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2060, φοροληστεία, μόνιμος κόφτης στις δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την λειτουργία των σχολείων, τους μόνιμους διορισμούς.

2. Πολύ σημαντικό. Συμφωνούν στη λεγόμενη πολιτική γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας. ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ και βασικά η κυρίαρχη τάξη της χώρας, επιλέγει το ρόλο της αιχμής του δόρατος για να προχωρήσει και να προωθήσει τα συμφέροντα ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ στη περιοχή. Πραγματικά ο αμερικάνος πρέσβης, που ήταν κολλητός όλα τα προηγούμενα χρόνια με τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, έμαθε και το δρόμο προς την Πειραιώς. Έμαθε και αυτό το δρόμο και πυκνώνει τις συναντήσεις του με τη ΝΔ. Όλοι μαζί εμπλέκουν τη χώρα σε επικίνδυνους ιμπεριαλισμούς σχεδιασμούς.

Και επιτρέψτε μου συνάδελφοι, θυμόμαστε όλοι όσοι είμαστε εδώ και όσοι παρακολουθήσαμε την περσινή Γενική Συνέλευση την ψευτοαντιπαράθεση που υπήρχε σε αυτή εδώ την αίθουσα, γύρω από το ζήτημα της Συμφωνίας των Πρεσπών, τους αποπροσανατολιστικούς καβγάδες γύρω από το όνομα, κρύβοντας την ουσία αυτής της Συμφωνίας που είναι η ολοκλήρωση της Νατοϊκής Αμερικανικής παρέμβασης στα Δυτικά Βαλκάνια.

Σήμερα που οι εξελίξεις στη περιοχή μας είναι πολύ πιο σημαντικές, που τα αεροπλανοφόρα, οι φρεγάτες κόβουν βόλτες στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, σήμερα που ο κίνδυνος ενός ιμπεριαλιστικού πολέμου είναι πολύ μεγαλύτερος, όλες αυτές οι δυνάμεις και από τις δύο πλευρές, κυριολεκτικά αυτά τα ζητήματα τα έχουν κάνει γαργάρα. Αυτή είναι η αλήθεια.

3. Ζήτημα στο οποίο συμφωνούν από κοινού ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ, είναι η προώθηση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, τα μέτρα διευκόλυνσης και στήριξης των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Πραγματικό

αγώνα δρόμου δίνουν οι άνθρωποι για να αποδείξουν, ποιος καλύτερα μπορεί να δώσει περισσότερα στο κεφάλαιο. Πραγματικά έχουν το θράσος να τσακώνονται για την 7ήμερη εργασία και να ακούγεται αυτό εδώ και από συνδικαλιστικές δυνάμεις; Έχουν υιοθετήσει, έχουν σημαία τους την Οδηγία 88/2003 της ΕΕ, που μιλάει μέχρι και 12 συνεχόμενες μέρες εργασίας. Δεν έχουν δει, δεν έχουν μιλήσει, με εργαζόμενο στον επισιτισμό; Δεν ξέρουν ότι εκεί είναι καθεστώς η εξάμηνη εργασία συνεχόμενα χωρίς ρεπό;

Αυτή την ζούγκλα, αυτή τη πραγματικότητα συνάδελφοι μας καλούν ν' αποδεχθούμε. Αυτή είναι η επόμενη μέρα και αυτό χρειάζεται να το σκεφτούμε πολύ καλά, όλοι όσοι βρισκόμαστε σε αυτή εδώ την αίθουσα, ανεξάρτητα σε ποια πλευρά κάθονται.

Πρέπει λοιπόν να πάρουμε τα δικά μας μέτρα. Το Συνδικαλιστικό Κίνημα οφείλει να πάρει θέση απέναντι τις εξελίξεις. Οφείλει να προετοιμαστεί και να παλέψει για όσα έρχονται, για να διεκδικήσει αυτά που μας έκλεψαν. Να παλέψει με βάση τις δικές μας ανάγκες.

ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΑΕΚΕ, ΕΡΑ και φαίνεται καθαρά απ' όλη τη διαδικασία μέχρι τώρα και φυσικά από την στάση τους το προηγούμενο διάστημα, έχουν ρίξει κυριολεκτικά λευκή πετσέτα στην επόμενη κυβέρνηση.

Αυτό το μήνυμα θέλουν να στείλουν από τη Γενική Συνέλευση. Αυτό εξηγεί τη στάση τους και στο ζήτημα των Αναπληρωτών και στην επιμονή τους να μην μπει θέμα στην ημερήσια διάταξη, να μη παρθεί απόφαση γύρω από το μοναδικό αίτημα που ενώνει τον κλάδο.

Ακούμε για τον μπαμπούλα του Μπτσotάκη εδώ από τις παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και από άλλες δυνάμεις, που δεν είναι δική μας εκτίμηση, είναι αλήθεια αυτό, έκαναν πλάτες στο ΣΥΡΙΖΑ.

Αλήθεια συνάδελφοι, δεν γνωρίζουμε την ΝΔ και ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση; Δεν την πολεμήσαμε; Δεν αναμετρηθήκαμε μαζί της; Την αξιολόγησε του Μπτσotάκη ποιος την άφησε στα χαρτιά; Το λέμε καθαρά: Σιγά μη φοβηθούμε οποιαδήποτε κυβέρνηση θα έρθει μετά. Εδώ θα είμαστε με τα Συνδικάτα, με την Οργάνωσή μας, για να τους κόψουμε τη φόρα και το δρόμο.

As μην επενδύουν όμως πολιτικά ορισμένες συνδικαλιστικές δυνάμεις, ιδιαίτερα οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στο φόβο της δεξιάς και στη λογική του μικρότερου κακού. Στη λογική του μικρότερου κακού ψηφίστηκε ο νόμος για τις απολύσεις των Αναπληρωτών. Στη λογική του μικρότερου κακού ακούσαμε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στο ΣτΕ να λέει ότι, καλώς κόπηκε 13^{ος} και 14^{ος} μισθός για να σωθεί ο 12^{ος}.

Στη λογική του μικρότερου κακού για να σωθεί το ασφαλιστικό ήρθε ο Νόμος Κατρούγκαλου που περικόπτει συντάξεις και στέλνει τον Εκπαιδευτικό με τη μαγκούρα στο χέρι μέχρι τα 67 να κάνει μάθημα στα εγγόνια του.

Δεν έχουν το δικαίωμα να μιλάνε για όσα κακά θα έρθουν, όλοι όσοι πολιτικά και συνδικαλιστικά ξέπλυναν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Οι καλύτεροι χορηγοί της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, είναι αυτοί που έλεγαν ότι θα σκίσουν με ένα νόμο τα μνημόνια και έφεραν 3^ο μνημόνιο. Όσοι μας έλεγαν ότι θα υπερασπιστούν τα εργατικά δικαιώματα και έφεραν νόμο για το τσάκισμα του απεργιακού δικαιώματος. Νόμο που ο Άδωνις Γεωργιάδης δήλωνε ότι πήγαινε με χέρια και πόδια να τον ψηφίσει στη Βουλή. Αν είναι δυνατόν!

Δεν μπορούν να μιλάνε για προοδευτικό μέτωπο ενάντια στην ακροδεξιά, αυτοί που 4 χρόνια κυβερνούσαν με τους Καμμένους, αυτοί που έκαναν ευρωβουλευτή την Κουντουρά, αυτοί που έχουν στα ψηφοδέλτιά τους την Παπακώστα, που μας έλεγε ότι οι μετανάστες είναι κατσαρίδες. Αυτά είναι ντροπή. Αυτοί που εδώ και 4 χρόνια καθυστερούν την δίκη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, αντί να τους κλείσουν μέσα από την πρώτη μέρα.

Η κυβέρνηση αυτή του ΣΥΡΙΖΑ συκοφάντησε την έννοια της προόδου. Έντυσε και αυτή είναι η μεγαλύτερη προσφορά της προς το σύστημα σκληρά μέτρα, αντιλαϊκά, με ένα δήθεν φιλολαϊκό μανδύα. Συκοφάντησε ακόμα και την έννοια της Αριστεράς, τους μακρόχρονους αγώνες και τις θυσίες του λαού μας. Οι αθεόφοβοι μέχρι και τον διαβολικά καλό Τραμπ, έτσι τον χαρακτήρισαν, έκαναν πρωτοκλασάτη μούρη στη χώρα μας. Διαβολικά καλό χαρακτήριζαν τον Πρόεδρο των ΗΠΑ. Θα τρίζουν τα κόκκαλα του Μπελογιάννη και του Λαμπράκη συνάδελφοι.

Αλλά ας ξέρουν ορισμένοι, ότι σε τούτα δω τα μάρμαρα, κακιά σκουριά δεν πιάνει.

Η καταδίκη του ΣΥΡΙΖΑ και των συνδικαλιστικών του δυνάμεων, δεν μπορεί και δεν πρέπει να οδηγήσει στην αναπαλαίωση της ΝΔ, του χρεοκοπημένου ΠΑΣΟΚ, που είναι λογικό ο συνάδελφος εδώ της ΔΗΣΥ, να μην έχει αγωνία για το ποιος θα είναι κυβέρνηση, γιατί αυτή τη στιγμή ως σφήνα μπορεί να είναι και με τον έναν και με τον άλλον, την ίδια στρατηγική υπηρετούν.

Σε όλα τα επίπεδα συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτό που πρέπει να μας νοιάζει είναι να δυναμώσουμε η καθημερινή δράση και ο αγώνας και στις εκλογές για το νέο Δ.Σ. και στις βουλευτικές εκλογές, χρειάζεται να

σκεφτούμε το εξής ζήτημα: Αυτό που διακυβεύεται για τους χιλιάδες συναδέλφους, δεν είναι και το λέμε καθαρά, ποια θα είναι η επόμενη κυβέρνηση, ποια θα είναι η ψαλίδα ανάμεσα στη ΝΔ και στο ΣΥΡΙΖΑ, αν θα υπάρχει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Αυτό που κρίνεται είναι, πόσο ψηλά θα είναι η δύναμη διεκδίκησης υπέρ των δικών μας αναγκών. Χρειάζεται να το σκεφτούμε καλά συνάδελφοι, ποια δύναμη ήταν δίπλα μας; Και αυτό να γίνει κριτήριο.

Όταν όλοι εδώ από αυτή την αίθουσα, όχι μόνο από την πλευρά αυτή, απ' όλη την αίθουσα, όχι από την πλευρά μόνο του ΠΑΜΕ, ήμασταν έξω από το Μαξίμου και τη Βουλή και τρώγαμε χημικά και ξύλο και μας ανοίγανε τα κεφάλια, όταν όλοι μαζί παλεύαμε απέξω, μέσα στη Βουλή, όλα τα κόμματα ήταν απέναντί μας, ψήφιζαν απολύσεις.

Μόνο το ΚΚΕ συνάδελφοι στάθηκε δίπλα στα δίκαια αιτήματά μας. Αυτή είναι η αλήθεια και ας το σκεφτούμε. Την επόμενη μέρα χρειαζόμαστε πάνω απ' όλα ένα δυνατό και αποφασισμένο Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Η σημερινή πλειοψηφία της ΔΟΕ απέδειξε στη πράξη ότι δεν μπορεί και δεν θέλει ν' αναλάβει ρόλο οργανωτή της πάλης. Δεν αποδέχεται ούτε καν το αίτημα για τη μονιμοποίηση των Αναπληρωτών. Δυστυχώς, το χαρακτηρίζει, όπως και ο ίδιος ο Γαβρόγλου λαϊκισμό. Τι είναι αυτό αλήθεια; Συμβολή στην οργάνωση του αγώνα, ή υπονόμηση;

Δεν έδωσε αυτή η πλειοψηφία καμία από τις μεγάλες μάχες για τις συντάξεις. Καλούσε απλά και μόνο τους συναδέλφους να εναποθέτουν ελπίδες στα δικηγορικά γραφεία.

Έβαλε πλάτη, δυστυχώς εμείς λέμε και με την στήριξη των Παρεμβάσεων στη κυβερνητική εξαπάτηση με τη δίχρονη και όχι μόνο αυτό, γιατί μας έλεγαν, εντάξει, ας γίνει ο νόμος κουτσός, θα διεκδικήσουμε την υλοποίησή του στη πράξη. Σε κανέναν αγώνα, σε καμία κινητοποίηση Σωματείου, Συλλόγου Γονέων, όπως και προχθές στο Υπουργείο Παιδείας, όταν σαν Σωματεία, οι γονείς μαζί διεκδικούσαν όρους και προϋποθέσεις, καμία δύναμη δεν στήριξε αυτό τον αγώνα. Καμία.

Στρώνει το δρόμο για τις αντιδραστικές αλλαγές στην Ειδική Αγωγή και την αξιολόγηση. Έβαλε πλάτη στην απαράδεκτη μεθόδευση με τις ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης. Προετοιμάζεται, αν και δεν θα της είναι τόσο εύκολο όσο νομίζει, να υιοθετήσει την αντιδραστική εισήγηση για την αξιολόγηση. Τι στάση είναι αυτή βρε συνάδελφοι; Αναρωτιόμαστε. Είναι στάση που υπερασπίζει το ρόλο του Συνδικάτου;

Θέλουμε να πούμε και κάτι ακόμα κλείνοντας, γιατί θα σεβαστούμε το χρόνο. Και θέλουμε αυτό να το ακούσουν καλά και να το καταλάβουν, αυτές οι δυνάμεις που μιλούν στο όνομα της υπεράσπισης της ΔΟΕ, είτε κάποιοι άλλοι που έχουν κάνει καραμέλα το αντιδραστικό και επικίνδυνο ιδεολόγημα του κομματικού συνδικαλισμού.

Εμείς συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είμαστε από εκείνες τις δυνάμεις και απ' αυτούς τους συνδικαλιστές που κρύβουμε την ταυτότητά μας.

Ούτε φοράμε μάσκες, ούτε φυσικά αντιμετωπίζουμε το Συνδικάτο με όρους κόμματος. Δίνουμε τη μάχη καθαρά, ανοιχτά με τις θέσεις μας, την δράση μας και κυρίως με τη στάση ζωής μας. Το πιστεύουμε, το λέμε ανοιχτά και καθαρά.

Θέλουμε η ΔΟΕ, μία από τις μεγαλύτερες και πιο ιστορικές Ομοσπονδίες στο Δημόσιο, ν' αλλάξει ρότα και προσανατολισμό στη δράση της.

Θέλουμε να πάψει με τις θέσεις και την στάση της να γίνεται στήριγμα της εκάστοτε αντιλαϊκής πολιτικής και να γίνει αυτό το Συνδικάτο των Δασκάλων και του λαού που μαζί με το λαό παλεύει για μόρφωση, δουλειά, ζωή με δικαιώματα.

Αυτό συναδέλφισσες και συνάδελφοι είναι το πιο νέο, το πιο σύγχρονο, το πιο προοδευτικό. Είναι στο χέρι όλων μας ν' ανοίξει ο δρόμος γι' αυτή την προοπτική, να πάρουν οι εργαζόμενοι, οι Εκπαιδευτικοί μαζί μ' αυτούς τον πλούτο που παράγουν στα χέρια τους, την τύχη στα χέρια τους, να γίνει πράξη η Παιδεία των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Κλείνω συνάδελφοι και συναδέλφισσες με το εξής: Η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, ο συνδυασμός που στηρίζει το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο, όλοι οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που συσπειρώνονται στις γραμμές του ταξικού Συνδικαλιστικού Κινήματος, ένα μπορούμε να δηλώσουμε και να δεσμευθούμε: Με αυταπάρνηση, με αφοβία, με σεμνότητα, το επόμενο διάστημα θα δώσουμε τη μάχη απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική, απέναντι στο κράτος και τους μηχανισμούς τους, απέναντι στους εκμεταλλευτές μας.

Έχουμε βαθιά πεποίθηση ότι οι εργαζόμενοι μπορούν ν' αλλάξουν την κατάσταση. Πάντοτε αυτό μας διδάσκει η ιστορία, ότι όταν ένας λαός αποφάσιζε να πάρει την τύχη στα χέρια του, τα κατάφερνε, νικούσε.

Η ιστορία μας διδάσκει ότι μόνο όταν έχεις στο επίκεντρο του αγώνα σου, όλο το γήπεδο, τον πραγματικό αντίπαλο, το ίδιο το σύστημα το εκμεταλλευτικό, τότε μόνο μπορείς να έχεις κατακτήσεις και στο σήμερα.

Αν σέρνεσαι πίσω από αντιλαϊκές κυβερνήσεις, αν καλλιεργείς αυταπάτες, αν προσπαθείς να βρεις μέσες λύσεις, αν προσπαθείς να διαχειριστείς το σύστημα και να έχεις ένα Συνδικάτο θεσμικό εταίρο αυτού του συστήματος, θα μετράς ήττες και ήττες.

Θέλουμε, μπορούμε ν' αποτρέψουμε μια τέτοια προοπτική, έχουμε τη δύναμη στα χέρια μας. Αυτή τη δέσμευση μπορούμε να την δώσουμε και κάτι ακόμα, πιο ισχυροί, πιο μπροστά, πιο αποφασιστικά, γι' αυτό μπορούμε να υποσχεθούμε, γι' αυτό είμαστε σίγουροι, εκεί μπροστά θα είμαστε πάντα όποτε και όπου χρειαστεί. Καλή δύναμη στους αγώνες που έχουμε. Μπορούμε να τα καταφέρουμε.

ODILE CORDELIER

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ETUCE

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες
Αγαπητοί φίλοι και φίλες
Χαίρομαι που βρίσκομαι
πάλι στην Αθήνα λίγους
μήνες μετά το έκτακτο
συνέδριο της ETUCE, της
Ευρωπαϊκής Επιτροπής
Συνδικάτων για την Εκ-
παίδευση, που έγινε το
Νοέμβριο. Σας μεταφέρω
τους θερμούς χαιρετι-

σμούς όλων των μελών του Γραφείου της ETUCE, και ειδικά της Susan Flocken της Διευθύντριας για την Ευρώπη καθώς και της Προέδρου της ETUCE Christine Blower. Θα ήθελα για άλλη μια φορά να σας ευχαριστήσω για τη βοήθεια και την πολύ σημαντική συνεργασία σας στη διοργάνωση ενός τόσο σημαντικού γεγονότος για την ETUCE και τις οργανώσεις μέλη της.

Τον περασμένο Φλεβάρη η ETUCE απηύθυνε ένα κάλεσμα δράσης προς όλα τα μέλη της για την υποστήριξη του αιτήματός σας για την αναγκαιότητα πρόσληψης χιλιάδων μόνιμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη των αναγκών της δημόσιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Ως ακτιβιστές συνδικαλιστές γνωρίζουμε ότι το επάγγελμα του εκπαιδευτικού, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε ορισμένες άλλες χώρες της Ευρώπης αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις όπως είναι οι μόνιμες προσλήψεις (κάτι πολύ σημαντικό), η ποιότητα της επιμόρφωσης του πρωτοδιοριζόμενου συνάδελφου, η επαγγελματική εξέλιξη, οι καλύτεροι μισθοί, οι καλύτερες συνθήκες εργασίας και οι αξιοπρεπείς συντάξεις.

Με την ευκαιρία αυτού του χαιρετισμού προς το Συνέδριό σας θέλω να επαναβεβαιώσω μερικές από τις βασικές μας αρχές που καθοδηγούν τις δράσεις και τις πρωτοβουλίες μας.

Η ETUCE θεωρεί ότι τα συνδικάτα εκπαίδευσης έχουν και τη δυνατότητα και τα εργαλεία ώστε και να ασκήσουν επιρροή και να διαμορφώσουν τις πολιτικές εκπαίδευσης και επιμόρφωσης. Το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης θα πρέπει να διαμορφωθεί σύμφωνα με τις παρακάτω αρχές.

1. Η εκπαίδευση είναι ένα ανθρώπινο δικαίωμα και ένα δημόσιο αγαθό και αυτό οφείλει να γίνει σεβαστό και να ενδυναμωθεί μέχρι το 2030 κατά την εφαρμογή της πρώτης αρχής του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων

2. Σεβασμός στην εθνική επάρκεια στην εκπαίδευση και στο διαφορετικό των εκπαιδευτικών συστημάτων
3. Οι εκπαιδευτικοί θα βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των προτεραιοτήτων των εκπαιδευτικών συστημάτων ώστε να διασφαλιστεί ότι το επάγγελμα του εκπαιδευτικού αναγνωρίζεται ως υψηλής αξίας με έναν μισθό που θα αρμόζει και με καλές συνθήκες εργασίας
4. Ενδυνάμωση της δημοκρατικής διακυβέρνησης της εκπαίδευσης και της συνεργασίας σε επίπεδο ηγεσίας στα σχολεία με τη συμμετοχή των συνδικάτων εκπαίδευσης στο πλαίσιο ενός αποτελεσματικού κοινωνικού διαλόγου
5. Εγγυημένη υποστήριξη στην επένδυση σε μια υψηλής ποιότητας εκπαίδευση, και επίσης περισσότερη επένδυση ώστε να διευκολύνεται η καινοτομία και δημιουργικότητα με τον καλύτερο δυνατό εξοπλισμό μάθησης και διδασκαλίας στα σχολεία
6. Βελτίωση των εκπαιδευτικών συστημάτων ώστε να φτάσουμε σε μία ίση ποιοτικά ψηλού επιπέδου εκπαίδευση για όλους τους μαθητές
7. Μείωση των κοινωνικοοικονομικών μειονεκτημάτων τα οποία οδηγούν σε χαμηλή σχολική επίδοση
8. Να φτάσουμε στο επίπεδο της πλήρους συμπερίληψης και ισότητας για όλους στην εκπαίδευση

Dear colleagues,

Dear friends,

It is nice to be back to Athens some months after the ETUCE Special Conference which was held on 27 and 28 November. Let me bring you the warm greetings from all the members of ETUCE Bureau, especially Susan Flocken, the European Director and Christine Blower, ETUCE President. I would like to thank you again for your help and great cooperation to organise such an important event for ETUCE and all its member organisations.

Mid-February ETUCE sent a call on action to all ETUCE member organisations to support your demands about the necessity to achieve the recruitment of thousands permanent teachers to meet the needs of public education in Greece.

As trade union activists, we are aware of the fact that the teaching profession not only in Greece but in some other European countries faces numerous challenges such as recruitment and retention (a very important issue), the quality of initial teacher training and professional development as well as better salaries, better working conditions and decent pensions.

Let me take the opportunity of addressing your Congress to reassert some basic principles that are guiding our actions and initiatives.

ETUCE considers that education unions have the capacity and tools to influence and shape future education and training policies. The future of public education should be shaped according to the following principles.

1. Education is a human right and a public good and this has to be respected and strengthened by 2030 while implementing the 1st principle of the European Pillar of Social Rights;
2. Respect national competence in education and the diversity of education systems;
3. Place teachers in the forefront of priorities of education systems to ensure that the teaching profession is highly valued with appropriate salary and good working conditions;
4. Strengthen democratic governance of education and collaborative leadership in schools with the involvement of education trade unions in the framework of effective social dialogue;
5. Ensure sustainable investment in high quality education and invest more in order to facilitate innovation and creativity with the best learning and teaching equipment in schools.
6. Improve education systems to reach an equally high level education for all students without any discrimination;
7. Reduce socio-economic disadvantages which result in low achievement in schools;
8. Reach full inclusiveness and equality in education for all;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΔΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ε.Ε. ΑΔΕΔΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι, χαιρετίζω την σημερινή 88η Συνέλευση της ΔΟΕ. Να τους ευχαριστήσω εκ μέρους της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ αλλά και ως δάσκαλος για την παρουσία σας στο Συνέδριο, το οποίο γίνεται με δύο ιδιαιτερότητες.

Πρώτη ιδιαιτερότητα είναι ότι, έχουμε ένα Συνέδριο δύο μόλις εβδομάδες πριν από τις εθνικές εκλογές στη χώρα μας και μια δεύτερη ιδιαιτερότητα είναι, σύμφωνα με αυτά που μας έχει πει και η επίσημη ελληνική κυβέρνηση, από την 20η Αυγούστου του παρελθόντος χρόνου επιτέλους μπήκαμε στη μεταμνημονιακή περίοδο.

Εμείς φυσικά σαν οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα δεν το κάνουμε αυτό αποδεκτό, γιατί ξέρουμε ότι, δυστυχώς η χώρα μας είναι ακόμα σε περίοδο μνημονίων. Είναι ακόμα υπό καθεστώς εποπτείας, είναι ακόμα υπό καθεστώς παρακολούθησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα 8 χρόνια των μνημονίων, ήταν 8 χρόνια που οδήγησαν την χώρα μας στην απώλεια του 25% του ΑΕΠ. Ήταν τα μνημόνια που οδήγησαν τους εργαζόμενους της χώρας μας σε απώλειες από 25% έως 40% του εισοδήματός μας. Ήταν τα μνημόνια που οδήγησαν τους συνταξιούχους σε απώλειες μέχρι και 50%. Ήταν τα μνημόνια που οδήγησαν στην φτωχοποίηση του 1/3 του ελληνικού λαού, σύμφωνα και με τα τελευταία στοιχεία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητές συναδέλφισσες, η κυβέρνηση λέει ότι είμαστε πλέον σε μία κανονικότητα. Ότι είμαστε πλέον κράτος που η εθνική κυβέρνηση αποφασίζει για τις τύχες του λαού μας. Αυτό όμως δεν συμβαίνει γιατί όλοι ξέρουμε ότι οι διαρκείς –όπως προείπα –έλεγχοι, είναι κάθε 3 μήνες, και ότι είμαστε υπό καθεστώς επιτήρησης και ότι οι αποφάσεις των τριτοκλών, ορίζουν τα πάντα στη χώρα μας.

Για μας δεν υπάρχει κανονικότητα με υπερπλεόνασμα της τάξης του 3,5% και 4,5%. Δεν υπάρχει κανονικότητα από τη στιγμή που αυτό το υπερπλεόνασμα στραγγίζει τις τσέπες των εργαζόμενων ακόμα και σήμερα και μέχρι το 2022 τουλάχιστον. Δεν υπάρχει κανονικότητα όταν θα υπάρχουν πλεονάσματα της τάξης του 2% μέχρι το 2060, τουλάχιστον για τα επόμενα 40 χρόνια, δηλαδή. Δεν υπάρχει κανονικότητα όταν ο εθνικός πλούτος της χώρας μας είναι υποθηκευμένος μέχρι το 2110 περίπου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα χρόνια που περάσαμε ήταν πολύ δύσκολα και θα συνεχίσουν να είναι δύσκολα. Η ΑΔΕΔΥ όλα αυτά τα χρόνια έχει δώσει σκληρούς αγώνες και έχει καταφέρει αρκετές επιτυχίες στην προάσπιση των δικαιωμάτων και στην επίλυση των προβλημάτων των εργαζόμενων.

Συνεχίζει και θα συνεχίσει αυτό τον αγώνα με την βοήθεια όλων των συναδέλφων στο Δημόσιο. Θα συνεχίσουμε να δίνουμε τον αγώνα και σε ένα δύσκολο και

ζοφερό περιβάλλον, όπως είναι το σημερινό, που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία 10-15 χρόνια ενάντια στο συνδικαλιστικό κίνημα και στους δημοσίους υπαλλήλους.

Ένα δυσμενές περιβάλλον, που δυστυχώς κατάφερε το πολιτικό σύστημα και τα ΜΜΕ να περάσουν στην πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας.

Η ΑΔΕΔΥ θα συνεχίσει να δίνει τον αγώνα σύμφωνα με τις αποφάσεις των Γενικών της Συμβουλίων, για όλα τα μεγάλα θέματα που μας απασχολούν.

Έδωσε και δίνει τον αγώνα για την επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, όπως ήταν μέχρι πριν το πρώτο μνημόνιο, μέχρι πριν το Μάιο του 2010.

Ξέρουμε ότι δυστυχώς σε αυτό το θέμα που είναι το πρωτεύον για μας στην ΑΔΕΔΥ, έχουμε αντιμετωπίσει και έχουμε βρει μπροστά πολλά εμπόδια.

Ξεκινήσαμε δικαστικό αγώνα. Πήρε, όπως όλοι ξέρουμε, την 17η Δεκεμβρίου του '18 του παρελθόντος έτους, το 6ο Τμήμα του ΣτΕ απόφαση υπέρ των δίκαιων αιτημάτων μας. Ποιο ήταν το δίκαιο αίτημά μας: Ότι κρίθηκε αντισυνταγματική η περικοπή του 13ου και 14ου μισθού. Εκδικάστηκε η υπόθεση την 1η Φεβρουαρίου, όπως όλοι γνωρίζουμε και η εισήγηση ήταν θετική υπέρ μας. Ευελπιστούσαμε και ήμασταν σίγουροι ότι θα κριθεί και στην Ολομέλεια αντισυνταγματικό το μέτρο της περικοπής του 13ου και 14ου μισθού.

Δυστυχώς διαρροές μέχρι πριν από ενάμιση μήνα μας υποχρεώνουν να μην είμαστε αισιόδοξοι. Διαρροές που λέγανε ότι η Ολομέλεια του ΣτΕ αποφάσισε ότι ήταν συνταγματική η περικοπή των δύο μισθών. Για την ΑΔΕΔΥ οι διαρροές περιμένουμε να μην επαληθευτούν. Έχουμε ακόμα έστω και ελάχιστες μύχιες ελπίδες μήπως αυτό είναι μία απλή φημολογία. Όμως το κυριότερο που εμείς διεκδικούμε είναι ότι, ό,τι και να γίνει σ' αυτή την απόφαση ο αγώνας ο δικός μας δεν θα σταματήσει και δεν θα είναι ένας αγώνας μόνο δικαστικός. Θα είναι ένας αγώνας που όπως τονίσαμε και στους αρμόδιους υπουργούς, πολυμέτωπος για αυτό καλούμε την Κυβέρνηση να δώσει λύση στο δίκαιο αίτημά μας με πολιτική απόφαση.

Για μας πλέον η κυβέρνηση η απερχόμενη, όπως φαίνεται και η κυβέρνηση που τυχόν θα έρθει μετά από δύο εβδομάδες, οφείλει να δώσει μια ξεκάθαρη λύση. Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού όπως ήταν πριν το Μάιο του 2010 και όχι επιδόματα της τάξης των 500€ και 250€. Μόνο και μόνο τότε η ΑΔΕΔΥ και το Συνδικαλιστικό Κίνημα του Δημοσίου θα είναι ικανοποιημένο.

Εδώ οφείλω να πω ότι, δεν είναι ευσώιωνα τα μηνύματα, που έχουμε γιατί και στην τελευταία συνάντηση που κάναμε, δυστυχώς ο κ. Τσακαλώτος μας είπε of the record, ότι η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού ακόμα και στη Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ αν την βάλεις, το 80% θα είναι αντίθετο. Γιατί η ελληνική κοινωνία μας λέει, δεν την θέλει αυτή την επαναφορά, είναι ενάντια.

Ένας αριστερός υπουργός, λοιπόν, σαν τον κ. Τσακαλώτο αυτά τα σήματα που μας στέλνει αποτελούν ένδειξη ότι το θέμα δεν κινείται στην σωστή κατεύθυνση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεύτερο μεγάλο θέμα, οι προσλήψεις. Η υποστελέχωση του Δημοσίου είναι μεγάλη. Άμεση κάλυψη όλων των οργανικών κενών του Δημοσίου είναι η απαίτηση του οργανωμένου Συνδικαλιστικού Κινήματος και δεν μας καλύπτει ούτε και η απόφαση-επιτυχία της κυβέρνησης του ένα προς ένα, μία συνταξιοδότηση, μία πρόσληψη.

Εμείς λέμε, ειδικά για τον ευαίσθητο χώρο της Υγείας και της Παιδείας, επιπλέον προσλήψεις, τουλάχιστον μία αποχώρηση – δύο προσλήψεις, ή μία αποχώρηση – τρεις προσλήψεις, ούτως ώστε σε βάθος τουλάχιστον 5ετίας να επέλθει μία εξισορρόπηση των δεινών και της αποδυνάμωσης της Δημόσιας Διοίκησης την τελευταία 8ετία.

Φυσικά ούτε λόγος για τα «παπαγαλάκια» κυβερνητικών στελεχών του μέλλοντος, που μιλάνε για πέντε συνταξιοδοτήσεις και μια πρόσληψη. Σ' αυτό το θέμα είμαστε κάθετοι και θα επιδιώξουμε το καλύτερο δυνατό. Η αποδυνάμωση του Δημόσιου Τομέα δεν πάει άλλο. Τα οκτώ χρόνια των μνημονίων έχουν μειώσει του Δημόσιου Τομέα κατά 127.000 δημοσίους υπαλλήλους, κατά 25% του ανθρώπινου δυναμικού στη Δημόσια Διοίκηση.

Όλοι ξέρουμε ότι, για να λειτουργήσει ειδικά η Δημόσια Υγεία και η Δημόσια Παιδεία, πρέπει να γίνουν τουλάχιστον άμεσες προσλήψεις 45.000 δημοσίων Υπαλλήλων στο χώρο της Υγείας και της Παιδείας.

Τρίτο. Ασφαλιστικό – Συνταξιοδοτικό – Κατάργηση του Νόμου Κατρούγκαλου, του ανθρωποκτόνου Νόμου Κατρούγκαλου, ο οποίος ξέρουμε τι έχει επιφέρει στην ελληνική κοινωνία. Μειώσεις 50% στις συντάξεις όλων των εργαζομένων στη πατρίδα και όχι μόνο του Δημοσίου.

Εμείς ζητάμε ένα νέο Νόμο εξαρχής. Δεν είναι δυνατόν ένας διάτρητος Νόμος με 29 τροποποιήσεις σε μόλις 3 χρόνια να είναι εν ισχύ.

Ζητάμε ένα δίκαιο δημοκρατικό ασφαλιστικό νόμο, ένα δίκαιο ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό σύστημα, που να παρέχει στους συνταξιούχους συνθήκες διαβίωσης τουλάχιστον στα πλαίσια της αξιοπρέπειας.

Ζητάμε πάνω απ' όλα ένα νόμο ο οποίος δεν θα διαχωρίζει τους συνταξιούχους σε παλιούς και σε νέους. Δεν είναι δυνατόν συνάδελφοι με μία μέρα διαφορά στη σύνταξή τους μεταξύ 12ης Μαΐου του '16 και 13ης Μαΐου του '16 να έχουν διαφορά στη σύνταξή τους από 24 έως 38%.

Εδώ πρέπει να πούμε ότι είχαμε και μία επιτυχία. Κατορθώσαμε με ενέργειες που για πρώτη φορά η ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με το Σύλλογο Συνταξιούχων «ΑΞΙΑ» είχε αναδείξει και ήταν οι συντάξεις χρείας. Συντάξεις οι οποίες είχαν περικοπεί κατά 20 εκατοστιαίες μονάδες από το 70% στο 50% και πάνω απ' όλα συντάξεις που δεν επέτρεπαν ακόμα και στο σοβαρό θέμα του θανάτου, συνταξιούχους άνδρες και γυναίκες να πάρουν σύνταξη, ειδικά αν ήταν κάτω από 55 χρονών.

Καταφέραμε με τις παρεμβάσεις μας να γίνει δεκτό ότι, πλέον επανέρχονται οι συντάξεις χρείας στο 70%, ανεξαρτήτου και ορίου ηλικίας.

Θα ήθελα ακόμα να αναφέρω ότι, στο συνταξιοδοτικό-ασφαλιστικό έχουμε βάλει στους αρμόδιους Υπουργούς και το θέμα της ιδιαιτερότητας συνθηκών εργασίας των εκπαιδευτικών και των συναδέλφων στο χώρο της Υγείας.

Δεν μπορούν οι Εκπαιδευτικοί με 62, 65 και 67 έτη ηλικίας να παρέχουν υπηρεσίες μέσα στο σχολείο.

Δεν μπορεί το χάσμα γενεών μεταξύ ενός 4χρονου παιδιού και μιας 65χρονης και 67χρονης Εκπαιδευτικού-Νηπιαγωγού να λειτουργήσει προς όφελος της Παιδείας.

Δεν μπορεί στο πρόσωπο της μάνας ή της γιαγιάς πλέον να βλέπουμε προγιαγιάδες και προπαπούδες.

Άρα, λοιπόν, είναι βασικό και πρέπει και το καινούργιο Προεδρείο της ΔΟΕ σε συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ, να δει την ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος των εκπαιδευτικών και να θέσουμε τη μείωση της συνταξιοδοτικής περιόδου κατά 5 έως 7 έτη.

Κανένας Εκπαιδευτικός μετά τα 60 ή το πολύ 62 χρόνια μέσα στην αίθουσα.

4)Αξιολόγηση. Μεγάλος λόγος εδώ και 28 μήνες. Ήταν η ΑΔΕΔΥ, η πρώτη Συνομοσπονδία που έβαλε αυτό το σοβαρό θέμα στις 15 Μαρτίου του 2017.

Ήμασταν εμείς που από τότε μέχρι και σήμερα 28 μήνες δίνουμε τον αγώνα για ένα δίκαιο σύστημα αξιολόγησης. Μιας αξιολόγησης χωρίς τιμωρητικούς όρους, μιας αξιολόγησης χωρίς καμιά σύνδεση με το μισθολόγιο. Μιας αξιολόγησης που θα είναι υποβοηθητική και μόνο, ακόμα και στους συναδέλφους οι οποίοι υπολείπονται. Μιας αξιολόγησης που δια μέσου σεμιναρίων και επιμόρφωσης, ακόμα και τους συναδέλφους που υστερούν θα μπορεί να τους εντάξει ξανά στην εργασία.

Ευτυχώς οι φωνές οι οποίες ακούγονται τώρα τελευταία και από διάφορες πολιτικές δυνάμεις κινούνται προς αυτή την κατεύθυνση.

Εμείς θα συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα για την αξιολόγηση, έναν αγώνα τον οποίο, όπως είπα, σχεδόν εδώ και 2,5 χρόνια δίνουμε, ξεδεύοντας τεράστιο συνδικαλιστικό κεφάλαιο και ενημερώνοντας απ' άκρου εις άκρον όλα τα Νομαρχιακά Τμήματα της ΑΔΕΔΥ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, φυσικά για το θέμα της αξιολόγησης εννοείται ακόμα ότι η απεργία-αποχή είναι εν ισχύ. Είχαμε το τελευταίο διάστημα και μία εξέλιξη πάνω στο θέμα αυτό με την απόσυρση επιτέλους από την κα Ξενογιαννακοπούλου της επαίσχυντης τροπολογία της κα Γεροβασίλη που απαγόρευε στους συναδέλφους που συμμετείχαν στον ιερό δικαίωμα της απεργίας να διεκδικήσουν ανεξαρτήτως των προσόντων τους θέσεις ευθύνης στο δημόσιο. Επίσης, θα συνεχίσουμε τον αγώνα ούτως ώστε οι αξιολογητές του μέλλοντος στο Δημόσιο Τομέα να μην είναι κομματικοί εγκάθετοι της κάθε κυβέρνησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι τα ΒΑΕ μπορεί να μη άπτονται των δασκάλων ή των συναδέλφων της δευτοβάθμιας εκπαίδευσης όμως η ΑΔΕΔΥ δίνει και για αυτό το αίτημα έναν μεγάλο αγώνα [που αφορά 95.000 του Δημοσίου ειδικά εργαζομένους στην ΠΟΕ ΟΤΑ, στην ΠΟΕΔΗΝ, καθώς ακόμα και σε 12 Ομοσπονδίες του Δημόσιου Τομέα, ώστε να μην καταργηθούν τα επιδόματα της ανθυγιεινής εργασίας αλλά να παραμείνουν ως έχουν και να επεκταθούν και στους συναδέλφους με ελαστικές μορφές εργασίας. Ακόμα οι συνάδελφοι του Δημοσίου που είναι με καθεστώς ΒΑΕ να τυγχάνουν τουλάχιστον μια 5ετίας ελάφρυνσης στο συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα.

Φυσικά ο αγώνας, αγαπητοί συνάδελφοι, συνεχίζεται και σε όλα τα άλλα επίπεδα, όπως είναι και στο θέμα της μείωσης των επιτοκίων για στεγαστικά δάνεια, στη προστασία των συναδέλφων που με διαφορετικούς όρους εργασίας και διαφορετικές συνθήκες πριν την

κρίση, πήρανε δάνεια και σήμερα δεν μπορούν να τα αποπληρώσουν.

Εμείς ζητάμε ιδιαίτερες ευνοϊκές ρυθμίσεις από τα πιστωτικά ιδρύματα, ή μηδενισμό των επιτοκίων τουλάχιστον για μια 8ετία-10ετία, ούτως ώστε οι Εκπαιδευτικοί και όλοι οι συνάδελφοι του Δημόσιου να μπορούν ν' ανταπεξέλθουν σ' αυτές τις ανάγκες.

Ακόμα πρέπει να δούμε και το θέμα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στων εργαζομένων στο Δημόσιο που δυστυχώς όλες οι ομοσπονδίες αλλά και η ΑΔΕΔΥ το έχουμε ξεχάσει, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο να πληρώνουν από την τσέπη τους κάθε δαπάνη για την υγεία τους ή για τα φάρμακα που τους χρειάζονται στην καθημερινότητά τους.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, καλείστε σήμερα όλοι εσείς εδώ, μέσα σε κλίμα συνεργασίας, ομοψυχίας, συνεννόησης και συναδελφικότητας να πάρετε αποφάσεις για το καλό όλων των συναδέλφων, για το καλό της Παιδείας, για το καλό των παιδιών του ελληνικού λαού, για ένα καλύτερο δημόσιο σχολείο.

Καλούμαστε, λοιπόν, όλοι να δώσουμε τον αγώνα για:

Δημόσια δωρεάν 14χρονη εκπαίδευση, με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση.

Για ένα ολοήμερο σχολείο με καθολική και υποχρεωτική αγωγή για όλους τους μαθητές.

Για κτιριακές υποδομές που θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του 14χρονου δημόσιου σχολείου.

Για την άρση των ρυθμίσεων του Π.Δ. 79/17 που ενσωμάτωσαν τις Υπουργικές αποφάσεις του Φίλη για το νέο σχολείο, οι οποίες υποβάθμισαν την λειτουργία του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου και Δημοτικού Σχολείου.

Για την στήριξη της Ειδικής Αγωγής.

Για την απόδοση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων για την πλήρη λειτουργία των Ολοήμερων Σχολείων και την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών.

Για την αναλογία Εκπαιδευτικών-μαθητών 1 προς 15 στο Νηπιαγωγείο και 1 προς 20 στο Δημοτικό Σχολείο.

Για μαζικούς διορισμούς μονίμων Εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των αναγκών της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου για το δημόσιο.

Για συνταξιοδοτικό που θα επιτρέπει στους Εκπαιδευτικούς να παρευρίσκονται και να διδάσκουν με αξιοπρέπεια μέσα στη τάξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να πω το εξής, η ΑΔΕΔΥ θα είναι πάντα δίπλα στους δημόσιους υπαλ-

λήλους, δίπλα στη ΔΟΕ, δίπλα στη μεγαλύτερη Ομοσπονδία που έχει στη δύναμή της, γιατί η επιτυχία του έργου της ΔΟΕ θα είναι επιτυχία όλων μας και θα αντικατοπτρίζει την πρόοδο της Παιδείας της χώρας μας, την καταξίωση του έλληνα δασκάλου.

Κλείνοντας θα κάνω μία παρατήρηση σ' αυτούς όλους που προσπαθούν βάζοντας διάφορα προσχώματα και αναχώματα, την κορυφαία στιγμή του κλάδου που είναι η Γενική Συνέλευση, να προσπαθούν να δώσουν άλλο τόνο και να κατευθύνουν προς αλλού την πραγματική αξία της Συνέλευσης.

Κάποτε οι παλαιότεροι θυμούνται στις πρώτες θέσεις, εδώ κάθονταν, Υπουργοί, Εκπρόσωποι του Κοινοβουλευτισμού και των Κομμάτων, Εκπρόσωποι Επιστημονικών Φορέων και πολλοί-πολλοί άλλοι.

Ήταν μία γιορτή όντως η Πανεργασιακή Συνέλευση. Ήταν μία ευκαιρία όλος ο πολιτικός κόσμος της Ελλάδας ν' ακούσει τα προβλήματα, να μιλήσει για τα προβλήματα, να δεσμευθεί για τα προβλήματα της απידείας.

Δυστυχώς, ενώ πέρασαν 45 χρόνια μεταπολίτευσης και δημοκρατίας, φθάσαμε στο σημερινό σημείο να μη μπορούμε να μιλήσουμε ενώπιον των υπευθύνων ανθρώπων οι οποίοι διαχειρίζονται τις τύχες της χώρας μας.

Εδώ θα μπορούσε κάλλιστα να είναι και ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, γιατί είμαστε η μεγαλύτερη επιστημονική κοινότητα. Δυστυχώς για ορισμένους δεν έχει φθάσει ο απόηχος των εκλογών πριν από ένα μήνα στα αυτιά τους. Δυστυχώς επιμένουν σε συνθήματα 10ετιών απαρχαιωμένα και συνθήματα τα οποία χρήζουν μόνο και μόνο μουσειακής αναφοράς. Με αυτή τη λογική, δεν θα πάει μπροστά ο κλάδος.

Ευχαριστώ.

ΦΙΛΙΟΣ ΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΕΔ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Εκπροσωπώντας την Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων μαζί με τον Αντιπρόεδρο της Οργάνωσης Απόστολο Σκουρουπάτη στην 88η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, μετα-

φέρουμε συναδελφικό και εγκάρδιο χαιρετισμό από το σύνολο του εκπαιδευτικού κόσμου στη Κύπρο.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου τον οποίο έχουμε ήδη ξεπεράσει θα προσπαθήσω πολύ σύντομα να θέσω ενώπιόν σας κάποιες σκέψεις οι οποίες απορρέουν και από την επί σειρά ετών συμμετοχή μου στις Γενικές Συνελεύσεις της ΔΟΕ. Πιο συγκεκριμένα, από το 2011 παρευρίσκομαι κάθε χρόνο στις Συνελεύσεις και παρακολουθώ με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις εργασίες τους.

Η 88η Γενική Συνέλευση που πραγματοποιείται φέτος θεωρώ ότι έχει τη δική της ξεχωριστή σημασία, γιατί πέρα από τις εποικοδομητικές και γόνιμες συζητήσεις που θα γίνουν στα εκπαιδευτικά και συνδικαλιστικά θέματα, στο πλαίσιο των εργασιών της θα αναδειχθεί και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Ένα Διοικητικό Συμβούλιο που είμαι βέβαιος ότι θα συνεχίσει να αγωνίζεται μεθοδικά και σθεναρά για την εκπαιδευτική ανάκαμψη και αναδίπλωση του Δημόσιου Σχολείου το οποίο έχει ομολογουμένως πληγεί σε πολύ μεγάλο βαθμό, εξαιτίας των Μνημονίων και της Οικονομικής Κρίσης.

Η γενικότερη κατάσταση και εικόνα σήμερα, σε σχέση με τα προηγούμενα δύσκολα χρόνια, φαίνεται να τυχάνει κάποιας βελτίωσης. Κάτι που αυξάνει τις ευθύνες του νέου Διοικητικού Συμβουλίου που θα εκλεγεί, αλλά και της ίδιας της Γενικής Συνέλευσης, να στοχοθετήσει τις προτεραιότητες των επιδιώξεων με τρόπο που να αρχίσει σιγά σιγά η επαναφορά και αποκατάσταση όσων αδίκως έχουν χαθεί το προηγούμενο διάστημα τόσο.

Πολύ σημαντικό ζήτημα που πρέπει το συντομότερο να διευθετηθεί είναι αυτό των μαζικών διορισμών. Επιτέλους, οι νέοι συνάδελφοι θα πρέπει να τύχουν σωστής αντιμετώπισης από το κράτος και ταυτόχρονα οι σχολικές μονάδες είναι ανάγκη να στελεχωθούν σωστά, στη βάση των πραγματικών αναγκών τους και όχι στη βάση των περικοπών και της λεγόμενης οικονομικής περισυλλογής που αποτελεί μεγάλο πλήγμα για το δημόσιο σχολείο.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Να μου επιτρέψετε πριν κατέβω από το βήμα, να καταθέσω μια δική μου διαπίστωση που απορρέει από τη δεκαετή εμπειρία μου ως Πρόεδρος της ΠΟΕΔ, την

οποία θα ήθελα να προσθέσω emphaticά σε όλα όσα διαβάζω στα συνθήματα και στα πανό που είναι αναρτημένα στη φετινή Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ: Η συνταγή της επιτυχίας των Οργανώσεών μας αλλά και γενικότερα του Συνδικαλιστικού Κινήματος είναι η ενότητα. Διαφορές ως προς τις θέσεις μας θα έχουμε πάντοτε. Άλλωστε, αυτό είναι θεμιτό και απόλυτα δημοκρατικό. Τις διαφορές αυτές, έχουμε υποχρέωση να προσπαθούμε να τις γεφυρώνουμε, να βρίσκουμε τις συναινετικές λύσεις όπως ορίζει η δημοκρατία και να προχωρούμε. Στις δύσκολες περιόδους όμως που όλοι βιώσαμε και βιώνουμε, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο, είναι σοφό και χρήσιμο ακόμη και τις διαφορές αυτές να τις αφήσουμε λίγο στην άκρη, να τις παραμερίζουμε, ώστε να βρούμε και να εμείνουμε σε αυτά που μας ενώνουν και να προχωρήσουμε σαν μια γροθιά για να μπορέσουμε να ανακάμψουμε, να θωρακίσουμε αλλά και να αναβαθμίσουμε το δημόσιο σχολείο.

Στην Κύπρο, η πρωτοφανής ενότητα όλων των Εκπαιδευτικών Οργανώσεων (Δημοτικής, Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης), με τις μεγαλειώδεις και αποφασιστικές κινητοποιήσεις που έγιναν το καλοκαίρι του 2018, καταφέραμε τελικά, μέσα από τον σωστό και θεσμοθετημένο διάλογο που απαιτήσαμε να γίνει για τα θέματα που υπήρξε σύγκρουση, όχι απλώς να τα διαφυλάξουμε, αλλά κερδίσαμε επιπλέον πράγματα προς όφελος τόσο του Κλάδου όσο και του Δημόσιου Σχολείου. Η προσπάθεια και ο αγώνας συνεχίζεται και έχοντας επιδείξει πραγματική δύναμη και αποφασιστικότητα σε όλους τους τομείς (κινητοποιήσεις, τεκμηριωμένα επιχειρηματολογία στις διαπραγματεύσεις, λήψη μέτρων που τηρήθηκαν ευλαβικά από το σύνολο του εκπαιδευτικού κόσμου κ.ά.) επιδιώκουμε την ποιοτική αναβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου μέσα από σωστά μελετημένες αλλαγές, καινοτομίες και μεταρρυθμίσεις που έχουν ως επίκεντρο τους/τις εκπαιδευτικούς και τα παιδιά.

Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία, την ευκαιρία που μας δίνετε κάθε χρόνο να παρακολουθούμε τις εργασίες των Συνελεύσεών σας και εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Γενικής σας Συνέλευσης. Καλούς αγώνες.

Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΖΑΓΛΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙΕΛΕ

Συνάδελφοι καλησπέρα, αγαπητέ Πρόεδρε και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αγαπητοί Σύεδροι και εκλεκτοί προσκεκλημένοι, μεταφέρω τους συναδελφικούς χαιρετισμούς και τις ευχές για την ευόδωση των εργασιών του Συνεδρίου σας, εκ μέρους του Δ.Σ. της ΟΙΕΛΕ.

Ταυτόχρονα επιτρέψτε μου να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες όλων των Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών, για την συμπαράσταση που για μια ακόμα φορά μας δείξατε, όταν ο Πρόεδρος & το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας βρεθήκαμε διωκόμενοι από τον πρώην Πρωθυπουργό της χώρας για την υπόθεση της νεκρής συναδέλφου μας Φώφης Μπουλούτα.

Η συμβολική και η ουσιαστική πράξη στήριξης από το Δ.Σ. της ΔΟΕ αποδεικνύει για μια ακόμα φορά πως το οργανωμένο Κίνημα της Εκπαίδευσης στέκει πέρα και πάνω από μικροκομματικές αντιθέσεις και τακτισμούς, πως είναι ακηδεμόνευτο και ανεξάρτητο.

Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι αναγκαία για τη δύσκολη περίοδο που έρχεται. Ανεξαρτήτως των όποιων πολιτικών εξελίξεων ένα είναι σίγουρο, οι φωνές που καλούν για την αυτονομία των Σχολικών Μονάδων, νοώντας όχι την εκπαιδευτική απελευθέρωση από περιορισμούς του αναλυτικού προγράμματος, αλλά την αποδέσμευσή τους από την κρατική εποπτεία, δυνάμουν.

Ο στόχος αυτών που ετοιμάζονται να εφαρμόσουν μία νεοφιλελεύθερη αντεπανάσταση στην εκπαίδευση είναι η πλήρης εμπορευματοποίηση του κοινωνικού αγαθού της παιδείας και η μετατροπή της σε είδος για λίγους.

Η εφαρμογή αυτών των μοντέλων δεν είναι καινούργια υπόθεση. Ειδικά στην ευρωπαϊκή ήπειρο, τα μοντέλα της Βρετανίας και των Βαλτικών χωρών είναι χαρακτηριστικά της καταστροφικής επίδρασης που έχει η νεοφιλελεύθερη πολιτική στην εκπαίδευση.

Στη Βρετανία η ίδρυση των Free/Independent/CharterSchools διέλυσε τον δημόσιο ιστό της Εκπαίδευσης, κατακρήμνισε την ποιότητα των εκπαιδευτι-

κών υπηρεσιών και τις επιδόσεις των μαθητών, ενώ ταυτόχρονα δημιούργησε πολλών ταχυτήτων εκπαιδευτικούς. Σε κάποια από αυτά τα σχολεία, μάλιστα, δεν υπάρχει καν δυνατότητα συλλογικής έκφρασης και συνδικαλιστικής εκπροσώπησης.

Στις χώρες της Βαλτικής η εκχώρηση της εποπτείας των σχολείων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και η μετατροπή των εκπαιδευτικών δημοσίων υπαλλήλων σε δημοτικούς υπαλλήλους είχε δραματικές επιπτώσεις.

Χιλιάδες Εκπαιδευτικοί έχασαν τις οργανικές τους θέσεις και απολύθηκαν, ενώ οι φτωχότερες Περιφέρειες των χωρών αδυνατούσαν να πληρώσουν το σύνολο των μισθών, με αποτέλεσμα οι συνάδελφοι στις πρωτεύουσες να λαμβάνουν κανονικό μισθό, ενώ στις επαρχίες, συχνά ούτε το ήμισυ του μισθού αυτού.

Δεν είναι όμως τα εργασιακά μας που ενδέχεται να βρεθούν στο στόχαστρο. Είναι και κρίσιμα θεσμικά θέματα.

Ποια θα είναι η μορφή της αξιολόγησης;

Τι θα συμβεί με τα Vouchers;

Θα συγχωνευθούν επιπλέον οι Δημόσιες Σχολικές Μονάδες;

Θα περάσει και πάλι η εποπτεία των Ιδιωτικών Σχολείων στην ευρύτερη αγορά;

Για όλα αυτά τα ζητήματα πρέπει το Εκπαιδευτικό Κίνημα, όλες οι Ομοσπονδίες, να βρίσκονται σε επαγρύπνηση.

Η ΟΙΕΛΕ τα τελευταία χρόνια κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου έχει ζητήσει τόσο από την ΔΟΕ, όσο και από την ΟΛΜΕ, να υπάρχει διαρκής επικοινωνία και διάλογος, διότι ιστορικά έχει αποδειχθεί από το 2010 και μετά ότι κανένα κομμάτι της εκπαίδευσης δεν μένει απρόσβλητο, όταν αρχίσει η επίθεση ενάντια στο δημόσιο αγαθό της Παιδείας. Αυτά που συνέβησαν στην Ιδιωτική Εκπαίδευση μεταφέρθηκαν λίγο μετά και στη Δημόσια.

Αποτελεί επομένως υποχρέωση όλων μας να σταθούμε και πάλι ενωμένοι απέναντι στις νέες προκλήσεις που φθάνουν για το χώρο της Εκπαίδευσης. Η στενή συνεργασία ανάμεσα στη ΔΟΕ, στην ΟΙΕΛΕ αποτελεί απόδειξη ότι πολλά μπορούμε να καταφέρουμε όλοι μαζί.

Εμείς θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες για να ενισχυθούν ακόμα περισσότερο οι σχέσεις ανάμεσα στα Συνδικάτα της Εκπαίδευσης, σε επίπεδο πολιτικό και ερευνητικό, ώστε η φωνή μας στο δρόμο, στους χώ-

ρους δουλειάς, στο Υπουργείο, στο διάλογο των Κοινωνικών Εταίρων, ν' ακουστεί αξιόπιστα και πιο δυνατά, για να πείσουμε την κοινωνία για ένα καλύτερο ανοιχτό δημοκρατικό σχολείο, για την νέα γενιά και το μέλλον της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΣΕΕΠΕΑ

Κύριε Πρόεδρε του απερχόμενου Δ.Σ της ΔΟΕ, σεβαστό Δ.Σ., αγαπητοί Σύεδροι, εκ μέρους της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού, βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να χαιρετίσουμε αυτό το Συνεδρίο σας – Γενική Συνέλευση.

Για μας είναι ένα σημαντικό Συνέδριο, γιατί είναι βέβαιο ότι εδώ θα διαμορφωθούν θέσεις και προτάσεις που έχει ανάγκη η εκπαίδευση, Γενική και Ειδική και επίσης θεωρώ ότι ο χρόνος του συνεδρίου είναι πολύ σημαντικός και συνδέεται και με το γεγονός ότι, εδώ και πάρα πολύ καιρό έχουμε αναπτύξει μια ιδιαίτερη σχέση συνεργασίας ανάμεσα στην ΠΟΣΕΕΠΕΑ και την ΔΟΕ και προσπαθούμε αυτή τη σχέση να την κάνουμε ακόμα πιο βαθιά και ποιο αποτελεσματική.

Αυτό που θεωρούμε ότι έχει ιδιαίτερη αξία είναι να καταφέρουμε κάποια στιγμή μέσα από τη συνεργασία των Ομοσπονδιών μας, οι ειδικότητες του ΕΕΠ, Ψυχολόγοι, Κοινωνικοί Λειτουργοί, Λογοθεραπευτές, Εργοθεραπευτές, Φυσιοθεραπευτές και Ειδικό Βοηθητικό προσωπικό, μαζί με όλες τις άλλες ειδικότητες των εκπαιδευτικών που στελεχώνουμε την Ειδική αλλά και την Γενική Εκπαίδευση, να αποκτήσουμε κοινές θέσεις και αντιλήψεις, να διαμορφώσουμε ενιαίο διεκδικητικό πλαίσιο.

Να διαμορφώσουμε κοινές θέσεις και σε επίπεδο λειτουργίας της Εκπαίδευσης αντιμετωπίζοντας τις πραγματικές της ανάγκες, αλλά και σε επίπεδο ανάπτυξης νέων δομών και εκπαιδευτικών πλαισίων.

Σήμερα βεβαίως ο ρόλος ο δικός μας, η θέση μας εδώ είναι, να κάνουμε ένα χαιρετισμό, αλλά από τη δική μου πλευρά θέλω ειλικρινά να καταθέσω μία άποψη.

Γνωρίζετε ότι οι ειδικότητές μας αυτή τη στιγμή στελεχώνουν την Ειδική Εκπαίδευση και τα ΚΕΣΥ.

Τον τελευταίο χρόνο, μετά από πολλούς αγώνες, Ψυχολόγοι και Κοινωνικοί Λειτουργοί αρχίσαμε να μπαίνουμε σιγά –σιγά και στη Γενική Εκπαίδευση.

Αυτό αφορά έναν μικρό αριθμό βεβαίως αλλά ελπίζουμε σύντομα το υπουργείο να εντάξει και τις υπόλοιπες ειδικότητες αναγνωρίζοντας τη σταθερή μας άποψη ότι η θέση του Ειδικού Εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού πρέπει να είναι κυρίως μέσα στη τυπική Εκπαίδευση.

Το λέμε αυτό γιατί σε μας είναι απόλυτα αποδεκτή η άποψη ότι η Ειδική Εκπαίδευση βρίσκεται ουσιαστικά μέσα στη Γενική. Τα Ειδικά Σχολεία σιγά σιγά μετατρέπονται σε χώρους που περισσότερο έχουν ως στόχο την ανάπτυξη δεξιοτήτων καθημερινής διαβίωσης, μερικής αυτονόμησης ή «φύλαξης» και σε πολύ μικρό βαθμό ουσιαστική ανάγκη εκπαίδευσης.

Η πλειοψηφία των παιδιών που έχουν ανάγκη ειδικής εκπαίδευσης βρίσκονται μέσα στο γενικό σχολείο χωρίς καμία υποστήριξη.

Δεν πιστεύουμε ότι η εκπαίδευση αυτών των παιδιών μπορεί να γίνει μόνο από τους Εκπαιδευτικούς, τους οποίους τιμούμε και εκτιμούμε για το έργο τους. Θεωρούμε ότι, η προσέγγιση θα πρέπει να γίνεται διεπιστημονικά και η αντιμετώπιση και η εκπαίδευση, θα πρέπει να γίνεται συλλογικά.

Σήμερα είναι αποδεδειγμένο ότι ο Εκπαιδευτικός σε όποια βαθμίδα εκπαίδευσης και να βρίσκεται, χρειάζεται και το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό για να είναι αποτελεσματικός στο έργο του.

Αυτή η προσπάθεια που κάνουμε και φαντάζομαι ότι θα μπορούσε να είναι και θέση του Συνεδρίου σας, δηλαδή, η ένταξη όλων των ειδικοτήτων μας στη Γενική Εκπαίδευση, θα μπορούσε να είναι μία βασική αρχή πάνω στην οποία θα κτίσουμε το μέλλον των δικών μας σχέσεων προς όφελος της εκπαίδευσης.

Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο και πιστεύω ότι θα έχουμε τη δυνατότητα μετά την ολοκλήρωση του συνεδρίου σας να επεξεργαστούμε σε βάθος θέσεις και προτάσεις.

Εύχομαι καλά αποτελέσματα στις εργασίες σας, είμαι σίγουρος ότι τα πορίσματα που θα βγουν θα είναι ουσιαστικά και βέβαιος από την πλευρά τη δική μας ότι θα ταυτιστούμε με τις περισσότερες από τις αρχές τις οποίες θα διατυπώσετε σήμερα. Καλή επιτυχία στο έργο σας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΣΓΜΕ

Αγαπητοί αντιπρόσωποι, αγαπητοί εκπαιδευτικοί των παιδιών μας,

Το Δ.Σ της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων Μαθητών Ελλάδας (ΑΣΓΜΕ) χαιρετίζει τις εργασίες της 88ης Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας σας, εύχεται καλή επιτυχία και σας

ευχαριστεί για την πρόσκληση.

Ως ΑΣΓΜΕ πάντα μας απασχολούσαν και μας απασχολούν όλες οι πλευρές της πολιτικής και κοινωνικής ζωής που διαμορφώνουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε τα παιδιά μας. Είτε πρόκειται για τα εργασιακά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα, ως εργαζόμενοι, υποαπασχολούμενοι ή άνεργοι γονείς, είτε πρόκειται για τον τρόπο ζωής που μας επιβάλλεται αλλά και για τον τρόπο με τον οποίο θέλουμε και αξιζούμε να ζούμε εμείς και τα παιδιά μας, η ΑΣΓΜΕ οφείλει να έχει και έχει άποψη. Η διεκδίκηση ελεύθερου και ποιοτικού χρόνου με ισότιμη πρόσβαση για όλους στον αθλητισμό, την τέχνη και τον πολιτισμό, που δίνουν το οξυγόνο μέσα στο οποίο αναπτύσσονται υγιείς προσωπικότητες μακριά από κάθε μορφής εξαρτήσεις αλλά και υγιείς σχέσεις μέσα στην οικογένεια, αποτελεί ακόμα ένα πεδίο δράσης και διεκδίκησης για την ΑΣΓΜΕ. Ο φόβος, η ανασφάλεια, το μίσος που αν εισχωρήσουν στις ψυχές των παιδιών τις δηλητηριάζουν ανεπανόρθωτα, μας βρίσκουν επίσης απέναντί τους και γι' αυτό, ως ΑΣΓΜΕ παλεύουμε για έναν κόσμο ειρήνης μακριά από τον φόβο του πολέμου, από την ανασφάλεια των συνεπειών των διεθνών ανταγωνισμών και από το μίσος για το «διαφορετικό». Όλα όσα προαναφέρθηκαν, αγαπητοί φίλοι, συνδέονται και εξαρτώνται με το δικαίωμα στην ολόπλευρη και ποιοτική μόρφωση των παιδιών μας. Μια μόρφωση που θα στηρίζεται στη γνώση γιατί μόνο η γνώση μπορεί να διαμορφώσει ακέραιες και ισορροπημένες προσωπικότητες.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι,

Μια ακόμη σχολική χρονιά ολοκληρώθηκε και τα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε παραμένουν άλυτα ενώ οι δυσκολίες που συνδέονται με την εκπαιδευτική διαδικασία αυξάνονται.

Οι αλλαγές που προωθούνται και τα τελευταία χρόνια στην Παιδεία βρίσκονται στον αντίποδα των δίκαιων αιτημάτων μας.

Όλοι όσοι έχουν μια στοιχειώδη εικόνα της πραγματικότητας γνωρίζουν ότι οι απόλυτες προτεραιότητες για τη στήριξη της εκπαίδευσης είναι: η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, η πραγματοποίηση χιλιάδων μόνιμων διορισμών, η αναβάθμιση των υποδομών, οι σοβαρές αλλαγές που χρειάζονται στα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά βιβλία, τα μέτρα στήριξης των πιο αδύναμων μαθητών κ.ά.

Θα θέλαμε να σταθούμε όμως, ιδιαίτερα σε δύο θέματα και λόγω της επικαιρότητας τους αλλά και λόγω της ευαισθησίας με την οποία πρέπει να αντιμετωπίζονται.

Τις τελευταίες μέρες είμαστε μάρτυρες ως σχολική κοινότητα αλλά κυρίως ως γονείς με την κατάσταση που επικρατεί σε αρκετούς από τους 114 δήμους που μπηκαν στο πρόγραμμα εφαρμογής της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής για το σχολικό έτος 2019-2020. Έχουμε οξυμένο πρόβλημα στέγασης των παιδιών, με αποτέλεσμα χιλιάδες παιδιά και οι οικογένειές τους να μην γνωρίζουν σε ποιο Νηπιαγωγείο θα φοιτήσουν, με ποιες υποδομές και συνθήκες.

Ως ΑΣΓΜΕ από την πρώτη στιγμή της θεσμοθέτησης της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής είχαμε εκφράσει τις ανησυχίες μας και τους προβληματισμούς μας για την εφαρμογή της ακόμη και σε βάθος τριετίας γιατί αυτό θα γινόταν χωρίς καμία δημόσια δαπάνη χωρίς ούτε ένα ευρώ.

Ως γονείς θεωρούμε ότι η εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο, δεν είναι απλά μια εξυπηρέτηση των γονιών, αλλά πρωτίστως μια αναγκαιότητα κοινωνική και παιδαγωγική που αφορά στην εκπαίδευση, την ψυχοσωματική ανάπτυξη και διαπαιδαγώγηση των πιο ευαίσθητων από τους μαθητές, τα προνήπια και νήπια.

Οι ευθύνες της κυβέρνησης είναι εγκληματικές. Γιατί με την πρακτική της όχι απλά υπονομεύει την εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής αλλά ενισχύει την επιστροφή και την καλλιέργεια αντιδραστικών αντιλήψεων με το πέρασμα των νηπιαγωγείων στους Δήμους και αναγκάζει τις λαϊκές οικογένειες να καταφεύγουν σε ιδιωτικά νηπιαγωγεία βάζοντας ακόμη πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Χρειάζεται να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να απαιτήσουμε ΤΩΡΑ το Υπουργείο Παιδείας να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε όλα τα προνήπια και νήπια να ενταχθούν στα Δημόσια Νηπιαγωγεία, όπως ακριβώς

προβλέπεται, σε κατάλληλες κτιριακές υποδομές, με 15 παιδιά ανά τμήμα και το ανάλογο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Το 2ο θέμα αφορά στην αποδιάρθρωση των δομών Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Δυστυχώς, η γενική στρατηγική που αφορά στις αρχές και τις προτεραιότητες για τον σχεδιασμό της Ειδικής Αγωγής, θέτει ως βασική κατεύθυνση την απομάκρυνση από την παραδοσιακή νοοτροπία της ενιαίας λύσης για όλα τα παιδιά, μετακυλώντας την ευθύνη σχεδιασμού και παρέμβασης στα ίδια τα γενικά σχολεία.

Σε συνέχεια των προηγούμενων, κάνοντας μια σύντομη ανασκόπηση του νομοθετικού έργου της κυβέρνησης, σταχυολογούμε ορισμένες από τις πιο χαρακτηριστικές παρεμβάσεις, που επιτείνουν την υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Για παράδειγμα, στον νόμο 4186, άρθρο 28, επεκτείνεται η πρόσληψη ιδιωτικής παράλληλης στήριξης που ίσχυε στη Γενική Εκπαίδευση και στην Ειδική Εκπαίδευση, υποχρεώνοντας παραπέρα την ήδη επιβαρυνόμενη οικογένεια να καλύπτει, με δικά της έξοδα, την υποστελέχωση και τα χιλιάδες κενά, που ποτέ δεν καλύπτονται εξολοκλήρου, αλλά ούτε και στην ώρα τους. Επίσης, στο άρθρο 48, προβλέπεται η πρόσληψη και τοποθέτηση εκπαιδευτικών παράλληλης στήριξης στη Γενική Εκπαίδευση, χωρίς εξειδίκευση στην Ειδική Αγωγή. Αφού, λοιπόν, έγιναν διάφορες «χειρουργικές» παρεμβάσεις σε βάρος της Γενικής Εκπαίδευσης (μείωση των ωρών της πρωινής ζώνης, των ωρών διδασκαλίας, κατάργηση του υπεύθυνου ολοήμερου κ.τ.λ.), το «πλεονάζον» προσωπικό, παρακολουθώντας ταχύρυθμα σεμινάρια διατέθηκε στον ευαίσθητο τομέα της Ειδικής Εκπαίδευσης.

Ο εμβληματικός νόμος, όμως, που με σαρωτικό τρόπο ανέτρεψε τον χάρτη της Ειδικής Αγωγής προς το χειρότερο, είναι αυτός για τις νέες δομές, που μετακυλίνει στο υπάρχον προσωπικό της Γενικής Εκπαίδευσης την ευθύνη της ειδικής παιδαγωγικής παρέμβασης, με την κατάρτιση εξατομικευμένων προγραμμάτων και τη συγκρότηση ομάδων εκπαιδευτικής υποστήριξης, πάλι από το υπάρχον προσωπικό, που θα έχουν στην ευθύνη τους όλο το παραπάνω έργο, σε συνεργασία με τα ΚΕΣΥ.

Γι' αυτό απαιτείται ο αγώνας μας να θέσει στο επίκεντρο των διεκδικήσεων την αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, αναβαθμισμένη Ειδική Αγωγή, με ευθύνη του κράτους, με την ίδρυση και λειτουργία όλων των αναγκαίων ειδικών δομών σε κάθε βαθμίδα Εκπαίδευσης, γιατί κάθε παιδί πρέπει να εντάσσεται στο κατάλληλο

γι' αυτό σχολείο, ούτε στο σπίτι του, ούτε σε σχολεία που δεν μπορούν να στηρίξουν τις σύνθετες παιδαγωγικές ανάγκες του. Ταυτόχρονα, είναι ανάγκη στον ευαίσθητο χώρο της Ειδικής Αγωγής όλο το αναγκαίο επιστημονικό και παιδαγωγικό προσωπικό να απασχολείται με μόνιμη σχέση εργασίας.

Γι' αυτό, είμαστε αντίθετοι στην αποδιάρθρωση των διακριτών δομών Ειδικής Αγωγής και όλων των υποστηρικτικών δομών και παλεύουμε για την ολοκληρωμένη και «θετικά ανισότιμη» προνομιακή μεταχείριση των παιδιών με ειδικές ανάγκες, γιατί τα παιδιά αυτά ξεκινούν από διαφορετικές αφετηρίες, και απαιτείται για να μπορέσουν να προχωρήσουν, κάθε επιπλέον στήριξη, κάθε διαθέσιμο επιστημονικό μέσο. Η επιστήμη μπορεί, καθώς εξελίσσεται, να δώσει απαντήσεις, να προσφέρει νέα εφόδια και μέσα για την επιστημονική - παιδαγωγική παρέμβαση στο κατάλληλο για το κάθε παιδί πλαίσιο, την αποκατάσταση αλλά και την παραγωγική ένταξή τους στην κοινωνία. Για να εφαρμοστούν όλα αυτά απαιτείται όμως αλλαγή οπτικής και στρατηγικής, κάτι που δε διαφαίνεται από τις έως τώρα τακτικές κινήσεις της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι,

Ως γονείς μας προβληματίζει ιδιαίτερα κάτι ακόμη που αρχίζουμε να το βλέπουμε πιο έντονα τα τελευταία χρόνια με βάση τις στρατηγικές κατευθύνσεις στην Εκπαίδευση από την τωρινή αλλά και τις προηγούμενες κυβερνήσεις και λόγω φυσικά της οικονομικής κρίσης.

Μας ανησυχεί λοιπόν πως κομβικό σημείο των αναδιαρθρώσεων στην Εκπαίδευση είναι η «αποκέντρωση - αυτονομία», με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση και το κράτος στις Περιφέρειες και τους Δήμους. Αυτό σημαίνει ότι το κράτος σταδιακά απαλλάσσεται από την υποχρέωση να παρέχει ισότιμα την εκπαίδευση σε όλα τα παιδιά, να χρηματοδοτεί με τον ίδιο τρόπο όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, εξαρτώντας τη λειτουργία και τη χρηματοδότησή τους στους «ιδίους πόρους» του κάθε ιδρύματος, με αποτέλεσμα να βαθιάει ακόμα παραπέρα η κατηγοριοποίηση των σχολείων, εντείνοντας τους ταξικούς φραγμούς, καθώς η δυνατότητα λειτουργίας, προσφοράς υπηρεσιών θα εξαρτάται από το κοινωνικοοικονομικό υπόβαθρο των γονιών, πολλές φορές και από την εξεύρεση χορηγών.

Αυτό, σε βάθος χρόνου, θα έχει ως αποτέλεσμα οι προσφερόμενες εκπαιδευτικές υπηρεσίες, το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας να συναρτώ-

νται με τον προϋπολογισμό της εκάστοτε εκπαιδευτικής μονάδας. Με την, δε, περικοπή των δαπανών του προϋπολογισμού προς όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες να κινείται – από την έναρξη της οικονομικής κρίσης προς το 60% -, οδηγούμαστε σε σταδιακή ιδιωτικοοικονομική λειτουργία της εκπαίδευσης.

Θεωρούμε λοιπόν πολύ σημαντικό, η διακηρυκτική καταδίκη της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης και ορισμένων από τα μέτρα της, για να μην είναι γράμμα κενό, να συνοδεύονται από στόχους πάλης ενάντια σε κάθε μέτρο που προετοιμάζει και εμπεδώνει τη γενικευμένη ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης: στόχους πάλης κατά της «δήθεν αυτονομίας» και αποκέντρωσης του σχολείου, κατά των «ευέλκτων» και βαθιά αντιεπιστημονικών νέων προγραμμάτων και βιβλίων, κατά των ευρωπαϊκών προγραμμάτων που χρηματοδοτούν την εκπαιδευτική εξαθλίωση και σταδιακά εξοικειώνουν τους εκπαιδευτικούς με την ιδέα του ανταγωνισμού.

Άρα και ο βαθύς πόθος των εκπαιδευτικών για καταξίωση και αναγνώριση του ρόλου τους θα μένει ανεκπλήρωτος κι όλο και πιο μακρινός, αν τα αιτήματα για τη μισθολογική και επιστημονική τους αναβάθμιση δε συνοδεύονται από το βασικότερο αίτημα για ένα άλλο σχολείο. Ένα σχολείο που δε θα χρειάζεται ούτε τη βιτρίνα των Η/Υ, ούτε τα πλουμιστά πακέτα των προγραμμάτων, ούτε τις άπνοες ανανεώσεις των βιβλίων για να αγαπηθεί από τους μαθητές, γιατί θα έχει άλλο σκοπό: Αντί να προετοιμάζει ανθρώπους που πειθήνια και παθητικά θα προσαρμόζονται σε έτοιμες κοινωνι-

κές μορφές, θα διαμορφώνει προσωπικότητες ικανές να τις αλλάζουν, αντί να νομιμοποιεί την ταξική διαίρεση της κοινωνίας με το πρόσχημα ότι κάποιοι δεν παίρνουν τα γράμματα θα φροντίζει όλοι οι μαθητές του να μορφωθούν. Ένα τέτοιο σχολείο δεν μπορεί παρά να είναι ενιαίο και δωδεκάχρονο, ως την ενηλικίωση των μαθητών, με ενιαίο πρόγραμμα και βιβλία και εκπαιδευτικό προσωπικό με ενιαία εργασιακά δικαιώματα.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι,

Σήμερα είναι αναγκαίο όσο ποτέ, να ξεκινήσει μια μεγάλη προσπάθεια, μια πρωτοβουλία από όλους τους εκπαιδευτικούς που αντιλαμβάνονται τον ρόλο τους ως πραγματικοί παιδαγωγοί, στο πνεύμα του Δημήτρη Γληνού που έλεγε ότι ο σωστός εκπαιδευτικός “βλέπει στις νέες ψυχές τη δυνατότητα μιας καλύτερης ανθρωπότητας και θέτει ολόκληρο τον εαυτό του υπηρέτη της δημιουργίας της, βρίσκοντας σ’ αυτή του την ενέργεια τη βαθύτατη ικανοποίηση του είναι του”. Κρίνουμε λοιπόν απαραίτητο να ανοίξει η συζήτηση για το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, για τη διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς.

Σε αυτή την κατεύθυνση θέλουμε και ελπίζουμε να συναντηθούμε σε κοινούς αγώνες και διεκδικήσεις, είμαστε μαζί σας και θέλουμε να είσαστε μαζί μας όχι μόνο θεωρητικά και νοητικά αλλά έμπρακτα, μαζί στον καθημερινό αγώνα, διότι μας ενώνει η κοινή αγωνία για το παρόν και το μέλλον των παιδιών μας.

Με αυτές τις σκέψεις σας ευχόμαστε και πάλι καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΔΑΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Συνάδελφοι, εκπροσωπώ τη ΔΑΚΕ. Εκπροσωπώ μία μεγάλη δημοκρατική παράταξη, αυτή που το αγωνιστικό σθένος των συναδέλφων από τα δεξιά της αίθουσας δεν μπορεί να καταλάβει, να κατανοήσει και να συμφιλιωθεί με την ιδέα ότι άλλος ο κόσμος ο δικός τους, άλλος ο κόσμος ο σημερινός και άλλες οι φαντασιώσεις τους, γιατί προσπαθώντας κάθε φορά με τις συνεχείς παρεμβάσεις και φωνασκίες τους να καπελώσουν μία ολόκληρη Συνέλευση.

Γιατί, συνάδελφοι, η φτώχεια σας η ιδεολογική έχει καταμετρηθεί στην κοινωνία. Και εδώ παρουσιάζετε κάθε φορά με άλλη σημαία, με άλλα διανοήματα και με άλλα φτιασιδώματα. Όταν φωνάζατε πριν δεν σας ενοχλούσαν στα αυτιά. Και είμαστε εμείς από τη ΔΑΚΕ οι οποίοι είμαστε παιδιά από αγροτικές οικογένειες, δεν είμαστε παιδιά της άρχουσας τάξης, δεν είμαστε παιδιά αρχόντων και ούτε είμαστε παιδιά μπέδων. Και φυσικά δεν έχουμε μεταπτυχιακά από δικούς μας αριστερούληδες καθηγητές οι οποίοι δημιούργησαν καθεστώς επί αιώνες στα πανεπιστήμια. Και το χειρότερο, συνάδελφοι, ηρεμήστε λίγο και μάθετε να ακούτε, τόση ώρα υποφέραν τα αυτιά μας από σας.

Και το χειρότερο δεν είμαστε συνδικαλιστούληδες, πατερούληδες οι οποίοι επί 23 και 93 χρόνια δυναστεύουμε τους χώρους. Και θέλετε να σας πούμε και την ποιοτική μας διαφορά; Το ότι εμείς δεν απολαμβάνουμε κανενός συνδικαλιστικού προνομίου να είμαστε εκτός τάξεων, βολεμένοι. Γιατί εμείς παραμείναμε αβόλευτοι. Ο καθένας μας έχει την ιστορία, συνάδελφοι, και την έχουμε γράψει και στους δρόμους και στις απεργίες, όσο και αν σας ενοχλεί αυτό.

Λοιπόν, και για καθέναν μας γνωρίζετε και την ταυτότητά του και τον αγώνα του. Λοιπόν, να μπω στο θέμα το οποίο αφορά την παρουσία της εκπαίδευσης και του δημόσιου σχολείου σχετικά με τη χρηματοδότηση. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε μία ευκαιρία να μπορέσει να αλλάξει το καθεστώς που επικρατούσε με τον προηγούμενο Νόμο, τον Καλλικρατικό όπως ονομάστηκε.

Δυστυχώς τα σχολεία περάσανε στους Δήμους. Πέρασαν όμως μέσα από ένα πάρα πολύ φτωχό καθεστώς. Χωρίς καμία αύξηση της χρηματοδότησης και με ελλιπή και πάρα πολύ μειωμένη χρηματοδότηση τα λεγόμενα χρόνια της κρίσης. Όμως σαν να μην έφτανε αυτό η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν φρόντισε να αλλάξει κανένα άρθρο που αφορούσε τη σχέση των ΟΤΑ, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τα σχολεία μας. Στο Νόμο που

παρουσίασε πρόσφατα με την επωνυμία «Κλεισθένης» παρέμεινε το καθεστώς ίδιο. Υποχρηματοδότηση και απλά αύξησε τον αριθμό των μελών στη Σχολική Επιτροπή. Γέμισε διευθυντές.

Το θέμα όμως είναι ουσιαστικό, μας αφορά, γιατί αφορά την καθημερινότητά μας, την καθημερινότητά μας στα σχολεία. Οι σχολικές επιτροπές έρχονται να μοιραστούν τα ψιχία του κρατικού προϋπολογισμού. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, φανταστείτε ότι σε 4 ισόποσες δόσεις ο διευθυντής ενός σχολείου θα πρέπει να πληρώσει θέρμανση, ρεύμα, τηλέφωνο και από την άλλη πλευρά να μην υπάρχει καμία πρόβλεψη για τις επισκευές, τη συντήρηση και τον εξοπλισμό.

Όλα αυτά τα χρόνια καταργήθηκε ο ΟΣΚ, ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων ο οποίος ήταν επιφορτισμένος με τον εξοπλισμό των σχολείων και τη συντήρηση. Δεν έγινε καμία παντελώς προσπάθεια για την ανασύστασή του. Αντίθετα καλούμαστε μέσα στο καλοκαίρι η Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα σχολεία να λειτουργήσουν με καινούργιες αίθουσες ειδικά όσον αφορά την προσχολική αγωγή.

Και εμείς τι προτείνουμε; Η ΔΑΚΕ προτείνει μία αλλαγή του καθεστώτος λειτουργίας των λεγόμενων σχολικών επιτροπών. Ποια είναι η πρότασή μας; Να δημιουργηθούν αυτόνομες δημόσιες υπηρεσίες οι οποίες να αναλάβουν το έργο της συντήρησης, της επισκευής και του εξοπλισμού στις σχολικές μονάδες. Πέρα από αυτό όμως θα πρέπει να εξοπλιστούν με το ανάλογο προσωπικό. Να στελεχωθούν και να γίνει επανασχεδιασμός του νέου τρόπου με τον οποίον θα δημιουργηθούν καινούργιες σχολικές μονάδες. Οικόπεδα δυστυχώς δεν υπάρχουν, καινούργια νηπιαγωγεία δεν κτιστήκαν, άρα θα βρεθούμε μπροστά σε ένα καινούργιο στοίχημα, σε μία καινούργια πρόκληση. Να αλλάξουμε γενικά τη μορφή στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στον τρόπο με τον οποίον θα λειτουργεί η επισκευή, η συντήρηση και η χρηματοδότηση των σχολείων.

Και για να τελειώνω, θα πρέπει το θέμα αυτό να μας απασχολήσει πάρα πολύ σοβαρά γιατί έχουμε εξαντληθεί σε διάφορα θέματα και παραμελούμε αυτό που αφορά την καθημερινότητά μας. Λοιπόν, να 'στε καλά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΣΠΡΑΓΚΑΘΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΟΡΔΑΙΑΣ

Είμαι αντιπρόσωπος με τη ΔΑΚΕ. Γνωρίζουμε, συνάδελφοι, ότι ο σχολικός χώρος δεν είναι μόνο απαραίτητος για την εκπαιδευτική διαδικασία αλλά είναι και ιδιαίτε-

ρα σημαντικός για τις διαδικασίες της αγωγής που αναπτύσσονται.

Οι χώροι της προσχολικής αγωγής ιδιαίτερα πρέπει να είναι κατάλληλα διαμορφωμένοι ώστε να ενισχύσουν τη μάθηση του νηπίου- προνηπίου. Ως πρόεδρος του Συλλόγου συμμετέχω στις συνεδριάσεις της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας. Παρατηρείται πως τα νηπιαγωγεία έχουν μικρή επιχορήγηση ως προς τις λειτουργικές τους ανάγκες. Τα περισσότερα νηπιαγωγεία στεγάζονται σε ενοικιαζόμενα μαγαζιά περιορισμένων τετραγωνικών. Η θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης είναι θετική για τη διατήρηση των οργανικών θέσεων όμως σ' αυτούς τους χώρους αυξάνεται η επικινδυνότητα για την ασφάλεια των νηπίων. Πριν 4 χρόνια συμμετείχα στην επιτροπή Καταλληλότητας των κτιρίων. Στην επίσκεψη που είχε πραγματοποιήσει η ομάδα του ΟΣΚ μαζί με την Επιτροπή το πόρισμα της επιτροπής δεν ήταν θετικό λόγω των μη κατάλληλων χώρων για τα νηπιαγωγεία. Η καταλληλότητα του χώρου συνδέεται και με το σχέδιο πυρασφάλειας. Ο έλεγχος της πυρασφάλειας και η έκδοση του πιστοποιητικού πυρασφάλειας είναι ένα βασικό ζήτημα που αντιμετωπίζουν οι διευθυντές και οι προϊστάμενες των νηπιαγωγείων. Τα περισσότερα δημοτικά δεν έχουν οικοδομική άδεια με αποτέλεσμα να καθυστερεί και να κωλυσιεργεί το πιστοποιητικό πυρασφάλειας και οι διευθυντές και προϊστάμενες να κινδυνεύουν με παράβαση λόγω της μη ύπαρξής του.

Σημαντικό ζήτημα, στο Σύλλογο μας το οποίο απασχολούσε και τις προηγούμενες διοικήσεις όταν ξεκίνησα τη συμμετοχή μου σ' αυτόν ήταν το αίτημα να δημιουργηθεί ένα καινούργιο δημοτικό σχολείο. Έχουν περάσει 12 χρόνια και αυτό το δημοτικό σχολείο για καλή μας τύχη δημιουργείται αυτή τη χρονιά, ξεκίνησε η ανέγερση του. Η εξαγγελία της κυβέρνησης για την ίδρυση στην πόλη Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης ξεκίνησε μια σειρά ενεργειών να δοθεί προσωρινά το καινούριο σχολείο για την κάλυψη των αναγκών της Τριτοβάθμιας.

Και πανεπιστήμια θέλουμε και δημοτικά αλλά για να εξασφαλιστεί πρώτα μία τριτοβάθμια εκπαίδευση πρώτα πρέπει να εξασφαλιστεί ο χώρος, μετά να προχωρήσουμε σε εξαγγελίες και μετά φυσικά η μία εκπαίδευση να μην λειτουργεί εις βάρος της άλλης.

Ως προς τις επιχορηγήσεις η περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας χρειάζεται εκτός από τις τακτικές επιχορηγήσεις και έκτακτες λόγω της μεγάλης διάρκειας του χειμώνα. Η επιχορήγηση για τις συντηρήσεις των κτιρίων δεν επαρκούν για τα σχολεία μ' αποτέλεσμα πολλά χρή-

ματα από τις λειτουργικές ανάγκες να δαπανώνται και για τη συντήρηση των κτιρίων. Το κόστος συντήρησης πρέπει να ορίζεται για το κάθε σχολείο ξεχωριστά ώστε να μη μοιράζεται σύμφωνα με την απόφαση του Δήμου η οποία είναι επηρεασμένη από κριτήρια πολιτικά ή κοινωνικά. Συμπερασματικά απαιτούμε χώρους κατάλληλους για την προσχολική εκπαίδευση, σωστή κατανομή των κατανομών, συγκεκριμένο ποσό συντήρησης της κάθε σχολικής μονάδας και ταχύτερη προσπάθεια στις ενέργειες για την έκδοση των πιστοποιητικών πυρασφάλειας.

Ευχαριστώ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

Από το 1^ο Νηπιαγωγείο στο Λακκί της Λέρου.

Συνάδελφοι, ένα σχολείο σε ένα απομακρυσμένο νησί του Αιγαίου. Σε ένα Νομό με το μεγαλύτερο ποσοστό αναπληρωτών στην Ελλάδα, με εκπαιδευτικούς που άλλοτε διορίζονται καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς και άλλοτε καθόλου. Με τις νέες δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου σε επίπεδο Περιφέρειας και Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και ως εκ τούτου, με τη στήριξη του έργου του εκπαιδευτικού να παραμένει ζητούμενο.

Με Δομές Υποδοχής Προσφύγων των οποίων η λειτουργία και η ευθύνη επιβλήθηκε στα καθήκοντα των διευθυντών δημοτικών σχολείων και των προϊσταμένων των νηπιαγωγείων, οι οποίοι ουσιαστικά προϊστάται δύο σχολείων, μιας και οι ΔΥΕΠ των νηπιαγωγείων βρίσκονται μέσα στα hotspot. Και όλο αυτό χωρίς κανέναν εκπαιδευτικό σχεδιασμό, χωρίς σοβαρό προγραμματισμό, χωρίς υποστηρικτικές δομές, χωρίς υποδομές, χωρίς τις προϋποθέσεις ομαλής ένταξης των προσφυγόπαιδων στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, χωρίς θεσμοθετημένες δικλείδες ασφαλείας για να υπάρξει ορθολογική κατανομή των προσφυγόπαιδων στα σχολεία μας.

Με την ειδική αγωγή να υπολείπεται σημαντικά σε χρηματοδότηση, σε υλικοτεχνικές υποδομές, σε μόνιμο προσωπικό. Με ΚΕΣΥ υποστελεχωμένα και απομακρυσμένα, όπως αυτό της Καλύμνου, που εξυπηρετεί τους μαθητές της Λέρου, της Καλύμνου, της Πάτμου, της Αστυπάλαιας, των Λειψών και του Αγαθονησίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ταλαιπωρία και την οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών.

Με νηπιαγωγεία που παρά τις τεράστιες ελλείψεις σε πολλές περιπτώσεις λειτουργούν χάρη στο φιλότιμο

των συναδέλφων νηπιαγωγών και με προϊστάμενες νηπιαγωγούς που παρά τα χρόνια προϋπηρεσίας και το διοικητικό έργο που επιτελούν, συνεχίζουν να έχουν διδακτικό ωράριο 25 ωρών. Με συναδέλφους να εργάζονται σε καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας, με το άγχος για το πού και αν θα εργάζονται την επόμενη χρονιά.

Σε αντίθεση με αυτό το σχολείο που βιώνουμε όλοι, το σχολείο της υποχρηματοδότησης, της αδιοριστίας και της συνεχούς υποβάθμισης των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και της καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, ο κλάδος μας έδωσε και δίνει ως πρόταση ουσίας για τη δημόσια εκπαίδευση στην εκπαιδευτική κοινότητα και στην ελληνική κοινωνία, την εφαρμογή του ολοήμερου σχολείου για όλους τους μαθητές και με δημιουργική παρουσία όλων των εκπαιδευτικών, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την ομαλή λειτουργία του.

Σχολείο δημιουργίας και δημοκρατίας, που διαμορφώνει τον ελεύθερο άνθρωπο, που αγαπά τη μάθηση και τη γνώση, τον πολίτη του αύριο. Στο ολοήμερο σχολείο που οραματιζόμαστε εντάσσονται οργανικά σε ενιαία βάση τα μαθήματα του αναλυτικού προγράμματος, η εκμάθηση ηλεκτρονικών υπολογιστών, ξένων γλωσσών με τίτλο πιστοποίησης της επάρκειας, τα καλλιτεχνικά μαθήματα, οι αθλητικές δραστηριότητες, αλλά και η πλήρης προετοιμασία για την επόμενη ημέρα.

Διεκδικούμε:

Δημόσια δωρεάν 14χρονη εκπαίδευση με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση.

Ολοήμερο σχολείο με καθολική και υποχρεωτική εφαρμογή για όλους τους μαθητές.

Στη σχολική ηλικία του δημοτικού σχολείου 6 έως 12 ετών να είναι κυρίαρχος ο ρόλος του δασκάλου της τάξης με διατήρηση όλων των υπάρχουσών ειδικοτήτων της πρωτοβάθμιας.

Νέα ενιαία αναλυτικά προγράμματα και στόχοι προσαρμοσμένα στην ηλικία των μαθητών.

Ευέλικτο πρόγραμμα σπουδών που θα παρέχει περιθώρια ελευθερίας και ανάληψης πρωτοβουλιών στον εκπαιδευτικό.

Οι Σύλλογοι Διδασκόντων να συνδιαμορφώνουν τα αναλυτικά προγράμματα λαμβάνοντας υπ' όψιν τις τοπικές ιδιαιτερότητες. Ενσωμάτωση στο πλαίσιο του αναλυτικού προγράμματος όλων των δραστηριοτήτων που τώρα καλούνται να πληρώνουν οι γονείς.

Μείωση της διδακτέας ύλης σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα, απλοποίησή της και προσαρμογή του περιεχομένου της στις ανάγκες του συνόλου των μαθητών, ενίσχυση της βιωματικής μάθησης.

Χρηματοδότηση για να λειτουργούν με πληρότητα όλες οι δομές εκπαίδευσης.

Κτιριακές υποδομές που θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του 14χρονου δημόσιου σχολείου.

Ίδρυση νέων σχολικών μονάδων προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης,

άρση των ρυθμίσεων του Προεδρικού Διατάγματος 79 του 2017 που ενσωμάτωσαν τις Υπουργικές Αποφάσεις Φίλη για το νέο σχολείο, οι οποίες υποβάθμισαν τη λειτουργία του ολοήμερου νηπιαγωγείου και δημοτικού σχολείου.

Μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των αναγκών της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου για το δημόσιο σχολείο.

Στήριξη της ειδικής αγωγής.

Απόδοση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων για την πλήρη λειτουργία των ολοήμερων σχολείων και την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών.

Αναλογία εκπαιδευτικών - μαθητών 1 προς 15 στο νηπιαγωγείο, 1 προς 20 στο δημοτικό σχολείο.

Οργανικότητα στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία, 2 εκπαιδευτικοί προς 25 μαθητές.

Εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών με των υπολοίπων συναδέλφων.

Πλήρη εξομοίωση όλων των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αυτά των μόνιμων.

Όλοι μαζί οφείλουμε να αγωνιστούμε με ειλικρίνεια, ενάντια στις επιλογές που οδηγούν στην αποδόμηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Το οφείλουμε στα παιδιά μας, το οφείλουμε στους εαυτούς μας, το οφείλουμε στην κοινωνία μας. Ευχαριστώ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΤΣΙΜΠΕΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΥΡΓΟΥ

Συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία σύντομη παρέμβαση σχετική με το θέμα που συζητάμε καθώς κάποιες πτυχές του απασχόλησαν το Σύλλογό μας.

Πρώτιστα θα ήθελα να αναφερθώ στον αείμνηστο συνάδελφο Νώντα Θώμο τον οποίον χάσαμε ενώ υπη-

ρετούσε για πάρα πολλά χρόνια ως αναπληρωτής σε σχολεία της Περιφέρειάς μας. Στη μνήμη του διοργανώσαμε μία μεγάλη εκδήλωση(χειροκροτήματα)... χειροκρότημα ναι, γιατί μπορεί να είναι για τον κλάδο μας ένα σημαντικό θέμα οι "Μόνιμοι Αναπληρωτές" αλλά οι συνέπειες του φαινομένου της μόνιμης αναπλήρωσης αφορούν ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Γιατί οι Αναπληρώτες είναι άνθρωποι. Δεν είναι βαλίτσες. Έχουν οικογένειες και ανάγκες και ζουν περιπλανώμενοι για δεκάδες χρόνια.

Ήταν ιδιαίτερη τιμή για μενά ως Πρόεδρο αλλά και για το Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Πύργου που τίμησαν αυτή την συγκινητική εκδήλωση με την παρουσία τους τόσο ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ.Θανάσης Κικινής όσο και ο Γενικός Γραμματέας κ. Γιώργος Τρούλης. Οφείλουμε να επικοινωνήσουμε στην κοινωνία ότι οι αναπληρωτές μας στα σχολεία είναι άνθρωποι με δικαιώματα στη ζωή, στην οικογένεια και σε ένα σταθερό τόπο δουλειάς. Να γνωρίζει η κοινωνία για ποιο λόγο απαιτούμε μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών. Είναι τραγικό να συνταξιοδοτούνται συναδελφικοί μας ως αναπληρωτές.

Άλλη μια απόδειξη της αναληψίας του Υπουργείου Παιδείας αποτελεί η άρνηση προσμέτρησης της προϋπηρεσίας των ημερών της αναρρωτικής άδειας σε αναπληρώτρια, μέλος του Συλλόγου μας, θύμα εργατικού ατυχήματος. Το Υπουργείο Παιδείας απάντησε εγγράφως στην αναπληρώτρια πως δεν είναι δυ-

νατή η προσμέτρηση της προϋπηρεσίας των ημερών της αναρρωτικής της άδειας (παρά το γεγονός πως όπως αναγνωρίζει και το ΙΚΑ είναι θύμα εργατικού ατυχήματος) λόγω "έλλειψης σχετικής νομοθετικής πρόβλεψης" όπως αναφέρει η σχετική απάντηση του Υπουργείου

Για εμάς είναι ένα κορυφαίο θέμα, το θέσαμε και στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, λάβαμε έκπληκτοι αυτή την απάντηση, όπως ακριβώς σας την λέω, από το Υπουργείο Παιδείας, η οποία έχει κοινοποιηθεί στη Διδασκαλική Ομοσπονδία και με την ευκαιρία που συζητάμε θέματα ασφαλείας νομίζουμε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναφερθεί.

Σε σχέση τα όσα είπε ο κ. Τρούλης για την ασφάλεια των κτιρίων, εμείς στην Ηλεία ζούμε σε έναν σεισμογενή Νομό που αντιμετωπίζουμε συνέχεια το φαινόμενο του σεισμού.

Το Φεβρουάριο του 2019, μάλιστα, είχαμε ένα σεισμό 6,8 Ρίχτερ στη Ζάκυνθο που "έκλεισε" και τα δικά μας σχολεία και δημιούργησε προβλήματα. Παρά το γεγονός ότι σε συνεργασία με την ΕΛΜΕ Ηλείας κάναμε κοινές δράσεις και ζητήσαμε από όλους τους αρμόδιους φορείς να μας δώσουν βεβαιώσεις για τα σχολικά κτίρια και έγγραφα που να πιστοποιούν ότι είναι ασφαλή δεν έγιναν έλεγχοι και δεν πιστοποιήθηκε από την ΚΤΥΠ η ασφάλεια των σχολικών κτιρίων.

Μετά την 1η Ιουνίου, πληροφορηθήκαμε ότι θα επισκεπτόταν τελικά τα σχολεία μας κλιμάκιο της ΚΤΥΠ, δηλαδή των Κτιριακών Υποδομών, της εταιρείας αυτής του Δημοσίου που έχει αναλάβει τα σχολικά κτίρια αλλά τελευταία στιγμή, πιθανά και λόγω των εκλογών, ακυρώθηκε η κάθοδος αυτού του κλιμακίου στον Πύργο και στην ευρύτερη περιοχή της Ηλείας, (γιατί και στην Ανδραβίδα είχαμε μία έντονη σεισμική δραστηριότητα τον τελευταίο καιρό) με τη δικαιολογία ότι “στον Πύργο δεν κάνει σεισμούς”.

Είναι σαφές πως κάποιοι αποφασίσαν, ότι στην Ηλεία, την πιο σεισμογενή περιοχή της Ελλάδος μαζί με τα Ιόνια Νησιά, στο σεισμικό τόξο του Ιονίου που γίνονται οι περισσότεροι σεισμοί στο κόσμο, δεν γίνονται σεισμοί!!!

Απαιτούμε:

1) Να ελεγχθούν όλα τα σχολικά κτίρια. Να πραγματοποιηθούν ουσιαστικοί έλεγχοι και όχι μόνο οπτικοί από αρμόδιες επιτροπές του πρώην ΟΣΚ (νυν ΚΤΥΠ ΑΕ) σε συνεργασία με τις τεχνικές υπηρεσίες των ΟΤΑ και να παρασχεθούν πιστοποιητικά καταλληλότητας για όλα τα σχολεία. Ο ουσιαστικός - ενδελχής έλεγχος όλων των σχολικών μονάδων να γίνει ΑΜΕΣΑ σε όλα τα επίπεδα (στατική επάρκεια – έξοδοι διαφυγής – πυρασφάλεια – επάρκεια σε προαύλια και χώρους συγκέντρωσης).

2) Θέσπιση μητρώου ελέγχων, επισκευών και συντήρησης για όλα τα σχολικά κτήρια που θα επικαιροποιείται περιοδικά.

3) Ελέγχους από τις Τεχνικές Υπηρεσίες των Δήμων στις αθλητικές εγκαταστάσεις, αυλές, κλειστές αίθουσες γυμναστικής και τις αίθουσες πολλαπλών χρήσεων των σχολικών μονάδων.

Θεωρούμε το θέμα ιδιαίτερα σημαντικό. Η Ομοσπονδία οφείλει να αναδείξει τα ζητήματα αυτά γιατί μέσα στα σχολεία βρίσκονται οι μαθητές μας, τα παιδιά μας, εμείς οι ίδιοι σαν εργαζόμενοι και δεν έχουμε καμία ασφάλεια.

Τα θέματα ασφάλειας όλων μας στους χώρους εργασίας σχετίζονται και με το θέμα της ασφάλειας των αναπληρωτών συναδέλφων μας που σας ανέφερα γιατί δεν νοείται και είναι απαράδεκτο αναπληρωτές εκπαιδευτικοί να παθαίνουν εργατικά ατυχήματα και να τους απαντάνε ανάληπτα από το Υπουργείο ότι δεν υπάρχει η νομοθεσία. Να την φτιάξουν. Αν δεν υπάρχει να την δημιουργήσουν. Αυτή είναι η δουλειά τους. Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Η Δημόσια Εκπαίδευση βιώνει όλα αυτά τα χρόνια μια πρωτόγνωρη πραγματικότητα.

Η εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ δυστυχώς δεν υλοποιείται με βάση τον απαραίτητο εκπαιδευτικό προγραμματισμό και σχεδιασμό αλλά με κριτήρια οικονομικού και λογιστικού χαρακτήρα.

Κατά τη διάρκεια της 87ης Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε. πήρα το λόγο και αναφέρθηκα τόσο για τον υπερσυγκεντρωτικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου για την αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης στην Π.Ε., για το οποίο και δικαιώθηκα μιας και μετά από ενός έτους εφαρμογής στην πράξη αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα, όσο για την προχειρότητα στην αντιμετώπιση των τμημάτων υποδοχής ΖΕΠ1 για την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων η οποία και αυτή εξακολουθεί να υπάρχει και φετινή χρονιά.

Θα αναφερθώ όμως αμέσως στα φλέγοντα θέματα που απασχολούν τους/τις συναδέλφους/ισσες στη Δράμα αλλά πιστεύω και σε όλη την Ελλάδα.

1. Αναπληρωτές εκπαιδευτικοί και διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση

Οι μηδενικοί διορισμοί, οι συνεχείς υποβιβασμοί, οι μαζικές συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων, σε συνδυασμό με τις αθρόες συνταξιοδοτήσεις των προηγούμενων ετών έχει δημιουργήσει ένα απογυμνωμένο από μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό δημόσιο σχολείο.

Είναι σαφές ότι κυρίαρχο αίτημα της Δ.Α.Κ.Ε., της Δ.Ο.Ε. αλλά και όλων μας αποτελεί η άμεση πραγματοποίηση χιλιάδων προσλήψεων, απαραίτητων για την ομαλή λειτουργία της εκπαίδευσης, ενάντια στη ραγδαία αύξηση των ελαστικών μορφών εργασίας που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια.

Η φετινή σχολική χρονιά, έκλεισε με 22.000 προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και συνολικό αριθμό προσλήψεων 31.000 περίπου αναπληρωτών σε Α/θμια και Β/θμια Εκπαίδευση !

Οι αναπληρωτές και ωρομίσθιοι συνάδελφοί μας ζουν στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ σε καθεστώς εργασιακής ασφάλειας και συνεχούς μετακίνησης σε όλη τη χώρα. Οι επιπτώσεις είναι πολύ σοβαρές τόσο στη ζωή τους όσο και στην ποιότητα της εκπαίδευσης, αφού από τη μια δεν μπορούν να προγραμματίσουν τη ζωή τους και από την άλλη δεν μπορούν να αποκτήσουν μια μόνιμη και σταθερή σχέση με τους μαθητές τους.

Ανισότητες όμως συναδέλφισσες και συνάδελφοι παρατηρούμε ανάμεσα στους ίδιους τους αναπληρωτές (ως προς την πληρωμή και το ωράριο) αλλά και σε σχέση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς ως προς την αντιμετώπισή τους σε θέματα επιδομάτων θέσης, αναρρωτικών αδειών, αδειών μητρότητας κ.α. και των εργασιακών τους δικαιωμάτων συνολικά.

Διεκδικούμε:

Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών σε όλες τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου, σύμφωνα με τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος δηλαδή με κριτήρια το βασικό πτυχίο και το σύνολο της προϋπηρεσίας.

Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο όπου προκύπτουν έκτακτες ανάγκες, με συμβάσεις με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα αντίστοιχα των μόνιμων εκπαιδευτικών. Κατάργηση της ωρομισθίας, του θεσμού των Α.Μ.Ω. και της ελαστικής εργασίας.

Δημοσιοποίηση όλων των λειτουργικών κενών πριν γίνουν οι αιτήσεις των αναπληρωτών, με πλήρη διαφάνεια και έγκαιρη καταγραφή τους.

Η πρόσληψη των αναπληρωτών να γίνεται σε όλα τα κενά στην α' φάση και για την ειδική και για τη γενική αγωγή, με εξασφάλιση των απαραίτητων πιστώσεων από τον κρατικό προϋπολογισμό για να έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν στις πρώτες περιοχές προτίμησής τους. Οι επόμενες φάσεις πρόσληψης να είναι μόνο για έκτακτα λειτουργικά κενά.

Πλήρη εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές, ίδια με των μόνιμων.

Θεσμοθέτηση της δυνατότητας συνυπηρέτησης των συζύγων αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των αναπληρωτών με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας τους.

Επίδομα ανεργίας για όλους μετά τη λήξη της σύμβασής τους.

2. Υπογεννητικότητα

Όλες οι βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος θα επηρεαστούν από σημαντικές δημογραφικές αλλαγές. Έως το 2050 ο πληθυσμός της Ελλάδας αναμένεται να έχει μειωθεί κατά 14,5 % σε σύγκριση με σήμερα. Εντός των επόμενων 10 ετών, ο αριθμός των παιδιών ηλικίας 5 ετών (ηλικία έναρξης της υποχρεωτικής σχολικής φοίτησης) αναμένεται να μειωθεί κατά 27 %. Κατά την ίδια περίοδο, το ποσοστό των μαθητών ηλικίας 7-14 ετών θα μειωθεί κατά ποσοστό άνω του 17 %.

Η μείωση του μαθητικού πληθυσμού είναι ένα τεράστιο ζήτημα που αντιμετωπίζουμε που θα αντιμετωπίσουμε στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση στο μέλλον με μεγαλύτερη πίεση. Αναμενόμενο αποτέλεσμα αυτής της μείωσης θα η αύξηση των υποβιβασμών και των συγχωνεύσεων σχολείων.

Διεκδικούμε:

Να αναδειχθεί από τη Δ.Ο.Ε. η σχέση μεταξύ σχετικά μικρών τμημάτων μαθητών και παρεχόμενης γνώσης και αγωγής.

Μείωση του αριθμού των μαθητών στα 1:18 για Α και Β δημοτικού και 1:20 για τις υπόλοιπες τάξεις και 1:15 για το Νηπιαγωγείο

3. Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο

Τα προβλήματα παραμένουν άλυτα. Το Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο έχει σαφώς υποβαθμιστεί από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε παιδοφυλακτήριο χάνοντας το παιδαγωγικό του ρόλο.

Διεκδικούμε:

Άμεση απόσυρση των υπουργικών αποφάσεων για το νέο ολοήμερο σχολείο, δημοτικό και νηπιαγωγείο.

Επαναφορά του Υπεύθυνου Ολοήμερου.

Να αυξηθούν οι ώρες προετοιμασίας.

4. Τάξεις υποδοχής ΖΕΠ-Ι (Δομές Φιλοξενίας Εκπαίδευσης Προσφύγων)

Στο σχολείο μας λειτουργεί εδώ και δύο χρόνια Τ.Υ. ΖΕΠ-Ι. Και σ' αυτό το πολύ ευαίσθητο ζήτημα η αδιαφορία και οι προχειρότητες είναι μεγάλες από πλευράς του Υπουργείου Παιδείας.

Διεκδικούμε:

Σχεδιασμός των αναλυτικών προγραμμάτων εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες τους.

Να υποστηριχθούν όλες οι σχολικές μονάδες που θα δεχτούν προσφυγόπουλα τη νέα σχολική χρονιά από ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς.

Να δοθεί άμεσα έκτακτη οικονομική επιχορήγηση σε όλες τις σχολικές μονάδες στις οποίες θα λειτουργήσουν Τ.Υ. ΖΕΠ-Ι και Δ.Υ.Ε.Π., με βάση τις εισηγήσεις των Δ/ντών-Δ/ντριών τους περί των αναγκών τους, ώστε να είναι δυνατή η απρόσκοπτη λειτουργία τους.

Με ευθύνη του ΥΠ.Π.Ε.Θ. να στηριχθούν παιδαγωγικά και επιστημονικά όλοι οι εκπαιδευτικοί που αναλαμβάνουν ευθύνη εκπαίδευσης προσφυγόπουλων με σεμινάρια, έκδοση βοηθητικού παιδαγωγικού υλικού και βιβλίων.

Σε κάθε περίπτωση την ευθύνη της εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων, σε όλα τα επίπεδα, θα πρέπει να έχουν το ΥΠ.Π.Ε.Θ., οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και οι σχολικές μονάδες και όχι οι διάφορες Μ.Κ.Ο. ή φορείς εκτός εκπαίδευσης.

5. Επιθετικότητα γονέων

Παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια γονείς που έρχονται στο σχολείο με επιθετική διάθεση. Αυτοί οι γονείς αμφισβητούν τον εκπαιδευτικό της τάξης, τον διευθυντή και τη λειτουργία του σχολείου για ασήμαντα θέματα. Οι εκπαιδευτικοί νιώθουν ότι είναι ευάλωτοι και απροστάτευτοι μπροστά στις παράλογες απαιτήσεις και επιθετικές συμπεριφορές μερίδας γονέων. Ένα τέτοιο κλίμα καθιστά την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία προβληματική.

Διεκδικούμε:

Να υπάρχει ένας κανονισμός λειτουργίας του σχολείου όπου να καθορίζονται οι βασικοί κανόνες που θα διέπουν την πειθαρχία των μαθητών και θα καθορίζουν τις σχέσεις μεταξύ εκπαιδευτικών και γονέων και θα προστατεύουν τους μαθητές αλλά και τους εκπαιδευτικούς έναντι των γονέων.

6. Νηπιαγωγεία

Η κατάσταση στα νηπιαγωγεία είναι αφόρητη.

Διεκδικούμε:

Να ολοκληρωθεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή με έμφαση στο ολοήμερο νηπιαγωγείο που θα έχει την κατάλληλη υλικοτεχνική και κτιριακή υποδομή.

Να εξισωθεί το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών με αυτό των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Να ανοίξουν οι οργανικότητες των νηπιαγωγείων και να αποτυπωθεί έτσι η πραγματική κατάσταση των οργανικών θέσεων. Δηλαδή να αναβαθμιστούν νηπιαγωγεία που λειτουργούν ως τριθέσια, τετραθέσια κλπ ενώ τυπικά φαίνονται διθέσια.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Δ.Α.Κ.Ε. πάλεψε κατά το παρελθόν και θα παλέψει σήμερα αλλά και αύριο για μια Ποιοτική, Δημόσια, Δωρεάν και Εθνική Παιδεία.

ΚΙΚΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Από το Σύλλογο Καβάλας, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Συνάδελφοι, Αντιπρόσωποι όλων των Συλλόγων της χώρας, μια μεγάλη και εγκάρδια καλησπέρα. Εύχομαι με τη σειρά μου καλή επιτυχία και καλά αποτελέσματα στις εργασίες της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου μας.

Κριτική πεπραγμένων και θα ξεκινήσω με ένα μεγάλο θέμα, πρόβλημα θα έλεγα εγώ, την παντελή έλλειψη διορισμών μονίμων Εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση.

Μετά από 8 χρόνια, δίχως διορισμούς, έχοντας κυρίως χαρακτηριστικό την συχνή και ανέξοδη εξαγγελία μονίμων διορισμών, έναν μόλις μήνα πριν από τις εκλογές για την ανάδειξη νέας κυβέρνησης, υπογράφηκε από τον Υπουργό Οικονομικών και την Υπουργό Δι-

οικητικής Ανασυγκρότησης η εγκριτική απόφαση για τον διορισμό 10.500 μονίμων Εκπαιδευτικών.

Ο Υπουργός Παιδείας έσπευσε μάλιστα να τονίσει ότι, διαφεύδονται όσοι προδίκιζαν ότι η κυβέρνηση δε θα προχωρήσει σε μόνιμους διορισμούς Εκπαιδευτικών, ενώ όπως αναφέρεται σε σχετικά δημοσιεύματα, απέστειλε αίτημα προς το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, για την εκκίνηση των διαδικασιών για την προκήρυξη και στη συνέχεια την πρόσληψη των Εκπαιδευτικών στα σχολεία.

Η εγκριτική απόφαση θα μπορούσε να μην εκληφθεί ως προεκλογικού χαρακτήρα, αν υπήρχε ο απαραίτητος χρόνος πριν τις εκλογές, έτσι ώστε να γίνει και η προκήρυξη. Μια προκήρυξη που από μόνη της, δεν αρκεί για να πραγματοποιηθούν διορισμοί.

Επίσης, δεν μπορεί να αγνοηθεί το γεγονός ότι, ακόμα και οι 4.500 διορισμοί στην Ειδική Αγωγή, δεν έχουν κατανεμηθεί ανά κατηγορία και η όλη διαδικασία κινείται σε εξαιρετικά αργούς ρυθμούς.

Το πιο βασικό όμως απ' όλα αυτά είναι ότι, με το γνωστό και πολύκροτο Νομοσχέδιο, καθιερώνεται ένα σύστημα που «κλέβει» την προϋπηρεσία χιλιάδων Αναπληρωτών, καθιερώνεται ένα σύστημα που απαξιώνει την προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο, καθιερώνεται ένα σύστημα που οδηγεί σε ένα αέναο κυνήγι τίτλων και προσώπων με όρους ανισότητας.

Αυτό φυσικά είναι άδικο και μη ηθικό. Είναι άδικο και μη ηθικό απέναντι σε όλους τους χιλιάδες συναδέλφους που χρόνια τώρα 10 και 15 πολλές φορές, στηρίζουν την Δημόσια Εκπαίδευση από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, από την Κέρκυρα μέχρι την Ρόδο.

Είναι άδικο και μη ηθικό, γιατί θεωρούμε ότι κάθε σχολικό έτος είναι και ένα μεταπτυχιακό αγώνα, κάθε σχολικό έτος είναι και ένα μεταπτυχιακό επιβίωσης, κάθε σχολικό έτος είναι και ένα μεταπτυχιακό προσφοράς.

Όπως καταλαβαίνουμε όλοι, δυστυχώς, οδηγηθήκαμε στη διαμόρφωση πολλαπλής κατηγοριοποίησης και αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων.

Οδηγηθήκαμε σε ένα σύστημα που το μόνο που καταφέρει είναι, να αδικήσει τους Εκπαιδευτικούς που όλα αυτά τα χρόνια αναπληρώνουν ποίους; Τους εαυτούς τους, καλύπτοντας πάγιες ανάγκες της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με απaráδεκτο τρόπο στοχοποίησε τις Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, παρουσιάζοντας γι' αυτές την ψευδή εικόνα, της μη κατάθεσης προτάσεων.

Αυτό σε καμία περίπτωση δεν αγγίζει την ΔΟΕ και φυσικά δεν αγγίζει την παράταξή μας. Οι προτάσεις της παράταξής μας είναι ξεκάθαρες και δημόσια ανακοινωμένες.

Ως ΔΑΚΕ λοιπόν προτείνουμε όλοι μαζί και πρέπει να αγωνιστούμε για την άμεση πραγματοποίηση όλων των μονίμων διορισμών που έχει ανάγκη η Εκπαίδευση με βάση το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία.

Μάλιστα ήμασταν μία από τις παρατάξεις που στήριξαν την απόφαση στη περσινή Γενική Συνέλευση εδώ σε αυτό το χώρο και θα πρέπει αυτό να το θυμόμαστε καλά, όπως επίσης θα πρέπει να θυμόμαστε καλά τον λαϊκισμό και τη καλλιέργεια ανέξοδων ψευδαισθήσεων των παρατάξεων με εύκολο λόγο.

Διορισμοί λένε, όλων, δίχως όρους και προϋποθέσεις. Λόγια θεωρώ απαξίωσης του Συνδικαλιστικού Κινήματος, που στοχοποιούν όλους όσους τηρούν υπεύθυνη στάση.

Η ΔΑΚΕ και όλοι μαζί θα πρέπει ν' αγωνιστούμε για την άμεση αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας των Αναπληρωτών. Θα πρέπει να αγωνιστούμε, ώστε οι προσλήψεις των Αναπληρωτών να περιοριστούν μόνο στις περιπτώσεις κάλυψης εκτάκτων αναγκών με συμβάσεις με τις οποίες θα διασφαλίζονται πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, αντίστοιχα με αυτά των Μόνιμων Εκπαιδευτικών και φυσικά όλοι μαζί να αγωνιστούμε για την κατάργηση της ωρομισθίας και του θεσμού του Αναπληρωτή μειωμένου ωραρίου.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ, ότι κατατέθηκε από την ΔΟΕ με πρωτοβουλία της παράταξής μας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Αναφορών, η εξής αναφορά: *«Μη πραγματοποίηση μονίμων διορισμών. Απουσία διατάξεων στην εθνική νομοθεσία για την προστασία των Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών σύμφωνα με το Δίκαιο της Ε.Ε. Σημαντική διάκριση σε όλα τα επίπεδα του εργασιακού βίου, ανάμεσα στον Αναπληρωτή και στο Μόνιμο Εκπαιδευτικό. Παράλληλα πρέπει να αποτελεί μέλημά μας, η θεσμοθέτηση ενός νομικού πλαισίου ικανού να διασφαλίζει ίσους όρους εργασίας για Αναπληρωτές και Μόνιμους Εκπαιδευτικούς.»*

Κάναμε λοιπόν κάλεσμα, όπως το ξέρετε όλοι, στα σχολεία μας σε όλους τους Εκπαιδευτικούς, να υποστηρίξουν την συγκεκριμένη αναφορά με την ψήφους τους. Κάποιοι είπαν όχι, ΑΣΕ και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και διαφεύστε με.

Τέλος να τονίσω ότι, η αναφορά αυτή, αφού εξετάστηκε σε πρώτο βαθμό από την Επιτροπή Αναφορών, θεωρήθηκε παραδεκτή και ανατέθηκε, στην Ευρωπαϊκή Επι-

τροπή, η διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας, ενώ διαβιβάστηκε και στην αρμόδια Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ανισότητα λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι. Ανισότητα και αναξιοκρατία. Ανισότητα και αναξιοκρατία που την βίωσα και εγώ η ίδια. Ως Αναπληρώτρια μου δόθηκε άδεια μόλις 56 ημερών. Ως Μόνιμη, διορισμός στη συνέχεια, για το ίδιο παιδί μου δόθηκε επιπλέον άδεια 9 ολόκληρων μηνών. Το ίδιο παιδί άλλοτε ενός κατώτερου Θεού, το ίδιο παιδί άλλοτε ενός ανώτερου Θεού.

Βλέπετε συνάδελφοι, τα προβλήματα και οι ανισότητες πάντα υπάρχουν και θα υπάρχουν. Αγώνας διαρκής χρειάζεται και πείσμα για το καλύτερο. Αγώνας με ήθος, σοβαρότητα και υπευθυνότητα και πιστέψτε με, ο αγώνας αυτός είναι υπόθεση όλων εμάς που είμαστε εδώ. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Β

Από τη ΔΑΚΕ για την αξιολόγηση:

Η εκπαίδευση είναι από τη φύση της μια διαδικασία δυναμική, μια διαδικασία ευέλικτη, μια διαδικασία διαλεκτική, κατά την οποία αναπτύσσεται μια δυναμική ανάμεσα στις ομάδες, ανάμεσα στον εκπαιδευτικό και τους μαθητές, ανάμεσα στην τοπική κοινωνία και το σχολείο.

Μέσα στη διαδικασία αυτή ενυπάρχουν ποιότητες οι οποίες δεν είναι εύκολο να αποτυπωθούν, πολλώ δε μάλλον να ποσοτικοποιηθούν και να μετρηθούν. Συνεπώς, εκτιμούμε ότι μια προσπάθεια αποτίμησης του παιδαγωγικού έργου με καθαρά ποσοτικά κριτήρια την καθιστά μεθοδολογικά έωλη, παρά το γεγονός ότι κατά καιρούς έχουν παρουσιαστεί κάποια μοντέλα τα οποία προσπαθούν να προσεγγίσουν την εκπαιδευτική διαδικασία χωρίς όμως να εστιάζουν στην τιμωρία και στον ιεραρχικό έλεγχο των εκπαιδευτικών.

Εμείς, ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, έχουμε διαχρονικά σταθερή θέση απέναντι στο ζήτημα της αξιολόγησης, χωρίς να τοποθετούμαστε συγκυριακά ή ευκαιριακά, και, τελικά, αισθανόμαστε δικαιωμένοι γι' αυτή μας τη στάση. Από την ίδρυση της κίνησης μέχρι και σήμερα ποτέ δεν αρνηθήκαμε την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών. Η ΔΑΚΕ έχει, βεβαίως, εκφράσει κατηγορηματικά την αντίθεσή της σε όλα τα νομοθετήματα που ως στόχο είχαν όχι την αξιολόγηση και αποτίμηση του συνόλου του παρεχόμε-

νου εκπαιδευτικού έργου αλλά τη χειραγώγηση και τη μισθολογική καθήλωση και πιθανότητα απόλυσης εκπαιδευτικών, όπως αυτό διαγραφόταν στους Νόμους 2525 του 1997, 3205 του 2004, 3848 του 2010 και 4024 του 2011, καθώς και στο Προεδρικό Διάταγμα 152 του 2013.

Όσο μας αφορά, δεν πιστεύουμε στην αξιολόγηση ως εργαλείο πειθαρχικού ελέγχου και επιβολής κυρώσεων. Έχουμε, λοιπόν, ταχθεί ξεκάθαρα υπέρ μιας αξιολόγησης η οποία δεν θα έχει καμία σχέση με βαθμολογική, οικονομική και μισθολογική εξέλιξη. Δεν θα έχει σχέση με τιμωρία και ποινές, με απολύσεις, αργίες και διαθεσιμότητες.

Τι εννοούμε, όμως, όταν λέμε αξιολόγηση; Η αξιολόγηση είναι «αποτίμηση» του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου, αποτελεί, λοιπόν, συστατικό στοιχείο κάθε ολοκληρωμένης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Μιας διαδικασίας που αναλύει την υφιστάμενη κατάσταση, στοχοθετεί, προγραμματίζει δράσεις και ενέργειες, τις εφαρμόζει στην πράξη, και στο τέλος διαπιστώνει τον βαθμό εκπλήρωσης των προγραμματισμένων στόχων καθώς και την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών και των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν.

Η αξιολόγηση διαφέρει, επομένως, απ' τη διαδικασία ελέγχου η οποία επικεντρώνεται αποκλειστικά σε διαπιστώσεις, και λειτουργεί ως μηχανισμός ανατροφοδότησης για τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος ως ολότητας. Είναι μια συνεχής παιδαγωγική διαδικασία σε ρόλο διαβιβαστικό και παρεμβατικό. Δεν αποτελεί αυτοσκοπό, δεν αποτελεί τιμωρία.

Η διαδικασία αξιολόγησης της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού έργου, σύμφωνα με τη ΔΑΚΕ, οφείλει να διέπεται από τις εξής βασικές αρχές:

1) Η όλη προσπάθεια εκπαιδευτικής αξιολόγησης επιβάλλεται να στηρίζεται σε ένα πλέγμα σαφών και συγκεκριμένων εκπαιδευτικών σκοπών, με αποκλειστικούς στόχους την ανατροφοδότηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσω των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης, την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου στο σύνολό του και την ενίσχυση, ενθάρρυνση και στήριξη του εκπαιδευτικού.

2) Όλοι οι παράγοντες και οι συντελεστές της εκπαιδευτικής λειτουργίας —Υπουργείο Παιδείας, υπηρεσίες και δομές της εκπαίδευσης, υλικοτεχνική υποδομή, υποστηρικτικές δομές, αναλυτικά προγράμματα, βιβλία, διοικητικό και εποπτικό δυναμικό, σχολικές μονάδες, μαθητές και εκπαιδευτικοί— επιβάλλεται να αξιολογούνται στο

πλαίσιο ενός ενιαίου συστήματος αλληλοϋποστηριζόμενων και αλληλοεξαρτώμενων διαδικασιών.

Όσον αφορά δε στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, θα πρέπει να πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

Η συνολική αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού συστήματος από τους Συλλόγους Διδασκόντων οφείλει να έχει, σε επίπεδο σχολικής μονάδας, τον κυρίαρχο ρόλο, με στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων και τον σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων προς την κατεύθυνση της ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Το αξιολογικό σύστημα επιβάλλεται να είναι αντικειμενικό, σαφές, να εμπνέει εμπιστοσύνη και να μην αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο σύνδεσής του με την κατηγοριοποίηση και την ανάλογη οικονομική στήριξη των σχολικών μονάδων ούτε και με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού οφείλει να είναι ανάλογη με την κατάρτισή του και να στοχεύει στην απόληψη των ενδεχόμενων αδυναμιών του καθώς και στην ενίσχυσή του με επιμορφωτικές δράσεις εξ αποστάσεως ή διά ζώσης. Είναι αδιανόητο η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού να βασίζεται σε κριτήρια αναφορικά με κατάρτιση που δεν έχει λάβει, με προσόντα που δεν του εξασφαλίστηκαν ή δεν του απαιτήθηκαν αρχικά.

Οι κύριοι φορείς αξιολόγησης επιβάλλεται να στελεχώνονται από πρόσωπα κατάλληλα επιμορφωμένα, προκειμένου να διασφαλίζεται η επιστημονικότητα των αρχών, των μεθόδων και των διαδικασιών. Το εκπαιδευτικό έργο πρέπει να αξιολογείται από τον Σχολικό Σύμβουλο, ή τον Συντονιστή Εκπαιδευτικού Έργου, ή από αντίστοιχο υποστηρικτικό θεσμό, ο οποίος θα πρέπει να έχει στον τομέα ευθύνης του τόσες σχολικές μονάδες

όσες θα του επιτρέπουν ικανοποιητική συχνότητα επαφής με τους εκπαιδευτικούς.

Ο Διευθυντής του σχολείου και ο Σύλλογος Διδασκόντων οφείλουν να συνεργάζονται στο πλαίσιο μηνιαίων συνεδριάσεων αποτίμησης και βελτίωσης του συνολικού εκπαιδευτικού έργου και της καλύτερης οργάνωσης των διοικητικών – διαδικαστικών διαδικασιών σε επίπεδο σχολικής μονάδας.

Η διαδικασία της αξιολόγησης – αποτίμησης – στήριξης επιβάλλεται να είναι διαρκής στα πλαίσια της ουσιαστικής επαφής όλων των εμπλεκόμενων. Παράλληλα και ταυτόχρονα με τη διαδικασία αξιολόγησης θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα σταθερό σύστημα στήριξης, επιμόρφωσης και επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών, στην κατεύθυνση της υποστήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και του ίδιου του εκπαιδευτικού.

Η ουσία, τέλος, της πρότασης της ΔΑΚΕ έγκειται στον στόχο της αξιολόγησης όλων των παραγόντων της εκπαιδευτικής διαδικασίας, που δεν είναι άλλος από τη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Το προϊόν της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να συνδέεται με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξή τους.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι, για να λειτουργήσει πραγματικά ένα σύστημα αξιολόγησης, πρέπει να στηθεί μέσα από συνεργασίες και να υποστηρίζεται από ένα σύστημα ανάπτυξης, ενίσχυσης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Δυστυχώς, το εν λόγω σύστημα δεν υφίσταται εδώ και χρόνια στο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι μετά την κατάργηση της μετεκπαίδευσης και της χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Καλησπέρα σας. Αντιπρόσωπος του Συλλόγου «Κωνσταντίνος Κούμας» της Λάρισας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δ.Α.Κ.Ε.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου.

Στη κριτική των πεπραγμένων της απερχόμενης Διοίκησης της Ομοσπονδίας μας, σίγουρα μπορεί κάποιος να κάνει τις παρατηρήσεις του για λάθη και παραλείψεις, όμως το καλύτερο και σίγουρα πιο χρήσιμο θα ήταν, να βρει τους λόγους για τους οποίους έχουν γίνει αυτά τα όποια λάθη και οι όποιες παραλείψεις.

Τα 11 μέλη του Δ.Σ. είναι μέλη των 6 παρατάξεων που την περασμένη 2ετία κατάφεραν με τις ψήφους των συναδέλφων να εκλεγούν στο Δ.Σ. Δυστυχώς όμως, αυτό που δεν κατάφεραν στην διετία αυτή είναι, να ξεπεράσουν τις αγκυλώσεις των συνδικαλιστικών ή ακόμα, κομματικών παρατάξεων που εκπροσωπούν. Βίοι παράλληλοι θα έλεγε κανείς. Έτσι παρατηρήσαμε την αγωνία του Προέδρου και των δύο μελών, την περασμένη διετία, την αγωνία του Προέδρου και των δύο μελών της ΔΑΚΕ, της παράταξής μου δηλαδή, να προσπαθούν να κάνουν το σωστό και να έχουν ένα σωστό αποτέλεσμα για τα δίκαια αιτήματα του κλάδου.

Ας περάσω όμως στην ουσία συνάδελφοι. Άκουσα εδώ μέσα και είδα τους αγαπητούς συναδέλφους αναπληρωτές, για το θέμα της μεγάλης παρατεταμένης αδιουριστίας που βιώνουν και για το δίκαιο αίτημά τους για το μόνιμο διορισμό τους.

Όμως ποιος φταίει για το γεγονός αυτό που έχουν φθάσει τα πράγματα έως εδώ; Ποιος είναι αυτός ο υπαίτιος; Θα πρέπει να κάνουμε λίγο την αυτοκριτική μας πάνω στο ζήτημα.

Για να μπορέσω να γίνω κατανοητός, θα ήθελα να σας αναφέρω ότι, την δεκαετία του 1998-2008 με τους έξι διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, καθώς και με τις ποσοστώσεις της προϋπηρεσίας, κατάφεραν να διοριστούν χιλιάδες Εκπαιδευτικοί στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Τη δεκαετία 2008-2018 κανείς κάτω από φυσιολογικές διαδικασίες δεν διορίστηκε.

Τη διετία 2008-2010 και ενώ πιστεύαμε ότι είχαμε βρει κάποιο βηματισμό στους διορισμούς η τότε κυβέρνηση Γ.Α.Π., επικαλούμενη την οικονομική κρίση, αρνήθηκε να κάνει Α.Σ.Ε.Π. και να διορίσει.

Αυτό δυστυχώς το μιμήθηκαν και οι επόμενες κυβερνήσεις. Ποιοι ήταν όμως τότε εδώ μέσα, το 2009, που πανηγύριζαν ότι τελικά κατάφεραν εν τοις πράγμασι να καταργήσουν τον διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π. και μάλιστα λέγοντας ότι, σύντομα θα υπάρξουν μαζικοί διορισμοί στον κλάδο μας, χωρίς γραπτό διαγωνισμό και έτσι λοιπόν «κατακτήσαμε» κάτι το οποίο φαινόταν απίθανο πριν από κάμποσα χρόνια; Είναι λοιπόν αυτοί οι συνάδελφοι οι οποίοι είναι στην αριστερή πτέρυγα, δυστυχώς, της Γενικής Συνέλευσης.

Όσον αφορά το τι πιστεύει η Δ.Α.Κ.Ε., αν είναι υπέρ του ΑΣΕΠ ή δεν είναι, συνάδελφοι αυτό που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας πρωτίστως είναι, να βρίσκουν οι συνάδελφοί μας μόνιμη και σταθερή εργασία, αυτό προέχει.

Αν υπήρχε Α.Σ.Ε.Π., ή κάτι το οποίο θα διόριζε τους αγαπητούς συναδέλφους Αναπληρωτές, αυτή την χαμένη 10ετία θα είχαν διοριστεί στο σύνολό τους οι αναπληρωτές που σήμερα φωνάζουν και ωρύονται και έχουν δίκιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αποτέλεσμα αυτής της υποχρεωτικής και λανθασμένης στάσης και των παρατάξεων αυτών είναι η αδιουριστία, διότι δυστυχώς, εμμέσως πλην σαφώς, ενίσχυσαν τις πολιτικές που οδήγησαν τους συναδέλφους στη μεγάλη αυτή και παρατεταμένη αδιουριστία.

Αντίθετα, εδώ μέσα ακούμε όλα αυτά τα χρόνια που περάσανε, κυρίως όμως φέτος, τους συναδέλφους αυτούς των παρατάξεων της αριστερής πτέρυγας να είναι τιμητές ουσιαστικά των αναπληρωτών και υπερασπιστές, να φαίνονται ήρωες, ενώ στη πραγματικότητα συνέργησαν και θεωρούνται συνυπεύθυνοι στη δική τους, κατά την άποψή μου, αδιουριστία.

Παρατάξεις συνάδελφοι που εκπροσωπούν το 2% στην ελληνική κοινωνία, σεβαστές είναι οι μειονότητες και οι μειοψηφίες, δυστυχώς έχουν επιβάλει στο κλάδο μας και φαίνονται σαν πλειοψηφία, έχουν βρει τον τρόπο, ένα παράξενο τρόπο, δεν ξέρω, μόνο στην Ελλάδα γίνεται αυτό, να περνάνε πράγματα, άνθρωποι, οι οποίοι δεν αποτελούν, όχι την συντριπτική πλειοψηφία, αλλά ελάχιστη, ακόμα και μέσα στο κλάδο ελάχιστο ποσοστό μέσα στο δικό μας κλάδο.

Με λογικές συνάδελφοι του 1980 και κινήσεις αναχρονιστικές, στο αγωνιστικό πλαίσιο διαρκώς φωνάζουν απεργία, απεργία...μα δεν απεργεί κανείς ακόμα και από τη δική τους παράταξη. Αντίθετα, υποχρεώνουν εμάς, τους συνδικαλιστές οι οποίοι προσπαθούμε να «μαζέψουμε» τον κόσμο και να κάνουμε το σωστό, συνεχώς να φαντάζουμε γραφικοί και να πη-

γαίνουμε στις πλατείες στην επαρχία από τη Λάρισα όπου έρχομαι, 10 άνθρωποι να φωνάζουν στην πλατεία και να έχουμε γίνει περίγελος της κοινωνίας, διότι συνάδελφοι, όχι γιατί δεν είναι σωστό αυτό που κάνουμε, αλλά γιατί δεν μπορούμε να πείσουμε ούτε καν τους συναδέλφους μας.

Δυστυχώς δεν έχουν καμιά επαφή αυτοί οι συνάδελφοι με την πραγματικότητα, αλλά σίγουρα δεν έχουν καμιά επαφή με το λαό μας και προσπαθούν μέσα εδώ, ακόμα και αυτοί που φωνάζουν σήμερα εναντίον μας, να μας παρουσιάσουν το άσπρο-μαύρο.

Όχι κύριοι, θα πρέπει να κοιτάζουμε κατάματα την αλήθεια για όλα τα θέματα που μας απασχολούν και να καταλήξουμε σε θέσεις που θα ψηφιστούν εδώ μέσα για την επόμενη κοινοβουλευτική περίοδο, διότι, ευτυχώς ή δυστυχώς, θα έχουμε νέα κυβέρνηση και θα πρέπει αναγκαστικά να καταθέσουμε νέες προτάσεις. Θα πρέπει να συνεχίζουμε να λέμε όχι σε όλα και να παίρνουν μονομερώς αποφάσεις οι κυβερνώντες για μας; Όχι!

Κανείς εδώ μέσα δεν πρέπει να έχει την διάθεση να παίξει με το μέλλον των χιλιάδων Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, όμως πιστεύω πλην εκείνων που δεν εργάζονται σε τάξεις, αλλά αντίθετα, βολεύονται σε θέσεις που συχνά τους δίνετε το προνόμιο να είναι εκτός των τάξεων.

Καμία λοιπόν ανοχή σε αυτούς που θέλουν να μας επιβάλουν λογικές που δεν μπορεί κανείς πια να υπερασπιστεί. Αντίθετα, προσπάθεια για λύσεις σε προβλήματα, έτσι ώστε να οδηγηθούμε με ασφάλεια και ποιότητα στο μέλλον. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Συνάδελφοι καλημέρα σας. Θα ήθελα να ξεκινήσω πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να σας συγχαρώ όλους για την εκλογή σας ως Αντιπροσώπους στο 88^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας.

Ο καθένας από μας, έχοντας πάρει ένα μέρος από τις ψήφους των Εκπαιδευτικών εκπροσωπούμε την βάση ανάλογα με την ιδεολογική τους αφετηρία. Από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Παλαιού Φαλήρου, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Συνάδελφοι, είναι συσσωρευμένα τα προβλήματα στην Εκπαίδευση θα μπορούσαμε να μιλάμε για ώρες. Κατά την γνώμη μου τα πιο σημαντικά είναι τα εξής: Το μεγάλο πρόβλημα είναι το πρόβλημα των Αναπληρωτών. Μετά από αδιοριστία 11 περίπου ετών, το πρόβλημα δεν λύνεται με αυτά που είπε το Υπουργείο. Η λύση είναι αυτή που ακούγεται εδώ σε αυτή την αίθουσα. Μαζικοί διορισμοί.

Τώρα όλοι οι Αναπληρωτές, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να μονιμοποιηθούν, χωρίς προϋποθέσεις. Έστω και μία μέρα προϋπηρεσίας να έχει κάποιος, πρέπει να μονιμοποιηθεί, αν όχι άμεσα, να του δοθεί η δυνατότητα μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα να πάρει τη θέση του, την θέση που του αξίζει στην Εκπαίδευση.

Για να γίνει όμως αυτό, αυτό συνδυάζεται και με τη λύση του δεύτερου μεγάλου προβλήματος. Το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα, κατά τη γνώμη μου είναι το συνταξιοδοτικό. Με την μείωση των συντάξεων και την αύξηση τω ορίων ηλικίας.

Πρέπει λοιπόν να προχωρήσουμε, να διεκδικήσουμε και να πετύχουμε άμεσα, μείωση των ορίων ηλικίας, αύξηση των αποδοχών, έτσι ώστε, να έχουμε αύξηση των παραιτήσεων και να κενωθούν περισσότερες θέσεις για να διοριστούν ακόμα περισσότεροι εκλεκτοί συνάδελφοι.

Επειδή όμως αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ πιστεύω ότι το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να έχει και ένα δεύτερο πλάνο, ίσως θα πρέπει η Ομοσπονδία να σκεφθεί και το εξής: Εμείς όλοι οι συνάδελφοι κάνουμε ένα επάγγελμα πάρα πολύ ψυχοφθόρο. Πιστεύω λοιπόν, δεν είμαστε όπως ένας άλλος δημόσιος υπάλληλος που κάθεται σε ένα γραφείο και διεκπεραιώνει αιτήσεις. Έχουμε να κάνουμε με παιδιά και μεγαλώνοντας και τις δυνάμεις μας χάνουμε και την υπομονή μας χάνουμε και εύκολα μπορούμε να υποπέσουμε σε λάθη.

Πρέπει λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, αν δεν πετύχουμε τη μείωση των ορίων ηλικίας, θα πρέπει να διεκδικήσει η Ομοσπονδία και να πετύχει, οι Εκπαιδευτικοί μετά από ένα ορισμένο χρόνο υπηρεσίας στη τάξη, μετά από ένα ορισμένο όριο ηλικίας, να αποσύρονται από τα διδακτικά τους καθήκοντα. Δόξα τω Θεώ θέσεις στη Διοίκηση υπάρχουν και εκεί μπορούμε να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας.

Τέλος αγαπητοί συνάδελφοι, το Δημόσιο Σχολείο και κυρίως το Νηπιαγωγείο και μετά το Δημοτικό, αντιμετωπίζει τα τελευταία χρόνια μία αυξημένη παραβατικότητα από τους γονείς.

Από τότε που βγήκαν τα λεγόμενα κοινωνικά δίκτυα, facebook, viber, instagram, όλα αυτά, δεν τολμάει ένας Εκπαιδευτικός να πει το παραμικρό και αμέσως κυκλοφορεί σε όλη την κοινότητα, σε όλο τον κόσμο και

μετά έρχονται βροχή οι καταγγελίες για το πιο απίθανο πράγμα.

Επειδή τυχαίνει να είμαι αυτή τη στιγμή Διευθυντής Σχολείου και να μου δίνει η Διεύθυνση Πειθαρχικά, κάθε λίγο και λιγάκι έχουμε καταγγελίες ακόμα και για το πιο απίθανο πράγμα, τα οποία όχι μόνο δεν οδηγούν πουθενά, αλλά αποδεικνύεται ότι μπαίνουν οι Εκπαιδευτικοί σε μία ψυχοφθόρο διαδικασία χωρίς κανένα αποτέλεσμα, μόνο και μόνο έτσι, για να βγει το γινάτι του γονέα.

Πρέπει λοιπόν εδώ, η Ομοσπονδία, σε συνεννόηση με τη Νομική Σύμβουλο να σκεφθεί τρόπους, να θωρακίσει θεσμικά το σχολείο από τον κάθε κακεντρεχή. Ευχαριστούμε πολύ, καλή σας μέρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΕΚΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Γ΄

Βρισκόμαστε στην κορυφαία στιγμή του κλάδου. Καλή η συζήτηση των τριών ημερών, καλά όλα όσα ακούστηκαν, αλλά πρέπει να πάμε κάποια στιγμή στο δια ταύτα. Πριν πάμε στο δια ταύτα όμως, συνάδελφοι, μια παρατήρηση. Ως παράταξη και την κάνω αυτή την παρατήρηση για να την ακούσουν οι αναπληρωτές που βρίσκονται εκεί με το πανό τους και παρόλο που καθ' όλη τη διάρκεια της Συνέλευσης και μας βρίσαν και μας κοροϊδέψαν και μας κατηγορήσαν θα τους πω ότι δεν είμαστε εμείς ως παράταξη υπεύθυνοι για το ότι φτάσαμε 8.30 η ώρα και τώρα συζητάμε το διεκδικητικό πλαίσιο. Καλύψαμε ελάχιστα τους χρόνους που δικαιούμασταν σαν τη μεγαλύτερη παράταξη, ενώ από την πλευρά εκεί οι τοποθετήσεις τους ξεπερνούσαν τα 15 και 20 λεπτά λέγοντας τις περισσότερες φορές τα ίδια πράγματα.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Τι ώρα ήρθατε στην αίθουσα, Τεκίδη; Τι ώρα ήρθατε;

Α. ΤΕΚΙΔΗΣ: Την ώρα που ήρθατε και εσείς στην αίθουσα.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Μάλλον δεν βλέπεις καλά.

Α. ΤΕΚΙΔΗΣ: Εγώ προσωπικά πρώτος.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Η παράταξή σου τι ώρα ήρθε, η παράταξή σου.

Α. ΤΕΚΙΔΗΣ: Κοροϊδεύοντας, λοιπόν, αυτά τα παιδιά προσπαθείτε να τους πείσετε, ακούστε λίγο. Δημήτρη, δεν χρειάζομαι καμιά βοήθεια, σε παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι, να καθίσουν στις καρέκλες αφού είναι σύνεδροι οι συνάδελφοι, αναπληρωτές. Γιατί δεν κάθестε πίσω;

Α. ΤΕΚΙΔΗΣ: Δεν με πειράζει και καλά κάνουν. Διεκδικούν. Πέρα όμως απ' αυτό θα πρέπει να καταλαβαίνουν και μερικά πράγματα. Ότι για να φτάσεις σε διεκδικήσεις μέσα από την Ομοσπονδία πρέπει να παρθούν αποφάσεις. Και οι αποφάσεις δεν μπορούν να παρθούν ούτε σε κλειστές ωριαίες συναντήσεις, ούτε αποφάσεις μπορούν να παρθούν για το διεκδικητικό πλαίσιο όταν φτάνουμε να συζητάμε 2ευρα, 5ευρα, 10ευρα εδώ και μια δεκαετία για δυο και τρεις ώρες.

Έτσι λοιπόν, πηγαίνοντας στο δια ταύτα και σένα συνάδελφε που από την αρχή της Γενικής Συνέλευσης φωνάζεις και φέρεις ότι όπως πρέπει, γιατί δεν με ξέρεις, στο πρόσωπό μου, θα περάσω στο δια ταύτα, δηλαδή στην πρόταση της παράταξής μου για το διεκδικητικό πλαίσιο και ταυτόχρονα το αγωνιστικό πλαίσιο.

Η 88^η Γενική Συνέλευση του κλάδου μέσα στο δυσοίωνα για το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης σκηνικό

που έχουν δημιουργήσει..., εγώ θα ήθελα να με ακούσετε. Θεωρώ ότι η πρόταση της παράταξης και ενωτική και ρεαλιστική είναι και μπορεί να οδηγήσει τον κλάδο σε νίκες, όπως έχει κάνει τόσα χρόνια με τις αποφάσεις όχι πάντα μόνη της αλλά και σαν συνεργαζόμενη με άλλες παρατάξεις. Αν δεν θέλετε να την ακούσετε σημαίνει ότι δεν θέλετε να παρθούν αποφάσεις.

Έτσι λοιπόν επαναλαμβάνω: Η 88^η Γενική Συνέλευση του κλάδου μέσα στο δυσοίωνα για το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης σκηνικό που έχουν δημιουργήσει τα πολλά χρόνια αδιοριστίας και το απαράδεκτο σύστημα προσλήψεων που επέβαλε η κυβέρνηση, τα υποβαθμισμένα δικαιώματα των αναπληρωτών, την υποχρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης, η υποβάθμιση του ολοήμερου σχολείου, οι επικίνδυνες για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων αποφάσεις, χαράσσει τη δράση της για την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά διεκδικώντας όλα τα αιτήματα τα οποία έχει αναδείξει τα προηγούμενα χρόνια, προτάσσοντας:

Την άμεση απόσυρση του Νόμου 4589 για το νέο σύστημα προσλήψεων - διορισμών που κλέβει την προϋπηρεσία των αναπληρωτών.

2^{ον}) Την πραγματοποίηση όλων των χιλιάδων διορισμών, μόνιμων εκπαιδευτικών που έχει ανάγκη η εκπαίδευση με βάση τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για τη δομή της.

Ίσα δικαιώματα για μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς.

Ηλεκτρονική ανάληψη υπηρεσίας για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς.

Μείωση της αναλογίας του αριθμού μαθητών ανά εκπαιδευτικό, 1 προς 15 για τα νηπιαγωγεία, 1 προς 20 για το δημοτικό σχολείο.

Πλήρη εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής σε όλη την Ελλάδα.

Άμεσος σχεδιασμός και υλοποίηση προγραμμάτων σχολικής στέγης και παροχής πλήρους υλικοτεχνικής υποδομής για τη στήριξη της καθώς και τη στήριξη όλου του δημόσιου σχολείου υπό κρατική εποπτεία.

Αύξηση των δαπανών για την παιδεία.

Αυξήσεις στους μισθούς και άμεση επανακατάταξη σε μισθολογικά κλιμάκια με βάση την πραγματική προϋπηρεσία.

Επαναφορά του 13^{ου} και του 14^{ου} μισθού.

Στήριξη του δημόσιου ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού συστήματος και του συστήματος δημόσιας υγείας με παράλληλη αποκατάσταση των απωλειών.

Κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος.

Ολοήμερο σχολείο με καθολική εφαρμογή για όλους τους μαθητές, επαναφορά του υπεύθυνου του ολοήμερου με ενσωμάτωση δραστηριοτήτων που σήμερα καλούνται να πληρώνουν οι γονείς εξωσχολικά, στο πλαίσιο πάντα του αναλυτικού προγράμματος.

Απόδοση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων για την πλήρη λειτουργία των ολοήμερων σχολείων και την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών.

Μείωση της διδακτέας ύλης σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα, απλοποίησή της και προσαρμογή του περιεχομένου της στις ανάγκες του συνόλου των μαθητών.

Όλα αυτά... Θα παρακαλούσα επειδή η ΔΑΚΕ σεβόμενη την ώρα δεν θα ξαναμιλήσει, προτείνονται να διεκδικηθούν μέσα από το παρακάτω αγωνιστικό πλαίσιο:

Η 88^η Γενική Συνέλευση εξουσιοδοτεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο με βάση και τις εξελίξεις που θα προκύψουν έπειτα από τις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου και τις επαφές που θα αναπτύξει με τη νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προβεί σε ενημέρωση του κλάδου μέσα από έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις και να δρομολογήσει, εφόσον κρίνει απαραίτητο, πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Ειδικότερα σε σχέση με τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου εάν δεν γίνουν αποδεκτές οι παρατηρήσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ προχωράμε σε κήρυξη απεργίας - αποχής από την υλοποίησή της.

Σας καλούμε, λοιπόν, ενωτικά, αποδεικνύοντας εδώ μέσα ότι οι αγκυλώσεις πρέπει καμιά φορά να σταματούν, πρέπει καμιά φορά να συνεννοηθούμε, να υπερψηφίσετε την πρότασή μας η οποία θα οδηγήσει τον κλάδο σε νίκες, μόνο σε νίκες. Να 'στε καλά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ

Χρήστος Τρανός εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ Α΄ Αθήνας. Είχα σκοπό να πω κάποια άλλα πράγματα, αλλά τα λεγόμενα του προηγούμενου ομιλητή δεν μπορούν να μείνουν αναπάντητα. Θα ήθελα -καταρχήν - να του πω πως δεν είμαι διευθυντής. Δεύτερον, είμαι δάσκαλος της τάξης και της πράξης και τρίτον πως πέτυσα το τμήμα μου, είχα ΣΤ΄ Δημοτικού, βγήκε πρώτο στον διαγωνισμό της Μαθηματικής Εταιρείας, αφού οι 10 στους 21 μαθητές πήραν 100% και είμαι περήφανος γι' αυτό!

Θα ήθελα, επίσης, να του πω πως, όταν κάποτε ήμουν μονόμισθος με εξαμελή οικογένεια, ήρθε η Μαριέτα Γιαννάκου να εφαρμόσει τον νόμο του διορισμού των πολύτεκνων εκπαιδευτικών και η σύζυγός μου που ήταν αδιόριστη 13 χρόνια είδε φως και η οικογένειά μου ανάσane, όπως και πολλών άλλων εκπαιδευτικών!

Τότε εσείς πολεμήσατε αυτόν τον νόμο μέχρι που τον καταργήσατε. Είστε περήφανοι γι' αυτό; Εγώ δεν θα ήμουν στη θέση σας!

Ακούσαμε, επίσης, πως φταίει για όλα -σχεδόν - ο Μητσοτάκης! Ο Μητσοτάκης όμως ακόμα δεν κυβέρνησε και, αν τελικά φταίξει, εδώ είμαστε και το έχουμε αποδείξει και στο παρελθόν να εναντιωθούμε αν χρειαστεί στον οικείο πολιτικό φορέα! Εμείς δεν παίρνουμε εντολές από κανέναν και, φυσικά, δεν έχουμε ανάγκη από πιστοποιητικά Δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής για να λείψουμε από κινητοποιήσεις του οικείου πολιτικού φορέα, όπως κάποιοι -δήθεν - ανεξάρτητοι!

Τώρα όμως είναι η ώρα να μιλήσουμε για την υφιστάμενη κατάσταση, για τον Τσίπρα και την παρέα του και - ιδιαίτερα - για τον κόμη της Φιλοθέης, τον ψαλιδοκέρη των συντάξεων, τον αριστερό των βορείων προαστίων, που κάποιοι μας τον εξυμνούσατε, τον κ. Κατρούγκαλο!

Είναι ο άνθρωπος που εκτέλεσε τους συνταξιούχους και καταδικάζει τους αναπληρωτές να συνεχίσουν να αναπληρώνουν για πολλά χρόνια τον εαυτό τους! Ενώ μέχρι το 2015 είχαμε κατά μέσο όρο 2000 αφυπηρετήσεις στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση κάθε χρόνο, το

2016 μόνο 419, το 2017 μόνο 227, το 2018 μόνο 386 και το 2019 μόνο 398.

Οι αριθμοί των αφυπηρετήσεων στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ έφθασαν στον πάτο, γιατί με το νέο συνταξιοδοτικό του κόμης της Φιλοθέης για κάθε χρόνο υπηρεσίας ο εκπαιδευτικός παίρνει 15 ευρώ και, έτσι με 40 χρόνια δουλειάς, έχουμε 40x15=600 ευρώ. Αν σε αυτά υπολογιστούν και τα 384 ευρώ της Εθνικής Σύνταξης μαζί με τα δύο επικουρικά ταμεία φθάνουμε στα 1184 ευρώ συντάξιμες αποδοχές! Έτσι μηδενίζονται οι διορισμοί και οι Αναπληρωτές κινδυνεύουν να αλλάξουν επάγγελμα!

Εύχομαι μετά από όλους αυτούς τους προβληματισμούς να πρυτανεύσει η λογική και να συμπορευθούμε στο μέλλον σε κοινούς αγώνες!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Είμαστε στο θέμα της αξιολόγησης και θυμάμαι μετά τον Νόμο 3840 με πρωτοβουλία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας διεξήχθησαν πάρα πολλές ημερίδες σε όλη την Ελλάδα, με θέμα αξιολόγηση που υπήρχε τότε και πειθαρχικό. Σε αυτές τις ημερίδες συμμετείχαν πάρα πολλοί καθηγητές πανεπιστημίου οι οποίοι έλεγαν την άποψή τους τεκμηριωμένα. Θυμάμαι συγκεκριμένα δυο καθηγητές οι οποίοι συμμετείχαν σε πάρα πολλές ημερίδες. Ο ένας ήταν ο Κατρούγκαλος και ο άλλος ήταν ο Χρυσόγονος.

Για να μην νιώθει μοναξιά η φίλη η ΔΗΣΥ δεν ήταν προδότης μόνο ο Νικολάου, ο οποίος στηρίχθηκε στη δύναμη της ΔΟΕ και ξεπούλησε τον κλάδο και πήγε υποψήφιος βουλευτής, είχε γίνει πριν από τους Κατρούγκαλο και Χρυσόγονο οι οποίοι χρησιμοποίησαν τη δύναμη που πήραν από το εκπαιδευτικό κίνημα και κατέβηκαν ευρωβουλευτές στην αρχή και στη συνέχεια ο Κατρούγκαλος έγινε Υπουργός με τον σφαγιαστικό νόμο που γνωρίζετε για το ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό, ενώ ο Χρυσόγονος αντιλαμβανόμενος μετά από χρόνια το λάθος του ανεξαρτητοποιήθηκε και τώρα είναι για λίγο χρόνο ακόμα ευρωβουλευτής και στη συνέχεια απλός πολίτης.

Με τη ΔΑΚΕ στο τιμόνι της Ομοσπονδίας πέρα από τις άλλες νικηφόρες μάχες που δόθηκαν, όπως για τη δίχρονη προσχολική αγωγή, δόθηκε μεγάλη μάχη και κατά της αξιολόγησης - χειραγώγησης. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τον αγώνα της ΔΟΕ με πρωτεργάτη τη ΔΑΚΕ

για να μην εφαρμοστεί η αξιολόγηση της τιμωρίας, της μισθολογικής και βαθμολογικής καθήλωσης, της απαξίωσης του δημόσιου σχολείου. Δόθηκε αποτελεσματικά ο αγώνας για να μην γίνουν οι ομάδες εργασίας της αυτοαξιολόγησης.

Ως Πρόεδρος του Συλλόγου Μεσολογγίου κατόρθωσα να μπλοκάρω το θέμα επιμόρφωσης των σχολικών συμβούλων και λαμβάναμε μέρος σε τριώρες στάσεις εργασίας καθώς και σε άλλες κινητοποιήσεις της ΔΟΕ. Ως Διευθυντής δε τότε του δημοτικού σχολείου του 1^{ου} Κατοχής εφάρμοσε τη θέση της Ομοσπονδίας σχετικά με την εφαρμογή του θεσμού αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής τότε μονάδας 1314. Και έγραψα στο πρακτικό το οποίο υπέγραψα πέρα από δω από εμένα και όλο το διδακτικό προσωπικό.

Μετά από εισήγηση του διευθυντή δεν υπάρχει εθελοντική προσφορά για τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στις ομάδες εργασίας και ως εκ τούτου δεν κατέστη δυνατή η στελέχωσή τους.

Θυμάμαι ακόμη ότι ερχόμενη μετά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, η κυβέρνηση η οποία ως μην ξεχνάμε επειδή έχει λίγο, μερικών ημερών ακόμη χρόνο ήταν η κυβέρνηση η οποία έλεγε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι οι δήθεν ριζοσπάστες οι οποίοι μεταμορφώθηκαν σε ευτελή, όπως είπα και στην ομιλία μου πριν δυο χρόνια, σε ευτελή ασπόνδυλα πιόνια μιας χρήσεως στη συγγνή επιτροπή, ώστε να μην κινηθεί ούτε φύλλο ενάντια στην επιτροπή και στην κυβέρνηση. Αυτό έγινε για 4 χρόνια. Δεν κινήθηκε ούτε φύλλο. Μάλιστα το χειρότερο, η πρωτοτυπία αυτής της κυβέρνησης, της απελθούσας, είναι ότι πήρε μαζί της τους ΑΝΕΛ, μια φτηνιάρικα απόφυση της δεξιάς, μια συγκεκριμένη συσπείρωση θλιβερών καπύλων του πατριωτισμού όπως έλεγα τότε.

Η Ομοσπονδία πέτυχε, λοιπόν, εκτός από τους άλλους αγώνες να μην περάσει η αξιολόγηση - χειραγώγηση. Τώρα, η ΔΑΚΕ και πάλι θα κάνει το χρέος της. Είναι υπέρ της αξιολόγησης εφόσον υπάρχει επιμόρφωση συνεχής και εφόσον όλες οι δομές πρώτα της εκπαίδευσης, ξεκινώντας από το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο αυτά τα χρόνια ήταν κατώτερο των περιστάσεων και όλες οι δομές, αφού πρώτα αξιολογηθούν αυτοί, υπάρξει επιμόρφωση συνεχής στον εκπαιδευτικό μας κλάδο, στη συνέχεια είναι υπέρ της αξιολόγησης για βελτιωτικό καθαρά χαρακτήρα. Εφόσον περάσει άλλη αξιολόγηση θα μας βρει ξανά αντίθετους. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΟΣ)
2. ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
3. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
4. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
5. ΜΑΝΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
6. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
2. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
3. ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ (ΚΙΚΗ)
4. ΚΟΥΤΗΣ ΒΑΪΟΣ
5. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
6. ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	24. ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	47. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΡΙΑ
2. ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	25. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	48. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
3. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΟΣ)	26. ΚΟΚΟΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	49. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
4. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	27. ΚΥΡΙΑΖΙΔΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	50. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
5. ΒΑΣΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ	28. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	51. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
6. ΒΕΛΩΝΗΣ ΘΩΜΑΣ	29. ΚΩΣΤΕΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	52. ΡΑΝΤΙΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
7. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	30. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	53. ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
8. ΓΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	31. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	54. ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
9. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	32. ΛΩΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	55. ΣΚΑΡΜΟΥΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
10. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	33. ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	56. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
11. ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	34. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	57. ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
12. ΓΚΟΥΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	35. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	58. ΣΤΡΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
13. ΓΚΟΥΤΣΕΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	36. ΜΕΝΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	59. ΤΕΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
14. ΓΚΟΥΤΣΙΑΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	37. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ	60. ΤΖΕΡΝΙΚΟΥΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
15. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ	38. ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	61. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
16. ΔΟΥΚΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ	39. ΜΠΕΛΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	62. ΤΡΙΚΑΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
17. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ – ΣΤΥΛΙΑΝΗ	40. ΝΕΛΛΑ ΜΑΡΙΑ	63. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
18. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	41. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	64. ΤΣΙΓΓΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
19. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	42. ΝΤΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	65. ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
20. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	43. ΠΑΪΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	66. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
21. ΚΑΣΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	44. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	67. ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
22. ΚΑΤΣΙΜΠΕΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	45. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	68. ΧΙΩΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
23. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	46. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	69. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΓΙΩΤΑ ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤ΄

Το Διεκδικητικό πλαίσιο που προτείνουμε αναδεικνύει τις ανάγκες του Δημόσιου σχολείου είναι: Μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών Γενικής και Ειδικής Αγωγής, Κατάρτιση του Νόμου Κατρούγκαλου για το ασφαλιστικό, Αυξήσεις στους μισθούς, Ίδια δικαιώματα μόνιμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών Βελτίωση ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, Γενίκευση Δίχροννης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής, Στήριξη του ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου, Κάλυψη των αναγκών με εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων, Στήριξη των Δ.Υ.Ε.Π, Επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών, Ενίσχυση της Ειδικής Αγωγής Γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία ΤΩΡΑ.

Η Ομοσπονδία για να ενεργοποιήσει τους παλιούς συναδέλφους και για να φέρει κοντά της τους νέους, θα πρέπει να αποκτήσει γρήγορα αντανakλαστικά και ενωτικό λόγο. Είναι σημαντικό να εστιάσει στα κύρια ζητήματα του κλάδου και να συγκλίνει σε κοινούς τρόπους διεκδίκησης.

Η μισθοδοσία, το συνταξιοδοτικό, η επιμόρφωση, οι συνθήκες στο περιβάλλον εργασίας, το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις σχέσεις εργασίας με τους γονείς και τη διοίκηση είναι τα κύρια ζητήματα που ταλανίζουν τους συναδέλφους μας. Η αδιοριστία, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η άνιση μεταχείριση μόνιμων και αναπληρωτών συναδέλφων αποτελούν πυρήνες αντιπαράθεσης και αντιπαλότητας.

Το «Διαίρει και βασίλευε» είναι συνήθης τακτική της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας. Είναι σημαντικό να αντιληφτούμε πως αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν και εκεί είναι σημαντικό να εστιάσουμε.

Ο εκπαιδευτικός για να μπορεί να είναι αποτελεσματικός στο έργο του, χρειάζεται ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο ζωής και ένα ασφαλές περιβάλλον επαγγελματικής δράσης.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ στον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε η Ομοσπονδία το θέμα των μετατάξεων των κοινών ειδικοτήτων του 2013. Με έναν πρωτοφανή τρόπο καταστρατηγήθηκε η νομιμότητα των μέχρι τότε αδιάβλητων και διαφανών υπηρεσιακών μας μεταβολών.

Δυστυχώς, δεν ήταν αυτή η Ομοσπονδία που προσέφυγε στο ΣΤΕ και χρειάστηκε να προσφύγουμε με πρόσθετη παρέμβαση κάτω από την ομπρέλα της ΟΚΠΕ, παρόλο που πολλοί δεν ήμασταν μέλη της, για να έχου-

με τη δυνατότητα νομικής διεκδίκησης. Παρότι δεν ήταν ενεργή η σύμβαση της ΔΟΕ με κάποιο νομικό σύμβουλο εκείνο το διάστημα, θα μπορούσε να προσφύγει με κάποιο άλλο νομικό πρόσωπο για να διασφαλίσει τα εργασιακά δικαιώματα των μελών της που βάλλονταν με απαράδεκτους χειρισμούς της τότε ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας.

Παρά τις αρχικές ανακοινώσεις και κινητοποιήσεις, μετά το 2015 η ΔΟΕ δεν κράτησε την αναμενόμενη στάση, σιωπώντας, παρά τα ψηφίσματα των τοπικών συλλόγων και τις έγγραφες διαμαρτυρίες των εκπαιδευτικών κοινών ειδικοτήτων. Έδινε έτσι το δικαίωμα σε μερίδα εκπαιδευτικών που ωφελούνταν, να εξαπολύουν σφοδρή επίθεση εναντίον μας - και προσέξτε- παρά το πόρισμα καταπέλτη του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης και την απόφαση του ΣΤΕ, που ακύρωνε τις μετατάξεις των κοινών ειδικοτήτων. Το ζητούμενο δεν ήταν να πάρει θέση υπέρ του ενός ή του άλλου, αλλά να απαιτήσει την τήρηση της νομιμότητας των διαδικασιών που προβλέπονταν και την αποκατάσταση της αδικίας που προέκυψε από τις εσφαλμένες και παράνομες ενέργειες, της τότε διοίκησης.

Και είναι αλήθεια, που πρέπει να ομολογήσουμε, μακριά από μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες, ότι χρειάστηκε η δυναμική στήριξη πολιτικών προσώπων, με κύριο αυτό του Τριαντάφυλλου Μηταφίδη και στη συνέχεια του Γιάννη Αμανατίδη και του Γιάννη Στέφου για να διατηρηθεί το ζήτημα ζωντανό και να δοθεί πολιτική λύση με το άρθρο 44, όταν πολλοί μας θεωρούσαν πλέον παράπλευρες απώλειες. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τις ανακοινώσεις του Αιρετού Νίκου Φασφαλή και την τοποθέτηση του Προέδρου της Ομοσπονδίας, Θανάση Κικινί, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων που βοήθησαν στην επίλυση του ζητήματος. Τέλος θέλω να ευχαριστήσω δημόσια τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου μου για την αμέριστη υποστήριξη και για την κοινή στάση στο θέμα αυτό πέρα από τις διαφορετικές κομματικές τους αφετηρίες.

Οι αμετάθετοι του 2013-14 συνεχίζουν να βρίσκονται σε εκκρεμότητα παρά την ψήφιση αντίστοιχου νόμου για την αποκατάσταση του δικαίου και για αυτούς. Το Υπουργείο ζήτησε και έλαβε τα μόρια από τις Διευθύνσεις, αλλά η διαδικασία σταμάτησε με την προκήρυξη των εκλογών. Όπως και στο παρελθόν σε αντίστοιχες περιπτώσεις, το Υπουργείο να ζητήσει εξαίρεση και να τρέξει η διαδικασία γιατί είναι με διαφάνεια και με μοριοδότηση. Περιμένουμε τη ΔΟΕ να το ζητήσει και να το απαιτήσει. Επίσης η σύσταση και η απόδοση οργανικών θέσεων είναι θέματα που πρέπει να εξεταστούν άμεσα.

Να ευχηθώ καλή δύναμη σε όλους και καλή συνέχεια στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης.

Σας ευχαριστώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Θα θέσω κάποια ερωτήματα, διότι ο χρόνος που μου δίνεται είναι ελάχιστος. Είμαι Νηπιαγωγός από τη Χαλκιδική, εργάζομαι σε Ειδικό Νηπιαγωγείο που κινδυνεύει να κλείσει, διότι η πρώτη παρέμβαση βρίσκεται ακόμη στη θεωρία. Τι έχει κάνει αλήθεια η ΔΟΕ γι' αυτό;

Δε μου αρέσει οι γενικεύσεις, αλλά όλοι έχουμε τις ευθύνες μας για το «φτωχό σχολείο» που έχουμε τώρα. Σκεφτείτε τις ευθύνες που έχουν τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, που συνήθως δε μπορείτε να «τα βρείτε» μεταξύ σας και την πληρώνουμε εμείς από τη βάση, ως μέλη των Δ.Σ. των συλλόγων μας, όταν πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα των συναδέλφων «τι έχει κάνει η ΔΟΕ για μας». Προσπαθούμε να ξεσηκώσουμε κόσμο όταν κηρύττονται απεργίες και συλλαλητήρια και συνήθως συμμετέχουμε «τρεις κι ο κούκος». Δεν είναι οι ευθύνες μόνο δικές μας. Εμείς θα συνεχίζουμε, αλλά θέλουμε την υπεράσπιση από την Ομοσπονδία μας.

Θα χρησιμοποιήσω το λίγο χρόνο μου, όχι για της νηπιαγωγούς και την προσχολική αγωγή, για την οποία ειπώθηκαν ήδη πολλά. Αυτή τη φορά πιστεύω πως πρώτο θέμα διεκδίκησης της ΔΟΕ, θα πρέπει να αφορά συγκεκριμένες προτάσεις για τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών. Είναι ιδανική η πρόταση «θέλουμε διορισμούς για όλους χωρίς όρους και προϋποθέσεις». Ας σκεφτούμε μόνο κατά πόσο είναι ρεαλιστικό αυτό το σενάριο... Δεν αναρωτιέμαι μόνο εγώ. Αναρωτιέται ο κάθε συνάδελφος αναπληρωτής, όπως ο Φάνης Βου-

γός που εργάζεται στην Πάτμο, του οποίου η φωνή θέλω να γίνω και φέτος. Ο αναπληρωτής αυτός γυρίζει κάθε χρόνο από νησί σε νησί, γιατί μόνο εκεί υπάρχει ελπίδα για δουλειά. Βιώνουν χιλιάδες αναπληρωτές την ίδια κατάσταση, πολλές φορές έχοντας και παιδιά μαζί τους.

Εγώ διορίστηκα στα 37 μου με γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ - για να μη λέτε ότι όλα ήταν εύκολα για μας τους διορισμένους. Ο καθένας έχει τη δική του προσωπική ιστορία, γι' αυτό, όπως λέει κι ο Φάνης: «Αντί να τρωγόμαστε μεταξύ μας, πρέπει να ενώσουμε τις φωνές μας εναντίον των εκπαιδευτικών πολιτικών που ασκούνται σε βάρος μας και διαλύουν κεκτημένα ετών, όπως το ολοήμερο σχολείο και τα σχολεία ΕΑΕΠ.

Τι έχει κάνει η ΔΟΕ γι' αυτά; Έχει θέσει αλήθεια ως προτεραιότητα το άνοιγμα των θέσεων, τη διευκόλυνση των αναπληρωτών και την αποκατάσταση των αδικιών και της διαφάνειας; Τι έχει κάνει για την επαναφορά του υπεύθυνου ολοήμερου, την επαναφορά σχολείων ΕΑΕΠ για να σώσουμε θέσεις και δυστυχώς όχι για να προσθέσουμε, καθώς βλέπουμε πως ο μαθητικός πληθυσμός μειώνεται.

Για την εξίσωση δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών, τι έχει κάνει η ΔΟΕ; Πόσο έχει επιμείνει για την έγκαιρη τοποθέτηση των αναπληρωτών, ώστε να μπορούν να σχεδιάζουν τη ζωή τους; Για την ηλεκτρονική τους ανάληψη υπηρεσίας; Για να υπάρξει διαφάνεια στις διαδικασίες τοποθέτησης; Για να λειτουργήσουν εύρυθμα τα σχολεία μας από την αρχή; Τι έχει κάνει η ΔΟΕ για την καθιέρωση ενός εκπαιδευτικού πάσο για τις μετακινήσεις; Πρόκειται ίσως για μικρά, αλλά σημαντικά θέματα που αφορούν τη στέγαση και σίτιση των αναπληρωτών στα τουριστικά νησιά, κυρίως στην έναρξη του σχολικού έτους. Κάτι που δεν πρέπει να αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση -για να μην είμαστε εξαρτημένοι από αυτήν, αλλά το δικό μας Υπουργείο.

Τι έχει γίνει για τη στήριξη των Νηπιαγωγών, που ενώ έχει ψηφιστεί η εξίσωση του ωραρίου μας με νόμο εδώ και χρόνια, δεν έχει πρακτικά εφαρμοστεί; Αντίθετα μας φόρτωσαν κι άλλο ένα πεντάλεπτο -για το οποίο μπορεί ν' αδιαφορείτε, αλλά είναι άλλο ένα πεντάλεπτο σε συνεχές ωράριο από τις 8 με τις 1, χωρίς κανένα κενό και διάλειμμα για ανάσα. Είναι τόσα πολλά τα σπουδαία θέματα! Όπως η μείωση των μαθητών στην τάξη, που επιτέλους εάν γινόταν πράξη, θα άνοιγαν νέες θέσεις εργασίας.

Προτείνω λοιπόν σήμερα να υπενθυμίσουμε ο ένας στον άλλον πως δεν βρισκόμαστε σε κομματική συγκέντρωση, αλλά στη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας μας. Εδώ βρεθήκαμε με την ψήφο των συναδέλ-

φων μας. Δεν ήρθαμε για διακοπές. Έχουμε ευθύνη των αποφάσεών μας. Μόνο έτσι μπορούμε να είμαστε περήφανοι για το παρελθόν μας, για τα χαμένα μεροκάματα των απεργιών. Μόνο έτσι υπάρχει ελπίδα να μην πηγαίνουμε στα συλλαλητήρια μόνοι μας. Φτάνουν οι ειρωνείες προς τους άλλους και οι χαρακτηρισμοί. Δεν είμαστε ούτε κυβέρνηση, ούτε αντιπολίτευση εδώ. Δεν είμαστε ούτε Βουλή, ούτε καφενείο.

Πιστεύω πως μπορούμε να έχουμε κοινή γραμμή σε πολλά ζητήματα που απασχολούν την καθημερινότητά μας, αρκεί να θέτουμε ρεαλιστικούς στόχους και να μη σπαταλάμε το χρόνο μας σε φωνές και «πανηγύρια» εντυπώσεων. Κρατήστε τη δυναμική σας για τα συλλαλητήρια. Πρέπει να βρούμε την κοινή γραμμή και αυτήν να ακολουθήσουμε, ώστε ο κάθε συνάδελφος εκπαιδευτικός να αρχίσει να μας εμπιστεύεται ξανά, για να μην μείνουμε απολύτως μόνοι και για να έχει ο συνδικαλισμός λόγο ύπαρξης.

Καλή συνέχεια. Ευχαριστώ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Καλησπέρα σας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Κώστας Κορδιστός, εκλεγμένος αντιπρόσωπος με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Το θέμα μας είναι η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας. Συνάδελφοι, αυτό το σχέδιο μας παρουσιάστηκε Μεγάλη Τρίτη. Αυτή η κυβέρνηση προσπαθεί μέσα σε περίοδο διακοπών να περάσει κάποια πράγματα συγκεκριμένα.

Ιδιαίτερη ευαισθησία πριν λίγες ημέρες έδειξε η ηγεσία του Υπουργείου μας και στο μέρος, το οποίο εκπροσωπούμε, τη Ρόδο. Όλοι με ρωτάνε εδώ, τι έγινε με εκείνον τον συνάδελφο που στις 7 Ιουνίου έκλεισε το παιδί μέσα στην αίθουσα.

Να σας πω, λοιπόν, ότι ο κ. Γαβρόγλου και το Υπουργείο του στις 10 του μηνός έβγαλαν το πόρισμα και είπαν ότι ο δάσκαλος κλείδωσε το παιδί στην τάξη επίτηδες και πρέπει αυτός ο δάσκαλος να απομακρυνθεί από τη σχολική του μονάδα. Φρόντισε επίσης να το αναρτήσει στην επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου και να κατονομάσει και τη σχολική μονάδα στην οποία έγινε αυτό. Αυτά είναι πρωτόγνωρα πράγματα, συνάδελφοι.

Ο συνάδελφος έχει την πλήρη στήριξη, όχι μόνο του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Ρόδου αλλά πλέον και της Ομοσπονδίας μας. Αυτό να το γνωρίζουν άπαντες. Είναι μήνυμα όχι μόνο σε εκείνους, ακόμα και ανάμε-

σά μας (μικρή μερίδα του εκπαιδευτικού κλάδου), που δυστυχώς έσπευσαν να λοιδορήσουν τον συνάδελφο, αλλά και στους γονείς. Συγκεκριμένους γονείς. Γιατί όπως ξέρετε δεν παρουσιάστηκε με την ίδια ένταση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης η αντίδραση όλων των υπόλοιπων γονέων του τμήματος, αλλά και του σχολείου, που ήταν στο πλευρό του δασκάλου και οι μαθητές του έκλαιγαν, γιατί ο δάσκαλος δεν ήταν στη θέση του την τελευταία εβδομάδα της σχολικής χρονιάς. Στο θέμα μας τώρα, αφού ζητήσω συγγνώμη για την παρέμβαση αυτή.

Πριν ενάμιση χρόνο η κυβέρνηση επιχείρησε τη συνένωση του Παιδαγωγικού Τμήματος Προσχολικής Εκπαίδευσης Ιωαννίνων με το Τμήμα Νηπιοβρεφολόγων του ΤΕΙ Ηπείρου. Δεν είναι, λοιπόν, κάτι καινούργιο. Μετά την άμεση αντίδραση της Ομοσπονδίας το θέμα δεν προχώρησε. Έξι μήνες πριν, η νέα πρόταση της κυβέρνησης βρήκε πρόθυμους υποστηρικτές στο Παιδαγωγικό Τμήμα της Πάτρας, οι οποίοι μέσω του Προέδρου του Τμήματος έκριναν ότι τα Παιδαγωγικά Τμήματα έχουν μάλλον κλείσει τον κύκλο της μέχρι σήμερα λειτουργίας τους.

Στη συνάντηση με την Ομοσπονδία ο Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Τμήματος και υποψήφιος βουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ με άλλα δύο μέλη ΔΕΠ αγνοούσαν τους λόγους που ευθύνονται για το ότι οι απόφοιτοι των Παιδαγωγικών Τμημάτων δεν διορίζονται. Δεν αντιλαμβάνονταν ότι το κουτσουρεμένο σχολείο των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ευθύνεται για την αδιόριστία, με την κατάργηση των σχολείων ΕΑΕΠ, τη διάλυση των ολοήμερων και το ασφαλιστικό του Κατρούγκαλου.

Όλα αυτά, το Παιδαγωγικό Τμήμα της Πάτρας δεν τα κατήγγειλε. Δεν νοιάζονται φυσικά για το μέλλον των αποφοίτων τους αλλά για τη διασφάλιση της ακαδημαϊκής καρέκλας τους, αφού οι διευθυντές Τομέων του Τμήματος το είπαν ξεκάθαρα. Τι θέλετε δηλαδή; Να μείνουμε οι πανεπιστημιακοί άνεργοι; Να μετακινούμαστε σε διάφορες περιοχές; Το Υπουργείο ήταν αποφασισμένο να κάνει τη συνένωση και κρίναμε πως είναι καλύτερο να είμαστε μέσα από το να μείνουμε εκτός. Η λογική, δηλαδή, του είδα φως και μπήκα.

Αυτές οι λογικές, συνάδελφοι, δεν έχουν το παραμικρό ακαδημαϊκό ίχνος, είναι γεμάτες ιδιοτέλεια και απαράδεκτο συντεχνιασμό. Δεν ταιριάζουν με το ρόλο των πανεπιστημιακών δασκάλων. Τα Παιδαγωγικά Τμήματα είναι καρπός μεγάλων αγώνων των δασκάλων και νηπιαγωγών της χώρας. Αποτελούν ιστορική κατάκτηση και δεν θα επιτρέψουμε να ακυρωθεί από προχειρολόγους, ιδιοτελείς και ανιστόρητους.

Θα σταθούμε στην πρώτη γραμμή των αγώνων για ανατροπή της συνένωσης. Ειδικά όσοι και όσες είμαστε σε πόλεις που εδρεύουν Παιδαγωγικά Τμήματα θα σταθούμε εμπόδιο σε όποιους σχεδιάζουν την αλλοίωση του προγράμματος σπουδών και του χαρακτήρα τους. Από τα Παιδαγωγικά Τμήματα Δημοτικής και Προσχολικής Αγωγής θα συνεχίσουν να βγαίνουν δάσκαλοι και νηπιαγωγοί όσο και να χτυπιούνται οι όποιοι καιροσκόποι ακαδημαϊκοί φωστήρες.

Και κάτι τελευταίο. Επειδή ειπώθηκε προχθές ορθώς από τον αιρετό του ΚΥΣΠΕ τον Νίκο Φασφαλή ότι είναι θετικό το ότι οι περιφερειακοί πλέον δεν τοποθετούνται από τις όποιες κυβερνήσεις αλλά περνάνε απ' την κρίση των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Από τους 13 τοποθετημένους της κυβέρνησης, δεν έγιναν οι 12 εκ νέου περιφερειακοί. Και θα έλεγα στον συνάδελφο τον εκπρόσωπο της ΕΡΑ, δεν ξέρω αν είναι εδώ, ότι δώσατε νερό. Σε κάποιους δώσατε βυτία. Ειδικές θέσεις οργανωτικών συντονιστών στα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης που θα λειτουργήσουν στα Πανεπιστήμια στα οποία θα μπορούν να αποσπαστούν και μάλιστα για 5 χρόνια με επιμίσθιο και με δυνατότητα ανανέωσης. Πράγματι, λοιπόν, συνάδελφε, και παραφράζοντας ένα λαϊκό άσμα, το πρόβλημα δεν είναι το νερό, γιατί χωρίς νερό μπορούν, χωρίς καρέκλες όχι...!

ΒΕΤΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

«Και τι μπορώ να κάνω; Είτε με αποκαλούν δάσκαλο, είτε στοργική μητέρα, εγώ και πάλι είμαι κακοπληρωμένος, αγνομένος και παραμελημένος. Ας είναι λοιπόν» Στην πραγματικότητα αυτή είναι η πιο βολική θέση, αλλά είναι και η θέση αυτού που παραιτείται από τον αγώνα, που παραιτείται από την ιστορία.

Δεν βλέπω συνεπώς άλλη εναλλακτική λύση για τους εκπαιδευτικούς από την ενότητα μέσα από την ποικιλομορφία των ενδιαφερόντων τους για να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους.

Το δικαίωμα για καλύτερες συνθήκες στην άσκηση του παιδαγωγικού τους έργου, το δικαίωμα να παίρνουν πληρωμένες ετήσιες άδειες για επιμόρφωση, το δικαίωμα να είναι συγκροτημένοι...το δικαίωμα στο καθήκον να είναι σοβαροί και σαφείς και να μη ψεύδονται για να επιβιώσουν...είπε ο η Freire

Η σημαντικότερη παράμετρος για την ποιότητα στην εκπαίδευση είναι ο εκπαιδευτικός, ο οποίος μπορεί να διεκδικήσει και να υπερασπιστεί την ποιότητα του δημόσιου σχολείου. Επενδύουμε λοιπόν στο ανθρώπινο δυναμικό των σχολείων.

Σε μια εποχή που μεταβάλλεται συνεχώς δεν έχουμε το δικαίωμα να μείνουμε κολλημένοι σε πεποιθήσεις και στερεοτυπικές αντιλήψεις γιατί τίποτα δεν είναι στατικό και αμετάβλητο...οι εκπαιδευτικοί είναι το κλειδί.

Πώς λοιπόν αποφασίζονται αλλαγές που επηρεάζουν τα επαγγελματικά και εργασιακά μας δικαιώματα χωρίς διαβούλευση, χωρίς καμία ουσιαστική συζήτηση με το συνδικαλιστικό μας εκπρόσωπο τη ΔΟΕ; η κατάρτιση πινάκων με προσόντα για το διορισμό των συναδέλφων από ποια διαβούλευση προέκυψε...με ποια επιχειρήματα θα σταθεί απέναντι στους συναδέλφους, που υπηρετούν τη θέση τους εδώ και πολλά χρόνια στα πιο απομακρυσμένα σημεία της Ελλάδας με προσωπικό και οικογενειακό κόστος;;

Η πρόταση για το πιο δίκαιο σύστημα διορισμού δεν είναι εύκολη γι' αυτό και απαιτεί συζήτηση και μελέτη. Οι συνάδελφοι δεν μπορεί να είναι όμηροι των πολιτικών και των κυβερνήσεων, που προκειμένου να κρατηθούν στην εξουσία ξεπουλάνε, υπόσχονται χιλιάδες

διορισμούς και στη συνέχεια προκηρύσσουν εκλογές, επιβάλλοντας με αυτό τον τρόπο απαράδεκτη ομηρεία με μόνο στόχο την πολιτική τους επιβίωση.

Η ενοποίηση του παιδαγωγικού τμήματος της Πάτρας με το τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, είναι μια μετάλλαξη που επιχειρείται στην επιστημονική ταυτότητα των Ελλήνων Δασκάλων και Νηπιαγωγών.

Κάποιοι από συγκεκριμένες παρατάξεις που σεμνά και ταπεινά υπερασπίζονται την πολιτική αυτής της ισοπέδωσης της εκπαίδευσης δεν το θεωρούν και πολύ σημαντικό, ούτε τόσο επικίνδυνο.

Την ενοποίηση των βρεφονηπιοκόμων με τα παιδαγωγικά των νηπιαγωγών όπως και τις ορέξεις της ΚΕΔΕ για ενοποίηση της προσχολικής 0 έως 6 και την υπαγωγή των νηπιαγωγείων στους Δήμους, το αποτρέψαμε που με αγώνα μεγάλο, κινηματικό, οργανωμένο, που δεν τελείωσε γιατί παρά την απόφαση του Υπουργείου για δίχρονη υποχρεωτικότητα καμία προσπάθεια για κτιριακές υποδομές δεν έχει γίνει γι' αυτό και οι αγώνες είναι μπροστά μας.

Μέσα στις πιο αντίξοες πολιτικές συνθήκες η ΔΗΣΥ δίνει έναν δύσκολο αλλά και φοβερά όμορφο αγώνα. Και η δυσκολία έγκειται στο λαϊκισμό και την μικροπαραταξιακή τακτική των άλλων ρευμάτων, παρατάξεων να αποδώσουν σ' εμάς τους συνδικαλιστές της ΔΗΣΥ ευθύνες που δεν μας ανήκουν και που περισσότερο αφορούν αυτούς, που δηλώνουν ακηδεμόνευτοι αλλά πετυχαίνουν διορισμούς με δικαστικές αποφάσεις, με την ευλογία του Υπουργείου μετά από συνδιαλλαγή, που αποδεικνύεται από τη συμμετοχή των αμόλυντων συνδικαλιστών στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν επιτρέψαμε τη λεηλασία του χώρου μας γι' αυτό και η σημερινή ανοδική εκλογική εξέλιξή μας καταδεικνύει με τον πιο εμφαντικό τρόπο, την ισχυρή σύνδεση αυτού του συνδικαλιστικού χώρου με τους διαχρονικούς αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος της χώρας μας, για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία, για την συνεχή αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης, για δημοκρατική και προοδευτική εκπαίδευση, που θα περιλαμβάνει όλα τα παιδιά και τους νέους, για τα επαγγελματικά και επιστημονικά ζητήματα των εκπαιδευτικών.

Η θυματοποίηση, ο μιζεραμπιλισμός, η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων, η κατασκευή εξωτερικών εχθρών, ήταν πάντα η μέθοδος του κυρίαρχου συστήματος για να αποκρύψει τις εσωτερικές συγκρούσεις και αντιθέσεις.

Μόνο η αλήθεια συνάδελφοι είναι επαναστατική. Μόνο η γνώση είναι απελευθερωτική. Αν δεν συγκεντρωθεί

τώρα μια κρίσιμη μάζα υποψιασμένων πολιτών, συναδέλφων, η κοινωνία μας θα παρακμάσει με εκρήξεις κρότου λάμψης μέχρι το τελικό σκοτάδι, γιατί ο ημιμαθής μετατρέπεται σε ατομιστή και έτσι παύει να είναι ενεργός πολίτης, γίνεται έρμαιο κάθε λαϊκιστή εραστή της εξουσίας.

Χτυπώντας την εκπαίδευση ισοπεδώνοντας το εκπαιδευτικό σύστημα, με την τακτική του Διαίρει και Βασίλευε, κατάφεραν την παθητικότητα και την απαισιοδοξία.

Εμείς ήμασταν και θα είμαστε στην πρώτη γραμμή των αγώνων με ιδέες, απόψεις και επιχειρήματα, το ΟΧΙ σε όλα δε μας αφορά. Έχουμε αποφασίσει ότι η επιλογή είναι μια ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ!!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Συναδέλφισσες / -φοι,

Είναι κοινή διαπίστωση πως τα τελευταία χρόνια το συνδικαλιστικό κίνημα βιώνει μία βαθιά κρίση.

Η απαξίωση των συνδικάτων στα μάτια των εργαζομένων από τη μια και η αδυναμία να οργανωθεί η αντίσταση απέναντι στην επίθεση των μνημονιακών πολιτικών από την άλλη, παραμένουν ο κοινός παρονομαστής στη δράση όλων μας. Εκείνο που καταφέρνουμε συνήθως είναι να κινητοποιούμε μόνο ένα τμήμα εργαζομένων της άμεσης επιρροής των πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων, ενώ η μεγάλη μάζα των συναδέλφων παραμένει παγερά αδιάφορη. Παράδειγμα τρανταχτό, η πλειοψηφία των εργαζομένων, που στρέφουν την πλάτη στις κινητοποιήσεις μας.

Την τελευταία περίοδο, εξάλλου, μετά από απανωτές ήττες και πλήγματα που δέχτηκε το συνδικαλιστικό κίνημα, η απομαζικοποίηση συνοδεύτηκε και από τον πολυκερματισμό, σε επίπεδο εκπροσώπησης και ομάδων, με γνώμονα το προσωπικό ή, ορθότερα, το όφελος μιας μικρής ομάδας. Έτσι, σήμερα έχουμε πάνω από 3.600 συλλόγους και περίπου 200 δευτεροβάθμιες οργανώσεις.

Επιπλέον, μια σειρά από παθογένειες τείνουν να εξελιχθούν σε μόνιμα χαρακτηριστικά του συνδικαλιστικού μας κινήματος, όπως η συνεχής μείωση της συμμετοχής χρόνια μείωση της συνδικαλιστικής πυκνότητας, ο οργανωτικός κατακερματισμός, ο κλαδικός συντεχνιασμός, η έντονη παραταξιοποίηση και κομματικοποίηση, οι ποικίλες κρατικές παρεμβάσεις, η τάση ενσωμάτωσης, οι πελατειακές σχέσεις, οι ελλειπείς δημοκρατικές διαδικασίες, οι διαχωρισμοί και τα δίπολα στο εσωτερι-

κό των συνδικάτων, η έντεχνη παραίτηση από τη διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου συνδικαλιστικού προγράμματος που θα προτείνει ένα εναλλακτικό σχέδιο.

Όλα τα παραπάνω καταγράφονται σε πολλές έρευνες. Αλλά και με γυμνό μάτι διαπιστώνουμε, δυστυχώς, καθημερινά πλέον, στην πράξη, την πικρή αλήθεια.

Κι όμως, το εκπαιδευτικό κίνημα, ενταγμένο πάντα στη γενικότερη πολιτική ατμόσφαιρα κάθε περιόδου και εκφράζοντας αποτελεσματικά τα οράματα και τις διεκδικήσεις του κλάδου, έζησε ιστορικά λαμπρές μέρες. Πρωτοπόρο σε μια σειρά αγώνων για τον εκδημοκρατισμό στη χώρα μας, ήταν ψηλά στην συνείδηση όλου του λαού μας και όχι μόνο.

Στη δική μας ιστορία, η Διδασκαλική Ομοσπονδία, με τους αγώνες της από το 1922 για τη δημοκρατία, για την αναβάθμιση της παιδείας στη χώρα μας, την ανωτατοποίηση των ακαδημιών, την κατάργηση του επιθεωρητισμού και τόσα άλλα και ως τις μέρες μας, με τις μεγάλες απεργίες, επί υπουργών παιδείας, Γ. Αρσένη και Μ. Γιαννάκου, συνέβαλε καθοριστικά στην εξέλιξη των εκπαιδευτικών πραγμάτων στην Ελλάδα. Έχουμε το μερίδιό μας στην ιστορία του κινήματος ως εκπαιδευτικοί της Π.Ε. και είμαστε υπερήφανοι ως παράταξη που διαχρονικά δώσαμε οράματα, σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε αγώνες νικηφόρους και ήμασταν εμείς.. εκεί ... πάντα σ' αυτό το μεγάλο νικηφόρο κομμάτι του συνδικαλιστικού κινήματος.

Όλα τούτα όμως σε μερικούς μοιάζουν μακρινά, ξένα και μερικές φορές απαξιωμένα. Και γι' αυτό έχουν φροντίσει κάποιοι, δυστυχώς, από εμάς. Γιατίγια τη σημερινή στρέβλωση είμαστε υπεύθυνοι κι εμείς..... συμβάλαμε κι εμείς να έρθει. Γιατί πολλοί δε στάθηκαν και δεν στέκονται στο ύψος των περιστάσεων, για να αντιμετωπίσουμε τις καταστάσεις και να συσπειρώσουμε τους εκπαιδευτικούς.

Το ολόημερο σχολείο, για παράδειγμα. Ένας θεσμός δικός μας -και εννοώ των εκπαιδευτικών-, ένα σχολείο εργασίας, όπου όλα τα παιδιά θα προετοιμάζονταν για την επόμενη μέρα, θα έκαναν νέα διδακτικά αντικείμενα, νέες τεχνολογίες, ξένες γλώσσες, εικαστικά, θεατρική αγωγή, καταργήθηκε (!) και δεν άνοιξε μύτη... Η συνδικαλιστική τύφλωση, .. οι πολιτικές και κομματικές παρωπίδες.... δεν άφησαν περιθώρια αντίδρασης σε κανέναν. Κιχ δεν ακούστηκε ...μόνο εμείς παλεψαμε παλεύουμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε για την αναβίωσή του..... «Ας πεθάνει η κατσίκά του γείτονα. Κι εμένα τι με νοιάζει!»...

«Μια ωραία πρωία», ο κ. Φίλης είπε ... αυτά που λέγατε εσείς εδώ μέσα, πολεμώντας εκ των έσω τον θεσμό, ότι: «τα παιδιά κουράζονται από το ωρολόγιο πρόγραμμα» και «να μειώσουμε τις ώρες»..... Να θυμίσω κι αυτό που παπαγαλίζατε, για..... «κινηματογραφικές εναλλαγές διδακτικών αντικειμένων, που ... κουράζουν τους μαθητές»;

«Τα παιδιά μας», στερήθηκαν μια ουσιαστική εκπαιδευτική αναβάθμιση. Αλλά δεν σας ένοιαξε... Ολόκληρο μανιφέστο έφτιαξε η αριστερά, για να εξοβελίσει το κακό...

Όσο για τη Ν.Δ., παιδοφυλακτήριο χαρακτήριζε το ολόημερο σχολείο. Βλέποντας να ξεδιπλώνει το πρόγραμμά της αυτό το διάστημα ..για την παιδεία, αντιλαμβανόμαστε όλοι πως οι θέσεις και οι απόψεις και χθες και σήμερα είναι οι ίδιες. Ένα σχολείο της αγοράς, με ελεύθερες επιλογές σε εγγραφές, σε προσωπικό, φυσικά χωρίς ολόημερο και με τους ιδιώτες ν' αναλαμβάνουν το κομμάτι αυτό. Μια φιλελεύθερη πολιτική που είναι μακριά από τις θέσεις μας και από την αντίληψη μας για την παιδεία ως δημόσιο αγαθό...

Όσο για μας, οραματιστήκαμε το ολόημερο σχολείο ... που.....από το 2000 ως το 2009, έφερε 28.675 διορι-

σμούς. Κι όμως, δεχθήκατε αδιαμαρτύρητα, το ξεπεράσατε, το κατάπιε ξεδιάντροπα... να καταργηθεί!!! Ναι, αυτό το σχολείο που έφερε 29.000 διορισμούς!

Και ο παραλογισμός; Ενώ ζητούσατε την κατάργηση ΕΑΕΠ κι ολοήμερων, ήσασταν και είσατε αλληλέγγυοι (;) των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων που δεν μπορούν να εργαστούν σ' αυτά ...γιατί το λιγότερο σχολείο που θέλετε δεν τους χωρά όλους.....

Να θυμίσω και την ειδική αγωγή, για την οποία τον Αύγουστο του 2017, ξανά ο κ. Φίλης άλλαξε όλα τα δεδομένα; Η υποβάθμιση είναι δεδομένη.

Από το 2015 παντού, με όση δύναμη είχαμε, προσπαθούσαμε να συσπειρώσουμε όλους τους εργαζομένους ενάντια στον καταστροφικό συνταξιοδοτικό νόμο Κατρούγκαλου ...

Όμως τα ανεξάρτητα συνεταιρικά με Συριζομανδία, σφύριζαν αδιάφορα ...Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε

Έτσι χάθηκαν μικρές και μεγάλες μάχες. Κοιτάζοντας, ό,τι διακυβεύεται κάθε φορά, αλλά το πολιτικό, κομματικό, παραταξιακό όφελος. Δυστυχώς, κατώτεροι των περιστάσεων.

Κι ο πολυκερματισμός και οι μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες αποκτούν ολοένα και πιο επικίνδυνες διαστάσεις. Ομάδες με προσήλωση στα ιδιαίτερα συμφέροντά τους, αγνοώντας τις βασικές αρχές του συνδικαλιστικού κινήματος, αδιαφορώντας για το δημόσιο συμφέρον, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τους μαζικούς αγώνες, με τις ευλογίες της πολιτικής ηγεσίας, γίνονται συνομιλητές με θεσμούς, όταν οι ίδιοι δεν είναι θεσμοί στον χώρο τους ... Φυσικά τα ανταλλάγματα δίνουν και παίρνουν κάτω από το τραπέζι...

Να θυμίσω τα καλέσματα σε πλατείες για την υπερήφανη διαπραγμάτευση; Τους δήθεν ανεξάρτητους που γυροβολούν στα υπουργεία, για να έχουν τη λίστα με τις δυσπρόσιτες περιοχές ...πρώτοι.... και να πούνε στους φίλους τουςπου και τι να δηλώσουν; Κι οι υπόλοιποι ασ κουρεύονται... Οι φίλοι να είναι καλά... «ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΗΘΟΥΣ» ... αρχές «διαφάνειας και ισονομίας»...

Για πέστε μου...κύριοι της ΑΚΕ....που είναι η ανεξαρτησία σας....όταν μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ είστε σε κοινό ψηφοδέλτιο στην ΑΔΕΔΥ και στο ΚΥΣΠΕ....τόση υποκρισία που χωρά;;; Συνδικαλισμός της κωλοτούμπας είναι ο όρος που χαρακτηρίζει τη δράση σας.

Παρατάξεις πλατανόφυλλου, χωρίς θέσεις, χωρίς προτάσεις, με συνεργασίες αλλόκοτες, με τακτικές ντροπής και με ανεξάρτητο συριζομανδία δεν βοηθούν το κίνημα...

Δυστυχώς, όμως, με αυτή την εικόνα που δημιουργείται για τον συνδικαλισμό, ο ιστορικός του μέλλοντος θα

χρησιμοποιήσει για όλους μας λίγες γραμμές με απαξιωμένες λέξεις.

Τελικά, έκλεισε το συνδικαλιστικό κίνημα τον κύκλο του; Εμείς θα πούμε όχι...Όχι! Γιατί, όσο υπάρχουν εργαζόμενοι, όσο συνεχίζεται ο αγώνας για να βελτιωθούν οι συνθήκες εργασίας και να διευρυνθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων, δε θα σταματήσει ποτέ να υπάρχει κίνημα.

Έχουμε χρέος απέναντι στους συναδέλφους μας να αντιμετωπίσουμε τις αδυναμίες μας. Η εσωτερική κάθαρση είναι η δυσκολότερη και απαιτεί θυσίες.

Δεν μπορεί οι ομάδες.. όποιες κι αν είναι... να γυρίζει την πλάτη στο σύνολο των εκπαιδευτικών αναγκών και των πραγματικών προταγμάτων,....

με μόνη αιτιολόγηση την καθαρότητα των προτάσεων..... και το αμόλυντο των συνεργασιών.

Δεν μπορούμεδεν μπορείτε να λειτουργούμε να λειτουργείτε .. άλλο έτσι.

Όταν θες να παλέψεις, είσαι έτοιμος για όλα.

Είσαι έτοιμος να συμβιβάσεις και να κάμψεις όλες τις δυσκολίες,για να πετύχεις τους στόχους του κινήματος, για το δημόσιο αγαθό την παιδεία .

Και το βασικότερο να μαζικοποιήσεις τον αγώνα.

Αγαπητοί συνάδελφοι / -ισσες,

Σας καλούμε, αφού κοιταχτούμε όλοι στον καθρέφτη, να συναντηθούμε στον ανυποχώρητο διαρκή αγώνα, με οδηγό το εμείς και όχι το εγώ, να εμπνεύσουμε όλους τους συναδέλφους για την αναβάθμιση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Αλλάξτε ρότα.

Η ιστορία δεν περιμένει κανέναν.

Καλούς αγώνες ...

ΒΑΣΩ ΜΑΛΕΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας. Ταλαιπωρούμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και δυο μέρες με την ηθική της πεποίθησης, όπως είπε πριν ο αντιπρόεδρος της ΔΟΕ Σταύρος Πετράκης. Κάποιοι εδώ μέσα πιστεύουν πως η δική τους πεποίθηση είναι η σωστή, πως κατέχουν την απόλυτη αλήθεια και μας απειλούν με ξύλο και με φωτογραφήσεις, όταν τολμούμε να διαφωνήσουμε. Αδυνατώ να καταλάβω τον λόγο, προφανώς όμως, είναι οι πρακτικές που έχουνα μάθει στη ζωή τους. Θεωρούν πως δεν μπορούμε να έχουμε διαφορετικές απόψεις.

Η Δημοκρατία, όμως, την οποία ασπαζόμαστε εμείς, δέχεται, αποζητά τις διαφορετικές απόψεις και μέσα απ' αυτές και το διάλογο και έτσι γίνεται η σύνθεση. Προφανώς, εσείς που είσατε κατά της αξιολόγησης, προτιμάτε να αξιολογείστε από τους μέντορές σας και απ' αυτούς που σας βιντεοσκοπούν και μετά βλέπουν και τι έχετε κάνει και πει, έτσι;

Τόση ώρα σας άκουγα, παίρνατε το λόγο όποτε θέλατε και λέγατε ότι θέλετε, θα πω και εγώ ότι θέλω τώρα. Δεν κατάλαβα. Για ποιο λόγο; Δεν λέγατε όλη τη μέρα ότι θέλατε; Θα πω και εγώ ότι θέλω τώρα. Αν θέλεις μπορείς να με απειλήσεις με ξύλο, με φωτογραφίες, εδώ είμαι.

Δεν συμφωνούμε, όχι. Τόση ώρα άκουγα υπομονετικά τα τόσο σοβαρά πράγματα που λέγατε. Τις σοβαρές απόψεις σας τις άκουγα, τις σεβάστηκα, τώρα πρέπει να με ακούσετε και εσείς.

Και από πού προκύπτει, συνάδελφοι, ότι όλοι εμείς οι αντιπρόσωποι, τα συνδικαλιστικά στελέχη πρέπει να μεταφέρουμε μόνο την άποψη της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας; Έχουμε και διαφορετικές απόψεις, είμαστε εδώ εκπρόσωποι των συναδέλφων, αλλιώς θα βγάλαμε έναν αντιπρόσωπο. Η κάθε Γενική Συνέλευση θα έβγαζε έναν και θα ερχόταν να μεταφέρει αυτά που αποφασίστηκαν στη Γενική Συνέλευση. Αυτό είναι δημοκρατία για σας.

Λοιπόν, θα ήθελα να πω 2 - 3 πράγματα για το Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Εμείς στην Ομάδα Νηπιαγωγών της Δημοκρατικής Συνεργασίας έχουμε ένα όνειρο. Ένα όνειρο και ένα όραμα για το πρώτο σχολείο, την πρώτη βαθμίδα όπου εντάσσεται ο μικρός μαθητής και η μικρή μαθήτριά. Ένα σχολείο ανοιχτό, δημοκρατικό, δημιουργικό, καινοτόμο, ένα σχολείο που θα ανοίξει τις αγκαλιές του για όλους τους μαθητές και όλες τις μαθήτριες.

Αγωνιστήκαμε, λοιπόν, με όλες μας τις δυνάμεις να έχουμε μια επιστημονική τεκμηρίωση, έτσι αυτό το όραμα να μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Οι αγώνες άργησαν, αργούνε αλλά τελικά δεν πάνε χαμένοι. Αποδίδουν. Δεν σταματάμε. Κερδίσαμε τα δύο χρόνια υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής αλλά όχι σε όλους

τους Δήμους. Δυστυχώς η υποχρηματοδότηση για το στεγαστικό κομμάτι άνοιξε πάλι τις ορέξεις της ΚΕΔΕ που δυστυχώς με ομόφωνη απόφαση θέλουνε να πάρουν οι Δήμοι τα νηπιαγωγεία.

Επίσης με τη βοήθεια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ θα έχουμε, όπως διαφαίνεται, μια πιο συντηρητική, νεοφιλελεύθερη πολιτική. Θα ακολουθήσει και συνταγματική αναθεώρηση. Μπορεί οι φόβοι μας να γίνουν τελικά εφιάλτες. Έχουμε, λοιπόν, δρόμο μπροστά μας, δρόμο όμως με ενότητα, αλλιώς δεν μπορεί να κερδίσουμε κάτι σε αυτό το δύσκολο αγώνα που θα έχουμε.

Θα μεταφέρω τώρα, λοιπόν, κάποιες απ' τις ανησυχίες, κάποια απ' τα προβλήματα που είχαμε, που αντιμετωπίσαμε όλοι οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες στους Νομούς μας.

Μεγάλο πρόβλημα έχουμε κατά περιοχές με το κτιριακό θέμα. Άρα λοιπόν, χρειάζεται μια γενναία χρηματοδότηση για στεγαστικά κονδύλια.

Στην Ειδική Αγωγή ζητάμε η δημιουργία τμημάτων ένταξης να γίνεται με πιο εύκολο τρόπο και να μην είναι απαραίτητη η γνωμάτευση, γιατί τα προνήπια δεν θα μπορούν να έχουνε γνωματεύσεις. Η παράλληλη στήριξη να αλλάξει μορφή και να λειτουργεί ως συνάδελφος νηπιαγωγός της τάξης.

Στις δομές ΔΥΕΠ αντιμετωπίζουμε σοβαρά προβλήματα. Είναι αναγκαίο να είναι ξεκάθαρο το εργασιακό πλαίσιο, τα καθήκοντα, οι αρμοδιότητες και το ωράριο και όπου τα νηπιαγωγεία τα κανονικά έχουν νηπιαγωγεία μέσα στα ΔΥΕΠ ή να αυξηθεί η οργανικότητα του νηπιαγωγείου που έχει τμήμα στη ΔΥΕΠ ή να ιδρυθεί νέο τμήμα στις μονάδες αυτές. Να γίνεται ένταξη των προσφυγόπουλων όπου είναι δυνατόν στα δημόσια νηπιαγωγεία και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για τις ιδιαιτερότητες της πληθυσμιακής ομάδας των ΔΥΕΠ.

Στα ΚΕΣΥ, επίσης, ζητάμε αύξηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και χρηματική αποζημίωση ώστε να μπορούν οι συνάδελφοι να μετακινούνται και να βλέπουν τους μαθητές μέσα στο σχολικό πλαίσιο, γιατί διαφορετικά συμπεριφέρεται ένας μαθητής μέσα στην τάξη και διαφορετικά στην ένα προς ένα αντιμετώπιση.

Ενιαίος, επίσης, σχεδιασμός στα ΚΕΣΥ με οδηγίες ξεκάθαρες έτσι ώστε να υπάρχει ένα κοινό αξιολογικό πλαίσιο σε όλα τα ΚΕΣΥ.

Στο ολοήμερο νηπιαγωγείο, επειδή υπάρχουν σοβαρά θέματα, τουλάχιστον να υπάρξει τραπεζοκόμος, γιατί, όπως στη Ζάκυνθο έχουνε θέματα με το Τμήμα Υγιεινής, θα πρέπει να λυθεί και το θέμα αυτό. Και φυσικά ζητάμε μόνιμους διορισμούς χωρίς κανένα προσοντολόγιο,

με μοναδικά προσόντα την προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο. Παλεύουμε το όνειρο να γίνει πραγματικότητα. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, θα ήθελα στην αρχή να μοιραστώ μαζί σας κάτι προσωπικό. Το καλοκαίρι που μας πέρασε, σε μία επίσκεψή μου στο Ηράκλειο της Κρήτης συναντήθηκα τυχαία με τον σύντροφο και φίλο Νίκο Αμανάκη. Ο Νίκος ήταν καταβεβλημένος ήδη. Κουράζονταν στην ομιλία και στις κινήσεις του. Καθίσαμε μαζί περίπου μισή ώρα. Με αγωνία με ρωτούσε για την πορεία του κλάδου, για τις διεκδικήσεις του, για τα προβλήματα στο χώρο της εκπαίδευσης και μου επισήμανε την ανάγκη για αγώνα και συστράτευση.

Δε θα ξεχάσω ποτέ, θα το κουβαλώ πάντα μαζί μου εκείνο το απόγευμα του περσινού καλοκαιριού. Δε θα ξεχάσω ποτέ το γνήσιο ανιδιοτελές ενδιαφέρον του και την αγωνία του για τα θέματα της ελληνικής δημόσιας εκπαίδευσης.

Την αναφορά αυτή την έκανα επειδή στον κλάδο μας αλλά και δυστυχώς και σε αυτήν την αίθουσα της γενικής μας συνέλευσης είδαμε πολλές αρνητικές συμπεριφορές και πρακτικές αρνητικές. Είδαμε πολλά αντιπαράδειγματα. Ο Νίκος ο Αμανάκης όμως μπορεί να λειτουργήσει με το ήθος του, την αξιοπρέπειά του και τους αγώνες του ως ένα πολύ καλό παράδειγμα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πριν από ένα περίπου χρόνο, η κυβέρνηση επιδίωξε τη συνένωση του Παιδαγωγικού Τμήματος Προσχολικής Εκπαίδευσης Ιωαννίνων με το Τμήμα βρεφονηπιοκόμων του ΤΕΙ Ηπείρου. Θυμόμαστε όλοι την άμεση αντίδραση της Ομοσπονδίας που αναπτύχθηκε σε διάφορα επίπεδα και τις εξελίξεις που είχαμε με την χωριστή τελικά λειτουργία των δύο αυτών τμημάτων. Ένα χρόνο μετά γινόμαστε θεατές σε ένα ακόμα κακόγουστο αστείο. Με πρωταγωνιστές το ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Πατρών και την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Με τρόπο βίαιο, αποσπασματικό και πρόχειρο και με απουσία επιστημονικού παιδαγωγικού λόγου, μεθοδεύεται η συνένωση του παιδαγωγικού τμήματος της Πάτρας με το ΤΕΙ κοινωνικής εργασίας.

Σε αυτό το εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό ανοσιούρηγμα εμείς θα είμαστε απέναντι και θα αγωνιστούμε για την ανατροπή του. Καταγγέλλουμε τη συνένωση δύο ανόμοιων τμημάτων. Μια συνένωση που δεν εδράζεται σε καμία επιστημονική βάση και ζητάμε από την Ομοσπονδία να οπλιστεί με επιχειρηματολογία επιστημονική και να αγωνιστεί για μία ακόμη ανατροπή. Βλέπουμε λοιπόν ότι έχουμε πολλούς λόγους για να φτιάξουμε μια Ομοσπονδία δυνατή.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εδώ και αρκετά χρόνια ως δημοκρατική συνεργασία, έχουμε διατυπώσει και μάλιστα σε επίπεδο δημόσιου λόγου τη θέση ότι όλες οι παρατάξεις που αναπτύσσουν τη δράση τους στο πλαίσιο λειτουργίας της ΔΟΕ, με τα στελέχη τους,

με τις πολιτικές και συνδικαλιστικές αναλύσεις τους, με τις επεξεργασμένες προτάσεις τους, με την ευρύτερη θεώρηση που έχουν για τα εκπαιδευτικά, κοινωνικά και πολιτικά πράγματα της πατρίδας μας, αποτελούν μία σπουδαία πρόσδο. Αποτελούν το πολιτικό κεφάλαιο, τον πολιτικό πλούτο του κλάδου μας. Όμως δυστυχώς συνάδελφοι, αυτός ο πολιτικός πλούτος, αυτό το ιδιαίτερο μορφωτικό και πολιτικό κεφάλαιο αναλώνεται, ξοδεύεται. Αντί να αναδεικνύεται σε υποκείμενο μετασχηματισμών και σε κινητήριο μοχλό και φορέα προοδευτικών εκπαιδευτικών αλλαγών και ανατροπών, μετατρέπεται σε παράγοντα στασιμότητας και συχνά οπισθοδρόμησης.

Δυστυχώς, για άλλη μία φορά, σε μία ακόμα Γενική Συνέλευση του κλάδου, είδαμε να αναπαράγονται κλασικές πια, παραδοσιακές αντιπαραθέσεις, με κυρίαρχο σχήμα την υπεράσπιση παραταξιακών πατριωτισμών με απώτερο στόχο τη συνδικαλιστική περιχαράκωση. Κάποιοι, επέλεξαν και μάλιστα πολιτικά συνειδητά, αντί να μιλήσουν να φωνάξουν. Αντί να επιχειρηματολογήσουν να απειλήσουν. Αντί να προσπαθήσουν να ενώσουν, να διχάσουν.

Και αναφέρομαι κυρίως, δυστυχώς, στην λεγόμενη αριστερά στον κλάδο μας. Η αριστερά ξέρετε σύντροφοι είναι μια πολύ σπουδαία υπόθεση. Η αριστερά είναι ιδέες και αρχές, είναι ανάλυση, είναι επεξεργασμένος πολιτικός λόγος, είναι σύγκρουση και διαπάλη ιδεών, είναι ήθος και ευγένεια ψυχής. Αριστερά σύντροφοι δεν είναι όλα αυτά που κάνατε για άλλη μία φορά.

Η ιστορία, οι συνθήκες, οι ανάγκες, οι προοπτικές μας καλούν σε πράγματα σπουδαία. Με τις δικές σας όπως συνδικαλιστικές και πολιτικές πρακτικές που θα μπορέσουμε να πάμε; Έχουμε μπροστά μας κατά τη γνώμη μου ένα μεγάλο ιστορικό ραντεβού. Πρέπει να συναντηθούμε με τις αγωνίες και τους αγώνες του κόσμου της εργασίας και της εκπαίδευσης. Έτσι όμως, δεν θα μπορέσουμε να πάμε πουθενά. Η εικόνα που εμφανίζουμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι και αυτές τις μέ-

ρες της Γενικής μας Συνέλευσης είναι θλιβερή. Είναι εικόνα ενός συνδικάτου που βρίσκεται σε παρακμή. Ενός συνδικάτου απονομιμοποιημένου. Που λειτουργεί στη βάση καθηλωτικών εσωτερικών μικροπαραταξιακών ισορροπιών. Που στοχεύει όχι στο να εμπνεύσει και να κινητοποιήσει σε δράση τους συναδέλφους ξανά, αλλά να τους θέσει στο περιθώριο των εξελίξεων για άλλη μια φορά. Να τους στρέψει στο ιδιωτικό. Στην απομόνωση. Έτσι, βαθμιαία οδηγούμαστε σε ένα συνδικάτο μη συνδικάτο όπου το μοναδικό ενδιαφέρον είναι η κατοχή και η νομή μίας εξουσίας που ονομάζεται μικροσυνδικαλιστική. Οι παρατάξεις θα θυμίζουν μετά περισσότερο γραφειοκρατικούς μηχανισμούς εξουσίας παρά οργανισμούς που επεξεργάζονται και παράγουν πολιτικές. Καταλήγουμε λοιπόν με διαδικασίες που πια ούτε εμπνέουν τους συναδέλφους, ούτε τους αφορούν. Με συμπεριφορές σαν και αυτές που ζήσαμε πάλι χτες, στο τέλος αυτού του ιστορικού κύκλου, θα κληροδοτήσουμε στους μελλοντικούς μας συναδέλφους ένα συνδικάτο αποκομμένο και χωριστό.

Χωριστό από τα προβλήματα, από τις αγωνίες, από τους πόθους των συναδέλφων, από τις προσδοκίες τους.

Οι συγκυρίες και τα προβλήματα που υπάρχουν συνάδελφοι απαιτούν ενότητα στη βάση και στην κορυφή. Και η ενότητα δεν είναι κάποιο ακαθόριστο λεκτικό σχήμα. Πρέπει να ενωθούμε πάνω σε ιδέες, πάνω σε αρχές, πάνω σε αξίες, πάνω σε αγώνες και κοινές διεκδικήσεις. Αυτά ενώνουν. όλα τα άλλα είναι αέρας.

Πρέπει για όλους αυτούς τους λόγους να φτιάξουμε ένα συνδικάτο δυνατό. Πλούσιο σε εσωτερικό δημοκρατικό διάλογο, πλούσιο σε αναλύσεις. Πλούσιο σε επεξεργασμένες θέσεις, σε ιδεολογικές αναζητήσεις, αντιπαραθέσεις και σε γόνιμες συνθέσεις. Απαιτούνται συναινέσεις συγκεκριμένες σε στόχους και σε θέσεις. Η αναγκαιότητα άμεσων μαζικών διορισμών στη δημόσια εκπαίδευση με κριτήριο το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία, το αίτημα της επιμόρφωσής μας, η ενίσχυση του ρόλου του συλλόγου διδασκόντων, ο δημοκρατικός προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου, η εσωτερική δημοκρατία είναι κάποια από τα μεγάλα ζητήματα που πρέπει να μας βρουν ενωμένους.

Εμείς ως Δημοκρατική Συνεργασία θα συνεχίσουμε να είμαστε παρόντες. Σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα θα είμαστε εκεί. Θα είμαστε όπως πάντα αταλάντευτα μπροστά. Στις γενικές μας συνελεύσεις, στα σχολεία δίπλα στους συναδέλφους μας, στις απεργιακές κινητοποιήσεις και στις δράσεις. Με τη Δημοκρατική Συνεργασία προχωράμε μπροστά ! αγωνιστικά και ανατρεπτικά. Δημιουργικά.

Σας ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΜΠΕΚΑ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**

Συνάδελφοι καλησπέρα. Δημοκρατική Συνεργασία από Νομό Μαγνησίας. Απορώ πραγματικά γιατί υπάρχει τόση ένταση όσον αφορά την αυτοαξιολόγηση. Είναι ένα θέμα που το συζητούσαμε και πέρυσι και πρόπερσι θυμάμαι εδώ σε αυτή την αίθουσα για το τι είναι αυτοαξιολόγηση σχολικής μονάδας και τι αξιολόγηση εκπαιδευτικών.

Γιατί μπερδεύμαστε; Γιατί μιλάμε για αξιολόγηση εκπαιδευτικών όταν τώρα συζητάμε για την αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας; Δεν μιλάμε για αξιολόγηση εκπαιδευτικών. Δεν είμαστε στο 1821, για να το συνδέσω με την ομιλία του αντιπροέδρου της ΔΟΕ συναδέλφου Σταύρου Πετράκη με το λεωφορείο που είπε ότι δεν υπήρχε εισιτήριο, έτσι ώστε να παίζουμε το κρυφό σχολειό. Είμαστε επιστήμονες, βγαίνουμε πλέον στο εξωτερικό με τα Erasmus προγράμματα και πρέπει να διεκδικήσουμε τα καλύτερα για την εκπαίδευση. Χρειαζόμαστε την αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας ως εργαλείο για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε τη βέλτιστη ποιότητα για το σημερινό σχολείο, για τους μαθητές μας.

Γνωρίζετε ότι υπάρχουν ακόμα νηπιαγωγεία τα οποία λειτουργούν μέσα σε μισθωμένα παλιά σπίτια και δεν υπάρχει χώρος όχι για παιχνίδι, όχι για δράσεις αλλά ούτε για τα ίδια τα παιδιά; Πώς θα μπορέσουμε να εξελιχθούμε ως εκπαιδευτικοί όταν δε δεχόμαστε την αυτοαξιολόγηση; Δεν είμαστε ξαναλέω στο 1821. Μπορούν όσοι θέλουν να κρύβονται μέσα στα σχολεία. Εμείς όμως δεν κρυβόμαστε. Δείχνουμε τη δουλειά μας προς τα έξω, στην κοινωνία και θέλουμε εξοπλισμό για την καλύτερη οργάνωση των δράσεων που πραγματοποιούμε, όπως και κατάλληλες κτηριακές υποδομές. Αυτοαξιολόγηση κάνουμε καθημερινά και στον εαυτό μας στην προσωπική μας ζωή για να δούμε τι είπαμε ή κάναμε λάθος και να προσπαθήσουμε να το διορθώσουμε την επόμενη φορά.

Δεν μπορούμε να λειτουργούμε και να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας με τις σημερινές εγκαταστάσεις. Δεν μπορούμε να λέμε όχι σε όλα. Δεν μπορούμε να ζητάμε να γίνει η προσχολική εκπαίδευση δίχρονη υποχρεωτική, να κάνουμε τον αγώνα το 2006 και να έρχεται μετά η κυβέρνηση και να αφήνει τον κάθε δήμαρχο να κάνει κουμάντο σε ποιο Δήμο θα λειτουργήσει και σε ποιον όχι. Και να έχουμε τον κάθε δήμαρχο να αποφασίζει για εμάς, αν θα λειτουργήσει η δίχρονη υποχρεωτική ή όχι. Εμείς θέλουμε να δουλέψουμε και να προχωρήσουμε έχοντας ως γνώμονα την καλύτερη εκπαίδευση για

τους μικρούς μαθητές μας. Εμείς θέλουμε σχολεία ανοιχτά και γι' αυτό πιστεύουμε ότι με την αυτοαξιολόγηση θα πετύχουμε καλύτερες υποδομές και παιδαγωγικό εξοπλισμό για να φανεί το έργο μας. Εμείς θέλουμε τα σχολεία να είναι ανοιχτά στην κοινωνία, να είναι ανοιχτά σε όλο τον κόσμο γιατί δε φοβόμαστε κανέναν. Γιατί αποδεικνύουμε καθημερινά τη δουλειά μας με έργα και με προγράμματα τα οποία καταθέτουμε κάθε χρόνο όπως για παράδειγμα περιβαλλοντικά, πολιτιστικά κ.λπ. για τα οποία καταθέτουμε αυτοαξιολόγηση για να δούμε αν ο προγραμματισμός που είχαμε κάνει πέτυχε, αν οι δράσεις που είχαμε επιλέξει πρόσφεραν τα μέγιστα στα παιδιά, τι λειτούργησε και τι όχι, ώστε να ξέρουμε την επόμενη φορά τις αδυναμίες και να τις διορθώσουμε. αυτό ζητάμε. Ευχαριστώ.

ΘΩΜΑΣ ΝΑΤΣΗΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ**

Εκπρόσωπος της ΔΗΣΥ, αναπληρωτής δάσκαλος 11 χρόνια. Μόνιμος αναπληρωτής!

Θα τοποθετηθώ μόνο στο θέμα του συστήματος διορισμού καθότι για το υπόλοιπο διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΗΣΥ, θα τοποθετηθεί άλλος συνάδελφος.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ επί τεσσεράμισι χρόνια empaίζει 150.000 αδιόριστους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, υποσχόμενη από την αρχή της θητείας της 20.000 μόνιμους διορισμούς ήδη από το '16. Και δεν πραγματοποίησε ούτε έναν! Τώρα που λήγει η θητεία της, προγραμματίζει προσλήψεις το 2020 και '21, που δεν θα είναι κυβέρνηση. Πραγματοποίησε μόνο ελάχιστους, στοχευμένους μόνιμους διορισμούς σε εκτέλεση δήθεν δικαστικών αποφάσεων, παραβιάζοντας κατάφωρα τη σειρά του πίνακα διορισμών. Απίστευτος ο εμπαιγμός!

Πέρα όμως από την κοροϊδία για τους μόνιμους διορισμούς, ψήφισε ένα σύστημα διορισμών με το οποίο οδηγεί τους 150.000 αδιόριστους εκπαιδευτικούς στην αγορά, προκειμένου να αποκτήσουν πληρωμένα μεταπτυχιακά, διδακτορικά που κοστίζουν μέχρι και 10.000 ευρώ, σε μια εποχή που η οικονομική κρίση μαστίζει τη χώρα μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν έχουμε κάτι να χωρίσουμε, ίσα-ίσα, πρέπει να είμαστε ενωμένοι, σαν μια γροθιά, πόσο μάλλον για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα όπως αυτό των μόνιμων διορισμών. Ενωμένοι συνάδελφοι, στεκόμενοι όμως με σοβαρότητα και υπευθυνότητα απέναντι στον κλάδο, χωρίς λαϊκισμούς και χωρίς να καίδουμε αυτιά. Με προτάσεις ρεαλιστικές.

Η Δημοκρατική Συνεργασία δεν έχει μάθει να σιωπά, αλλά να βρίσκεται μπροστά στους αγώνες του κλάδου, έτσι ώστε κάθε εκπρόσωπός της να κοιτάζει στα μάτια όλους τους εκπαιδευτικούς, αδιόριστους και αναπληρωτές.

Για το λόγο αυτό καταθέτουμε πρόταση προς ψήφιση από τη Γενική Συνέλευση όσον αφορά το σύστημα διορισμού, βασισμένο σε τρεις πυλώνες.

Πρώτον: την κατάργηση του Νόμου Γαβρόγλου για το σύστημα διορισμού.

Δεύτερον: μεταβατικό στάδιο για την ειδική και τη γενική αγωγή, δηλαδή οι τεσσεράμισι χιλιάδες διορισμοί και οι δέκα χιλιάδες πεντακόσιοι αντιστοίχως που ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση, να πραγματοποιηθούν το '19, '20 και '21, με μοναδικό κριτήριο την προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο.

Τρίτον: από σήμερα και μέχρι το 2021 να γίνει συζήτηση μεταξύ όλων των εμπλεκομένων: Υπουργείο Παιδείας, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ για την καθιέρωση ενός δίκαιου και βιώσιμου στα χρόνια συστήματος μόνιμων διορισμών το οποίο θα δίνει τη δυνατότητα και στις νεώτερες γενιές εκπαιδευτικών να διεκδικούν θέση μόνιμου εκπαιδευτικού στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση.

Ευχαριστώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΙΑΜΗΤΡΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνάδελφοι, νομίζω ότι το άγχος που διακατέχει εμένα και οποιονδήποτε από τους συναδέλφους που δεν έχουμε μια εμπειρία σε λόγους όταν ανεβαίνουμε εδώ είναι αν εκφράζουμε πραγματικά τους συναδέλφους του Συλλόγου μας με βάση την πραγματικότητα, ότι

στις Συνελεύσεις των Συλλόγων μας, των μεγάλων Συλλόγων, πολύ μικρό μέρος παρίσταται.

Έχω πει στο παρελθόν ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία σαν συλλογικότητα και όχι σαν Διοικητικό Συμβούλιο και τα Πρωτοβάθμια Σωματεία άμα ήμασταν σοβαροί αυτό που κάνουν στα μεταπτυχιακά και στα διδακτορικά, δηλαδή που στέλνουν ερωτηματολόγια και βλέπουν, αφού έχουν στείλει τις εισηγήσεις τους ποιες είναι οι τάσεις και τι σκέφτονται οι συνάδελφοι, αυτό θα έπρεπε να γίνει εδώ και χρόνια και μέσα στο σώμα των δασκάλων. Έχουμε κοινωνικά δίκτυα και τρόπους ηλεκτρονικής αποτύπωσης της γνώμης τα οποία δεν χρησιμοποιούμε επειδή μέρος του συνδικάτου μας θεωρεί ότι εμείς οι πολεμιστές πάμε μπροστά και δεν μας ενδιαφέρει ποιοι ακολουθούν από πίσω.

Συνάδελφοι, για το θέμα της αυτοαξιολόγησης, όχι αξιολόγησης, αυτοαξιολόγησης, η Ομοσπονδία δεν γεννήθηκε σήμερα και οι αποφάσεις που παίρνει δεν αφορούν μόνο τα μέλη της. Παρακολουθεί και μέρος της ελληνικής κοινωνίας και υπάρχουν δημοσιογράφοι αλλά και ερευνητές του πολιτικού και εκπαιδευτικού ρεπορτάζ οι οποίοι παρακολουθούν τις συνεδριάσεις μας και τις αποφάσεις μας. Δεν έχω το υλικό το οποίο ξέχασα, όπως έκανε ο Φασφαλής ο Νίκος χθες, από πολλές εφημερίδες που έκαναν αναλύσεις στο παρελθόν για το είδος των Συνελεύσεων που κάνουμε και το είδος και τον τρόπο των αποφάσεων που παίρνουμε. Δεν είμαστε μόνοι μας.

Είμαι σ' αυτή την παράταξη και είμαι κοντά στη λογική της παράταξης που λέει εδώ μέσα όχι απλώς πρέπει να καταγγέλλουμε και καλά κάνουμε τις εκπαιδευτικές πολιτικές του Υπουργείου, αλλά πρέπει να έχουμε θέσεις συγκεκριμένες. Η Ομοσπονδία, λοιπόν, εδώ και χρόνια, συνάδελφοι, έχει πάρει απόφαση και έχει θέσει

πλαίσιο για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας μέσα από Γενική Συνέλευση του κλάδου. Παράλληλα έχει κάνει Επιστημονικό Συνέδριο στη Χίο το 1997 με θέμα την αυτοαξιολόγηση στην εκπαίδευση, με ενδιαφέροντα επιστημονικά διάλογο αλλά και απόψεις που αναπτύχθηκαν εκεί.

Το πλαίσιο της αυτοαξιολόγησης, συνάδελφοι, που τέθηκε από το Υπουργείο το 2013 - '14 ήταν ένα πλαίσιο που κινούνταν στις θέσεις του κλάδου αν εξαιρέσει κανείς κάποια σημεία, όπως τις αριθμητικές κλίμακες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού προσωπικού, που κάποια άλλα νομοθετήματα μάλιστα τις συνδέαν με μισθολογικές και βαθμολογικές προαγωγές, κάτι που μας βρίσκει προφανώς όλους εδώ μέσα αντίθετους.

Αυτό το πλαίσιο δημιουργήθηκε από ομάδα εκπαιδευτικών με Επιστημονικό υπεύθυνο τον Ιωσήφ Σολομών στο Τμήμα Αξιολόγησης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και δόθηκε στη δημοσιότητα με έκδοση και βιβλίου το 1999. Αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο όταν ο Γεράσιμος Αρσένης έβαλε τις αριθμητικές κλίμακες αξιολόγησης για τους εκπαιδευτικούς, ο επικεφαλής της ομάδας που έκανε το πλαίσιο παραιτήθηκε και συγκρούστηκε με τον Υπουργό τότε Γεράσιμο Αρσένη.

Αυτό το πλαίσιο είναι το πλαίσιο των δεικτών της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Και μάλιστα όπως αναφέρει η ομάδα που το συνέταξε, κάθε σχολείο έχει την δυνατότητα με βάση τις δικές του ιεραρχήσεις να επιλέγει ποιες θεματικές περιοχές του εκπαιδευτικού έργου θεωρεί σημαντικές έτσι ώστε να δημιουργεί δείκτες για τους τομείς που θεωρεί σημαντικούς. Δυστυχώς επειδή το Υπουργείο λοιπόν τότε ενσωμάτωσε τις αριθμητικές κλίμακες οδήγησε σε αυτή τη ρήξη και ορθώς με το συνδικάτο. Η παρουσίαση αυτού του..(διακοπή του ομιλητή από φωνασκούντες συνέδρους) Τα ίδια λέω παντού. Είμαστε σε μια δημοκρατική χώρα. Τα ίδια λέω παντού.

Λοιπόν, αυτό το πλαίσιο όταν σε ένα πρόγραμμα ευρωπαϊκό σχετικά με την αυτοαξιολόγηση των σχολείων, στο πρόγραμμα συγκεκριμένα ΑΡΙΩΝ που αφορούσε στελέχη εκπαίδευσης, παρουσιάστηκε από μένα σε Σουηδούς, Ιταλούς, Ισπανούς, θεωρήθηκε πολύ δημοκρατικό και εξεπλάγην αυτοί που η Ελλάδα κατόρθωσε και παρήγαγε ένα τέτοιο δημοκρατικό πλαίσιο λειτουργίας, το οποίο δεν βοηθούσε τις κυβερνήσεις για να κάνουν αυτό που φοβούνται κάποιοι συνάδελφοι, τις κατατάξεις στα σχολεία, εφόσον δεν προβλεπόταν ίδιοι δείκτες για όλα τα σχολεία και το κάθε σχολείο στα πλαίσια της αυτονομίας του εξετάζει και αξιολογεί τις θεματικές περιοχές του εκπαιδευτικού έργου που το ίδιο επιλέγει.

Μάλλον υπάρχει παρεξήγηση. Μιλάμε για την αυτοαξιολόγηση του σχολείου και όχι για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, κάποιοι τα μπερδεύουν αυτά τα πράγματα.

Λοιπόν, συνάδελφοι, κλείνω μ' αυτό, λέγοντας ότι, ακούστε λίγο. Κλείνω με μια παράγραφο. Αφήστε με να μιλήσω όμως. Δεν με αφήνεται να μιλήσω. Λοιπόν, αρκετά χρόνια εγώ που είμαι δάσκαλος στην τάξη και τα καταφέρνω μια χαρά και με τους μαθητές μου και με όλους. Λοιπόν, ακούστε. Δάσκαλος στην τάξη. Δεν έχω κάνει μέχρι τώρα αξιολόγηση σε κανέναν. Είμαι δάσκαλος της τάξης αρκετά χρόνια.

Λοιπόν, συνάδελφοι, η κοινωνία (είμαι κοντά στον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας μας, στη φιλοσοφία που εξέφρασε χθες) λοιπόν, δια μέσου των κυβερνήσεων έχει απαίτηση για κάποια μορφής λογοδοσίας όλων των συστημάτων. Όπως είπε και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας χθες η θέση για μη αξιολόγηση μας φέρνει σε άσχημη διπραγματευτική θέση και στο τέλος σ' αυτές τις περιπτώσεις το άλλο μέρος, το άλλο μέρος που στην περίπτωση μας είναι το Υπουργείο, επιβάλλει τις θέσεις του.

Εάν εμείς δεν έχουμε καμία θέση για αξιολόγηση, αυτοαξιολόγηση σχολικής μονάδας το ξανατονίζω και το υπογραμμίζω, το οποιοδήποτε Υπουργείο θα επιβάλει τις θέσεις του.

Συνάδελφοι, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας χθες με ρητό τρόπο έβαλε το θέμα ότι δεν είμαστε από παρθενογένεση, είμαστε ένα συνδικάτο συνέχειας και οφείλουμε προφανώς για όλα τα θέματα να έχουμε μια θέση. Ακόμη και η θέση -είναι μια θέση αυτό- για μη αξιολόγηση οποιουδήποτε θεσμού είναι και αυτό μια θέση, αλλά φαντάζομαι θα προκύψει μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες από δω και όχι με φωνές και επιβολές και εκφοβισμούς. Δεν έχουμε μπουλίνγκ στην αίθουσα εδώ μέσα, συνάδελφοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΝΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Είμαι από το Σύλλογο Ιωαννίνων εκλεγμένος με την ΔΗΖΥ.

Η 88η Γενική Συνέλευση συνάδελφοι, διεξάγεται κάτω από ιδιαίτερες πολιτικοσυνδικαλιστικές συνθήκες. Η χώρα μας βρίσκεται σε μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Ξεκινήσαμε από τον Νοέμβριο με τις εκλογές των αιρετών και εν αναμονή πάντα πότε θα γίνουν οι εθνικές εκλογές, φθάσαμε μέσα σε ένα σχεδόν μήνα να κάνουμε αυτοδιοικητικές, ευρωεκλογές, συνδικαλιστικές και σήμερα, δεκαπέντε μέρες πριν από τις εθνικές

εκλογές να διεξάγεται η εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του κλάδου μας με πολλά και σημαντικά θέματα ανοικτά. Κάτω από αυτές τις συνθήκες κύλησε η περασμένη σχολική χρονιά με αποτέλεσμα να έχει απορρυθμιστεί πλήρως το δημόσιο σχολείο αλλά και ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Συνάδελφοί μου, η σημερινή –απερχόμενη– κυβέρνηση, πριν αναλάβει την εξουσία δήλωνε ότι θα καταργήσει τα μνημόνια που ψήφισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και θα κάνει σκληρή διαπραγμάτευση με αποτέλεσμα, να υπογράψει η ίδια ένα νέο μνημόνιο και να κάνει έναν «έντιμο συμβιβασμό». Τι κατάφερε στα χρόνια της διακυβέρνησής της; Κατάφερε ν' αυξήσει τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, να καταργήσει το δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης, να προχωρήσει σε ανατροπές ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Την ίδια ώρα η επίθεση στη ζωή και τα δικαιώματά μας συνεχίστηκε, αφού ήταν απόλυτα αρνητική στο ζήτημα αναπλήρωσης των μισθολογικών απωλειών των εκπαιδευτικών και απέρριψε οποιαδήποτε κουβέντα για επιστροφή του 13ου & 14ου μισθού και την ανάκτηση απωλειών στις συντάξεις και το εφάπαξ. Όσο δε για τις δαπάνες για την παιδεία δεσμεύεται είπε –μετεκλογικά– από τις συμφωνίες. Πράγμα που σημαίνει ότι παραμένουν σε χαμηλά απaráδεκτα επίπεδα ή μπορεί και να μειωθούν κι άλλο. Στο 3,9% βρίσκεται η Ελλάδα, στο 5% η Πορτογαλία, στο 5,4% η Κύπρος, στο 6,8% η Σουηδία κλπ ενώ ο Μ.Ο. της Ε.Ε είναι στο 4,6% το ποσοστό των δαπανών από τον κρατικό προϋπολογισμό. Είμαστε από τις τελευταίες χώρες στις δαπάνες για την παιδεία καθώς επίσης και στις δαπάνες που αφορούν την έρευνα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από τις πρώτες χώρες δυστυχώς που εξάγουμε ανθρώπινο έμψυχο δυναμικό. Σήμερα η συνεχιζόμενη μείωση των δαπανών για την παιδεία συνεπάγεται τη συρρίκνωση των Πολιτικών Αντισταθμιστι-

κής Αγωγής (Ολοήμερο Σχολείο, Τάξεις Υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, Ενισχυτική Διδασκαλία, αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό) και γενικότερα την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Σε ποιον άλλο εργασιακό χώρο του Δημοσίου υπάρχουν τόσες πολλές κατηγορίες ελαστικά εργαζόμενων; Σε ποιον άλλο εργασιακό χώρο κάθε Ιούνιο απολύονται, όπως ακούσαμε πριν τους αιρετούς, 22.000 εργαζόμενοι ωρομίσθιοι και αναπληρωτές και που την επόμενη σχολική χρονιά δεν ξέρουν αν θα ξαναπροσληφθούν και πού; Με εκπαιδευτικούς δύο και τριών ταχυτήτων, με διαφορετικά εργασιακά status, διαφορετικά δικαιώματα, διαφορετικές συνθήκες εργασίας, με εκπαιδευτικούς «λάστιχο» δεν είναι μόνο η ζωή τους που τσακίζεται, αλλά και η λειτουργία του σχολείου που δυσκολεύει χρόνο με τον χρόνο, με ταυτόχρονη υποβάθμιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών. Η εικόνα που από την αρχή της σχολικής χρονιάς μας περνάει ότι όλα πάνε καλά, ότι όλα ξεκίνησαν καλά σταματά ακριβώς, στη πόρτα του σχολείου, γιατί μέσα από αυτήν αρχίζει η οδυνηρή πραγματικότητα, όπου το σχολείο καλείται να δουλεύει με ό,τι υπάρχει και ό,τι περισσεύει, αφού καθ' όλη τη σχολική χρονιά γίνονται προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών, ως και λίγες μέρες πριν το κλείσιμο των σχολείων.

Βασικό στοιχείο της δημοκρατίας είναι η ισονομία και η ισότητα, πράγμα το οποίο λείπει εντελώς από τα σύγχρονα σχολεία, εξαιτίας των εργασιακών πολιτικών όλων των κυβερνήσεων και επειδή συνάδελφοί μου ο δημόσιος λόγος, ο συνδικαλιστικός λόγος, δεν είναι μόνο άρνηση και στείρα κριτική, αλλά θα πρέπει να είναι και αληθινός γι' αυτό θέλω να είμαι δίκαιος, με ή χωρίς εισαγωγικά στη λέξη, αν θέλετε. Η επαναπρόσληψη των απολυμένων είναι στα υπέρ της κυβέρνησης αλλά και νίκη του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Ναι, εφαρμόσε τη δίχρονη προσχολική αγωγή, σε βάθος βέβαια τριετίας. Εμείς στα Γιάννενα την εφαρμόσαμε καθολικά σ' όλους τους Δήμους, από τον πρώτο χρόνο και αυτό οφείλεται κυρίως στους αγώνες του Συλλόγου μας. Ο Δήμος Ιωαννιτών ήταν ο πρώτος μητροπολιτικός Δήμος που την εφαρμόσε. Δεν λέω ότι δεν υπήρξαν προβλήματα, όμως με την βοήθεια όλων ξεπεράστηκαν. Αν δεν εφαρμοζόταν, ίσως να είχαμε και πρόβλημα υπεράριθμων συναδέλφων. Η προσπάθειά μας το προηγούμενο διάστημα απέτρεψε όσους επεδίωκαν την αποκοπή των Νηπιαγωγείων από τη συνταγματικά κατοχυρωμένη δημόσια εκπαίδευση και την προσπάθειά τους να την μετατρέψουν σε χώρο κουπονιών Voucher και τροφείων. Η εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής απαιτεί άμεσα ενίσχυση των κτηριακών υποδομών ίδρυση νέων νηπιαγωγείων. Το 2006, όταν

με τον Ν. 3518 θεσμοθετήθηκε το ένα έτος προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης ως υποχρεωτικό, σημειώθηκε ένα κύμα μαζικής ίδρυσης νηπιαγωγείων. Από τότε ως το 2010 κτίστηκαν 392 νέα νηπιαγωγεία. Με βάση τις θέσεις του κλάδου για μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα να κατασκευαστούν νέα σύγχρονα νηπιαγωγεία σε όλη τη χώρα.

Επίσης συνάδελφοί μου το θέμα του Πειθαρχικού Δικαίου, το οποίο ήταν προϊόν αγώνων, αλλά και μιας εξόφθαλμης αδικίας, όταν μιλάγαμε για υποχρεωτική αργία, για συμπεριφορά ανάρμοστη ακόμα και στις εξωϋπηρεσιακές μας δραστηριότητες. Για το ζήτημα της αξιολόγησης, κατήργησε την προηγούμενη μορφή της, αλλά αρνήθηκε το αίτημα του κλάδου, για ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των Εκπαιδευτικών. Υποσχέθηκε μόνιμους διορισμούς σε βάθος τριετίας και δυστυχώς έμειναν στα συρτάρια, όπως και τις 4.500 προσλήψεις στην Ειδική Αγωγή, λόγω των επικείμενων εθνικών εκλογών. Απαιτούμε και διεκδικούμε άμεσους διορισμούς με βάση το ΠΤΥΧΙΟ και την ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑ! Φτάνει πια η προκλητική κοροϊδία τόσο απέναντι στους εκπαιδευτικούς όσο και σε ολόκληρη τη κοινωνία.

Σε κάθε περίπτωση χρέος δικό μας είναι να προστατεύσουμε δύο πράγματα σε αυτόν τον τόπο. Πρώτον τη δημόσια εκπαίδευση και δεύτερον τη δημόσια υγεία. Και τα δύο χτυπήθηκαν ανελέητα όλα αυτά τα χρόνια. Σε κάθε περίπτωση επιβάλλεται να τα διαφυλάξουμε και να τα υπερασπιστούμε με οποιοδήποτε τίμημα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

δώσαμε μεγάλους αγώνες και θα πρέπει να συνεχίσουμε τους αγώνες μας για την ανατροπή κάθε αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζεται και είναι ενάντια στα συμφέροντά μας γιατί δεν μας ενδιαφέρει ποιος κυβερνά, αλλά πως κυβερνά. Δεν είχαμε και δεν πρέπει να

έχουμε φιλοκυβερνητικά ή αντικυβερνητικά σύνδρομα. Πάνω απ' όλα ο κλάδος και το δημόσιο σχολείο.

Κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος. Ο αγώνας που δεν δίνεται μόνο είναι χαμένος. Αυτό που αποκομίσαμε από τους αγώνες μας κι από την εμπειρία μας όλα αυτά χρόνια είναι ότι κρατάμε στα χέρια μας τη μεγαλύτερη αξία κι αυτή η αξία είναι η συλλογικότητα, είναι η αλληλεγγύη και η ανθρωπιά. Αυτές είναι οι αξίες του κινήματος και με αυτές τις αξίες θα πορευτούμε και τα επόμενα χρόνια. Εύχομαι από καρδιάς από τις αρχαιρεσίες της Ομοσπονδίας μας να βγουν άξιοι συνάδελφοι που θα τιμήσουν το παρελθόν και την ιστορία της, γιατί όλοι έχουμε παρελθόν, να βάλουν ένα λιθαράκι στο παρόν και να δώσουν προοπτική κι ελπίδα για το μέλλον.

Να είστε καλά. Καλό καλοκαίρι.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΡΕΜΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το πολιτικό σκηνικό και η γενικότερη εικόνα που βιώνουμε χρόνια τώρα δεν αφήνει την εκπαίδευση και το σχολείο να βρει το βηματισμό του. Τα προβλήματα πολλά, που δυστυχώς διογκώνονται καθημερινά με αποτέλεσμα να είμαστε σε μια ατέρμονη λογική παραλογισμού.

Θα αναφερθώ εν συντομία στα μεγάλα ζητήματα που πρέπει να αποτελέσουν διεκδικήσεις του κλάδου και ως είναι πλεονασμός.

Πρώτον: για την αδιοριστία. Το μεγάλο αγκάθι στο μαλακό υπογάστριο της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ακροδεξιών υπολειμμάτων των ΑΝΕΛ θα μπορούσε να μιλάει για διορισμούς

εκπαιδευτικών την ώρα που είναι σε άτακτη φυγή από την εξουσία. Σε όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησής του ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε ούτε ένα διορισμό στη γενική εκπαίδευση και τώρα που αναχωρεί κακώς κάνει διορισμούς για λογαριασμό άλλων.

Και δεν πρόκειται για έναν απλό εμπαιγμό. Άραγε, ο κ. Γαβρόγλου θεωρεί τους εκπαιδευτικούς ως μη έχοντες ερμηνευτική δυνατότητα και ικανότητα ανάλυσης της δημαγωγικής τους πολιτικής;

Εμείς λέμε: ο Γενάρης του '19 έδειξε το δρόμο. Θέλου-με και παλεύουμε για μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών με βασικό κριτήριο το πτυχίο και την προ-ϋπηρεσία. Τόσο οι 22.000 προσλήψεις αναπληρωτών όσο και οι 13.000 συνταξιοδοτήσεις δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφισβήτησης ότι απαιτούνται εδώ και τώρα μόνιμοι διορισμοί.

Κάλυψη όλων των κενών και στην ειδική και στη γενική αγωγή. Ποιο σχολείο χωράει όλους τους εκπαιδευτικούς; Όχι πάντως το σχολείο Φίλη, αλλά το ολοήμερο τύπου ΕΑΕΠ, με υπεύθυνο δάσκαλο ολοήμερου. Με όλες τις ειδικότητες και τους εκπαιδευτικούς στην ώρα τους. Παλεύουμε για τις ζωές μας και την αναβάθμιση της ζωής των παιδιών μας.

Αναβάθμιση και θωράκιση του δημόσιου σχολείου; Απαντάμε ναι. Απαιτούνται όμως κατάλληλες κτιριακές υποδομές, υλικοτεχνική υποδομή, σύγχρονες προσεγγίσεις, με σχολεία στελεχωμένα με μόνιμο προσωπικό. Διαρκής επιμόρφωση; Και σ' αυτό λέμε ναι. Διαρκής επιμόρφωση και αναβάθμιση του ρόλου του δασκάλου. Αναβάθμιση της ειδικής αγωγής; Επιβάλλεται, με όρους ουσιαστικής στήριξης. Ολοήμερο δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο. Και αυτό το θέμα είναι στις προτεραιότητές μας και εκεί στοχεύει ο αγώνας μας.

Ως προς το πρόγραμμα δράσης. Με βάση το διεκδικητικό πλαίσιο που σας παρουσίασα και εγώ και ο συνάδελφος, προτείνουμε αγωνιστικές κινητοποιήσεις από τον ερχόμενο Σεπτέμβρη σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ και όλο το δημοσιοϋπαλληλικό και εργατικό κίνημα, ανάλογα με τις εξελίξεις που θα υπάρξουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι επιτακτική ανάγκη να βρεθούμε, εκπαιδευτικοί και συνολικά η κοινωνία στο δρόμο και να αγωνιστούμε για την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Απαιτούνται αφύπνιση και δυναμικοί αγώνες. Έχουμε χρέος, λοιπόν, όλοι μαζί, το τονίζω, όλοι μαζί, να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε τον αγώνα για να ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές που πλήττουν τους εκπαιδευτικούς αλλά και όλους τους εργαζόμενους, τη δημόσια εκπαίδευση, αλλά και το σύνολο των κοινωνικών αγαθών και κατακτήσεων.

Ο αγώνας είναι μονόδρομος και η διεκδίκηση χρέος μας. Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΟΣ ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΛΗΘΩΝ

Συναδέλφισσες / οι,

θα ξεκινήσω την ομιλία μου με το αίτημα για τον τρίτο Αιρετό στα Υπηρεσιακά Συμβούλια που έχει πάψει από καιρό να ακούγεται σε αυτή την αίθουσα. Όμως σε αυτή την Συνέλευση κυρίαρχο χαρακτηριστικό είναι οι ...μισές αλήθειες και η υποκρισία. Αρκετός λόγος έγινε στις κατά τόπους Γ.Σ., στις άδειες από συναδέλφους αίθουσες, για τα ανεξάρτητα και τα ...εξαρτημένα ψηφοδέλτια. Ήρθε η εποχή που μας κουνούν το δάκτυλο όσοι εφεύραν τις παρανομάδες του Κλάδου και τις συλλογικότητες. Λες και στην εποχή των Νέων Τεχνολογιών και των κοινωνικών δικτύων, είναι αδύνατον να φανταστείς τι πρεσβεύει ο καθείς και που είναι ιδεολογικά ταγμένος, σαν να μην είναι τα προβλήματα του Κλάδου κοινά.

Σήμερα λοιπόν θα αναφερθώ στους Ανεξάρτητους ,με ή χωρίς εισαγωγικά, της Λακωνίας που είναι ... κάθε άρθρο της συνδικαλιστικής διεκδίκησης στον τόπο μας στο καιρό των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, από τότε δηλαδή που τα ηνία της Διεύθυνση της Π.Ε. Λακωνίας ανέλαβε ένας από τους δεκάδες Μνημονιοσκίστες που τα παλιότερα χρόνια αλώνιζαν σε αυτή εδώ την αίθουσα, κανιβαλίζοντας κάθε συνάδελφο που είχε διαφορετική οπτική των θεμάτων από αυτούς .

Ήταν ή όχι μέλος των Παρεμβάσεων ο νυν Διευθυντής Εκπαίδευσης Λακωνίας ,αυτός που σήμερα πραγματοποιεί τις συγχωνεύσεις Τμημάτων ,τις δίμηνες αποσπάσεις, τις μετακινήσεις των Αναπληρωτών σε τρία σχολεία στο ίδιο σχολικό έτος κ.α.;

Ήταν ή όχι μέλος των Παρεμβάσεων η Αιρετός των Ανεξαρτήτων τα τρία τελευταία χρόνια που δεν έβγαλε ούτε ένα Ενημερωτικό Δελτίο προς τους συναδέλφους ,δεν κατήγγειλε ούτε μια φορά το ΥΠΠΕΘ ; Προφανώς το ...μάτι και το αυτί των εκπαιδευτικών τα ... βλέπει όλα καλά...

Η ίδια δεν ήταν που ενώ εσείς δεν αξιολογείτε και είστε ...υπέρ της παύλας, στις κρίσεις στελεχών βαθμολόγησε με 5αρια και 6αρια τους συναδέλφους;

Ο νέος μου Σύλλογος ,ο Πλήθων, στον οποίο εκλέχθηκα τον Φλεβάρη, – αν μη τι άλλο – είναι όμηρος των ιδεοληψιών του. Άραγε δεν είναι πρωτόγνωρο ένας Σύλλογος να έχει ως προμετωπίδα στην ιστοσελίδα του φωτογραφία που από τους εν ενεργεία εκπαιδευτικούς ει-

κονίζεται μόνον ο Διευθυντής Εκπαίδευσης; Χώρια που προσωπικά το κατήγγειλα στην Συνέλευσή μας να μην υπάρχει μια φωτογραφία άλλης παράταξης πέρα από τους υποψήφιους με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ...;

Στο Σύλλογο μας λοιπόν καταγγέλλουμε όσα δεν ξέρουμε ή όσα μας ενοχλούν άλλα απάντηση δεν παίρνουμε....

Για να αναφερθώ λοιπόν στα οικονομικά του – μιας και είναι σαθρά κατά δήλωση του Προέδρου μας και δεν κάλυψαν την συμμετοχή μου - 125 ευρώ δηλαδή – στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας στα Γιάννενα για τις υποστηρικτικές δομές το Μάιο καίτοι ήταν η μοναδική αίτηση που υποβλήθηκε του υποφαινόμενου - άλλα και γενικότερα σε αυτά της Ομοσπονδίας, ζητώ από το Προεδρείο της ΔΟΕ να μας απαντήσει: χορήγησε το 2011 δάνειο στο Σύλλογο μας ή ενίσχυσε οικονομικά τον Σύλλογο όπως μας διατυμπάνισε το Προεδρείο στην Γ.Σ.;

Είναι κοινός τόπος ότι το βελτιωμένο σχολείο ΕΑΕΠ που εξασφαλίζει εργασία σε όλους τους συναδέλφους μας λείπει από την ζωή μας, λείπει από τους μαθητές μας. Την Θεατρική Αγωγή την «πετάξαμε» από τις μεγάλες τάξεις, όλες τις ειδικότητες από τα ολιγοθέσια σχολεία και φυσικά φέτος δεν διεξήχθησαν σχολικοί αγώνες στην Πρωτοβάθμια αφού τα Γραφεία Φυσικής Αγωγής καταργήθηκαν ενώ τόσοι γυμναστές είναι άνεργοι. Το μάθημα κολύμβησης για το Νομό μας έχει γίνει το πιο απολαυστικό άλλα και σύντομο ανέκδοτο...

Συναδέλφои, ο Κλάδος έχει πάρει θέση και για την ατομική αξιολόγηση άλλα και για την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου. Και σε αυτό το σημείο πρέπει να πάρουμε θέση για τους συναδέλφους μας που δεν μπορούν ιατρικώς να υπηρετήσουν πια στις τάξεις. Για εκπαιδευτικά "Κωσταλέξια" μίλησε χθες ο Αντιπρόεδρος της ΔΟΕ Σταύρος Πετράκης και ξέρετε πολύ καλά όλοι γιατί καθημερινά τα ζείτε τι εννοεί. Προσωπικά έχω κουραστεί να τρέχω για συναδέλφους στα Νοσοκομεία και στα Αστυνομικά Τμήματα. Δεν γίνεται να λοιδορούμαστε όλοι επειδή κάποιος συνάδελφος - άξιος στο παρελθόν – ατύχησε ...Δεν πρέπει εννοείται να τον πετάξουμε... Όμως λογοδοτούμε στην κοινωνία και μπορούμε να τον κάνουμε χρήσιμο κάπου αλλού (Αρχεία, Διανομή Βιβλίων, Βιβλιοθήκες κ.α.). Πολλά από τα Ολοήμερα κλείνουν γιατί οι Σύλλογοι Διδασκόντων αναθέτουν τα καθήκοντα σε τέτοιες περιπτώσεις, οι μαθητές αποχωρούν, τα Τμήματα χάνονται και συνάμα πολλές θέσεις ειδικοτήτων που συμπληρώνουν εκεί το ωράριο τους. Δυστυχώς στην Λακωνία είχαμε πολλά κρούσματα και με νέους συναδέλφους, οι οποίοι παρουσιάζουν διαταραχές και δημιουργήθηκαν προβληματικές καταστάσεις για όλους μας.

Κλείνοντας, το νέο σχολικό έτος θα μας βρει με χιλιάδες κενά στα σχολεία, με Διευθυντές Εκπαίδευσης αντισυνταγματικά ευρισκόμενους στην θέση τους, με Σχολικές Επιτροπές προβληματικές και με μαθητές – εκπαιδευτικούς όμπρους της εκπαιδευτικής πολιτικής. Σε αυτό τον αγώνα καλούμαστε να δώσουμε την μάχη όλοι μαζί...

Καλό καλοκαίρι.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΗ.ΣΥ /Α.Κ.Ε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΚΟΥΜΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
2. ΚΟΡΔΟΛΑΙΜΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
4. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
5. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
6. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΣΑΚΗΣ)
2. ΒΑΓΕΝΑΣ ΘΩΜΑΣ
3. ΜΠΟΥΚΟΜΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
4. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
5. ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ	21. ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
2. ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (ΑΡΗΣ)	22. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
3. ΒΑΓΕΝΑΣ ΘΩΜΑΣ	23. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
4. ΓΙΑΝΝΟΓΚΟΝΑ ΑΘΗΝΑ	24. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
5. ΓΚΟΓΚΑ ΕΛΕΝΗ	25. ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ
6. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	26. ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
7. ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ	27. ΣΙΑΜΗΤΡΑΣ ΠΩΡΓΟΣ
8. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	28. ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
9. ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	29. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
10. ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	30. ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
11. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΤΑ	31. ΣΤΡΕΜΠΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
12. ΚΟΥΣΑΒΕΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	32. ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΠΩΡΓΟΣ
13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	33. ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
14. ΜΑΛΕΑ ΒΑΣΩ	34. ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
15. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	35. ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ
16. ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	36. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
17. ΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	37. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
18. ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	38. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΣ
19. ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ ΠΩΡΓΟΣ	39. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
20. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	40. ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΤΑΣΟΣ ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ**

Από την «Κοινή Δράση των Εκπαιδευτικών» της Καρδίτσας. Θα ήθελα να ξεκινήσω την κριτική των πεπραγμένων από τα πεπραγμένα αυτής της Συνέλευσης και να πω στο συνάδελφο τον Πρόεδρο το Θανάση Κικινή ότι έχασε μια ευκαιρία, όταν πριν εδώ απ' αυτό το βήμα πλαισιωμένος από πάρα πολλούς συμβασιούχους συναδέλφους, να ανοίξει το θέμα της αδιοριστίας και να πάρει μια ομόφωνη απόφαση (όπως έκανε στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση για το θέμα της εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων) προτάσσοντάς το και έτσι ν' ανοίξει το δρόμο για την οργάνωση ενός αγώνα που γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δε πρόκειται να τελειώσει στις 8 του Ιούλη, όποιο χρώμα και αν έχει ο εκλογικός χάρτης στην Ελλάδα. Αλλά γιατί αρνήθηκε η πλειοψηφία του Δ.Σ. την πρόταση αυτού του ζητήματος; Γιατί επιμένουν οι παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού στην παραπομπή του θέματος αυτού στο πρόγραμμα δράσης; Επιμένουν διότι έτσι μπορείς να κρύψεις καλύτερα ένα ζήτημα το οποίο, δυνάμει, μπορεί να είναι επικίνδυνο, μπορεί δηλαδή να συσπειρώσει την κρίσιμη εκείνη μάζα για να αναπτυχθούν αγώνες. Το κρύβουν σαν ένα κόκκο άμμου στην αμμουδιά, ένα αίτημα σε ένα κατάλογο με αιτήματα, για πραγματικά προβλήματα βεβαίως, αλλά χωρίς ιεράρχηση και χωρίς να μπορείς να ξεχωρίσεις από πού θα ξεκινήσεις έναν αγώνα, πως θα τον οργανώσεις και πως θα είναι αποτελεσματικός. Η Ομοσπονδία λοιπόν αυτό που θέλει να κάνει, είναι να έχει σεντόνια αιτημάτων χωρίς προτεραιότητες, χωρίς πολιτικό προσανατολισμό. Υπάρχει κι άλλος λόγος όμως για την στάση τους. Είναι το το παιχνιδάκι με τα καπέλα. Το παιχνιδάκι του κυβερνητικού συνδικαλισμού κι εδώ στη γενική συνέλευση δηλαδή, όπου ερχόμαστε κάθε φορά και ανάλογα με τη περίπτωση, μπορεί να φοράμε το καπέλο αυτού που «διαφωνεί», «διαμαρτύρεται» και «καταγγέλλει» ή του «υπεύθυνου» που συμμετέχει, συνδιαλέγεται και πίσω από την κάλη, πίσω από άλλες κάλπες, ψηφίζει αυτά τα οποία θα 'ρθουν και θα εφαρμοστούν στην Εκπαίδευση από αυτούς που ψήφισαν αλλά ταυτοχρόνως κατήγγειλαν. Θέλω να πω δηλαδή ότι, σε μας τους Εκπαιδευτικούς, το ξέρουμε καλά, υπάρχουν συνδικαλιστικές παρατάξεις οι οποίες διατείνονται ότι είναι αυτόνομες και ανεξάρτητες από τους κομματικούς τους φορείς, αλλά που ωστόσο, στατιστικά αν το δούμε, όλοι ψηφίζουν ένα κόμμα το οποίο διακηρύττει διαφορετικά απ' αυτά που λέει η παράταξη. Και έτσι τελικά όλοι μπερδεύονται ή ενδύο-

νται τη λεοντή της διαμαρτυρίας για να κρύψουν ποια είναι η θέση τους. Για παράδειγμα. Είμαστε κατά του Προσοντολόγιου; Όλοι εδώ είναι κατά του Προσοντολόγιου, αλλά κάποιοι από δω ψηφίζουν κόμματα που στη Βουλή ψηφίζουν και προωθούν τα Προσοντολόγια, διαφωνούν με την αξιολόγηση αλλά ψηφίζουν και προωθούν την αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών, αποκρύπτουν ότι στην ουσία η αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών έχει ξεκινήσει από το Προσοντολόγιο που καθιέρωσε ο Γαβρόγλου. Δεν θέλουν να συζητηθεί το θέμα για να μην απολογηθούν για όλα αυτά. Γι' αυτό δεν θέλουν να προταχθεί το θέμα της αδιοριστίας και του προσοντολόγιου. Και δεν είναι σχιζοφρένεια, ούτε είναι απλή υποκρισία. Είναι πολιτικός υπολογισμός, συνάδελφε Θανάση Κικινή και αυτό είναι πολιτική αλητεία. Είναι ο ορισμός της. Πολιτική αλητεία είναι άλλα να ψηφίζεις εδώ και στο παραβάν να ψηφίζεις τον Κυριάκο, τη Φώτη, ή τον Αλέξη. Γιατί δε ξέρω αν θα έρθει ως οδοστρωτήρας και τι είδους οδοστρωτήρας θα είναι αυτός μετά τις 8 του Ιούλη. Ξέρω πολύ καλά ότι σε αυτή τη μηχανή το καύσιμο το έβαλε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ και το λιπαντικό το ΠΑΣΟΚ με άλλο ΑΦΜ. Ξέρω πολύ καλά επίσης ότι, οδηγός σ' αυτό τον οδοστρωτήρα θα είναι ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Θα είναι αυτός που ψηφίζεται από τον Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ, που είχε το θράσος να έρθει εδώ και να μιλήσει όντας υποψήφιος ευρωβουλευτής του κόμματος που έχει μέσα στο DNA του το ξεπούλημα του Δημοσίου και τη διάλυση της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Αυτός είναι ο πολιτικός υπολογισμός, είναι σχέδιο, είναι ο λόγος που δεν αναπτύσσονται αγώνες. Είναι ο λόγος που με μεγάλη ευκολία, γράφονται συνθήματα και λέγονται μεγάλα λόγια, γιατί γνωρίζουν ότι για να αναπτυχθούν αγώνες θα πρέπει να υπάρχει εμπιστοσύνη, θα πρέπει αυτό που λες εδώ μέσα να το παλεύεις και έξω. Και αυτοί δεν έχουν καμία τέτοια διάθεση. Αυτή είναι η ουσία του κυβερνητικού συνδικαλισμού τον οποίον εκπροσωπούν η πλειοψηφία των παρατάξεων που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο Προεδρείο. Κλείνοντας, εκπροσωπώντας και τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου της Καρδίτσας, υπενθυμίζω πως έχουμε καταθέσει ψηφίσματα που αφορούν τους συναδέλφους συμβασιούχους (μονίμους αναπληρωτές) και την κατάργηση του προσοντολόγιου, όσο και το ζήτημα της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής (άλλο ένα σημαντικό ζήτημα στο οποίο επίσης αναδεικνύεται αυτή η διπροσωπία). Γιατί πώς είναι δυνατόν να μην είναι διπρόσωπα μέλη που περάσανε και από το Δ.Σ. της ΔΟΕ, που θα εκλεγούν Δήμαρχοι ή που είναι εκλεγμένοι Δήμαρχοι και να 'ρθουν από το

Σεπτέμβριο να υποστηρίξουν την θέση της ΚΕΔΕ για να εντάξουν την προσχολική αγωγή στους Δήμους. Και αυτοί ανήκουν στο χώρο της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ με άλλο ΑΦΜ, στο χώρο της ΔΑΚΕ και στο χώρο της ΔΗΣΥ ως Δήμαρχοι και Αντιδήμαρχοι. Επίσης έχουμε καταθέσει ψηφίσματα που αφορούν την Ειδική Αγωγή, αλλά και για τη μείωση της συνδρομής, για τη δημιουργία Ταμείου Αλληλεγγύης και Απεργιακού Ταμείου και βεβαίως για να υπάρξουν και οι αναγκαίες καταστατικές αλλαγές, για να μπορεί να λειτουργήσει η Ομοσπονδία. Κλείνοντας, επειδή ο Απολογισμός, κατά τη γνώμη μας, είναι αρνητικός, επειδή η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας δεν κατάφερε να οργανώσει αγώνες, δεν ήθελε να οργανώσει αγώνες, δεν ήταν στη λογική της. Κι αυτό το καθήκον δεν θα αναληφθεί εδώ μέσα στο Συνέδριο, αλλά αύριο στις Γενικές Συνελεύσεις. Εκεί θα πρέπει μαζί με τους συναδέλφους να γίνουμε η άμμος στα γρανάζια της μηχανής, του οδοστρώτηρα που θα έρθει να σαρώσει τα εργασιακά μας δικαιώματα, θα έρθει να σαρώσει την Εκπαίδευση, έτσι όπως την γνωρίζουμε και αυτό θα είναι το μεγάλο μας στοίχημα. Να τη σταματήσουμε! Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ στην εισήγησή της αποφεύγει με κάθε τρόπο να πάρει θέση για ορισμένα κρίσιμα ζητήμα-

τα που αφορούν τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης και τις υποδομές των σχολείων.

Καταθέτει μια εισήγηση η οποία δεν αναφέρεται:

Α. στις αιτίες που οδηγούν στην υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Για ποιο λόγο υπάρχει και εντείνεται. Λες και η υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης είναι φυσικό φαινόμενο...

Β. δεν λει κουνά για τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ στις οποίες περιγράφεται ένα σχολείο και μια εκπαίδευση που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια

Γ. Δεν ψελλίζει καν την αντίθεσή της στην αυτοχρηματοδότηση των σχολείων, μια από τις κεντρικές επιλογές των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και πρακτικών.

Δ. Δεν αναφέρεται η εισήγηση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ στους Καλλικρατικούς νόμους και την πλήρη υποβάθμιση που έφεραν στην εκπαίδευση και τις υποδομές της, εκχωρώντας βασικές λειτουργίες της στην πλήρη ευθύνη δημοτικών θεσμών όπου λειτουργεί η αδιαφάνεια και η πελατειακότητα. Οι Καλλικρατικοί νόμοι μετατρέπουν τις σχολικές επιτροπές από όργανα οικονομικής διαχείρισης των χρημάτων που ανήκουν στα σχολεία, σε όργανα εκπαιδευτικής πολιτικής που αποφασίζουν για το τι χρειάζονται τα σχολεία και μάλιστα χωρίς τη συμμετοχή σε αυτήν εκπαιδευτικού του Συλλόγου εκπαιδευτικών. Οι δήμοι όλο και πιο ενεργά βάζουν πόδι και άποψη για την εκπαίδευση, δηλώνοντας αχόρταγα δια του κ Πατούλη ότι επιθυμούν την πλήρη αποκέντρωση της εκπαιδευτικής δια-

δικασίας και το ολοκληρωτικό πέρασμά της στους Δήμους με στοιχεία εκπαιδευτικής επιχείρησης και πελατειακής εξυπηρέτησης. Την ίδια στιγμή μια σειρά εκπαιδευτικές δράσεις και προγράμματα αποσπώνται από τα σχολεία και την εκπαιδευτική διαδικασία, και εκχωρούνται από τους Δήμους σε ιδιωτικά συμφέροντα που θέλουν να αξιοποιήσουν δημόσιο χώρο και δημόσιες λειτουργίες επί χρήμασι.

Πριν λίγες ημέρες η τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ δήλωνε *Γιατί να μην μπορούν τα σχολεία για παράδειγμα να νοικιάσουν ένα χώρο του σχολείου και να πάρουν τα έσοδα προς όφελος της εκπαιδευτικής δραστηριότητας;*

Ε. Δεν μιλάει η εισήγηση της ΔΟΕ για τις μνημονιακές πολιτικές, για την καπιταλιστική κρίση, για την υποταγή της κοινωνίας στην επιτροπεία της παγκόσμια τράπεζας, της Ε.Ε. και του ΔΝΤ.

Σε ολόκληρο τον κόσμο οι εκπαιδευτικοί κινητοποιούνται με παλμό και δυναμισμό και παντού τα συνθήματα και τα αιτήματα μοιάζουν να έχουν βγει από το ίδιο τυπογραφείο: Μην κλείνετε τα σχολεία μας, μη συγχωνεύετε τα τμήματα, η δημόσια παιδεία ανήκει στους μαθητές, βάλτε τέλος στην υποχρηματοδότηση, η παιδεία δεν είναι για πούλημα, η παιδεία δεν είναι εμπόρευμα.

Τα έχετε δει αυτά τα αιτήματα; Για ποιο λόγο οι εκπαιδευτικοί, (πολλές φορές από τα κάτω, χωρίς την υποστήριξη των επίσημων συνδικάτων) κινητοποιούνται από το Όκλαντ έως τη Ν Ζηλανδία και από το Μαρό-

κο έως την Αγγλία και την Πολωνία; (Κάτι που δυστυχώς ξεχασε να μας αναφέρει η εκλεκτή προσκεκλημένη της ETUCE)

Στ. Η εισήγηση της πλειοψηφίας προχωράει παραπέρα στην αποδοχή των μηχανισμών ελέγχου της δημόσιας εκπαίδευσης και μετατροπής της σε αποσπασματικές λειτουργίες με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια: Λέει το κείμενο: Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π. με ταυτόχρονη πλήρη απορρόφηση και αξιοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων.

ΟΧΙ αγνοώντας, αλλά υποθάλποντας και προωθώντας το γεγονός ότι μια τέτοια αποδοχή από την πλευρά του συνδικάτου νομιμοποιεί 1. Τη διαρκή πολιορκία της δημόσιας εκπαίδευσης από προγράμματα που παρεμβαίνουν στα ενιαία αναλυτικά προγράμματα, διαμορφώνοντας μια βάση ελέγχου του περιεχομένου της εκπαίδευσης. 2. την εισβολή με τη μορφή των ΜΚΟ κεκαλυμμένων ιδιωτικών συμφερόντων στη δημόσια σφαίρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, Ψάξτε στις μηχανές αναζήτησης του διαδικτύου υπάρχει σχέση της κας Κεραμέως με συγκεκριμένη ΜΚΟ; Τι προωθεί για το σχολείο; Πόση είναι η χρηματοδότηση που έχει λάβει;

Ας είμαστε ξεκάθαροι: Μέσα στα τελευταία 15 χρόνια προωθούνται διαρκείς μεταβολές στα αναλυτικά προγράμματα και τα αντίστοιχα βιβλία που τα υπηρετούν. Οι μεταβολές αυτές έχουν πίσω τους μια μεγάλη κινητικότητα επενδύσεων και κεφαλαίων πάνω σε συγκεκρι-

μένες κατευθύνσεις, που θεωρούνται κερδοφόρες για την αγορά και το κεφάλαιο. Μεγάλα, διεθνή κεφάλαια παίζουν πάνω στο εκπαιδευτικό σώμα και τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών. Μια εκπαίδευση υποταγμένη σε αυτά συμφέροντα, τα οποία μεταφράζονται σε προγράμματα, project, επενδύσεις, κέρδη, ελαστικούς εργαζόμενους, διαφημιστικές καμπάνιες, ΜΚΟ, δημοτικές και περιφερειακές χρηματοδοτήσεις... προσανατολίζεται κάθε φορά, με στόχο την κερδοφορία. Προωθούνται συγκεκριμένα οικονομικά πακέτα, που πίσω τους έχουν μεγάλα επενδυτικά σχέδια και τεράστια ποσοστά κέρδους.

Η αγωγή και η παιδαγωγική είναι το θύμα μιας τέτοιας αντίληψης, που προωθείται από το «νέο» σχολείο, δηλαδή το σχολείο της αγοράς. Είναι θύμα ενός οικονομικού πολέμου που διεξάγεται πίσω από, και πάνω στο εκπαιδευτικό σώμα.

Το συνδικάτο οφείλει να πάρει ξεκάθαρη θέση απέναντι σε όλα αυτά

Η υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης είναι στοχευμένη πολιτική πρακτική και αποτελεί μοχλό για το πέρας των βασικών στόχων του ΟΟΣΑ: Για την απαλλαγή του κράτους από τις δαπάνες για την εκπαίδευση. Για την είσοδο της αγοράς μέσα στην εκπαιδευτική διαδικασία και την μετατροπή της σε εμπορεύσιμα προϊόντα που θα παράγουν κερδοφορία. Για την κατάργηση της μόνιμης και σταθερής εργασίας και την μετατροπή της σε φτηνά ευέλικτα πακέτα ελαστικά εργαζομένων που θα καλύπτουν όσους τομείς της εκπαίδευσης συνδέονται με κερδοφόρες επενδύσεις και στοχεύσεις της αγοράς. Για τη διαμόρφωση μιας θάλασσας σχολικών μονάδων που θα ανταγωνίζονται, θα συγκρίνονται και θα διαφοροποιούνται προσπαθώντας να κερδίσουν μερικά ψίχουλα χρηματοδότησης για να αποφύγουν την κατάργησή τους και οδηγώντας τους μαθητές τους σε έναν βάρβαρο ταξικό διαχωρισμό,

Μόλις προχτές ο ανατέλλων λαμπρός υπουργός της νέας κυβέρνησης κ Χατζιδάκης δήλωσε *Το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας στοχεύει στην απελευθέρωση του σχολείου από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Υπουργείου. Στην κατεύθυνση αυτή προτείνεται η δημιουργία ενός νέου ευέλικτου οργάνου υποστήριξης της καθημερινής λειτουργίας του σχολείου και της διαχείρισης πρόσθετων πόρων επιπλέον της κρατικής χρηματοδότησης. Στο όργανο αυτό θα συμμετέχουν ο Διευθυντής, ο υποδιευθυντής, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης και του Συλλόγου Γονέων και κηδεμόνων καθώς και παρατηρητές μαθητές. Και συνέχισε ο ακραιφνής νεοφιλελεύθερος: Να γίνει αξιολόγηση σχολικών μονάδων κι από εκεί*

θα ξεκινήσουμε. Θα υπάρχει ιστοσελίδα στο Υπουργείο που θα είναι οργανωμένη και στην πρώτη φάση η αξιολόγηση θα γίνεται από τους ενδιαφερόμενους, δηλαδή τους γονείς.

Ζ. Δεν αναφέρεται η εισήγηση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ στην κατάσταση που έχει δημιουργηθεί μετά το 2010 όταν ενοποιήθηκαν οι σχολικές επιτροπές σε μία κατά δήμο.

Καταρχήν, τα χρήματα που συσσωρεύτηκαν δεν ανακαταμεμήθηκαν ούτε αποδόθηκαν σε πολλές περιπτώσεις πίσω στα σχολεία. Από εκεί και μετά άρχισε να ισχύει ο νόμος της αδιαφάνειας και της πελατειακής εξυπηρέτησης. Ούτε λίγο ούτε πολύ τα σχολεία παρακαλάνε για να αγοράσουν κάτι με τα χρήματα που τους ανήκουν. Οι πρόεδροι των σχολικών επιτροπών έγιναν ισχυρότεροι από τους δημάρχους. Τα χρήματα των σχολείων απέκτησαν προστάτες για να μην πω τη λέξη που χρησιμοποιεί ο λαός για αυτές τις περιπτώσεις. Μικροέργα των δήμων (κανα ταρτάν σε γηπεδάκια κλπ) που γίνονται με τα χρήματα των λειτουργικών δαπανών των σχολείων και όχι από τους προϋπολογισμούς των Δήμων, παρασιάζονται ως έργα των δήμων εξασφαλίζοντας εκλογικές πελατείες.

Και παραπέρα

Το 75% περίπου των Δήμων δεν κάνει πλήρη κατανομή των χρημάτων στα σχολεία. Σε δεκάδες δήμους δεν λειτουργούν οι ΔΕΠ. Δίνουν στα σχολεία 300 – 500 € στο χέρι και τα υπόλοιπα δεν κατανέμονται ποτέ. Δεν υπάρχουν σε πολλούς Δήμους τραπεζικοί λογαριασμοί των σχολείων.

Δεν γίνονται απολογισμοί κατά σχολική μονάδα και κανείς δεν γνωρίζει το υπόλοιπο της χρήσης του ούτε τι δικαιούται να παίρνει από τις λειτουργικές δαπάνες. Έτσι διαμορφώνονται διαφορετικές κατηγορίες σχολείων κατά δήμο. Αν έχεις καλή σχέση μπορεί να απορροφήσεις το 200% των χρημάτων που αναλογούσαν στο σχολείο σου, ενώ το διπλανό σχολείο παίρνει το 50% αυτών που δικαιούταν.

Πολλές επισκευαστικές δαπάνες μετατρέπονται σε λειτουργικά έξοδα, αφήνοντας χρήματα στους δήμους για άλλες διαδικασίες.

Γίνονται μεταφορές κωδικών με το πρόσχημα της πληρωμής άμεσων αναγκών που καθυστερούν (πχ καθαρίστριες, βιβλία ξένων γλωσσών) και μετά τα χρήματα εξαφανίζονται ομοιάζοντας με τους πάλε ποτέ παπατζήδες.

Τα χρήματα των βιβλιοθηκών δεν έχουν ακόμη δοθεί από πολλούς Δήμους στα σχολεία.

Τα χρήματα των κυλικείων παρακρατούνται σε πάμπολλες περιπτώσεις. Το ίδιο συμβαίνει και από επιστροφές των ΔΕΚΟ

Δεν γίνεται καμία ενημέρωση για τα χρήματα των επισκευαστικών δαπανών, για τις υπεργολαβίες που ανατίθενται, δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός για την κατανομή των επισκευαστικών δαπανών.

Σε πολλές περιπτώσεις γίνονται 2μηνες συμβάσεις προμηθειών ώστε να εξυπηρετούνται πολλοί ενδιαφερόμενοι φίλοι και ψηφοφόροι και ταυτόχρονα σπάνε τα είδη σε υποκατηγορίες ώστε να γίνονται περισσότερες αναθέσεις προμηθευτών, με αποτέλεσμα (Δήμος Καλλιθέας) αλλού να αγοράζεις τη σκούπα και αλλού το κοντάρι της... Πολλές αναθέσεις προμηθευτών γίνονται με βάση ένα είδος πολύ φτηνό και όλα τα υπόλοιπα που συνήθως έχουν την μεγαλύτερη ζήτηση από τα σχολεία (πχ χαρτικά – χαρτόνια – χαρτί Α4 και Α3) να συναγωνίζονται τις τιμές της αγοράς χρυσού...

Σε πολλές περιπτώσεις δίνονται λευκά (χωρίς τιμές) παραστατικά στους; Δντες-τριες με οδηγία της σχολικής επιτροπής και με το επιχείρημα ότι θα κοπεί ένα ενιαίο τιμολόγιο. Έτσι δεν γνωρίζει κανείς ούτε πόσο έκαναν αυτά που αγόρασε.

Γίνονται αγορές χωρίς την έγκριση και την υπογραφή του Δντη και χωρίς να έχει ζητηθεί η αγορά αυτή από το σχολείο. Μόνο με απόφαση της σχολικής επιτροπής

Δεν υπάρχει διαφάνεια και γνώση των απολογισμών κατά κατηγορία εξόδων και κατά σχολείο.

Όλα αυτά διαμορφώνουν ένα σύστημα πελατειακών σχέσεων, αδιαφάνειας, σπατάλης και υποβάθμισης της ποιότητας των ειδών που αγοράζονται. Μερικές φορές η χλωρίνη που έρχεται έχει πυκνότητα μικρότερη από την πυκνότητα χλωρίου σε πισίνα...

Όλα αυτά οδηγούν ήδη τα σχολεία να κάνουν παζάρια και κόντρα παζάρια και δωρεές και παρακλήσεις σε γονείς για να μπορέσουν να αγοράσουν μερικά μέτρα ύφασμα για κανα θεατρικό και μερικά χαρτόνια. Ντροπή

Αυτά έφεραν οι Καλλικρατικοί – Κλεισθενικοί νόμοι της ΕΕ διαμορφώνοντας μια κατάσταση ζούγκλας της αγοράς και μαφιοζικής επικυριαρχίας πάνω στα χρήματα των σχολείων. Αλλά αυτά δεν τα άγγιξε η νυν κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προφανώς γιατί τα αθεώρησε καλώς κωμμένα. Και έρχεται τώρα η κα Κεραμέως και ο κ Χατζηδάκης να μας πουν ότι η απάντηση σε αυτά είναι η αξιολό-

γηση των σχολείων και η σύνδεση της αξιολόγησης με τη χρηματοδότησή τους.

Ο θαυμαστός καινούργιος κόσμος της νεοφιλελεύθερης κυριαρχίας.

Η. Τέλος ως προς τις υποδομές των σχολείων καμία αναφορά δεν γίνεται από την πλειοψηφία της ΔΟΕ για τις ΣΔΙΤ στην κατασκευή νέων κτιριακών υποδομών. Οι ΣΔΙΤ διαμορφώνουν τις συνθήκες εκμετάλλευσης των δημόσιων σχολικών χώρων από επιχειρηματικά συμφέροντα και ταυτόχρονα μέσω των οικονομικών αναθεωρήσεων και υπερβάσεων να γίνονται μηχανισμός κέρδους από εργολάβους και μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες. Ρωτήστε τι γίνεται στα ΧΑΝΙΑ με τις ΣΔΙΤ 30% υπέρβαση του αρχικού ποσού, 10 εκ στην τσέπη. Ρωτήστε σε ποιον ανήκει η αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσικού Γυμνασίου Αθήνας; Είναι μισθωμένη για 20 χρόνια εκμετάλλευσης από την κατασκευαστική εταιρεία!!

Οι πολεοδομικές και νομικές προτεραιότητες έχουν ταξικό πρόσημο. Για να φτιαχτεί το έργο Νιάρχου στην παραλία της Καλλιθέας τα πολεοδομικά και νομικά ζητήματα ρυθμίστηκαν σε Dt, σε χρόνο ρεκόρ.. Αλλά για να φτιαχτεί μια αίθουσα νηπιαγωγείου στον Λόφο Σικελίας, σε ένα οικοπεδάκι 350m2, με έτοιμο το σχέδιο, έχουν περάσει 9 χρόνια και τα πολεοδομικά και νομικά ζητήματα δεν έχουν επιλυθεί.

Οφείλουμε λοιπόν να φέρουμε στο Συνέδριο τη φωνή των εκπαιδευτικών που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της εκπαιδευτικής μάχης, που μάχονται μέσα στις τάξεις για τη μόρφωση και την αγωγή των μαθητών και μαθητριών τους.

Η 88^η ΓΣ της ΔΟΕ

Καταγγέλλει

Την πολιτική των μνημονίων της ΕΕ και του ΔΝΤ όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις που διέλυσαν την δημόσια εκπαίδευση, τη χρηματοδότηση και τις υποδομές της.

Τους Καλλικρατικούς και Κλεισθενικούς νόμους

Την πολιτική του ΟΟΣΑ και την προώθηση του σχολείου της αγοράς

Την οποιαδήποτε απόπειρα προώθησης της λειτουργίας της εκπαίδευσης με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στα πλαίσια της αυτοχρηματοδότησης των σχολείων.

Την οποιαδήποτε απόπειρα αξιολογικής διαδικασίας των σχολείων και τη σύνδεσή της με τη χρηματοδότηση τους.

Την προσπάθεια περάσματος στους Δήμους δομών ή πλευρών της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Το πέρασμα στο υπερταμείο οποιουδήποτε δημόσιου χώρου.

Την οποιαδήποτε προσπάθεια αναστολής εφαρμογής της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής Αγωγής και εκπαίδευσης

Απαιτούμε

Αύξηση των δαπανών στο 15% του Προϋπολογισμού, με την αναλογική αύξηση των λειτουργικών και επισκευαστικών δαπανών που απαιτούνται για την Παιδεία.

Να αποδοθεί στο ακέραιο, το υπόλοιπο των ταμείων των πρώην Σχολικών Επιτροπών, σε όλα τα σχολεία, από το 2010 έως σήμερα.

Την άμεση κατανομή των λειτουργικών δαπανών κάθε δόσης σε κάθε σχολείο και την κατάθεσή τους στον «λογαριασμό» τους. Κλείσιμο δαπανών στο τέλος του έτους, για κάθε σχολείο, με πλήρη ενημέρωση των Συλλόγων Διδασκόντων για τα χρήματα που δαπανήθηκαν και του υπολοίπου που υπάρχει για νέα χρήση.

Την ανάληψη όλων των επισκευαστικών δαπανών ή των δαπανών συντήρησης από τους Δήμους, χρησιμοποιώντας το ειδικό κονδύλι που χορηγείται από το κράτος για το σκοπό αυτό και τις τεχνικές του υπηρεσίες.

Την ανάληψη από τις Σχολικές Επιτροπές σε συνεργασία με το υπαλληλικό προσωπικό του κάθε Δήμου, αποκλειστικά των γραφειοκρατικών, λογιστικών ή άλλων διαδικασιών που έχουν σχέση με τα οικονομικά των σχολείων.

Η κάθε σχολική κοινότητα να διαχειρίζεται ολόκληρο το ποσό που της αναλογεί, με ευθύνη και απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων, έπειτα από αναλυτική ενημέρωση και παρουσίαση του ισολογισμού κατά έτος και κατηγορία δαπανών.

Μόνιμο διορισμό εργαζόμενων για την καθαριότητα και εργαζόμενων γενικών καθηκόντων σε όλα τα σχολεία.

Επίσης διεκδικούμε:

Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη της λαϊκής οικογένειας για τις λειτουργίες της εκπαίδευσης. Έκτακτο κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό για όλες τις ανάγκες των σχολείων.

Αποκλειστικά δωρεάν πετρέλαιο, ρεύμα, νερό, τηλεφωνο στα σχολεία με κρατική ευθύνη.

Άμεση επίλυση του προβλήματος της μεταφοράς των μαθητών. Δωρεάν συγκοινωνίες για τους μαθητές. Δωρεάν πολιτιστικές επισκέψεις για τους μαθητές.

Τον άμεσο ορισμό εκπροσώπων των εκπαιδευτικών σωματείων στη Σχολική Επιτροπή.

Τη θέση σε προτεραιότητα του κτιριακού ζητήματος των σχολείων, την επαναλειτουργία του ΟΣΚ ως αποκλειστικού δημόσιου φορέα που θα είναι υπεύθυνος για τη σχολική στέγη ο οποίος θα έχει όλο το φάσμα των αρμοδιοτήτων (σχεδιασμό – υλοποίηση – ανέγερση σχολικών κτηρίων, εξοπλισμό σχολικών μονάδων). Καμία ΣΔΙΤ και υποθήκευση δημόσιου χώρου σε ιδιώτες ή εταιρείες.

Σχεδιασμός και προγραμματισμός ανέγερσης κτιριακών υποδομών κατ' έτος και δημοσιοποίησή τους.

Άμεση απαλλοτρίωση οικοπέδων και ανέγερση σύγχρονων εκπαιδευτικών δομών με δαπάνες από τον Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό. Άμεση πολεοδομική και νομική προτεραιότητα σε ό,τι αφορά στη σχολική στέγη.

Την άμεση απόσυρση των μηνύσεων κατά των Διευθυντών των σχολικών μονάδων από την Πυροσβεστική Υπηρεσία, της οποίας τα στελέχη όφειλαν να γνωρίζουν ότι οι ευθύνες που καταλογίζουν ανήκουν στους Δήμους και όχι στους εκπαιδευτικούς.

Την άμεση τοποθέτηση υπευθύνων από τους Δήμους για την πυρασφάλεια και την ασφάλεια των σχολικών χώρων από φαινόμενα έκτακτης ανάγκης.

Την υλοποίηση προγραμμάτων ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους (από τη στιγμή που η ευθύνη της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων ανήκει στους Δήμους).

Τη διενέργεια λεπτομερούς ελέγχου όλων των διδακτηρίων και την έκδοση πιστοποιητικών περί τήρησης των όρων υγιεινής και ασφάλειας.

Την πραγματοποίηση ουσιαστικών ελέγχων και την έκδοση πιστοποιητικών καταλληλότητας για όλα τα σχολικά κτήρια.

Τη θέσπιση μπτρώου ελέγχων, επισκευών και συντήρησης για όλα τα σχολικά κτήρια που θα επικαιροποιείται περιοδικά.

Ζητάμε:

Την υιοθέτηση της πρότασης διάταξης νόμου που κατέθεσε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τις διώξεις εκπαιδευτικών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ

Συνάδελφοι, ακούω την εισήγηση του ΔΣ της ΔΟΕ και τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων των παρατάξεων

ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΑΕΚΚΕ, ΕΡΑ και αναρωτιέμαι πραγματικά: πόσο μεγάλο καημό έχετε να στρώσετε το χαλί στην αξιολόγηση; Για μια στιγμή νόμιζα ότι είμαι σε Συνέδριο Επιθεωρητών. Αλλά εδώ δεν είναι Συνέδριο Επιθεωρητών, είναι το Συνέδριο της μεγαλύτερης Ομοσπονδίας Εργαζομένων της χώρας που πρέπει να δώσει μια απάντηση σε ένα συγκεκριμένο δίλημμα. Και το δίλημμα είναι: Θα ανοίξουμε το δρόμο στην αξιολόγηση ή θα προετοιμάσουμε και θα εξοπλίσουμε το εκπαιδευτικό κίνημα για να δώσει νικηφόρα τη μάχη εναντίον της; Η συζήτηση δεν γίνεται σε ακαδημαϊκό πλαίσιο για να έρχεται εδώ ο καθένας και να λέει ποια ιδεατή αξιολόγηση έχει στο μυαλό του. Έχουμε συγκεκριμένα δεδομένα. Έχουμε τον Νόμο ΣΥΡΙΖΑ 4547 για τις Δομές και την Υπουργική Απόφαση που προβλέπει την πιο σκληρή αξιολόγηση στελεχών και προβλέπει και τον προγραμματισμό και αποτίμηση της σχολικής μονάδας. Ερώτημα: αυτός ο προγραμματισμός είναι μια εσωτερική διαδικασία ή είναι αυτοαξιολόγηση; Το απαντάει ο ίδιος ο κ. Γαβρόγλου όταν δηλώνει: «ψηφίσαμε τις νέες δομές αυτοαξιολόγησης των σχολείων. Οι σχολικές μονάδες να δούμε πώς συζητάνε τον προγραμματισμό τους, πώς τον αξιολογούν και πώς αξιολογούν αυτούς που είναι εκεί για να τους βοηθήν». Και ο ΟΟΣΑ επίσης αναφέρει στην έκθεσή του ότι έχουν πάρει τα διδάγματά τους οι κυβερνήτες από τις μάχες που έχασαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και επιδιώκουν μια βαθμιαία προσέγγιση για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ Υπουργείου και εκπαιδευτικών πριν την εισαγωγή ενός πιο ολοκληρωμένου συστήματος αξιολόγησης. Αυτό κάνετε και εσείς εδώ σήμερα. Οικοδόμηση εμπιστοσύνης για να προχωρήσει η αξιολόγηση. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει βέβαια τέτοια προβλήματα με προκαταρκτικά στάδια, ο κ. Μητσοτάκης το είπε: αξιολόγηση διευθυντών, σχολείων και μετά εκπαιδευτικών, επίσης, ο κ. Χατζηδάκης είπε ότι «θα φτιάξουμε και μια ηλεκτρονική πλατφόρμα για να αξιολογούν οι γονείς τα σχολεία» και σ' αυτό το πλαίσιο έρχεται η πλειοψηφία να μιλήσει για τον προγραμματισμό που τον αποδέχεται και τον θεωρεί θετικό και να προτείνει και μια αξιολόγηση ώστε να αξιολογήσουμε –αναφέρει η οριστική ημερήσια διάταξη– όλους τους συντελεστές της εκπαίδευσης. Ποιοι είναι «όλοι οι συντελεστές της εκπαίδευσης»; Δεν ξέρω αν το έχετε διαβάσει όλοι, 20 μέρες πριν την οριστική ημερήσια διάταξη μας στείλατε την προσωρινή ημερήσια διάταξη και έχει μια παρένθεση που μετά την βγάλατε και λέει ποιοι είναι οι συντελεστές: «Υπουργείο Παιδείας, Υπηρεσίες και Δομές της Εκπαίδευσης κλπ. - κλπ., σχολικές μονάδες, μαθητές και εκπαιδευτικοί». Και εκπαιδευτικοί! Όπως επίσης αναφέρει καθαρά η προσωρινή ημερήσια διάταξη:

«Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού». Αυτός ήταν ο τίτλος. Μετά βέβαια αυτά τα αποσύρατε. Εμείς είμαστε σαφέςτατοι. Χρησιμοποιήσατε πιο προσεκτικές διατυπώσεις για να πείτε το ίδιο πράγμα με άλλα λόγια. Οι προσεκτικές σας διατυπώσεις δεν προφυλάσσουν τον κλάδο απέναντι στην όποια κυβέρνηση, εσάς θέλουν να προφυλάξουν απέναντι στη βάση του κλάδου. Άρα, συνάδελφοι, οι Παρεμβάσεις λέμε καθαρά ότι πρέπει να πάμε με ένα πλαίσιο που θα λέει να μην εφαρμοστεί ο 4547, καμιά αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση σχολείου, απεργία - αποχή από τις διαδικασίες της αξιολόγησης. Χθες ο εκπρόσωπος της ΔΗΣΥ στη διαδικασία για το προσοντολόγιο απευθύνθηκε και σας είπε πολύ σωστά ότι είμαστε Γενική Συνέλευση Αντιπροσώπων και εντέλεσθε από τις Γενικές σας Συνελεύσεις. Αυτό λέμε και εμείς σήμερα. Έχετε αποφάσεις από Γενικές Συνελεύσεις και έχετε ισχυρή όχι καταστατική, ηθική, πολιτική και συνδικαλιστική δέσμευση να τις υπηρετήσετε. Εμείς το λέμε καθαρά: Ο πιο ασφαλής τρόπος για την καταμέτρηση της ψηφοφορίας και για την ανάληψη της ευθύνης του καθενός μας προσωπικά για την απόφαση που θα πάρουμε εδώ είναι η ονομαστική ψηφοφορία, συνάδελφοι. Και μην μου πείτε για το Καταστατικό γιατί το Καταστατικό μιλάει και για μυστική ψηφοφορία για τις απεργίες που δεν την κάνουμε ποτέ. Επομένως, απέναντι στον ολετήρα της αξιολόγησης δηλώνουμε: 150 χρόνια χρειάστηκε, ο κλάδος για να απαλλαγεί απ' το βραχνά του επιθεωρητή και της αξιολόγησης. Δεν θα στρώσουμε σήμερα εμείς το δρόμο στους αξιολογητές. Απέναντι θα μας βρουν και πάλι, όπως μας βρήκαν στα σχολεία με την απεργία - αποχή, στα σεμινάρια, έξω απ' το Υπουργείο Παιδείας, σε σύννεφα δακρυγόνων όταν οι αξιολογητές μπαίνουν πηδώντας κάγκελα και μέσα στα πούλμαν με συνοδεία διμοιριών ΜΑΤ. Όρθιοι, λοιπόν, αδέρφια. Η αξιολόγηση είναι μια απάτη. Θέλουμε το δάσκαλο με σκυμμένη πλάτη.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤ'

Καλησπέρα και από μένα συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

Σε πολλά από αυτά που είπε ο απερχόμενος ταμίας πρέπει να πω ότι συμφωνώ και θα μιλήσω γι' αυτό παρακάτω. Θα διαφωνήσω όμως στο ότι "όλοι μαζί", όπως το διατύπωσε, δώσαμε αγώνα να συμμαζευτούν τα οικονομικά της ΔΟΕ και να υπάρχει διαφάνεια, εντιμότητα, καθαρότητα. Δεν τα κάναμε αυτό "όλοι και όλες μαζί". Κάποιοι επιμείναμε και δώσαμε αγώνα για να γίνει, κά-

ποιοι το βλέπανε αλλά δεν μιλούσαν, κάποιοι δεν θέλανε καθόλου να γίνει αυτό το συμμαζέμα που έγινε στα οικονομικά της ΔΟΕ. Το έχουμε ξαναπεί από αυτό το βήμα. Πράγματι, τα οικονομικά της ΔΟΕ έχουν συμμαζευτεί. Έχουν συμμαζευτεί αρκετά και διαφάνεια πραγματικά υπάρχει. Αυτό όμως ήταν αγώνας χρόνων πολλών συναδέλφων και συναδελφισσών μέσα σ' αυτή την αίθουσα, όπως ήταν αγώνας χρόνων να μειωθεί η εισφορά των συναδέλφων από τα 48 που δίνουμε κάποτε στο Σύλλογό μας στα 30 αγώνας που δίνουμε σήμερα ώστε η ΔΟΕ να μπορεί να λειτουργήσει με σωστό τρόπο τα οικονομικά της στον τομέα της διαχείρισης και να παρέχει και έργο στα παιδιά των συναδέλφων με τις κατασκηνώσεις. Αυτή είναι μια γενική τοποθέτηση που μπορώ να κάνω, ως προς τη διαφάνεια και την καθαρότητα των οικονομικών.

Ο έλεγχος των οικονομικών του β' εξαμήνου, 7μηνο είναι για την ακρίβεια, πραγματοποιήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου, διήρκεσε 3,4 μέρες. Οι συνάδελφοι της Ελεγκτικής Επιτροπής ελέγξαμε αριθμούς και αποδείξεις και δεν έχουμε, τουλάχιστον απ' ότι ξέρω από την πλευρά μας, να παρατηρήσουμε κάτι μεμπτό στη διαχείριση των οικονομικών. Όμως και αυτή την περίοδο η συνολική εικόνα των οικονομικών δεδομένων της Ομοσπονδίας, καταδεικνύει ότι, το βάρος δεν δινόταν στις κινητοποιήσεις του κλάδου, αλλά στις διαχειριστικές δαπάνες. Αν δείτε τους αριθμούς στο έντυπο που μοιράστηκε για

πρώτη φορά φέτος, θα δείτε ότι το βάρος είναι στις διαχειριστικές δαπάνες και όχι στους αγώνες τους απαραίτητους που έπρεπε, ή έκανε ο κλάδος. Εμείς ως Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις, έχουμε κατ' επανάληψη πει και θα το ξαναπούμε, το έχουμε γράψει και το έχουμε καταθέσει και θα το ξαναγράψουμε και θα το ξανακαταθέσουμε ότι, δεν μπορεί το θέμα των οικονομικών της Ομοσπονδίας να διαχωριστεί από την συνολική πολιτικοσυνδικαλιστική δράση της Ομοσπονδίας, όταν μάλιστα πρέπει ν' αντιμετωπιστεί η βαθιά ταξική πολιτική των κυβερνήσεων, της Ε.Ε. και του κεφαλαίου αυτή τη περίοδο, αλλά και σε κάθε περίοδο. Την περίοδο που διανύσαμε ο κλάδος μας είχε ν' αντιμετωπίσει μία κυβέρνηση που πανηγυρίζοντας ανακοίνωνε την έξοδο από τα μνημόνια με το λαό όμως σε βαθιά λιτότητα, με τους μισθούς ακόμα πιο χαμηλά λόγω της φορολόγησης, με τις συντάξεις σε άθλια κατάσταση. Στην Εκπαίδευση είχαμε ν' αντιμετωπίσουμε το ν. 4547, αξιολόγηση κλπ, να μην επεκτείνω, γνωρίζετε, είχαμε ν' αντιμετωπίσουμε την αδιοριστία των συναδέλφων μας, τους αγώνες που δώσαμε και δώσανε οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες αδιόριστοι κλπ. Εκεί όμως η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας -και τα οικονομικά που συνδέθηκαν αναγκαστικά μ' αυτούς τους αγώνες- ήταν από ανύπαρκτα έως αναιμικά. Δεν έχει σημασία αν σήμερα απολογίζουμε διαφορετικά την κριτική πεπραγμένων και διαφορετικά τα οικονομικά της Ομοσπονδίας. Ναι, το κάνουμε για λό-

γους τακτικής για να μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Όταν όμως μιλάμε για τα οικονομικά πρέπει να λέμε για τους αγώνες π.χ. ενάντια στον ν.4547 πόσα διέθεσε ο κλάδος; Για τους αγώνες ενάντια στην αδιοριστία, πόσα χρήματα έβαλε ο κλάδος ώστε ο αγώνας μας να στηρίζεται, να συσπειρώνει και να μπορεί να είναι στο δρόμο με αποφασιστικότητα και μαζικότητα; Βεβαίως οι αγώνες δεν χρειάζονται πάντοτε οικονομική ενίσχυση. Τα σώματά μας και η διάθεσή μας είναι στο δρόμο, αλλά χρειάζεται και οικονομική στήριξη για να μπορέσει αυτός ο αγώνας να συνεχίσει και να είναι αποτελεσματικός.

Θα μιλήσω λίγο για τα έξοδα, επειδή αναφέρθηκα για διαχειριστικό τρόπο με τον οποίον υπάρχουν αυτά, να σας εξηγήσω κάποια ζητήματα. Υπάρχουν οι ανελαστικές δαπάνες οι οποίες αφορούν τις αμοιβές του προσωπικού, τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, τις αμοιβές των συνεργατών, αν και εδώ θα μπορούσαν να είναι μικρότερες οι δαπάνες, τις παροχές τρίτων, ΔΕΗ, ΟΤΕ, λογισμικό κλπ, τους διάφορους φόρους τις προμήθειες και τα έξοδα τραπεζών. Αυτές είναι δαπάνες πραγματικές και δεν μπορούν να περιοριστούν. Ελέγχθηκαν και είναι όλα συνεπή.

Επίσης θα σημειώσω ότι οι κατασκηνώσεις για τα παιδιά των συναδέλφων/-ισσών που ήταν το καλοκαίρι που πέρασε 71.000 € είναι τιμή για τον κλάδο μας. Θα πω ότι τα δικαστικά έξοδα που ήταν γύρω στις 3.500 € για την υπεράσπιση των συναδέλφων μας οι οποίοι διώκονται για διάφορους λόγους και οι δαπάνες που έγιναν από τους συναδέλφους του Δ.Σ. της ΔΟΕ που έπρεπε να βρίσκονται στα Δικαστήρια είναι υπέρ του κλάδου μας, υπέρ της λειτουργίας δηλαδή της Ομοσπονδίας, όπως και η ενίσχυση Συλλόγων, αν και εδώ μιλάμε κυρίως για το 2ο εξάμηνο για τις ποδοσφαιρικές ομάδες των Συλλόγων ή της ΑΔΕΔΥ, που είναι γύρω στις 6000 €, θεωρούμε ότι και αυτά με ένα τρόπο είναι υπέρ του απολογισμού.

Όμως υπάρχουν δαπάνες οι οποίες δεν είναι υπέρ. Για παράδειγμα, ψάχνοντας τις ημερολογιακές καταγραφές, υποιλόγισα ότι, για τους αγώνες, για τις κινητοποιήσεις στους δρόμους η συνολική δαπάνη ήταν γύρω στις 3000€ και ίσως λέω πολλά. 3000€ δόθηκαν για να γίνει γνωστός ο αγώνας μας, για αφίσες, για μικροφωνικές κλπ. Δεν θεωρούμε ότι αυτό αντιστοιχεί σ' αυτή τη περίοδο για να αντιμετωπίσεις τον ν.4547, την αξιολόγηση, την αυτοαξιολόγηση και την αδιοριστία. Θεωρώ ότι, είναι όχι ελάχιστα, είναι αμελητέα, είναι προκλητικά ελάχιστα. Θεωρώ επίσης ότι, τα έξοδα γι' αυτές τις Συνελεύσεις που κάνουμε είναι τεράστια. Για όλα αυτά που

έχουμε γύρω-γύρω, τις καταγραφές, τις φωτογραφήσεις, τα έντυπα υλικά κλπ, η Ομοσπονδία δίνει 22.000 έως 23.000€. Για τις τσάντες μόνο που παίρνουμε δίνει κάθε φορά 15.000€. Είναι πολλές χιλιάδες ευρώ, οι οποίες δεν υπάρχει λόγος να δίνονται εκεί που δίνονται, αλλά θα μπορούσαν να δοθούν και αυτά στους αγώνες, αν δεν υπάρχουν άλλα χρήματα που μπορούν να δοθούν.

Υπάρχουν χρήματα τα οποία δίδονται στις υπερκείμενες Οργανώσεις. Πρέπει να ξέρουμε και όσοι και όσες δεν το ξέρουμε ότι, για την ΑΔΕΔΥ συνολικά το 2018, δώσαμε ως συνδρομή 211.000€. Η Ομοσπονδία μας είναι ο βασικός χρηματοδότης της ΑΔΕΔΥ. 211.000€ το 2018 από τις εισφορές όλων μας δόθηκαν στην ΑΔΕΔΥ!!! Ποια ακριβώς είναι η πολιτική χρησιμότητα τα τελευταία χρόνια της ΑΔΕΔΥ; Νομίζω ότι είναι μια μεγάλη συζήτηση την οποία ο κλάδος κάποια στιγμή πρέπει να την κάνει. Δόθηκαν για τις υπερκείμενες Οργανώσεις του εξωτερικού, πάνω από 30.000€, με βάση τη δέσμευση για την συνδρομή. Τι ακριβώς προσφέρει η ETUCE στο εκπαιδευτικό κίνημα των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας στη χώρα μας; Νομίζω ότι αυτά που είπε η συντρόφισσά μου η Άρτεμις Κλιάφα όταν χρειάστηκε να μιλήσει για την ETUCE -και ό,τι ακριβώς λέμε τόσα χρόνια για την αναγκαιότητα να φύγουμε από την ETUCE- ισχύουν στο παραμικρό.

Υπάρχουν και οι συμμετοχές των συναδέλφων στις δράσεις του εξωτερικού. Μόνο αυτό το 7μηνο συνάδελφοι και συναδέλφισσες από το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, συμμετείχαν, όχι από τις Παρεμβάσεις, ούτε από το ΠΑΜΕ, σε Συνέδρια στις Βρυξέλες, στην Κωνσταντινούπολη, στις Βρυξέλες, πάλι στις Βρυξέλες, στο Βερολίνο, στο Παρίσι, στις Βρυξέλες, στη Ρώμη, από δύο ή τρία άτομα. Ακόμα και αν υπάρχει η πλειοψηφούσα άποψη η οποία λέει ότι θα είμαστε στην ETUCE, δεν γνωρίζει κανείς και καμιά από μας απολύτως, τι ακριβώς πήγαν να κάνουν, τι κάνανε, τι συζητήσανε, ποιες αποφάσεις παρτήκανε, πώς αυτές δοθήκαν ως πληροφόρηση ή ως ενίσχυση στους Συλλόγους και πώς βοήθησαν το Εκπαιδευτικό Κίνημα της χώρας. Μία ανακοίνωση από τα μέλη, από τους συναδέλφους που συμμετείχαν σε αυτά τα Συνέδρια για την σκοπιμότητα και τα αποτελέσματά τους δεν έχουμε. Τουλάχιστον αυτό θα μπορούσαν να το κάνουν αναρτώντας στο site της ΔΟΕ μια ενημέρωση προς όλους. Τα έξοδα είναι υψηλά. Η δαπάνη η καθημερινή για κάθε συνάδελφο που πηγαίνει εκεί, δεν είναι 50€ όπως είναι σε μας, είναι 125€. Θεωρούμε ότι, ακόμα και αυτό είναι υπερβολικό.

Έγινε ένα Συνέδριο ETUCE στην Αθήνα. Έχω την εντύπωση ότι δεν το ξέρει κανείς και καμιά μας πως έγινε και στην Αθήνα Συνέδριο της ETUCE. Είμαι σίγουρος ότι κανείς και καμιά σε κανένα Σύλλογο δεν ξέρει, για ποιο λόγο, ποιος ήταν ο τίτλος τι συζητήθηκε, τι αποφασίστηκε, σε τι κατάληξαν, κάτι τέλος πάντων αδέλφια. Κανείς/καμιά δεν ξέρει. Αυτό που ξέρω εγώ, βλέποντας τα χαρτιά, είναι ότι ξοδεύτηκαν 10.500€ τα οποία πήγαν στα δώρα που έγιναν και στις προσφορές προς τους συμμετέχοντες από την Ευρώπη συναδέλφους μας.

Πρέπει στα θετικά να αναφέρω ότι έγιναν και δύο ταξίδια προς υποστήριξη των συναδέλφων της Κύπρου που είχαν ιδιαίτερη σημασία. Ήταν δύο ταξίδια για τα οποία σωστά δαπανήθηκαν χρήματα και αν πήγαιναν και άλλοι συνάδελφοι από το ΔΣ της ΔΟΕ θα ήταν υποστηρικτικό.

Να αναφέρω για τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που ήταν μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Οι σύντροφοί μου Παπαθανασίου Αργύρης και Μαριόλης Δημήτρης, επέστρεψαν στην ΔΟΕ από περιοδείες, συμμετοχή σε συνέδρια ΔΟΕ και ολομέλειες προέδρων συνολικά για τη θητεία τους (Ιούνιος 2017-Ιούνιος 2018) 1.820 €. Επιστροφές χρημάτων προς τη ΔΟΕ πραγματοποίησαν και οι συντρόφισσες Δινοπούλου Βαγγελίτσα (αναπληρώτρια) και Κλιάφα Άρτεμις (με θητεία στη ΔΟΕ από τον Ιούνιο 2018-Ιούνιο 2019) και το συνολικό ποσό θα κατατεθεί στον οικονομικό απολογισμό του 2019. Έπρεπε να τα αναφέρω. Οι εκπρόσωποι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ-ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ είναι εξάλλου και οι μόνοι/ες που επιστρέφουν χρήματα στην Ομοσπονδία από περιοδείες, συμμετοχή σε συνέδρια ΔΟΕ, συνέδρια και ολομέλειες προέδρων.

Εμείς θα καταψηφίσουμε τα οικονομικά πεπραγμένα. Δεν καταψηφίζουμε τον τρόπο με τον οποίον έγινε η διαχείρισή τους, το εξήγησα στην αρχή. Καταψηφίζουμε τη πολιτική στόχευση την οποία έβαζε και πολύ φοβάμαι ότι αν δεν υπάρξει αντίδραση από κάτω θα συνεχίσει να βάζει η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Εμείς θα τα καταψηφίσουμε και θα καταθέσουμε την πρότασή μας.

Πρόταση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ Για τα οικονομικά της ΔΟΕ

Για τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ δεν μπορεί να διαχωριστεί το θέμα των οικονομικών ζητημάτων της ΔΟΕ από τη συνολική πολιτικοσυνδικαλιστική δράση της Ομοσπονδίας. Όταν μάλιστα πρέπει να αντιμετωπιστεί η βαθιά ταξική πολιτική κυβέρνηση-Ε.Ε.-κεφαλαίου σε βάρος του κόσμου της εργασίας, ο προϋπολογισμός των εξόδων πρέπει να είναι προσα-

νατολισμένος στους αναγκαίους αγώνες της περιόδου για την αντιμετώπιση της μνημονιακής, αντιλαϊκής, εκπαιδευτικής κυβερνητικής πολιτικής και τη διαμόρφωση ενός εκπαιδευτικού κινήματος που να διεκδικεί και να υπερασπίζεται:

Το ενιαίο δημόσιο δωρεάν 12/χρονο σχολείο και τη 2/χρονη, υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Τα μορφωτικά δικαιώματα και τον ελεύθερο χρόνο των παιδιών

Τα εργασιακά μας δικαιώματα και μαζικούς μόνιμους διορισμούς

Τις κοινωνικές ανάγκες και τα δικαιώματα

Στην κατεύθυνση αυτή προτείνουμε:

1. Στην περίοδο που διανύουμε εκτιμούμε ότι υπάρχουν περιθώρια για περιορισμό ή και εξάλειψη συγκεκριμένων δαπανών και πως μπορεί και πρέπει να μειωθούν συνολικά τα διάφορα έξοδα για να αυξηθούν σημαντικά τα ποσά που δαπανώνται για τη στήριξη των κινητοποιήσεων, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται η οικονομική αξιοποίηση των χρημάτων στην ανάγκη προβολής και στήριξης των αγωνιστικών και απεργιακών δράσεων του κλάδου.

2. Να αποχωρήσει η ΔΟΕ από την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή. Κρίνουμε ότι η συμμετοχή του συνδικάτου σε τέτοιους υπερ-γραφειοκρατικούς οργανισμούς, οι οποίοι μάλιστα εναρμονίζονται με τις στοχεύσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΕ, δεν προωθούν τα συμφέροντα του κινήματος της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Το δε κόστος της ετήσιας συνδρομής της ΔΟΕ για την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή συν αυτό της συμμετοχής των απεσταλμένων της ομοσπονδίας στις εκδηλώσεις τους πρέπει να καταργηθεί.

3. Οι αποφάσεις του Δ.Σ. για τις οικονομικές παροχές και τη συνολικότερη οικονομική λειτουργία της ομοσπονδίας να αποτυπωθούν με αναλυτικό και ξεκάθαρο κείμενο του συμβουλίου, για να είναι πλήρως διευκρινισμένα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων στην οικονομική ζωή και διαχείριση του συνδικάτου. Ιδιαίτερα να αναφέρονται σε μηνιαία αλλά και σε εξάμηνη βάση (έλεγχος Ε.Ε.) και να υπάρχει αναλυτική καταγραφή των εξόδων που χρειάζονται έγκριση και απόφαση από το Δ.Σ.

4. Να προχωρήσουν άμεσα όλες οι διαδικασίες για αναζήτηση νέων εταιριών, νέων προμηθευτών, νέων συνεργατών για τη μείωση όλων των μηνιαίων ή έκτακτων εξόδων της ΔΟΕ. Να υπάρξουν στη συνέχεια έγγραφες συμφωνίες και αναλυτική κοστολόγηση των διαφόρων εργασιών. Έτσι μπορεί να μειωθούν σημαντικά τα έξοδα.

5. Να μειωθούν οι δαπάνες για ταξίδια μελών ΔΣ ΔΟΕ στο εξωτερικό στο ελάχιστο, ιδιαίτερα όταν δεν έχουν κανένα αντίκρισμα στους συνδικαλιστικούς – διεκδικητικούς αγώνες της ομοσπονδίας και καταλήγουν να γίνονται για λόγους δημοσίων σχέσεων. Τα μέλη που θα συμμετέχουν (έως 2 σε κάθε συνέδριο) θα πρέπει να καταθέτουν τα πρακτικά του συνεδρίου (προτάσεις, πορίσματα, αποφάσεις, κλπ.) και κείμενο προς τα μέλη της Ομοσπονδίας που να καταγράφουν τα συμπεράσματά τους. Ταυτόχρονα προτείνουμε να μειωθεί και η ημερήσια αποζημίωση από 125 € στα 80 € γιατί στα ταξίδια αυτά, τα βασικά έξοδα εισιτήρια-ξενοδοχεία είναι πληρωμένα από τη ΔΟΕ.

6. Για δε την ΑΔΕΔΥ θεωρούμε ότι τα 2 € συνδρομή ανά εκπαιδευτικό της πρωτοβάθμιας είναι μεγάλη και πρέπει να μειωθεί.

7. Ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ που συμμετέχουν σε συνέδρια στο εσωτερικό πρέπει να μειωθεί. Εξαιρώντας τον πρόεδρο κάθε παράταξη πρέπει να συμμετέχει με ένα μέλος. Αν άλλα μέλη επιθυμούν μπορούν να συμμετέχουν με έξοδα των παρατάξεών τους.

8. Οι αιρετοί του κλάδου δεν υπάρχει λόγος να συμμετέχουν στα συνέδρια και τις συνελεύσεις των συλλόγων. Έργο τους είναι να ελέγχουν τις διαδικασίες υπηρεσιακών ζητημάτων του υπουργείου Παιδείας, να ενημερώνουν τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και τους/τις συναδέλφους με ενημερωτικά. Τα υπόλοιπα είναι υποχρέωση και ευθύνη του ΔΣ να τα συζητούν με τους/τις συναδέλφους και στη συνέχεια να κατευθύνει τους αιρετούς για τη στάση που πρέπει να κρατήσουν για κάθε θέμα.

9. Να μειωθεί η χιλιομετρική αποζημίωση για κάθε μετακίνηση με αυτοκίνητο στα 0,20 ευρώ το χιλιόμετρο.

10. Η απόφαση για τα έξοδα στέγασης 500 € με συμβόλαιο-αποδείξεις είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά πρέπει να ισχύει χωρίς εξαιρέσεις.

11. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η λογιστική απεικόνιση τόσο των εξόδων όσο και των εσόδων. Η μορφή που ακολουθείται δηλ. η ημερολογιακή καταγραφή και η συνολική παρουσίαση με το έντυπο των ορκωτών λογιστών δε βοηθά τα μέλη αλλά και την ελεγκτική επιτροπή να έχουν εικόνα για κάθε ειδική κατηγορία εσόδων ή εξόδων. Προτείνουμε λοιπόν πέρα από την ημερολογιακή καταγραφή:

α) Για κάθε συνέδριο, κάθε συμμετοχή σε συνέλευση, κάθε κατηγορία δαπάνης να υπάρχει κωδικός που με βάση αυτούς τους κωδικούς να διασταυρώνονται τα στοιχεία.

β) Για κάθε μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς να υπάρχει κωδικός με κάθε είδους δαπάνη.

14. Να μειωθεί η συνδρομή των αναπληρωτών συναδέλφων/ισσων στη ΔΟΕ στα 10 ευρώ και των συναδέλφων/ισσων Μειωμένου Ωραρίου στα 5 ευρώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις. Δράττομαι της ευκαιρίας, συναδέλφισσες και συναδέλφοί μου, από το βήμα αυτό να δώσω μια απάντηση στους συναδέλφους

μου και τις συναδέλφισσές μου της ΔΑΚΕ, τους οποίους τιμώ και σέβομαι.

Όταν εγκαλέσατε, συνάδελφοί μου, αυτή την πλευρά (την αριστερή) της αίθουσας πριν από λίγο για κακή χρήση λείει συνδικαλιστικών προνομίων, ότι τάχα έχουμε πάρει τα μεταπτυχιακά από κάτι αριστερούληδες καθηγητές, ότι έχουμε χάσει την ιδεολογική κυριαρχία στην κοινωνία και πολλά άλλα απαξιωτικά και προσβλητικά, ξεχάσατε να πείτε ποιοι είναι αυτοί που ανάμεσά σας, είναι και σύνεδροι εδώ, τώρα, εκλέχτηκαν Αντιπεριφερειάρχες και Πρόεδροι της ΔΟΕ και καταδικάστηκαν για κακή χρήση προνομίων και για παράβαση καθήκοντος διασύροντας και τον κλάδο και την ΔΟΕ.

Και όταν εγκαλείτε αυτή την πλευρά (την αριστερά) που έχει δώσει αίμα, αγώνες, θυσίες, για να κρατήσει τα συνδικάτα όρθια, την εποχή του μεγάλου σας εθνάρχη, του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του γηραιότερου, που μαζί με τον Καρακίτσο, τον Μακρή και λοιπούς εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ τότε στέλνανε τον κόσμο ξέρετε πού (στις εξορίες), και αυτή η πλευρά (η αριστερά) έδινε αγώνες για τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους για να είναι στην υπηρεσία των εργαζόμενων τα συνδικάτα, οφείλετε όλοι/όλες να διαβάσετε καλύτερα τη σύγχρονη και νεότερη ελληνική ιστορία. Να την διαβάσετε και να δείτε αυτός ο εθνάρχης σας ο μεγάλος (ο Κ. Καραμανλής) ποιες οργανώσεις καρφίτσας είχε, πώς έκανε τις εκλογές βίας και νοθείας το '61 κ.λπ.

Αυτά και προσέξτε συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου της ΔΑΚΕ, γιατί ο καιρός έχει γυρίσματα και τώρα μπορεί να έρχεστε καβάλα στο άλογο, εξαιτίας του αποτελέσματος των ευρωεκλογών και ίσως γίνετε και κυβέρνηση αλλά, συνάδελφοί μου, εδώ θα είμαστε και του χρόνου και του παραχρόνου και εδώ θα συζητάμε και θα δούμε τότε ποια πραγματικά θα είναι τα αποτελέσματα των πολιτικών και των πολιτικών φορέων που υπερασπίζεστε. Μαζί θα είμαστε στην αίθουσα αυτή, εννοείται, αλλά δεν ξέρω αν θα είμαστε μαζί και στους αγώνες του κλάδου. Ελπίζω να ψηφίζετε και τότε κατά της αξιολόγησης και όχι υπέρ. Πάμε παρακάτω.

Λοιπόν, κατάργηση τώρα του πολυνομοσχεδίου για το νέο λύκειο, τις συγχωνεύσεις ΑΕΙ - ΤΕΙ, όχι στη συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης της Πάτρας με το ΤΕΙ Κοινωνικής Εργασίας, μαζικοί μόνιμοι διορισμοί τώρα. Όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα στο πτυχίο.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε στη Βουλή και ψήφισε το σχέδιο νόμου με τίτλο «Συνέργειες Πανεπιστημίων και ΤΕΙ. Πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πειραμα-

τικά σχολεία, Γενικά Αρχεία του Κράτους και Λοιπές Διατάξεις».

Με το συγκεκριμένο νόμο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προώθησε σαρωτικές αλλαγές στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση με το νέο λύκειο, καθιστώντας το ακόμη πιο ταξικό για τα παιδιά των λαϊκών και εργατικών οικογενειών. Επίσης, προωθήθηκαν και μια σειρά συγχωνεύσεις τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ οι οποίες αλλάζουν το χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Μια τέτοια συγχώνευση είναι και αυτή του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πατρών που συγχωνεύεται με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας (είναι τα άρθρα 36 και 47) και μετονομάζεται σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας.

Η συγκεκριμένη συγχώνευση εντάσσεται στο ευρύτερο νεοφιλελεύθερο πλαίσιο που επιδιώκει να απαξιώσει τις προπτυχιακές σπουδές αποδεσμεύοντας απ' το πτυχίο τα επαγγελματικά δικαιώματα και κατακερματίζοντας τη γνώση. Άλλωστε με το Νόμο 4589 του 2019 και το προσοντολόγιο, για τους διορισμούς εκπαιδευτικών και τις προσλήψεις αναπληρωτών, νομιμοποιείται το διαρκές κυνήγι προσόντων και πιστοποιήσεων και το πτυχίο αποτελεί το πρώτο μικρό βήμα για την αναζήτηση εργασίας αλλά όχι την αποκλειστική προϋπόθεση.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο η συγκεκριμένη συγχώνευση υποβαθμίζει την παιδαγωγική επιστήμη, εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους, για το μέλλον του δημοτικού σχολείου και αποτελεί επικίνδυνη εξέλιξη για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων αλλά και για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων αυτού του Τμήματος και των εν ενεργεία δασκάλων.

Η δομή και ο προσανατολισμός του Δημοτικού Σχολείου μεταλλάσσεται έτσι στο πολυκατακερματισμένο φθινό σχολείο της ευελιξίας, της αγοράς και της αποσπασματικής πληροφορίας. Τίθενται σοβαρά ερωτήματα για το ποιο ακριβώς θα είναι το επιστημονικό πεδίο σπουδών του νέου Τμήματος, ποια θα είναι τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του. Αυτά του δασκάλου της πρωτοβάθμιας (;) ή αυτά του κοινωνικού λειτουργού; Ή μήπως λίγο απ' όλα και τελικά τίποτα;

Το Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας στο Πανεπιστήμιο Πατρών που οικοδομείται σε κινούμενη άμμο ως προς όλα τα επίπεδα λειτουργίας του αποτελεί πέραν όλων των άλλων σημαντικό βήμα για την απόσπαση της παιδαγωγικής επάρκειας, ακόμα και απ' τις Παιδαγωγικές Σχολές.

Το παράταιρο πάντρεμα δύο διαφορετικών επιστημονικών αντικειμένων σε ένα πρόγραμμα σπουδών οδηγεί

στην υποβάθμιση και των δύο αντικειμένων. Φαίνεται πως η κυβέρνηση επιδιώκει να διαμορφώσει εργαζόμενους που θα μπορούν να μετακινούνται με ευκολία από επιστημονικό πεδίο σε επιστημονικό πεδίο και θα εναλλάσσονται σε διαφορετικές θέσεις εργασίας.

Ο σχεδιασμός αυτός ανοίγει το δρόμο για την πλήρη υποβάθμιση της παιδαγωγικής επιστήμης, των δικαιωμάτων των φοιτητών και των αποφοίτων των Παιδαγωγικών Τμημάτων, αλλά και των κοινωνικών λειτουργιών, που είναι απαραίτητοι στα σχολεία ως ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό.

Η συγκεκριμένη εξέλιξη εντάσσεται στις γενικότερες αντιεκπαιδευτικές αλλαγές για το σχολείο που προώθησε και προωθεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Με το συγκεκριμένο πιλοτικό τους εγχείρημα η κυβέρνηση δοκιμάζει αντιδράσεις και αντιστάσεις εκπαιδευτικού και φοιτητικού κινήματος προκειμένου να προχωρήσει σε γενικεύσεις αυτών των εγχειρημάτων.

Την ίδια στιγμή η επιδίωξη του Υπουργείου Παιδείας να στρατεύσει ενεργά στις επιλογές του μερίδα πανεπιστημιακών, μέσα από αποφάσεις θεσμικών οργάνων, προσδίδοντας επιστημονικότητα και κύρος στα εγχειρήματά του, είναι μια επικίνδυνη εξέλιξη και αποτελεί βαθιά αντιεπιστημονική εκτροπή για τα ιδρύματα που θα συνηγορήσουν σ' αυτή την προσπάθεια μετάλλαξης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των αποφοίτων τους.

Ο Πρόεδρος του συγκεκριμένου Τμήματος όπως και οι καθηγητές προσπάθησαν να δικαιολογήσουν την ομόφωνη απόφασή τους με επιχειρήματα που μόνο ως αστεία, αν όχι επικίνδυνα, θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν.

Η θέση τους ότι τα Παιδαγωγικά Τμήματα έχουν κλείσει τον κύκλο τους είναι απαράδεκτη, αντιπαιδαγωγική και αντιστρατεύεται στην επιστήμη της Παιδαγωγικής.

Οι καθηγητές ήταν λαλίστατοι για την υπαρκτή ανεργία των εκπαιδευτικών, όμως δεν τόλμησαν και δεν θέλησαν να κάνουν καμία αναφορά στην έλλειψη μαζικών μόνιμων διορισμών τα πέτρινα χρόνια των μνημονίων, στην αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, τα πολυπληθή τμήματα, τις συγχωνεύσεις σχολείων και τμημάτων. Δεν υπήρξε καμία λέξη για τις αντιλαϊκές πολιτικές που επέβαλαν μισθούς πείνας, που δεν επιτρέπουν να κάνεις όνειρα και να δημιουργήσεις οικογένεια, που οδήγησαν χιλιάδες νέους για άλλη μια φορά στη μετανάστευση.

Η πρόταση του Τμήματος για αποδοχή του σχεδίου του Υπουργείου Παιδείας λειτουργεί ως λαγός στο χώρο των Παιδαγωγικών Τμημάτων. Προωθεί τις πιο αντιδραστικές αλλαγές, αποτελεί κερκόπορτα και δούρειο ίππο για τη διάλυση των Παιδαγωγικών Σχολών και τη

μετατροπή τους σε σχολές σούπερ μάρκετ με αποφοίτους που θα μπορούν να κάνουν λίγο απ' όλα.

Απαιτούμε την κατάργηση του Νόμου, να μην περάσει η συγχώνευση Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας. Όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα στο πτυχίο. Κατάργηση του Νόμου 4589 του 2019 για το προσοντολόγιο, μόνιμους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των αναγκών, άμεσο διορισμό - μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση στην εκπαίδευση αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία, να προσμετρηθεί όλη η προϋπηρεσία της περσινής και φετινής σχολικής χρονιάς, όχι στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Καλούμε το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Πατρών να ανακαλέσει την απόφασή του για τη συγχώνευση των δύο τμημάτων. Και όσον αφορά την εισήγηση αν βγει απ' την εισήγηση, κύριε εισηγητά, το τελευταίο που λέτε, τα Παιδαγωγικά Τμήματα να αναλάβουν πλήρως τη χορήγηση διδακτικής - παιδαγωγικής επάρκειας και της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, αν βγει αυτό και αντικατασταθεί από το όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα στο πτυχίο, εμείς θα είμαστε θετικοί. Ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΟΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ. ΓΛΗΝΟΣ

Ακούσαμε, χθες, τους 2 αιρετούς του κλάδου που μίλησαν για αναξιοκρατία, για αδιαφάνεια, για τα δικά τους παιδιά, για την αλαζονεία, για τις κομματικές σκοπιμότητες, για τον υποψήφιο-ως στέλεχος εκπαίδευσης- που στον φάκελό του κατέθεσε το ψηφοδέλτιο με το οποίο ήταν υποψήφιος σε συνδικαλιστικές εκλογές. Δεν έχουμε λόγο να διαφωνήσουμε. Ισχύουν όλα αυτά. Θα είχαν, όμως, μεγαλύτερη αξία, αν αυτά λέγονταν από τους αιρετούς της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, όταν στην κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ.. Σήμερα τα λένε, όχι γιατί τους πιάνει ο πόνος για την εκπαίδευση, αλλά γιατί στην κυβέρνηση βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Όπως, ακόμη μεγαλύτερη αξία θα είχε, αν τις συγκεκριμένες καταγγελίες των αιρετών που ακούσαμε χθες, να τις έκαναν στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά πού! Έχουμε μάθει χρόνια τώρα να ανακαλύπτουμε και να καταγγέλλουμε τα λάθη, τις παραλείψεις και τα σκάνδαλα των άλλων. Όταν όμως τα λάθη, οι παραλείψεις και τα σκάνδαλα είναι στη δική μας οικογένεια, τότε παθαίνουμε αφωνία. Είναι ο λεγόμενος κομματικός συνδικαλισμός, που στόχο του δεν έχει το καλό της εκπαίδευσης και της προάσπισης των δικαιωμάτων

των εργαζομένων εκπαιδευτικών, αλλά την προσπάθεια των συμφερόντων των κομμάτων που εκπροσωπούν οι παρατάξεις και των προσωπικών συμφερόντων και φιλοδοξιών. Συνάδελφε, Νίκο Φασφαλή. Άστοχο το επιχείρημά σου ότι ασχολούμαστε με τους υπαλλήλους των φούρνων που απολύονται και όχι με τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που βρίσκονται στην ίδια θέση. Όλοι οι εργαζόμενοι είναι ισότιμοι και οφείλουμε όλοι να είμαστε δίπλα τους, όταν κινδυνεύουν, ανεξάρτητα από το είδος της εργασίας που κάνουν. Μην τους υποτιμάς. Να σου θυμίσω, επίσης, ότι η παράταξή σου βρίσκεται δίπλα στους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που κινδυνεύουν, επιλεκτικά, ανάλογα με το πού ανήκουν. Θυμηθείτε τη στάση σας στη δική μου δίωξη αλλά και του Παντελή Βαϊνά. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε την ευκαιρία μετά το δημοψήφισμα του ΟΧΙ, με το 62%, να βάλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, όλα εκείνα τα στελέχη, πολιτικά ή συνδικαλιστικά, που έπαιζαν παιχνίδια στις πλάτες των πολιτών και των εργαζομένων, καταστρέφοντας παράλληλα τη χώρα. Αντί αυτού, όμως, αποφάσισε να ακολουθήσει την ίδια πεπατημένη, την πολιτική των μνημονίων, της Ε.Ε., του ΟΟΣΑ, ποντάροντας ότι ανάμεσα στους ίδιους και τον Κούλη, τον μπαμπούλα της δεξιάς, ο λαός θα προτιμήσει αυτούς. Πλανήθηκαν οικτρά. Γιατί, όταν ο ελληνικός λαός, ένας βαθιά συντηρητικός λαός, κατάλαβε ότι είχε να κάνει, όχι με μια Αριστερά, αλλά με μια νέα δεξιά, απομίμηση της Ν.Δ., έκανε το αυτονόητο. Από τη μαϊμού δεξιά επέλεξε την αυθεντική. Παράλληλα με τη στάση σας απαξιώσατε όλη την Αριστερά. Γιατί στο δικό σας πρόσωπο, ο λαός βλέπει την Αριστερά. Όμως κάποια στιγμή και στον χώρο της υπόλοιπης Αριστεράς θα πρέπει να γίνει αυτοκρι-

τική γιατί δεν τους εμπιστεύεται ο λαός. Ίσως κάποια στιγμή τα κομμάτια της Αριστεράς θα πρέπει να ενωθούν και να διεκδικήσουν κάτω από μια άλλη δυναμική τον ρόλο που τους αντιστοιχεί στην πολιτική σκηνή. Να προστατεύσουμε τον θεσμό της 2χρονης προσχολικής αγωγής. Είμαστε υποχρεωμένοι απέναντι στα παιδιά, στους γονείς τους και στις αδιόριστες και αναπληρώτριες νηπιαγωγούς. Να πιέσουμε πολιτεία και δήμους να εξαντλήσουν όλα τα περιθώρια για την εύρεση κατάλληλων χώρων για τη στέγαση των νηπιαγωγείων. Δεν είμαστε αρνητικοί για την τοποθέτηση προκάτ αιθουσών σε σχολικές μονάδες, αρκεί να διασφαλίζεται η παιδαγωγική διαδικασία, η σωματική ακεραιότητα και η ασφάλεια των μαθητών. Γιατί αν συμβεί κάποιο ατύχημα, την ευθύνη δε θα την έχουν η ΚΤΥΠ και οι δήμοι, αλλά τους εφημερεύοντες εκπαιδευτικούς θα τρέχουν στα δικαστήρια. Πληθαίνουν συνεχώς τα κρούσματα συνάδελφοι της παράλληλης στήριξης να αναπληρώνουν εκπαιδευτικούς της Γενικής Αγωγής όταν αυτοί απουσιάζουν. Με αποφάσεις διευθυντών σχολικών μονάδων, διευθυντών εκπαίδευσης, σχολικών συμβούλων παλιότερα και συντονιστών σήμερα. Εκμεταλλεύονται την άγνοια και την ανασφάλεια των αναπληρωτών παραβλέποντας το γεγονός ότι αν γίνει καταγγελία οι συνάδελφοι θα απολυθούν. Παραβλέπουν, επίσης, ότι, έτσι, διορίζονται λιγότεροι εκπαιδευτικοί. Οφείλουν οι σύλλογοι διδασκόντων, τα πρωτοβάθμια και τα δευτεροβάθμια συνδικαλιστικά όργανα, οι αιρετοί, να καταγγέλλουν τέτοια φαινόμενα. Συνάδελφε, πρόεδρε, Θανάση Κικινή, με την αναφορά σου για συνδικαλιστική αλητεία, για ψεύτες και για συνδικαλιστικές παρατάξεις που συγκροτούν στρατούς αναπληρωτών, έχασες

πόντους και έδειξε το πραγματικό πρόσωπο της ΔΑΚΕ, της ΔΑΚΕ, που έχει οσμιστεί την εξουσία και συμπεριφέρεται ανάλογα. Τέτοια στάση δεν αρμόζει στον πρόεδρο της ΔΟΕ, δεν αρμόζει σε συνδικαλιστική παράταξη εκπαιδευτικών.

Πότε ένας εκπαιδευτικός γίνεται καλύτερος; Πότε γίνεται πιο χρήσιμος για την τάξη του; Πότε γίνεται πιο ωφέλιμος για τους μαθητές του; Κάποιοι απαντούν με την αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση. Εμείς απαντούμε όταν επιμορφώνεται. Όταν η πολιτεία του εξασφαλίζει τα κατάλληλα βιβλία. Όταν του προσφέρει την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή. Όταν το μάθημα διεξάγεται σε ανθρώπινες συνθήκες, σε σχολικές αίθουσες και σε σχολικά κτίρια που ανταποκρίνονται στην παιδαγωγική διαδικασία. Πώς είπατε; Όλα αυτά στοιχίζουν σε χρήμα και δεν μπορεί η πολιτεία να ανταποκριθεί; Ε! πάρτε τότε μια αυτοαξιολόγηση και μια αξιολόγηση που δεν κοστίζουν τίποτα και ικανοποιείται παράλληλα το λαϊκό αίσθημα περί ανίκανων και τεμπέληδων εκπαιδευτικών που κάθονται 4 μήνες τον χρόνο. Τη βαφτίζουμε αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου και όλα καλά. Φορτώνουμε όλες τις ευθύνες για τις παραλείψεις και τα χάλια της εκπαίδευσης στους ώμους των εκπαιδευτικών και καθαρίσαμε. Παράλληλα μέσω της αξιολόγησης ελέγχουμε τη διοικητική πυραμίδα. Το ζούμε χρόνια τώρα. Η κάθε κυβέρνηση επιλέγει ως στελέχη εκπαίδευσης τα δικά της παιδιά, με κριτήριο όχι τις ικανότητές τους, αλλά βάση της κομματικής τους ταυτότητας και όσους έχουν μπάρμπα στην Κορώνη. Δεν τα λέμε μόνο εμείς, τα είπαν και οι αιρετοί του κλάδου προχθές. Ταυτόχρονα εισάγουμε μέσω της αξιολόγησης και του προσοντολογίου τα εργαλεία για διαβάθμιση του μισθολογίου και για απολύσεις εκπαιδευτικών. Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του και ας ψηφίσει ανάλογα.

Στον δήμο Ιλίου υπάρχουν 6 δημοτικά που συστεγάζονται με νηπιαγωγεία. Τα σχολικά κτίρια στην πλειοψηφία τους είναι παμπάλαια (40-50-60 ετών) και δεν είναι κατάλληλα να φιλοξενούν μαθητές. Το τελευταίο δημοτικό που χτίστηκε ήταν πριν 15 χρόνια. Υπάρχουν αποφάσεις της ενιαίας σχολικής επιτροπής του δήμου για τοποθέτηση προκάτ αιθουσών στις αυλές σχολικών μονάδων (σε 3 δημοτικά και σε 2 νηπιαγωγεία) και ίδρυση παραρτήματος νηπιαγωγείου σε δημοτικό σχολείο για την υποστήριξη του θεσμού της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής. Αμφιβάλλω αν θα ολοκληρωθούν οι εργασίες πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Οι αυλές των σχολείων εγκυ-

μονούν κινδύνους για την ασφάλεια και τη σωματική ακεραιότητα των μαθητών. Οι τουαλέτες είναι απαράδεκτες με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την υγεία των μαθητών. Το πρόβλημα γίνεται μεγαλύτερο στα σχολεία εκείνα όπου δεν υπάρχουν μόνιμες καθαρίστριες, αλλά καθαρίστριες με σύμβαση. Οι καυστήρες θέρμανσης χρήζουν αντικατάστασης και κανένα σχολείο δεν έχει πυρασφάλεια. Ο δήμος μεταθέτει τις ευθύνες στις πλάτες των εκπαιδευτικών με απαράδεκτες ανακοινώσεις. Έχουμε σχολείο ειδικής αγωγής ΣΔΙΤ, όπου υπάρχει διαμάχη ανάμεσα στην πολιτεία, στον δήμο και στην ανάδοχο εταιρεία του έργου σχετικά με τις αρμοδιότητές τους. Στο συγκεκριμένο σχολείο υπήρχαν κάμερες σε αντίθεση με ό,τι προέβλεπε ο σχετικός νόμος. Λόγω κακής περιφράξης έφυγε μαθητής από το σχολείο με αποτέλεσμα να διώκονται εκπαιδευτικοί για παραλείψεις και ευθύνες άλλων.

Το 2011 με τον Καλλικράτη παρακρατήθηκαν τα χρήματα των σχολικών επιτροπών των σχολικών μονάδων, χρήματα που τα διαχειρίζεται μέχρι και σήμερα η ενιαία σχολική επιτροπή του δήμου. Πρέπει να αποδοθούν πίσω στα σχολεία. Υπάρχουν σχολικές μονάδες με μεγάλο χρέος-όχι λόγω κακής διαχείρισης αλλά λόγω ιδιαιτεροτήτων-που δημιουργούν σοβαρότατο πρόβλημα στη λειτουργία των σχολικών μονάδων. Να υπάρξει σχετική ρύθμιση. Να υπάρξει ειδικό κονδύλι για τη θέρμανση και τους λογαριασμούς των ΔΕΚΟ. Στον δήμο Πετρούπολης λόγω έλλειψης σχολικής στέγης λειτουργούν πληθωρικά τμήματα μαθητών. Βοηθητικές αίθουσες βαφτίζονται ως αίθουσες διδασκαλίας. Στις αυλές των σχολείων έχουν χτιστεί αίθουσες διδασκαλίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ασφάλεια των μαθητών. Νηπιαγωγεία βρίσκονται σε ακατάλληλους ιδιωτικούς χώρους ή ως παραρτήματα σε αμφιθέατρα και γυμναστήρια δημοτικών σχολείων. Υπάρχουν προγράμματα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ 1 και ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ 2 από την πολιτεία για την ανακατασκευή των αυλών των σχολείων μέσα από τους δήμους χωρίς να γνωρίζουμε ποιοι δήμοι και ποια σχολεία έχουν προτεραιότητα. Υπάρχουν προγράμματα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ 3 και ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ 4 σχετικά με την πυρασφάλεια των σχολείων και την κατασκευή ραμπών για τα άτομα ΑΜΕΑ χωρίς να γνωρίζουμε αν θα καλυφθεί το σύνολο των σχολείων σε όλη την Ελλάδα. Πρέπει είτε μέσω περιφερειών είτε μέσω δήμων να γίνει έλεγχος όλων των σχολικών μονάδων πανελλαδικά όσον αφορά τη σεισμική θωράκισή τους.

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
3. ΑΝΔΡΕΑΝΙΔΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
4. ΑΣΒΕΣΤΑ ΕΙΡΗΝΗ
5. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
6. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
7. ΒΑΡΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
9. ΒΕΛΛΗ ΑΝΘΗ
10. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
11. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
13. ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
(ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ)
14. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
15. ΓΡΑΦΟΥ ΜΑΤΙΝΑ
16. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
17. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΕΥΑ
18. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
19. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
20. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
21. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
22. ΖΩΓΡΑΦΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
23. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
24. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
25. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
26. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
27. ΚΑΜΠΑΝΤΑΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
28. ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
29. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
30. ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ
31. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
32. ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
33. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
34. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
35. ΚΑΤΣΟΡΙΔΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
36. ΚΑΨΑΛΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
37. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
38. ΚΟΝΔΥΛΗ ΝΑΤΑΣΑ
39. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
40. ΚΟΡΔΙΛΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
41. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
42. ΚΟΤΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
43. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
44. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
45. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
46. ΛΑΣΠΙΔΟΥ ΑΛΙΚΗ
47. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
48. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
49. ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
50. ΜΑΛΛΙΩΡΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
51. ΜΑΡΓΕΤΗ ΕΛΕΑΝΑ
52. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
53. ΜΑΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
54. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
55. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
56. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
57. ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
58. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
59. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
60. ΜΟΥΣΤΑΦΑΟΓΛΟΥ ΓΚΙΚΑΛΗ -ΑΛΙ
61. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
62. ΜΠΟΥΡΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
63. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
64. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
65. ΝΤΕΛΕΖΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
66. ΞΟΠΛΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
67. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
68. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
69. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
70. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
71. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
72. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
73. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
74. ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
75. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
76. ΠΛΑΚΟΝΟΥΡΗ ΣΙΣΥ
77. ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
78. ΠΟΥΛΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
79. ΠΟΥΛΧΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
80. ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
81. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
82. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
83. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
84. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
85. ΣΓΑΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
86. ΣΕΜΕΡΤΖΗ ΑΝΝΑ
87. ΣΗΜΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
88. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
89. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
90. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
91. ΤΖΙΟΥΜΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
92. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
93. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
94. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
95. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
96. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
97. ΤΣΙΜΙΚΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
98. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
99. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
100. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
101. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
102. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
103. ΧΑΙΡΕΤΗ ΕΙΡΗΝΗ
104. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
105. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
106. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
2. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
3. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
3. ΑΝΑΠΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
4. ΑΝΔΡΕΑΝΙΔΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
5. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
6. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
7. ΒΑΡΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
9. ΒΕΛΛΗ ΑΝΘΗ
10. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
11. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
13. ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
(ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ)
14. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
15. ΓΡΑΦΟΥ ΜΑΤΙΝΑ
16. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
17. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΕΥΑ
18. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
19. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
20. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
21. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
22. ΖΩΓΡΑΦΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
23. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
24. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
25. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
26. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
27. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
28. ΚΑΜΠΑΝΤΑΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
29. ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
30. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
31. ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ
32. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
33. ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
34. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
35. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
36. ΚΑΤΣΟΡΙΔΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
37. ΚΑΨΑΛΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
38. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
39. ΚΟΝΔΥΛΗ ΝΑΤΑΣΑ
40. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
41. ΚΟΡΔΙΛΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
42. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
43. ΚΟΤΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
44. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
45. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
46. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
47. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
48. ΛΑΣΠΙΔΟΥ ΑΛΙΚΗ
49. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
50. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
51. ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
52. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
53. ΜΑΛΛΙΩΡΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
54. ΜΑΡΓΕΤΗ ΕΛΕΑΝΑ
55. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
56. ΜΑΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
57. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
58. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
59. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
60. ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
61. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
62. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
63. ΜΟΥΣΤΑΦΑΟΓΛΟΥ ΓΚΙΚΑΛΗ -ΑΛΙ
64. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
65. ΜΠΟΥΡΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
66. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
67. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
68. ΝΤΕΛΕΖΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
69. ΞΟΠΛΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
70. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
71. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
72. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
73. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
74. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
75. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
76. ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
77. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
78. ΠΛΑΚΟΝΟΥΡΗ ΣΙΣΥ
79. ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
80. ΠΟΥΛΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
81. ΠΟΥΛΧΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
82. ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
83. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
84. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
85. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
86. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
87. ΣΓΑΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
88. ΣΕΜΕΡΤΖΗ ΑΝΝΑ
89. ΣΗΜΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
90. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
91. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
92. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
93. ΤΖΙΟΥΜΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
94. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
95. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
96. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
97. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
98. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
99. ΤΣΙΜΙΚΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
100. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
101. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
102. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
103. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
104. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
105. ΧΑΙΡΕΤΗ ΕΙΡΗΝΗ
106. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
107. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
108. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΜΑΡΙΟΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Καλημέρα. Είμαι Αναπληρωτής Δάσκαλος εκλεγμένος από την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών από τη Δράμα.

Πάνω στο ζήτημα με τους διορισμούς στην Ειδική Αγωγή, θα ήθελα να παραθέσω μία δήλωση της Ρόζα Ιμβριώτη την περίοδο του 1940. Το ζήτημα λέει του αδύναμου παιδιού, ξεπερνάει τα όρια του απλού οικονομικού απολογισμού και μπαίνει στα πλαίσια της ανώτερης ηθικής. Είναι μαζί μεγάλωμα σε επιφάνεια και βάθος της ανθρωπίνης ψυχής που υψώνει την στάθμη της ανθρωπότητας. 80 χρόνια μετά, αυτό το ζητούμενο παραμένει άλυτο. Είναι θέμα τελικά απλά πολιτικής βούλησης ή γενικότερης πολιτικής τοποθέτησης;

Για μας ως Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών είναι θέμα πολιτικής τοποθέτησης απέναντι στα προβλήματα του σχολείου, απέναντι στα κοινωνικά προβλήματα και εντέλει ποιες ανάγκες έρχεται να εξυπηρετήσει μέσα στο υπάρχον κοινωνικοοικονομικό σύστημα η κάθε κυβέρνηση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια εξήγγειλαν διορισμούς που δεν τους είδε κανένας. 10.000 ή 15.000 σε μία διαδικασία πλειοδοσίας που δεν ανταποκρίνεται ούτε στις σημερινές ανάγκες με επιβεβαιωμένα κενά πολλά περισσότερα.

Όσο που αυτό που έχει καταφέρει ως κυβέρνηση είναι, επακριβώς ο στόχος που έχουν γενικότερα στην Εκπαίδευση. Το σχολείο της αγοράς. Να εξαγοράζουμε προσόντα για να έχουμε την ελπίδα ή την ευκαιρία για δουλειά.

Η δουλειά από δικαίωμα έγινε ευκαιρία. Έγινε ένας αθέμιτος πολλές φορές ανταγωνισμός, έτσι όπως τον έχουν θεσπίσει. Έχει καταφέρει αυτή η κυβέρνηση ένα κομμάτι σε σχέση με το πτυχίο και το δικαίωμα στην εργασία να το ιδιωτικοποιήσει. Από κει βρίσκει εφελτήριο η ΝΔ, από κει θα πάρει την σκυτάλη και θα συνεχίσει το αντιλαϊκό έργο των προηγούμενων.

Δεν υπάρχει αντίθεση μεταξύ τους, παρά μόνο συνέχεια. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα από την δήλωση του Άδωνη Γεωργιάδη ότι μετά την διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα είμαστε πιο απελευθερωμένοι, δεν υπάρχει.

Όλα αυτά βέβαια βρίσκουν πάτημα και στον συνδικαλιστικό χώρο, όπου διάφορες δυνάμεις, όπως ΔΗΣΥ, ΔΑΚΕ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ, είτε υπερασπίζονται αυτό το σύστημα διορισμών και πανηγυρίζουν, είτε ακόμα, όταν μιλά-

με για 30.000 μόνιμους διορισμούς, μας λένε ότι είναι μαξιμαλιστικός στόχος και μη ρεαλιστικός.

Για ποιον δεν είναι ρεαλιστικός συνάδελφοι; Μας λένε για την οικονομία μας. Αυτή την οικονομία που ξεπαραδιαζόμαστε όλοι για να στηρίξουμε, την οικονομία των μεγαλοεπιχειρηματιών, αυτών που φοροαπαλλάσσονται με διάφορους τρόπους, την οικονομία της ΕΕ, από την οποία έρχεται **80% της νομοθεσίας**, και δεν έχει σταλεί πίσω ως αντιλαϊκό κανένα νομοσχέδιο και ίσα – ίσα ενσωματώνεται όλο και περισσότερο μέσα στις επιταγές των κυβερνήσεων, αυτή την οικονομία. Και για το ποιες ανάγκες τελικά εξυπηρετούν οι συγκεκριμένες δυνάμεις, φάνηκε χθες, όταν δεν δέχθηκαν καθόλου να συζητηθεί ως θέμα το Προσποντολόγιο και οι μόνιμοι διορισμοί.

Επίσης αξίζει να τονιστεί η θέση των Παρεμβάσεων για τους διορισμούς, να γίνονται με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Δεν πρέπει να μπαίνουμε καθόλου στη λογική των κριτηρίων που ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για την γενίκευση των προσόντων. Αυτό ακριβώς εξυπνέτησε η θέση πτυχίο –προϋπηρεσία. Εμείς αντίθετα βάζουμε στη πρώτη γραμμή των διεκδικήσεών μας τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, τις πραγματικές ανάγκες του παιδιού. Αυτό για μας είναι το σταθερό κριτήριο, με αυτό πορευόμαστε και με αυτό καλούμε τους συναδέλφους να διαμορφώσουν ένα κριτήριο ψήφου.

Όλο το προηγούμενο διάστημα μπήκε σφραγίδα από τα κάτω απέναντι στις κυβερνήσεις που στηρίζουν αυτή την πολιτική. Είπε χθες ένας συνάδελφος από την ΑΕΚΕ για τους 3, 5 μήνες που έγινε η άδεια στις Αναπληρωτριες που γεννάνε. Οι όποιες κατακτήσεις μας έχουν κερδηθεί συνάδελφοι κάτω από αυτούς τους αγώνες, που έχουν μαζικοποιηθεί στο κλάδο των Εκπαιδευτικών τα τελευταία χρόνια.

Γι' αυτό καλούμε όλους τους Αναπληρωτές και γενικότερα τον Εκπαιδευτικό Κλάδο να βγάλει συμπεράσματα από την στάση μας και συνολικά από τη στάση των άλλων παρατάξεων.

Εμείς σταθερά θα παλεύουμε για ένα αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σχολείο, ένα σχολείο που θα μορφώνει και δε θα εξοντώνει, με δίχρονη Προσχολική Αγωγή και Ενιαίο 12χρονο Σχολείο με σύγχρονα κτίρια, όχι μέσα στο κοντέινερ. Δεν χωράνε οι ανάγκες του λαού εκεί, ούτε πρέπει να λιγοστεύουμε τις ανάγκες των σχολείων μας. Κύριο αίτημα μας οι 30.000 μόνιμοι διορισμοί σε όλες τις δομές της Εκπαίδευσης. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΤΙΣΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ - ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

Καλησπέρα και από μένα. Από την αρχή της σχολικής χρονιάς οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αναδείξαμε ως πρώτο ζήτημα την κακή κατάσταση των δημόσιων υποδομών. Σχολεία, νοσοκομεία, αθλητικοί χώροι. Η καταστροφική πυρκαγιά στο Μάτι, οι πλημμύρες στη Μάνδρα Αττικής, ο σεισμός στη Ζάκυνθο και αλλού δημιούργησαν εκατόμβες νεκρών, αποκαλύπτοντας πόσο απροστάτευτη είναι η λαϊκή οικογένεια, η ανθρώπινη ζωή γενικότερα απέναντι σε φυσικές καταστροφές.

Θα περίμενε κανείς όλες αυτές οι καταστροφές με τα τραγικά αποτελέσματα που επέφεραν να οδηγήσουν στη λήψη μέτρων και στην ενεργοποίηση του κρατικού μηχανισμού και την εκτέλεση έργων θωράκισης. Είναι άραγε θέμα ανικανότητας ή αδράνειας της κρατικής μηχανής η μη θωράκιση από τέτοια φαινόμενα; Είναι άραγε τα ακραία καιρικά φαινόμενα και η αδυναμία αντιμετώπισής τους ή μήπως είναι το κακό το ριζικό των ανθρώπων αν θέλαμε να εξετάσουμε το θέμα αυτό από μεταφυσικής άποψης;

Ακόμα και τη στιγμή που μιλάμε οι δημόσιες υποδομές παραμένουν απαρχαιωμένες, ασυντήρητες, επικίνδυνες, και τα έργα αντισεισμικής, αντιπλημμυρικής, αντιπυρικής προστασίας σχεδόν ανύπαρκτα. Η χώρα μας είναι η 6^η πιο σεισμογενής χώρα στον κόσμο και παρόλα αυτά το 55% των σχολείων της χώρας και το 50% των νοσοκομείων παραμένει χωρίς προσεισμικό έλεγχο. Γενικότερα από τα 87 χιλιάδες δημόσια κτίρια: σχολεία, νοσοκομεία, δικαστήρια, κτίρια δημόσιων υπηρεσιών, χώροι άθλησης, στάδια, μόλις τα 15 χιλιάδες έχουν ελεγχθεί μέχρι σήμερα.

Από τα 24 χιλιάδες σχολικά κτίρια πανελλαδικά που στεγάζονται 14 χιλιάδες σχολικές μονάδες τα μισά είναι 25ετίας και πάνω. Και χρειάζονται σημαντικές ενισχύσεις και σταδιακά μεταστέγαση σε νέα σχολικά κτίρια. Και όμως από το 2011 ως τις αρχές του 2017 δεν πραγματοποιήθηκαν καθόλου προσεισμικοί έλεγχοι σχολείων λόγω της κατάρτησης του ΟΣΚ και των απολύσεων των συμβασιούχων, που αποτελούσαν μνημονιακές δεσμεύσεις, καθώς επίσης και της περικοπής του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του ΟΣΚ.

Οι Κτιριακές Υποδομές Α.Ε. που έχουν αναλάβει τον προσεισμικό έλεγχο των σχολείων και τη μελέτη έργων

σχολικής στέγης, επίσης, αδυνατούν να πραγματοποιήσουν προσεισμικούς ελέγχους, λόγω της πρόσφατης αποδυνάμωσης του φορέα σε τεχνικό προσωπικό, με ευθύνη της κυβέρνησης, η οποία αναθέτει τις μελέτες και τους προσεισμικούς ελέγχους σε ιδιώτες εργολάβους, ανεβάζοντας το κόστος και υποβαθμίζοντας την ποιότητα των ελέγχων.

Είναι οφθαλμοφανές ότι για να οδηγήσουν έργα και υπηρεσίες στην ιδιωτικοποίηση δεν διστάζουν να δώσουν πολλαπλάσια κρατικά κονδύλια, την ίδια ώρα που λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά και περικόπτουν συνεχώς τους προϋπολογισμούς για τη δημόσια παιδεία και ειδικότητα για τη σχολική στέγη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η περικοπή των 40 εκατομμυρίων ευρώ από τον προϋπολογισμό για τις υποδομές της προσχολικής αγωγής.

Παρόμοια κατάσταση επικρατεί και με την πυρασφάλεια των σχολείων, με χαρακτηριστικότερο ότι τα περισσότερα εργαστήρια στα ΕΠΑΛ δεν διαθέτουν ολοκληρωμένο σύστημα πυρασφάλειας παρά μόνο ορισμένους πυροσβεστήρες. Αντί η κυβέρνηση να πάρει τα αναγκαία μέτρα μεταθέτει την ευθύνη σε διευθυντές και εκπαιδευτικούς. Μάλιστα σε διευθυντή ΕΠΑΛ του Πειραιά επιβλήθηκε και πρόστιμο 1.100 ευρώ από το Πταισματοδικείο Πειραιά σε μια πρωτοφανή δικαστική απόφαση.

Ταυτόχρονα εκρηκτική είναι η κατάσταση σχετικά με τη συντήρηση και επισκευή των σχολικών κτιρίων. Σοφάδες πέφτουν, ελληνίτι ξηλώνονται από τον αέρα, ενώ πολλά λεβητοστάσια λόγω των απαραιτωμένων καυστήρων είναι πράγματι ωρολογιακές βόμβες, έτοιμες να σκάσουν, με άμεσο κίνδυνο για την ασφάλεια παιδιών και εκπαιδευτικών. Οι Δήμοι που είναι πλέον υπεύθυνοι για τη συντήρηση των κτιρίων αδυνατούν στην πλειοψηφία τους να αντιμετωπίσουν τέτοια προβλήματα λόγω της υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης από προσωπικό.

Τα κτίρια που στεγάζουν ειδικά σχολεία στην πλειοψηφία τους συστεγάζουν ειδικά νηπιαγωγεία με ειδικά δημοτικά και ειδικά γυμνάσια με ειδικά λύκεια, γεγονός που δεν βοηθάει στη συμβολή της κτιριακής υποδομής στην παιδαγωγική διαδικασία, σύμφωνα με την αναπτυξιακή ηλικία του παιδιού και τις ειδικές ανάγκες του. Επιπλέον παρουσιάζουν σοβαρές ελλείψεις σε κατάλληλο εξοπλισμό, έχουν ακατάλληλους προαύλιους χώρους, μη προσβάσιμες αίθουσες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το ειδικό επαγγελματικό γυμνάσιο Κορακιάνα στην Κέρκυρα του οποίου η είσοδος δεν είχε καν

ράμπα για αναπηρικά καροτσάκια, με τα καλώδια του ηλεκτρισμού να είναι εξωτερικά.

Τέλος, απαράδεκτη είναι και η κατάσταση που επικρατεί στην προσχολική αγωγή, με την τοποθέτηση προκάτ αιθουσών σε αυλές σχολείων, ακόμα και γυμνασίων και λυκείων, από την ΚΤΥΠ, μιας και η κυβέρνηση θεσμοθέτησε τη δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση με μηδενική δαπάνη για το κράτος, πετώντας ουσιαστικά το μπαλάκι στους Δήμους.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι βαθιά πολιτικό και συνδέεται με το ζήτημα της ανάπτυξης καθώς και ποιων αυτή υπηρετεί. Θέλουμε ανάπτυξη που θα υπηρετεί τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και θα εκφράζεται και στα ζητήματα των δημόσιων υποδομών και της πολιτικής προσαρτησίας ή ανάπτυξη με βάση την κερδοφορία του κεφαλαίου που υπηρετώντας στο ακέραιο τη λογική κόστος - όφελος της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαξιώνεται την ίδια την ανθρώπινη ζωή, ακόμα και των μικρών μαθητών μας; Διαχρονικά έχουν ευθύνες για την υλοποίηση της παραπάνω πολιτικής όλες οι κυβερνήσεις, περιφερειακές και δημοτικές αρχές που στήριξαν την κερδοφορία του κεφαλαίου επιλέγοντας ποιες δαπάνες θα χρηματοδοτήσουν, αφήνοντας στην τύχη τους πολίτες, μαθητές, εργαζόμενους.

Είναι προκλητικό για παράδειγμα να χρηματοδοτούν η Ευρωπαϊκή Ένωση, η κυβέρνηση, η Περιφέρεια Αττικής, ο Δήμος Πειραιά τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στο λιμάνι του Πειραιά για να είναι καθαρή η μόστρα για τον τουρισμό και την κρουαζιέρα και την ίδια ώρα όλοι αυτοί, μαζί και ο Δήμος Περάματος, να κάνουν πως δεν ξέρουν την αύξηση των κρουσμάτων καρκίνων στο Πέραμα λόγω των αερίων που εκλύονται απ' τα καζάνια. Ή να μην δίνουν δεκάρα ότι ενώ υπάρχει η πιθανότητα μεγάλης έκτασης βιομηχανικού ατυχήματος λόγω των καζανιών δεν υπάρχει σε κανένα σχολείο στο Πέραμα πιστοποιητικό ενεργητικής πυρασφάλειας.

Ευθύνες όμως έχουν και όσες συνδικαλιστικές δυνάμεις προσκυνούν αυτό το δρόμο ανάπτυξης, για τον οποίον η ζωή των εργαζομένων και των παιδιών τους είναι κόστος. Ορισμένα αιτήματα μπορεί να διατυπώνονται, ακόμα όμως και αυτά οι ίδιες αυτές δυνάμεις τα ακυρώνουν όσο υπερασπίζονται αυτή την πολιτική. Η πλειοψηφία των δυνάμεων της ΔΟΕ: ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ δέσμιος της αντιλαϊκής πολιτικής των κομμάτων τους όλο το προηγούμενο διάστημα δεν οργάνωσαν τον αγώνα της Ομοσπονδίας σε κατεύθυνση επίλυσης τέτοιων προβλημάτων. Δεν αμφισβήτησαν τον πυρήνα αυτής της πολιτικής, κάτι που φαίνεται εξάλλου και από

την εισήγηση της πλειοψηφίας για το θέμα της σχολικής στέγης και πολιτικής προστασίας.

Αντίθετα με τη στάση τους έδωσαν αέρα στα πανιά της κυβέρνησης στο θέμα της προσχολικής αγωγής, θεωρώντας ως κατάκτηση του κινήματος τη θεσμοθέτηση απλά και μόνο της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, χωρίς να διασφαλίζονται οι απαραίτητες προϋποθέσεις υλικοτεχνικής υποδομής. Και δεν είναι μόνο αυτό. Η υιοθέτηση της λογικής των εκπνώσεων που ανέχεται ακόμα και τα προκάτ σε αυλές των σχολείων μέσα στα οποία θα στοιβαχτούν τα νήπια στην πιο τρυφερή τους ηλικία οδηγούν τα νήπια έρμαιο της τύχης, αφού δεν παρέχονται ασφαλείς όροι φοίτησής τους. Πώς θα διασφαλιστεί άραγε η ζωή των νηπίων σε περίπτωση πυρκαγιάς όταν ξέρουμε ότι τα προκάτ δεν έχουν ενεργητική πυροασφάλεια;

Επιπλέον, πέρα από τους όρους ασφάλειας, το θέμα των προκάτ συνδέεται και με το μεγάλο ζήτημα του περιεχομένου της παιδαγωγικής διαδικασίας, αλλά και της ζωής των νηπίων σε αυτές τις αίθουσες. Πώς άραγε μπορεί να διαμορφώσει νηπιαγωγός παιδαγωγικές γωνιές σε προκάτ αίθουσες όταν στον ίδιο περιορισμένο χώρο τα παιδιά θα πρέπει να φάνε και να κινηθούν;

Μεγάλες όμως είναι και οι ευθύνες των συναδέλφων των Παρεμβάσεων που βαφτίζοντας τους σύγχρονους όρους υλοποίησης της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης ως λεόντειες διεκδικήσεις έδωσαν και αυτές απ' την πλευρά τους το χρήσιμο άλλοθι σε όλο αυτό το φιάσκο που έστησε η κυβέρνηση.

Οι Παρεμβάσεις λένε να εφαρμοστεί όπως-όπως η υποχρεωτική δίχρονη και μετά να διεκδικήσει το κίνημα. Όμως την ίδια ώρα που τα λένε αυτά καταψήφισαν σε όλους τους Συλλόγους της Αττικής την κινητοποίηση στις 20/6^{ου} στο Υπουργείο Παιδείας για τη δίχρονη, που οργάνωσε η Ομοσπονδία Γονέων Αττικής μαζί με Εκπαιδευτικά Σωματεία. Μάλλον τους όρους της καλύτερης εφαρμογής της δίχρονης οι Παρεμβάσεις μαζί με την πλειοψηφία της ΔΟΕ θα τους διεκδικήσουν σε έναν άλλο κόσμο και όχι τώρα που η επιστημονική και η τεχνολογική πρόοδος το επιτρέπει.

Πρόεδρε, θα τελειώσω. Μέσα σ' αυτό το κλίμα βρήκαν πρόσφορο έδαφος φωνές τύπου Πατούλη για να διεκδικήσουν τη φοίτηση των παιδιών από 4 έως 6 ετών στους παιδικούς σταθμούς, μιλώντας για ιδανικότερες συνθήκες φοίτησης, αποκρύπτοντας την τραγική κατάσταση που βρίσκονται οι παιδικοί σταθμοί ως απότοκο της υποχρηματοδότησης και της λογικής του κόστους

- οφέλους. Συγκεκριμένα το 67% δεν πληροί τις προϋποθέσεις, το 72 δεν έχει αύλειο χώρο, το 26 στεγάζεται σε πολυκατοικίες, ενώ το 27% δεν έχει καν παράθυρο.

Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα των μαθητών και των εκπαιδευτικών σε μια εκπαιδευτική διαδικασία με ασφάλεια και όλους τους όρους και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται γι' αυτό. Διεκδικούμε τον έλεγχο των σχολικών κτιρίων σύμφωνα με το νέο Αντισεισμικό Κανονισμό και φυσικά νέες, σύγχρονες, δημόσιες και ασφαλείς υποδομές.

Επιπλέον, στα ζητήματα της ασφάλειας εξ αντικειμένου εντάσσεται το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης των Σχολικών Επιτροπών των Δήμων για τη σωστή συντήρηση των σχολείων αλλά και για τη θωράκιση σε αντισεισμική, αντιπυρική, αντιπλημμυρική βάση. Για όσα τέτοια κτίρια δεν προκύψει η επάρκεια να αντικατασταθούν άμεσα με σύγχρονα αντισεισμικά κτιριακά συγκροτήματα. Να συνταχθεί μητρώο ελέγχων που θα επικαιροποιείται περιοδικά, επικαιροποίηση των σχεδίων πολιτικής προστασίας των σχολείων, με την ευθύνη του ΟΑΣΠ. Άμεση ανέγερση με τη διαδικασία του κατεπείγοντος σύγχρονων και ασφαλών σχολικών συγκροτημάτων, με 100% δημόσιες επενδύσεις και χωρίς ΣΔΙΤ. Με διασφάλιση του δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα τους.

Καμιά εκχώρηση χώρου στο οποίον λειτουργεί σχολείο ή έχει σχεδιαστεί να λειτουργήσει σχολείο στο Υπερταμείο. Να υπάρχει απρόσκοπτη πρόσβαση όλων των μαθητών σε αθλητισμό, πολιτισμό, με διαμόρφωση κατάλληλων, ασφαλών υποδομών σε όλη την περιοχή. Να ελεγχθούν οι χώροι μαζικής συνάθροισης της νέας γενιάς. Γενναία χρηματοδότηση των σχολείων από το κράτος μέσω των Σχολικών Επιτροπών ώστε να εξασφαλίζεται η λειτουργική, κτιριακή, υλικοτεχνική υποδομή για την κάλυψη των αναγκών και την ασφάλεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Άμεσα μέτρα για την εφαρμογή σε κατάλληλα και ασφαλή κτίρια της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής τώρα και πανελλαδικά σε όλους τους Δήμους της χώρας. Νήπια, προνήπια ανά νηπιαγωγό και δάσκαλο, πρώτης και Β τάξης. 20 μαθητές ανά δάσκαλο στις υπόλοιπες τάξεις, 15 νήπια ήθελα να πω.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ το παραπάνω πλαίσιο το παλεύουμε σήμερα και όχι σε μελλοντικές καλένδες. Μαζί με το οργανωμένο γονεϊκό κίνημα και τα Εργατικά Σωματεία. Αξιοποιήσαμε κάθε βήμα, κάθε μορφή πάλης, για να ανοίξει πλατιά το θέμα των υποδομών και της πολιτικής προστασίας. Να ενημερώσουμε το λαό -Πρόεδρε,

θα τελειώσω- για το ότι είναι εφικτό και αναγκαίο τον 21^ο αιώνα να έχει τα σχολεία που του αξίζει. Να έχει τα μέτρα θωράκισης της ζωής του που του αρμόζει.

Έτσι πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η ημερίδα για τη σχολική στέγη στις 3/2^{ου} του '19 στην Αθήνα, με επισημονικούς και συνδικαλιστικούς φορείς, που διοργάνωσε η ΑΣΓΜΕ, αναδεικνύοντας τις αντικειμενικές δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα να απολαμβάνουν οι μαθητές ποιοτική εκπαίδευση, με σύγχρονες υποδομές, αλλά που λόγω της πολιτικής που θεωρεί την παιδεία, τις υποδομές ως εμπόρευμα και όχι ως κοινωνικό δικαίωμα και αγαθό αυτό δεν γίνεται.

Ακόμα με παρέμβαση της Ένωσης Γονέων και του Συλλόγου Εκπαιδευτικών «Ρόζα Ιμβριώτη» στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βύρωνα έγινε κατορθωτό να ανασταλεί η λειτουργία του 4^{ου} Δημοτικού Σχολείου Βύρωνα που ήταν ακατάλληλο λόγω στατικής επικινδυνότητας, με έγγραφο της Πολεοδομίας και να μεταφερθεί σε άλλο κτίριο μέχρι να κατασκευαστεί νέο, παρά την απαράδεκτη στάση του Δημάρχου που καλούσε τους γονείς να βάλουν τα παιδιά τους μέσα.

Αντίστοιχα μια σειρά από παρεμβάσεις πραγματοποιήθηκαν σε πολλούς Δήμους, όπως στο Δήμο Περάματος που ο Σύλλογός μου πέτυχε την απόδοση 287.000 ευρώ που διαχρονικά παρακρατούσε ο Δήμος και δεν απέδιδε, ώστε να καλύψουν τα σχολεία τους τις λειτουργικές τους ανάγκες, ενώ πάλι ο Σύλλογος κατήγγειλε με την παρουσία του στο Δημοτικό Συμβούλιο Κερατσινίου - Δραπετσώνας τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης Πειραιά και τη Δημοτική Αρχή ΣΥΡΙΖΑ που στοιβάξαν 150 νήπια και προνήπια σε νηπιαγωγεία, μακριά από τον τόπο κατοικίας τους και που με κυνικό τρόπο ο Δήμαρχος είπε πως τα παιδιά είναι μαθημένα στη μακρινή μετακίνηση απ' όταν φοιτούσαν σε παιδικούς σταθμούς.

Όμως πέρα από το ταξικό κίνημα υπάρχει και πολιτική δύναμη και αυτό θα πρέπει να αποτελέσει κριτήριο ψήφου στις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου, που από τη θέση της εργατικής λαϊκής αντιπολίτευσης μέσα στη Βουλή μετέφερε τα αιτήματα του ταξικού κινήματος, κάνοντας δεκάδες επίκαιρες ερωτήσεις για τα προβλήματα της σχολικής στέγης και αντισεισμικής, αντιπλημμυρικής και αντιπυρικής προστασίας, σε διάφορες περιοχές. Σήκωσε το θέμα της δίχρονης προσχολικής αγωγής και απαίτησε να εφαρμοστεί καθολικά με σύγχρονους και ασφαλείς όρους.

Γονείς, εκπαιδευτικοί, μαθητές, εργαζόμενοι βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες. Δεν εγκλωβιζόμαστε στις κάλπικες διαχωριστικές γραμμές που στήνουν ΣΥ-

ΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία για να κρύψουν το κύριο, την πλήρη ταύτισή τους, παρά τις όποιες παραλλαγές στον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη στήριξη με κάθε τρόπο των επιχειρηματικών ομίλων μέσα από τα ματωμένα πλεονάσματα, ανεξαρτήτου θέματος. Δυο λεπτά. Ακόμα και αν αυτό είναι η έκθεση της ανθρώπινης ζωής σε κίνδυνο εξαιτίας των ακατάλληλων υποδομών ή μέσα από τις ανοχύρωτες και αθωράκιστες πολιτείες.

Γυρίζουμε την πλάτη στα αστικά κόμματα και στα συνδικαλιστικά τους ποδάρια, που δρουν στο εκπαιδευτικό, γονεϊκό και εργατικό κίνημα. Αγωνιζόμαστε για Ομοσπονδία και Σωματεία μαχητικά που θα βάζουν στο επίκεντρο των διεκδικήσεων το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών. Απαιτούμε να συσταθεί ενιαίος δημόσιος φορέας που να έχει την ευθύνη απ' την αρχή της εύρεσης, δηλαδή, του κατάλληλου χώρου και των μελετών μέχρι το τέλος, της παράδοσης, δηλαδή, της κατασκευής με τον κατάλληλο εξοπλισμό, για τα σχολεία της χώρας, εξασφαλίζοντας έτσι τόσο την ισότιμη ανάπτυξη των σχολείων ανά περιοχή όσο και τη συντήρηση ή και αναβάθμιση των υπαρχόντων.

Ανοίγουμε το δρόμο και κλείνω μέσα απ' την οργανωμένη πάλη μας για ριζικότερες αλλαγές σε επίπεδο οικονομίας και κοινωνίας, με κεντρικό σχεδιασμό που ο εργαζόμενος δεν θα είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης, αλλά ο πρωταγωνιστής της παραγωγικής διαδικασίας για να μπορεί να απολαμβάνει όλα όσα παράγει.

Ευχαριστώ.

ΘΕΩΝΗ ΔΡΟΣΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Συνάδελφοι, το λέμε καθαρά, από την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών το μόνο αίτημα που από τη μία είναι αγκάθι σε κυβέρνηση και κεφάλαιο και από την άλλη μπορεί να ενώσει όλους τους συναδέλφους είναι η μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων που έχουν δουλέψει τα τελευταία χρόνια πάνω από 30.000 δηλαδή στην εκπαίδευση. Η λύση μας, συνάδελφοι, βρίσκεται στην οργανωμένη δράση μέσα στα Σωματεία. Εκεί είναι που όλοι μαζί, μόνιμοι και αναπληρωτές, μπορούμε να δώσουμε τη μάχη. Η πείρα δείχνει ότι αυτό φοβούνται, την οργάνωσή μας, γι' αυτό προτεραιότητά τους ήταν να βάλουν εμπόδια στο δικαίωμά μας στην απεργία, απαιτώντας το 50% συν ένα στα Πρωτοβάθμια Σωματεία. Γι' αυτό τα αστικά δικαστήρια βγάζουν 9 στις 10 απεργίες παράνομες.

Δώσαμε μάχες και είχαμε κατακτήσεις το τελευταίο διάστημα. Επαναπρόσληψη των απολυμένων συναδέλφων αναπληρωτών με θέματα υγείας. Στέγαση των αναπληρωτών που προσλήφθηκαν σε τουριστικές περιοχές. Επαναφορά της δυνατότητας σίτισης των αναπληρωτών σε Στρατιωτικές Λέσxes.

Δώσαμε τη μάχη για τις άδειες των αναπληρωτών γυναικών. Δίπλα μας ήταν η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδος. Αντικειμενικά όμως, συνάδελφοι, αυτός ο αγώνας απαιτεί κοινή δράση με τα Εργατικά Σωματεία και τις Ενώσεις Γονέων. Ήταν πολύ σημαντικό το βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, ο κοινός συντονισμός και η διεκδίκηση μονιμοποίησης με τουλάχιστον 140 Σωματεία του Δημοσίου. Να πώς και στην πράξη και όχι μόνο στα λόγια γίνονται οι συντονισμοί.

Απαιτείται ένα κίνημα που δεν θα προσαρμόζεται με τα κέρδη των λίγων στον κορσέ της ανάπτυξης, της ανάπτυξης που προβλέπει μνημόνια μέχρι το 2060. Αυτό το κίνημα χρειαζόμαστε και όχι εκείνα που υποσχονται διορισμούς με βάση την αλλαγή κυβερνήσεων αντιλαϊκών.

Απαιτούνται αιτήματα που δεν θα βοηθούν να βρίσκουν παραθυράκι οι εκάστοτε κυβερνήσεις, που δεν θα βοηθούν στη διαίρεση των συναδέλφων. Από την ΑΣΕ, συνάδελφοι, θεωρούμε πως βάζοντας το αίτημα προϋπηρεσία - πτυχίο οδηγεί στην παραπάνω κατεύθυνση. Άλλωστε η προϋπηρεσία διασφαλίζεται μόνο από το αίτη-

μα διορισμός με βάση τις ανάγκες και οι ανάγκες είναι πολλές και μας χωράει όλους. Είναι τουλάχιστον 35 χιλιάδες.

Με βάση αυτό το αίτημα κανένας συνάδελφος δεν μένει εκτός, γιατί αν δεν κάνω λάθος τα Σωματεία και η Ομοσπονδία δεν έχουν ως ρόλο τους το παζάρεμα αλλά τη διεκδίκηση με βάση τις ανάγκες και την προσπάθεια όλων των συναδέλφων, ακόμα και αυτών που η σύμβασή τους ήταν για ένα μήνα. Το αίτημα αυτό που βάζει την προϋπηρεσία στα κριτήρια του διορισμού και όχι τις πραγματικές ανάγκες τελικά είναι αίτημα που βολεύει αλλά δεν δυσκολεύει. Φάνηκε άλλωστε πως το αίτημα αυτό υιοθετήθηκε και φάνηκε μια σύγκλιση από δυνάμεις ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Πρωτοπορία, Παρεμβάσεις μέσα στο Συνέδριο.

Είναι τουλάχιστον αισχρές, συνάδελφοι, οι τοποθετήσεις από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας για συνδικαλιστικές αλητείες. Είναι αισχρή επίσης η τοποθέτηση της ΔΗΣΥ που μας παρουσίασε εν συντομία τι θα γίνει το επόμενο διάστημα με τους αναπληρωτές. Καμία οργανική θέση για παράλληλη στήριξη, άρα και κανένας διορισμός. Μουσικοί, εικαστικοί, θεατρολόγοι να γίνουν ένα. Απορώ, συνάδελφοι, αυτά τα λέτε στα σχολεία σας ή περιορίζετε μόνο στη μάχη της ατάκας, όπως κάνετε και δω μέσα;

Από την άλλη ενώ φαίνεται πως υπάρχει διάθεση για συντονισμό και συμπόρευση με άλλα Σωματεία στην

πράξη και αυτό αποδομήθηκε. Οι Παρεμβάσεις που κλίνουν το συντονισμό σε όλες του τις πτώσεις απείχαν από το μεγαλύτερο συντονισμό που έγινε το τελευταίο έτος, ένα συντονισμό 150 Σωματείων του Δημοσίου, με αιχμή τη συνταγματική αναθεώρηση διατάξεων του άρθρου 103 του Συντάγματος, που βάζει εμπόδια στη μονιμοποίηση.

Οι δικαιολογίες πολύ φθηνές περί κυβερνητικών αυταπατών. Θεωρείται κυβερνητική αυταπάτη η μάχη για αναθεώρηση; Τότε σύμφωνα με τη λογική σας οποιαδήποτε μάχη ενάντια σε αντιλαϊκούς νόμους είναι κυβερνητικές αυταπάτες. Άρα δεν χρειάζεται να στραφούμε ούτε ενάντια σ' αυτούς τους νόμους, ούτε στην τάξη που τους διαμορφώνει.

Εμείς, συνάδελφοι, το λέμε καθαρά. Είμαστε από την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών 25 αναπληρωτές εκλεγμένοι και αντιπροσωπεύουμε εκατοντάδες συναδέλφους αναπληρωτές και μόνιμους που με την ψήφο τους ενίσχυσαν την Αγωνιστική Σύσπείρωση και την κατεύθυνση και τον προσανατολισμό που χαράζει το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο. Θέλουμε να απευθυνθούμε σε όλους τους αναπληρωτές, απ' όλες τις παρατάξεις που βρίσκονται μέσα σε αυτό το Συνέδριο.

Πρέπει να το έχουμε καθαρό, συνάδελφοι, ότι τώρα θα κριθούν οι συσχετισμοί και στην ΑΔΕΔΥ. Πρέπει να δούμε για το ποια δύναμη είναι αυτή που κοντράρει και βάζει εμπόδια σε εργοδοσία, κεφάλαιο, Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποια δύναμη διαμορφώνει αιτήματα και πλαίσιο πάλης με βάση τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας; Ποιος αναδεικνύει τις πραγματικές αιτίες των προβλημάτων που πηγάζουν από το σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα που ζούμε;

Το ΠΑΜΕ σε όλους τους χώρους δουλειάς είτε σε δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό τομέα, παλεύει αταλάντευτα με εντιμότητα, σθένος, αντοχή, για τα δικαιώματα του λαού. Είναι μεγάλη παρακαταθήκη η παρέμβαση των εργατών στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ που οι ίδιες πλειοψηφίες που βρίσκονται εδώ μέσα είπαν ακόμα πιο ωμά και πιο στυγνά, υπεράσπισαν τα δικαιώματα της εργοδοσίας βάζοντας μέχρι και νόθους αντιπροσώπους, χρησιμοποιώντας μέχρι και μπράβους. Αυτή είναι η δημοκρατία σας, λοιπόν.

Εμείς οι νέοι άνθρωποι ξέρουμε τι σημαίνει δουλειά στον ιδιωτικό τομέα. Ξέρουμε τη βαρβαρότητα της εργοδοσίας. Ξέρουμε ποιες πλειοψηφίες είναι αυτές που τους στηρίζουν. Ξέρουμε όμως και την άλλη γραμμή. Αυτή της υπεράσπισης των δικαιωμάτων μας, με πίστη,

αντοχή, υπομονή, με προσανατολισμό ταξικό, με προμετωπίδα το λαό και τις ανάγκες του. Αυτό κρίνεται και στις επερχόμενες εκλογές. Το πόσο ισχυρή, δηλαδή, θα είναι η δύναμη αγώνα, αντίστασης, διεκδίκησης, υπέρ των δικών μας αναγκών, έτσι ώστε να αντιμετωπιστούν τα εκάστοτε μέτρα από όποια κυβέρνηση και αν προέρχονται.

Και σήμερα υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Και υπάρχει αυτή η δύναμη. Και εντός και εκτός Βουλής, που μας στήριξε καθαρά. Στήριξε στην ουσία το δικαίωμα των μαθητών μας και το δικό μας στη ζωή με δικαιώματα. Πήρε θέση. Το δικαίωμά μας στην ελπίδα πως αυτός ο κόσμος μπορεί να αλλάξει και θα αλλάξει, συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΣ ΖΑΠΑΝΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α. ΛΙΟΣΙΩΝ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Ο έλεγχος των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας που πραγματοποιείται από τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής είναι πράξη πολιτική κι όχι απλά διαχειριστική. Εξάλλου ο διαχειριστικός οικονομικός έλεγχος γίνεται από ορκωτό ελεγκτή λογιστή πριν από κάθε έλεγχο της Ελεγκτικής Επιτροπής. Από τον έλεγχο των οικονομικών της Ομοσπονδίας εμείς σαν Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών βγάζουμε πολιτικά συμπεράσματα. Μας ενδιαφέρει το πώς αξιοποίησε η Ομοσπονδία τις συνδρομές των συναδέλφων κι αν τις αξιοποίησε για να οργανώσει αγωνιστικές κινητοποιήσεις ή για να συμμετάσχει σε αποστολές στο εξωτερικό που στόχο έχουν το πώς θα εξειδικευτεί η εκπαιδευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα κράτη-μέλη της και πώς τα συνδικάτα που συναινούν σε μια τέτοια πολιτική όπως κάνει η πλειοψηφία της ΔΟΕ θα βοηθήσουν να περάσει αυτή η πολιτική με τις λιγότερες δυνατόν αντιστάσεις. Κρίνουμε λοιπόν τα οικονομικά πεπραγμένα πολιτικά κι όχι διαχειριστικά.

Μέσα στο 2018 η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνέχισε με την ίδια ένταση την αντιλαϊκή της πολιτική, ενώ και στο χώρο της εκπαίδευσης προώθησε νέες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις. Επιτέθηκε στα εργασιακά, μισθολογικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και κυρίως των αναπληρωτών συναδέλφων, έβαλε χέρι στο δικαίωμα της απεργίας, συνέχισε τις δραστικές περικοπές στα οικονομικά για την παιδεία, προώθησε την αυτονομία της σχολικής μονάδας και τη λειτουργία της με όρους επιχείρησης, την αποκέντρωση και μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στην τοπική διοίκηση

χωρίς οικονομική στήριξη από τον κρατικό προϋπολογισμό, την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Όλα τα παραπάνω πήγαν πακέτο μαζί με τη συνέχιση της αδιουριστίας για ενδέκατη συνεχή χρονιά, τα τεράστια κενά στα νηπιαγωγεία, στα δημοτικά σχολεία και στα σχολεία ειδικής αγωγής, τις μαζικές απολύσεις αναπληρωτών στο τέλος της σχολικής χρονιάς, την ανάγκη των γονιών να πληρώσουν την τάχα «δωρεάν» εκπαίδευση των παιδιών τους, βάζοντας βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Για να μπει φραγμός σε μια τέτοια πολιτική, είναι αναγκαίο να δυναμώσει ακόμα πιο πολύ ένα μαζικό ταξικά προσανατολισμένο εκπαιδευτικό αλλά και εργατικό κίνημα, που δεν θα αποδέχεται τις δεσμεύσεις των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον ΟΟΣΑ, αλλά ένα κίνημα που θα συγκρούεται μαζί τους, θα διεκδικεί και θα παλεύει για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, αντάξια των λαϊκών αναγκών. Μια Ομοσπονδία που θα είχε έναν τέτοιο προσανατολισμό θα είχε φυσικά και ανάλογη οικονομική διαχείριση, θα διέθετε δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος των οικονομικών της στους αγώνες για την υπεράσπιση των κατακτήσεων και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των μελών της. Φυσικά η ΔΟΕ δεν έχει τέτοιο προσανατολισμό, γι αυτό και η οικονομική της διαχείριση είναι διαφορετική.

Σαν ΑΣΕ για τα οικονομικά πεπραγμένα της ΔΟΕ μέσα στο συνδικαλιστικό έτος 2018 έχουμε να κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις:

1. Για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της ΔΟΕ του έτους 2018 πραγματοποιήθηκαν στα γραφεία της Ομοσπονδίας δύο συνεδριάσεις. Η πρώτη έγινε από τις 18 έως και τις 20 Ιούνη 2018 και αφορούσε τον έλεγχο της περιόδου από 1/1/2018 έως 31/5/2018 και η δεύτερη έγινε από τις 12 έως και τις 15 Φλεβάρη 2019 και αφορούσε τον έλεγχο της περιόδου από 1/6/2018 έως 31/12/2018. Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας και για τις δύο περιόδους, δεν έπεσε στην αντίληψή μας κάποιο λογιστικό ζήτημα. Τα εντάλματα πληρωμών και τα γραμμάτια είσπραξης ανταποκρίνονταν στον ισολογισμό του κάθε μήνα.

2. Τα συνολικά έξοδα μετακίνησης και διαμονής για όλες τις εκδηλώσεις που πήραν μέρος τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και οι αιρετοί του ΚΥΣΠΕ μέσα στο έτος 2018 έφτασαν συνολικά στο ποσό των 111.887€. Στον πρώτο έλεγχο το ποσό των εξόδων ήταν 52.039€, ενώ στον δεύτερο έλεγχο ήταν 59.848€.

Από το σύνολο των εξόδων του 2018, ξοδεύτηκε:

Το 33,88% για τη συμμετοχή μελών του ΔΣ (κυρίως της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ, της ΑΕΕΚΕ και της ΕΡΑ) σε 18 αποστολές στο εξωτερικό, απ' τις οποίες οι 6 είχαν προορισμό τις Βρυξέλλες, 3 την Κύπρο, 2 την Ρώμη, 2 την Σόφια, κι από 1 το Παρίσι, το Βερολίνο, τη Λισσαβόνα, την Κρακοβία και την Κωνσταντινούπολη

Το 19,10% για τη συμμετοχή σε 27 Περιφερειακές Συσκέψεις σε όλη τη χώρα

Το 8,68% για τη συμμετοχή σε Τακτικές και Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις Συλλόγων

Το 5,78% για την παράσταση μελών του ΔΣ και αιρετών στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης

Το 5,12% για τη συμμετοχή στην Ετήσια Συνδιάσκεψη της ΑΔΕΔΥ που έγινε στα Γιάννενα

Το 5,09% για τη συμμετοχή στη Διημερίδα για την Μειονοτική Αγωγή που έγινε στην Κομοτηνή

Το 4,73% για τη συμμετοχή στο Συνέδριο ΔΟΕ-ΙΠΕΜ για την Προσχολική Αγωγή που έγινε στη Θεσσαλονίκη

Το 3,89% για τη συμμετοχή στις 2 Ημερίδες για την Προσχολική Αγωγή που έγιναν στην Πάτρα και στη Θεσσαλονίκη και

Το υπόλοιπο 13,73% ξοδεύτηκε σε άλλες δράσεις της Ομοσπονδίας

3. Η διαχείριση των οικονομικών της Ομοσπονδίας, το πώς δηλαδή χρησιμοποιήθηκαν και το πώς και πού ξοδεύτηκαν τα έσοδα από τις συνδρομές των συναδέλφων εκπαιδευτικών, ακολουθεί τον συνολικό πολιτικό και συνδικαλιστικό προσανατολισμό της Ομοσπονδίας. Το μεγαλύτερο μέρος των εξόδων (πάνω από το 50%) ξοδεύτηκε κυρίως για τις 27 περιφερειακές συσκέψεις και τις 11 αποστολές στο εξωτερικό. Στις αποστολές αυτές καταγράφηκε για άλλη μια χρονιά η συμφωνία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ με τους μηχανισμούς συνδιαμόρφωσης και προώθησης των βασικών στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου, όπως είναι η ETUCE και η Εκπαιδευτική Διεθνής, που με τις θέσεις τους συμβάλλουν στην ενσωμάτωση και χειραγώγηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

4. Ελάχιστα ήταν και πάλι τα χρήματα που ξοδεύτηκαν για την πραγματοποίηση και τη στήριξη των κινητοποιήσεων των εκπαιδευτικών, που ιδιαίτερα το 2018 πήραν οξυμένα χαρακτηριστικά και αντιμετωπίστηκαν από την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας με ιδιαίτερη βιαιότητα (μην ξεχνάμε τους τραυματισμούς έξω από το Υπουργείο Παιδείας και έξω από το Μέγαρο Μαξίμου, όπου συναδέλφοι μας αναπληρωτές αλλά και μόνιμοι, το μέλος του ΔΣ η συναδέλφισσα Θεοδώρα Δριμάλα και ο βουλευτής του ΚΚΕ και συναδέλφος Γιάννης Δελής κατέληξαν στα νοσοκομεία από την «αγάπη» και την «κατανόηση» που έδειξαν πάνω στα κεφάλια τους η κυβέρνηση και οι κατασταλτικοί της μηχανισμοί.

5. Σαν Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών έχουμε κάνει πρόταση αλλαγής, για πραγματική, ορθή και ευδιάκριτη αποτύπωση των εξόδων της Ομοσπονδίας και προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας και προς την Ελεγκτική Επιτροπή, μέσα από τις εκθέσεις που έχουμε καταθέσει για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων, επειδή θεωρούμε ότι υπάρχει ζήτημα με τον τρόπο που αποτυπώνονται τα έξοδα από την πλειοψηφία της ΔΟΕ. Γι' αυτό και σήμερα μαζί με την τοποθέτησή μας αυτή θα καταθέσουμε στο προεδρείο και πάλι την πρότασή μας για μια τέτοια αποτύπωση.

6. Τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ που είναι εκλεγμένα με το ψηφοδέλτιο της ΑΣΕ μετακινούνται μόνο όταν κρίνουν ότι είναι απαραίτητο και συνήθως συμμετέχει ένας εκ των δύο εκπροσωπώντας την ΑΣΕ. Τα έξοδά τους για το 2018 έφτασαν στο 3,34% των συνολικών εξόδων των μελών του ΔΣ και των αιρετών.

Τα έξοδα των άλλων συνδικαλιστικών παρατάξεων ήταν τα εξής:

Της ΔΑΚΕ ήταν 40,70%

Της ΔΗΣΥ ήταν 25,10%

Της ΑΕΕΚΕ ήταν 12,92%

Της ΕΡΑ ήταν 11,02% και

Των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ήταν 6,92%

7. Απαιτούμε να αποχωρήσει άμεσα η ΔΟΕ από την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή, στις οποίες δίνουμε κάθε χρόνο υψηλή συνδρομή και επιπλέον, με βάση και τα παραπάνω, ξοδεύουμε σχεδόν άλλα τόσα σε ταξίδια για τη συμμετοχή των μελών του ΔΣ στα διάφορα συνέδριά τους. Με βάση τη συνολική παραπάνω τοποθέτηση και παίρνοντας υπόψη:

1) ότι η ΔΟΕ συνεχίζει να συμμετέχει στην ETUCE και στην Εκπαιδευτική Διεθνή

2) ότι χρειάζεται και παραπέρα περιορισμός των εξόδων κίνησης των μελών του ΔΣ και των αιρετών, αλλά και ορθή αποτύπωση των εξόδων έτσι ώστε να φαίνεται εύκολα και ξεκάθαρα που ξοδεύεται το κάθε € της συνδρομής και

3) ότι πρέπει ένα μεγάλο μέρος της συνδρομής να διατίθεται για την ενίσχυση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου

η ΑΣΕ θα καταψηφίσει τα οικονομικά πεπραγμένα της Ομοσπονδίας για το έτος 2018 στη διαδικασία της ψήφισής του οικονομικού απολογισμού.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, συνεχίζοντας από την τοποθέτηση της συναγωνίστριας Θεώνης, με βάση αυτά που ειπώθηκαν προτείνουμε συγκεκριμένα βήματα για την οργάνωση της πάλης.

Πρώτον: οργάνωση της πάλης με στόχο απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα. Αυτή είναι η διάθεση της βάσης του κλάδου, την οποία πριν από λίγες ώρες ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ και ΑΕΚΕ την γράψατε στα παλιά σας τα παπούτσια. Τέρμα τα ψέματα. Ή με τον κλάδο ή με τις κυβερνήσεις και τις διοικήσεις.

Δεύτερο σημείο: αγώνας για να επιβάλλουμε τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση. Από την αρχή της χρονιάς να ξεκινήσουμε πρόγραμμα κινητοποιήσεων για τη μονιμοποίηση των τουλάχιστον 35 χιλιάδων αναπληρωτών συναδέλφων μας αλλά και όλων των συμβασιούχων του Δημοσίου. Δεν θα σταματήσουμε ώπου να γίνει αυτό πράξη. Με πολύμορφες πανελλαδικού τύπου κινητοποιήσεις να γίνει υπόθεση του κλάδου αλλά και όλου του εργατικού λαϊκού κινήματος που ήδη το έχει αναδείξει, ώστε να καλυφθούν, επιτέλους, τα κενά στα σχολεία για να έχουν όλα τα παιδιά από την πρώτη ημέρα όλους τους εκπαιδευτικούς τους.

Τρίτο ζήτημα: με απόφαση της 88ης Συνέλευσης να καλέσουμε ξανά τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών και τους Συλλόγους Διδασκόντων να μην συγκροτήσουν και φυσικά να μην λειτουργήσουν ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης, όπως έκαναν στη συντριπτική τους πλειοψηφία φέτος παρά και ενάντια στη θέση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Τέταρτο σημείο: είναι αυτονόητο ότι στο επόμενο διάστημα τα πρωτοβάθμια σωματεία πρέπει να οργανώσουν πολύμορφες παρεμβάσεις στις Περιφερειακές Διευθύνσεις, στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, στο Υπουργείο Παιδείας, ενάντια στην εφαρμογή ψηφισμένων Νόμων για τη λειτουργία του σχολείου, όπως το Προεδρικό Διάταγμα 79, το Νόμο 4547, ενάντια στις υποχρεωτικές μετακινήσεις, συγχωνεύσεις κτλ.

Πέμπτο: χρειάζεται άμεσα πανελλαδική κινητοποίηση ώστε να εφαρμοστεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή τόσο στους 298 Δήμους που έχουν οριστεί, όσο και στους 27 εναπομείναντες για την 3η χρονιά με την αναγκαία κτιριακή και άλλη υποδομή, χρηματοδότηση και διορισμούς.

Έκτον, και δεν αναφέρθηκε παρά μόνο από τις δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης. Είναι καθήκον του εκπαιδευτικού κινήματος αλλά και κάθε εκπαιδευτικού να μιλήσει για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, να υποδεχθεί τα παιδιά του πολέμου στα σχολεία διεκδικώντας υποδομές και στήριξή τους.

Έβδομο: η Ομοσπονδία πρέπει να συμπορευθεί με κάθε αγωνιζόμενο κλάδο και με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα κόντρα στις συμβιβασμένες πλειοψηφίες, πρωτίστως κόντρα στη συνδικαλιστική μαφία της εργοδοτικής ΓΣΕΕ αλλά και στον κυβερνητικό συνδικαλισμό της ΑΔΕΔΥ.

Επομένως, συμπερασματικά, ο Σεπτέμβρης πρέπει να μας βρει έτοιμους από την πρώτη ημέρα, με Γενικές Συνελεύσεις, σε όλους τους Συλλόγους, όπου να βάλουμε το αγωνιστικό απεργιακό μας πρόγραμμα, με ζητήματα αιχμής: μόνιμοι διορισμοί και δικαιώματα αναπληρωτών, κάλυψη όλων των κενών στα σχολεία από την πρώτη ημέρα, απεργία - αποχή από την αξιολόγηση, να μην συγκροτηθούν ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης, να εξασφαλιστεί η θέση για κάθε νήπιο, προνήπιο σε δημόσιο νηπιαγωγείο.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, απευθύνουμε πλατύ κάλεσμα συμπόρευσης σε κάθε αντιπρόσωπο, σε κάθε συνάδελφο που δεν βολεύεται με αυτή την κατάσταση. Που κατανοεί πως κάτι πρέπει να αλλάξει σε αυτή τη μεγάλη και ιστορική Ομοσπονδία του Δημοσίου. Κάλεσμα αντίστασης και οργάνωσης παντού. Στη Συνέλευση, στις κάλπες, στο δρόμο, γιατί οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών, του ψηφοδέλτιου που συσπειρώνεται στο ΠΑΜΕ κρατάνε εισιτήριο με ημερομηνία πράγματι πολύ παλιά. Γιατί ερχόμαστε από πολύ παλιά και πάμε πολύ μακριά. Το εισιτήριο αυτό έχει ανοιχτή διαδρομή γιατί στόχος μας είναι να φτάσουμε τη διαδρομή αυτή στο τέρμα. Με το λαό νικητή. Σε αυτή τη διαδρομή σας καλούμε να συμπορευθείτε.

ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΜΠΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Καλησπέρα συνάδελφοι, εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ.

Πριν αναφερθούμε στις αρνητικές εξελίξεις στα Παιδαγωγικά Τμήματα αξίζει να θυμίσουμε ότι η σημερινή κυβέρνηση όπως και οι προηγούμενες πιστές στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ έστρωσαν το δρόμο για την απαξίωση των πτυχίων και την εμπορευματοποίηση της επιστημονικής γνώσης.

Στο τέλος του 2017 το ΙΕΠ κατέθεσε πρόταση στο Υπουργείο Παιδείας για τη νομοθετική ρύθμιση απόκτησης διδακτικής και παιδαγωγικής επάρκειας. Σύμφωνα με αυτή την πρόταση άνοιξε ο δρόμος για την απόσπαση της παιδαγωγικής επάρκειας από το πτυχίο και δινόταν η δυνατότητα στα πανεπιστήμια να πουλάνε την αντίστοιχη πιστοποίηση.

Η απόκτηση της παιδαγωγικής επάρκειας μέσα από διάφορα επί πληρωμή προγράμματα δημιουργούσε νέα εμπόδια μεταξύ πτυχίου και επαγγέλματος και υποβάθμιζε τα επαγγελματικά δικαιώματα των μελλοντικών εκπαιδευτικών. Στο ίδιο το κείμενο του ΙΕΠ υπήρχε πρόταση για ενοποίηση επιστημονικών αντικειμένων με στόχο από τη μία πλευρά να εξοικονομηθεί εκπαιδευτικό προσωπικό στα σχολεία και από την άλλη να ετοιμάσουν τον εκπαιδευτικό που θα τα διδάσκει όλα.

Η εξέλιξη με το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Πάτρας, λοιπόν, δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία, ούτε ένα καπρίτσιο του Προέδρου.

Πάμε στον Ιούνιο του '18, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου για τις δομές και την αξιολόγηση στην εκπαίδευση κατέθεσε τροπολογία της τελευταίας στιγμής η οποία αφορούσε την παιδαγωγική επάρκεια των αποφοίτων των σχολών που πρόκειται να εργαστούν στην εκπαίδευση. Με την τροπολογία αυτή η παιδαγωγική επάρκεια αποκόπτεται απ' το σώμα του βασικού πτυχίου και μετατρέπεται σε επιπλέον προσόν που θα πιστοποιείται με ξεχωριστή βεβαίωση πέρα απ' το πτυχίο.

Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν ξηλώνει το Νόμο Διαμαντοπούλου αλλά τον ενισχύει ακόμα περισσότερο. Με το νέο σύστημα πρόσληψης των εκπαιδευτικών που κατέθεσε στο τέλος του '18 η κυβέρνηση απαξιώνει ακόμα περισσότερο το πτυχίο χιλιάδων αποφοίτων των σχολών. Αποδεικνύεται ο καλύτερος και ο πιο υπάκουος μαθητής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Η πρόταση της κυβέρνησης κινείται στην κατεύθυνση του νόμου 3848 Διαμαντοπούλου και υλοποιεί κατά γράμμα τις κατευθύνσεις των λεγόμενων εργασιακών προσόντων, των πιστοποιήσεων και των δεξιοτήτων που πρέπει δια βίου να κυνηγούν οι εργαζόμενοι για να μια κατοχυρωμένη και επισφαλής θέση εργασίας. Θεσμοθετείται ένα ατέλειωτο κυνήγι και εμπόριο προσόντων και πιστοποιήσεων και το πτυχίο δεν θα είναι το μοναδικό προαπαιτούμενο για τη δουλειά αλλά ένα ακόμα χαρτί ανάμεσα σε άλλα.

Και φτάνουμε στο πολυνομοσχέδιο για την παιδεία που φέρνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για συζήτηση και ψήφιση

τη Μεγάλη Δευτέρα, με το οποίο προωθεί την καθιέρωση ενός λυκείου εξεταστικού κέντρου και τις γενικευμένες συγχωνεύσεις - καταργήσεις, μετονομασία Οι αλλαγές αυτές καμία σχέση δεν έχουν με τις μορφωτικές ανάγκες και τα δικαιώματα των φοιτητών, με την ανάπτυξη των επιστημών προς όφελος των λαϊκών αναγκών. Το αντίθετο. Μέσα από τις αλλαγές αυτές επιχειρείται η μεγαλύτερη πρόσδεση των πανεπιστημίων με τις ανάγκες της αγοράς, η υποβάθμιση των σπουδών και η πολιτική των αντιλαϊκών περικοπών, προς όφελος του κεφαλαίου.

Άκρως επικίνδυνη εξέλιξη είναι η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Πάτρας. Το νέο Τμήμα μετονομάζεται σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας. Η συγκεκριμένη εξέλιξη είναι επικίνδυνη και βαθιά αντιεπιστημονική. Δημιουργείται ένα Τμήμα αχταρμάς.

Ανοίγει ο δρόμος για την απόσπαση παιδαγωγικής επάρκειας ακόμα και από τις Παιδαγωγικές Σχολές. Μπλέκονται δύο διαφορετικά επιστημονικά αντικείμενα σε ένα πρόγραμμα σπουδών, πράγμα που θα οδηγήσει με μαθηματική βεβαιότητα στην υποβάθμιση και των δύο αντικειμένων. Δεν έχει καμία σχέση το επιστημονικό αντικείμενο του δασκάλου της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με αυτό του κοινωνικού λειτουργού.

Ο κάθε επιστήμονας επιτελεί συγκεκριμένο και καθορισμένο ρόλο μέσα στο σχολείο. Φαίνεται πως η κυβέρνηση με τη βούλα του νέου Τμήματος επιδιώκει να διαμορφώσει εργαζόμενους που θα λειτουργούν ως πολυεργαλεία και θα εναλλάσσονται σε διαφορετικές θέσεις εργασίας. Ο δάσκαλος να είναι και λίγο κοινωνικός λειτουργός και το αντίστροφο.

Η εξέλιξη αυτή αν τελικά υλοποιηθεί ανοίγει το δρόμο για την πλήρη υποβάθμιση της Παιδαγωγικής Επιστήμης, των δικαιωμάτων των φοιτητών και των απο-

φοίτων των Παιδαγωγικών Τμημάτων αλλά και όλων των εργαζόμενων στα σχολεία. Αντίστοιχα υποβαθμίζεται και ο ρόλος των κοινωνικών λειτουργιών, που είναι απαραίτητοι σε όλα τα σχολεία, μιας και επιτελούν χρήσιμο ρόλο στη συνολική εκπαιδευτική διαδικασία ως ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό.

Ως Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών στο Δ.Σ. της ΔΟΕ 9/4^{ου} του '19 καταθέσαμε πρόταση συμμετοχής του κλάδου στην απεργιακή κινητοποίηση της ΟΛΜΕ στις 12/4^{ου} ενάντια στο πολυνομοσχέδιο, με αιχμή τις αλλαγές στο λύκειο και τα ζητήματα των συγχωνεύσεων των Σχολών. Διεκδικήσαμε να ακυρωθεί η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας. Ενιαιο προγράμματα σπουδών ανά επιστημονικό αντικείμενο που να υπηρετούν τις απαιτήσεις της επιστήμης, της τεχνολογίας, τις ανάγκες του λαού.

Σε κάθε επιστημονικό αντικείμενο να υπάρχει ένα και μοναδικό πτυχίο πανεπιστημιακού επιπέδου. Το πτυχίο να είναι η μοναδική προϋπόθεση για την πλήρη πρόσβαση στο επάγγελμα και να εμπεριέχεται σ' αυτό όλη η απαραίτητη γνώση για την κατανόηση και αφομοίωση του επιστημονικού αντικειμένου και για την άσκηση του αντίστοιχου επαγγέλματος.

Πλήρη επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα με το πτυχίο. Κάλυψη όλων των αναγκών σε εκπαιδευτικούς και ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό. Μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών. 30.000 μόνιμοι διορισμοί.

Η πλειοψηφία ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ δεν ψήφισε ούτε καν τρίωρη στάση εργασίας με το επιχείρημα ότι η απεργία δεν μας αφορά. Μάλιστα η ΔΗΣΥ χαρακτήρισε την πρόταση για κινητοποίηση ως συνδικαλιστική ρητορεία.

Η ουσία είναι ότι οι συγκεκριμένες δυνάμεις δεν θέλουν να συγκρουστούν με την αντεκπαιδευτική πολιτική. Δεν θέλουν να συγκρουστούν με την αντεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης, δεν θέλουν να οργανωθεί η πάλη για τις μορφωτικές ανάγκες και τα δικαιώματά μας. ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία συνυπογράφουν τις βασικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ για την παιδεία, έχουν μεταξύ τους και σ' αυτά τα ζητήματα στρατηγική σύγκλιση.

Συμφωνούν στις ελαστικές σχέσεις εργασίας στην εκπαίδευση, στην αυτονομία του σχολείου, στην αξιολόγηση, στις αλλαγές στο σχολείο και στην προσαρμογή της ανώτατης εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Συμφωνούν στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στην εκπαίδευση, στα δίδακτρα, στα μεταπτυχιακά και στο εμπόριο πιστοποιήσεων. Έχουν αποδεχθεί και οι δύο τις μεταμνημονιακές δεσμεύσεις για τρίτο κύκλο αξιολόγησης κινητικότητας των δημοσίων υπαλλήλων και μείωση των δαπανών για μισθούς στον κρατικό τομέα.

Έχουν δεσμευθεί για τα ματωμένα ετήσια πρωτογενή πλεονάσματα ως το 2060, τα μνημόνια διαρκείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την προώθηση των αμερικανικών συμφερόντων στην περιοχή.

Συνάδελφοι, για να πολεμήσουμε αυτές τις αντιπαιδαγωγικές, αντεκπαιδευτικές αλλαγές χρειαζόμαστε Ομοσπονδία που να βάζει στο επίκεντρο της πάλης τις ανάγκες των παιδιών του λαού, κόντρα στη λογική των μειωμένων απαιτήσεων, της μοιρολατρίας και της λογικής της παραίτησης. Δεν μας αξίζει μια Ομοσπονδία που υιοθετεί τις αντεκπαιδευτικές πολιτικές, που χαρακτηρίζει το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών ως λαϊκισμό και ουτοπία και θεωρεί τις συγχωνεύσεις και αναδιарθρώσεις στην ανώτατη εκπαίδευση ως ζητήματα που δεν μας αφορούν.

Από αυτή την άποψη πιστεύουμε ότι η πάλη ενάντια στις αλλαγές, στη δομή και στο περιεχόμενο του σχολείου χρειάζεται να συνδυαστεί με την πάλη για την αλλαγή της κατάστασης στο κίνημα, με την ενίσχυση του ταξικού συνδικαλιστικού πόλου, για να δυναμώσει ο δρόμος της αντίστασης, της αντεπίθεσης, της ελπίδας και της προοπτικής.

ΝΤΙΑΝΑ ΛΙΑΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ

Η 88η Γ.Σ. της ΔΟΕ πραγματοποιείται μέσα στον απόηχο των ευρωεκλογών και των δημοτικών εκλογών και λίγο πριν τις βουλευτικές σε ένα πολύ έντονο πολιτικό κλίμα. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ ψάχνουν τις μικροδιαφορές τους μεταξύ «δίκαιης» και «βιώσιμης» ανάπτυξης, αλλά κινούνται σε παράλληλους δρόμους, υπηρετώντας και οι δυο τον ΣΕΒ, με τους νόμους και των 3 μνημονίων να εφαρμόζονται, με τα ματωμένα πλεονάσματα ως το 2060, με νέα προνόμια στο κεφάλαιο και τις φοροαπαλλαγές στους εφοπλιστές, με την έκθεση της Κομισιόν να υλοποιείται από την επομένη των εκλογών, από όποιον είναι κυβέρνηση.

Τη βάρβαρη αντιλαϊκή τους πολιτική τη νιώσαμε στην εκπαίδευση στο πετσί μας, με τα μνημόνια σε ισχύ. Εμείς οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ ήμασταν εκεί στο δρόμο

του αγώνα για την αδιοριστία των συναδέλφων εκπαιδευτικών, για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων όλου του δημοσίου, για την υποβάθμιση του ολόημερου νηπιαγωγείου και της ειδικής αγωγής, για την άνευ σχεδιασμού υλοποίηση της προσχολικής αγωγής με τα κοντέινερς-κλουβιά να ξεφυτρώνουν στις αυλές των σχολείων ακόμα και των λυκείων και γυμνασίων.

Η Αγωνιστική Σύσπείρωση η παράταξή μας ήταν, είναι και θα είναι εκεί στο μετερίζι των αγώνων, για όλα, είναι η μόνη δύναμη που στήριξε το δίκαιο αίτημα για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, για το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, για τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Ήταν η μόνη παράταξη που στην καθημερινή διεκδίκηση βγήκε μπροστά και όρθωσε το ανάστημά της απέναντι στην κυβέρνηση και τα άλλα αστικά κόμματα που τη στηρίζουν, για τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, για τη δουλειά μέχρι τα βαθιά γηρατειά, για την επιχειρηματικότητα στην παιδεία, για την εμπορευματοποίηση της υγείας, για τους πλειστηριασμούς των σπιτιών μας.

Έτσι συνάδελφοι αντιπρόσωποι πρέπει σήμερα να διαμορφώσουμε κριτήριο και να αποφασίσουμε τι ομοσπονδία θέλουμε. Δυναμική, διεκδικητική, μαχητική, στήριγμα των εκπαιδευτικών και των μαθητών ή αποκούμπι της εκάστοτε κυβέρνησης που μπορεί να διαθέτει 4 δις για νατοϊκούς εξοπλισμούς και να φοροαπαλλάσσει τους καπιταλιστές; Να συγκρούεται όπως έκανε η ΑΣΕ με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό για όλες τις διεκδικήσεις στην εκπαίδευση και την εργασία ή να θεωρεί όπως έκανε η πλειοψηφία της ΔΟΕ «λαϊκίστικο» το αίτημα για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων εκπαιδευτικών;

Σχετικά με την εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής που τόσο μελάνι έχει χρησιμοποιηθεί τελευταία:

- Από τη μια η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αστικά κόμματα που έφεραν ένα νομοσχέδιο για την Π.Α. σε βάθος τριετίας, χωρίς καν δαπάνη για τον κρατικό προϋπολογισμό, φέρει τεράστιες ευθύνες, γιατί ενώ ψήφισε το μέτρο δεν προέβλεψε καμία επιπλέον χρηματοδότηση για τις τεράστιες ελλείψεις τόσο σε κτηριακή υποδομή όσο και σε διδακτικό προσωπικό.
- Και από την άλλη δε ξεχνάμε ότι εσείς (οι παρατάξεις της πλειοψηφίας) έχετε ευθύνες γιατί της δώσατε «γη και ύδωρ» με τη στάση σας. Εσείς συνάδελφοι είστε υπόλογοι απέναντι στις νηπιαγωγούς και στα παιδιά που θα χωθούν στα κοντέιν-

ερς-κλουβιά. Είστε υπόλογοι γιατί χειροκροτήσατε την υλοποίηση της χωρίς όρους και προϋποθέσεις, απέναντι στους γονείς που θα αναζητούν στο χάρτη της περιοχής τους, πού θα μεταφέρουν τα παιδιά τους το φθινόπωρο.

Είστε υπόλογοι με τις απαράδεκτες και αντιδραστικές σας αντιλήψεις που ακούστηκαν σε Γενικές συνελεύσεις (...«ακόμα και στους προθαλάμους ή και σε καλύβες ως γίνουν τμήματα Νηπιαγωγείων όπως και το 1920 που έγιναν τα πρώτα Δημοτικά ...και μετά θα παλέψουμε για τις προϋποθέσεις»). Δεν ξεχνάμε ότι με τον τρόπο σας σιγοντάρετε την ανοργάνωσή τους, τη συνειδητή πολιτική απραξία του υπουργείου και της κυβέρνησης και την υποβάθμιση της Δίχρονης Υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν προσχολικής Αγωγής.

Δε ξεχνάμε ότι τους βάλατε πλάτη όχι μόνο με την υποστήριξη αλλά και με την εξαφάνισή σας από κινητοποιήσεις-σταθμούς για τα νηπιαγωγεία. Συνάδελφοι των Παρεμβάσεων βάζουμε τον προβληματισμό: αν βοηθάει η ταύτιση με ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΕΡΑ. Ούτε τις κινητοποιήσεις δεν ψηφίζατε. Από τις κινητοποιήσεις «επί Φίλη» ως και πριν από τρεις μέρες, στις 20 του μήνα που λάμψατε όλοι εσείς «διά της απουσίας» από την κινητή, οποίηση των εκπαιδευτικών σωματείων, του γονεϊκού κινήματος και των γυναικών στο υπουργείο παιδείας, που τόσο κόπτεστε για τα νηπιαγωγεία.

Η Αγωνιστική Σύσπείρωση, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, από την πρώτη μέρα καταγγείλαμε ότι η κυβέρνηση δεν έχει πρόθεση να εφαρμόσει το αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος για Δίχρονη Προσχολική Αγωγή. Τη διεκδίκησαμε με όρους παιδαγωγικούς, στο ύψος των απαιτήσεων της εποχής μας. Δε συνυπογράψαμε όπως κάνατε οι περισσότεροι με την τοπική διοίκηση για να γίνουν μπαλάκι τα παιδιά και οι γονείς και υπογράψατε να φορτωθούν οι συνάδελφοι Νηπιαγωγοί το βάρος των απαράδεκτων συνθηκών.

Συνάδελφοι χρειαζόμαστε κίνημα που θα επιβάλλει λύσεις. Ας αναρωτηθούμε τι περιμένουμε από τις ηγεσίες. Ας απομονώσουμε τον κυβερνητικό συνδικαλισμό για το αδιέξοδο της πολιτικής του και την υπονόμηση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ. Να είναι κριτήριο με όσα συμβαίνουν στα σχολεία μας και όχι μόνο, η ενίσχυση της ΑΣΕ και στη ΔΟΕ και στην ΑΔΕΔΥ.

Έτσι εδώ σε αυτό το συνέδριο αλλά και στις 7 Ιουλίου, επειδή οι εκλογές είναι πολύ κοντά, ας είναι κριτήριο ψήφου όχι μόνο η απαράδεκτη κατάσταση στην εκπαίδευση και η καταδίκη όσων φέρουν τις ευθύνες, αλλά και αυτών που «παλεύουν» την παράταξη της ΑΣΕ, που

διεκδικεί με κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες του παιδιού και της λαϊκής οικογένειας

Σας καλούμε να συνεχίσουμε μαζί μαχητικά και να οργανώσουμε την πάλη μας απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική. Οι εκπαιδευτικοί μαζί με όλους τους εργαζόμενους μπορούμε και πρέπει να δώσουμε λύση και διέξοδο μέσα από τις διεκδικήσεις, μέσα από τον αγώνα μας.

Με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ ψηλώνουμε το μπόι μας και δίνουμε δύναμη στη δύναμή μας.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΒΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Είμαι εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ από το Σύλλογο της Θήβας. Είμαι Αναπληρώτρια Δασκάλα εδώ και 11 χρόνια.

Συνάδελφοι, όλο αυτό το διάστημα, για ακόμα μια φορά, παρακολουθούμε την γνωστή «κοκορομαχία» ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και την Ν.Δ. για την αναλογία προσλήψεων-αποχωρήσεων στο Δημόσιο. Ο ένας μιλάει για ένα προς ένα, ο άλλος μιλάει για ένα προς πέντε και την ίδια στιγμή, η πραγματικότητα τους ξεμπροστιάζει μιλώντας από μόνη της, δείχνοντας ότι, εδώ και 10 χρόνια η αναλογία είναι ένα προς εβδομήντα επτά.

Ποιους δουλεύουν αλήθεια; Κάθε χρόνο τα ίδια Παντελάκη μου τα ίδια Παντελή μου. Ακούσαμε για διορισμούς σε βάθος τριετίας και έχουν περάσει 3 τριετίες από τότε. Ακούσαμε για 20.000 διορισμούς πριν 5 χρόνια από τον ΣΥΡΙΖΑ που μετατράπηκαν σε χιλιάδες απολύσεις με την καθιέρωση του ενιαίου τύπου σχολείου (Ολοήμερου) και τις αλλαγές που έφερε.

Ακούσαμε για 15.000 διορισμούς τον τελευταίο χρόνο και ακόμα και Οι 4.500 που υποτίθεται που καθιερώθηκαν για την Ειδική Αγωγή, είναι αβέβαιο αν θα γίνουν. Ακόμα και τώρα, το δούλεμα πάει σύννεφο και συνεχίζεται αμείωτο στις πλάτες τις δικές μας, παίζουν με τη ζωή μας!

Τι βλέπουμε συνάδελφοι; Ξαφνικά την έπιασε ο πόνος την κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, να κάνει λεία αίτημα στο ΣτΕ για πραγματοποίηση κατ' εξαίρεση των διορισμών μας.

Αλήθεια, αφού το ήθελε τόσο πολύ, γιατί δεν το υλοποίησε στον άπλετο χρόνο που διέθετε κατά τη διάρκεια των 4,5 χρόνων διακυβέρνησής της;

Πράγματι, as μας απαντήσει, είχε τον ίδιο πόνο η κυβέρνηση όταν μας έδερνε με τα ΜΑΤ και μας είχε φλωμώνει στα χημικά τον Γενάρη του '19; Όταν ψήφισε το νόμο –έκτρωμα, που όχι μόνο σε διορισμούς δεν οδήγησε, αλλά σε απολύσεις συναδέλφων Αναπληρωτών;

Σε όλα αυτά βέβαια, είχε την αμέριστη στήριξη της Ν.Δ. που ήταν ο καλύτερος δάσκαλος ως προηγούμενη κυβέρνηση και δόθεν τώρα βρίσκονται, λέει, στα μαχαίρια.

Για πόσο συνάδελφοι θα συνεχίζεται αυτή η κοροϊδία; Για πόσο θα παίζουν με την αγωνία όλων των αναπληρωτών, που για πολλοστή φορά θα μας έρθει σε 2-3 μέρες το χαρτί της απόλυσης, γιατί αυτό έχει μείνει να έρθει, μιας και ήδη έχουμε απολυθεί; Για πόσες φορές ακόμα θα βλέπουμε αναπληρώτριες μονάδες να περιμένουν με τα μωρά στο χέρι στην ουρά στις Πρωτοβάθμιες; Για πόσο ακόμα θα βλέπουμε αναπληρώτριες με την κοιλιά στο στόμα να διανύουν εκατοντάδες χιλιόμετρα και να τρέχουν σε 4,5 σχολεία γιατί δεν δικαιούνται άδεια; Συνθήκες γαλέρας το λιγότερο.

Για πόσο ακόμα θα τρέχουμε στον ΟΑΕΔ κάθε καλοκαίρι να παίρνουμε ένα επίδομα της κακιάς ώρας, με το οποίο θα πρέπει να περάσουμε το καλοκαίρι, θα πρέπει να πάμε όπου μας καλέσουν τον Σεπτέμβρη να βρούμε σπίτι και δεν ξέρω εγώ τι άλλο;

Για πόσο θα μας ρωτάνε οι μαθητές μας με αγωνία και άγχος, «κυρία, θα σας έχουμε και του χρόνου» και δεν θα ξέρουμε τι να τους απαντήσουμε;

Πρέπει να μπει ένας φραγμός επιτέλους συνάδελφοι σε όλο αυτό. Εμείς οι Αναπληρωτές μαζί με μόνιμους συναδέλφους δεν κάτσαμε στ' αυγά μας. Δώσαμε μία ηχηρή εκκωφαντική απάντηση σε αυτή την πολιτική που μας τσακίζει την ζωή και τα όνειρά μας.

Την ίδια ώρα, η ίδια πολιτική διαλύει τα όνειρα των μαθητών μας, που έχουν την αγωνία να έχουν τον ίδιο δάσκαλο ή δασκάλα που δέθηκαν και αγάπησαν, και τους στερούν αυτό το δικαίωμα.

Μέσα από τις κινητοποιήσεις των Εκπαιδευτικών του Γενάρη, αλλά και του περσινού χρόνου φάνηκε ότι τα παχιά λόγια δεν πιάνουν πια. Μέσα από αυτές τις κινητοποιήσεις, αναδείχθηκε και υιοθετήθηκε από ένα μεγάλο μέρος των Αναπληρωτών συναδέλφων, η θέση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης για την μονιμοποίηση όλων όσων συμβασιούχων δουλεύουν τα τελευταία χρόνια στην Εκπαίδευση. Ένα αίτημα που δικαιώθηκε από τη μεγάλη αύξηση σε ψήφους και ποσοστό της Αγωνιστικής Συσπείρωσης και στη Θήβα, όπου είναι ένας Νομός που κατά κόρον δουλεύει με συναδέλφους Αναπληρωτές, αλλά και σε όλη την Ελλάδα.

Σε αυτές τις κινητοποιήσεις διεκδικήσαμε τη εξίσωση των δικαιωμάτων μας με τους μόνιμους, δεν φοβηθήκαμε, παρά την άγρια καταστολή από την πλευρά της κυβέρνησης που δήθεν τώρα λέει κοπιάζει για τους διορισμούς μας.

Αυτές τις κινητοποιήσεις πρέπει να τις έχουμε ως παρακαταθήκη για να συνεχίσουμε από δω και πέρα, μέχρι να μονιμοποιηθούμε όλοι, γιατί θα έχουμε δύσκολο δρόμο συνάδελφοι, με όποια κυβέρνηση και αν έρθει.

Αυτές τις κινητοποιήσεις να έχουμε ως παράδειγμα για να συνεχίσουμε να διεκδικούμε με βάση τις πραγματικές ανάγκες της Παιδείας, για ένα σχολείο που θα μορφώνει ολόπλευρα τον νέο άνθρωπο.

Κλείνοντας συνάδελφοι θα ήθελα να κάνω δύο σχόλια για την στάση της πλειοψηφίας σε σχέση με την θεματολογία της ημερήσιας διάταξης και την άρνησή τους να συμπεριλάβουν σε αυτή ως θέμα τους διορισμούς.

Καμιά εντύπωση δεν μας κάνει αυτή η στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, η οποία πραγματικά δεν θέλει να βάλει το συγκεκριμένο θέμα. Αυτοί οι ίδιοι εξάλλου, ενώ η βάση του κλάδου και κύρια οι αναπληρωτές πίεζαν να κηρυχθούν απεργίες, στάσεις εργασίας, κάθε λογής κινητοποιήσεις για το επίμαχο αίτημα των διορισμών μας και της μονιμοποίησής μας, αυτοί οι ίδιοι λοιπόν ήταν που είτε δεν έβγαζαν άκνα, είτε προκήρυσσαν στάσεις εργασίας της τελευταίας στιγμής.

Όλοι εσείς λοιπόν εδώ πέρα που φωνάζατε και χτυπιόσασταν στην έναρξη της διαδικασίας, που απ' ότι βλέπω οι μισοί λείπετε πλέον, χαρακτηρίζατε το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων λαϊκίστικο, όπως και ο Γαβρόγλου, και είναι λογικό και επόμενο λοιπόν, να μην βάζετε προς συζήτηση το θέμα των διορισμών. Με τέτοιους συνδικαλιστές τύφλα να 'χει η κυβέρνηση!

Είστε εσείς λοιπόν που θεωρείτε το αίτημα αυτό ουτοπικό, αλλά προφανώς θεωρείτε ρεαλιστικό να δίνονται 4 δις στο ΝΑΤΟ για να ξεριζώνονται λαοί, μιας και δεν θυμάμαι ούτε μια λέξη να έχει ειπωθεί από έστω και έναν από σας, και αναφέρομαι συγκεκριμένα στη ΔΑΚΕ, στη ΔΗΣΥ, στην ΑΕΚΕ, την ΕΡΑ, σε σχέση με αυτό το ζήτημα.

Όσον αφορά τώρα τον ρόλο των Παρεμβάσεων, δεν καταλαβαίνω την τόση φωνή και την τόση πρεμούρα, μιας και στήριξαν την λογική των κριτηρίων και η θέση τους σε γενικές γραμμές ταυτίζεται με την θέση της πλειοψηφίας γι' αυτό το ζήτημα.

Συνάδελφοι, καλούμε λοιπόν καθένα από σας, ιδίως τους αναπληρωτές που προβληματίζονται, έστω και

τώρα, με όποια παράταξη και αν εκλέχθηκαν, να γυρίσουν την πλάτη σε αυτές τις δυνάμεις και να στηρίξουν την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, που είναι η μόνη δύναμη που παλεύει με βάση το συμφέρον όλων των αναπληρωτών, πηγαίνοντας κόντρα στη λογική της ανθρωποφαγίας που καλλιεργήθηκε απ' όλες αυτές τις δυνάμεις.

Συνεχίζουμε μαχητικά για μια Ομοσπονδία που θα διεκδικεί με βάση τις ανάγκες μας και όχι να είναι στήριγμα των κυβερνητικών πολιτικών.

Γι' αυτό απαιτούμε εδώ και τώρα την μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων αναπληρωτών, που δουλεύουν όλα αυτά τα χρόνια καλύπτοντας τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες της Εκπαίδευσης. Καλή συνέχεια.

ΝΑΤΑΣΣΑ ΜΙΧΑΗΛ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ

Είμαι αντιπρόσωπος από την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Επιτακτική ανάγκη σήμερα και πάγιο αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος είναι η εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Όλα τα παιδιά ηλικίας 4 έως 6 χρονών να είναι στο δημόσιο και δωρεάν νηπιαγωγείο, σε 15άρια τμήματα, με τις απαραίτητες υποδομές και το κατάλληλο προσωπικό.

Από τα τελευταία μέτρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ πριν παραδώσει τη σκυτάλη στην επόμενη αντιλαϊκή κυβέρνηση ήταν το μέτρο που επιτρέπει στους Δημάρχους να γεμίσουν τις αυλές των γυμνασίων και των λυκείων με κοντέινερ για να μπουν μέσα τα προνήπια.

Τη χρονιά που μας πέρασε σε πολλές περιπτώσεις γέμισαν οι τάξεις με 25άρια τμήματα και τα παιδιά στοιβάχτηκαν σε προκάτ αίθουσες στο λιγοστό χώρο των αυλών των σχολείων ή σε νοικιαζόμενα κατάλληλα κτίρια όπως για παράδειγμα το πρώην μπαρ στο Καματερό.

Νηπιαγωγοί σε σχολείο του Ιλίου χρόνια τώρα ζητούσαν μια προκάτ αίθουσα στο προαύλιο για να βάζουν τα σκηνικά και το υλικό τους. Τους την φτιάχνουν σήμερα για να βάλουν μέσα παιδιά. Με τη νέα τροπολογία βρήκε λέει τρόπο η κυβέρνηση να ξεπεράσει νομικά κωλύματα και να επιτρέψει τα νήπια να ζουν στον ίδιο χώρο με τα παιδιά των γυμνασίων και των λυκείων με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Αναρωτιόμαστε πώς και δεν έχει καταφέρει να ξεπεράσει τα νομικά κωλύματα και για το χτίσιμο για παράδειγμα των δύο νηπιαγωγείων που εδώ και 10 χρόνια

έχουν σταματήσει να χτίζονται στην Πετρούπολη. Στη σημερινή κατάσταση έρχονται να προστεθούν άλλα 400 κοντέινερ που προφανώς έρχονται για να μείνουν. Αλήθεια, συνάδελφοι, αυτό ήταν το όνειρο του κλάδου για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή; Γι' αυτό έχουμε μετρήσει τόσα χιλιόμετρα στο δρόμο και έχουμε κάνει τόσες απεργίες;

Αντί να χτίσουν σύγχρονα νηπιαγωγεία, με όλες τις υποδομές, που θα μπορούν να υποδεχθούν τον πλούσιο κόσμο των παιδιών της προσχολικής ηλικίας, στοιβάζουν το 2019 τα παιδιά μας σε κοντέινερς σαν να είναι κινέζικα εμπορεύματα. Είναι δυνατόν σήμερα να παρουσιάζεται ως ουτοπία η κατασκευή των απαραίτητων σχολείων για να χωρέσουν όλα τα παιδιά; Να παρουσιάζεται ως μαξιμαλιστικό αίτημα όχι μόνο από το Υπουργείο Παιδείας αλλά και από συνδικαλιστικές ηγεσίες του κλάδου και να μεταφέρεται στο μακρινό μέλλον η υλοποίησή του;

Δεν χωρούν άλλες δικαιολογίες και κοροϊδία. Μέσα σε δύο χρόνια δίνουν τόσα λεφτά στους Προέδρους των ΠΑΕ και χτίζουν ολόκληρα γήπεδα. Δεν μπορούν να χτίσουν σχολεία; Η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή μπορεί και πρέπει να γίνει εδώ και τώρα. Με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αξίζουν στα παιδιά και τους εκπαιδευτικούς, που αρμόζουν στην εποχή μας και τα λεφτά, συνάδελφοι, υπάρχουν.

Έχουν μεγάλη ευθύνη όσοι βαπτίζουν τη σημερινή κατάσταση κατάκτηση του κινήματος και του κλάδου.

Αυτό, συνάδελφοι, είναι συκοφάντηση ενός δίκαιου αιτήματος χρόνων του εκπαιδευτικού κόσμου.

Υπάρχει μας λένε δυσκολία οικονομική και γι' αυτό δεν μπορούν να χτιστούν σχολεία. Σύμφωνα με τον διευθύνοντα σύμβουλο των Κτιριακών Υποδομών για να λυθεί όλο το κτιριακό πρόβλημα της χώρας όχι μόνο της προσχολικής απαιτούνται 3 δις τα οποία φυσικά λένε ότι δεν υπάρχουν. Την ίδια στιγμή δίνονται 4 δις κάθε χρόνο για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ. Χαρίζονται 20 εκατομμύρια στους φαρμακοβιομήχανους. Δίνουν 150 εκατομμύρια στο Ίδρυμα Νιάρχου για να κάνει τον μεγάλο ευεργέτη. Όλα αυτά από την αριστερή, σε εισαγωγικά, κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Τον Απρίλη, συνάδελφοι, που μας πέρασε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε στη Κομισιόν το πρόγραμμα της επόμενης μέρας, της επόμενης κυβέρνησης δηλαδή. Πρακτικά το πρόγραμμα που θα εφαρμόσει όπως όλα δείχνουν ο Μητσοτάκης την επόμενη μέρα το κατέθεσε ο Τσίπρας την προηγούμενη.

Είναι γνωστή δέσμευση απ' τη δανειακή σύμβαση που υπέγραψαν μαζί, το 3^ο μνημόνιο δηλαδή, που πέρασε απ' τη Βουλή Δεκαπενταύγουστο, τότε που ενώ οι παραλίες ήταν γεμάτες το ΠΑΜΕ γέμιζε τους δρόμους και τις πλατείες γύρω από τη Βουλή.

Στόχοι και πλεονάσματα, παραπέρα περικοπές, ιδιωτικοποιήσεις, αλλαγές σε υγεία και παιδεία, αξιολόγηση, ασφαλιστικό. Πιστεύει πραγματικά κανείς σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, συνάδελφοι, ότι αν δεν παλέψουμε για την ανατροπή αυτής της πολιτικής μπορεί να ακολου-

θηθεί πολιτική σχολικής στέγης που να καλύπτει τα κενά μιας δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής; Ότι μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για την κατάργηση της αισχρής εκμετάλλευσης των αναπληρωτών (;), των απολυμένων σήμερα συναδέλφων μας της διπλανής τάξης; Τον οδοστρωτήρα που πολλοί αναφέρατε αυτές τις μέρες τον έφερε με σημαίες και ταμπούρλα ο ΣΥΡΙΖΑ και όσοι ανέχτηκαν τη συκοφάντηση της έννοιας της Αριστεράς και του ριζοσπαστισμού. Οδηγό για τον οδοστρωτήρα τους θα βρουν, όπως βρήκαν και τα τελευταία 4 χρόνια. Εμείς όμως, συνάδελφοι, πρέπει να έχουμε στο νου μας πώς θα τουβάλουμε εμπόδια και πώς θα τον αχρηστεύσουμε.

Και η επόμενη κυβέρνηση, όποια και αν είναι αυτή, όπως και αυτή του ΣΥΡΙΖΑ θα μας βρίσκει συνεχώς μπροστά της. Θα την κάνουμε να χάσει τον ύπνο της. Η αλλαγή των συσχετισμών σε όλα τα επίπεδα: συνδικαλιστικό και πολιτικό είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα. Είναι αυτή που θα εκφράσει την πραγματική πλειοψηφία για την οποία πολύς λόγος έγινε τις τελευταίες μέρες εδώ μέσα.

Η επόμενη μέρα τόσο του Συνεδρίου μας όσο και των εκλογών θα μας βρει με περισσότερες δυνάμεις και μεγαλύτερη αποφασιστικότητα. Να είστε σίγουροι.

ΝΑΝΤΙΑ ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Συνάδελφοι, ξεκινώντας θέλω ν' απευθυνθώ πρώτα στους συναδέλφους αναπληρωτές που μίλησαν πριν από λίγο και οι οποίοι είπαν ότι είμαστε κι εμείς αναπληρωτές, και τι έχουμε να χωρίσουμε και συμφωνούν κλπ... Τότε συνάδελφοι γιατί δεν πιέζετε και εσείς με τη σειρά σας να μπει το θέμα εδώ στη συζήτηση; Γιατί είμαι από χθες εδώ και αυτό που βλέπουμε είναι μια άρνηση των παρατάξεων να μπει το θέμα στην ημερήσια διάταξη, μια άρνηση να πάρουν θέση. Τι φοβούνται; Δεν μπορώ να καταλάβω τι φοβούνται πάνω σ' αυτό το θέμα;

Είμαι κι εγώ μια από τους 10.000 διορισμένους του Λοβέρδου, τους 20.000 διορισμένους του Φίλη, τους 15.000 του Γαβρόγλου. Είμαι κι εγώ μια από τους 30.000 που κάθε Ιούνιο απολυόμαστε για 3^η, 5^η, 10^η, 17^η φορά. Και μια και πιάσαμε τους διορισμούς συνάδελφοι, ας πιάσουμε τώρα και τις αναλογίες. Γιατί πάρα πολύς καβγάς γίνεται ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και στη ΝΔ, για το ποια είναι η αναλογία προσλήψεων και αποχωρήσεων. Ο ένας λέει 1 προς 1, ο άλλος 1 προς 5. Η αλήθεια είναι λιγάκι διαφορετική, 1 προς 77. Και συνάδελφοι, φέτος είδαμε έναν οδοστρωτήρα από κριτήρια,

για το ποιος θα είναι αυτός ο ένας, όταν όλοι μας είμαστε όχι στους 77, αλλά στους 30.000 που αποχωρούμε κάθε χρόνο.

Άνοιξε λοιπόν φέτος το ζήτημα των κριτηρίων. Πρακτικά όχι για το ποιος θα διοριστεί, όχι για το ποιος θα δουλέψει, αλλά για το ποιος θα είναι αυτός που θα πρωτοαπολυθεί. Το 2015 ήμουν ξανά Αντιπρόσωπος εδώ σ' αυτή την αίθουσα και τότε είχα βαρεθεί ν' ακούω το ΣΥΡΙΖΑ για την ελπίδα που είχε έρθει και που τότε λέγαμε εμείς ότι η ελπίδα θα γίνει λεπίδα... Συνάδελφοι και τώρα, το 2019, η ελπίδα έγινε φόβος. Φόβος μην έρθει ο Κούλης όπως λένε. Ο Κούλης όμως δεν έρχεται μόνος του, κάποιος του έστρωσε το κόκκινο χαλί για να συνεχίσει ό,τι άφησαν μισοτελειωμένο οι προηγούμενοι. Και βρισκόμαστε τώρα προεκλογικά με τον ΣΥΡΙΖΑ να ζητά, ή μάλλον να εκβιάζει την ψήφο των αναπληρωτών για να ολοκληρώσει τους πολυδιαφημισμένους διορισμούς του που για 4,5 χρόνια δεν πρόλαβε να κάνει, γιατί όπως λέει κυβερνάει 7 μήνες μόνο.

Πολλές φορές όταν μιλάμε εμείς οι Αναπληρωτές μεταξύ μας, στα σχολεία, στις συνελεύσεις λέμε ότι αναπληρώνουμε τους εαυτούς μας, ότι γυρνάμε με μια βαλίτσα στο χέρι, τα έχω πει και εγώ πολλές φορές. Όλα αλήθειες, όλα πράγματα που τα έχει ζήσει ο καθένας πάρα πολλές φορές. Όλα όμως αυτά γεννάνε το συναίσθημα της συμπάθειας, το χτύπημα στη πλάτη, στη καλύτερη των περιπτώσεων το «δίκαιο έχετε».

Εγώ όμως συνάδελφοι τα συναισθήματα που θέλω να μεταδώσω είναι, της αισιοδοξίας και της αγανάκτησης. Αισιοδοξία γιατί φέτος συνάδελφοι, χιλιάδες Εκπαιδευτικοί, Μόνιμοι και Αναπληρωτές, αποφασισμένοι, μαχητικοί, βγήκαν στο δρόμο και διεκδίκησαν. Διεκδίκησαν μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην Εκπαίδευση. Διεκδίκησαν ίσα δικαιώματα για αναπληρωτές και μόνιμους συναδέλφους. Κερδίσαμε κάτι. Κάτω από την πίεσή μας αναγκάστηκαν να παραχωρήσουν έστω τους 3,5 μήνες άδεια ανατροφής. Αγανάκτησης συνάδελφοι γιατί φτάνει πια ο εμπαιγμός, φτάνει το παιχνίδι που παίζεται εδώ και τόσα χρόνια στη πλάτη μας.

Αλλά εδώ συνάδελφοι, πρέπει να βγουν ορισμένα συμπεράσματα. Καμία δύναμη δεν αρνείται πως χωρίς αναπληρωτές τα σχολεία δεν λειτουργούν, πως χρειάζονται διορισμοί, πώς είμαστε αδικημένοι στο θέμα των αδειών κλπ. Μια χαρά όμως μπαίνουν στη λογική των κριτηρίων. Στο «ναι υπάρχουν ανάγκες, αλλά να δούμε πόσες είναι», στο πώς θα γίνουν αυτοί οι διορισμοί, δηλαδή βρε συνάδελφοι αν έλεγαν αύριο ότι με πτυχίο και προϋπηρεσία διορίζουν 100 άτομα, θα ήμασταν

ευχαριστημένοι; Δηλαδή υπάρχει καλό και κακό προσοντολόγιο;

Εμείς λέμε ξεκάθαρα πώς μόνο το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην Εκπαίδευση, για 30.000 διορισμούς, μόνο αυτό το αίτημα εξασφαλίζει και το πτυχίο και ολόκληρη την προϋπηρεσία μας. Και συνάδελφοι, αφού κάναμε τα μαθηματικά πριν, ας κάνουμε και λίγα εικαστικά.

Οι εκλογές πλησιάζουν και στις 8 Ιούλη ο χάρτης θα πάρει κάποιο χρώμα, θα είναι μπλε, θα είναι ροζ, θα είναι πράσινος; Τα πράγματα όμως από Σεπτέμβρη για μας θα είναι μαύρα, και θα είναι μαύρα γιατί όλοι τους συμφωνούν με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, όλοι τους συμφωνούν με τα κουτσουρεμένα δικαιώματα, με την αδιοριστία και όχι μόνο στα λόγια, αλλά και στη πράξη, γιατί εγώ συνάδελφοι εργάζομαι 10 χρόνια ως αναπληρώτρια και έχω προσληφθεί και έχω απολυθεί και από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ και φτου και από την αρχή.

Το θέμα είναι συνάδελφοι εμείς τι θα κάνουμε γι' αυτό; Πώς θα ετοιμαστούμε γι αυτή την επίθεση; Τι Σωματεία και τι Ομοσπονδία θα έχουμε; Θα έχουμε μία Ομοσπονδία που μπαίνει σε διαλόγους; Συνδιαμορφώνει κριτήρια και στην καλύτερη των περιπτώσεων, όχι μόνο δεν οργανώνει κινητοποιήσεις αλλά σέρνεται σ' αυτές, ή θα έχουμε μια Ομοσπονδία μαχητική, δίπλα μας στη διεκδίκηση για δουλειά και ζωή με δικαιώματα;

Νομίζω συνάδελφοι πως φέτος πάρα πολλοί έκαναν την φωνή τους ν' ακουστεί από την Αλεξανδρούπολη ως την Κρήτη, ζητώντας την μονιμοποίηση των συμβασιούχων, και θέλω απ' αυτό εδώ το βήμα ακόμα μια φορά ν' απευθυνθώ σε όλους τους εκλεγμένους Αντιπροσώπους και ιδιαίτερα στους αναπληρωτές, με όποιο ψηφοδέλτιο και αν εκλέχτηκαν.

Καταρχάς συνάδελφοι δεν μπορεί να τελειώσει το Συνέδριο της ΔΟΕ, όλοι έχουμε έρθει εκλεγμένοι από Συλλόγους που συζητήθηκε το θέμα των αναπληρωτών, μονοπώλησε το ενδιαφέρον της συζήτησης αυτής, και να φύγουμε από το Συνέδριο χωρίς απόφαση για το ζήτημα αυτό, για μονιμοποίηση όλων χωρίς όρους. Και επειδή συνάδελφοι και μνήμη έχουμε, δεν είμαστε νεογέννητα, και μάτια και αυτιά και από χθες το πρωί εδώ πέρα έχουμε παρακολουθήσει το θέατρο του παραλόγου, να βγάλουμε συμπεράσματα για τον ρόλο που έπαιξε η κάθε παράταξη και να σκεφτούμε τον Σεπτέμβρη που θα γίνεται ο κακός χαμός τι ΔΟΕ θέλουμε να έχουμε;

Καλώ λοιπόν όλους να στηρίξουν την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ, το Μέτωπο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων που έδωσε όλες του τις δυνάμεις σε κάθε Νομό, δεν λυπήθηκε χρόνο και κόπο, μήκε μπροστά σε πρωτοβουλίες για την μητρότητα, μήκε μπροστά σε πρωτοβουλίες για την συνταγματική αναθεώρηση, και να τους καλέσω να δυναμώσουν την δική τους δύναμη για να μας βρουν από Σεπτέμβρη τους αναπληρωτές να έχουμε δύναμη μεγαλύτερη μέσα στη ΔΟΕ.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΟΥΤΣΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ο λαός λέει πως "ο Μανώλης με τα λόγια χτίζει ανώγεια και κατώγεια". Αυτό ζούμε εδώ μέσα από την Κυριακή. Μπορούμε αυτό να το πούμε για πολλά από όσα ακούστηκαν σε αυτήν την αίθουσα αυτές τις μέρες αλλά το πιο τρανταχτό από όλα είναι η μεγάλη κοροϊδία σχετικά με τους διορισμούς των αναπληρωτών και την στάση των παρατάξεων της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και της ΕΡΑ/ΑΕΕΚΕ, δηλαδή των παρατάξεων της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Έχετε γράψει πάνω πάνω, στην πλάτη του προεδρείου, να φαίνεται μπας και το πιστέψει κανένας, πως η ΔΟΕ ιεραρχεί τους μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, ενώ την ίδια στιγμή αρνείστε να μπει στην ημερήσια διάταξη και να κουβεντιαστεί αυτό το ζήτημα που είναι ίσως το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η εκπαίδευση. Κρύβεστε πίσω από δήθεν διαδικαστικά κωλύματα για να μην φανεί η συμφωνία σας με την αδιοριστία, τα κριτήρια και το προσοντολόγιο. Ρίχνετε κροκοδείλια δάκρυα χτυπώντας μας στοργικά στην πλάτη εμάς τους καπνένους τους αναπληρωτές, που ω! τι μας επεφύλασσε η μοίρα, λες και ξαφνικά ένα πρωί βρεθήκαμε όμηροι των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι. Το ξέρουμε κι εμείς, το ξέρετε κι εσείς. Απλά ποντάρετε στο ότι μπορεί κάποιοι να μην θυμούνται ή να μην γνωρίζουν. Ας παραθέσουμε λοιπόν κάποια στοιχεία που αποδεικνύουν περίτρανα πως δεν φταίει η κακή μας η μοίρα αλλά οι πολιτικές των κομμάτων που εσείς στηρίζετε, που εκφράζετε την πολιτική τους γραμμή στο συνδικαλιστικό κίνημα και που κάθε φορά που εναλλάσσονται οι κυβερνήσεις τους, έρχεται η μία να συνεχίσει το έργο της άλλης, έχοντας βέλη στη φαρέτρα της όλα τα αντιλαϊκά μέτρα που νομοθέτησε η προηγούμενη. Είναι αυτή η περήφνη συνέχεια του κράτους – του αστικού κράτους που λέμε εμείς – το οποίο ως μηχανισμός στα χέρια της τάξης που έχει την εξουσία προσπαθεί να διαφυλάξει τα συμφέροντά της,

πάνω στην πλάτη της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων.

1985, κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ: καθιερώνεται ο θεσμός των ωρομισθίων εκπαιδευτικών και η σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για τους αναπληρωτές, οι οποίοι έχουν τα ίδια καθήκοντα με τους μόνιμους, αλλά διαφορετικές εργασιακές, μισθολογικές και ασφαλιστικές συνθήκες

1998, κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ: κατάργηση της επετηρίδας (την οποία βέβαια και δεν υπερασπιζόμαστε), με τον περιβόητο νόμο Αρσένη, και καθιέρωση των γραπτών διαγωνισμών ΑΣΕΠ, οι οποίοι είτε διατήρησαν πολλούς στο καθεστώς της αναπλήρωσης, είτε οδήγησαν άλλους, που στελέχωναν τα σχολεία ως αναπληρωτές μέχρι τότε, στην ανεργία. Το σίγουρο είναι πως τα φροντιστήρια κάνουν χρυσές δουλειές και τα πτυχία των εργαζομένων γίναν κουρελόχαρτα

Τα επόμενα λίγα χρόνια με εναλλαγές των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, εναλλαγές και στα ποσοστά διορισμών ΑΣΕΠιτών και μη ΑΣΕΠιτών, 30μηνιτών, 16μηνιτών κλπ, διασπώντας έτσι τους εκπαιδευτικούς σε χίλια στρατόπεδα.

2010, κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ: κλειδώνουν οι πίνακες των αναπληρωτών για σχεδόν μια τετραετία

2019, συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ: 10 χρόνια αδιοριστίας στην πλάτη μας – πάνω από 30.000 αναπληρωτές, χιλιάδες περισσότεροι συνάδελφοι στην αδιοριστία, χωρίς να έχουν εργαστεί ούτε μια ώρα στο δημόσιο σχολείο. Η δεύτερη φορά αριστερά, με μια εσάνς ακροδεξιάς, λέει πως πλέον χρειαζόμαστε μεταπτυχιακά, σεμινάρια, γλώσσες και κάμποσες χιλιάδες ευρώ,

για μια θέση στον ήλιο, για μια σύμβαση. Το κράτος δεν μπορεί να διαθέσει τα 500 εκατομμύρια ευρώ για τους 30.000 διορισμούς που χρειάζονται για να λειτουργήσουν υποτυπωδώς τα σχολεία με μόνιμους δασκάλους αλλά με άνεση και συνέπεια δίνει τα κάτω παραπάνω από 4 δις στο ΝΑΤΟ για να σκορπάει το θάνατο στους λαούς ανά τη Γη.

Κερασάκι στην τούρτα, μετά από όλα αυτά, η στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και των παρατάξεων που την αποτελούν. Χαρακτηρίσατε το αίτημα για σταθερή και μόνιμη εργασία λαϊκίστικο και ουτοπικό, ευθυγραμμισμένοι με το υπουργείο. Στηρίζατε την λογική των κριτηρίων βάζοντας την προϋπηρεσία ως το κυρίαρχο προσόν (για να είναι κυρίαρχο άρα να υπάρχουν και άλλα). Κάνατε αυτοκριτική μετά τις κινητοποιήσεις του Γενάρη στο ΔΣ της ομοσπονδίας και είπατε πως μετανιώσατε που δεν διαπραγματευτήκατε με την κυβέρνηση τα κριτήρια μοριοδότησης των αναπληρωτών. Να διαπραγματευτούμε δηλαδή με ποια κριτήρια κάποιος από μας θα μείνουν άνεργοι!

Γι' αυτό σας αποκαλούμε όλους κυβερνητικό συνδικαλισμό, με όποιες μικρές διαφορές μπορεί όντως να έχετε μεταξύ σας. Γιατί τα βρίσκετε στην ουσία που δεν είναι άλλη από την συμφωνία σας με τις κατευθύνσεις της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για εφαρμογή παντού ελαστικών σχέσεων εργασίας και κατάργηση της μονιμότητας, για το τσάκισμα κάθε εργασιακού δικαιώματος, για προσαρμογή του ρόλου του δασκάλου στη στρατηγική του κεφαλαίου για το νέο σχολείο της αγοράς (αυτά που σας μαθαίνουν στην ETUCE), το οποίο δεν έχει στόχο την ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών αλλά τη δημι-

ουργία των αυριανών εργαζόμενων που θα είναι ακόμα πιο φτηνοί και πιο ευέλικτοι.

Απάντηση στην συμβιβασμένη στάση της ΔΟΕ δώσαμε οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί που βγήκαμε στο δρόμο και διεκδικήσαμε το δικαίωμά μας στη δουλειά, με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ να δίνουν μαχητικό και μαζικό παρόν. Την ώρα που εμείς ήμασταν όλοι μαζί στο δρόμο και διεκδικούσαμε τα δίκαια αιτήματά μας, τα κόμματά σας μέσα στη Βουλή (ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ-ΠΑΣΟΚ) στάθηκαν απέναντί μας. Κακά τα ψέματα συνάδελφοι, το μόνο Κόμμα το οποίο ήταν δίπλα μας και μέσα και έξω από τη Βουλή, είναι το ΚΚΕ και αυτό πρέπει να είναι ένα ισχυρό κριτήριο ψήφου για όλους μας μπροστά στις εκλογές της 7ης Ιουλίου.

Κάναμε μια σειρά κινητοποιήσεις και απεργίες με κύριο το αίτημα των διορισμών, το οποίο αντιμετωπίστηκε με ματ και καταστολή και κάμποσα σπασμένα κεφάλια συναδέλφων είτε έξω από το υπουργείο είτε έξω από τη Βουλή. Με αυτό το αίτημα και συνολικά για τα δικαιώματα των αναπληρωτών συμμετείχαμε στην πρωτοβουλία 150 σωματείων για άρση κάθε συνταγματικής απαγόρευσης, ώστε να μπορούν να διοριστούν όλοι οι συμβασιούχοι του δημοσίου. Αυτό δεν το κάναμε γιατί είχαμε κοινοβουλευτικές αυταπάτες, όπως μας κατηγορήσαν οι Παρεμβάσεις, αλλά για να στριμώξουμε και να ξεμπροσιτιάσουμε την κυβέρνηση που είχε και το μαχαίρι και το πεπόνι και τελικά επέλεξε τον δικό της γνωστό δρόμο. Μαζί με την ΟΓΕ διοργανώσαμε πανελλαδική καμπάνια, με συγκεντρώσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας για το δικαίωμα στη μητρότητα και τα δικαιώματα των αναπληρωτριών, κάνοντάς τα γνωστά σε όλη την κοινωνία. Η κουτσουρεμένη άδεια ανατροφής των 3,5 μηνών για τις αναπληρώτριες είναι αποτέλεσμα των αγώνων, δε χαρίστηκε και φυσικά διεκδικούμε 9μηνη με όλα τα δικαιώματα που έχουν και οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί. Δώσαμε μαζική και μαχητική απάντηση στο υπουργείο και στο τελευταίο του νομοθέτημα, που πετάει στον κάλαθο των αχρήστων το πτυχίο και την προϋπηρεσία μας, θεσπίζοντας το προσοντολόγιο και στέλνοντάς μας πελάτες στο εμπόριο μεταπτυχιακών και πιστοποιήσεων.

Τέτοιο κίνημα θέλουμε εμείς! Με δομή και οργάνωση, όπου όσοι εκλέγονται λογοδοτούν σε αυτούς που τους εκλέγουν, όπως θα λογοδοτήσουμε όλοι μας, οι εκλεγμένοι της ΑΣΕ σε αυτούς που μας έστειλαν εδώ. Δεσμευτήκαμε να υποστηρίξουμε με την παρουσία και την ψήφο μας αυτά για τα οποία μας ψήφισαν και όχι να χειροκροτάμε την αξιολόγηση, το αυτόνομο σχολείο και την αδιοριστία όπως κάνουν πολλοί από σας, που άλλα

λέτε στα σωματεία και άλλα εδώ. Μακριά από μας η λογική του μπουλουκιού και τα δήθεν αγωνιστικά πυροτεχνήματα. Θέλουμε κίνημα που χτίζεται από τα κάτω και αγκαλιάζει όλα τα λαϊκά προβλήματα, που προκύπτει και διαμορφώνεται από τον συντονισμό και το κοινό πλαίσιο πάλης όλων όσων ζουν στο πετσί τους τα βάρβαρα μέτρα κι έχουν κοινό συμφέρον να πολεμήσουν το σύστημα που τα γεννά, μια μεγάλη κοινωνική συμμαχία ενάντια στα μονοπώλια και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Ένα κίνημα που θα βάζει εμπόδια στις κυβερνήσεις και όχι πλάτη, δεν θα καλεί τα σωματεία να βγαίνουν στις πλατείες για να στηρίζουν τις διαπραγματεύσεις τους, σπέρνοντας αυταπάτες, όπως κάνανε οι Παρεμβάσεις. Τέρμα πια στις αυταπάτες όμως. Έχουμε εδώ και χρόνια καθαρό πως όποια κυβέρνηση και να προκύπτει θα μας παίρνει δέκα για να μας δώσει μισό.

Τέλος ήθελα να θυμίσω στους συναδέλφους της ΔΗΣΥ πως πριν δυο χρόνια σε αυτήν εδώ την αίθουσα, τότε που κουβεντιάζαμε ανάμεσα σε άλλα για το νόμο Φίλη και το τσεκούρεμα που φάγαμε εμείς οι ειδικότητες, διεκδικούσαμε ο καθένας να διδάσκει το αντικείμενό του. Χτες μας είπαν να είναι ένας εκπαιδευτικός που να διδάσκει όλα τα καλλιτεχνικά μαθήματα. Απαξιώνει με αυτό και τα πτυχία μας και τα αντικείμενά μας. Εγώ λέω από Σεπτέμβρη να ζητήσω σε όποιο σχολείο βρεθώ, αν βρεθώ, να κάνω λίγα μαθηματικά και λίγη γλώσσα για να συμπληρώσω ωράριο, όχι μόνο εικαστικά και θεατρική αγωγή.

Το αίτημα δεν μπορεί να είναι άλλο από μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες (εκπαίδευση, υγεία, πρόνοια, ΟΤΑ κλπ γιατί δεν υπάρχουν συμβασιούχοι α και β κατηγορίας - ακούστηκε και αυτό εδώ μέσα!). Το πανανθρώπινο δικαίωμα στη δουλειά ανήκει σε όλους ανεξαρτήτως αντικείμενου. Διεκδίκηση στην πράξη με ενίσχυση των ταξικών δυνάμεων του ΠΑΜΕ, με αλλαγή στους συσχετισμούς σε ΑΔΕΔΥ, ΔΟΕ και σωματεία, με κοινή πάλη με τους γονείς, με τους άλλους εργαζόμενους ώσπου η ανάγκη να γίνει ιστορία.

Διεκδικούμε τουλάχιστον 30.000 μόνιμους διορισμούς εδώ και τώρα. Ούτε βήμα πίσω από όσα έχουμε ανάγκη και εμείς και οι μαθητές μας.

ΒΑΝΕΣΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Συνάδελφοι καλημέρα. Δεν θα καταχραστήω πολύ το χρόνο, είναι δύσκολες οι μέρες. Είμαι αναπληρώτρια

από το Σύλλογο Αιγάλεω. Να κάνω ένα σχόλιο και να πω ότι είναι ντροπή πραγματικά συνάδελφος να βγαίνει στο βήμα και να λέει από δω οι τεμπέληδες και από δω αυτοί που παράγουν το έργο. Μας έχουν αξιολογήσει, μας έχουνε κατηγοριοποιήσει, μας έχουνε τσακίσει, συνάδελφοι.

Νομίζω πως μπορούμε να πούμε ότι η αξιολόγηση τα προηγούμενα χρόνια αποτέλεσε το κόκκινο πανί για τον κλάδο. Όχι γιατί φοβάται να αξιολογηθεί, αλλά γιατί βλέπει ότι η καθημερινότητα στο σχολείο αποδεικνύει τελικά πως ο στόχος και η πολιτική όλων των κυβερνήσεων που πάνε πλάι-πλάι στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ δεν είναι η αναβάθμιση των σχολείων, αλλά να φύγει ο βραχνάς από πάνους τους.

Επίσης, μπορούμε να πούμε πως η αξιολόγηση και στον κλάδο μας είναι σε ισχύ μέσα από την υλοποίηση των Δομών Υποστήριξης ΔΕΣ, ΠΕΚΕΣ, ΚΕΣΥ, το νομοθετικό πλαίσιο, λοιπόν, για τους δημόσιους υπαλλήλους που καθορίζει τους στόχους του κράτους, τη συμπεριφορά των δημοσίων υπαλλήλων εντός και εκτός υπηρεσίας, είναι σε ισχύ ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας και ο Νόμος 4345 για το μισθολόγιο που προβλέπει τη σύνδεση της αξιολόγησης με περικοπή μισθού και απολύσεις, ήρθε ο νέος Νόμος για το νέο σύστημα πρόσληψης, είναι, λοιπόν, μία σειρά πραγμάτων και νόμων που έχουνε μπει σε εφαρμογή.

Πάμε να δούμε, λοιπόν, πού θα εφαρμοστούνε. Θα εφαρμοστούνε σε σχολεία με μπουκωμένα από παιδιά τμήματα, σε τάξεις με 2 - 3 παιδιά που χρειάζονται ειδική εκπαιδευτική υποστήριξη, σε ένα υποβαθμισμένο ολοήμερο, σε σχολεία χωρίς υποδομές, με γονείς να βρίσκονται στα κάγκελα και να στήνουν στον τοίχο τον εκπαιδευτικό, έρχονται να εφαρμοστούνε, λοιπόν, σε σχολεία που η κρατική χρηματοδότηση είναι ελάχιστη, σε νηπιαγωγεία με ασφυκτικά γεμάτα παιδιά, και γονείς μαζί με τα παιδιά να γυροβολάνε στα νηπιαγωγεία γιατί δεν έχει δοθεί ούτε ένα ευρώ για να υλοποιηθεί αυτή η ρηματοδίδχρονη προσχολική αγωγή, θα εφαρμοστούν σε ένα σχολείο που υπάρχουν χιλιάδες αναπληρωτές σε λειτουργικά κενά, που όλοι ξέρουμε τι σημαίνει αυτό στο χρόνο που χρειάζεται για να μπει σε ένα πρόγραμμα και να πράξει επί της ουσίας έργο, μάλλον εγώ θα είμαι από τους τεμπέληδες εκπαιδευτικούς, θα εφαρμοστούν σε ένα σχολείο όπου οι ειδικότητες είναι σε 3 - 4 σχολεία, θα εφαρμοστούν σε ειδικά σχολεία που περιμένουν να ανοίξουν όταν προσληφθούν οι συμβασιούχοι, όπου ειδικά σχολεία είναι συστεγασμένα σε γενικά σχολεία, σε κοντεϊνερ, θα εφαρμοστούν σε σχολεία χω-

ρίς παιδαγωγικά υλικά και εξοπλισμό, που επιβαρύνουνε την τσέπη του εκπαιδευτικού και του γονιού.

Όλα αυτά νομίζω δεν είναι δική μου εικόνα, είναι εικόνα που βλέπουμε καθημερινά στα σχολεία και βιώνουμε. Ο τρόπος πρόσληψης, συνάδελφοι, των εκπαιδευτικών δεν είναι αξιολόγηση; Η δια βίου μάθηση, το κυνήγι των χαρτιών, δεν είναι αξιολόγηση; Τα κριτήρια θα καθορίζουν εάν είσαι καλός να δουλέψεις γιατί είσαι επιμορφωμένος. Το προσοντολόγιο έρχεται, συνάδελφοι, να συγκεράσει όλα αυτά που λέει η αξιολόγηση. Τρέξτε για χαρτιά, σεμινάρια, για να φανείτε αντάξιοι των περιστάσεων. Γίνετε ευέλικτοι και κάντε τα πάντα.

Θα πρέπει να συνεργαστούμε με σχολεία, δείτε ομάδες σχολείων στο νέο πρόγραμμα με τις εκπαιδευτικές δομές και το απαράδεκτο προσοντολόγιο της ειδικής αγωγής που μας κάνει γυρολόγους και να είμαστε ολίγον παράλληλη στήριξη, ολίγον τμήματα ένταξης, απαράδεκτο, να συνδεθούμε με την τοπική αγορά, να συνδεθούμε με τους χορηγούς. Αν δεν έχουμε μουσικό, θεατρολόγο, εικαστικό να κάνουμε και κανένα σεμινάριο να καλύψουμε αυτή τη θέση, και δεν μιλάω μόνο για τους αναπληρωτές, μιλάω και για τους μόνιμους, γιατί θα κληθείτε και εσείς.

Λέμε, συνάδελφοι, μπορεί να υπάρξει καλή ή κακή αξιολόγηση όταν όλα αυτά είναι σε ισχύ και θεωρούνται δεδομένα, γιατί όλα αυτά είναι στα πλαίσια των δημοσιονομικών ή άλλων περικοπών; Δεν είμαστε, συνάδελφοι, εδώ για να παίξουμε τον καλό λύκο, γιατί η αντικειμενική πραγματικότητα είναι εδώ και με όποιο τρόπο έρθει θα φέρει απολύσεις, υποβάθμιση, μισή και κουτσουρεμένη ζωή.

Λοιπόν, απεργία - αποχή, όπως τα έβαλαν οι συναγωνιστές μου από την ΑΣΕ και κλείνω: εργάτη, κάνε υπόθεση δική σου το μέλλον και τη μόρφωση που θα 'χει το παιδί σου.

ΜΠΙΑ ΠΙΚΕΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΥΡΓΟΥ

Συνάδελφοι,

Είμαι από το Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Εκπαιδευτικών Περιφερειών Πύργου εκλεγμένη με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ.

Πιστεύω ότι είναι σε όλους σας γνωστό ότι το τελευταίο διάστημα στην περιοχή της Ηλείας εξελίσσεται έντονη σεισμική δραστηριότητα με αποτέλεσμα σχολεία να υποστούν σοβαρές ζημιές και να κλείσουν.

Αλλά και σχολεία που δεν έχουν εμφανείς ζημιές καταπονούνται καθημερινά από τις δονήσεις που εκδηλώνονται ασταμάτητα από τον Μάιο. Γι' αυτό και ο Σύλλογός μας με επανειλημμένα αιτήματά του προς το Δήμο ζήτησε τον έλεγχο όλων των σχολικών μονάδων και η απάντηση ήταν ότι οι μηχανικοί του Δήμου δεν επαρκούν για να ελεγχθούν τα σχολεία και ότι ο Δήμος έχει ζητήσει εγγράφως τον Αύγουστο του 2017 από τον ΟΑΣΠ να διαθέσει μηχανικούς για τον έλεγχο των σχολείων του Δήμου Πύργου και ο ΟΑΣΠ... ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕ!!! Αν προσθέσουμε δε και το γεγονός ότι το 75% των σχολικών κτιρίων του Δήμου Πύργου δε διαθέτουν πολεοδομική άδεια, όπως μας ενημέρωσαν, καταλαβαίνετε το μέγεθος του προβλήματος. Στην πιο σεισμογενή περιοχή της χώρας, τη Δυτική Ελλάδα, τα σχολεία, μια σειρά χώροι μαζικής συνάθροισης και άθλησης της νεολαίας, όπως και άλλες δημόσιες υποδομές (νοσοκομεία, πολιτιστικά μνημεία κλπ.) δεν έχουν ελεγχθεί ποτέ ολοκληρωμένα παρά μόνο κατά περίπτωση και εποπτικά. Όλα τα παραπάνω δεν είναι τυχαία. Οφείλονται σε πολιτικές που εφαρμόστηκαν διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις και εφαρμόζονται και σήμερα από την κυβέρνηση. Η κατεύθυνση της ΕΕ και του κεφαλαίου για πέρασμα των έργων ασφάλειας και θωράκισης των σχολείων σε δεύτερη μοίρα, προκειμένου - στη λογική «κόστους – οφέλους» - να priμοδοτηθούν οι κερδοφόρες επενδύσεις, αποτελεί πρόκληση. Η δέσμευση χρημάτων από κωδικούς για τα σεισμόπληκτα σχολεία ώστε να εξευρεθούν δόσεις για το χρέος, η υποστελέχωση των αρμόδιων φορέων (όπως ο πρώην ΟΣΚ), οι διαδικασίες εκχώρησης σχολικών υποδομών στο υπερταμείο για εκποίηση και η γραμμή των ιδιωτικοποιήσεων μέσω Συμπράξεων Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα κάνουν την κατάσταση εκρηκτική.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε ούτε λεπτό!!!

Δεν θα επιτρέψουμε παιχνίδια με τις ζωές μαθητών – εκπαιδευτικών. Τώρα η εκπαιδευτική κοινότητα, το λαϊκό κίνημα ευρύτερα, πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Να μην γίνουν τα σχολεία παγίδες θανάτου!!!

Απαιτούμε:

Να πραγματοποιηθούν ουσιαστικοί έλεγχοι και όχι μόνο εποπτικοί, από τις αρμόδιες επιτροπές και να παρασχεθούν πιστοποιητικά καταλληλότητας για όλα τα σχολεία. Ο ουσιαστικός - ενδελεχής έλεγχος όλων των σχολικών μονάδων να γίνει άμεσα σε όλα τα επίπεδα (στατική επάρκεια – έσοδοι διαφυγής – πυρασφάλεια – επάρκεια σε προαύλια και χώρους συγκέντρωσης). Υπενθυμίζουμε ότι υπάρχουν σχολεία που έχουν

κατασκευαστεί πριν το 1985, δηλαδή σύμφωνα με παλιότερους αντισεισμικούς κανονισμούς. Για όσα τέτοια κτήρια δεν προκύψει η επάρκεια να αντικατασταθούν άμεσα με σύγχρονα αντισεισμικά κτηριακά συγκροτήματα. Στην πιο σεισμογενή περιοχή της χώρας όλα τα σχολεία πρέπει να είναι κατασκευασμένα σύμφωνα με τους τελευταίους αντισεισμικούς κανονισμούς (2003), που πρέπει να επικαιροποιηθούν, βάσει των δεδομένων των τελευταίων σεισμών (όχι πολυώροφα, επάρκεια σε προαύλια, αντοχή σε μεγαλύτερες επιταχύνσεις κλπ.).

Να ελεγχθεί και να δημοσιοποιηθεί για ποιο λόγο η πλειονότητα των σχολικών συγκροτημάτων δεν έχει ποτέ παραληφθεί. Να παρθούν μέτρα και να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για την παραλαβή και νομιμοποίησή τους.

Να συνταχθεί μπρώρο ελέγχων που θα επικαιροποιείται περιοδικά.

Τραγικά τα πράγματα για τα άψυχα κτήρια, τραγικά όμως τα πράγματα και για το έμπυχο δυναμικό των σχολείων... τους εκπαιδευτικούς και ειδικά τους αναπληρωτές συναδέλφους. Ο Σύλλογός μας μπήκε δυναμικά μπροστά και στήριξε τον αγώνα για μόνιμους δι-ορισμούς και συμμετείχαμε και στις τρεις πανελλαδικές κινητοποιήσεις οργανώνοντας όλους τους Συλλόγους της Ηλείας και της Ζακύνθου μαζί με την ΕΛΜΕ Ηλείας και είπαμε ΟΧΙ στο προσοντολόγιο των απολύσεων και απαιτήσαμε την μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων αναπληρωτών που εργάζονται τα τελευταία χρόνια στην Εκπαίδευση.

Στηρίξαμε την πρόταση της Επιτροπής Πρωτοβουλίας Συλλόγων, Σωματείων και Ομοσπονδιών του Δημοσίου για την άρση της απαγόρευσης μονιμοποίηση συμβασιούχων του άρθρου 103 του Συντάγματος και θεωρούμε απαραίτητο ότι η Ομοσπονδία μας δεν στήριξε αυτήν την πρωτοβουλία και κράτησε αρνητική στάση απέναντι στις πρωτοβουλίες δεκάδων πρωτοβάθμιων σωματείων, παρά έτρεξε μόνο στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια, δηλαδή σε αυτούς που έχουν βάλει την σφραγίδα στις ελαστικές σχέσεις εργασίας και στην αδιοριστία.

Και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι πολυδιάσ-τες και αφορούν όχι μόνο τους αναπληρωτές αλλά και τους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Καθώς χιλιάδες εκπαιδευτικοί και κυρίως ειδικοτήτων καλούνται να συμπληρώνουν το υποχρεωτικό ωράριο κάνοντας... ακροβατικά για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους μέχρι και σε πέντε διαφορετικά σχολεία. Αυτό στην πραγματικότητα σημαίνει για τον εκπαιδευτικό να διδάσκει σε δύο και

τρία σχολεία την ίδια ημέρα. Σημαίνει, ιδιαίτερα στην επαρχία, δεκάδες χιλιόμετρα καθημερινών μετακινήσεων αφού θεωρείται δεδομένο ότι έχει ο εκπαιδευτικός αυτοκίνητο για να μετακινείται, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον οικογενειακό τους προγραμματισμό και την οικονομική αλλά και ανθρώπινη αντοχή τους. Σημαίνει να αγνοεί ο εκπαιδευτικός ακόμα και τα ονόματα των μαθητών του. Σημαίνει απρόσωπη εκπαιδευτική διαδικασία και διάλυση των παιδαγωγικών αλλά και των ανθρώπινων σχέσεων μεταξύ δασκάλων και μαθητών, η ανάπτυξη των οποίων είναι απαραίτητος όρος για τη διατήρηση του αναγκαίου κοινωνικού ιστού για τη διαμόρφωση των προσωπικότητας των νέων.

Το πρόβλημα ξεκινά από τις χιλιάδες συμπτώξεις – συγχωνεύσεις σχολείων, τα πολυπληθή τμήματα, την αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τη μείωση των ωρών μαθημάτων στο πρόγραμμα του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου, την ανάθεση ωρών διδασκαλίας μαθημάτων ειδικοτήτων σε δασκάλους για συμπλήρωση ωραρίου, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την κινητικότητα – διαθεσιμότητα. Επίσης, η βασική πηγή του προβλήματος της μετακίνησης σε πολλά σχολεία των συναδέλφων ξένων γλωσσών και κυρίως της δεύτερης ξένης γλώσσας, όπως και της ανάθεσης σ' αυτούς μαθημάτων εκτός της ειδικότητάς τους, είναι η υπουργική απόφαση που δεν επιτρέπει τη δημιουργία τμημάτων δεύτερης ξένης γλώσσας που να υπερτερούν αριθμητικά από τα τμήματα γενικής παιδείας.

Όλοι γνωρίζουμε επίσης, για τις εξελίξεις πάνω στα ζητήματα των αναθέσεων. Το ζήτημα των αναθέσεων δεν είναι συντεχνιακό, όπως ίσως κάποιοι βιαστούν να πουν. Είναι βαθύτερο και ουσιαστικό και κανένας από μας στις λεγόμενες ειδικότητες, δεν πρέπει να σκεφτόμαστε το δάσκαλο ως εχθρό. Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε, αλλά πολλά να μας ενώνουν. Το ζητούμενο είναι να μην απομονωθούμε ο καθένας γύρω από τα προβλήματά του. Αντιθέτως να δούμε τη μεγάλη εικόνα, που μας θέλει όλους, μόνιμους και αναπληρωτές, δασκάλους και ειδικότητες, να βράζουμε στο ίδιο καζάνι. Αν σήμερα στο δάσκαλο ανατίθεται να κάνει Μουσική ή Εικαστικά, για παράδειγμα, αύριο θα του ανατεθεί να κάνει Αγγλικά, άμα έχει ένα Proficiency ή Πληροφορική με μια επιμόρφωση β' επιπέδου, όπως ήδη προβλέπεται για τις μικρές σχολικές μονάδες.

Σκεφτείτε τώρα εμείς, οι ειδικότητες ας πούμε, να μπορούσαμε να διδάξουμε μαθήματα των οποίων τα επισημονικά αντικείμενα δεν έχουμε διδαχθεί. Σκεφτείτε τελικά πόσο βάλλει η κατάσταση αυτή τα μορφωτικά δι-

καιώματα των παιδιών των λαϊκών οικογενειών. Γνωρίζουμε πως στην καπιταλιστική οικονομία, που τα πάντα προσεγγίζονται με βάση την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου, όπου εκπαιδευτικοί και παιδιά υπολογίζονται απλά ως αριθμοί, όπου μας θέλουν φθηνούς και ευέλικτους και κυρίως χωρίς απαιτήσεις, δε μπορεί να υπάρξει το σχολείο που δικαιούμαστε και τελικά χρειαζόμαστε. Ενάντια σ' αυτό το ταξικό σχολείο που έχουμε όμως, μπορούμε ν' απαντήσουμε μόνο ενωμένοι. Είναι πολύ συχνό φαινόμενο πια να φτιάχνονται Σύλλογοι ανά ειδικότητα. Αυτή η διαδικασία στην ουσία το μόνο που κάνει είναι να μας διασπά σε κομμάτια και να γινόμαστε ακόμα πιο ευάλωτοι μπροστά στον κοινό μας αντίπαλο, που δεν είναι άλλος από την κάθε κυβέρνηση που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και υλοποιεί μέχρι κεραίας τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Σήμερα που η επιστήμη και η τεχνολογία έχουν φτάσει σε πρωτοφανή επίπεδα και η ανθρώπινη γνώση κατακτά νέα πεδία, διεκδικούμε ένα σχολείο που να ανοίγει τους ορίζοντες των μαθητών μας και να βοηθάει στην ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητά τους. Ένα σχολείο που θα τους βοηθά να οργανώνουν τη σκέψη και τη ζωή τους, τη συλλογική δραστηριότητα τους μέσα και έξω από το σχολείο, σύμφωνα με τις ανάγκες της ηλικίας τους. Που θα καλλιεργεί, θα δίνει ώθηση στις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά τους, στην πρωτοβουλία και την εφευρετικότητά τους. Υπό αυτό το πρίσμα κάθε εκπαιδευτικός θα πρέπει να διδάσκει το επιστημονικό του αντικείμενο!

Βασική μας θέση είναι ο εκπαιδευτικός ειδικοτήτων να συμπληρώνει ωράριο σε 2 σχολεία, όχι γιατί είμαστε υπέρ της τεμπελιάς και της ρεμούλας, αλλά για να μπορεί να διαθέτει τις ώρες που περισσεύουν για ενισχυτική διδασκαλία και για ανάπτυξη μουσικών, αθλητικών και άλλων δραστηριοτήτων, που βοηθούν τόσο τη λειτουργία του σχολείου όσο και την ανύψωση του μορφωτικού επιπέδου των παιδιών. Γιατί για παράδειγμα η Φυσική Αγωγή που αντιμετωπίζεται στο σχολικό πρόγραμμα ως άλλο ένα γνωστικό αντικείμενο, είναι μια πολύ σύνθετη και σημαντική δραστηριότητα, που μπορεί ν' αναπτυχθεί και να λειτουργήσει δημιουργικά στο χώρο του σχολείου. Το πρόγραμμα του μαθήματος μπορεί και πρέπει να καλύπτει όλο το φάσμα της σωματικής και της ψυχικής υγείας για να δημιουργεί, στο μέτρο που εξαρτάται απ' αυτό, σωματικά και κοινωνικά δραστήρια και δημιουργικά άτομα, και η υποδομή του πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες μιας τέτοιας αγωγής. Η Αισθητική Αγωγή δεν πρέπει να περιορίζεται στη δι-

δασκαλία ορισμένων καλλιτεχνικών μαθημάτων αλλά να διαπερνά όλη τη λειτουργία και το περιεχόμενο του σχολείου. Με τη διδασκαλία, την παρακολούθηση αλλά και τη δημιουργία περισσότερων καλλιτεχνικών μορφών έκφρασης (θέατρο, χορός, τραγούδι, κινηματογράφος, φωτογραφία, ζωγραφική, γλυπτική κλπ.) οι μαθητές θα αναπτύσσουν αρμονικά τις ικανότητές τους, ιδιαίτερα τη φαντασία, και θα διαμορφώνουν τα ταλέντα τους.

Τελικά γίνεται ακόμα πιο φανερό ότι για να καταφέρουμε να ανατρέψουμε όλες τις αντικειμενικές ρυθμίσεις, που τσακίζουν μορφωτικές ανάγκες και εργασιακά δικαιώματα, θα πρέπει να έρθουμε σε ρήξη και σε σύγκρουση συνολικά με την αντιλαϊκή πολιτική και μ' αυτούς που την υπαγορεύουν.

Ο λαός – δημιουργός καλείται σήμερα να αποφασίσει αν θα πάρει στα δικά του χέρια την υπόθεση της εκπαίδευσης και της παιδείας του ή θα την αφήσει έρμαιο της ιδιωτικής κερδοσκοπίας. Αν θα συμβιβαστεί με την ταξική πολιτική της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης ή θα την αντιπαλέψει. Αν θ' ανοίξει το δρόμο για την αναγκαία αναδιοργάνωση της εκπαίδευσης, που είναι αναπόσπαστη από την ανάγκη μιας νέας οργάνωσης ολόκληρης της κοινωνίας, τη σοσιαλιστική κοινωνία. Ωστε όλα τα κοινωνικά αγαθά τόσο τα υλικά όσο και τα πνευματικά, που σήμερα είναι εμπόρευμα, προνόμιο και μονοπώλιο της άρχουσας τάξης, να περάσουν στον κοινωνικό έλεγχο από τους ίδιους τους δημιουργούς τους και να γίνουν κτήμα του κοινωνικού συνόλου.

Γι' αυτό σας καλούμε να συμπορευτείτε με την Αγωνιστική Σύσπειρωση και το ΠΑΜΕ. Πρέπει να αποδυναμωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο ο κυβερνητικός συνδικαλισμός. Η μόνη δύναμη η οποία μπορεί να γίνει πόλος αντίστασης των εργαζομένων, να ασκήσει πίεση και λαϊκή αντιπολίτευση, είναι τα συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Γιατί το ΠΑΜΕ δεν λέει σε όλα όχι, όπως θέλουν να λένε μερικοί. Το ΠΑΜΕ απλά δεν διεκδικεί με το χέρι απλωμένο ζητιανεύοντας και παζαρεύοντας ψίχουλα. Το ΠΑΜΕ διεκδικεί με το χέρι σε γροθιά, γιατί είναι η μόνη δύναμη που έχει γραμμή σύγκρουσης με τα μεγάλα συμφέροντα και ταυτόχρονα διεκδικεί την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Διεκδικούμε:

Μαζικούς μόνιμους διορισμούς για την ικανοποίηση όλων των σύγχρονων εκπαιδευτικών αναγκών, κανένας εκπαιδευτικός χωρίς οργανική θέση.

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Κάθε εκπαιδευτικός να διδάσκει το επιστημονικό του αντικείμενο.

Λέμε όχι στον εκπαιδευτικό πολυεπιστήμονα και πολυεργαλείο.

ΜΑΡΚΟΣ ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Αμέσως ή εμμέσως έγινε συζήτηση στη συνέλευσή μας για ένα γνωστό σχήμα στους πιο παλιούς, αυτό του ΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΦΙΚΤΟΥ, Ή ΑΛΛΩΣ ΠΩΣ: ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, Ο ΛΑΟΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ: Ίσως αυτό είχε κατά νου ο Μπάκας, μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΣΚ, τη δεκαετία του '80, όταν σε πανελλαδική απεργία της Ομοσπονδίας, βγήκε στη μοναδική τότε ΕΡΤ, να πει, ότι η μεγάλη παράταξη της ΠΑΣΚ καλεί τους συναδέλφους να μην απεργήσουν, γιατί υπονομεύεται η η κυβέρνηση της αλλαγής του Αντρέα Παπανδρέου. Επομένως μαθήματα συνδικαλιστικής ευθύνης σε ό,τι μας αφορά δεν δεχόμαστε.

Είναι γεγονός ότι χτες ήταν μια γόνιμη θεωρητικά και ιδεολογικά μέρα. Ακούσαμε για την ηθική της ευθύνης και την ηθική των πεποιθήσεων του Βέμπερ, από το συνάδελφο Πετράκη, λίγο ακόμα θα ακούγαμε και για την Προτεσταντική ηθική και το πνεύμα του καπιταλισμού του ίδιου συγγραφέα και κοινωνιολόγου, ένα ερμηνευτικό πλαίσιο ανεστραμμένης κοινωνίας στην οποία οι πνευματικές και ψυχικές ιδιότητες, η κοινωνική συνείδηση και οι εκφάνσεις της προσδιορίζουν τις υλικές συνθήκες της κοινωνίας και όχι το αντίστροφο. Αυτός βέβαια ο Βεμπεριανός κόσμος είναι παντρεμένος και με έναν ιδιότυπο βολонταρισμό, για να το πω πιο απλά, με τη λογική «έτσι είναι αν έτσι νομίζετε» και μάλιστα αυτός ο βολонταρισμός διαπερνούσε τις ομιλίες και του προέδρου και των άλλων παρατάξεων, αυτών που εμείς στο φως της πράξης ονομάζουμε κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Εμείς έχουμε άλλο ερμηνευτικό πλαίσιο, αυτό του μαρξισμού. Έλεγε λοιπόν ο Μαρξ: «Η συσσώρευση του πλούτου στον έναν πόλο σημαίνει ταυτόχρονα συσσώρευση αθλιότητας, μόχθου δουλειάς, σκλαβιάς, αμάθειας, αποκλήνωσης και ηθικού ξεπεσμού στον αντίθετο πόλο, στην πλευρά της τάξης που παράγει το κεφάλαιο». Αν για τους παρίες αυτής της ζωής η απόλυτη εξαθλίωση που βιώνουν έχει αποτέλεσμα την ενδυνάμωση των δεσμών τους και των αλυσίδων τους με τους εκμεταλλευτές τους, το συνδικαλιστικό κίνημα έχει στους καιρούς της κρίσης αντίρ-

ροπα καθήκοντα. Και πάνω σε αυτά τα καθήκοντα κρίνεται ο καθένας και η καθεμιά μας και πάνω σε αυτά τα καθήκοντα από τις αρχές του συνδικαλιστικού κινήματος δημιουργήθηκαν δύο γραμμές: η ταξική γραμμή και η γραμμή ενσωμάτωσης και συντεχνιακής λογικής, ή αλλιώς η συστημική διαχειριστική λογική. Ας δούμε κάποια παραδείγματα.

Διορισμοί εκπαιδευτικών: Πώς το προσεγγίζεις; Με τις ανάγκες, πρέπει θέλω, της τάξης ή του συστήματος και του εφικτού;

Στο πρώτο απαντάς: κάλυψη όλων των κενών με μόνιμους διορισμούς που τουλάχιστον έχουν ως βάση αυτούς που δούλεψαν, τις 30000.

Στο δεύτερο απαντάς: ό,τι πάρω, ό,τι μπορέσω, ό,τι μου δώσουν και τελικά δε φταίνει ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ που κυβερνούν, φταίνει τα συνδικάτα που δεν διαλέγονται!

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, που είναι και το θέμα αυτής της ενότητας. Μάλιστα, αναφέρονται αρκετοί στην ανατροφοδότηση, αποτίμηση, παιδαγωγική διαδικασία. Καμία αντίρρηση και στις οικογένειές μας εφαρμόζεται και στις τάξεις, και στις παρατάξεις και στα κόμματά μας, παντού στη ζωή. Αλήθεια όμως, αυτή γίνεται σε γυάλα; Μέσα σε ένα δοσμένο κοινωνικοοικονομικό και πολιτικό σχηματισμό, ποιος καθορίζει το πλαίσιο αξιολόγησης, δηλαδή τι και πώς θα αξιολογήσεις; Αλλιώς να το πούμε, ποιος καθορίζει αξίες, στόχους, αρχές, μεθοδολογία, ο σύλλογος διδασκόντων, ή η πολιτεία, βλέπε άρχουσα τάξη και το πολιτικό της προσωπικό;

Πρόκειται για κυνήγι μαγισσών; Μα διαβάστε ή δείτε τι αποτιμούν σε σχέση με το άνοιγμα στην κοινωνία του σχολείου, σε σχέση με την εξωστρέφεια και τόσα άλλα, επικίνδυνα, όπως η μαθητική διαρροή που ενοχοποιεί το σχολείο ή όπως είπε ο Χατζηδάκης της ΝΔ, πλατφόρμα γονέων για να γράφουν τις παρατηρήσεις τους και την αξιολόγησή τους, βλέπε Χίο, Σάμο, Μυτιλήνη με τις ΔΥΕΠ για τους πρόσφυγες. Και καταλαβαίνετε τι θα γράφουν, μέσα σε ένα κλίμα ρατσισμού και ξενοφοβίας.

Ως πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ στη Χίο έχω πλήρη εικόνα για το τι γίνεται με την αξιολόγηση και τι διαφορές εν τέλει λύνονται μέσα από αυτήν για αυτό και μια σειρά προσφυγές, σε χώρους όπως το νοσοκομείο, το πανεπιστήμιο Αιγαίου, το ΚΥΤ της ΒΙΑΛ κλπ που η αξιολογική αυθαιρεσία πήγε σύννεφο. Η Ευρωπαϊκή εμπειρία έχει δείξει κλείσιμο σχολείων, απολύσεις, γραφειοκρατία, χαμένες διδακτικές ώρες. Κυρίως

όμως η αξιολόγηση διεθνώς ένα πράγμα μετρά την κοινωνική και εν προκειμένω εργασιακή ενσωμάτωση. Την «άνοιξη της Ευρώπης» θα μετράμε, τους χορηγούς και τα project τους.

Αυτοί είναι δείκτες που μετράνε την προσαρμογή στην αγορά, γι' αυτό μπαίνουν οι χορηγοί στα σχολεία, γι' αυτό εκπονούνται τα προγράμματα τους με τα διάφορα Ιδρύματα Νιάρχου, Ωνάση, Τσάκου στη Χίο, CocaCola, για να ισχύσει αυτό που λέει ο Φουκώ: το σώμα, για τα του χώρου μας των δασκάλων, να είναι παραγωγικό και υποταγμένο. Αυτά λοιπόν τα φούμαρα περί αυτονομίας του σχολείου που αποτιμά το έργο του είναι προς ευκολόπιστους και πάντα προδομένους για να περάσει η αξιολόγηση και του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού.

Το πανεπιστήμιο της αγοράς είναι ένα κλασικό παράδειγμα της αυτονομίας-αυτοχρηματοδότησης και μετατροπής των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων σε ανώνυμες εταιρίες, φληναφήματα που κερδίζουν έδαφος και για την Α/μία και Β/μία εκπαίδευση. Από τη συνθήκη της Μπολόνια στρώθηκε ο δρόμος για τη διάσπαση των κύκλων σπουδών, για τα μεταπτυχιακά με διδάκτρα, για τις επί πληρωμή πιστοποιήσεις με τις πιο προσοδοφόρες αγορές να είναι η ειδική αγωγή και η διαπολιτισμική εκπαίδευση λόγω προσφυγικού.

Απορείτε για την Πάτρα και τη συνένωση του Παιδαγωγικού τμήματος με το ΤΕΙ κοινωνικών λειτουργιών, όπως θα απορείτε για τον πολυδύναμο δάσκαλο που λένε στην Κύπρο, τον δάσκαλο Πασπαρτού. Όταν κάνατε ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ την ανατροπή στη Χίο στο συνέδριο και προσθέσατε αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, ο Σήφης Μπουζάκης που ήταν εκ των εισηγητών είχε πει: την αξιολόγηση θα την αποφασίσετε εσείς ή η αγορά. Αυτή η αγορά, ο καπιταλισμός, είναι που ορίζει τι, πώς και γιατί θα αξιολογήσει. Αυτή η αγορά της διολίσθησης θα πει, ότι εφόσον μέρος της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου είναι ο εκπαιδευτικός και μάλιστα καθοριστικός – mainfactor – και αφού θα κάνουν στα τα σχολεία SWOT ανάλυση θα καταλήξουν ότι ήρθε η ώρα μας.

Και επειδή γίνεται λόγος για την κοινωνία και πώς θα μας αντιμετωπίσει, έλεγε ο Βάρναλης: «τη Σκλάβια σκέψη σου, σκέψη δετή σου την εφτιάχνουν οι δυνατόί». Η Ιστορία των δασκάλων που σημάδεψαν και την Ομοσπονδία και το εργατικό κίνημα, οι δάσκαλοι που στήθηκαν στα εκτελεστικά αποσπάσματα του φασισμού και του ταξικού κράτους στον Εμφύλιο και μετά, πάλεψαν να αλλάξουν αυτή την κοινωνία, δεν ήταν αθύρματα των καιρών και των απόψεων των νικητών.

Αυτή είναι η κόκκινη διαχωριστική γραμμή μέσα στο κίνημα, ανάμεσα στον κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό και στον ταξικό. Δεν είναι αν είσαι πρόεδρος που υπηρετεί τον κλάδο επί ΝΔ, επί ΠΑΣΟΚ ή ΣΥΡΙΖΑ και προσπαθείς να διορθώσεις – χωρίς ποτέ να το πετυχαίνεις – το νόμο Αρβανιτόπουλου, Γαβρόγλου ή δεν ξέρω τι άλλο. Αυτός είναι ενσωματωμένος στο σύστημα συνδικαλισμός, γραφειοκρατικός και αναποτελεσματικός.

Την αξιολόγηση-λαιμητόμο τη σταματήσαμε στη βάση της απειθαρχίας, της ανυπακοής και όχι βάσει των προτάσεων ενσωμάτωσης. Αυτό πρέπει να γίνει τώρα. Το σώμα πρέπει να αποφασίσει απειθαρχία, ανυπακοή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης και για τα στελέχη και για τους συλλόγους πρέπει να ξεκινήσει μια καμπάνια για το πού πάσχει το σχολείο μας, για το που πονά, για τους ανθρώπους λάστιχο, για τα κενά, για την υποχρηματοδότηση, για τους διαχρονικούς αξιολογητές μας που έχουν τσακίσει τη χώρα μας, που έχουν τσακίσει το λαό μας.

Έχουμε συγκεκριμένη πρόταση, έχει κατατεθεί και στο προεδρείο και στο σώμα, έχει ψηφιστεί σε μια σειρά συλλόγους για απεργία- αποχή από την αξιολόγηση όλων. Αν δεν το πράξετε ξεκάθαρα φτιάχνετε από κοινού ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ οδικό χάρτη για την μελλοντική κυβέρνηση. Κλείνοντας, ο συνάδελφος Πετράκης με χιούμορ ομολογουμένως, χρησιμοποίησε μια ρήση του Φλωράκη περί ανανέωσης του εισιτηρίου. Φοβάμαι δεν την κατάλαβε. Η ρήση του Φλωράκη, παρακαταθήκη σε μας, ήταν: μη γίνεται σαν τα μούτρα αυτών που ξεκίνησαν με το εισιτήριο του ΚΚΕ και γίνανε Δραγασάκηδες, Μπαλάφες, Πολάκηδες, Τσιπραίοι. Ε δεν θα γίνουμε γιατί το εισιτήριο το ανανεώνουμε και γράφει πάντα ΚΚΕ πάνω!

ΤΑΣΟΣ ΤΟΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συνάδελφοι, πριν καταθέσω ολοκληρωμένα την πρόταση της ΑΣΕ για την αξιολόγηση, δυο- τρία ζητημάτια. Η ΑΣΕ έχει καταθέσει όλο το προηγούμενο διάστημα και στη ΔΟΕ και στα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων την πρότασή της για απεργία - αποχή από την αξιολόγηση.

Αυτή τη στιγμή με βάση τα στοιχεία που έχουμε, 42 τουλάχιστον Σύλλογοι, είτε με αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων, είτε με αποφάσεις Διοικητικών Συμβουλίων έχουν υιοθετήσει αυτή την άποψη. Οι πλειοψηφίες ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ με διάφορα προσχήματα δεν

έχουν αποφασίσει ως τώρα παρά τις επανειλημμένες προτάσεις μας για κήρυξη απεργίας - αποχής. Φάνηκε και από τη χθεσινή διαδικασία, τη συζήτηση εδώ πέρα, ότι αυτές οι δυνάμεις συμφωνούν με μια καλή αξιολόγηση όπως την λένε στην εκπαίδευση, συμφωνούν με το αντιδραστικό περιεχόμενο του νομοθετικού πλαισίου για την αξιολόγηση στην εκπαίδευση και γενικότερα στο Δημόσιο.

Με βάση αυτό, και επειδή δεν μπορούμε να λέμε άλλα εδώ μέσα και άλλα στους Συλλόγους, θέτουμε ζήτημα ονομαστικής ψηφοφορίας για να μπει ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του και να μην λέμε άλλα εδώ μέσα και άλλα στους Συλλόγους μας. Στους Συλλόγους μας κατά, εδώ μέσα υπέρ.

Τρίτο ζήτημα εισαγωγικό. Ακούσαμε και χτες το επιχείρημα: μα τι θέλετε να κάνουμε; Δεν θα πρέπει να έχουμε θέση για την αξιολόγηση; Θα αφήσουμε το Υπουργείο να λέει ό,τι θέλει; Θα μας λέει ο κόσμος ότι δεν θέλετε τίποτα, ότι δεν θέλετε την αξιολόγηση; Και επειδή πιστεύουμε ότι έχουμε να κάνουμε με νοήμονες ανθρώπους εδώ μέσα να επαναλάβουμε τη θέση και την επιχειρηματολογία μας. Η αξιολόγηση είναι ένα εργαλείο αποτίμησης ενός έργου, είτε όταν μιλάμε για το εκπαιδευτικό έργο, είτε γενικότερα. Στη δική μας περίπτωση, για το εκπαιδευτικό έργο, έχει σχέση με το συγκεκριμένο αστικό ελληνικό σχολείο, του οποίου το περιεχόμενο, τον χαρακτήρα, τους στόχους και τα προγράμματα φυσικά δεν τα καθορίζουμε ούτε εμείς οι εκπαιδευτικοί, ούτε οι γονείς, ούτε ο λαός. Τα καθορίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση...

Συνεχίζω. Τους στόχους του ελληνικού σχολείου τους καθορίζουν η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ΟΟΣΑ, ο ΣΕΒ και οι κυβερνήσεις- υπάλληλοί τους. Ως εκ τούτου το να υποδείξεις ποια αξιολόγηση θα έχει αυτό το συγκεκριμένο σχολείο είναι σαν να ξεκινάς να χτίζεις ένα σπίτι από τα κεραμίδια, από τη σκεπή. Και αυτό που θα πρέπει να μας απασχολεί ως συνδικάτο εκπαιδευτικών με ταξικό αν θέλετε προσανατολισμό είναι το ερώτημα ποιο σχολείο, σε ποια κοινωνία.

Και το ερώτημα αν προσπαθούν να το κάνουν κτήμα όλες εκείνες οι κοινωνικές δυνάμεις που παράγουν αυτό τον πλούτο αλλά δεν τον καρπώνονται εντέλει. Ο κόσμος της δουλειάς, δηλαδή, που είναι η πλειοψηφία, που είναι σύμμαχό μας αλλά και η επαναστατική δύναμη αυτής της κοινωνίας.

Και περνάω στην πρόταση. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και αυτή που ετοιμάζεται να τη διαδεχθεί, είτε είναι με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ είτε με τη Νέα Δημοκρατία θα εφαρμόσει

την αξιολόγηση και στην εκπαίδευση, και απ' ό,τι φαίνεται θέλουν να ξεκινήσει το σχολικό έτος '19 - '20 με αυτήν. Έτσι έχουμε το Νόμο 4547 και την Υπουργική Απόφαση 1816 να προωθή τόσο την αξιολόγηση των στελεχών εκπαίδευσης, όσο και την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, τον προγραμματισμό, δηλαδή, και την αποτίμηση όπως το ονομάζει. Όλα αυτά η ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ μας έλεγαν ότι θέλουν να γίνουν θέση του κλάδου σήμερα εδώ πέρα. Μας το είπαν.

Πάμε στο Νόμο 4547. Προβλέπει την εξοντωτική αξιολόγηση όσων είναι ή θέλουν να γίνουν στελέχη εκπαίδευσης. Διευθυντές σχολείων, προϊστάμενοι, προϊστάμενες κλπ., καθώς και τις βάσεις για την αξιολόγηση των σχολείων που ήρθε να υλοποιήσει η Υπουργική Απόφαση, η 1816, με συγκεκριμένους θεματικούς άξονες και παραμέτρους.

Θυμίζουμε, επίσης, ότι παραμένουν σε ισχύ ο Δημοσι-οϋπαλληλικός Κώδικας και ο Κανονισμός 4345 για το μισθολόγιο, που προβλέπουν τη σύνδεση της αξιολόγησης με την περικοπή του μισθού και τις απολύσεις. Δεν χρειάζεται, δηλαδή, να έρθει ή να νομοθετήσει κάτι καινούργιο ο Κούλης γιατί όλα είναι εδώ πέρα.

Τόσο η αξιολόγηση στελεχών εκπαίδευσης όσο και η αξιολόγηση των σχολείων, και μέσω αυτών και των εκπαιδευτικών, είναι στην ουσία εξονυχιστική και εξοντωτική αξιολόγηση, που καμία σχέση δεν έχει με την ανάγκη να γίνει το σχολείο καλύτερο ώστε να καλύψει τις σύγχρονες λαϊκές και μορφωτικές ανάγκες. Όσοι δεν το παίρνουν αυτό υπόψη τους μάλλον κάτι άλλο θέλουν να κάνουν.

Για να πούμε μερικά ενδεικτικά παραδείγματα γιατί μας λένε «μιλάτε στον αέρα». Πρώτον: με βάση την Υπουργική Απόφαση που έχει τίτλο: Προγραμματισμός και αποτίμηση στο εκπαιδευτικό έργο των σχολικών μονάδων οι θεματικοί άξονες της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας θα είναι 3.

Πρώτος άξονας: Σχολείο και σχολική ζωή, όπου περιλαμβάνονται παράμετροι όπως η σχέση του σχολείου με την τοπική, όπως την ονομάζει, και την ευρύτερη κοινωνία, οι σχέσεις των μελών της σχολικής κοινότητας στο πλαίσιο των κοινών πρωτοβουλιών και δράσεων, η υλικοτεχνική υποδομή, τι εξοπλισμό θα έχει, δηλαδή, το κάθε σχολείο σε σχέση με την εξυπηρέτηση των αναγκών της σχολικής κοινότητας. Δηλαδή, το σχολείο και στην ουσία ο Σύλλογος Διδασκόντων θα αξιολογείται για τη σχέση του σχολείου με την τοπική και την ευρύτερη κοινωνία και εκεί μέσα χωράνε όλα, από τους Δήμους μέχρι τους ιδιώτες.

Δεύτερος άξονας: Η λειτουργία του σχολείου και οι εκπαιδευτικές διαδικασίες, όπου περιλαμβάνονται παράμετροι όπως ο οργανωτικός σχεδιασμός για την αποδοτικότερη διοικητική λειτουργία του σχολείου, η διδασκαλία και η μάθηση σε σχέση με τις διδακτικές μεθόδους, τα προγράμματα σπουδών και τα διαθέσιμα εκπαιδευτικά υλικά και μέσα, τα οποία να θυμίσω αυτό που έλεγα στην αρχή δεν τα φέρνουμε εμείς στο σχολείο αλλά κάποιοι άλλοι, ένα κράτος, μια πολιτεία, μια κυβέρνηση, συνεργασία μεταξύ των σχολείων και δομών υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου και τέταρτο συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών.

Δηλαδή μιλάμε για πλήρη αξιολόγηση όλης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και στο κατά πόσον αυτή υποτάσσεται στις κατευθύνσεις της αντiekπαιδευτικής πολιτικής και όπως αυτή θα επιβάλλεται κάθε φορά από τα στελέχη εκπαίδευσης. Και όταν μιλάμε για στελέχη εκπαίδευσης μιλάμε για τους διευθυντές, συντονιστές εκπαιδευτικού έργου, όλη την ιεραρχία των Δομών.

Και τρίτος άξονας είναι τα εκπαιδευτικά αποτελέσματα όπου περιλαμβάνονται παράμετροι όπως: διδακτικές και μαθησιακές μέθοδοι, η ατομική και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών, η φοίτηση και η σχολική διαρροή των μαθητών, δηλαδή οι εκπαιδευτικοί και το σχολείο θα αξιολογούνται για τις μεθόδους που ακολουθούν κατά την εκπαιδευτική διαδικασία και άκουσον τώρα, για την ατομική και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών καθώς και για τη φοίτηση και τη διαρροή.

Τι είναι αυτό; Είναι αξιολόγηση γενικώς και αορίστως του εκπαιδευτικού έργου; Πρόκειται για καραμπινάτη εξονυχιστική αξιολόγηση του κάθε σχολείου, και των εκπαιδευτικών και των μαθητών τους, για όλα τα κακά θα φταίει ο εκπαιδευτικός, για όλες τις δράσεις που δεν θα μπορεί να κάνει λόγω χρηματοδότησης και για όλα αυτά που θα ευθύνεται θα είναι ότι δεν έπιασε τελικά τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ και τελικά οι εκπαιδευτικοί με συνενόχους τους γονείς, αν εμπλακούν σε αυτή τη διαδικασία, θα φταίνει για όλα τα προβλήματα που θα έχει το σχολείο, για ότι δεν εξασφάλισε την προσδοκώμενη πρόοδο των μαθητών, ακόμα και ότι δεν απέτρεψε τη μαθητική διαρροή.

Αποδεικνύεται, συνάδελφοι, για άλλη μια φορά και μέσα από τους θεματικούς αυτούς άξονες και τις παραμέτρους που θέτει η Υπουργική Απόφαση ότι η αξιολόγηση του σχολείου μέσα από τις διαδικασίες της αυτοαξιολόγησης ή αλλιώς όπως τις ονομάζουμε προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου είναι μια διαδικασία που καμία σχέση δεν έχει με την ανα-

βάθμιση του σχολείου και δεν θα πάψουμε να το επαναλαμβάνουμε αυτό.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν θα μπορούσε να μην πάρει υπόψη της τους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος ενάντια στην αξιολόγηση και προκειμένου να εμπεδωθεί όπως λένε η κουλτούρα της αξιολόγησης που μας την επαναλαμβάνουν παντού, και όσοι πήγαν στα σεμινάρια για την αξιολόγηση των μαθητών το πρώτο που μας λέγανε ήταν αυτό: δεν πρέπει να έχουμε κουλτούρα αξιολόγησης, όπως άλλωστε αποδεικνύει και ο ΟΟΣΑ, ο οποίος ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, τελικά μετατρέπεται ολόκληρο το Σύλλογο Διδασκόντων σε αξιολογητή και αξιολογούμενο, μέσω της αξιολόγησης του διευθυντή και του υποδιευθυντή, μέσα από τη διαδικασία του προγραμματισμού αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου και των σχολικών μονάδων, που θα γίνεται όπως προαναφέραμε με τους προηγούμενους άξονες.

Να αναφέρουμε, επίσης, ότι στην Υπουργική Απόφαση προβλέπεται ότι αυτές οι εκθέσεις αποτίμησης θα κοινοποιούνται στο οικείο ΠΕΚΕΣ, στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας, άρα σε καμιά περίπτωση δεν μιλάμε για εσωτερική αξιολόγηση.

Η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου με βάση τις διατάξεις αυτών των Νόμων αποτυπώνονται αναλυτικά στις θεματικές ενότητες και παραμέτρους της Υπουργικής Απόφασης, είναι αξιολόγηση που θα αξιοποιηθεί για την προώθηση των αντiekπαιδευτικών πολιτικών, επιδιώκοντας να έχει και τη συναίνεση τη δική μας.

Και κλείνοντας, η Υπουργική Απόφαση για την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας μέσα από την οποία στην παρούσα φάση περνάει και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αποδεικνύεται ότι είναι αυταπάτη να θεωρεί κάποιος συνάδελφος ότι ο ίδιος θα αξιολογεί και δεν θα αξιολογείται. Κανείς συνάδελφος και σε κανένα επίπεδο δεν θα πρέπει να γίνεται αξιολογητής.

Τέλος, έχουν τεράστιες, μα τεράστιες, ευθύνες οι πλειοψηφίες εκείνες στη ΔΟΕ που όλο αυτό τον καιρό καλλιεργούν αυτά τα περί καλής αξιολόγησης, που τάχα προβλέπονταν με τον Νόμο 4547 στο σκέλος της λεγόμενης αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Αρκεί όπως έλεγαν να ήταν καλή και η Υπουργική Απόφαση που τελικά έδωσε πολύτιμο χρόνο στην κυβέρνηση και φτάσαμε ως εδώ.

Συνάδελφοι, σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να επιτρέψουμε σήμερα, εδώ, με όχημα τη λογική, να έχει θέσει ο κλάδος της Γενικής Συνέλευσης να στείλουμε στους συναδέλφους μας στο σφαγείο της αξιολόγησης. Όσοι

αναμασούν, όσοι παπαγαλίζουν τα περί καλής και μη τιμωρητικής αξιολόγησης ας δουν λίγο τι γίνεται στα σχολεία με την αξιολόγηση των διευθυντών που προηγήθηκε, με τους διευθυντές που επιλέγονται το Σεπτέμβριο, όπου εκεί έχει επικρατήσει ένας κανιβαλισμός σε μεγάλη πλειοψηφία σχολείων. Έχει χαλάσει το εκπαιδευτικό κλίμα, έχουν χαλάσει οι σχέσεις των συναδέλφων μεταξύ τους. Δεν μπορεί να λειτουργήσει σχολείο. Ένας τραβάει από δω και ένας τραβάει από κει.

Ας δουν λίγο τι γίνεται με τις απειλές των στελεχών, των δικών σας στελεχών, στελεχών της εκπαίδευσης που έχουν βγάλει δόντια στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, και των παραπέρα, γιατί εκεί έχουμε και κάποιους καριερίστες πολιτικούς που το '13 στην αξιολόγηση του Κυριάκου τότε που λέγαμε για παραίτηση και πολλοί λεβέντες είχαν παρουσιαστεί εδώ μέσα αλλά λιγότεροι από τα 10 δάκτυλα του χεριού είχαν παραιτηθεί, εκεί, λοιπόν, υπήρχαν και κάποιοι που λέγαν: δεν θα χαλάσω εγώ την πολιτική μου καριέρα για μια αξιολόγηση. Και πήγαν και κατέθεσαν την αξιολόγηση, συμπλήρωσαν τις φόρμες.

Έτσι, λοιπόν, συνάδελφοι, δεν μπορούμε να καλυπτόμαστε πίσω από παλικάρισμούς. Εδώ και τώρα απόφαση καμιά αξιολόγηση. Να καταργηθεί όλο το αντιδραστικό πλαίσιο, η 88^η Γενική Συνέλευση να αποφασίσει ως θέσεις του κλάδου την απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Περίσσεψε σε αυτή την αίθουσα η υποκρισία και η «αγωνιστικότητα» από εκείνους που ήταν εξαφανισμένοι στις μεγάλες κινητοποιήσεις του Γενάρη για το δικαίωμα των αναπληρωτών στη μόνιμη και σταθερή εργασία.

Οι συνάδελφοι αναπληρωτές γνωρίζουν βέβαια πολύ καλά ποιος ήταν στο πλευρό τους, ποια συνδικαλιστική δύναμη τους στήριξε και τους στηρίζει.

Γνωρίζουν πως από την ΑΣΕ διατυπώθηκε η θέση – που αγκαλιάστηκε από τους αναπληρωτές συναδέλφους μας - για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, για εδώ και τώρα 30.000 μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση που τους έχει ανάγκη. Γνωρίζουν πολύ καλά πως αυτή η θέση, η μόνη που ένωνε όλους τους συναδέλφους αναπληρωτές και δεν τους παρέδιδε βορρά στον κανιβαλισμό λαιοδότησε και πολεμήθηκε από

όλους τους άλλους που αναμάσησαν την επιχειρηματολογία του κ. Γαβρόγλου για δήθεν λεόντεια και μη ρεαλιστική θέση του ΠΑΜΕ.

Γνωρίζουν επίσης πως ήταν η ΑΣΕ που διατύπωσε τη θέση κι αγωνίζεται για την εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με τους μόνιμους συναδέλφους.

Όσοι εδώ μέσα κραδαίνουν τον μπαμπούλα του Μητσοτάκη – και δεν το κάνουν μόνο οι συνδικαλιστές της ΕΡΑ – καμώνονται πως δεν καταλαβαίνουν πως η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με την πολιτική της επέτρεψε σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ να εμφανίζονται δικαιωμένοι, ο ΣΥΡΙΖΑ διέσυρε την έννοια της αριστεράς, έσπειρε την απογοήτευση στον κόσμο κι αποδείχθηκε το καλύτερο «πλυτήριο» για τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

Λέει η κυβερνητική ΕΡΑ πως δε θα γυρίσει η χώρα πίσω. Μα τον Μητσοτάκη, συνάδελφοι της ΕΡΑ, η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ κατόρθωσε να τον φέρει καβάλα στο άλογο, γιατί περί κατορθώματος πρόκειται.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

ο λαός μας και ο κλάδος των εκπαιδευτικών δεν έχει τίποτα θετικό να προσδοκά είτε από μια κυβέρνηση της ΝΔ αυτοδύναμη ή σε συνεργασία με τα πρόθυμα κόμματα μιας χρήσης είτε από μια νέα κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού όλοι γνωρίζουν πως η ίδια αντιλαϊκή, αντιεκπαιδευτική πολιτική θα συνεχιστεί πιο έντονα.

Αντίπαλο δέος στην επόμενη κυβέρνηση, όποια κι αν είναι αυτή, μπορεί να είναι μόνο το ισχυρό, ταξικά προσανατολισμένο συνδικαλιστικό κίνημα, που δεν αποδέχεται τη λογική ότι «όσα χάσαμε τα προηγούμενα χρόνια είναι περασμένα ξεχασμένα», που αγωνίζεται ανυποχώρητα για την κάλυψη των σύγχρονων μορφωτικών και λαϊκών αναγκών.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Προϋπόθεση για να ξεκολλήσει το κάρο από τη λάσπη είναι να αποδυναμωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο ο κυβερνητικός συνδικαλισμός της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του ΣΥΡΙΖΑ στον κλάδο (ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ) που βάζει πλάτη στις κυβερνήσεις για να περνούν οι αντιλαϊκές πολιτικές και την ίδια ώρα γυρνά την πλάτη στους συναδέλφους μας αναπληρωτές και στρώνει το έδαφος για την επέλαση της αξιολόγησης, που χαρακτηρίζει το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών «λαϊκισμό και ουτοπία».

Τη λύση, όμως, δεν μπορούν να τη δώσουν ούτε οι δυνάμεις των «Παρεμβάσεων» που λειτούργησαν ως συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ και με όχημα την «ενότητα της αρι-

στεράς» πάλεψαν για «να φύγουν οι ΣαμαροΒενιζέλοι» και να έρθει – όπως έλεγαν – η «πρώτη φορά αριστερά».

Είναι αυτοί που σε κεντρικές επιλογές ταυτίστηκαν με τον ΣΥΡΙΖΑ, και γι' αυτό έχουν τεράστια πολιτική ευθύνη.

Που δε χάνουν ευκαιρία να χειροκροτήσουν και να βάλουν πλάτη στην κυβερνητική πολιτική, όπως έπραξαν με την εφαρμογή-εμπαιγμό της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής, απουσία κρατικής δαπάνης.

Είναι οι ίδιοι σήμερα που μαζί με τους συνδικαλιστές της κυβερνητικής ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ αποδέχονται ακόμα και τη στέγαση των νηπίων στα κοντέινερ, χύνοντας ταυτόχρονα τόνους λάσπη για τους κομμουνιστές δημάρχους και το ΠΑΜΕ πως δήθεν δεν θέλουν την εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής.

Άλλωστε μέχρι προχθές ακόμα έψαχναν να βρουν το πρόσχημο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Τα δικά τους στελέχη και από το βήμα του συνεδρίου λανσάρουν το αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ για τον μπαμπούλα του Μητσοτάκη που έρχεται. Μόνο κάλεσμα να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ δεν έκαναν ακόμα!

Είναι οι ίδιοι που στα σωματεία δηλώνουν αντικυβερνητικοί αλλά ταυτόχρονα στους ΟΤΑ δε διστάζουν ακόμα και να ηγούνται των δημοτικών παρατάξεων του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι τα δικά τους στελέχη που φωτογραφίζονται σε συγκεντρώσεις του κυβερνώντος κόμματος, που προλογίζουν υποψήφιους δημάρχους του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνοντας όχι μόνο την αμέριστη στήριξή τους αλλά και την ιδεολογική τους ταύτιση.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Υπάρχει ένας κόσμος, όπως και ο ομιλών, που τα προηγούμενα χρόνια βρέθηκε σε άλλους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς χώρους αλλά σήμερα κάνει το αποφασιστικό βήμα της στήριξης και συμπόρευσης τόσο σε συνδικαλιστικό επίπεδο με το ΠΑΜΕ όσο και σε πολιτικό με το ΚΚΕ.

Υπάρχει, επίσης, ένας κόσμος – κι εδώ μέσα στο συνέδριο – που μπορεί να είναι εκλεγμένος με διάφορα άλλα σχήματα αλλά έχει ανοιχτές τις κεραίες του και μας ακούει με προσοχή κι αναγνωρίζει αυτό που λένε όλο και περισσότεροι συνάδελφοι στα σχολεία και τους χώρους δουλειάς ότι «αν δεν υπήρχε το ΠΑΜΕ, φύλλο δε θα κουνιόταν».

Σε αυτόν τον κόσμο, λοιπόν, θέλω να απευθυνθώ λέγοντάς του πως τώρα είναι η ώρα της συμπόρευσης με το ταξικό κίνημα.

Τώρα είναι η ώρα να βγουν οι ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ δυνατές κι ενισχυμένες, για συνδικάτα ταξικά κι όχι κυβερνητικά, για να αλλάξει η ζωή μας, για να ανοίξει ο δρόμος της ικανοποίησης των αναγκών μας.

Γι' αυτά που μας «έκλεψαν», γι' αυτά που ζούμε και αυτά που ετοιμάζουν και κυρίως για όσα δικαιούμαστε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Καλημέρα. Από το Σύλλογο της Θεσπρωτίας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ.

Έχουν δίκιο αγαπητοί συνάδελφοι οι σύνεδροι της ΔΑΚΕ σήμερα να έρχονται μ' αυτό τον αέρα. Κάποιος όμως τους έστρωσε το κόκκινο χαλί στα σκαλιά του Μαξίμου και αυτή, είναι η πολιτική της σημερινής κυβέρνησης, η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Ποιο είναι πραγματικά σήμερα το πολιτικό διακύβευμα αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι; Το ποιος θα είναι κυβέρνηση στις 7 του Ιούλη;

Πράγματι Ν.Δ. και ΣΥΡΙΖΑ διαγωνίζονται, δίνουν καθημερινά εξετάσεις στην Ε.Ε., στο μεγάλο κεφάλαιο, στους τραπεζίτες και στους μεγαλοενοδόχους, ότι μπορεί ο καθένας από αυτούς καλύτερα να υλοποιήσει το πρόγραμμά τους.

Κατηγορεί ο ένας τον άλλον ότι αντιγράφουν λέει, τα προγράμματά τους. Λένε τη μισή αλήθεια. Η άλλη μισή είναι ότι και οι δυο, αντιγράφουν το πρόγραμμα του ΣΕΒ. Για μας το πολιτικό διακύβευμα είναι ένα: Αν στις 8 του Ιούλη, το ρεύμα της λαϊκής αντιπολίτευσης, ο ταξικός πόλος στο συνδικαλιστικό κίνημα, θα βγει ενισχυμένος, θα αμφισβητήσει την κυρίαρχη πολιτική της Ε.Ε., αν το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα θα ενισχυθεί ακόμα περισσότερο να σηκώσει το μπόι του, το ανάστημά του, ακόμα λίγο περισσότερο, ακόμα πιο πολύ σε αυτό το μέγεθος της επίθεσης που δεχόμαστε. Και είναι πραγματικά για γέλια αγαπητοί συνάδελφοι σήμερα να μιλούν κάποιοι, έρχεται ο Κούλης, έρχεται η Κούλα, έρχεται ο Αρμαγεδδών...

Τι κάνανε το προηγούμενο διάστημα όλοι μαζί; Τι έπραξαν αγαπητοί συνάδελφοι; Ποιος το ψήφισε αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και όχι μόνο, το 3ο μνημόνιο; Μαζί δε το ψηφίσατε; Μαζί δεν παλεύετε για τα ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2060; Μαζί δεν δάκρυζε αγαπητοί συνάδελφοι η Αχτσιόγλου και ο Βρούτσος για το αντεργατικό οπλοστάσιο που κατέθεσαν πρόσφατα

στη Βουλή και έλεγε ο Βρούτσος «αισθάνομαι ευγνώμονας» και δάκρυζε που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ υλοποιεί το συγκεκριμένο πρόγραμμα, τις συγκεκριμένες αποφάσεις;

Έχετε την αυταπάτη ότι η ΝΔ θα φέρει κάτι άλλο για την αξιολόγηση; Αυτό θα έρθει να υλοποιήσει. Του Βερναρδάκη, της Γεροβασίλη και ξέρουν πολύ καλά, ένα άγχος έχουν μόνο. Πήραν την απάντηση πριν από κάποια χρόνια, έμεινε η αξιολόγηση στα χαρτιά. Αυτό φοβούνται αγαπητοί συνάδελφοι.

Υπάρχει ένα βασικό σημαντικό ζήτημα, το είπαμε και χθες. Το ζήτημα των μόνιμων διορισμών. Το ζήτημα που απασχόλησε τον κλάδο. Τον κλάδο μόνο; Τους Αναπληρωτές μόνο; Εμείς λέμε όχι. Απασχόλησε όλους τους Συμβασιούχους σε όλο τον Δημόσιο Τομέα. Είναι ένα βασικό πολιτικό ζήτημα. Οι αγώνες απέναντι σε αυτό το ζήτημα συγκρούονται με τον πυρήνα της εργασιακής πολιτικής, με τον πυρήνα των ελαστικών εργασιακών σχέσεων της Ε.Ε. και της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ.

Εδώ επιστράτευσαν όλο το πολιτικό και συνδικαλιστικό τους οπλοστάσιο, όλα τους τα επιχειρήματα και σε πολιτικό και σε συνδικαλιστικό επίπεδο, για να αντιπαρατεθούν με αυτό το Κίνημα.

Ξεκίνησαν από τα ποσοστά της ανεργίας, ότι είναι αιτήματα ανέφικτα, ουτοπικά, λαϊκίστικα. Δεν μπορούν αυτοί οι 30.000 αναπληρωτές στην Εκπαίδευση να διοριστούν, δεν μπορούν οι χιλιάδες Συμβασιούχοι σε όλο τον Δημόσιο Τομέα, γιατί υποτίθεται, δεν μπορούν να γίνουν πράξη αυτά.

Έβαλαν στο τραπέζι της συζήτησης το Προσοντολόγιο. Κοιτάξε αγαπητοί συνάδελφοι, Προσοντολόγιο ως προς τι; Και εδώ οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ έχουν δίκιο. Βρέθηκαν πολύ πρόθυμοι να στηρίξουν το Προσοντολόγιο. Ήταν όπως στο στρατό. Όσο πιο παλιός, τόσο πιο καλά. Όχι αγαπητοί συνάδελφοι. Το δικαίωμα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, είναι δικαίωμα όλων, αγκαλιάζει όλους και δεν μπορεί να μπαίνει κανένα προαπαιτούμενο.

Επίσης αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είμαστε ούτε στο '14, ούτε στο '15. Νερό στο μύλο της εκάστοτε κυβερνητικής εναλλαγής, εμείς δεν ρίξαμε ποτέ. Άλλοι ήταν αυτοί που ρίξαν. Άλλοι αναζητούσανε το πρόσημο της Αριστερής κυβέρνησης, άλλοι κάποτε, το '15, ζητούσαν εδώ να διακοπεί η Γενική Συνέλευση για να στηρίξουμε την διαπραγμάτευση του Βαρουφάκη στο Σύνταγμα...

Κοιτάξε αγαπητοί συνάδελφοι, δεν ενθουσιαστήκαμε, δεν μεθύσαμε από το άρωμα του Αλέξη. Κάποιοι άλλοι πήραν στις πλάτες τους το Δημοψήφισμα του '15.

Εμείς ήμασταν εδώ, απέναντι σε αυτή τη πολιτική με τις μικρές ή μεγάλες μας δυνάμεις και επίσης, μας δίνεται η ευκαιρία να απαντήσουμε και στον υποψήφιο ευρωβουλευτή και Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ, της ΔΑΚΕ. Ήρθε με πολύ θράσος, που τους το δίνει ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός σήμερα, ξετσίπωτα, δεν στηρίζουν μόνο τις θέσεις της εργοδοσίας και του μεγάλου κεφαλαίου. Έχουν βάλει τους εργοδότες ανάμεσά τους, είναι οι καλύτεροι υπάλληλοί τους.

Του λέμε λοιπόν ότι, συστάσεις δεν χρειαζόμαστε. Συστάσεις δεν χρειαζόμαστε και το λέμε προς κάθε κατεύθυνση και σε αυτούς που αναρωτιόνταν στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ, ότι τάχα το ΠΑΜΕ ανακάλυψε νοθεία. Όχι μόνο νοθεία, και δεν την ανακαλύψαμε εμείς για να είμαστε ειλικρινείς. Την ανακάλυψαν οι ίδιοι οι εργάτες, τα ίδια τα Πρωτοβάθμια Σωματεία στον ιδιωτικό τομέα και ήταν αυτοί που ύψωσαν το ανάστημά τους και είπαν: Φτάνει! Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Δεν μπορεί σε Συνέδρια Εργαζομένων να συμμετέχουν εργοδότες, διευθυντές επιχειρήσεων, να συμμετέχει για παράδειγμα η Διευθύντρια των My Market που έλεγε ότι, κοιτάξτε να δείτε, το χαμόγελο στις πωλήτριες θα πρέπει να είναι μέχρι τα αυτιά, γιατί παίρνετε 300€ και η αύξησή σας δεν είναι ούτε 5, ούτε 10, αλλά 300%.

Εμείς λοιπόν είμαστε απέναντι σε αυτό τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, που όλα τα προηγούμενα χρόνια ήταν όχι μόνο ομοτράπεζος, αλλά έφθασε να λέει ο κ. Παναγόπουλος, ο Κιουτσούκης, ο Βασιλόπουλος και όχι μόνο και στο άκουσμα της λέξης «απεργία», όχι μόνο βγάζουν σπυριά, αλλά επιχειρηματολογούν, όπως είπε ο Πάιδας χθες, ότι είναι κάτι παρωχημένο, ότι ανήκει σε άλλες εποχές. Εμείς τους λέμε ότι, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα είναι εδώ,

θα απεργεί, θα δίνει αγώνες, θα συγκρούεται με αυτή την πολιτική.

Συγκρουστήκαμε και προχθές. Δεν λέμε λόγια του αέρα. Όταν στην ναυαρχίδα της ανάπτυξής τους που είναι ο τουρισμός, προχθές, πριν τρεις μέρες, υπήρχε απεργία. Η Ομοσπονδία στο χώρο του επισιτισμού είναι Ομοσπονδία Εργοδοτική. Τα Κλαδικά Σωματεία σε Χαλκιδική, Κέρκυρα, Αθήνα, έκαναν απεργία. Ποιοι απήργησαν; Ποιοι ήταν στην πρώτη γραμμή του αγώνα; Ποιοι απηλύθησαν με την απόλυση; Και επειδή πολλοί μας λένε ότι, κοιτάξτε να δείτε, έρχεται το 7ήμερο της εργασίας κλπ. εμείς τους λέμε ότι, με την δική τους σφραγίδα σ' αυτούς τους εργασιακούς χώρους, δεν υπάρχει 7ήμερο. Υπάρχει 6μηνο συνεχούς εργασίας και εκμετάλλευσης.

Εμείς λοιπόν θα συνεχίσουμε αγαπητοί συνάδελφοι. Θα συνεχίσουμε, για ν' ακούγεται όλο και πιο δυνατά στους χώρους δουλειάς, το σύνθημα της εργατικής τάξης που τους κάνει και τρέμουν.

«Χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά. Εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά.»

Και κάτι ακόμα λοιπόν, γιατί βλέπω, πριν κατέβω, πολλούς από τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ που διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για τους αγώνες, αγωνιζόμαστε κλπ. Γελούνε και οι πέτρες.

Έχουμε πολύ μεγάλη ιστορία, ερχόμαστε από πολύ μακριά και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα θα την πάει μέχρι τέλους. Οδηγός μας λοιπόν είναι τα λόγια ενός μεγάλου κομμουνιστή, του Νίκου Μπελογιάννη που πριν στηθεί στο απόσπασμα μια Κυριακή του '52, είπε ότι: «Αγωνιζόμαστε για να προλάβουμε την αυγή και το αύριο. Για να δημιουργήσουμε νέους χρόνους και εποχές στο μπόι των ονείρων μας, στο μπόι των ανθρώπων». Ευχαριστώ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	29. ΗΛΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	57. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ	84. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	30. ΚΑΖΑΜΙΑ ΣΟΦΙΑ	58. ΜΕΡΑΜΒΕΛΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	85. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
3. ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΜΑΡΙΟΣ	31. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	59. ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΝΑΤΑΣΣΑ	86. ΡΟΝΤΟΠΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	32. ΚΑΡΑΝΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ	60. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ	87. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
5. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	33. ΚΑΡΔΑΤΟΣ ΦΩΤΗΣ	61. ΜΟΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	88. ΣΑΚΟΥΛΟΓΕΩΡΓΑ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
6. ΑΝΔΡΟΝΙΚΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	34. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	62. ΜΟΥΣΤΑΚΑ ΜΑΡΙΑ	89. ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗ ΜΑΡΟΥΛΙΑ	35. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ΑΝΝΑ	63. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ	90. ΣΕΡΜΠΕΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
8. ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	36. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	64. ΜΠΑΤΣΕΛΑ ΟΛΓΑ	91. ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ ΜΑΡΚΟΣ
9. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	37. ΚΟΠΡΙΤΕΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	65. ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ ΝΑΝΤΙΑ	92. ΣΟΥΡΛΑ ΛΙΤΣΑ
10. ΒΕΛΕΓΡΑΚΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	38. ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	66. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	93. ΣΠΑΝΕΛΛΗ ΜΑΡΙΝΑ
11. ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	39. ΚΟΥΚΑ ΦΡΟΣΩ	67. ΝΑΣΤΑ ΜΙΡΑΝΤΑ	94. ΣΥΛΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
12. ΒΕΡΓΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	40. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	68. ΝΙΑΟΥΝΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	95. ΣΧΟΙΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
13. ΒΡΑΝΑ ΑΛΙΚΗ	41. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΝΗ ΑΡΓΥΡΩ	69. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	96. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
14. ΓΑΛΑΝΟΥ ΑΝΝΑ	42. ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ	70. ΞΙΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ	97. ΤΡΥΠΑ ΒΙΒΗ
15. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	43. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	71. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΝΝΑ	98. ΤΣΑΚΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
16. ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	44. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ	72. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΝΕΣΣΑ	99. ΤΣΙΟΥΝΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
17. ΓΚΑΤΖΙΑΝΙΔΟΥ ΜΑΡΘΑ	45. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	73. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	100. ΤΣΟΥΝΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
18. ΓΛΑΒΙΝΑ ΣΟΥΖΑΝΑ	46. ΚΩΣΤΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	74. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	101. ΦΟΥΡΑΚΗ ΣΟΦΙΑ
19. ΓΩΓΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	47. ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	102. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
20. ΔΙΑΔΙΑΤΣΗΣ ΝΙΚΟΣ	48. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ	75. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	103. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
21. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ	49. ΛΥΚΟΥΡΗ ΛΙΛΙΚΑ	76. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	104. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
22. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	50. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	77. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	105. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
23. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ	51. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	78. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ	
24. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	52. ΜΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ	79. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	
25. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	53. ΜΑΡΓΙΩΛΑ ΜΑΡΙΑ	80. ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ	
26. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΦΕΝΙΑ	54. ΜΑΡΕΤΣΗ ΙΟΥΛΙΑ	81. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ	
27. ΖΕΡΒΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	55. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	82. ΠΕΤΡΟΥ ΛΙΛΑ	
28. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	56. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	83. ΠΙΚΕΑ ΜΠΙΑ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΓΚΟΓΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
2. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
3. ΚΑΛΤΕΚΗ ΕΦΗ
4. ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ
5. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	29. ΖΕΡΒΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	57. ΜΑΡΕΤΣΗ ΙΟΥΛΙΑ	84. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	30. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	58. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	85. ΠΕΤΡΟΥ ΛΙΛΑ
3. ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΜΑΡΙΟΣ	31. ΗΛΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	59. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	86. ΠΙΚΕΑ ΜΠΙΑ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	32. ΚΑΖΑΜΙΑ ΣΟΦΙΑ	60. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ	87. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
5. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	33. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	61. ΜΕΡΑΜΒΕΛΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	88. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
6. ΑΝΔΡΟΝΙΚΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	34. ΚΑΛΤΕΚΗ ΕΦΗ	62. ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΝΑΤΑΣΣΑ	89. ΡΟΝΤΟΠΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
7. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗ ΜΑΡΟΥΛΙΑ	35. ΚΑΡΑΝΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ	63. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ	90. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
8. ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	36. ΚΑΡΔΑΤΟΣ ΦΩΤΗΣ	64. ΜΟΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	91. ΣΑΚΟΥΛΟΓΕΩΡΓΑ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
9. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	37. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	65. ΜΟΥΣΤΑΚΑ ΜΑΡΙΑ	92. ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
10. ΒΕΛΕΓΡΑΚΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	38. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ΑΝΝΑ	66. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ	93. ΣΕΡΜΠΕΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
11. ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	39. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	67. ΜΠΑΤΣΕΛΑ ΟΛΓΑ	94. ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ ΜΑΡΚΟΣ
12. ΒΕΡΓΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	40. ΚΟΠΡΙΤΕΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	68. ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ ΝΑΝΤΙΑ	95. ΣΟΥΡΛΑ ΛΙΤΣΑ
13. ΒΡΑΝΑ ΑΛΙΚΗ	41. ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	69. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	96. ΣΠΑΝΕΛΛΗ ΜΑΡΙΝΑ
14. ΓΑΛΑΝΟΥ ΑΝΝΑ	42. ΚΟΥΚΑ ΦΡΟΣΩ	70. ΝΑΣΤΑ ΜΙΡΑΝΤΑ	97. ΣΥΛΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
15. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	43. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	71. ΝΙΑΟΥΝΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	98. ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ
16. ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	44. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΝΗ ΑΡΓΥΡΩ	72. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	99. ΣΧΟΙΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
17. ΓΚΑΤΖΙΑΝΙΔΟΥ ΜΑΡΘΑ	45. ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ	73. ΞΙΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ	100. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
18. ΓΚΟΓΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	46. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	74. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΝΝΑ	101. ΤΡΥΠΑ ΒΙΒΗ
19. ΓΛΑΒΙΝΑ ΣΟΥΖΑΝΑ	47. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ	75. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΝΕΣΣΑ	102. ΤΣΑΚΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
20. ΓΩΓΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	48. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	76. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	103. ΤΣΙΟΥΝΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
21. ΔΙΑΔΙΑΤΣΗΣ ΝΙΚΟΣ	49. ΚΩΣΤΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	77. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	104. ΤΣΟΥΝΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
22. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ	50. ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	105. ΦΟΥΡΑΚΗ ΣΟΦΙΑ
23. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	51. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ	78. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	106. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
24. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ	52. ΛΥΚΟΥΡΗ ΛΙΛΙΚΑ	79. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	107. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
25. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	53. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	80. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	108. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
26. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	54. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	81. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ	109. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
27. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΦΕΝΙΑ	55. ΜΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ	82. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	110. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
28. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	56. ΜΑΡΓΙΩΛΑ ΜΑΡΙΑ	83. ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ	

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ**

Από την Αυτόνομη Παρέμβαση Εκπαιδευτικών Ξάνθης μέσα από τις δυνάμεις της ΕΡΑ. Συναδέλφισσες-φοι, Κατανοούμε τον αγώνα των συναδέλφων Αναπληρωτών. Έχουμε υπάρξει όλοι Αναπληρωτές. Έχουμε υπάρξει έξω από την Εκπαίδευση, παρακαλώ όμως να ακουστεί και η φωνή των Αντιπροσώπων στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η φετινή Γενική Συνέλευση διεξάγεται μέσα στο μεσοδιάστημα δύο εκλογικών αναμετρήσεων και δέκα μέρες πριν την ανάδειξη της νέας κυβέρνησης της χώρας, όπου θα αναδειχθεί και το νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας. Σε αυτή τη συγκυρία, λοιπόν, αναδεικνύονται με ιδιαίτερη ευκρίνεια τα βασικά επίδικα τα οποία θα απασχολήσουν τον κλάδο μας και τον έχουν ήδη απασχολήσει κατά το πρόσφατο παρελθόν. Για μένα και για την παράταξή μας (ΕΡΑ) είναι τα εξής δύο:

1. Η διασφάλισης της ύπαρξης του Δημόσιου Σχολείου και
2. Η διασφάλιση της ιδιότητάς μας ως δημοσίων υπαλλήλων, ως επαγγελματιών εκπαιδευτικών.

Ήθελα να πω ότι το δημόσιο σχολείο απειλείται η ύπαρξή του και αυτό το έχουμε ζήσει στο πρόσφατο παρελθόν, όταν επιβλήθηκε η τιμωρητική αξιολόγηση που κατηγοριοποιούσε σχολεία, Εκπαιδευτικούς και έστειλε το 15% αυτών στην ανεργία, όταν υποχρηματοδοτήθηκε η Δημόσια Εκπαίδευση, όταν μειώθηκαν δραστικά οι δαπάνες για την Δημόσια Παιδεία, όταν αποφιλωθήκε από Εκπαιδευτικούς και από μόνιμους διορισμούς.

Όταν οι Αναπληρωτές έρχονται στα σχολεία τον Νοέμβρη και τον Δεκέμβρη και ήταν πολύ λιγότεροι από τις ανάγκες τις πραγματικές και όταν οι κτιριακές υποδομές το 2012 πέρασαν στους Δήμους.

Αυτή λοιπόν η πραγματικότητα μας ξαναχτυπάει την πόρτα. Ο αρχηγός της ΝΔ στην περσινή ΔΕΘ ανήγγειλε το νέο αυτόνομο σχολείο, όπου μιλούσε και ξεδιπλωνε το όνειρό του, μιλούσε για σχολεία με πολύ μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση και διαχείριση πόρων, στην επιλογή διδακτικού προσωπικού, στη κατάργηση του προγράμματος σπουδών και όπως είπε με αυταρέσκεια, «να ξεφύγουμε επιτέλους από την τυραννία του ωρολογίου προγράμματος με αξιολόγηση παντού».

Το δεύτερο βασικό επίδικο είναι η ιδιότητά μας ως Δημοσίων Υπαλλήλων. Το καλοκαίρι του 2013 τμήματα ολόκληρα της Τεχνικής Εκπαίδευσης, εκχωρήθηκαν στα ιδιωτικά ΙΕΚ και 2.300 συνάδελφοί μας βρέθηκαν εν μία νυκτί άνεργοι να αναπολούν τις προηγούμενες σταθερές της επαγγελματικής και της προσωπικής τους ζωής. Ήμουν το καλοκαίρι του 2013 στη κεντρική πλατεία της Ξάνθης, όπου Εκπαιδευτικός 53χρονη ήταν με μάτια απλανή, δεν ήξερε τι της είχε συμβεί, καθώς το προηγούμενο βράδυ είχε βρεθεί σε διαθεσιμότητα.

Τα δύο προηγούμενα εντάσσονται στη πολιτική των μνημονίων, το οποίο είναι ένα εργαλείο για την άσκηση νεοφιλελεύθερων πολιτικών που στοχεύανε αφενός μεν, να αφαιρέσουν δύναμη και δικαιώματα από τους εργαζομένους και να τα μεταφέρουν στο κεφάλαιο και αφετέρου, να πλήξουν τα δημόσια αγαθά, Υγεία, Παιδεία, Κοινωνική Ασφάλιση και να τα μεταφέρουν στον ιδιωτικό τομέα, έτσι ώστε, από δικαίωμα το οποίο μπο-

ρούν να απολαμβάνουν όλοι οι άνθρωποι να γίνει εμπόρευμα γι' αυτούς που μπορούν να το πληρώσουν.

Το ασφαλιστικό Πινοσέτ το οποίο διαφημίζεται, η εκχώρηση κλάδου της Δημόσιας Υγείας με εξοπλισμό και εργαζομένους οι οποίοι θα είναι στα χέρια των ιδιωτών, νομίζω ότι προδιαγράφουν πολύ γλαφυρά και με ευκρίνεια το τοπίο το οποίο θέλουν να διαμορφώσουν.

Μέσα σε όλο αυτό υπάρχει ένα κλίμα απαξίωσης των δημόσιων αγαθών, το σχολείο, το νοσοκομείο, η κοινωνική ασφάλιση θεωρούνται ότι δεν είναι καλά, οι δημόσιοι υπάλληλοι ότι είναι τεμπέληδες και ότι δεν είναι καλά καταρτισμένοι. Η δυσφήμισή τους είναι πάρα πολύ εύκολη γιατί έχουν στο μέρος τους τα καρτέλ της ενημέρωσης, τα οποία πολύ ωραία, πολύ σιγά, αρχίζουν και διαμορφώνουν το έδαφος για την απαξίωση των δημοσίων αγαθών και των δημόσιων λειτουργιών.

Εδώ θέλω να πω ότι, σε αυτό το ιδιαίτερα σκληρό τοπίο το οποίο προλείνεται θεωρώ ότι η Ομοσπονδία μας δεν προετοιμάστηκε και δεν έκανε ιδιαίτερα φανερούς τους κινδύνους από τους οποίους απειλούμαστε. Ενώ αποσιωπούσαν ότι καλό πήγαινε να γίνει, αντιθέτως υπήρχε μία διασπορά φοβερή κινδύνων, μία κινδυνολογία, ένας μηδενισμός, ακούγαμε για Νηπιαγωγεία που κλείνανε, για Εκπαιδευτικούς που δεν θα προσλαμβάνονταν ποτέ και από την άλλη, αν επιχειρούσε κάποιος να πει κάτι καλό ήταν λέει Εκπρόσωπος ενός καινούργιου συνδικαλισμού, κυβερνητικού που με πολύ μεγάλη ευκολία του φορούσαν την ταμπέλα όλοι αυτοί που είναι οι εκπρόσωποι ενός "καθαρού" συνδικαλισμού.

Δεν μπορούμε να πούμε δηλαδή ότι το Σεπτέμβριο της φετινής σχολικής χρονιάς ότι πριν από το πρώτο κουδούνι ήταν φέτος 19.480 αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στα σχολεία. Ότι 8.500 εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης συνοδεύουν 8.500 παιδιά με αναπηρία και δυσκολίες. Δεν μπορούμε να το πούμε, γιατί λέει θα είμαστε κυβερνητικοί συνδικαλιστές. Δεν μπορούν να πουν ότι καταργήθηκε το ΠΔ 152, δεν μπορούμε να πούμε ότι μειώθηκαν οι μαθητές 22 ανά τμήμα, ότι καταργήθηκε η αυτοδίκαιη αργία από την άλλη.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ξέρουμε ότι είμαστε σε καλύτερο επίπεδο διεκδίκησης. Όταν έχει θεσμοθετηθεί το δίχρονο Νηπιαγωγείο, μπορούμε ευκολότερα να το κάνουμε πράξη, όταν έχουν εγγραφεί κονδύλια για 4.500 μόνιμες προσλήψεις στον προϋπολογισμό του 2019 ξέρουμε ότι μπορεί να γίνει πράξη και αυτό θα παλέψουμε.

Και ένα τελευταίο για την αξιολόγηση γιατί πάρα πολλά μα τα έχουν πει όλοι. Για την αξιολόγηση που πάρα πολλοί συμψηφισμοί έχουν γίνει εδώ...

Οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΕΡΑ), διαχρονικά και ιστορικά, είμαστε υπέρ της αποτίμησης και ανατροφοδότησης του εκπαιδευτικού έργου που γίνεται αποκλειστικά από το Σύλλογο Διδασκόντων εντός της Σχολικής Μονάδας. Χαιρετίζουμε την κατάργηση του 152 και θέλουμε να πούμε το εξής και αν θέλετε ακούστε το γιατί είναι εμπειρία μας η οποία είναι κατατεθειμένη με αίμα.

Το 2014 όταν υπήρχε η αξιολόγηση των στελεχών και η προσωπική αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών, οι μόνοι που δεν πήγαν να κάνουν αξιολόγηση στο Νομό Ξάνθης, οι μόνοι Διευθυντές-τριες όταν είχε πέσει το Κίνημα, όταν δεν κουνιόταν φύλλο, οι μόνοι λοιπόν που πήγαν κόντρα στο μέλλον τους το επαγγελματικό, ήταν οι 3 Διευθυντές που είχαμε από την Αυτόνομη Παρέμβαση και από τους Εκπαιδευτικούς Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Και αυτό θα κάνουμε και τώρα εάν επιχειρηθεί η αξιολόγηση των στελεχών, γιατί είναι προσωπική αξιολόγηση.

Κάνουμε ταμείο συνάδελφοι, βλέπουμε τι κατακτήθηκε, τι έχουμε κερδίσει και τι μένει ακόμα να κατακτήσουμε. Οι νίκες μας είναι το σκαλοπάτι για να κερδίσουμε αυτά που δεν έχουμε κερδίσει. Ευχαριστώ.

ΜΗΝΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας με προσοχή τους συναδέλφους Εκπροσώπους από τις διάφορες παρατάξεις και κυρίως από τις παρατάξεις που έχουν αριστερό προσανατολισμό, να προαλείφουν την νίκη της δεξιάς στις επερχόμενες εκλογές της 7ης Ιουλίου, αντί ν' ακούσω προσκλητήρια για τις δυνάμεις που εκπροσωπούν να ξεπεράσουν την ηττοπάθεια και να κάνουν ένα άλμα προς τον ελληνικό λαό και να διεκδικήσουν την ψήφο τους, έχω να πω το εξής: Ότι στις 7 Ιούλη ο κυρίαρχος ελληνικός λαός, αυτός θα προσδιορίσει τις εξελίξεις και αν δώσει δεξιά στροφή στη χώρα, το καθήκον των Συνδικάτων είναι ακόμα πιο αυξημένο και εκεί πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας.

Παρόλα αυτά, σ' αυτή τη κρίσιμη διετία έχω να παρατηρήσω, ως προς την προσέγγιση, την στάση, τις προτάσεις, τις συνθέσεις και τις συγκρούσεις στο 11μελές Δ.Σ. της ΔΟΕ, να τονίσω τρία βασικά ζητήματα που κατάφερε σύσσωμο το Δ.Σ. της ΔΟΕ να διευκολύνει το Υπουργείο Παιδείας και την ελληνική κυβέρνηση.

1. Να στηρίξουν και στήριξε με πολύ σημαντικές πρωτοβουλίες σε όλη την χώρα το Δ.Σ. της ΔΟΕ την δίχρονη Προσχολική Αγωγή. Κα εδώ πρέπει να απαντήσουμε

σήμερα, με αφορμή την κριτική πεπραγμένων, στην Αττική πώς κατόρθωσε ο λαός της Αττικής να βγάλει ένα Περιφερειάρχη ο οποίος στράφηκε ακριβώς και στρέφεται και θα συνεχίσει να στρέφεται ενάντια στη δίχρονη υποχρεωτική δημόσια προσχολική εκπαίδευση;

Κρατήστε το αυτό και οφείλουμε οι Αντιπρόσωποι να συγχαίρουμε όλο το Δ.Σ. της ΔΟΕ για την στάση του και κυρίως, για τον ωραίο αγώνα που έκανε με Εκπροσώπους της Πανεπιστημιακής Κοινότητας σε όλες τις πόλεις της χώρας για να στηρίξει αυτό τον αγώνα και να επηρεάσει την ελληνική κυβέρνηση, ακόμα προς θετικότερες αποφάσεις ως προς το πολιτικονομοθετικό της έργο. 2.Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τονίσουμε ότι, ως προς το ζήτημα των διορισμών, υπάρχει ένα τεράστιο κενό σε ό,τι αφορά την διαχείριση από την πλευρά του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας. Ποιο είναι αυτό: Δεν πίεσε έναν ολόκληρο χρόνο, για να προσδιοριστούν και να αξιοποιηθούν όλες εκείνες οι ενέργειες. Έπρεπε να δώσουν μάχη ως προς την απαίτηση, κυρίως στη Προσχολική και στη Δημοτική Εκπαίδευση, για να μπορέσουν να δημιουργηθούν οργανικές θέσεις, όχι μόνο 4.500 στην Ειδική Αγωγή, όχι συν 10.500 στη Γενική Αγωγή, αλλά πολύ περισσότεροι χιλιάδες Εκπαιδευτικοί να έχουν την ευκαιρία, με πρόταση του Συνδικάτου, για να διοριστούν και να καλυφθούν οι θέσεις.

Συνάδελφοι, επειδή ακριβώς και το γνωρίζουν όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις σε αυτό το κομμάτι το Συνδικάτο δεν μπόρεσε να δώσει ολοκληρωμένη πρόταση στο Υπουργείο Παιδείας ως προς την ίδρυση οργανικών θέσεων για να καλυφθούν περισσότερες χιλιάδες Εκπαιδευτικοί.

Συνάδελφοι, σήμερα έχουμε 23 Ιουνίου και στην Κωνσταντινούπολη γίνονται για 2η φορά με απόφαση του δικτάτορα με δημοκρατικό μανδύα Ερντογάν, γίνονται εκλογές και με στόχο να αρπάξει την εξουσία από την πολυπολιτισμική κοινωνία της Κωνσταντινούπολης, για να κυριαρχήσει σε όλα τα επίπεδα με φασιστικό τρόπο στη τούρκικη κοινωνία.

Προσέξτε συνάδελφοι, είναι το κομμάτι που συνδέω με την Κωνσταντινούπολη ότι η ΔΟΕ και εδώ πάλι με ομόφωνη σύγκληση, είναι αυτή που στήριξε την εκπαίδευση των μεταναστών και πέταξε έξω από το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα τις διάφορες ΜΚΟ και έκανε την εκπαίδευση των μεταναστών αναπόσπαστο κομμάτι της Δημόσιας Εκπαίδευσης και αυτό είναι που τιμά το Συνδικάτο και πήγε στη Θράκη και έκανε Συνέδριο για να στηρίξει ακριβώς αυτό το κομμάτι της διαφορετικότητας και της πολυπολιτισμικής Εκπαίδευσης.

Τέλος, να γνωρίζουμε συνάδελφοι ότι, ο αγώνας στο σύγχρονο δημοκρατικό ελληνικό σχολείο και λόγω της κρίσης της κοινωνικής, της οικονομικής και της πολιτικής, θα είναι διαρκής και όχι μόνο στο χώρο της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, όχι στο χώρο των μεταναστών, όχι στα παιδιά που έχουν δυσκολίες, που έχουν οι προηγούμενες πολυπληθυσμικές κοινότητες.

Πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας αυτός και μπορούμε να πούμε ότι, το Δ.Σ. της ΔΟΕ, πέρα από τις αντιθέσεις και τις διαφωνίες, δούλεψε προς αυτή τη κατεύθυνση και γι' αυτό θα στηρίξουμε την έγκριση των Διοικητικών Πεπραγμένων του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Γι' αυτό συνάδελφοι, δεν είναι μόνο εδώ μέσα ο αγώνας που γίνεται. Είναι πώς θα πείσουμε την ελληνική κοινωνία, πώς θα ανταποκριθεί το εκλογικό σώμα στα αιτήματά μας και να συμπορευθεί μαζί μας.

Γι' αυτό συνάδελφοι, σε αυτό τον αγώνα έχουν θέση όλοι. Ως προς το Συνέδριο, μια παρατήρηση που έγινε στα Ιωάννινα σε σχέση με το ζήτημα της αντιμετώπισης του αποκλεισμού του μαθητικού πληθυσμού. Εκεί το Συνέδριο είχε και την σημαντικότητά του, αλλά και την αρνητικότητά του. Ας πούμε πρώτα το κομμάτι της αρνητικότητας, ότι ένα Συνέδριο, για να έχει την ύψιστη σημασία ως προς το αποτέλεσμα του, πρέπει να έχει ανοιχτή πρόσκληση των Συνέδρων, για να μπορούν να συμμετέχουν περισσότεροι και να αναδείξουν περισσότερα ζητήματα, αλλά και να δώσουν προτάσεις τις οποίες μπορεί να αξιοποιήσει το Συνδικάτο.

Ως προς τη σημαντικότητά του και το τονίζω αυτό, ήταν το γεγονός ότι, στο Συνέδριο καταδείχτηκε ότι καμία πολιτική δύναμη πλέον δεν στρέφεται ενάντια στους θεσμούς της Ένταξης, της Ενσωμάτωσης και της Συνεκπαίδευσης, όπως είναι τα Τμήματα Ένταξης, όπως είναι η συνύπαρξη του Ειδικού και του Γενικού Σχολείου ως προς την συνεκπαίδευση και απ' ότι διαφάνηκε από τους προσκεκλημένους εισηγητές που είχε το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, κανένας δεν αρνήθηκε και δεν στάθηκε ενάντια σε αυτούς τους σημαντικούς θεσμούς της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, όπως υπήρχαν προηγουμένως διάφοροι εκπρόσωποι και των ελληνικών πανεπιστημίων, αλλά και πολιτικών κομμάτων.

Σας ευχαριστώ και καλή συνέχεια στις εργασίες σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΜΗΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαι εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΕΡΑ στο Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικής Περι-

φέρειας Κύμης, στον οποίον Σύλλογο είμαι και Πρόεδρος. Σε ένα Νομό όπου ο διευθυντής εκπαίδευσης έχει μετατρέψει τη Διεύθυνση σε φάμπρικα ΕΔΕ. Εδώ εκπροσωπώ τους συναδέλφους μου που θέλουν να ακουστεί η φωνή τους και να ενωθεί με τη φωνή όλων όσων εδώ μέσα βλέπουμε την αναγκαιότητα να παλεύουμε καθημερινά για την υπεράσπιση της δημόσιας, δωρεάν, ενιαίας, 14χρονης, υποχρεωτικής εκπαίδευσης για όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά. Για τα μορφωτικά τους δικαιώματα, καθώς επίσης και για τα εργασιακά δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών. Δεν είμαστε επαγγελματίες συνδικαλιστές, πάντα όμως είμαστε μες στους αγώνες, μες στα σχολεία, δίπλα στον κάθε συνάδελφο. Πάντα μες στο κίνημα.

Στο Σύλλογό μας, έναν δύσκολο γεωγραφικά Σύλλογο, με πολλά διάσπαρτα ολιγοθέσια σχολεία, που όμως απαρτίζεται από προοδευτικές και ριζοσπαστικές δυνάμεις έχουμε αντιμετωπίσει κατά καιρούς, ειδικά τα τελευταία χρόνια, το σοβαρό πρόβλημα των λειτουργικών υποβιβασμών σχολικών μονάδων και κατά συνέπεια των λειτουργικών υπεραριθμιών, λόγω δραματικής μείωσης του μαθητικού δυναμικού. Κάθε χρόνο μειώνεται όλο και περισσότερο.

Ένα θετικό, λοιπόν, μέτρο που έχουμε κερδίσει μέσα απ' τους αγώνες μας ως κλάδος και ως κίνημα στην κατεύθυνση αυτή ήταν η μείωση του μέγιστου αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, τουλάχιστον στην πρώτη, στους 22 από 27. Ήταν 27, έγιναν 22. Ισχύει πλέον με το νέο σχολικό έτος. Και εμείς λέμε καλό είναι αυτό, όμως θα παλέψουμε για να γίνουν 20, γιατί το αίτημα του κλάδου είναι 20 μέγιστος αριθμός μαθητών στο δημοτικό και 15 στα νηπιαγωγεία. Άρα το βάζουμε στο διεκδικητικό πλαίσιο.

Ακόμη φέτος αντιμετωπίσαμε σε αρκετές σχολικές μονάδες το σοβαρό πρόβλημα των κενών, που δεν καλύφθηκαν, ειδικά σε ειδικότητες, παρά το γεγονός ότι περίπου 20.000 αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ήταν στην

ώρα τους από την 1η Σεπτέμβρη στα σχολεία. Ο περιφερειακός μας διευθυντής, το γνωρίζουν και άλλοι συνάδελφοι από δω απ' την Εύβοια την τιμώρησε την Εύβοια, φιλτράροντας τα κενά.

Ένα άλλο μείζον θέμα ήταν η αδικία σε βάρος, αυτό αφορά πάρα πολύ όλους μας και κυρίως τους αναπληρωτές. Είχαμε συναδέλφισσα αναπληρώτρια στο Σύλλογό μας η οποία κατά την άποψη του διευθυντή βαρόνου του σχολείου της και του άλλου διευθυντή βαρόνου εκπαίδευσης Εύβοιας ήταν προφορικά έγκυος. Έπαθε 3 αποκολλήσεις στο χώρο του σχολείου, κόντεψε να πεθάνει η συνάδελφος μες στο σχολείο και ακόμη δεν έχουμε μάθει πώς η ιατρική γνωμάτευση που συνιστά ιατρικό απόρρητο πέρασε από τα χέρια του διευθυντή του σχολείου σε πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων, στο διευθυντή εκπαίδευσης και στον βουλευτή, στον πρώην βουλευτή και Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλο, ο οποίος αρθρογραφούσε σε όλα τα sites, τοπικά και μη, εναντίον της συναδέλφισσας, προσπαθώντας να χτυπήσει έτσι τα εργασιακά δικαιώματα όλων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και γενικότερα όλων μας, των εκπαιδευτικών.

Όμως εμείς ως Σύλλογος δεν το αφήσαμε να περάσει. Ξεσηκωθήκαμε όλοι μαζί εναντίον της αυταρχικής συμπεριφοράς της διοίκησης και παλεύουμε για την εξίσωση των δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών και για μόνιμους διορισμούς. Οι 15.000 μόνιμοι διορισμοί να γίνουν πράξη. Ήδη αυξήθηκε η άδεια ανατροφής για τις αναπληρώτριες μέσα απ' τους αγώνες μας κατά τρειςήμισι μήνες και από τον Μάρτιο έχει εκδοθεί το ΦΕΚ για τους τεσσσερήμισι χιλιάδες μόνιμους διορισμούς στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση. Πρέπει να παλέψουμε ακόμη και αν αλλάξει η κυβέρνηση να γίνουν.

Επίσης και οι άλλοι 10.500 διορισμοί στην Γενική Εκπαίδευση που έχουν δρομολογηθεί από αυτή την κυβέρνηση πρέπει να παλέψουμε να γίνουν, να μην μεί-

νουν στα χαρτιά. Ήμασταν ως Σύλλογος και ως παράταξη και εμείς στα συλλαλητήρια το Γενάρη και θεωρούμε παράλογο να είναι κριτήριο διορισμού ένα μεταπτυχιακό, ένα διδακτορικό. Γι' αυτό είμαστε υπέρ της άποψης ότι θα πρέπει να αποτελεί κριτήριο διορισμού η προϋπηρεσία στο σύνολό της και το βασικό πτυχίο.

Στο Σύλλογό μας, επίσης, αποτρέψαμε πέρυσι, μπορεί να σας το είχα πει από το ίδιο βήμα πέρυσι, την αιφνίδια επίσκεψη του ΟΟΣΑ, κλιμακίου του ΟΟΣΑ σε σχολείο του συλλόγου μας, που προσπαθούσε να μας πείσει ότι απαιτείται, ότι είναι καλό πράγμα η αυτονομία σχολικής μονάδας, ο διευθυντής μάνατζερ, ότι τα ολιγοθέσια σχολεία λέει δεν παρέχουν ποιοτική εκπαίδευση στα παιδιά μας, άρα δεν χρειάζεται να υπάρχουν, ως κλείσουν. Και κοστίζουν και πολύ.

Ένα άλλο θετικό μέτρο που παλέψαμε όλοι μαζί και το κερδίσαμε ήταν η θεσμοθέτηση, το έχετε πει οι περισσότεροι, της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής αγωγής. Πάγιο αίτημα του κλάδου μας και της κοινωνίας, για το οποίο όμως παλέψαμε πάρα πολύ ο Σύλλογος. Πιέσαμε και το Δήμο Κύμης - Αλιβερίου και το Δήμο Σκύρου και έτσι καταφέραμε να είμαστε στους πρώτους 184 Δήμους όπου εφαρμόστηκε.

Ξέρετε δεν ήταν πάρα πολύ εύκολο, γιατί και στους δικούς μας δυο Δήμους που έχουμε μέλη στο Σύλλογό μας, υπήρχαν πολλοί πατουλοσκεπτόμενοι δήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι.

Θα πρέπει να πούμε ότι συμφωνούμε να γίνει το ψήφισμα για να διασφαλίσουμε και να υπερασπιστούμε αυτή την κατάκτηση, γιατί όπως ακούσατε από τον συνάδελφο Πολυχρονιάδη σχεδιάζουν αναστολή οι Πατούληδες αυτού του θετικού μέτρου. Να είμαστε ενωμένοι σ' αυτό.

Είχαμε, επίσης, ενίσχυση των δομών Ειδικής Αγωγής. 35 νέα Ειδικά Σχολεία. Είχαμε και εμείς στο Αλιβέρι, στο Δήμο και εμείς Αλιβερίου, στο σύλλογό μας τη λειτουργία ειδικού δημοτικού σχολείου που ήταν ιδρυμένο από το 2007 με ΦΕΚ και κανένας δεν το άφηνε να λειτουργήσει.

Επίσης παλεύουμε και για Ειδικό Νηπιαγωγείο στο σύλλογό μας και παντού, όπου χρειάζεται για περισσότερα Τμήματα Ένταξης, γιατί εμείς ως παράταξη και ως σύλλογος τα παιδιά με ειδικές δεξιότητες τα θέλουμε να εντάσσονται στην κοινωνία ομαλά. Διεκδικούμε, λοιπόν, την ίδρυση και άλλων Τμημάτων Ένταξης και περισσότερη Παράλληλη Στήριξη.

Ακόμα να πούμε ότι άλλο ένα θετικό μέτρο που όμως το κερδίσαμε εμείς με τους αγώνες μας ήταν τα 834

ολοήμερα ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία πανελλαδικά, εμείς στο Σύλλογό μας είχαμε αρκετά τέτοια σχολεία.

Επίσης, μπήκαν ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί επιτέλους σε πολλά δημοτικά σχολεία, εκδόθηκε ο σχολικός οδηγός γονέων για καλύτερη συνεργασία με τους γονείς, τα σχολικά βιβλία είναι στην ώρα τους και όλα αυτά τα έχουμε πετύχει όταν είμαστε ενωμένοι ως κλάδος και ως κίνημα, οι αναπληρωτές που εργάζονται στα νησιά έχουν μειωμένο εισιτήριο κατά 50% και αυτό κάποιο προοδευτικό κόμμα στη Βουλή αριστερό δεν το ψήφισε, όπως και πολλά άλλα ή ψήφισε παρών. Δυστυχώς.

Είχαμε τεχνικό εξοπλισμό από το ΕΣΠΑ και τη λυκοσυμμαχία που εμείς παρά το γεγονός ότι βλέπουμε ότι είναι λυκοσυμμαχία σε πολλά ζητήματα τον δεχθήκαμε, όπως και όλοι εσείς. Δεχθήκαμε προτζέκτορες, laptop. Από το 2017 - '18 η ώρα σίτισης θεωρείται πλέον διδακτική ώρα, όλα αυτά τα έχουμε κερδίσει με τους αγώνες μας στο δρόμο.

Πήραμε όλοι οι προϊστάμενοι ολιγοθεσίων δημοτικών και νηπιαγωγείων συν 50% αύξηση στο επίδομα θέσης ευθύνης, αφήσαμε την τσάντα στο σχολείο τουλάχιστον δυο Σαββατοκύριακα για να μπορούν τα παιδιά να έχουν λίγο ποιοτικό χρόνο με τους γονείς τους και άλλα.

Αυτό που ζητάμε ως βάση είναι μια μαχητική ΔΟΕ που να σέβεται τις αποφάσεις των συλλόγων της βάσης και θα παλεύουμε όλοι από κοινού για όσα έχουμε κερδίσει ώστε να τα διαφυλάξουμε και για να αγωνιστούμε για όλα όσα πρέπει ακόμα να γίνουν. Δεν είμαστε ευχαριστημένοι μ' αυτά τα θετικά μέτρα που έχουμε κερδίσει τα τελευταία 4 χρόνια, θέλουμε πολύ περισσότερα. Συστρατεύομαστε με κάθε μαχόμενο συνάδελφο και συναδέλφισσα, με όλες τις δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις, για να αποτρέψουμε τη λαίλαπα που έρχεται. Δεν γυρνάμε πίσω. Την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων τη ζήσαμε. Ζήσαμε όλοι στο πετσί μας τις μαύρες μέρες του μαύρου των απολύσεων, των διαθε-

σιμοτήτων, της επιστράτευσης, των απεργών εκπαιδευτικών, την τιμωρητική αξιολόγηση με το 15% των απολύσεων και των παράνομων μετατάξεων του 2013 του Αρβανιτόπουλου, που σε μια νύχτα γίνανε.

Να είστε βέβαιοι ότι οι νοσταλγοί του Διαμαντοπούλειου σχολείου της φωτοτυπίας και του γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ θα τα βρούνε πάρα πολύ εύκολα με τους νεοφιλελεύθερους και θα φέρουν εργασιακό μεσαίωνα. Και βέβαια αυτό θα γίνει και με την ανοχή των αριστερών δυνάμεων του όχι σε όλα. Λένε ξεκάθαρα τι θα κάνουν. Θα εφαρμόσουν το ασφαλιστικό Πινোসέτ, τα 12ωρα και τα 7ήμερα.

Έχουμε τεράστια ευθύνη πρέπει να φουντώσουμε το κίνημα για να μην τα ζήσουμε. Καλούς αγώνες.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΕΣΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ

Γεια σας συνάδελφοι, από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Κιλκίς, εκλεγμένος με την Ενωτική Κίνηση για την ΕΡΑ. Δεν θα ήθελα να σας τρομάξω, ούτε να σας μαλώσω, γιατί να σας πω την αλήθεια λίγο τρόμαξα από τους προηγούμενους ομιλητές και επειδή θέλω να είμαι σύντομος, γιατί σχεδόν μετά από μία ώρα περίπου θα πρέπει να πάω να σπάσω πέτρες, αλλάζοντας μπλουζάκια, μπλε, κόκκινα, κίτρινα πράσινα, θα σας πω ότι η ΔΟΕ αποτελεί έναν ισχυρό πυλώνα κοινωνικής επιρροής.

Θα πρέπει να καταλάβουμε επιτέλους τον ρόλο μας και επίσης είμαστε ένα χώρος παραγωγής εκπαιδευτικής πολιτικής. Η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ είναι το κορυφαίο όργανο λήψης αποφάσεων που καθορίζει το πρόγραμμα δράσης του κλάδου.

Μιλάω και λέω τα αυτονόητα γιατί πρέπει επιτέλους να τα συνειδητοποιήσουμε. Η Γενική Συνέλευση αποτελείται από Εκπροσώπους Πρωτοβάθμιων Σωματείων οι οποίοι, εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις, στο σκέλος των αποφάσεων και των εκλογικών διαδικασιών, ακο-

λουθούν τις θέσεις των παρατάξεών τους στις οποίες είναι οργανωμένοι. Το αποτέλεσμα είναι, να υπερισχύουν θέσεις και πρόσωπα που αντικατοπτρίζουν μεν πλειοψηφίες, αλλά δεν είναι απόλυτες. Θα καταλάβετε τι εννοώ.

Τα παραπάνω θα μπορούσε κανείς να πει ότι είναι αυτονόητα και περιγράφουν απλά την κατάσταση, η διαπίστωση όμως, αλλά και η θέληση για αλλαγή μπορεί να οδηγήσει στην ανατροπή του υφιστάμενου καθεστώτος.

Αναλύοντας την κατάσταση όπως διαμορφώνεται, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μια συνεχής διαπάλη μεταξύ του κόσμου της εργασίας και του κόσμου του κεφαλαίου και της επιβολής του αυταρχισμού. Σήμερα όμως, περισσότερο παρά ποτέ, η ανάγκη οργανωμένης αντίστασης στην πιο επιθετική μορφή του κεφαλαίου, του νεοφιλευθερισμού, πρέπει να καθοδηγήσει σε στρατηγικές δράσεις του κλάδου.

Στο πολιτικό σκηνικό διαμορφώνεται ένα δίπολο, πάνω στο οποίο οργανώνονται κόμματα, συνδικαλιστικές παρατάξεις, φορείς, αλλά και το σύνολο της κοινωνίας. Αυτό το δίπολο που διαμορφώνεται και στο χώρο της Εκπαίδευσης, από την μια υπάρχουν οι αντιλήψεις που θεωρούν ότι η Εκπαίδευση αποτελεί εμπόρευμα, ότι η ανταγωνιστικότητα, η αριστεία, είναι το κλειδί της ευημερίας και από την άλλη οι υπέρμαχοι του κοινωνικού κράτους, της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, της άρσης των φραγμών και των αποκλεισμών, της ευημερίας των ανθρώπων και όχι των αριθμών.

Το δίπολο οργανώνεται πίσω από την τιμωρητική αξιολόγηση, τις απολύσεις, τις οποίες πρέπει να ανασύρουμε από την μνήμη μας, το κλείσιμο και τις συγχωνεύσεις των σχολείων και δυνάμει αργίες του Εκπαιδευτικού, του περιορισμού του κόστους της Δημόσιας Εκπαίδευσης, της μείωσης των μισθών, της αύξησης του χρόνου συνταξιοδότησης, της αύξησης του αριθμού των αναπληρωτών και της αδιοριστίας, της αύξησης του ωραρίου των εκπαιδευτικών, της εισαγωγικής του ασφαλιστικού τύπου Πινোসέτ, της εθελοντικής επιπλέον εργασίας των εκπαιδευτικών σε ένα ανταγωνιστικό σχολείο, του σχολείου –επιχείρησης, του Διευθυντή manager, των ελεύθερων προσλήψεων και απολύσεων, της ταξικής παιδείας και της εκπαίδευσης.

Και από την άλλη, το Δημόσιο και δωρεάν σχολείο των ίσων ευκαιριών και των δημοκρατικών διαδικασιών, τον διορισμό Εκπαιδευτικών με βάση την προϋπηρεσία και το πτυχίο, της κατάργησης της αξιολόγησης των Εκπαιδευτικών, της μείωσης των αριθμών ανά τάξη, της θωράκισης και της νομικής προστασίας του Εκπαιδευτικού, της αποκατάστασης της μισθολογικής τιμωρίας που εκ-

δικητικά επιβλήθηκε το 2012-2013, της απόδοσης του μισθολογικού κλιμακίου της διετίας 2016-2017, της θεσμοθέτησης συλλογικών διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο, της μείωσης των ορίων συνταξιοδότησης, της μείωσης του διδακτικού ωραρίου και πέραν της 20ετίας, της ουσιαστικής ενίσχυσης του Ολοήμερου σχολείου, της επιμόρφωσης όλων των Εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά τους καθήκοντα, της ανέγερσης σχολείων και της επανίδρυσης του Δημόσιου Οργανισμού ανέγερσης σχολείων, της ίδρυσης τμημάτων ένταξης σε όλα τα σχολεία, της ενίσχυσης του παιδαγωγικού και διδακτικού ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων, της ένταξης όλων των παιδιών, ανεξάρτητα καταγωγής, προέλευσης στο δημόσιο σχολείο.

Εμείς βάζουμε την πρόκληση, οι καιροί το απαιτούν, εσείς αποφασίζετε. Ευχαριστούμε που με ακούσατε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Π.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η΄

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Με έκπληξη ακούσαμε και από το βήμα της 88ης Γ.Σ. της ΔΟΕ από συναδέλφους σε τοποθετήσεις τους για τον νόμο Γαβρόγλου, αυτό που έχει γραφεί και σε ανακοινώσεις των παρατάξεών τους, ότι ο νόμος που κατήργησε το 152 προεδρικό διάταγμα, που κατήργησε την προσωπική αξιολόγηση-χειραγώγηση με το υποχρεωτικό “κόψιμο” και εκδίωξη-απόλυση από την εκπαίδευση του 15% των εκπαιδευτικών, είναι περίπου ίδιος με τον γνωστό σε όλους νόμο Αρβανιτόπουλο-Κ. Μητσοτάκη και χειρότερος μάλιστα κατά πολλούς! Επιπλέον πως η κατάσταση στην εκπαίδευση συνεχίζει να είναι ίδια με την περίοδο 2011-2014 της συγκυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ!

Δεν έχετε δει καμιά θετική αλλαγή; Καμιά κατάκτηση του κλάδου; Το κλίμα φόβου που υπήρχε στα σχολεία και στον κάθε συνάδελφο για την ίδια του την εργασία με την απειλή ακόμα και απόλυσης, υπάρχει σήμερα συνάδελφοι; Δεν καταργήθηκε το προεδρικό διάταγμα 152, αυτή την μεγάλη παιδαγωγική τομή ...με την οποία διέσπειραν το «ωραίο κλίμα» στα σχολεία θέλοντας τους εκπαιδευτικούς με την προσωπική αξιολόγηση φοβισμένους και με φόντο απολύσεις; Θα ξεχάσουμε συνάδελφοι/ισσες τις 2.500 απολύσεις εκπαιδευτικών των ΕΠΑΛ που έκαναν Αρβανιτόπουλος - Κ. Μητσοτάκης;

Μάλλον σε άλλο τόπο ζουν οι συνάδελφοι που δεν διακρίνουν καμιά αλλαγή. Ξέχασαν την περίοδο της φωτοτυπίας, τα κενά μέχρι τον Δεκέμβρη και βάλε, αλλά ξεχάσαν και κάτι άλλο. Συνάδελφοι στην αξιολόγηση

την προσωπική το 2014 ξέρετε τι βαθμό πήραμε όλοι μηδενός εξαιρουμένου, παρότι αντιμετωπίστηκε σθεναρά από τον κλάδο και τους εκπαιδευτικούς; Μηδέν. Διότι ήταν απόλυτα συνδεδεμένη με το μισθό και με τα κλιμάκια. Και αυτό διότι εν όσο δεν γίνονταν η αξιολόγηση υπήρχε μισθολογική καθήλωση για όλους. Αυτός λοιπόν ο νόμος παρουσιάζεται ότι συνεχίζεται με άλλον τρόπο-ύπουλο- σήμερα.

Όμως, συνάδελφοι - συναδέλφισσες, ο ν.4547/18 δεν κατήργησε τον 4024/11, τη σύνδεση μισθολογικής εξέλιξης και βαθμού; Δεν κατήργησε το άρθρο 95 του ν.3528 του 2007 που έλεγε επακριβώς: ο υπάλληλος ο οποίος εγγράφεται σε δύο διαδοχικούς πίνακες “μη προακτών στον ίδιο βαθμό” παραπέμπεται υποχρεωτικώς προς κρίση για απόλυση;

Ίδια λοιπόν και απαράλαχτη η κατάσταση στην εκπαίδευση με το 2014! Μάλιστα. Η κατήργηση της υποχρεωτικής αργίας και της υποχρεωτικής μετάθεσης σε όλη την επικράτεια, ο υπερδιπλασιασμός του αριθμού των συναδέλφων που εργάζονται στις δομές και στις ανάγκες της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, από 6 χιλιάδες περίπου το 2014, 15.800 το 2018-19, η μείωση του ανώτατου αριθμού μαθητών ανά τάξη στους 22 δεν ήταν κατακτήσεις του κλάδου, δεν συνέβησαν;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι η ΕΡΑ όλες αυτές τις θετικές αλλαγές τις θεωρεί κατακτήσεις του κλάδου και θα τις υπερασπιστεί και καλούμε το ίδιο να κάνετε όλοι και όχι στο όνομα πολιτικών σκοπιμοτήτων να τις ξεχνάτε, διότι όποιος ξεχνά υπάρχει ο κίνδυνος να ξαναζήσει την ιστορία, όχι ως κωμωδία, αλλά ως φάρσα, ως τραγωδία.

Ακούγεται και το άλλο από συναδέλφους και παρατάξεις, αν έρθει στη διακυβέρνηση η ΝΔ και ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα κάνει τα ίδια με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μιας και έχουν λείπει ίδια πολιτική. Εύκολα ξεχνάτε συνάδελφοι, αλλά μάλλον δεν έχετε ακούσει και διαβάσει το πρόγραμμα της ΝΔ.

Το να υποτιμάτε το πεδίο που δίνονται οι αγώνες, μιλάω για την από δω πτέρυγα κυρίως, να μην έχετε καταλάβει τη σημασία του για την πορεία των διεκδικήσεών μας και να διατυμπανίζετε ότι και να γίνει στις 7 του Ιούλη είναι το ίδιο, από ποια ιστορική εμπειρία ορμώνετε τα λέτε αυτά; Ποντάρτε σε ηρωικές ήττες μάλλον, αλλά για ποιο λόγο; Για να γίνει Κίνημα; Μα για πείτε μου κάτι, το 2014 συνάδελφοί μου δεν υπήρχε Κίνημα; Γιατί είχαμε απανωτές ήττες; Δεν υπήρχε; Υπήρχε και η αλήθεια ήταν πολύ μεγαλύτερη, και κάθε μέρα υπήρχε και μία κινητοποίηση και κάθε μέρα υπήρχε και μία συνάντηση. Πρωί, απόγευμα. Κι όμως η βασική πολιτική και στην εκπαίδευση της συγκυβέρνησης ΝΔ-

ΠΑΣΟΚ είχε περάσει. Εμείς δεν έχουμε σκοπό να γυρίσει η χώρα στο 2014 με κυβέρνηση ΝΔ, αν για εσάς αυτό είναι αδιάφορο η πραγματικότητα θα δείξει ποιος έχει δίκιο, παρότι πιστεύουμε ότι δεν θα γίνει η «στραβή» στις 7 Ιουλίου και δεν θα ξαναζήσουμε στιγμές και χρόνους του 2011-2014.

Θα ήθελα εδώ –επειδή κάποιοι δεν θέλετε να θυμάστε τη συνεισφορά της ΕΡΑ με το να θέσει διάφορα ζητήματα στη σωστή τους βάση. Ποια παράταξη συνάδελφοι εδώ και χρόνια μιλάει για ενιαία 14χρονη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση που σε αυτή θα συμπεριλαμβάνεται η δίκρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο και που μόλις φέτος –επιτέλους– η ομοσπονδία έβαλε στο κεντρικό ταμπλό της τον αριθμό 14, ενώ πάντα μέχρι τώρα ξεχωρίζε το νηπιαγωγείο με το 12 συν 2 που είχε; που στην ουσία δεν το συμπεριλάμβανε έτσι ούτε καν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση; Και γιατί είχαμε νίκη συνάδελφοι στη δίκρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο; Μόνο από την ορθή και πράγματι πολύ καλή κινητοποίηση του κλάδου σε όλα τα επίπεδα; Θα την είχαμε με κυβέρνηση ΝΔ, όταν μαζί με το ΚΙΝΑΛ και δυστυχώς και το ΚΚΕ δεν ψήφισαν τον νόμο στη βουλή; Όταν οι εκλεκτοί τους στην ηγεσία της ΚΕΔΕ αντιστέκονται σθεναρά; Όταν εξαγγέλλουν ακόμα και τώρα ενιαία προσχολική αγωγή 1 έως 6 ετών στους παιδικούς σταθμούς;

Ένα άλλο κρίσιμο ζήτημα συνάδελφοι και συναδέλφισσες είναι το θέμα της επιλογής των στελεχών που δυστυχώς δεν θέλατε και δεν θέλετε να μας ακούσετε και να υιοθετήσετε τη θέση μας. Αντίθετα την πολεμήσατε. Ποιος το έκανε αυτό; Δεν το έκανε η ΔΗΣΥ και η ΔΑΚΕ με την απόλυτη σιωπή του ΠΑΜΕ; Δεν ξέρετε έναν αιώνα τώρα τον αγώνα του εργατικού κινήματος να σπάσει η απόσταση εργασίας – διοίκησης;

Χαρακτηρίσατε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ αξιολόγηση την εκφορά γνώμης με ψήφο αποφασιστικής σημασίας του συλλόγου διδασκόντων για την επιλογή διευθυντών με αποτέλεσμα να τρίβουν τα χέρια τους οι διοικητιστές και βέβαια να δημιουργηθεί ένα τέτοιο αρνητικό πεδίο που σε αυτό πάτησε και το ΣτΕ και έριξε τον νόμο. Δηλαδή στα παπενπιστήμια που η επιλογή γίνεται με εσωτερική διαδικασία και ψηφίζουν είναι κακό και στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια που επιχειρήθηκε με νόμο έπρεπε να τον πολεμήσετε;

Ο τρόπος επιλογής στελεχών συνάδελφοι και συναδέλφισσες δεν είναι άσχετος με τη γενικότερη θέση μας για την αξιολόγηση. Όταν αποκόπτεται η γνώμη των συναδέλφων τι μένει; Οι από πάνω, η γνωστή συνέντευξη, το κράτος δηλαδή να αξιολογεί και να αποφασίζει. Και δεν μπορεί να μην καταλαβαίνεται ότι τέτοια θέση βρίσκεται

σε αντίθεση με την θέση του κλάδου για μη εξωτερική αξιολόγηση πχ των σχολικών μονάδων, διότι αδυνατίζει και υποτιμά τον ρόλο του συλλόγου διδασκόντων.

Για την αξιολόγηση και την πρόταση που ήρθε ως εισήγηση. Μας προξενεί έκπληξη ότι επιλέγεται να χαρακτηριστεί ως «ψευδαίσθηση» η διαφορά του ν.4547/18, του νόμου Γαβρόγλου με τον ν.4024/11. Αλλά ας πάμε και σε ένα άλλο κρίσιμο που συμπεριλαμβάνει. Η διαδικασία, λέει η εισήγηση, η διαδικασία της αξιολόγησης είναι διαρκής. Λέει και ένα άλλο. Θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους ότι για να εφαρμοστεί και να επιτύχει ένα σύστημα αξιολόγησης πρέπει να συζητηθεί και να τύχει αποδοχής. Μα συνάδελφοι είναι δυνατόν να επιλέγεται η ορολογία «σύστημα αξιολόγησης» ως πρόταση για θέση της ΔΟΕ; Εδώ ο νόμος επιλέγει το «αποτίμηση» και η ΔΟΕ θα μιλήσει για «αξιολόγηση»; Η ΕΡΑ αν δεν αποσυρθεί όλη η αυτή η παράγραφος θα καταψηφίσει την πρόταση, διότι δεν έχει καμιά σχέση με τη θέση μας για αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου με αποκλειστικά εσωτερικές δημοκρατικές διαδικασίες και με ευθύνη του Συλλόγου διδασκόντων.

Επανερχομαι σε κάτι κρίσιμο. Τι σας εμποδίζει συνάδελφοι ταυτόχρονα με την πρότασή μας για απεργία –αποχή αν προχωρήσει η αξιολόγηση στελεχών με βαθμό που θα σημαίνει έμμεση κατάταξη των σχολείων να πούμε, αλλαγή του νόμου επιλογής των Διευθυντών; Τι σας εμποδίζει; Δηλαδή κατά της αξιολόγησης αλλά υπέρ της συνέντευξης; Δεν καταλαβαίνεται ότι η ύπαρξη πινάκων διευθυντών αποτελεί τον ορισμό του Διοικητισμού με τους διευθυντές να «έρχονται» έξω και πάνω από τον σύλλογο διδασκόντων;

Για τους μόνιμους διορισμούς. Ορθώς ο κλάδος όλο το προηγούμενο διάστημα είχε το αίτημα για μόνιμους μαζικούς διορισμούς πρώτο στις διεκδικήσεις του, με συνεχόμενες απεργιακές κινητοποιήσεις, διότι η ομπρία και με μια βαλίτσα στο χέρι χιλιάδες συμβασιούχοι αναπληρωτές για πολλά συναπτά έτη ανά την επικράτεια δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Και για τους ίδιους αλλά και για την εκπαίδευση των μαθητών καθώς διαρρηγνύεται η παιδαγωγική σχέση που πρέπει να έχει ο εκπαιδευτικός με τους μαθητές όταν κάθε χρόνο υπάρχει αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος.

Για όλες τις θέσεις που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες πρέπει να υπάρχουν μόνιμοι διορισμοί. Αλλά οι 15 χιλιάδες που ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Παιδείας θα πούμε ότι δεν είναι τίποτα χωρίς καμιά αξία; Αντίθετα, αποτελούν για την ΕΡΑ και για το κίνημα ένα κρίσιμο βήμα, όταν μάλιστα θα είναι οι πρώτοι μετά από 10 χρόνια αδιοριστίας. Για το σύστημα διορισμών. Αυτό να στηρίζεται στην προϋπηρεσία και το

πτυχίο, αυτό να αποτελεί προϋπόθεση διορισμού και όχι να υπάρχει τέτοια μοριοδότηση σε άλλους τίτλους σπουδών που να τους καθιστά στην ουσία ως προϋπόθεση για την εργασία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το σύνθημα που ακούστηκε κάποια στιγμή, ένα σύνθημα ετών, εμπεριέχει μέσα μία λέξη. Τη λέξη αυταπάτη. Σ' αυτό θα συμφωνήσουμε. Εμείς, η ΕΡΑ, οι Εκπαιδευτικοί της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, δεν έχουμε καμιά αυταπάτη, δεν έχουμε καμιά αυταπάτη, τη στιγμή που μια σειρά μνημονιακών νόμων, όπως για παράδειγμα το «μια πρόσληψη για πέντε αποχωρήσεις» έφυγε με τους αγώνες του ελληνικού λαού και το έκανε πράξη η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ότι θα τον δούμε μπροστά μας, αν έρθει στη διακυβέρνηση αυτός που εξαγγέλλει την επαναφορά του. Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη ότι εάν συμβεί η στραβή και πάμε πάλι σε προσωπική αξιολόγηση και σε κάμερες παρακολούθησης, όπως τις ανήγγειλε ο κ. Χατζηδάκης της ΝΔ, ότι τα πράγματα θα είναι ίδια. Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη να πιστεύουμε ότι είναι το ίδιο πράγμα να παλεύεις για την καλύτερη εφαρμογή ενός νόμου που χρόνια αγωνίζεσαι να υπάρξει, αναφέρομαι για τη δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο, και άλλο να βρεθείς με πολιτική ηγεσία που δεν τον πιστεύει και τον αντιπαλεύει και ταυτόχρονα εξαγγέλλει ενιαία προσχολική αγωγή 1-6 ετών με την προοπτική μάλιστα να πάει στους δήμους. Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη ότι αν στη χώρα έρθουν και εφαρμοστούν απόψεις όπως «Οι μαθητές είναι πελάτες και η ανισότητα μεταξύ των ανθρώπων είναι φυσική επιλογή», η χώρα όχι 10 χρόνια πίσω θα πάει, αλλά έναν αιώνα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι θα κλείσω με μια επισήμανση που αποτελεί ταυτόχρονα και προτροπή. Όλοι οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν κανένα λόγο να στηρίζουν πολιτικά και κομματικά επιλογές όπως, την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης - το έκαναν ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, δίνοντας ολόκληρους κλάδους των ΕΠΑΛ στα αρεστά τους ΙΕΚ και με απόλυση 2500 εκπαιδευτικών- την «ενιαία» προσχολική αγωγή 1-6 με την υπαγωγή των νηπιαγωγείων στους δήμους, την επαναφορά του 5:1, και άρα μηδενικούς διορισμούς και στο βάθος άρση της μονιμότητας με διαρκής συμβάσεις έργου από τις διευθύνσεις σχολείων και τους δήμους, την επαναφορά του 152 Π.Δ. και της προσωπικής αξιολόγησης που σχετίζεται με τη μισθολογική καθήλωση, αλλά και με απολύσεις, να στηρίζουν πολιτικά - κομματικά όσους θέλουν την υποχρέωση του κράτους για κοινωνική ασφάλιση και συντάξεις να δοθεί στις ασφαλιστικές εταιρίες. Αν αυτά συμβούν και ταυτόχρονα συνδικαλιστικά ευαγγελίζονται νίκες στις διεκδικήσεις μας ξέχωρα από την γε-

νικότερη πολιτική πορεία της χώρας, «πλανώνται πλάνη οικτρά».

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ BONITΣΑΣ

Συνάδελφοι-σες ξέρω ότι το θέμα δεν είναι πιασάρι-κο, δεν ενδείκνυται για φωνές και φασαρίες, όμως υπάρχουν πάρα πολλοί συνάδελφοι εδώ μέσα οι οποίοι αντιμετωπίζουν στις περιοχές τους, το έχουμε ξανακούσει και στις Ολομέλειες των Προέδρων, το θέμα και της συντήρησης και της χρηματοδότησης των σχολικών μονάδων και νομίζω ότι το Δ.Σ. της ΔΟΕ θα πρέπει κάποια στιγμή να το κατανοήσει, να ενστερνιστεί τις προτάσεις και να τις καταθέσει και να τις παλέψει.

Πέρα από το γεγονός ότι η υποχρηματοδότηση ειδικά τα τελευταία 10 χρόνια έχει χτυπήσει τα σχολεία με πάρα πολύ έντονο τρόπο λέω λοιπόν ότι ακόμα και η υποχρηματοδότηση, ακόμα και τα μικρά ποσά τα οποία παίρνουν οι Σχολικές Επιτροπές σε πάρα πολλούς Δήμους έχουμε το φαινόμενο να μην δίνονται στα σχολεία. Έχουμε το φαινόμενο, τα χρήματα του Υπουργείου Εσωτερικών, της τακτικής χρηματοδότησης να μην φτάνουν στα σχολεία, να φτάνουν πάρα πολύ μειωμένα, να φτάνουν πάρα πολύ αργά. Οι Δημοτικές Επιτροπές, κάνουν την αποδοχή των κατανομών και έρχονται στα σχολεία ένα μέρος αυτών των χρημάτων μετά από 4 - 5 - 6 και 8 μήνες.

Απ' την άλλη μεριά οι περισσότεροι Δήμοι ή κάποιοι Δήμοι αυτό που κάνουν είναι να κρατάνε ένα μέρος, ένα μικρό ή ένα μεγάλο μέρος προκειμένου να κάνουν προσωπικές πολιτικές. Με τα χρήματα των σχολείων, λοιπόν, αρχίζουν πάλι το ίδιο φαινόμενο, να εκμαυλίζουν συνειδήσεις, να έχουν παιδιά και αποπαίδια στα σχολεία.

Άρα, πέρα απ' τη διεκδίκηση της αύξησης των δαπανών για την παιδεία θα πρέπει να δει η ΔΟΕ και τον τρόπο κατανομής των χρημάτων στις σχολικές μονάδες. Δεν

χρησιμοποιούν ούτε καν τους αλγόριθμους, τον αλγόριθμο σύμφωνα με τον οποίον ορίζει ο Νόμος τον τρόπο με το ποσό χρηματοδότησης της κάθε σχολικής μονάδας στην κάθε Σχολική Επιτροπή.

Ίσως αυτό που πρότεινε και ο συνάδελφος ο Δημητράκοπουλος προηγουμένως για απευθείας κατάθεση των χρημάτων σε κάθε σχολική μονάδα να είναι μία λύση.

Το δεύτερο που θα πρέπει να δούμε ως Συμβούλιο και ως Γενική Συνέλευση είναι την επαναδημιουργία, την επαναφορά του παλιού ΟΣΚ. Το Υπουργείο Παιδείας, συνάδελφοι, θα πρέπει να αναλάβει την ευθύνη να είναι και ο σχεδιαστής της πολιτικής και για την ίδρυση αλλά και για την ανέγερση σχολικών κτιρίων. Ξέρουμε καλά ότι όταν ζητείται η ίδρυση νέας σχολικής μονάδας αυτό που ζητάει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους είναι σε ποιο κτίριο, σε ποια σχολική μονάδα θα λειτουργήσει, θα στεγαστεί ένα σχολείο. Εάν δεν υπάρχει έτοιμο δεν μπορεί να δοθεί η άδεια για ίδρυση νέου σχολείου.

Αυτό, λοιπόν, απ' τη στιγμή που την ευθύνη την έχει το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να έχει και την ευθύνη και για το σχεδιασμό και για την υλοποίηση ενός γενναίου προγράμματος με μεγάλη, γενναία αύξηση της δαπάνης για ανέγερση σχολικών κτιρίων, σε όποια περιοχή υπάρχει η ανάγκη, αλλά και επαναδημιουργία ενός κρατικού φορέα και όχι Α.Ε. όπως είναι η ΚΤΥΠ, ώστε να μπορεί να έχει τον απόλυτο έλεγχο για να προχωράει και στη μελέτη και στη χρηματοδότηση.

Σε ό,τι δε αφορά τη συντήρηση θα πω μόνο ένα παράδειγμα για όποιον θέλει να ακούσει, ότι μέσα από το ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ Ι και ΙΙ για όποιους έχουν κάποια επαφή με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το διάστημα που πέρασε και το 2017, ειδικά το 2018, δόθηκαν κάποια χρήματα. Σε αρκετούς Δήμους ήταν καλά τα ποσά. Εγώ θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα στο δικό μου Δήμο, στο Δήμο Ακτίου - Βόνιτσας, ο οποίος επιχορηγήθηκε μέσα απ' αυτά τα δύο προγράμματα με 150 περίπου χιλιάδες ευρώ, είμαι μέλος της Δημοτικής Επιτροπής εκπρο-

σωπώντας το Σύλλογό μας, το Σύλλογο Δασκάλων, δεν μάθαμε παρά τις πιέσεις, δεν έγινε ποτέ Δημοτική Επιτροπή Παιδείας ώστε έστω να μας πουν τις σκέψεις τους για το πού θα πάνε αυτά τα χρήματα. Βλέπω τον αιρετό μας ο οποίος τα γνωρίζει, τα έχουμε πει. Δεν μάθαμε ούτε πού θα πάνε. Όταν μετά από κόπους και βάσανα τους αναγκάσαμε να μας μιλήσουν γι' αυτό μας μιλούσαν για διαγράμμιση, για να περνάν τα παιδιά από ένα σχολείο απέναντι που υπήρχαν χωράφια.

Τέτοια παραδείγματα έχουμε πάρα πολλά. Δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν οι Δήμοι, κάνουν προσωπικές πολιτικές, εκμαυλίζουν συνειδήσεις, έχουν παιδιά και αποπαίδια, εε κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσει. Ακόμα, λοιπόν, και η μικρή χρηματοδότηση, τα προβλήματα χρηματοδότησης που έχει η δημόσια εκπαίδευση ακόμα και αυτή, λοιπόν, η χρηματοδότηση δεν κατανέμεται σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες.

Η ΕΡΑ υπερψηφίζει τον προϋπολογισμό και θέλουμε να δηλώσουμε ότι στην πρόταση της ΑΕΚΕ που έκανε ο Γιώργος ο Μακράκης συμπλεύουμε, συμφωνούμε ότι πρέπει να βγει ένα ψήφισμα απ' τη Γενική Συνέλευση για την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Αμαρουσίου, του Δημάρχου Πατούλη.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Είμαι ο Σακελλαρίου Κώστας από το Σύλλογο Κιλκίς, εκλεγμένος με την Ενωτική Κίνηση Εκπαιδευτικών Κιλκίς.

Φύγαμε από εδώ πέρσι με μια εντολή της 87ης Συνέλευσης των Αντιπροσώπων προς το Δ.Σ. της ΔΟΕ και προς εμάς όλους τα συνδικαλιστικά στελέχη ν' ασχοληθούμε με τρία ζητήματα που θα απασχολούσαν τον κλάδο.

Το ένα ήταν οι διορισμοί και ο τρόπος που θα γίνονταν αυτοί. Το άλλο ζήτημα ήταν τα ίσα δικαιώματα των Αναπληρωτών με τους Μόνιμους. Το τρίτο ήταν η επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών.

Απ' ότι καταλάβαμε όλοι και το είδαμε, το πρώτο θέμα οι διορισμοί μονοπώλησε το ενδιαφέρον και την δράση μας. Δεν θα ξεχάσω ν' αναφέρω, γιατί δεν είμαι πολύ αισιόδοξος γι' αυτά που έρχονται και με βάση αυτά που κάναμε πέρσι. Μετά την Ολομέλεια των Προέδρων στην Αθήνα, η ΔΟΕ εξέφρασε τον προβληματισμό της γι' αυτά που μετέφεραν οι Πρόεδροι από τις Συνελεύσεις της χώρας.

Στην ουσία δεν έγιναν συνελεύσεις, δεν υπήρχαν προτάσεις και ήρθαν οι Πρόεδροι εδώ για να εκφράσουν τις θέσεις των Δ.Σ., είτε τον εαυτό τους.

Οι Περιφερειακές Συσκέψεις που ακολούθησαν, η Θοδώρα η Δριμάλα και ο Ζήσης ο Καπράνας που ήρθαν στη Θεσσαλονίκη για την σύσκεψη της Κεντρικής Μακεδονίας ήμασταν παρόντες μόνο πέντε, ναι μόνο 5 από την Θεσσαλονίκη, το Κιλκίς και την Χαλκιδική και τους υποδεχθήκαμε και τελικά ήπιαμε καφέ και κάναμε μία κουβέντα.

Την ίδια μέρα στην Έδεσσα είχε άλλη Περιφερειακή Σύσκεψη και μαθαίνω ότι εκεί ήταν γεμάτο. Αν δεν κάνω λάθος και ο Ζήσης και η Θοδώρα, εκπροσωπούν δυνάμεις στη ΔΟΕ. Είναι μέλη του Δ.Σ. και εκφράζουν την ΔΟΕ. Για να καταλάβουμε μερικά πράγματα.

Στο Νομό μας είχαμε φέτος 130 Αναπληρωτές. Τι σημαίνει αυτό: ήταν το 20% του συνόλου των Εκπαιδευτικών. Άκουσα τον συνάδελφο νωρίτερα από την Κρήτη και φαντάζομαι ότι το 65% με 70% ήταν οι Αναπληρωτές. Δεν μπορεί το 2020 οι 3 στους 10 να είναι Αναπληρωτές, γιατί αυτό είναι αλλαγή των συνθηκών εργασίας. Εμείς ήμασταν τυχεροί την δεκαετία του '80 και βρήκαμε δουλειά αμέσως, σαν Μόνιμοι. Ας αναλογιστούμε αυτά τα παιδιά που ταλαιπωρούνται τόσα χρόνια. Φθάνουν οι 15.000 διορισμοί που ανήγγειλε το Υπουργείο σε τρία χρόνια; Λέμε όχι, δεν φθάνουν για όλη την Εκπαίδευση. Αν ήταν για την Πρωτοβάθμια και τώρα, ίσως να κάλυπταν το μεγαλύτερο μέρος των αναγκών.

Ο προγραμματισμός και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου: Συνάδελφοι, μερικές φορές από μόνοι μας πάμε να πέσουμε στα δίχτυα αυτών που στήνουν τα δίχτυα. Ο προγραμματισμός και η αξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας, γίνεται εδώ και χρόνια από τους Συλλόγους Διδασκόντων, χωρίς να χρειάζεται να δίνουν αναφορά σε εξωτερικούς παράγοντες θεσμικούς και μη. Έτσι όπως είναι σήμερα ο νόμος, δίνουμε λόγο στο Συντονιστή Εκπαίδευσης, δίνουμε λόγο στο Σχολικό Συμβούλιο, στους γονείς, στη Τοπική Αυτοδιοίκηση και πάει παραπέρα.

Αν είναι να γίνει, να είναι υπόθεση μόνο της Σχολικής Μονάδας και μόνο γι' αυτή, αλλά το ζήτημα είναι, τα αποτελέσματα ποιος θα τα αξιοποιήσει; Ποιος θα μας ακούσει;

Όλοι ξέρουμε τι χρειάζεται το σχολείο σήμερα. Χρειάζεται χρήματα. Και όλοι ξέρουν ποια είναι τα προβλήματα του σχολείου σήμερα. Δεν χρειάζεται να πάμε σε αποτίμηση για να τα δούμε.

Αυτονομία Σχολικής Μονάδας και Διευθυντές. Πολύς λόγος γίνεται τώρα τελευταία και ειδικά μετά το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Ξέρετε τις δηλώσεις των πολιτικών παραγόντων. Ξέρετε πώς θέλουν να κάνουν τα στελέχη εκπαίδευσης. Εμείς επιμένουμε εκεί στο 2015, ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων πρέπει να έχει αποφασιστικό ρόλο και όχι γνωμοδοτικό στην επιλογή του Διευθυντή του Σχολείου που θα έχει ρόλο Συντονιστή και ας το απόρριψε το ΣτΕ.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα αυτή τη χρονιά και την προηγούμενη πέτυχε μικρές και μεγάλες νίκες. Δεν ξέρω εάν ήταν η πολιτική συγκυρία τέτοια, αν βρήκε συνομιλητή στο Υπουργείο και έγιναν ορισμένα πράγματα πράξη. Μου έκανε εντύπωση ο Βασίλης Παληγιάννης και τελειώνω, που είπε ότι, πρέπει να το παραδεχθούμε, ήταν δίκαιο και ξέχασε να πει το σύνθημα το γνωστό, έγινε πράξη.

Ένα τελευταίο. Παρατήρησα στη πρώτη ομιλία του Εκπροσώπου της ΔΑΚΕ, με θλίψη και με έκπληξη ότι, έκανε την αναγγελία της επαναφοράς του γραπτού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και αυτό για μένα δεν μπορεί να είναι μιας παράταξης δημοκρατικής ανεξάρτητης κίνησης. Ευχαριστώ.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΗΣ

ΜΕΛΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συνάδελφοι, καλησπέρα, είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΕΡΑ στο νομό Πρέβεζας. Η ΕΡΑ ξεκάθαρα διαφωνεί με την ηγεσία του Υπουργείου και την καλεί να προχωρήσει άμεσα στην κατάργηση των άρθρων 36 και 47, των άρθρων, δηλαδή, που αναφέρονται στη συγχώνευση και μετονομασία του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πάτρας με το ΤΕΙ Κοινωνικής Εργασίας. Και αυτό γιατί εγείρει επιστημονικά θέματα που σχετίζονται με την ουσία των σπουδών, επιστημών, της παιδαγωγικής και εκπαίδευσης με τα επαγγελματικά μας δικαιώματα με προεκτάσεις και στην ίδια τη δομή του δημοτικού σχολείου. Αν δεν καταργηθούν αυτά με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, της νέας σχολικής χρονιάς, καλούμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ να προχωρήσει σε όποια ενέργεια είναι απαραίτητη ακόμα και σε απεργιακή κινητοποίηση, προκειμένου να ανακληθεί άμεσα η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΔΟΥΝΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
2. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
3. ΚΑΛΑΜΠΟΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
4. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
5. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
6. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
7. ΠΑΠΑΤΖΕΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

8. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
9. ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

- 1.ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΑΛΟΥΞΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
2. ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ
3. ΔΟΥΝΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
4. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ
5. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
6. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
7. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
8. ΚΟΖΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
9. ΚΟΤΣΙΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

10. ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
11. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
12. ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
13. ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
14. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
15. ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
16. ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
17. ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΑ (ΓΝΩΣΟΥΛΑ)
18. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΑΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α. ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Τη Μεγάλη Τρίτη πραγματοποιήθηκε η ψήφιση συγχώνευσης Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας.

Η κυβερνητική πλειοψηφία ψήφισε το Νόμο 4610/2019 δίχως όμως να έχει πραγματοποιήσει διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα και μάλιστα στο μέσο της Μεγάλης Εβδομάδας, ώστε να αποφευχθεί η οποιαδήποτε αντίδραση από πλευράς εκπαιδευτικών.

Τον τελευταίο καιρό έχει παρατηρηθεί μια γενικότερη υποβάθμιση των Παιδαγωγικών Τμημάτων και των Πανεπιστημίων γενικότερα αφού κάτι ανάλογο επιχειρήθηκε το 2017 - '18 με τη συγχώνευση τότε των Τμημάτων Προσχολικής Αγωγής των ΤΕΙ με τα Παιδαγωγικά Τμήματα Προσχολικής Αγωγής, αλλά και την προσπάθεια της διάλυσης του ΕΑΠ, του μοναδικού ελληνικού εξ αποστάσεως Πανεπιστημίου το οποίο εμπεριέχει παιδαγωγικά γνωστικά αντικείμενα.

Ευτυχώς και τα δύο αυτά εγχειρήματα αποτράπηκαν. Τα κίνητρα και τα επιχειρήματα βέβαια για μια τέτοια κίνηση όχι μόνο δεν τεκμηριώνονται επιστημονικά και ακαδημαϊκά αλλά είναι προϊόντα μικροπολιτικής με σκοπό να υποβαθμιστούν και να υπονομευθούν οι Παιδαγωγικές Σχολές.

Επιπλέον, εγκυμονεί ο κίνδυνος της αφαίρεσης της παιδαγωγικής επάρκειας ακόμα και από τις Παιδαγωγικές Σχολές. Η ένωση αυτών των δύο Σχολών υποβαθμίζει και τα δύο γνωστικά αντικείμενα. Οι απόφοιτοι του Τμήματος πιθανόν να είναι αναγκασμένοι να μετακινούνται από τη μία ειδικότητα στην άλλη ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες του σχολείου όπου παρουσιάζονται, όμως από την ελλειμματική στελέχωση του Υπουργείου και ανεξαρτήτως επιστημονικού πεδίου παιδαγωγικής ή ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού.

Είναι αλήθεια ότι αυτές οι πολιτικές απαξιώνουν τόσο την επιστημονικότητα των εκπαιδευτικών, όσο και τα επαγγελματικά δικαιώματα των φοιτούντων και αποφοίτων των σχολών αυτών. Παράλληλα βέβαια θίγονται και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι οι δάσκαλοι στα σχολεία, αφού σιγά-σιγά παύει η επαγγελματική εξέλιξή τους, με αποτέλεσμα να αποδομείται ο προσανατολισμός του δημοτικού σχολείου.

Κλείνοντας, σε μια εποχή στην οποία έχουν κλονιστεί αμετάκλητα τα Παιδαγωγικά Τμήματα στην Ελλάδα, ανοίγει ο δρόμος για περαιτέρω συγχωνεύσεις και

για κλείσιμο Παιδαγωγικών Σχολών που οδηγούν στην απαξίωση του ρόλου του εκπαιδευτικού στην κοινωνία.

Η Ομοσπονδία μας έχει δώσει μακροχρόνιους αγώνες ώστε να πετύχει την ανωτατοποίηση των Σχολών των δασκάλων και την ίδρυση του Διδασκαλείου της Πάτρας, δυστυχώς όμως οι πολιτικές απαιτήσεις των τελευταίων ετών οδήγησαν σε κατάργηση του Διδασκαλείου.

Σε αυτή την κίνηση του Υπουργείου όλοι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είμαστε ενωμένοι και να μην επιτρέψουμε την υποβάθμιση των Παιδαγωγικών Σχολών αλλά και την αποτροπή του μελλοντικού σχεδιασμού της δημόσιας εκπαίδευσης με βάση πολιτικά συμφέροντα.

Καλούμε το εκπαιδευτικό κίνημα και την Ομοσπονδία να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να καταργηθεί ο νόμος που προβλέπει την υποβάθμιση των Πανεπιστημίων, απαιτώντας από το Υπουργείο τη θωράκιση, την ανάδειξη και την ενίσχυση των Παιδαγωγικών Τμημάτων καθώς και του ρόλου τους στη σύγχρονη κοινωνία. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Θα προσπαθήσω, ακούστηκαν πολλά, θα μιλήσω ακριβώς πάνω στην εισήγηση της Ομοσπονδίας για τα θέματα της καθημερινότητας, δεν θα εμπλακώ σε θεωρητικές αναζητήσεις, όχι γιατί δεν είναι χρήσιμες, αλλά γιατί δεν υπάρχει ο χρόνος και πρέπει να είμαστε έτοιμοι, να απαντήσουμε στις αγωνίες των συναδέλφων βραχυπρόθεσμα. Ο Σεπτέμβρης είναι κοντά, ανοίγουν τα σχολεία.

Χρηματοδότηση. Δεν φαντάζομαι να υπάρχει κανείς στην αίθουσα που να διαφωνεί με το 5% του ΑΕΠ ή το 15% του γενικού κρατικού προϋπολογισμού. Θα μείνω λίγο όμως στη χρηματοδότηση σε ό,τι αφορά τις λειτουργικές δαπάνες.

Η κατάσταση είναι όπως την περιέγραψε ο Βασίλης ο Μακρής πριν, στους μισούς Δήμους της χώρας όπου δεν αποδίδουν τα χρήματα οι Δήμοι στα σχολεία. Αυτά τα χρήματα, που για μας δεν φτάνουν για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες των σχολείων, αυτό το κονδύλι όμως κατά παράβαση της νομοθεσίας αρκετοί Δήμοι δεν το αποδίδουν.

Πρόταση, λοιπόν, στην Ομοσπονδία να συμπεριλάβει στο διεκδικητικό πλαίσιο, να ζητήσουμε ρητή πρόβλεψη στο Νόμο - αν αυτή δεν είναι αρκετή, γιατί αυτή παραβιάζουν οι Δήμοι, όπου θα ορίζει ότι αποδίδονται πά-

ραυτα στα σχολεία ή, ο δεύτερος τρόπος, πάλι με αλλαγή της νομοθεσίας, αφού τα Διοικητικά Συμβούλια των Σχολικών Επιτροπών κάνουν τις κατανομές τότε να αποδίδονται απευθείας στους τραπεζικούς λογαριασμούς των σχολείων από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Αυτό θα πρέπει να το διεκδικήσουμε. Το Διοικητικό Συμβούλιο της κάθε Σχολικής Επιτροπής άπαξ για μια χρονιά θα κάνει την κατανομή, τι δικαιούται το κάθε σχολείο με τον αριθμό μαθητών, τμημάτων κτλ. και μετά τα χρήματα θα αποδίδονται απευθείας από το Υπουργείο Εσωτερικών. Θέλει κότσια να το διεκδικήσουμε, η ΚΕΔΕ και ο Υπουργός Εσωτερικών είναι πιο ισχυρό δίδυμο από τον Υπουργό Παιδείας και τη ΔΟΕ, να λέμε την αλήθεια, και από την ΟΛΜΕ, ως Σωματεία τους βάζω όλους αυτούς, άρα θα πρέπει να πάμε με αποφασιστικότητα.

Για το κτηριακό. Συνάδελφοι, δεν ήρθε το θέμα τώρα στην επικαιρότητα, το πρόβλημα των κτιριακών αναγκών υφίσταται χρόνια, απλά ήρθε με τραγικό τρόπο με την υποχρεωτική προσχολική αγωγή και στο οποίο αυτό ζήτημα βέβαια φρόντισαν οι Δήμαρχοι με την υπονομευτική στάση τους πραγματικά να μας φέρουν εμάς όλους τους εκπαιδευτικούς και να μας κουνάει το δάκτυλο ο κ. Πατούλης, όπως λέει στην επιστολή, ότι και εμείς και ο Υπουργός και ο καθένας από μας που ανεχόμαστε αυτά θα έχουμε ευθύνη για την ασφάλεια ή για την υγεία του κάθε παιδιού.

Και επειδή ο κ. Πατούλης δεν έπεσε χθες απ' τον ουρανό ούτε φύτρωσε απ' τη γη σήμερα, ο κ. Πατούλης έχει συγκεκριμένες ιδεολογικές αναφορές, είναι σε συγκεκριμένο κόμμα, είναι προβεβλημένο στέλεχος, δεν φαντάζομαι να θέλετε να σας πω και σε ποιο κόμμα είναι, άρα θα πρέπει... Να το πω; Όχι, δεν το λέω. Θα το πει η ΔΑΚΕ από δω, δεν θα το πω εγώ. Εγώ θα σταθώ σ' αυτό συνάδελφοι. Θα πρέπει σήμερα απ' το Συνέδριο να βγει μια καταγγελία, η οποία δεν αρκεί βέβαια, για τον κ. Πατούλη και για την ΚΕΔΕ και από Σεπτέμβριο θα κάνουμε και διαμαρτυρία στα γραφεία τους και όποια άλλη μορφή ακτιβιστική, κινηματική, δεν ξέρω και όχι μόνο στην ΚΕΔΕ. Συμφωνούμε; Χαίρομαι που ακούω και από τη ΔΑΚΕ από δω. Απλά ο κ. Πατούλης έχει και πάτρωνες, έχει πολιτικούς προϊσταμένους και αν επαναβεβαιωθούν οι τάσεις των ευρωεκλογών θα έχουμε και τους πολιτικούς του προϊσταμένους να αντιμετωπίσουμε στο ζήτημα αυτό.

Μπαίνω, συνάδελφοι, σ' αυτό το ζήτημα της ασφάλειας χώρων, των σχολικών χώρων. Γνωρίζετε όλοι από πέρυσι ότι μετά από την τραγωδία στο Μάτι υπήρξε επικαιροποίηση και αυστηροποίηση της νομοθεσίας. Το γνωρίζουμε όλοι αυτό. Το άρθρο 57 στον 4559/18

ορίζει ότι οι σχολικές μονάδες οφείλουν εντός 6 μηνών να συντάξουν τρία σχέδια για αντιμετώπιση πυρκαγιάς, σεισμού και ακραίων καιρικών φαινομένων.

Προσέξτε συνάδελφοι. Στον ίδιο Νόμο προβλέπεται ότι θα βγει Υπουργική Απόφαση η οποία θα εξειδικεύει πώς θα γίνουν αυτά, εντός 3 μηνών. Οι 3 μήνες πέρασαν, πέρασαν και 8 μήνες, 3 Νοεμβρίου θα κλείσει χρόνο. 3 Νοεμβρίου. Εκεί ήταν η καταληκτική ημερομηνία για να βγει η Υπουργική Απόφαση που δεν βγήκε ποτέ.

Το λέω αυτό γιατί η Ομοσπονδία τώρα θα πρέπει να τρέξει, αν θέλουμε να έχουμε προτάσεις, σε όποια κυβέρνηση και αν είναι, θα πρέπει να βγει μια Υπουργική Απόφαση. Εμείς θα πρέπει να πάμε εκεί, με ποια Υπουργική Απόφαση θα θέλαμε να προχωρήσουν τα ζητήματα αυτά; Πρέπει να έχουμε πρόταση. Όχι γενικά να είμαστε κατάλληλα τα κτίρια, κατάλληλα τα κτίρια προφανώς πρέπει να είναι, αλλά εμείς οι εκπαιδευτικοί το Σεπτέμβριο, οι Σύλλογοι Διδασκόντων καλούμαστε ναβάλουμε την υπογραφή σε 3 πρακτικά και σχέδια έκτακτης ανάγκης. Σ' αυτό πώς θα απαντήσει η Ομοσπονδία; Γι' αυτό λέω ότι ο Σεπτέμβριος είναι κοντά.

Για το ζήτημα της αντιμετώπισης της πυρκαγιάς, τα παίρνω ένα-ένα, ζήσαμε φέτος την κατάσταση με τις μηνύσεις στους διευθυντές σχολείων, ξεσηκώθηκαν, έγιναν όλες αυτές οι διαμαρτυρίες και πολύ ορθά και η Πυροσβεστική Υπηρεσία, όπως γνωρίζετε, εξέδωσε ένα έγγραφο 18 Απριλίου όπου λέει ότι δεν είναι οι διευθυντές των σχολείων ποινικά υπόλογοι - αυτό είναι μια νίκη δική μας συνάδελφοι - αλλά είναι οι Τεχνικές Υπηρεσίες των Δήμων και οι Πρόεδροι των Σχολικών Επιτροπών. Είναι σημαντική εξέλιξη, την ξέρετε.

Ταυτόχρονα όμως στο ίδιο έγγραφο, προσέξτε συνάδελφοι, πήγαμε ένα βήμα μπροστά και πάμε και ένα βήμα πίσω, στο ίδιο έγγραφο για πρώτη φορά ορίζει ότι τα δημόσια σχολεία δεν υποχρεούνται να έχουν πιστο-

ποιντικό ενεργητικής πυροπροστασίας. Και προφανώς αυτό μπήκε εκεί στο έγγραφο κατόπιν πιέσεων και από την ΚΕΔΕ και από τους Δημάρχους, γιατί πολύ απλά, συνάδελφοι, η έκδοση πιστοποιητικών σε κάθε Δήμο να ξέρετε, ανάλογα με το πόσες σχολικές μονάδες έχει ο κάθε Δήμος βέβαια, αλλού είναι 200.000 ευρώ, αλλού είναι 300.000, αλλού είναι 500.000 κτλ. Μιλάμε για πολλά χρήματα και με την υποχρηματοδότηση που υπάρχει δεν βγαίνει. Γι' αυτό φρόντισαν να βγάλουν απ' την υποχρέωση τα σχολεία.

Εμείς το δεχόμαστε; Τι θα πει η Ομοσπονδία σ' αυτό; Δεν πρέπει εμείς να βάλουμε ότι πρέπει να εκδίδονται τα πιστοποιητικά; Γιατί πρέπει να εκδίδονται, συνάδελφοι; Γιατί μόνο το πιστοποιητικό βεβαιώνει πως έχουν εγκατασταθεί όλα τα μέσα πυροπροστασίας. Το να βεβαιώσει κάποιος ότι απλά λειτουργούν αυτά που υπάρχουν δεν είναι το πλήρες, το πλήρες είναι αυτά που έπρεπε να είναι σε κάθε σχολική μονάδα και αυτά τα πιστοποιεί μόνο το πιστοποιητικό ενεργητικής πυροπροστασίας.

Άρα θα πρέπει, στους εισηγητές το λέω και σε σας όλους βέβαια, θα πρέπει να συμπεριλάβουμε ότι είναι υποχρεωτική η έκδοση και δεν επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια και επιπλέον κάθε Σεπτέμβρη θα πρέπει οι Υπηρεσίες του Δήμου, πριν εμείς συντάξουμε τα σχέδια έκτακτης ανάγκης, θα πρέπει οι Υπηρεσίες του Δήμου, του κάθε Δήμου, να πιστοποιούν την καλή τους λειτουργία. Μόνο τότε μπορεί ο Σύλλογος Διδασκόντων, συνάδελφοι, να προχωρήσει στη σύνταξη σχεδίου για την αντιμετώπιση πυρκαγιάς.

Για τη σύνταξη σχεδίου έκτακτης ανάγκης για το σεισμό. Εδώ, επίσης να μην πω πολλά, νομίζω τα γνωρίζουμε όλοι, και εδώ παίρνουμε ευθύνες που δεν μας αντιστοιχούν, το έχω ξαναπεί σε Ολομέλειες Προέδρων, όσοι είναι συνάδελφοι Πρόεδροι τα έχουν ξανακούσει, κάθε

Σεπτέμβριο ο ΟΑΣΠ στέλνει 40 σελίδες σε ένα έγγραφο και το συμπληρώνουμε εμείς και υπογράφουμε ότι το κτίριο είναι εντάξει. Όλη η ευθύνη από το Δήμο και από το Κράτος ήρθε σε μας πλέον.

Άρα, θα πρέπει η Ομοσπονδία να αναλάβει να ενημερώσει τους Συλλόγους Διδασκόντων για το Σεπτέμβρη ότι δεν μπορεί να γίνει τέτοιο πρακτικό και δεν μπορεί να γίνει τέτοια συμπλήρωση του εγγράφου του ΟΑΣΠ αν ο κάθε Δήμος δεν περάσει να ελέγξει και τους φέροντες οργανισμούς, τους σκελετούς των κτιρίων, και τα μη δομικά στοιχεία των κτιρίων, συνάδελφοι. Τα μη δομικά στοιχεία είναι τα χειρότερα αν θέλετε. Είναι όλα αυτά που βάζουμε πρόσθετα εμείς μετά. Και τα ηχεία που είναι κρεμασμένα και οι προτζέκτορες και η πινακίδα που λέει ποιο σχολείο είναι απέξω, όλα αυτά πρέπει να ελέγχονται. Αυτά εμείς υπογράφουμε ότι τα ελέγξαμε, χωρίς να τα έχει ελέγξει κανένας.

Άρα, ο Δήμος το Σεπτέμβρη θα βεβαιώνει ότι το κτίριο αυτό είναι κατάλληλο και στα δομικά και στα μη δομικά στοιχεία του.

Επίσης, για την αντιμετώπιση των ακραίων καιρικών φαινομένων και γνωρίζετε ότι έχουμε εισέλθει σε εποχές ακραίων καιρικών φαινομένων, επίσης, εάν δεν περάσει έλεγχος από τα συνεργεία του Δήμου και να βεβαιώσουν εγγράφως ότι έγιναν όλες οι συντηρήσεις, ότι έγινε η αποκατάσταση όλων των βλαβών ούτε εκεί μπορούμε να συντάξουμε πρακτικό.

Και θα μου πείτε τώρα τι κάνουμε; Πώς προχωράμε παραπέρα; Η Ομοσπονδία θα πρέπει, λοιπόν, αφού ενημερωθεί από εμάς, παρακαλώ συνάδελφοι, αφού η Ομοσπονδία ενημερωθεί για τον κάθε Δήμο χωριστά, εφόσον δεν τηρήθηκαν αυτά που προβλέπει η νομοθεσία, θα κάνει μια αναφορά για την αντιμετώπιση των ακραίων καιρικών φαινομένων στη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας και θα ζητάει την παρέμβασή της. Για

το αντισεισμικό θα κάνει αναφορά στον ΟΑΣΠ και για την πυροπροστασία στην Πυροσβεστική, όπου θα ζητάει πλέον να παρέμβουν και να αποδώσουν ευθύνες. Και αν τις έχουμε εμείς να τις αποδώσουν σε μας, όπως έκαναν στους διευθυντές σχολείων, ξεκίνησαν και τελικά βέβαια το πήραν πίσω.

Έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε λίγο παραπέρα. Το να λέμε μόνο να είναι όλα κατάλληλα και να μην προσφεύγουμε σε καμιά Αρχή ανώτερη, σε Επιθεωρητές Δημόσιας Διοίκησης, σε Εισαγγελείς, δεν κάνουμε τίποτα, συνάδελφοι.

Συνθήκες υγιεινής που αναφέρει στην εισήγησή της η Ομοσπονδία. Θα πω ένα παράδειγμα. Τα περισσότερα σχολεία δεν έχουν μόνιμο καθαριστή. Τηρούνται οι υγειονομικές διατάξεις στη λειτουργία του σχολείου; Καθαρίζονται οι τουαλέτες για παράδειγμα μετά από κάθε διάλειμμα; Δεν υπάρχει καθαριστής στο σχολείο. Εκτός και αν κλείνουμε το μάτι και το κλείνουμε δεκαετίες και λέμε θα βάλει ο Σύλλογος Γονέων μία γυναίκα, θα την πληρώνει 50 ευρώ, θα πάει η κυρία απ' το κυλικείο να της δώσουμε 20 ευρώ κάποιος κτλ. Δεν μπορεί να προχωρήσουμε έτσι.

Άρα, κύριοι εισηγητές απ' τη ΔΟΕ, σε όσα σχολεία, λοιπόν, δεν τηρούνται οι υγειονομικές διατάξεις και είναι τα σχολεία που δεν έχουν καθαριστή μόνιμο προσφεύγουμε στο Σώμα Επιθεωρητών Δημόσιας Υγείας και τους ζητούμε να μας πούνε, η Ομοσπονδία εννοώ, εάν τηρούνται οι διατάξεις. Αν υπάρχουν και αν τηρούνται.

Για τη νομική διασφάλιση, συνάδελφοι, νομίζω η Ομοσπονδία στην εισήγησή της το έχει βάλει σωστά και η διάταξη, η πρόταση διάταξης από την κα Τσίπρα προς τη

Βουλή η οποία βέβαια δεν έχει περάσει ακόμα είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Ένα θέμα και κλείνω, συνάδελφοι. Δεν θέλω να καταχραστώ το χρόνο, θα μου επιτρέψετε να πω ένα ζήτημα, δεν υπάρχει στην εισήγηση της Ομοσπονδίας και έχει να κάνει με όλα αυτά τα προγράμματα που έχουν περάσει μέσα στα σχολεία. Δηλαδή, σχολικά γεύματα, φρούτα, γάλατα, δεν ξέρω τι άλλο θα έρθει. Και επειδή μπαίνει στην εισήγηση πώς θα διασφαλίσουμε και την ευθύνη του και το ωράριο των εκπαιδευτικών πρέπει να διασφαλίσουμε κάποια στιγμή και τα επαγγελματικά μας δικαιώματα.

Δηλαδή, είμαστε εκπαιδευτικοί, κάνουμε τον κοινωνικό λειτουργό καμιά φορά, κάνουμε τον ψυχολόγο, εντάξει, ΟΚ, το έχουμε αποδεχθεί αυτό, κάνουμε τον νοσηλεύτη, φροντίζουμε τα παιδάκια που χτυπάνε στο σχολείο, ωραία. Όμως, μέσα απ' όλα αυτά τα προγράμματα, κάνουμε τον αχθοφόρο, κάνουμε τον διανομέα, κάνουμε τον τεχνολόγο τροφίμων, να ελέγχουμε τα τυριά, να δούμε με το μάτι, με τη γλώσσα αν είναι κατάλληλα, οι διευθυντές σχολείων ή οι συνάδελφοι που έχουν αναλάβει τις εγγραφές κάνουν και το γιατρό, γιατί ελέγχουν το βιβλιário με τα εμβόλια. Μπορεί να το βλέπουμε αυτό πολύ ταπεινό αλλά είναι γιατροί οι εκπαιδευτικοί, συνάδελφοι; Τι πειράζει αφού λήξουν οι εγγραφές στις 20 Μαΐου και μέχρι τις 20 Ιουνίου - σε ένα μήνα - να περάσουν οι υπάλληλοι της Υγειονομικής Περιφέρειας, των κατά τόπων Υγειονομικών Περιφερειών και να ελέγξουν τη φωτοτυπία του βιβλιαρίου που κράτησε ο διευθυντής; Μπορεί ο διευθυντής ή ο δάσκαλος να ελέγξει αν έχουν γίνει τα εμβόλια όλα; Άρα γίναμε και γιατροί.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: το κάνουμε ως πρόταση αλλά είναι και ερώτημα: Θέλουμε να διασφαλίσουμε τα επαγγελματικά μας δικαιώματα; Μπορούμε να κάνουμε τα πάντα; Θα μας βάλουν και άλλα. Ήρθε το Υπουργείο Ανάπτυξης έβαλε τα γεύματα, ήρθε το Υπουργείο Τροφίμων έβαλε τα γάλατα και τα τέτοια, θα 'ρθει το άλλο Υπουργείο και θα βάλει τα άλλα. Όλα τα Υπουργεία βάζουν προγράμματα χωρίς δικούς τους υπαλλήλους και το κάνουν με τους υπαλλήλους του Υπουργείου Παιδείας, τους εκπαιδευτικούς, δηλαδή, που είναι στα σχολεία. Έτσι μπορώ να βάλω και εγώ προγράμματα.

Θα πρέπει, λοιπόν, να το δει η Ομοσπονδία και αν θέλει και αυτό και όσα από τα προηγούμενα είπαμε ως Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση, έτσι εισηγήθηκε εδώ αυτή τη στιγμή, να τα συμπεριλάβετε στην εισήγησή σας. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α. ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι κλείνει μία διετία έντονων και κρίσιμων αλλαγών για το μέλλον της εκπαίδευσης. Είμαι σίγουρος ότι κατά τη διάρκεια της 88ης Γενικής Συνέλευσης θα ακουστούν ενδιαφέρουσες απόψεις και τοποθετήσεις όλων των συνέδρων για όλα τα σημαντικά ζητήματα που απασχόλησαν και θα απασχολήσουν και στο μέλλον τον κλάδο.

Θα μου επιτρέψετε όμως, λόγω και της ιδιότητας του Γενικού Γραμματέα του ΙΠΕΜ που είχα αυτή τη διετία αλλά και της συμμετοχής μου σε αυτό εκπροσωπώντας την παράταξη της ΑΕΕΚΕ, να αναφερθώ όσο μπορώ πιο περιεκτικά, στα πεπραγμένα του ΙΠΕΜ αυτή τη διετία. Ενός ΙΠΕΜ που κατά καιρούς έχει κατηγορηθεί για διάφορα και κυρίως ότι δεν επιτελεί το ρόλο που θα μπορούσε να παίξει, το ρόλο δηλαδή του επιστημονικού φορέα της ομοσπονδίας μας.

Ξέρουμε όμως συνάδελφοι ότι πολλές φορές είναι πολύ πιο εύκολο να καταφεύγεις στη σκληρή κριτική εξυπηρετώντας τις μικροπαραταξιακές σου σκοπιμότητες, παρά γόνιμα και δημιουργικά, να συμμετέχεις, να δρας και να παράγεις έργο που ασφαλώς θα κριθεί στο μέλλον.

Το έργο ωστόσο που παρήγαγε το ΙΠΕΜ αυτή τη διετία, είναι ιδιαίτερα σημαντικό και επιτρέψτε μου να το παρουσιάσω όσο μπορώ με συντομία.

Συγκεκριμένα, εξέδωσε το 21ο και 22ο τεύχος του Επιστημονικού Βήματος. Το σημαντικό όμως, δεν είναι τόσο αυτή καθ' εαυτή η έκδοση των δύο προαναφερόμενων τευχών που βεβαίως μπορούν να αποτελέσουν επιστημονικά εργαλεία για τον καθορισμό των μελλοντικών θέσεων και προτάσεων της ομοσπονδίας μας. Σημαντικότερο είναι κατά την άποψή μου ότι κατά τη διετία αυτή, το Επιστημονικό Βήμα απέκτησε μόνιμο σώμα αξιολογητών-κριτών που κρίνουν τα επιστημονικά άρθρα ακολουθώντας αυστηρές προδιαγραφές και σε συνδυασμό με τη μελλοντική σύνδεση του με το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης που σχεδιάσαμε αυτή τη διετία, το καθιστούν ένα από τα πλέον έγκριτα επιστημονικά έντυπα όχι μόνο της ελληνικής αλλά και της παγκόσμιας εκπαιδευτικής κοινότητας.

Επίσης, το ΙΠΕΜ συνδιοργάνωσε το 2018 μαζί με τη ΔΟΕ το συνέδριο στη Θεσσαλονίκη για την αναγκαιότητα της θεσμοθέτησης της δίχρονης προσχολικής αγωγής και με τον τρόπο αυτό ενίσχυσε επιστημονικά

τα επιχειρήματά μας για την αναγκαιότητα της άμεσης εφαρμογής της.

Ακόμη, το 2018 και το 2019 ανταποκρινόμενο σε πρόσκληση της ύπατης αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, συμμετείχε με τρία μέλη του στην αξιολόγηση έργων μαθητών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ συμμετείχε και στη σύνταξη της εγκυκλίου και στην οργάνωση του επόμενου σχετικού διαγωνισμού.

Επιπλέον, συνεργάστηκε για φλέγοντα εκπαιδευτικά θέματα με τους επιστημονικούς φορείς άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων και συγκεκριμένα με το ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ και το ΚΑΝΕΠ της ΓΣΕΕ.

Το Μάιο του 2019, συνδιοργάνωσε μαζί με τη ΔΟΕ και την ΠΟΕΔ το συνέδριο στα Γιάννενα για τις υποστηρικτικές δομές και παρά την κριτική ορισμένων που προκαταβολικά έσπευσαν να προδικάσουν τα αποτελέσματά του και να φιμώσουν τον επιστημονικό διάλογο, οδήγησε την επιστημονική κοινότητα σε σημαντικά συμπεράσματα για την αναγκαιότητα της ύπαρξης των υποστηρικτικών αυτών δομών.

Ακόμη, προχώρησε στο στήσιμο και τη λειτουργία ιστοσελίδας ώστε να έχουν ενημέρωση και πρόσβαση όλοι, τόσο στις δράσεις του ΙΠΕΜ όσο φυσικά και στο Επιστημονικό Βήμα.

Άφησα όμως τελευταίο, συνάδελφοι, αυτό που κατά την άποψή μου ίσως να έχει και τη μεγαλύτερη σημασία. Το ΙΠΕΜ εισηγήθηκε-κατά πλειοψηφία βέβαια- και κατάφερε να εγκριθεί (ελάχιστες λεπτομέρειες πλέον απομένουν) πρόγραμμα ΕΣΠΑ που θα αφορά επιμόρφωση 5.000 εκπαιδευτικών σε 8 περιφέρειες της χώρας δηλαδή στα 2/3 της Ελλάδας. Νομίζω όλοι αντιλαμβανόμαστε τη σημασία αυτού του προγράμματος με δεδομένη την παντελή απουσία επιμορφωτικών δράσεων από την πολιτεία καθώς το ΙΠΕΜ θα καταστεί ο μεγαλύτερος επιμορφωτικός πυλώνας της χώρας πάνω σε καίρια για την εκπαίδευση και την κοινωνία ζητήματα όπως είναι: η διαχείριση κρίσεων, η συμβουλευτική οικογενειών, οι μαθησιακές δυσκολίες, τα εργασιακά και πολλά άλλα.

Συνάδελφοί μου όμως, ξέρετε όλα αυτά τα αποτελέσματα δεν ήρθαν μόνο τους ούτε είναι τυχαία. Είναι προϊόν της διάθεσης για συνεργασία, δουλειά και σύνθεση απόψεων από όλα τα μέλη των παρατάξεων που συμμετείχαν στο ΔΣ και φυσικά της άοκνης προσπάθειας του προέδρου του.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και η συγκρότηση και η συνεργασία στο προεδρείο της ΔΟΕ με τη συμμετο-

χή και την παρουσία και της δικής μας παράταξης της ΑΕΕΚΕ.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου μία τελευταία διαπίστωση. Οι καιροί που ακολουθούν συνάδελφοι φαίνεται ότι θα είναι ακόμη πιο δύσκολοι. Οι πολιτικές των περικοπών από τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών και οι ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές που κάποιοι οραματίζονται, φαίνεται ότι θα απασχολήσουν τον κλάδο τα επόμενα χρόνια. Έχουμε λοιπόν δύο διαφαινόμενες επιλογές ή να συνεχίσουμε στη λογική της περιχαράκωσης των συνδικαλιστικών παρατάξεων στις θέσεις τους και της στείρας αντιπαράθεσης ή να προχωρήσουμε σε μία λογική σύνθεσης, ενότητας και συνεργασίας, κρατώντας ασφαλώς ο καθένας της απόψεις του, αλλά με διάθεση να σταθούμε σε όσα μας ενώνουν και όχι σε όσα μας διχάζουν. Εμείς σαν παράταξη έχουμε σαφώς κάνει τη δεύτερη επιλογή. Καλούμε και τις υπόλοιπες συνδικαλιστικές παρατάξεις να πράξουν το ίδιο. Είναι πραγματικά η μόνη μας ελπίδα για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του μέλλοντος, να ανακτήσουμε το χαμένο γόπητρο του συνδικαλιστικού κινήματος και να δικαιώσουμε τις προσδοκίες και τους αγώνες των εργαζομένων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι, καλημέρα. Είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Ανεξάρτητης Ενωτικής Εκκίνησης Εκπαιδευτικών.

Ως παράταξη πριν αποτυπώσω τη θέση μας για την αξιολόγηση να αναφέρω ότι έχουμε μια βασική φιλοσοφία, ότι ανεξάρτητα από τις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες θα πρέπει να έχουμε συγκεκριμένες θέσεις για όλα τα ζητήματα του κλάδου. Έτσι και για την αξιολόγηση εδώ και χρόνια έχουμε θέση συγκεκριμένη την οποία θα σας αναφέρω. Και ανεξάρτητα από το ποια θέση έχουμε όταν αυτή είναι ενάντια στον κλάδο όπως ήταν και η αξιολόγηση το '13...

Το 2013 - '14 στην αξιολόγηση - χειραγώγηση του Μητσοτάκη οι θεσμικοί μας εκπρόσωποι και όπου είχαμε δυνάμεις έδειξαν την τεράστια δυναμική και αν αυτό αποτυπώθηκε ξεκάθαρα στους Συλλόγους μας όπου υπήρχαν τα μεγαλύτερα ποσοστά αποχής από την αξιολόγηση.

Όσον αφορά τώρα τη θέση μας. Η αξιολόγηση αποτελεί έννοια και στο σύγχρονο κόσμο αποτελεί θεσμό. Ως έννοια μεταφράζεται ως αντικειμενικά ουδέτερη διαδικασία και ακολουθεί έπειτα από τα βήματα του προγραμ-

ματισμού και της εφαρμογής. Ως θεσμός η αξιολόγηση είναι ενταγμένη σε διαφορετικά ιδεολογικά και κοινοπολιτικά πρότυπα. Θεωρούμε, δηλαδή, ότι δεν υπάρχει μια μονοδιάστατη έννοια της αξιολόγησης.

Αυτό έχει οδηγήσει στην πολιτικοποίηση της έννοιας ανάλογα με τους στόχους που επιδιώκουν εκείνοι που την προωθούν και την εφαρμόζουν. Για μας, λοιπόν, υπάρχουν δύο βασικά ρεύματα σκέψης στην αξιολόγηση που απηχούν διαφορετικά ιδεολογικά και πολιτικά υπόβαθρα. Το δίπολο αυτό είναι: η ποσοτική και εξωτερική αξιολόγηση και από την άλλη μεριά μια ποιοτική εσωτερική αξιολόγηση - ανατροφοδότηση.

Η προώθηση της αξιολόγησης στην εκπαίδευση σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο έχει αποδειχθεί πως αντανακλά αυτά τα χαρακτηριστικά, δηλαδή οι στόχοι, η μεθοδολογία, η κουλτούρα και η εφαρμογή της αξιολόγησης αποτυπώνεται σε αντίθετες κατευθύνσεις σε διάφορες χώρες του κόσμου. Για παράδειγμα στην Αγγλία η εφαρμογή μιας εξωτερικής και εξοντωτικής αξιολόγησης και συνάμα εσωτερικής διαδικασίας και από την άλλη μεριά χώρες όπως η Ιταλία και η Δανία με μια μορφή εσωτερικής αξιολόγησης - ανατροφοδότησης.

Είναι βέβαια σαφές πως με βάση την κυριαρχία της ελεύθερης αγοράς και του οικονομικού νεοφιλελευθρισμού όπως για παράδειγμα αποτυπώνεται και σε εγχώριο επίπεδο με βάση και τις προγραμματικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας που προχθές ο κ. Χατζηδάκης ανέφερε για μια αξιολόγηση σε μία ειδική ιστοσελίδα του Υπουργείου από τους γονείς, η αξιολόγηση αυτή στα περισσότερα καπιταλιστικά κράτη έχει το χαρακτήρα ασφυκτικού ελέγχου και κονσερβοποίηση των παιδαγωγικών θεωριών και των μαθησιακών αποτελεσμάτων σε κουτάκια και σε δείκτες στο όνομα της βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η σύντομη αυτή ανασκόπηση μας οδηγεί σε ένα συμπέρασμα αλλά και στη διαμόρφωση θεμελιωδών ερωτημάτων. Το συμπέρασμα είναι πως οποιαδήποτε κρίση και θέση έχουμε για την αξιολόγηση στην εκπαίδευση είναι συνδεδεμένη με την ευρύτερη πολιτική, ιδεολογική, κοινωνική και οικονομική φόρμουλα που διαθέτουμε. Πρέπει, λοιπόν, να απαντήσουμε, κατά τη γνώμη μας σε κάποια βασικά ερωτήματα.

Πρώτον: τα μαθησιακά αποτελέσματα, η εκπαιδευτική διαδικασία και η επιτυχία ή μη των παιδαγωγικών στόχων μπορούν να αναχθούν σε μετρήσιμους δείκτες; Για μας η απάντηση είναι μονολεκτικά όχι. Η ποιοτική αποδελτίωση είναι εφικτή και εφαρμόσιμη μέθοδος για την αξιολόγηση των παιδαγωγικών στόχων και των μαθη-

σιακών αποτελεσμάτων; Για μας τα μαθησιακά αποτελέσματα εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες εκτός σχολείου που δεν μπορούν να μετρηθούν σε τι βαθμό επηρεάζει κάθε παράγοντας, για παράδειγμα η οικογένεια, το οικονομικό, το κοινωνικό υπόβαθρο, οι συνναστροφές και διάφορα άλλα.

Τρίτο ερώτημα: τι μας διδάσκει η εφαρμογή της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο; Σε πολλά εκπαιδευτικά συστήματα που εφαρμόζεται η αξιολόγηση τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό επίπεδο είτε αξιοποιούνται τα στοιχεία για κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών και σταδιακά ωθούνται στην ιδιωτικοποίηση, είτε τα εκπαιδευτικά συστήματα κάνουν βήματα πίσω απορρίπτοντας τις μεθόδους αυτές όπως για παράδειγμα στο φιλανθικό σύστημα.

Υπάρχει η δυνατότητα αποδοχής ενός εκ των δύο ρευμάτων σκέψης; Η συναδέλφισσα που φωνάζει στο Σύλλογό μου το '14 είχαμε 90% αποχή από την αξιολόγηση. Να μας πει το δικό της Σύλλογο τι αποχή είχαν. Υπάρχει η δυνατότητα αποδοχής ενός εκ των δύο ρευμάτων σκέψης για την αξιολόγηση; Είτε μιας ποιοτικής - ποσοτικής ή εσωτερικής - εξωτερικής αντίστοιχα. Αν ναι με ποιους όρους και με ποιες προϋποθέσεις. Για μας μπορεί να γίνει επιλογή αλλά προφανώς πρέπει να συνδεθεί με το ευρύτερο πολιτικό, κοινωνικό, ιδεολογικό, οικονομικό περιβάλλον στο οποίο αυτό αναπτύσσεται.

Πέμπτο ερώτημα και τελευταίο. Η εκπαιδευτική κοινότητα είναι ώριμη να αποδεχθεί ένα σύστημα αυτοαξιολόγησης - αποτίμησης εκπαιδευτικού έργου; Η συνδικαλιστική κοινότητα είναι και έτοιμη και ώριμη να καταθέσει προτάσεις; Υπάρχει χάσμα συνδικάτου - εκπαιδευτικής βάσης γύρω απ' το θέμα αυτό; Για μας φυσικά και υπάρχει χάσμα μεταξύ ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος και των συναδέλφων, διότι πολλές φορές ο κομματικός εναγκαλισμός και τα κομματικά συμφέροντα και όχι τα αιτήματα του κλάδου για να βελτιωθεί το εκπαιδευτικό έργο και να ανυψωθεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι αυτό που στο τέλος κερδίζει στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος μέχρι σήμερα.

Με βάση, λοιπόν, δεν μου απαντάς αν στο Σύλλογό σου..., με βάση τους παραπάνω προβληματισμούς και τις ανάλογες απαντήσεις στις οποίες καταλήγουμε διαμορφώνεται το πλαίσιο της θέσης μας. Λέμε, λοιπόν, ξεκάθαρα όχι στην ατομική αξιολόγηση που βασικό στόχο έχει να φορτώσει τα ελλείμματα της πολιτείας στον εκπαιδευτικό. Καμία αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση που

έχει τιμωρητικό χαρακτήρα: απολύσεις, μισθολογική και βαθμολογική υποβάθμιση, στασιμότητα.

Ναι στον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου μέσα στους Συλλόγους Διδασκόντων με καθαρά ποιοτικά χαρακτηριστικά και διαδικασία ανατροφοδότησης. Ο προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου να διασφαλίζεται ως μία διαδικασία αποκλειστικά εσωτερική, συλλογική και δημοκρατική από το Σύλλογο Διδασκόντων, χωρίς καμία εξωτερική ή άνωθεν παρέμβαση.

Η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου ως μια διαδικασία πραγματικής ανατροφοδότησης δεν μπορεί να αποτυπώνεται σε έτοιμες φόρμες με ποσοτικούς δείκτες, ούτε να κοινοποιείται σε οποιονδήποτε εξωτερικό φορέα ή όργανα αφήνοντας ανοικτό κάθε ενδεχόμενο για σύγκριση και κατηγοριοποίηση των σχολείων μας.

Και έναν ακόμα αστερίσκο. Δεν πρέπει μία αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου να καταλήξει σε μία γραφειοκρατική διαδικασία. Η αποτίμηση θα φέρνει την πολιτεία προ των ευθυνών της και θα την αναγκάζει να βρίσκει λύσεις όπως σε θέματα στελέχωσης εκπαιδευτικού προσωπικού, υλικοτεχνικής υποδομής και άλλα.

Προϋπόθεση για μας όλων των παραπάνω είναι να προχωρήσει η κυβέρνηση σε κατάργηση όλου του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης όπως αποτυπώνεται στο Νόμο 3848 του '10. Επίσης, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να υπάρχουν οι ανάλογες υποστηρικτικές δομές επιμόρφωσης για την καλύτερη αναβάθμιση του ποιοτικού και εκπαιδευτικού έργου.

ΣΑΚΗΣ ΜΠΙΜΠΙΣΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Καλησπέρα και από μένα. Ονομάζομαι Μπιμπισίδης Σάκης και είμαι εκλεγμένος αντιπρόσωπος με την Ενωτική Κίνηση Ρεθύμνου.

Συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με το επίμαχο ψήφισμα, το οποίο κατατέθηκε χθες από το Συντονιστικό των αναπληρωτών και αδιόριστων εκπαιδευτικών. Φυσικά και διαβάσαμε το ψήφισμα, το μελετήσαμε, το αναλύσαμε και προφανώς συμφωνούμε σε αρκετά σημεία, στα περισσότερα. Άλλωστε, είναι γνωστόν τοις πάσι πως η ΑΕΕΚΕ συμμετείχε στους φετινούς ισχυρούς αγώνες που έδωσε ο κόσμος των αναπληρωτών και το συνδικάτο ενάντια στο νέο σχέδιο διορισμών.

«Κατάργηση του νόμου 4589/19. Όχι σε γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών με βάση το πτυχίο - προϋπηρεσία. Δημιουργία ορ-

γανικών θέσεων. Πλήρης προστασία της μητρότητας» .. Ουαί και αλίμονο εάν υπάρχει μέσα στην αίθουσα αυτή τη στιγμή συνάδελφος εκπαιδευτικός ο οποίος διαφωνεί και αντιμάχεται αυτές τις προτάσεις. Νομίζω, συνάδελφοι, είναι σαφές το περιεχόμενο των παραπάνω θέσεων.

Εύλογα, λοιπόν, μπορεί να αναρωτηθεί κάποιος αν και σε ποιο σημείο διαφωνούμε. Διαφωνούμε στο πλαίσιο. Συνάδελφοι, το έχετε διαβάσει; Ρητορική ερώτηση. Είναι ξεκάθαρα ένα πλαίσιο με πολιτική και κομματική στόχευση. Αναφέρονται μέσα κάποια σημεία ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ. Εάν αυτό δεν εξυπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές τότε τι; Νομίζω κοροϊδευόμαστε, συνάδελφοι.

Και εδώ επιτρέψτε μου να παραθέσω έναν προβληματισμό. Πώς μία ομάδα ανθρώπων, που αυτοονομάστηκε Συντονιστικό Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών, κατεβάζει ψήφισμα με πολιτική στόχευση; Πώς κατεβάζει ένα ψήφισμα του οποίου το πλαίσιο προωθεί συγκεκριμένες πολιτικές; Πώς επικαλείται ότι εκπροσωπεί τους εκπαιδευτικούς αναπληρωτές; Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ανά την Ελλάδα είναι ενήμεροι;

Καλύτερα ας απευθυνθώ στη δεξιά, όπως σας βλέπω, πτέρυγα, κυρίως στις αγαπημένες μου Παρεμβάσεις. Και το προσωνύμιο «αγαπημένες» δεν είναι ειρωνικό, γιατί υπάρχουν μέσα στην παράταξή σας άτομα τα οποία εκτιμώ πολύ. Αγαπητοί κύριοι των Παρεμβάσεων, κάποιοι αντιπρόσωποι σας απέδειξαν περίτρανα και με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο ότι, ας μου επιτραπεί ο όρος μιας και επιτράπηκε χθες και στον Πρόεδρο τον κ. Κικινή, ηδονίζονται με συνδικαλιστικές φαν-

φάρες, με συνδικαλιστικές ιαχές για να δημιουργήσουν ένα πολεμικό κλίμα, μη σεβόμενοι κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης τις δημοκρατικές διαδικασίες. Απευθύνομαι σε εσάς συνάδελφοι, γιατί διαβάζοντας το ψήφισμα, ακούγοντας με προσοχή τις τοποθετήσεις σας και παρακολουθώντας όλον αυτόν τον καιρό τις ανακοινώσεις σας, καταλήγω στο συμπέρασμα πως το συγκεκριμένο κείμενο γράφτηκε στον ίδιο υπολογιστή που γράφονται οι δικές σας ανακοινώσεις, πως το συγκεκριμένο ψήφισμα εκτυπώθηκε από τους εκτυπωτές που τυπώνονται τα κείμενα της δικής σας παράταξης. Ο νοών νοεΐτω..

Εάν θέλετε να βοηθήσετε πραγματικά τους αναπληρωτές, τότε εδώ είμαστε, πάμε σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο άνευ κομματικής τοποθέτησης, στηριζόμενο στα κοινά αιτήματα του κλάδου. Και για να απαντήσω στη συνάδελφισσα κα. Τσαγκαράτου από τις Παρεμβάσεις, δηλώνω περήφανα πως είμαστε και εμείς αναπληρωτές, είμαστε και εμείς χρόνια αδιόριστοι και είναι έκδηλο πως αναπληρωτές υπάρχουν σε όλες τις παρατάξεις, όχι μόνο στη δική σας.. «άλλη καμιά δεν έκανε μόνο η Μαριώ τον Γιάννη».

Χωρίς να θέλω να καταχραστώ το περιθώριο που μου δίνει το βήμα και τον χρόνο που μου δόθηκε από το προεδρείο, πριν προχωρήσω στην κατάθεση του ψηφίσματος μας, οφείλω να μιλήσω επί προσωπικού και να απευθυνθώ κυρίως στους θιασώτες του άκρατου λαϊσμού.

Δηλώνω δημόσια, λοιπόν, πως ουδέποτε κλήθηκα επίσημα από το Προεδρείο να ψηφίσω για το αν θα πρέπει να τεθεί στο σώμα η αλλαγή των θεμάτων της Ημερήσιας Διάταξης. Όσες κατηγορίες δέχτηκα εντάσσονται στη σφαίρα της λασπολογίας και αδυνατώ να δεχτώ επιχειρήματα που ως βάση τους έχουν ανυπόστατα ψεύδη και συκοφαντίες. Ανέφερα ξεκάθαρα, συζητώντας με αντιπροσώπους από το ΠΑΜΕ, τις Παρεμβάσεις και τη ΔΑΚΕ, ότι εάν ξεπεραστεί ο σκόπελος του καταστατικού και κληθώ επίσημα από τον Πρόεδρο να ψηφίσω, θα το κάνω. Ήμουν τόσο ξεκάθαρος που ανέφερα σε αρκετούς και τι θα ψηφίσω.

Σας βόλευε να παρουσιάσετε τα πράγματα όπως εσείς θέλατε. Επιθυμούσατε να οδηγήσετε τους συναδέλφους σας στα βαθιά νερά της παραπληροφόρησης. Επιδοθήκατε σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων και όπως συνηθίζετε δώσατε ρεσιτάλ σε μαθήματα παραπληροφόρησης. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης γέμισαν με παραπλανητικές αναρτήσεις, αναφερόμενες και στο πρόσωπό μου σκιαγραφώντας το, παραπληροφορώντας τον

κόσμο για το τι συνέβη. Θα υπάρξουν πρακτικά του Συνεδρίου. Θα υπάρξουν και οποιαδήποτε καταγγελία θα διασταυρωθεί.

Κατηγορείτε το νέο σύστημα διορισμών και προσλήψεων για ανθρωποφαγία, ένα χαρακτηρισμό που του προσδίδω και εγώ στο ψήφισμα που ακολουθεί. Ωστόσο, εσείς οι ίδιοι δίνετε μαθήματα ανθρωποφαγίας διότι δράττε μονίμως διασπαστικά. Σταματήστε να καπηλεύεστε τον δίκαιο αγώνα των αναπληρωτών, να παίζετε επικοινωνιακά παιχνίδια εις βάρος μας για την εξυπηρέτηση των παραταξιακών σας συμφερόντων. Πάψτε επιτέλους να δημιουργείτε εντυπώσεις. Κουράσατε. Είναι ντροπή, υποκριτικό και άκρως αντισυναδελφικό.

Επί προσωπικού, λοιπόν, δηλώνω δημόσια ότι δεν θα επιτρέψω σε κανέναν φανατικά και φανατισμένα φερόμενο συνάδελφο συνδικαλιστή να με θέτει βορά στις συνδικαλιστικές του ορέξεις και να με θεωρεί άθυρμα για το όποιο παιχνιδάκι του.

Ως αναπληρωτής εκπαιδευτικός και ως αντιπρόσωπος της Γενικής Συνέλευσης, δηλώνω πως αγωνιζόμαστε για την κατάργηση του Νόμου 4589/19 και ΜΗ επαναφορά του Νόμου 3848/10, γιατί αυτό θα φέρει γραπτό διαγωνισμό. Άρα όχι σε γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Αγωνιζόμαστε για μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία, για τη δημιουργία οργανικών θέσεων για κάθε υπάρχουσα ειδικότητα για την άμεση κάλυψη όλων των κενών. Διεκδικούμε την πλήρη εξίσωση των εργασιακών, ασφαλιστικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων με αυτά των μονίμων και την πλήρη προστασία της μητρότητας.

Στο πλαίσιο των όσων αναφέρθηκαν, προχωρώ σε ανάγνωση του ψηφίσματος μας και στην κατάθεση αυτού προς ψήφιση είτε από το σώμα είτε από το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας:

Ψήφισμα προς την 88η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ

Χρόνια αναπλήρωσης. Χρόνια ελαστικών σχέσεων εργασίας. Χρόνια αβεβαιότητας. Χρόνια εργασιακής ανασφάλειας.

Το υπουργείο παιδείας και οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες εδώ και χρόνια υιοθετούν μία παρελκυστική τακτική όσον αφορά τους μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση, ακολουθώντας κατά γράμμα τις μνημονιακές επιταγές. Οι ανάγκες είναι έκδηλες. Τα κενά είναι τόσο πολλά που πλέον αποτελούν τη δαμόκλειο σπά-

θη για την ίδια τη διοίκηση και την εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Αλγεινή εντύπωση δημιουργούν οι δικαιολογίες που ακούμε τόσα χρόνια οι αναπληρωτές. Οι ηγεσίες μαζί με τους θεσμούς παραπέμπουν εδώ και χρόνια τους διορισμούς στις καλές με εμποιακό τρόπο. Ο καθημαγμένος και πολύπαθος χώρος της εκπαίδευσης δε χωράει άλλες αναβολές ούτε αποτελεί στίβο για πολιτικά παιχνίδια.

Ο νόμος 4589/19 για το νέο σύστημα προσλήψεων/διορισμών οδηγεί σε ανακατατάξεις στους νέους πίνακες με αποτέλεσμα πολλοί αναπληρωτές εκπαιδευτικοί συνάδελφοι, που κράτησαν όρθια τα δημόσια σχολεία εδώ και πολλά χρόνια, να κινδυνεύουν να μείνουν στην ανεργία. Το νέο σύστημα διορισμών οδηγεί σε ένα αέναο κυνήγι προσόντων, σε ανθρωποφαγία και ένα διαρκή εμφύλιο στο εσωτερικό του κλάδου. Ακυρώνει επί της ουσίας το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία που αποκτήθηκε με πολύ κόπο.

Σύσσωμος ο κλάδος μπορεί να υπερκεράσει όλες τις δυσκολίες και να διεκδικήσει τα πλέον αυτονόητα. Οφείλουμε να σταθούμε απέναντι σε οποιαδήποτε προσπάθεια φαλκίδευσης από μεριάς πολιτικής ηγεσίας και να αντιτασσόμαστε σε όσες πολιτικές θίγουν τα νόμιμα δικαιώματά μας. Το συνδικάτο μας οφείλει να ενσκήψει στα προβλήματα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Καλούμε όλους/όλες τους/τις συναδέλφους/ισσες σε συσπείρωση και συμμετοχή στις συλλογικές διαδικασίες των κατά τόπων Συλλόγων και την Ομοσπονδία. Καλούμε τη Γενική Συνέλευση να προετοιμάσει κινητοποιήσεις για τη διεκδίκηση μόνιμων διορισμών με κύριο αίτημα αιχμής την προστασία της προϋπηρεσίας στο σύνολο της.

Αγωνιζόμαστε για:

Κατάργηση του νόμου 4589/19 για το νέο σύστημα διορισμών και ΜΗ επαναφορά του ν. 3848/10

Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία

Όχι στον γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ

Δημιουργία οργανικών θέσεων για κάθε υπάρχουσα ειδικότητα και άμεση κάλυψη όλων των κενών

Πλήρη εξίσωση των εργασιακών, ασφαλιστικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων με αυτά των μονίμων

Πλήρης προστασία της μητρότητας

Μόνιμοι διορισμοί στη δημόσια εκπαίδευση, τώρα!!!!

ANNA ΣΤΟΥΜΠΙΔΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι καλημέρα, από τον Σύλλογο «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» του Ηρακλείου από την ΕΚΕ. Δεν γίνεται να ξεκινήσω τη θεματολογία μου και την κριτική μου από κάτι άλλο, εκτός από τους μόνιμους διορισμούς των Αναπληρωτών και φυσικά την εξίσωση των δικαιωμάτων τους.

Στο Ηράκλειο οι Αναπληρωτές ξεπερνούν τους 1300 και το χρόνιο αυτό ζήτημα της μονιμοποίησής τους έχει γίνει πλέον σήριαλ. Θα βγει η προκήρυξη; Θα προλάβουμε; Θα παγώσουν όλα λόγω εκλογών; Μία αβεβαιότητα και μία αγωνία.

Βέβαια η πολιτεία φρόντισε να αποφασίσει και κάποιους διορισμούς με δικαστικές αποφάσεις για κάποιους που είχαν προσφύγει σε Δικηγορικά Γραφεία, καταστρατηγώντας τους πίνακες επιτυχόντων του ΑΣΕΠ του 2008, πράγμα που απαξιώνει τις συλλογικές μας διεκδικήσεις, εκτός πλαισίου λογικής και δεοντολογίας.

Όμως η ΔΗΣΥ πριν άσκησε κριτική. Αυτή που σαν παράδειγμα στήριξε τη συγκεκριμένη λογική και τα πρόσωπα. Ας μη τα ξεχνάμε λοιπόν αυτά.

Εμείς σαν Σύλλογος Εκπαιδευτικών «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» στείλαμε επιστολή και στο Υπουργείο και στη ΔΟΕ και σπρώξαμε το θέμα. Μάλιστα χαίρομαι για αυτή τη συλλογική προσπάθεια που έκανε ο Σύλλογός μου γιατί πέρα από κομματικές γραμμές διεκδικήσαμε το δίκαιο των Εκπαιδευτικών μας.

Δυστυχώς όμως στους νηπιαγωγούς καταστρατηγήθηκε η σειρά και το αίσθημα αδικίας των συναδέλφων μας είναι κυρίαρχο. Αυτό εκφράζω μέσα από αυτό το βήμα.

Πάμε τώρα στην περιβόητη επιστολή Πατούλη. Με βάση το άρθρο 33 του Ν. 452/2018 το σχολικό έτος 2020-2021 θα πρέπει να ολοκληρώσει την ένταξη όλων των Δήμων στη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση. Οι πολέμιοι αυτού του νόμου γνωρίζουμε και έχουμε ξαναπεί, πως έχουν οικονομικά κίνητρα και στόχο τους την ιδιωτικοποίηση και την υποβάθμιση της προσχολικής εκπαίδευσης. Επικαλούνται στη περιβόητη επιστολή, λόγους υγείας και ασφάλειας, λες και τα Νηπιαγωγεία μέχρι τώρα πληρούσαν όλες τις προϋποθέσεις.

Όταν θεσμοθετήθηκε η πρώτη χρονιά των παιδιών Α' ηλικίας, λες και τα Νηπιαγωγεία ήταν κατάλληλα. Ποιον κοροϊδεύουν συνάδελφοι; Το προηγούμενο επιχείρημά τους δεν τους βγήκε, ότι θα ακολουθούν Βρεφοκόμοι. Στρέψανε τον κλάδο εναντίον μας, λέγανε ότι θα αδειάσουν οι Παιδικοί Σταθμοί όταν ακόμα παραμέ-

νουν παιδιά εκτός, πράγμα που πανηγυρικά διαψεύστηκε και καταγγέλλουμε όλη αυτή την στάση και την μεθόδευση. Και το κτιριακό είναι ένα θέμα που μας απασχολεί όλους. Στο Ηράκλειο δεν έχουμε δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Είναι ο μόνος Δήμος από την Κρήτη που δεν εφαρμόζεται λόγω του κτιριακού. Έχουμε φέτος όμως αναβαθμίσεις σχολείων, γίνανε πολυθέσια, πενταθέσιο και εξαθέσιο Νηπιαγωγείο, αλλά δυστυχώς, συνάδελφοι, αν δεν γίνει υποχρεωτική η δίχρονη προσχολική δεν ιδρύνει το αυτί κανενός.

Βλέπω αναρτήσεις στα social media και από άλλα μέρη της Ελλάδας από άλλες παρατάξεις, ότι οι Δήμοι προτιθενται να παραχωρήσουν κοντέινερς, προκάτ κλπ και ότι οι συνάδελφοι σκέφτονται μόνο το μεροκάματο τους και παρεμπιπτόντως ας βάλουμε και το θέμα των μισθών στις διεκδικήσεις μας, γιατί πραγματικά όλα ανεβαίνουν εκτός του μισθού.

Συνάδελφοι, αν δεν γίνουμε δίχρονη υποχρεωτική προσχολική, δεν πρόκειται να έχουμε ανάπτυξη και μη υποβάθμιση του Νηπιαγωγείου μας. Η κοινωνία χρειάζεται ένα δημόσιο και δωρεάν Νηπιαγωγείο.

Κλείνω με διάφορα άλλα θέματα που δεν πρέπει να είναι τα λιγότερα από τις διεκδικήσεις μας, όπως η ίδρυση τμημάτων ένταξης στα Νηπιαγωγεία που φέρουμε και οι ίδιοι ευθύνη για αυτό, όπως είναι η επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, που πρέπει να γίνει δωρεάν, δεν έχουμε όλοι λεφτά να επιμορφωθούμε. Διορισμό ειδικού βοηθητικού προσωπικού και εκπαιδευτικού προσωπικού, την εξίσωση του ωραρίου των Νηπιαγωγών με τους Δασκάλους, ακόμα δεν το έχουμε κατακτήσει, λες και η ΔΟΕ αφορά μόνο Δασκάλους. Είμαστε και εμείς.

Τα παιδιά να έχουν δωρεάν εμβολιασμό, να έχουν φαγητό, τα σχολικά γεύματα να επεκταθούν και σε όλα τα Δημοτικά Σχολεία, αλλά και στα Νηπιαγωγεία. Και μιας και είμαι από την Κρήτη τελειώνω με κάτι που το αφιερώνουμε στη ΚΕΔΕ και στον Πατούλη: «Πατούλη ήθελα να ξέρω επιστολές τι στέλνεις, αφού την ίδια απάντηση όλα τα χρόνια παίρνεις. Δημόσια δίχρονη Εκπαίδευση σε όλους τους Δήμους θέμε, όχι ιδιωτικοποίηση στα voucher σας λέμε. Άρχοντες ΚΕΔΕ και όλοι εσείς, που δήθεν ενδιαφέρεστε τόσο για την Παιδεία, η λύση είναι μία, ιδρύστε μας Νηπιαγωγεία.»

ΜΑΝΩΛΗΣ ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ «Α. ΚΟΡΑΗΣ»

Από τον Σύλλογο εκπαιδευτικών «Αδαμάντιος Κοραής» Χίου, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο των Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χίου.

Το αίτημα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών είναι δίκαιο και πρέπει να διοριστούν άμεσα με μόνιμους μαζικούς διορισμούς σε όλες τις πάγιες ανάγκες της Εκπαίδευσης. Ως Ανεξάρτητοι Εκπαιδευτικοί είμαστε ενάντια στο Προσοντολόγιο που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Διεκδικούμε μόνιμους διορισμούς με βάση το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία ώστε να καλυφθούν όλες οι πάγιες ανάγκες των δημόσιων σχολείων.

Είναι θετικό ότι σε αυτά τα δύο χρόνια η ΔΟΕ πίεσε και θεσμοθετήθηκε και εφαρμόζεται πλέον η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Θέλουμε όμως να πιέσει η ΔΟΕ ώστε να γίνουν κτιριακές υποδομές, να χτιστούν νέα Νηπιαγωγεία, να υπάρχει η απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και το απαραίτητο ειδικό βοηθητικό προσωπικό.

Πρέπει η ΔΟΕ να στηρίξει και να αγωνιστεί για τα ολιγοθέσια σχολεία ώστε να μην υποβαθμίζονται όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, αλλά να στηριχτούν και με προσωπικό και να διαμορφωθούν ειδικά βιβλία απαραίτητα για τις ιδιομορφίες των ολιγοθέσιων Δημοτικών Σχολείων. Τα ολιγοθέσια Δημοτικά Σχολεία έχουν αφεθεί στην τύχη τους.

Επίσης σημαντικό θέμα είναι, η επαναφορά του υπεύθυνου Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου. Ο υπεύθυνος του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου δεν είναι απλά ένα αίτημα για να έχουμε περισσότερες θέσεις εργασίας. Είναι πολύ βασικός γιατί συντονίζει και προγραμματίζει τη λειτουργία του Δημοτικού Σχολείου.

Επίσης σημαντικό είναι να πιέσει η ΔΟΕ τα Παιδαγωγικά Τμήματα ώστε να αναπλαισιωθεί το πρόγραμμα σπουδών τους το οποίο δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες. Μιλάμε για ένα πρόγραμμα σπουδών θεωρητικής βάσης χωρίς πρακτική εφαρμογή, χωρίς να διδάσκει δεξιότητες στους μελλοντικούς δασκάλους ενώ ξέρουμε όλοι μας, όσοι εργαζόμαστε στα δημοτικά σχολεία, ότι το Δημοτικό Σχολείο είναι ένα σχολείο που απαιτεί πέρα από θεωρητικές γνώσεις και ένα συνδυασμό δεξιοτήτων (χειροτεχνία, θεατρικό παιχνίδι, μουσικοκινητική, χορό, ανακαλυπτική μάθηση κτλ). Τα Παιδαγωγικά λοιπόν Τμήματα έχουν καταντήσει μία συσσώρευση θεωρητικών γνώσεων. Πρέπει λοιπόν να πιέσει η ΔΟΕ ώστε να αναπροσαρμοστεί το πρόγραμμά τους.

Επίσης όσον αφορά την εκπαίδευση των προσφύγων, πήραμε απόφαση ως ΔΟΕ τα δύο προηγούμενα χρόνια, όμως εγώ δουλεύοντας στη Χίο και έχοντας προσφυγάκια στη τάξη μου στο πρωινό τμήμα, τα πράγματα δεν είναι ρόδινα. Είχα παιδάκια στη τάξη μου, προσφυγά-

κια από την Παλαιστίνη. Τα παιδάκια αυτά οι συμμαθητές τους τα αγκαλιάσανε, όμως τα παιδάκια ήταν γλάστρες μέσα στη τάξη γιατί δεν καταλαβαίνανε την ελληνική γλώσσα. Το Τμήμα Υποδοχής τους έπαιρνε μία ώρα την ημέρα! Χωρίς λοιπόν καμιά γλωσσική και διδακτική προετοιμασία, χωρίς κανένα βοηθητικό προσωπικό, χωρίς προγραμματισμό τα παιδάκια αυτά δεν μπορούσαν να λάβουν την απαραίτητη εκπαίδευση μέσα στη τάξη. Θα πρέπει το Υπουργείο Παιδείας σε συνεργασία με τη ΔΟΕ να ξαναδουν το θέμα.

Τι σχολείο αλήθεια θέλουμε; Η ΔΟΕ μας έχει απαντήσει; Τα προηγούμενα χρόνια το ΔΣ της ΔΟΕ έκανε συνέδρια και εξορμήσεις στις διάφορες περιοχές της χώρας για να διαμορφώσει άποψη για το τι σχολείο θέλουμε. Εγώ προσωπικά δεν έχω λάβει ένα εγχειρίδιο ή κάτι άλλο που να λέει τι σχολείο θέλουμε, τα συμπεράσματα δηλαδή από αυτά τα συνέδρια. Αν ο κλάδος μας δεν καταλήξει στο τι σχολείο θέλουμε, όσα συζητάμε δεν έχουν νόημα και ουσία.

Συνάδελφοι, πρέπει να παλέψουμε για τα αναδρομικά! Το ΣτΕ μπορεί να πει ότι είναι αντισυνταγματικό. Εμείς όμως δεν πρέπει να σταματήσουμε να διεκδικούμε πολιτική λύση.

Η κυβέρνηση έφερε, όπως και κάθε κυβέρνηση γιατί θα έρθει και η επόμενη και η μεθεπόμενη και δεν ξέρω ποια, δεν μ' ενδιαφέρει το χρώμα, αδιαφορώ, αλλά κάθε κυβέρνηση που έρχεται φέρνει αποσπασματικά μέτρα προχειρότητας, χωρίς οργάνωση, χωρίς προετοιμασία, χωρίς επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών. Επιτέλους, ας έρθει μία κυβέρνηση, δεν μ' ενδιαφέρει πια, ας οργανωθεί κάτι που να φέρει ένα οργανωμένο σύστημα εκπαίδευσης.

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφερθώ και στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Κάνω έκκληση στο Προεδρείο, κάνω έκκληση στο Δ.Σ. μάλλον της ΔΟΕ, να το οργανώσει λίγο αλλιώς. Δεν μας τιμά ο τρόπος που διεξάγεται η Γενική Συνέλευση. Δεν μας τιμά, για παράδειγμα, το μεσημέρι η αίθουσα να είναι άδεια και να μιλάνε κάποιοι και να μην υπάρχει από κάτω ακροατήριο. Είμαστε εδώ εκλεγμένοι Αντιπρόσωποι του κλάδου, μας έχουν στείλει οι συνάδελφοί μας από κάθε γωνιά της Ελλάδας και πρέπει να είμαστε εδώ για να τους ακούμε. Οι αντιπρόσωποι κουράζονται! Κατανοητό. Η διαδικασία είναι πολύωρη. Ας γίνει πιο συντομη λοιπόν η διαδικασία ή να γίνονται διαλείμματα. Οφείλει λοιπόν η ΔΟΕ να το κοιτάξει το Δ.Σ. και η επόμενη Γενική Συνέλευση να είναι πιο αποδοτική. Ευχαριστώ!

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΤΣΑΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Καλησπέρα συνάδελφοι και από μένα, Αχιλλέας Τσάμης από το Σύλλογο «Θεοτοκόπουλος» του Ηρακλείου, εκλεγμένος με την ΑΕΕΚΕ.

Φέτος στο Ηράκλειο με μεγάλη μας χαρά δεχθήκαμε 1300 Αναπληρωτές σε όλες τις δομές της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Φυσικά αν αυτοί ήταν μόνιμοι διορισμοί θα ήμασταν περικοπές ακόμα περισσότερο..

Ωστόσο, επειδή έχουμε δεχθεί αρκετή επίθεση από την αρχή του Συνεδρίου, ως προς το ποια είναι η θέση μας σε όλο αυτό το νέο σύστημα Γαβρόγλου, θα σας πιάω λίγο πιο πίσω. Με το Νόμο Διαμαντοπούλου 3848, είχαμε μια μεγάλη παράταση του ισχύοντος συστήματος το οποίο είχε ως βασικό κριτήριο συμμετοχής στους πίνακες την προϋπηρεσία και τον βαθμό πτυχίου, όπου ήμασταν όλοι υπέρ αυτού του συστήματος.

Όμως, με την νομολογία 527 του ΣτΕ του 2015, πλέον αυτό παύει να υφίσταται. Δυστυχώς, κάποιοι φίλοι, συνάδελφοι, οι οποίοι έβρισκαν άδικο το ισχύον σύστημα απαίτησαν μέσω δικαστικής οδού αυτό να σταματήσει και το πέτυχαν. Το οποίο όμως, όπως επιτάσσει το ΣτΕ, το οποίο το δεχόμαστε ή όχι, είναι ένα κριτήριο δικαιούσνης στη χώρα μας, να επιβάλει πλέον σύστημα διορισμών μέσω ΑΣΕΠ, χωρίς να λείει αν είναι γραπτώς ή μέσω προσόντων.

Έτσι λοιπόν, αφού δεν έχουμε γραπτό ΑΣΕΠ, as το θεωρήσουμε μία νίκη του κλάδου, όχι όμως ότι όλα μας τα προβλήματα λύθηκαν.

Φυσικά μία διαδικασία ΑΣΕΠ η οποία έχει ξεκινήσει για την Ειδική Αγωγή και ελπίζουμε να τελειώσει θετικά, ασχέτως ποιος θα είναι κυβέρνηση και να δώσει την ελπίδα σε όλους τους συναδέλφους, Γενικής και Ειδικής Αγωγής, ότι αξίζει να παλεύουμε για ό,τι καλύτερο.

Όμως, για να ζητάμε μόνιμους διορισμούς, δεν είναι μόνο απαιτώ να διοριστώ. Υπάρχει ένας κρίκος πολύ σημαντικός. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όσο τα όρια συνταξιοδοτήσεων είναι υψηλά, δεν μπορούμε αυτό να το πετύχουμε. Άρα λοιπόν ταυτόχρονα απαιτούμε μείωση των ορίων συνταξιοδότησης μαζί με την μείωση αναλογίας μαθητών-δασκάλου, για να πετύχουμε ακόμα περισσότερους διορισμούς μόνιμων Εκπαιδευτικών.

Βέβαια η επόμενη μέρα είναι κάτι το οποίο όλους μας τρομάζει. Δεν ξέρουμε αν θα είναι καλύτερα, χειρότερα, ή θα είναι στα τάρταρα. Πλέον όμως θεωρούμε ότι, οι αγώνες που έχουν ξεκινήσει από τον Μάρτιο του '18, που κύριοι, δεν είμαστε βαλίτσες οι Αναπληρωτές, είμαστε άνθρωποι οι οποίοι ταξιδεύουμε, ταξιδέψαμε και θα ταξιδεύουμε παντού, απαιτούμε πλέον τα ίσα δικαιώματα.

Έγινε ένα μικρό βήμα σχετικά με τις άδειες εγκυμοσύνης Αναπληρωτριών. Υπάρχουν 3,5 μήνες παραπάνω άδειας και είναι ένα χάπι μικρό, ωστόσο, έγινε ένα βήμα

και το λέω και εγώ όπου έχω περάσει 3 γέννες παιδιών και με τη σύζυγό μου αφήνουμε κάθε παιδί σε ξένη γυναίκα.

Έτσι λοιπόν, ας ελπίσουμε ότι, χρόνο με τον χρόνο, ό,τι έχει σχέση με τις άδειες εγκυμοσύνης θα πάει προς το καλύτερο. Δεν ξέρω εάν μπορούμε να έχουμε ως βάση το 9μηνο που έχουν οι μόνιμες συναδέλφισσες, αλλά ας ελπίσουμε, να φθάσουμε κάπου εκεί κοντά.

Ένα σημαντικό βήμα ακόμα έγινε στις μετακινήσεις των Αναπληρωτών. Πλέον και με το μεταφορικό ισοδύναμο και με τις μειώσεις στα εισιτήρια τα ακτοπλοϊκά, έχουμε φθηνότερες μετακινήσεις τα Χριστούγεννα, το Πάσχα, όπως και τώρα που βγήκε ανακοίνωση από το Υπουργείο.

Βέβαια εδώ η ΔΟΕ υστέρησε λίγο σε αυτό το θέμα, καθώς κάποιοι άλλοι Σύλλογοι ασχολήθηκαν περισσότερο.

Τέλος, ας πούμε λίγο για τους Αναπληρωτές μέσω ΕΣΠΑ, όπου πλέον είναι οι περισσότεροι. Βέβαια μιλάμε μέσω ΕΣΠΑ, όμως αν κανείς ελέγξει τα οικονομικά του Υπουργείου, πλέον δεν υπάρχει μέσω ΕΣΠΑ.

Αυτή τη στιγμή μιλάμε ότι την προηγούμενη σχολική χρονιά τα κονδύλια που ξοδεύτηκαν για Αναπληρωτές μέσω ΕΠΣΑ ήταν μισά από το κράτος και μισά μέσω ΕΣΠΑ.

Άρα λοιπόν το ΕΣΠΑ αποτελεί μεν μια κινητήρια δύναμη που λέμε ότι έχουμε για προσλήψεις, αλλά σιγά-σιγά μειώνεται. Οστόσο θα έχει και πολύ μεγάλο ενδιαφέρον ότι μέχρι 7 Σεπτέμβρη κάθε Υπουργείο έχει το δικαίωμα να ορίσει, ποια καινούργια έργα θα εντάξει για να μπει στο νέο ΕΣΠΑ 2021-2027.

Πλέον λοιπόν συνάδελφοι είμαστε υπόλογοι όλοι στους Αναπληρωτές και στους Μόνιμους Συναδέλφους στο τι θα αποφασίσουμε, τι θα επιδιώξουμε και τι θα ζητήσουμε από δω και πέρα.

Εμείς λοιπόν σΩς ΑΕΕΚΕ θα είμαστε παρόντες, μπροστά στη πρώτη γραμμή, όπως ήμασταν τόσο καιρό, ασχέτως αυτοί που μας κακολογούσαν ή λοιδορούσαν, αλλά συνεχίζουμε να είμαστε εδώ και να προσπαθούμε για το καλύτερο όλων μας. Να είστε καλοί.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΡΑΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
2. ΚΑΡΑΤΑΡΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
3. ΚΟΥΤΣΟΥΡΟΣ ΝΙΚΟΣ
4. ΛΕΒΕΝΤΕΛΗ ΣΟΦΙΑ
5. ΠΑΠΑΤΣΙΜΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
6. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
7. ΠΟΥΛΑΡΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
8. ΣΤΟΥΜΠΙΔΗ ΑΝΝΑ
9. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
10. ΤΣΑΛΑΠΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
2. ΛΟΥΡΙΔΑΣ ΠΟΛΥΖΩΗΣ
3. ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
2. ΓΕΡΑΚΗ ΑΚΡΙΒΗ
3. ΓΚΑΜΠΡΑΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
4. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
5. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
6. ΚΥΔΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
7. ΛΑΜΠΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
8. ΛΕΒΕΝΤΕΛΗ ΣΟΦΙΑ
9. ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
10. ΜΑΥΡΟΓΕΝΝΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
11. ΜΟΥΛΙΑΝΙΤΑΚΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
12. ΜΠΙΜΠΙΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
13. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
14. ΠΑΠΑΤΣΙΜΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
15. ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
16. ΠΡΩΤΟΓΕΡΑΚΗ ΝΕΚΤΑΡΙΑ
17. ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
18. ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
19. ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΑΘΗΝΑ

Καλησπέρα σας. Ονομάζομαι Ιωάννα Αλεξανδρή, είμαι αναπληρώτρια εκπαιδευτικός θεατρικής αγωγής, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου «Η Αθηνά» και αντιπρόσωπος με την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών. Ως αναπληρώτρια θα μιλήσω για το ζήτημα των αναπληρωτών και ειδικότερα του προσοντολογίου που εισήγαγε ο νόμος Γαβρόγλου και αλλάζει άρδην το τοπίο στα εργασιακά μας δικαιώματα.

Τα τελευταία 10 χρόνια οι αναπληρωτές καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αναπληρώνοντας ουσιαστικά τους εαυτούς μας στα σχολεία όλης της Ελλάδας. Πρόκειται για μια πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί ιδιαίτερα δυσμενή, η οποία επιφέρει ένα τεράστιο κόστος σε πολλούς τομείς της ζωής μας. Υπάρχει καταρχάς το οικονομικό κόστος, καθώς κάθε νέα μετεγκατάσταση αναπληρωτή εκπαιδευτικού απαιτεί έκτακτα έξοδα που πολλές φορές υπερβαίνουν τα έσοδα από τους μισθούς. Υπάρχει το οικογενειακό κόστος: οικογένειες χωρίζονται, μητέρες αναγκάζονται να παίρνουν μαζί τα παιδιά τους σε κάθε νέα τοποθέτηση, τα οποία έτσι αλλάζουν κάθε χρόνο σχολικό περιβάλλον, φίλους, δεδομένα καθημερινότητας και ρουτίνας κλπ. με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την κοινωνικοσυναισθηματική τους ανάπτυξη. Υπάρχει, επίσης, και το προσωπικό κόστος, καθώς είναι δύσκολο να παγιωθούν προσωπικές σχέσεις των εκπαιδευτικών και άρα να δημιουργηθούν οικογένειες και να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για την ομαλή μετάβαση στη γονεϊκότητα. Υπάρχει, τέλος, και το επαγγελματικό κόστος, καθώς καλούμαστε κάθε χρόνο να βρεθούμε σε ένα καινούργιο σχολείο, να εδραιώσουμε εκ νέου σχέσεις με συναδέλφους, με διευθυντές, παιδαγωγική σχέση με τους μαθητές μας, παλεύουμε όλο το χρόνο για να φθάσουμε σε ένα επίπεδο και την επόμενη χρονιά αλλάζουμε σχολείο και θα πρέπει να επανεκκινήσουμε από την αρχή. Όλο αυτό επιφέρει την επαγγελματική εξουθένωση και ένα αίσθημα ματαίωσης, πολλών δε μάλλον για τις ειδικότητες, οι οποίες απασχολούνται σε 4 και 5 σχολεία, που σημαίνει ότι καλούνται να χτίσουν σχέση ακόμη και με 500 μαθητές κάθε χρόνο.

Εάν σε όλα αυτά προσθέσουμε και την ανισότητα στο επίπεδο των δικαιωμάτων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών σε σχέση με αυτά των μονίμων και ειδικότερα στο θέμα των αδειών, τότε οι συνθήκες δυσχεραίνονται ακόμα περισσότερο. Να μην ξεχνάμε ότι οι ανα-

πληρώτριες εκπαιδευτικοί δεν δικαιούνται άδεια επαπειλούμενης κύησης και αντ' αυτής αναγκάζονται να λάβουν μακροχρόνια αναρρωτική. Με αυτόν τον τρόπο χάνουν μόρια, ένσημα και μισθό, πέφτουν θέσεις στους πίνακες των αναπληρωτών, χάνουν το ταμείο ανεργίας κ.ο.κ. Και ενώ πρόσφατα θεσπίστηκε η άδεια ανατροφής 3,5 μηνών πλέον της άδειας λοχείας, και πάλι απέχει από την εννεάμηνη άδεια ανατροφής των συναδέλφων μονίμων εκπαιδευτικών. Τέλος, οι αναπληρώτριες μητέρες δεν δικαιούνται άδεια ασθένειας τέκνου και για μια τέτοια περίπτωση θα πρέπει να χρεωθούν κανονική άδεια, χάνοντας έτσι μέρος από το αντίστοιχο επίδομα.

Παρόλη αυτήν την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί επενδύσαμε όλα αυτά τα χρόνια στην εκπαίδευση και το κίνητρο ήταν πάντα τα μόρια. Φυσικά υπάρχει και το εσωτερικό κίνητρο για καθέναν από εμάς, η προσφορά στη Δημόσια Εκπαίδευση, αλλά επειδή είμαστε άνθρωποι και μάλιστα νέοι άνθρωποι, δεν μπορεί κανείς να παραβλέψει την ανάγκη μας για σταθερή και μόνιμη εργασία.

Έρχονται, λοιπόν, μετά από 10 χρόνια οι πρώτες εξαγγελίες για διορισμούς και συζητείται η κατάργηση του γραπτού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ –πράγμα πάρα πολύ θετικό– και η θέσπιση ενός νέου συστήματος διορισμών που θα βασίζεται στα προσόντα. Και ξαφνικά η προϋπηρεσία, την οποία οι αναπληρωτές τόσα χρόνια κυνηγάμε, υποβαθμίζεται δραματικά. Ομοίως υποβαθμίζεται και απαξιώνεται το βασικό πτυχίο, αφού πλέον για να ανελιχθεί κάποιος στους πίνακες απαιτείται η κτήση μεταπτυχιακού, ή ακόμα και διδακτορικού, καθώς και η πιστοποίηση παντός είδους σεμιναρίων, για τα οποία ήδη έχει στηθεί μια ολόκληρη φάμπρικα. Οπότε όσοι όλα αυτά τα χρόνια έτρεχαν στις εσχατιές της Ελλάδας και δεν είχαν την πρακτική και οικονομική δυνατότητα να κάνουν μεταπτυχιακό, μένουν με τα κουτσουρεμένα τους μόρια, κατακρημνίζονται του πίνακες και δεν διατηρούν καμία ελπίδα διορισμού, ενώ στερούνται πια και τη δυνατότητα να εργαστούν ως αναπληρωτές. Πρακτικά, δηλαδή, οδηγούνται στην απόλυση και την ανεργία.

Από την άλλη, εξαγγέλλεται πολύς μικρός αριθμός διορισμών σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες, με αποτέλεσμα, αυτό που ουσιαστικά επιφέρει το προσοντολόγιο να είναι μία εσωτερική αναδιάρθρωση των εκπαιδευτικών στους πίνακες, γεγονός όμως που θα επηρεάσει και τις προσλήψεις των αναπληρωτών: άνθρωποι που δούλευαν για 10 και 15 χρόνια με μόνο «προσόν» την προϋπηρεσία και το πτυχίο τους, θα

βρεθούν ξαφνικά άνεργοι. Ταυτόχρονα, οι εξαγγελθέντες διορισμοί είναι ισχνοί και μάλλον αβέβαιοι να πραγματοποιηθούν από μια ενδεχόμενη κυβέρνηση της Ν.Δ., η οποία ούτως ή άλλως, προαναγγέλλει την επαναφορά του γραπτού διορισμού του ΑΣΕΠ, επιπλέον του προσοντολογίου, δηλαδή και πάλι απόλυτη υποβάθμιση της προϋπηρεσίας και του πτυχίου.

Για όλους αυτούς τους λόγους υπήρξε μια πρωτοφανής συσπείρωση των αναπληρωτών τον Γενάρη που μας πέρασε, οι οποίοι συμμετείχαν μαζικά σε απεργίες και κινητοποιήσεις στο Υπουργείο. Η σκόπιμη όμως από την πλευρά του Υπουργείου ενέργεια να ψηφιστεί το προσοντολόγιο αμέσως μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων και η κωλυσιεργία της Ομοσπονδίας να κηρύξει άμεσα απεργίες είχε ως αποτέλεσμα αυτός ο αγώνας να λήξει απότομα και άδοξα, «αδειάζοντας» ουσιαστικά τους αναπληρωτές. Στα συν, όμως, του αγώνα αυτού θα πρέπει να προσμετρηθούν αφενός η ενεργοποίηση σε πολλούς Συλλόγους των απεργιακών ταμείων, αφετέρου η διαμόρφωση στους κόλπους των αναπληρωτών για πρώτη φορά της συνείδησης του συλλογικού αγώνα και της δυναμικής των συλλογικών διαδικασιών.

Για τον λόγο αυτό, η συνέχιση του αγώνα για την κατάργηση του προσοντολογίου και για την ανακοπή οποιασδήποτε άλλης ενέργειας υποβάθμισης της προϋπηρεσίας και απαξίωσης του βασικού πτυχίου κρίνεται όχι μόνο απαραίτητη, αλλά απορρέει και από την ανάγκη συσπείρωσης των αναπληρωτών και συνέχισης του συλλογικού αγώνα που τερματίστηκε τον Γενάρη.

Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί θα απαιτήσουμε έμπρακτα την κατάργηση του προσοντολογίου και τη θέσπιση ως μοναδικών κριτηρίων διορισμών την προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο, καθώς επίσης την εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αυτά των μονίμων.

Όχι στην ύπαρξη εκπαιδευτικών δύο ταχυτήτων στη Δημόσια Εκπαίδευση.

Όχι στις δεύτερες αναθέσεις. Τα μαθήματα των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων να αποδίδονται σε αυτούς και μόνο σε αυτούς και να μην γίνεται καμία απόκρυψη κενού.

Μονιμοποίηση όλων των εκπαιδευτικών που έχουν συνάψει έστω και μία σύμβαση εργασίας ως αναπληρωτές, από τη στιγμή που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ-ΑΓ.ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Εκ μέρους της Πρωτοβουλίας Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, συναδελφοι. Εδώ, για το ζήτημα αυτό της συγχώνευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Πατρών με το ΤΕΙ κοινωνικής εργασίας θα υποχρεωθώ να επικαλεστώ την ακαδημαϊκή μου ιδιότητα. Και να πω τι; Ούτε τυχαίο, ούτε συμπτωματικό είναι. Αν θεωρεί κάποιος γιατί το άκουσα και αυτό, από τη μεριά εισηγητών, πως ικανοποιούνται οι φιλοδοξίες κάποιων πανεπιστημιακών ή πολύ περισσότερο ότι ήτανε άστοχες επιλογές κάποιων στελεχών του Υπουργείου Παιδείας, όχι συνάδελφοι, δεν είναι έτσι.

Αρχές της δεκαετίας του '90 υπογράφει η χώρα μας μαζί και με άλλες 180, 179 για την ακρίβεια, τη Γενική Συμφωνία για το Εμπόριο στις Υπηρεσίες. Εκεί, λοιπόν, τίθεται ένα πλαίσιο. Το πλαίσιο είναι ένας διαχωρισμός. Διαχωρίζει την τυπική από την άτυπη εκπαίδευση. Την ορίζει και τη διαχωρίζει.

Αυτό είναι σύμφωνο με την ανάπτυξη του εμπορίου, της αγοράς στις περίφημες εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Αυτό τι είναι; Συνάδελφοί μου, της από δω πτέρυγας, νεοφιλελευθερισμός. Καθαρός και συγκεκριμένος. Αυτός, λοιπόν, ο νεοφιλελευθερισμός στην υλοποίησή του θέλει και κάτι. Θέλει και τη ρευστοποίηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Ξέρετε για τι μιλάει; Το ορίζει, το έχει θεσμοθετήσει και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού. Και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού. Δεν μιλάμε πλέον για δασκάλους και εκπαιδευτικούς. Μιλάμε για εκπαιδευτές.

Οι εκπαιδευτές, λοιπόν, θα προέρχονται από τμήματα σαν αυτό που δεν είναι υβριδικό, είναι βασικό στοιχείο αυτής της λογικής. Τμήματα που να έχουνε πολλές κατευθύνσεις και κάποιες από αυτές τις κατευθύνσεις να οδηγούν στην εκπαίδευση, στην εκπαίδευση όμως που η δομή της και η μορφή της θα έχει αποκτήσει μία τελείως διαφορετική εικόνα. Και εκεί θα μπορούν να μετακινούνται από την τυπική στην άτυπη εκπαίδευση και το ανάποδο. Από την άτυπη εκπαίδευση στην τυπική.

Και επειδή μάλλον κάποιοι καταλαβαίνουν με έναν συγκεκριμένο τρόπο να το θέσω διαφορετικά. Αυτό που ορίζουμε ως επάγγελμα με κατοχυρωμένα δικαιώματα του δασκάλου έχει τελειώσει. Και έχει τελειώσει γιατί όπως λέει και ένας σύντροφος σε ένα βιβλίο που έγραψε είναι ο καπιταλισμός, πλίσθιε. Με αυτά τα χαρακτηριστικά, με έναν νεοφιλελευθερισμό και να μην θίγονται κάποιοι εδώ μέσα. Ο νεοφιλελευθερι-

σμός έχει μία εικόνα. Είναι οικονομικός φασισμός και ως τέτοιος έρχεται και σαρώνει τα δικαιώματα των επαγγελματιών, όχι υποβαθμίζοντας την επιστήμη, την επιστήμη δεν μπορεί να την υποβαθμίσει, υποβαθμίζοντας όμως τα γνωστικά αντικείμενα.

Άρα θέλει πολύ μεγάλη προσοχή και απ' αυτή την πτέρυγα και από εκείνη την πτέρυγα πρώτον να μην γίνονται προτάσεις για δημιουργία Παιδαγωγικών Σχολών, γιατί θα θυμίσω ένα πράγμα: ότι και προς το τέλος του δημοτικού σχολείου υπάρχουν αυτοί που περιμένουν και λένε ότι πρέπει να ανοίξουν τα όρια του δημοτικού σχολείου στις τελευταίες τάξεις για να κατέβουν προς τα κάτω οι εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας. Το ανάλογο γίνεται και στις πρώτες επίσης τάξεις του δημοτικού σχολείου. Να ανοίξουν προς τα κάτω έτσι ώστε να δημιουργηθούν πλέον τέτοια γνωστικά αντικείμενα που να έχουν ένα χαρακτήρα, να μπορούν, δηλαδή, να αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους και αυτό συνδέεται με το προσοντολόγιο. Να αντιλαμβάνονται πολλοί άνθρωποι ότι μπορούν ως εκπαιδευτές πλέον να βρουν θέση στην εκπαίδευση, όχι ως εκπαιδευτικοί όμως.

Θα μπορεί να ορίζεται ως τέτοιο κάθε φορά. Και αυτό ακριβώς το ρευστοποιημένο εργασιακό δικαίωμα σε μία Παιδαγωγική Σχολή τους βάζει όλους μέσα. Στην Παιδαγωγική Σχολή υπάρχουν ακριβώς Παιδαγωγικά Τμήματα και πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η ανάλογη κίνηση γίνεται και στη δευτεροβάθμια.

Αυτό λοιπόν όσον αφορά το κομμάτι της τυπικής εκπαίδευσης με την κρατική υποχρέωση θα συρρικνώνεται διαρκώς, γιατί πολύ απλά δεν θέλουν τους αριθμούς των εργαζομένων και γιατί ο νεοφιλελευθερισμός επέβαλε κάτι που πρέπει κάποια στιγμή να το αναγνωρίσετε, εκτός από τον συνάδελφο τον Θανάση τον Κικινή που είναι θιασώτης του κοινωνικού ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού, αλλά ξέρετε κάτι; Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ακραίο νεοφιλελευθερισμό θα εφαρμόσει, όχι κοινωνικό ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό. Εκεί φυσικά θα κλάψει κάθε πικραμένος.

Σε αυτό, λοιπόν, το μοτίβο τέτοια Τμήματα θέλουν. Και γίνεται η αρχή. Δεν πρέπει απλά να το αρνηθούμε, λέω ότι πρέπει να κάνουμε και κάτι άλλο. Πρέπει πολύ - μα πολύ βαθιά να προχωρήσουμε την ανάλυσή μας για το πώς το δημόσιο σχολείο που θα αγκαλιάζει όλη την κοινωνία θα προστατευθεί και να είναι στοίχειο της ίδιας της κοινωνικής λειτουργίας και όχι ως εικόνα της ίδιας της καπιταλιστικής αγοράς. Αν αυτό εξακολουθήσει να υφίσταται θα μετράμε πολύ

απλά τα κομμάτια που θα αποκόβονται από το σώμα του δημόσιου σχολείου.

Και να πω κάτι στον Πετράκη; Γιατί βγήκε με ένα πολύ αλαζονικό ύφος και επειδή ακριβώς έχουμε όλοι τη διαδρομή μας, να του θυμίσω ένα πράγμα. '13 - '14 με συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ τα σχολεία λειτουργήσανε με πλεονάσματα διδακτικών ωρών γιατί έγιναν οι λιγότερες προσλήψεις αναπληρωτών. Έγινε αυτό με πλεονάσματα διδακτικών ωρών. Έτσι ουσιαστικά λειτουργήσανε τα σχολεία και με τις λιγότερες δυνατές προσλήψεις και ειδικά των ειδικοτήτων.

Να του θυμίσω ότι αυτό έγινε γιατί πάτησε επάνω στο μοντέλο του σχολείου ΕΑΕΠ που μπορεί να οδηγήσει, να έδωσε τη δυνατότητα σε κάποιες ειδικότητες να δουν τον εαυτό τους μέσα στο σχολείο αλλά ταυτόχρονα αυτό το μοντέλο του σχολείου μπορεί να λειτουργεί και με πλεονάσματα διδακτικών ωρών.

Και το σχολείο με τη μορφή που έδωσε ουσιαστικά και ο Νόμος Φίλη λειτουργεί με τον ανάλογο τρόπο και γι' αυτό με τα πλεονάσματα θέλω να του πω ότι είναι πολύ θα έλεγα..., όχι, αλλά το να θέλεις να δημιουργήσεις θέσεις εργασίας ξέρεις πάρα πολύ καλά ότι οι μόνες οργανικές θέσεις εργασίας που έχουν με νόμο οριστεί είναι μέσα από το Νόμο 1566 και είναι 35.000. Όλες οι υπόλοιπες είναι με Υπουργικές Αποφάσεις, δεν είναι με Νόμους.

Αν θέλεις να δημιουργήσεις οργανικές θέσεις στην εκπαίδευση που να προσλάβεις αδιόριστους εκπαιδευτικούς μπορεί να γίνει με έναν τρόπο: Η οργανική θέση να μην συνδέεται σε καμία περίπτωση με το εργασιακό και διδακτικό ωράριο που μπορείς να ορίσεις αλλά ως θέση στο σχολείο, ανεξάρτητα από τις ώρες του, ως οργανική θέση που παίζει ένα συγκεκριμένο ρόλο με προσδιορισμό. Και εκεί υποστηρικτικές δομές μέσα σ' αυτό το σχολείο. Έτσι μπορείς να δημιουργήσεις το σχολείο του μεγάλου αριθμού που να απορροφήσει όλους τους αδιόριστους εκπαιδευτικούς. Και θα χρειάζονται και πολύ περισσότεροι ακόμα.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ.ΑΤΤΙΚΗΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Στη σχολική χρονιά που τελειώνει άφησαν τα σημάδια τους οι βαθιές τομές της αναδιάρθρωσης που συντελείται από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στο χώρο της εκπαίδευσης. Μετά το ΠΔ 79 και την παγίωση των περικοπών σε όλη την κλίμακα του δημόσιου σχολείου,

ο νόμος για τις νέες δομές που επαναφέρει την αξιολόγηση, το νέο Λύκειο αλλά και η νομοθέτηση του προσοντολόγιου για τις προσλήψεις των εκπαιδευτικών αλλάζουν άρδην το τοπίο στη Δημόσια εκπαίδευση, τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και την πρόσβαση των παιδιών της κοινωνικής πλειοψηφίας στο μορφωτικό αγαθό. Πλήθος άλλων ρυθμίσεων αυτού του κύματος, από τις ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης που συρρικνώνουν την ειδική αγωγή έως τη συγχώνευση παιδαγωγικών τμημάτων με τα ΤΕΙ που σηματοδοτεί την άρση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχίων, αναδεικνύουν το εύρος, την ποιότητα και τη σημασία των αλλαγών που υλοποιεί η Κυβέρνηση με την εποπτεία του ΟΟΣΑ. Εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα στο βασικό περιεχόμενο των αλλαγών και τη συμφωνία της μνημονιακής αντιπολίτευσης, της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ, αφού το νεοφιλελεύθερο δόγμα «αυτονομία-αποκέντρωση-αξιολόγηση» των βασικών απαιτήσεων δηλαδή της ΕΕ και δυνάμεων της αγοράς για μείωση των κρατικών δαπανών, συρρίκνωση των δομών και μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού στο Δημόσιο σχολείο, κυριαρχεί σε όλες τις αλλαγές που συντελούνται!

Ο νόμος 4589/2019 για το προσοντολόγιο ανατρέπει το χάρτη των εργασιακών στο χώρο της δημόσιας

εκπαίδευσης και επιβάλλει την ελαστικότητα, την κινητικότητα, τις απολύσεις, την αξιολόγηση. Δίνει τη χαριστική βολή στα επαγγελματικά δικαιώματα των βασικών πτυχίων και μετατρέπει σε επιχειρηματική δραστηριότητα αγοράς «προσόντων» και «πιστοποιήσεων» το χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, ευτελίζοντας τις προπτυχιακές σπουδές. Μεγάλα θύματα αυτής της πολιτικής είναι οι 32.000 αναπληρωτές, που τους στέλνει στην ανεργία, απαξιώνοντας προϋπηρεσίες που μαζεύτηκαν για χρόνια και με σκληρούς προσωπικούς όρους σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της χώρας. Την ίδια ώρα καλλιεργεί τον κανιβαλισμό και την πολυδιάσπαση στο χώρο των εκπαιδευτικών, προχωρά σε προσωπικού χαρακτήρα προσλήψεις προσφυγόντων στη δικαιοσύνη και με πολιτικό αμοραλισμό σφραγίζει τις απολύσεις χιλιάδων αναπληρωτών «τάζοντας» πολύ λιγότερες θέσεις των όσων απολυθούν σε πάνω από 150 χιλιάδες ανθρώπους! Ο τραγέλαφος με τις προκηρύξεις και την κατάρτιση των πινάκων που δεν ξέρει κανείς τι θα ισχύσει τελικά την επόμενη χρονιά, δεν είναι προϊόν δυσλειτουργίας ούτε ζήτημα ημερομηνιών, αλλά είναι ένα χοντρό παιχνίδι στην πλάτη των αναπληρωτών και των ανέργων εκπαιδευτικών και εμπόριο ελπίδας σε όσο δυνατόν περισσότερους πριν τις κάλπες.

Ο νόμος 4547/18 για τις νέες υποστηρικτικές δομές που ψηφίστηκε πέρσι, νόμος επαναφοράς της αξιολόγησης και γραφειοκρατικού ελέγχου της εκπαίδευσης, ολοκληρώθηκε φέτος με την επιλογή των Συντονιστών εκπαιδευτικού έργου και την Υπουργική Απόφαση για τα κριτήρια και τους δείκτες της αποτίμησης και προγραμματισμού του εκπαιδευτικού έργου, δηλαδή της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Τώρα πια όλα είναι στο τραπέζι: Ο προγραμματισμός και η αποτίμηση-αυτοαξιολόγηση σχ.μονάδων από γονείς-Δήμο-Συντονιστές, η αξιολόγηση Διευθυντών Υποδιευθυντών και Προϊσταμένων Νηπιαγωγείων με ανώνυμα ερωτηματολόγια από το σύλλογο διδασκόντων, η επιβολή κουλτούρας αξιολόγησης για την προώθηση της ατομικής αξιολόγησης όλων των εκπαιδευτικών και η ενίσχυση του ρόλου της Α.Δ.Ι.Π.Δ.Ε. για την εξωτερική αξιολόγηση του συνόλου του εκπαιδευτικού συστήματος.

Μέρος του ίδιου επιθετικού σχεδίου είναι η μετακύλιση σε όλους τους εκπαιδευτικούς, μέσω τριμελών ομάδων υποστήριξης σε κάθε σχολική μονάδα, της υποχρέωσης του κράτους να συγκροτεί και να στελεχώνει δομές ειδικής αγωγής, να υλοποιεί εκπαιδευτικά προγράμματα προσβάσιμα σε κάθε παιδί και να παρέχει δυνατότητα πρόσβασης σε δομές διεπιστημονικής διάγνωσης. Στην ουσία, εγκαταλείπονται τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, συρρικνώνονται οι δομές ειδικής αγωγής, παράλληλης στήριξης και οι θέσεις εργασίας στην ΕΑΕ.

Στην προσχολική αγωγή αποδείχτηκε ανακόλουθη η ρητορική της Κυβέρνησης για το δίχρονο νηπιαγωγείο, όταν την ίδια ώρα κατέστησε τους δημάρχους που κάνουν μπίζνες με τα vouchers σε καθοριστικούς παράγοντες της πολιτικής της, καθώς συντηρείται και την επόμενη χρονιά σε μεγάλο μέρος της χώρας και στα αστικά κέντρα το παράλληλο δίκτυο νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών, παραχωρείται η εφαρμογή εκπαιδευτικών διαδικασιών σε δομές και φορείς που δεν ανήκουν στο δημόσιο σχολείο, με τρανό παράδειγμα τα 35.000 παιδιά που έμειναν φέτος εκτός παιδικών σταθμών, την ίδια στιγμή που χιλιάδες προνήπια στερήθηκαν το δημόσιο νηπιαγωγείο. Η πολιτική αυτή που δεν πρόβλεψε στον προϋπολογισμό ούτε μισό κονδύλι για για διορισμούς και υποδομές στα νηπιαγωγεία, αφενός ενθάρρυνε το λόμπι των δημάρχων και την ΚΕΔΕ να απαιτούν αλλαγή του νόμου για την υποχρεωτική εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής κι αφετέρου έδωσε βήμα ξανά στις φωνές της συνολικής αμφισβήτησης τόσο του δημόσι-

ου όσο και του εκπαιδευτικού χαρακτήρα του νηπιαγωγείου! Τα τελευταία απαράδεκτα σχέδια για επί μακρόν στέγαση νηπίων, προνηπίων και νηπιαγωγών σε κοντέινερς στις αυλές των Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων δείχνουν την ανακολουθία των κυβερνητικών επιλογών.

Κι ενώ η Κυβέρνηση διατείνεται πως η μεταμνημονιακή περίοδος ξεκίνησε, συνεχίζονται για ένατη χρονιά η λεηλασία στους μισθούς και τις συντάξεις, τη δημόσια περιουσία και τη λαϊκή κατοικία, η ανεργία, η φοροεπιδρομή κι η κατεδάφιση των κοινωνικών αγαθών. Τίποτα από αυτά δεν μπορεί να συσκοτιστεί από τα κούφια προεκλογικά πυροτεχνήματα, όταν καμιά αύξηση στο μισθό δεν εξαγγέλλεται με πολιτικό χαρακτήρα οι διεκδικήσεις αναθέτονται στα δικηγορικά γραφεία που θησαυρίζουν με συνευθύνη της Κυβέρνησης και των ΑΔΕΔΥ-ΔΟΕ, ένα σκηνικό που επιχειρεί μπροστά στις ευρωπαϊκές και εθνικές εκλογές να επανανομιμοποιήσει τη διαρκή λιτότητα και να κάμψει τους κοινωνικούς αγώνες για χάρη του νεοφιλελεύθερου μονόδρομου με τα ματωμένα πλεονάσματα ως το 2060. Η ολοκλήρωση των Γενικών Συνελεύσεων στους συλλόγους εκπαιδευτικών Π.Ε. της χώρας, που πραγματοποιήθηκαν και η 88η ΓΣ της ΔΟΕ συμπίπτουν με τις πολιτικές εξελίξεις που δημιουργούν τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών εκλογών αλλά και τις επικείμενες εκλογές της 7ης του Ιούλη: Τέσσερα χρόνια μετά το περήφανο «ΟΧΙ» του λαού μας, μαυρίζεται η κυβέρνηση του 3ου μνημονίου, που με την πολιτική της στρώνει το δρόμο για μια ακραία νεοφιλελεύθερη και νεοσυντηρητική επέλαση, την επόμενη περίοδο

Απέναντι στην πραγματικότητα που διαμορφώνεται, το πολιτικό προσωπικό, σωμφωνώντας στα βασικά προτάγματα της ασκούμενης πολιτικής, αναζητά τους όρους μιας «κοινωνικής ειρήνης», μιας μοιρολατρικής αποδοχής του μονόδρομου που διατρέχουμε μέσω της συνεργασίας του με τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Δεν είναι πλέον απορίας άξιο που αμφότεροι οι συνδικαλιστικοί βραχίονες κυβέρνησης και μνημονιακής αντιπολίτευσης στη ΔΟΕ, δηλαδή η ΔΑΚΕ, η ΔΗΣΥ, η ΕΡΑ και η ΑΕΕΚΕ έχουν συμπήξει κοινό μέτωπο αποδοχής όλων των αντιδραστικών αλλαγών, ένα μέτωπο ανοιχτής υποστήριξης των κυβερνητικών μεταρρυθμίσεων με αποκορύφωμα την αποδοχή του προσοντολόγιου και της αξιολόγησης. Αρνήθηκαν να οργανώσουν τον παραμικρό αγώνα αντίστασης στο εκπαιδευτικό μνημόνιο ακόμα και τότε που με μια τροπολογία, καταργούνταν το δικαίωμα στην απεργία, θεσμοθετούνταν το 30ωρο και οι νέες συγχωνεύσεις.

Σήμερα αποδέχονται πλήρως τη νεοφιλελεύθερη λογική των προσόντων, μιλώντας γενικά και αόριστα για ανάγκη προσμέτρησης και της προϋπηρεσίας, αρνήθηκαν να στηρίξουν απεργιακά τον αγώνα για τους αναπληρωτές που κινητοποιούνταν σχετικά από το Μάρτη του 2018, αντίθετα τον υπονόμεισαν ανοιχτά, έκαναν τα πάντα για να αφήσουν τους αναπληρωτές μόνους, διαιρεμένους και σπαρασσόμενους χωρίς σύνδεση με τον κλάδο και ένα συνολικό σχέδιο αντίστασης. Το Γενάρη κήρυξαν απεργίες την τελευταία πάντα στιγμή κάτω από την τεράστια πίεση των μαχόμενων εκπαιδευτικών, ενώ αρνούνται σήμερα να μιλήσουν για κατάργηση του νόμου-έκτρωμα που ψηφίστηκε και απολύει χιλιάδες αναπληρωτές!

Όμως, παρά την αναγκαιότητα ενός σχεδίου πραγματικών αγώνων σύγκρουσης με τη γραμμή της αδιοριστίας και του προσοντολογίου, ακόμα και αγωνιστικές δυνάμεις στον κλάδο, όπως το ΠΑΜΕ και οι Παρεμβάσεις, υποτίμησαν από πέρσι μια τέτοια προοπτική. Επέλεξαν συμβολικές κινήσεις και όχι κλιμάκωση των αγώνων (που άνοιξαν οι ίδιοι οι αναπληρωτές τον Μάρτη του 2018) και έκλεισαν την αυλαία πριν το Πάσχα του 2018, περιμένοντας έκτοτε την ανακοίνωση του νομοσχεδίου από το Υπουργείο. Μετά τις μαχητικές κινητοποιήσεις του φετινού Γενάρη, επιδόθηκαν σε ακτιβιστικούς χειρισμούς παραταξιακής αυταρέσκειας, αγνόησαν τις φωνές των αναπληρωτών που αναζητούσαν νικηφόρα διέξοδο, στάση που συνέτεινε στην εκτόνωση του κλίματος.

Σήμερα, που η ΔΟΕ στην ΗΔ της 88ης ΓΣ λέει αποκάλυπτα «ναι» στην επέλαση της αξιολόγησης και των αξιολογητών από το Σεπτέμβρη κι αρνείται κάθε συζήτηση για κήρυξη απεργίας-αποχής, αποτελεί αυτοχειρία του κινήματος να μη συγκροτήσει στον αντίποδα του υποταγμένου συνδικαλισμού, ένα ενωτικό μέτωπο αντίστασης των δυνάμεων του αγώνα απέναντι στη λιτότητα και την αντιεκπαιδευτική αναδιάρθρωση, ένα μέτωπο που θα να υπερασπιστεί τη ζωή και τη δουλειά αναπληρωτών και μονίμων εκπαιδευτικών αλλά και τα μορφωτικά δικαιώματα κάθε παιδιού στο Δημόσιο σχολείο! Η αυτοαναφορικότητα και η περιχαράκωση των αγωνιστικών δυνάμεων όπως και οι συμβολικές ενέργειες, αντί της πραγματικής δράσης με νικηφόρα προοπτική, είναι σήμερα μέρος του προβλήματος και απογοητεύει τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς.

Με τον καιρό να είναι κόντρα οι εκπαιδευτικοί της βάρσης όμως, όλοι και όλες που υπερασπιζόμαστε το δημόσιο σχολείο, δεν εφησυχάσαμε. Το αποδείξαμε με

τις κινητοποιήσεις του Ιανουαρίου, με την πρωτοπόρα δράση των πρωτοβάθμιων συλλόγων που μαζί με τις συλλογικότητες των αναπληρωτών ήταν η ατμομηχανή των αγώνων, με την σημαντική πολιτική διάσταση της ενεργοποίησης των απεργιακών ταμείων, με το μπλοκάρισμα των σεμιναρίων για την αξιολόγηση, με τις αποφάσεις δεκάδων πρωτοβάθμιων σωματείων για κήρυξη απεργίας-αποχής στην αξιολόγηση, την αποχή από τη συγκρότηση των τριμελών επιτροπών εκπαιδευτικής υποστήριξης. (Είναι απορίας άξιο που σήμερα μικροκομματικές λογικές δεν επιτρέπουν στα σωματεία με κοινές αποφάσεις ενάντια στην αξιολόγηση να υπογράψουν μια κοινή διακήρυξη, για να εμπνεύσει τον αγώνα ενάντια στον εργασιακό εφιάλτη!)

Η Πρωτοβουλία, που βρέθηκε με όλες τις δυνάμεις της στην καρδιά αυτών των αγώνων, από το σύλλογο Αθηνά και τους άλλους πρωτοβάθμιους συλλόγους, στις απεργίες, στις κινητοποιήσεις, στην κατάληψη της πρυτανείας και το συντονιστικό των αναπληρωτών, δε θεωρεί πως υπάρχει άλλος στόχος, άλλη επιδίωξη, άλλη αξιοποίηση των αγώνων εκτός από τη συνέχισή τους μέχρι τη νίκη. Μια νίκη που περνάει από το μπλοκάρισμα των νομοθετημάτων της αναδιάρθρωσης και τον αγώνα για την κατάργησή τους. Οι δυνάμεις του αγώνα πρέπει να αποβάλουν κάθε πειρασμό για συμβολική «συνέχιση» ή εκλογική κεφαλαιοποίηση των κινητοποιήσεων της προηγούμενης περιόδου και να αφοσιωθούν αποκλειστικά στην κλιμάκωση και τη νικηφόρα προοπτική τους. Για να νικήσουμε όμως, χρειάζεται ουσιαστικός αγώνας και κοινό μέτωπο όλης της εκπαίδευσης.

Καλούμε τους αντιπροσώπους της 88ης να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός μπλοκ μέσα στο συνέδριο της ΔΟΕ για την προετοιμασία ενός νικηφόρου απεργιακού αγώνα μέχρι την κατάργηση και μη εφαρμογή του νόμου-έκτρωμα που ψηφίστηκε το Γενάρη όπως και των άλλων πτυχών της αναδιάρθρωσης: της αξιολόγησης, των περικοπών στην Ειδική Αγωγή, το κρίσιμο ζήτημα της δίχρονης προσχολικής αγωγής αλλά και της συνεχιζόμενης λιτότητας και της εισοδηματικής λεηλασίας. Με βάση και τα παραπάνω είναι αξιακό θέμα για τις δυνάμεις του αγώνα στο συνέδριο της ΔΟΕ να απαντήσουν από κοινού στο ερώτημα: Όποιες κι αν είναι οι πολιτικές εξελίξεις το φθινόπωρο, θα ανοίξουμε το Σεπτέμβρη τα σχολεία με χιλιάδες απολύσεις αναπληρωτών;

Ως Πρωτοβουλία, με γνωστή ταυτότητα και δράση στο χώρο του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, θεωρούμε πως το μεγάλο στοίχημα της περιόδου εί-

ναι ένα πλατύ μέτωπο αγώνα. Μέτωπο που θα συνενώσει τους πάντες: μόνιμους, αναπληρωτές, δασκάλους, νηπιαγωγούς, καθηγητές και γονείς. Μέτωπο αντιμνημονιακό κι αντικυβερνητικό. Που θα συνενώσει όλες τις δυνάμεις του αγώνα και τα πολιτικοσυνδικαλιστικά τους ρεύματα σε ένα μεγάλο μπλοκ ανατροπής.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΖΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΑΘΗΝΑ

Συνάδελφισσες και συνάδελφοι, φτάσαμε περιπου στο τέλος ενός Συνεδρίου του κλάδου, που γίνεται σε μια αποφασιστική καμπή. Μια ιστορική καμπή, στην οποία ενώ κάποιοι οδηγούν το συνδικάτο μας σε εργοδοτική τροχία στην οποία προσπαθήθηκε από τους ίδιους να ακουστεί ότι τώρα όσο ποτέ πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Σε πάρα πολλές τοποθετήσεις η ενότητα ακουγόταν από την αρχή μέχρι το τέλος. Θυμόμαστε όμως ότι ο κλάδος άρχισε να παίρνει κυρίαρχα χαρακτηριστικά κυβερνητικού συνδικαλισμού όταν σε ένα Συνέδριο, για πρώτη φορά πριν πολλά χρόνια η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ αποφάσιζαν και ψήφιζαν μαζί και από τότε στις περισσότερες ψηφοφορίες των συνεδρίων βρέθηκαν ενωμένες. Κόντρα σε μια άλλη πτέρυγα, μικρή ή μικρότερη, που σχηματιζόταν.

Και επειδή υπήρξαν κορώνες στους προηγούμενους ομιλητές, για το κυδαίο που έρχεται από τις 7 του Ιούλη, κορώνες πως δεν πρέπει να γυρίζουμε πίσω, για τις κατακτήσεις μας που διακυβεύονται στις 7 του Ιούλη, θέλω να θυμίσω αυτό που έγινε πριν 4 - 5 ώρες, όταν η ΕΡΑ, η ΑΕΚΕ, η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ, η ΔΗΣΥ ψήφισαν και ψηφίζουν για πρώτη φορά μαζί, κόντρα στη μαχόμενη εκπαίδευση και κόντρα στα συμφέροντα του κλάδου.

Έχετε δημιουργήσει, λοιπόν, ένα αντιδραστικό μπλοκ που θυμίζει οικουμενική κυβέρνηση και ως κόκκινη γραμμή θα επικαθορίζει τις σχέσεις μας στο εξής. Και σεις αγαπητοί συνάδελφοι της ΕΡΑ πάψτε να λέτε δι-αρκώς ότι δεν πρέπει να γυρίσουμε πίσω. Μας γυρίζετε πίσω με την πολιτική σας και στρώσατε το δρόμο στη νεοφιλελεύθερη και νεοσυντηρητική επέλαση. Στρώνετε ανελευθρίαστα το δρόμο στους αξιολογητές, στρώνετε το δρόμο για ένα συνδικάτο εργοδοτικό και σου πω εγώ, Θανάση Κικινί, τι είναι κυβερνητικός συνδικαλισμός. Κυβερνητικός συνδικαλισμός είναι να γράφεις στα αιτήματά σου αυτά που θα φέρει η κυβέρνηση, είτε είναι θετικά, είτε είναι αρνητικά. Και

δυστυχώς αυτή τη φορά ό,τι αντιδραστικό θα φέρει η κυβέρνηση το έχετε προσυπογράψει σήμερα.

Τι έχετε προσυπογράψει; Ότι δεν θα διεκδικήσουμε 13^ο και 14^ο μισθό. Ότι δεν θα διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, αποκατάσταση των δυσβάσταχτων απωλειών. Έχετε υπογράψει ότι τα νηπιαγωγεία είναι μόνο υπόθεση του Πατούλη και της ΚΕΔΕ αν θα λειτουργήσουν δίχρονα. Έχετε αθώσει και τα πισωπατήματα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και τις νεοφιλελεύθερες προθέσεις, για παράδοση στους δήμους και ιδιωτικοποίηση της κυβέρνησης που ράβει κουστούμια. Έχετε ξεχάσει ότι τον δρόμο στον Πατούλη τον άνοιξε ένας Νόμος που έδινε το δικαίωμα να εκπνεύσει η προθεσμία μετά τη λήξη της θτείας της σημερινής κυβέρνησης και οι δήμοι να καθορίζουν την εφαρμογή της δίχρονης. Είναι κροκοδείλια τα δάκρυα γιατί πέρυσσι σε πάρα πολλούς Δήμους δεν ψήφισαν οι προϊστάμενοι να εφαρμοστεί. Φέτος για το '20 - '21, για τη θτεία μιας άλλης κυβέρνησης βρήκαν το στυλό να γράψουν ναι. Θα αποδειχθεί πως θα είναι αργά για δάκρυα.

Έχετε, συνάδελφοι, αποφασίσει απ' αυτό το Συνέδριο ότι δεν θα στηρίξετε τους αναπληρωτές, ότι δεν θα πείτε να καταργηθεί ο Νόμος έκτρωμα του προσοντολογίου. Αυτό έχετε αποφασίσει. Γι' αυτό να ξέρετε ότι αυτό που έχετε κάνει, θα επικαθορίζει τις σχέσεις μας στο εξής!

Με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, των ροζ, των πράσινων και των γαλάζιων συνδικαλιστών, του νέου και παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι φανερό πως δεν πρόκειται να έχουμε στο εξής καλές σχέσεις. Είναι σαφές. Και παρά το γεγονός ότι αυτά τα έχετε ψηφίσει και είναι ντροπιαστικά για τον κλάδο, είμαστε αποφασισμένοι μαζί με όλους τους συντρόφους και συναγωνιστές από όλα τα ρεύματα τα αγωνιστικά και ριζοσπαστικά της μαχόμενης εκπαίδευσης να δημιουργήσουμε ένα μπλοκ που από τον Σεπτέμβρη θα προσπαθήσει, όπως και αν τα καταφέρει, να σταθεί ανάχωμα.

Με τρεις στόχους. Πρώτον: να μην απολυθεί κανένας αναπληρωτής που έχει υπογράψει έστω και μια σύμβαση εργασίας στη δημόσια εκπαίδευση. Για διορισμό-μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών με αποκλειστικό κριτήριο το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία. Εμείς θα το υπερασπίσουμε αυτό μέχρι τέλους, συνάδελφοι. Με τι τρόπο πω παρακάτω.

Δεύτερο συνάδελφοι. Να μην περάσει αξιολογητής το κατώφλι των σχολείων μας. Να μην περάσει η αξιολό-

γηση για την οποία λυπάμαι που θα πω πολλά από τα στελέχη σας τα συνδικαλιστικά ακονίζουν τα ξίφη των αξιολογητών. Με τι τρόπο θα αντισταθούμε αγαπητοί συνάδελφοι; Αρχικά με απεργία - αποχή. Ξέρετε πόσα Σωματεία είμαστε; 50 είπαμε σήμερα, βάλτε και άλλα 50 στις ΕΛΜΕ -100 Σωματεία εναντίον της αξιολόγησης που κηρυξαν απεργία αποχή για να μην περάσει. Και κακώς σύντροφοι του ΠΑΜΕ που δεν έχουμε υπογράψει σήμερα μια κοινή διακήρυξη των 100 Σωματείων για να μπορέσουμε από Σεπτέμβρη να εμπνεύσουμε τον κόσμο της μαχόμενης εκπαίδευσης απέναντι στην αξιολόγηση. Θα το κάνουμε όμως. Ακόμα και με το κοινό κείμενο που εσείς εμπνευστήκατε σήμερα. Και πρέπει να τεθεί για υπογραφές σε όλους τους Συλλόγους. Κρατήστε το αυτό, όχι περιχαρακώσεις, αν θέλουμε να αντισταθούμε.

Και με τι άλλο, συνάδελφοι; Με απεργίες, συγκρούσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις. Παντού. Στις Περιφέρειες, στα Υπουργεία, ακόμα και αν θα είναι σιδηρόφρακτα ίσως πια, στις Διευθύνσεις και όπου πρέπει. Και με τι απεργίες; Γιατί εμείς, συνάδελφοι, δεν το κάνουμε γαργάρα. Ούτε πρόκειται να κρυφτούμε. Η γνώμη μας είναι ότι κακώς σταμάτησε όπως σταμάτησε ο αγώνας του Γενάρη. Οι αναπληρωτές και το εκπαιδευτικό κίνημα πρέπει να νικήσουν. Αυτό το νήμα των αγώνων πρέπει να το πιάσουμε από το φθινόπωρο για να μην απολυθεί κανένας αναπληρωτής. Με απεργίες που θα έχουν όραμα τη νίκη, που θα έχουν τη στάμπα της διάρκειας, της απεργίας διάρκειας και δεν θα σταματήσουν αν δεν νικήσουμε. Που δεν θα σταματήσουν αν δεν διοριστεί και ο τελευταίος αναπληρωτής που έχει υπογράψει έστω και μία σύμβαση εργασίας στην εκπαίδευση. Αυτή είναι η ανάγκη μας, αυτό θα υπηρετήσουμε, ακόμα και αν φαίνεται μαύρο, ακόμα και αν φαίνεται δύσκολο, ακόμα και αν φαίνεται εφιαλτικό αυτό που έρχεται.

Τελειώνω συνάδελφε, άλλωστε ο σύντροφός μου ο Ελισαίος ο Φάκαρος δεν μίλησε 4 λεπτά, μίλησε ένα, έχουμε χρόνο. Τελειώνω όμως. Ακόμα και αν είναι δύσκολο αυτό που έρχεται, ακόμα κι αν η Ομοσπονδία θα υποκλιθεί στη νεοφιλελεύθερη εργοδοσία, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να υπηρετήσουμε τη γραμμή της αντίστασης και του αγώνα. Από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, ακόμα και τώρα, με αυτά τα χαρακτηριστικά τα οποία περιγράψαμε και με όλα όσα άλλα μπορούν να συνθέσουν, να προτείνουν, να κάνουν οι σύντροφοί μας που σήμερα δημιουργούμε εδώ στο συνέδριο ένα μπλοκ αγώνα, καλούμε το επόμενο διάστημα να βρεθούμε στο ίδιο με-

τερίζι. Σε ένα μέτωπο αγώνα που θα βάλει τους στόχους της νίκης απέναντι στη νεοσυντηρητική και νεοφιλελεύθερη επέλαση.

Μπορούμε και θα τα καταφέρουμε. Μόνο έτσι: ενωμένοι και απέναντί τους. Το ξαναλέμε. Ενωμένοι μπορούμε να τους νικήσουμε ή τουλάχιστον μπορούμε να ονειρευτούμε τη νίκη. Εμείς πάντως έτσι ονειρευόμαστε τους αγώνες. Μέχρι τη νίκη...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ

Από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, εκλεγμένος από το Σύλλογο Δελμούζου με το ψηφοδέλτιο "Μόνη Διέξοδος, Η Ενότητα» είναι ψηφοδέλτιο συνεργασίας Πρωτοβουλίας και Παρεμβάσεων.

Δεν θέλω να αναφερθώ και δεν θα αναφερθώ σε επιχειρήματα που αφορούν την αξιολόγηση, νομίζω εξαντλήθηκε αυτό το θέμα και η προηγούμενη ομιλήτρια από μας, η συντρόφισσα η Νατάσα, αλλά και απ' αυτή την πλευρά εδώ ακούστηκαν πάρα πολλά, θέλω να πω το εξής: ότι εμείς σαν παράταξη εδώ και τρία χρόνια λέμε τι επιχειρείται σήμερα στην εκπαίδευση και στην κοινωνία. Επιχειρείται μια αντιεκπαιδευτική, αντιδραστική, νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση που έχει τα τρία Α που αναφέρουμε εμείς. Ποια είναι αυτά:

Είναι η αυτονομία και μέσα απ' την αυτονομία είναι η αποκάλυψη αποχώρηση του κράτους από την υποστήριξη του μορφωτικού αγαθού ως καθολικού δικαιώματος, η πλήρης εμπορευματοποιημένη και ιδιωτικοποιημένη ζώνη του σχολείου, δεύτερον είναι η αποκέντρωση, δηλαδή η επιβολή της αυτονομίας με την εμπλοκή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και είχαμε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στο προηγούμενο διάστημα τους λαγούς δημάρχους του ΠΑΣΟΚ / ΚΙΝΑΛ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ που ζητούσαν αποκάλυψη να υπαχθούν τα νηπιαγωγεία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Όλα αυτά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν θα μπορέσουν να προχωρήσουν και να γίνουν πράξη αν δεν υπάρξει το αντιδραστικό εργαλείο, το στρατηγικό εργαλείο που λέγεται αξιολόγηση. Αξιολόγηση και αυτοαξιολόγηση θα είναι το εργαλείο της υλοποίησης της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης και εννοούμε με αυτό τα πάντα. Εννοούμε και την αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και την εξωτερική αξιολόγηση.

Και θέλω να πω το εξής: Είχαμε δείγματα φέτος, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, με το προσοντολόγιο που κατά τη γνώμη μας είναι μία σκληρή ταξική αξιολόγηση και θα το εξηγήσω, συνάδελφοι. Το προσοντολόγιο για μας είναι κατεύθυνση του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί την πιο αντιδραστική τομή στο χώρο της εκπαίδευσης. Το προσοντολόγιο δεν σχετίζεται με τους μόνιμους διορισμούς και την εξασφάλιση μιας σταθερούς σχέσης εργασίας, έστω και εξατομικευμένης, το προσοντολόγιο δεν αφορά το ποιο πρέπει να είναι το προφίλ του νέου εκπαιδευτικού στο σχολείο της αγοράς. Αλλά αφορά την επιδίωξη της πολιτείας να αποσυμπεριώσει τους εκπαιδευτικούς και να γενικεύσει στο σχολείο της αγοράς τον ανταγωνισμό και την εξατομίκευση ως βασικές του αρχές.

Στην ουσία του το προσοντολόγιο αλλάζει το DNA, αλλάζει το χάρτη καθολικά του δημόσιου σχολείου. Βασικοί άξονες είναι ο εξατομικευμένος ανταγωνισμός για την απόκτηση προσόντων, είναι η διάλυση κάθε έννοιας συλλογικής παιδαγωγικής πράξης. Και θα έχουμε, θα συνυπάρχουν στα σχολεία οι ντόκτορες όπως είπε χθες ο Ελισαίος, ο σύντροφος που μίλησε γι' αυτό το θέμα απ' την παράταξή μας, θα υπάρχουν οι δάσκαλοι που δεν θα έχουνε μεταπτυχιακό, θα συνυπάρχουν και οι δάσκαλοι που είναι διετούς φοίτησης και μάλιστα και μερικοί απ' αυτούς χωρίς επιμόρφωση.

Αναπαράγει και αυτό είναι το βασικότερο για μας, αναπαράγει τις αξιολογικές αρχές του Προεδρικού Διατάγματος 152 όπου οι εκπαιδευτικοί θα αξιολογούνται και θα τοποθετούνται με βάση τα κριτήρια. Και τέλος, τελειώνω σε σχέση με τον προσοντολόγιο ότι είναι η πλήρης απαξίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από το βασικό πτυχίο. Και η παράταξη μας, όταν πρωτομπήκε αυτό το θέμα δειλά-δειλά, αν θυμάμαι καλά απ' τον Υπουργό Φίλη με τη δεύτερη και τρίτη ανάθεση ήταν κάθετα αντίθετη. Όπως ήμασταν αντίθετοι και πέρυσι, όταν στους πίνακες της ειδικής αγωγής προηγούνταν συναδελφοί που δεν είχανε βασικό πτυχίο ειδικής αγωγής.

Λοιπόν, συνάδελφοι, επί του θέματος, μαζικοί διορισμοί με αποκλειστικό κριτήριο την προϋπηρεσία και το πτυχίο. Η λέξη, ο προσδιορισμός, το επίθετο καθολικό αφήνει κερκόπορτες και παραθυράκια να μπούνε και άλλα κριτήρια.

συνεχίζοντας συνάδελφοι, επί της αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης. Είμαστε σαφείς και λέμε: κατάργηση του 4547. Καμία διαδικασία αξιολόγησης. Απεργία -

αποχή από οποιαδήποτε αξιολογική διαδικασία, κατάργηση του προσοντολογίου. Λέμε επίσης να τοποθετηθεί ο κάθε σύνεδρος με ονομαστική ψηφοφορία για να πάρει ο καθένας μας εδώ μέσα την ευθύνη για το τι θέση θα πάρει, γιατί κάποιοι από μας άλλα λένε στους συλλόγους τους και άλλα έρχονται και υποστηρίζουν εδώ.

Και είναι βασικό, συνάδελφοι, να μην πάρουμε μια τέτοια θέση και να μην γίνει η ΔΟΕ ο δούρειος ίππος, για να μην πω κάτι χειρότερο, για να ανοίξει η πόρτα της αξιολόγησης - χειραγώγησης και των απολύσεων των εκπαιδευτικών. Και τέλος δεν μπορώ να μην το πω αυτό που κάνει φοβερή εντύπωση, φοβερή εντύπωση η ακραιφνής μετάλλαξη συγκεκριμένης παράταξης που μέχρι το '16 ήταν κάθετα αντίθετη με οποιαδήποτε μορφή αξιολόγησης, ενώ τώρα συμμετέχει στη διαμόρφωση της εισηγητικής πρότασης της πλειοψηφίας της ΔΟΕ. Νομίζω ότι είναι ευθέως ανάλογη με τη μετάλλαξη του πολιτικού τους φορέα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΑΘΗΝΑ

Η 88η ΓΣ της ΔΟΕ φτάνει στο τέλος της. Συνέπεσε με τις πολιτικές εξελίξεις που διαμόρφωσαν το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών κι οι επικείμενες εθνικές εκλογές της 7ης Ιούλη, σύμφωνα με τις οποίες η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με την πολιτική της, στρώνει το δρόμο σε μια ακραία νεοφιλελεύθερη και νεοσυντηρητική επέλαση την επόμενη περίοδο.

Αυτές οι εξελίξεις, δεν ρηγμάτωσαν ούτε μια στιγμή μέσα στο συνέδριο του κλάδου το αντιδραστικό μέτωπο που έχουν συγκροτήσει οι συνδικαλιστικοί βραχίονες της ΝΔ, του ΚΙΝΑΛ και του ΣΥΡΙΖΑ (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ, ΕΡΑ -ΑΕΕΚΕ), στο οποίο ανατέθηκε η δια πυρός και σιδήρου προσυπογραφή της αξιολόγησης, του προσοντολογίου και όλου του πλαισίου της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης, από την Ομοσπονδία.

Με αυτές τις δεσμεύσεις, ο ενωμένος κυβερνητικός συνδικαλισμός μετέτρεψε την Η.Δ της συνέλευσης σε δελτίο απαγορευμένων θεμάτων προς συζήτηση, φτάνοντας στο σημείο να επικαλείται ευτελή διαδικαστικά ζητήματα για να μην συζητηθεί ο νόμος - έκτρωμα του προσοντολογίου, που ξεσήκωσε τους αγώνες του περασμένου χειμώνα. Επέμεινε, παρά την απαίτηση δεκάδων πρωτοβάθμιων συλλόγων, τη μαζική παρουσία αναπληρωτών συναδέλφων στο χώρο του συνεδρίου και το φάσμα της απόλυσης στο οποίο βρί-

κονται χιλιάδες συνάδελφοι αναπληρωτές από το Σεπτέμβριο!

Με διαρκείς αντιδημοκρατικές αποφάσεις του προεδρείου της ΓΣ, ενός προεδρείου-μαριονέτα των κομματικών γραμμών και των προπληρωμένων αποφάσεων, που αρνούνταν να τεθεί στο κυρίαρχο σώμα των αντιπροσώπων η πρόταση για συζήτηση του προσοντολόγιου, αλλά και κάθε διαδικαστική πρόταση που κατατέθηκε από τις δυνάμεις της Πρωτοβουλίας όπως και άλλων δυνάμεων του ριζοσπαστικού χώρου, διαμόρφωσαν τους όρους μιας στημένης και συμφωνημένης διαδικασίας που είχε ως μόνο στόχο να υπαρπαγεί από το συνέδριο ένα «ναι» στην αξιολόγηση και να ολοκληρωθεί η ψηφοφορία για το νέο ΔΣ, χωρίς να χάσει δυνάμεις το μνημονιακό μπλοκ.

Η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών ήδη από τη διαδικασία των ΓΣ, αλλά και στις μέρες που προηγήθηκαν του συνεδρίου, όπως και μέσα στο συνέδριο-την πρώτη μέρα σε μαζικότατη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε ύστερα από κάλεσμά της προς τους αντιπροσώπους των αγωνιστικών και ριζοσπαστικών δυνάμεων και στην οποία πήραν μέρος συναγωνιστές από όλους σχεδόν τους χώρους, βρήκε τρία βασικά ζητήματα ως στοχεύσεις της μαχόμενης εκπαίδευσης στην 88η Γ.Σ της ΔΟΕ:

Τη συγκρότηση μετώπου αλλά και σχεδίου αγώνων για τις μάχες της επόμενης περιόδου, ώστε να μην περάσει η αξιολόγηση, το προσοντολόγιο, η κατεδάφιση του δημόσιου σχολείου κι η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης.

Την ανάσχεση της προσπάθειας του κυβερνητικού συνδικαλισμού, νέου και παλιού, να περάσει τις θέσεις του ΟΟΣΑ και την αξιολόγηση, ως θέσεις και αιτήματα του κλάδου

Τη ενότητα και τη δυναμική επίδρασή της στους συσχετισμούς του συνεδρίου με ένα ισχυρό ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ για να εμποδίσει την αλλαγή των συσχετισμών σε αντιδραστική κατεύθυνση.

Αγκυλώσεις και περιχαράκώσεις που επιμένουν στην κορυφή των παραταξιακών μηχανισμών- ενώ δεν υφίστανται στη βάση των αγωνιστών του ριζοσπαστικού χώρου, δεν επέτρεψαν για άλλη μια φορά μια συνολική εμφάνιση ΜΕΤΩΠΟΥ σε όλες τις διαδικασίες της ΓΣ. Η προσπάθειά μας όμως γονιμοποίησε ενωτικές διεργασίες και συνέβαλε στην κοινή δράση και παρουσία του αγωνιστικού μπλοκ μέσα στο συ-

νέδριο, στο θέμα της αξιολόγησης, από το ΠΑΜΕ, τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και την ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, που υπεράσπισε τις αποφάσεις 50 και πλέον πρωτοβάθμιων συλλόγων για απεργία -αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης, έναντι καμίας διαφορετικής! Οι αντιπρόσωποι όλων αυτών των χώρων συνδιαμορφώσαμε κοινή θέση, κείμενο και πρόταση στον αντίποδα της απαράδεκτης εισήγησης της μνημονιακής πλειοψηφίας και όπως ήταν αυτονόητο, εν όψει των ιστορικών ευθυνών που αναλαμβάνει κάθε αντιπρόσωπος, ζητήσαμε ονομαστική ψηφοφορία.

Καταγγέλλουμε την πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ και του προεδρείου της ΓΣ, γιατί ανέχτηκαν (αν δεν καθοδήγησαν κιόλας με τις απαράδεκτες τοποθετήσεις τους περί «αντιδημοκρατικής και φασιστικής συμπεριφοράς» των αντιπροσώπων που υπεράσπισαν τις αποφάσεις των συλλόγων τους και όχι την κομματική τους γραμμή) τους προπηλακισμούς, τις ύβρεις ακόμα και την απρόκλητη σωματική βία που επιχειρήθηκε εναντίον των αντιπροσώπων μας, αλλά και των εκατοντάδων αντιπροσώπων που έμειναν πιστοί στις συλλογικές θέσεις, τις μάχες και τους αγώνες ενάντια στην αξιολόγηση τα προηγούμενα χρόνια!

Με τη στάση σας να αρνηθείτε πραξικοπηματικά μέχρι τέλους όχι μόνο την ονομαστική ψηφοφορία αλλά ακόμα και την αριθμητική καταμέτρηση του αποτελέσματος, κατέστησαν άκυρη και απονομιμοποιημένη κάθε συζήτηση και απόφαση της 88ης ΓΣ για την αξιολόγηση που σε καμία περίπτωση δε δεσμεύει τον κλάδο, τα σωματεία και το κίνημα. Η Πρωτοβουλία δεν την αναγνωρίζει και θα αγωνιστεί μαζί με όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις στον κλάδο και τα πρωτοβάθμια εκπαιδευτικά σωματεία, για να φράξει το δρόμο των αξιολογητών στα σχολεία και τον εργασιακό εφιάλτη στον κλάδο.

Στη συζήτηση για το πρόγραμμα δράσης, στην οποία παραπέμφθηκε τελικά το προσοντολόγιο, εσείς το αντιδραστικό μπλοκ του κλάδου καλυφθήκατε πίσω από το βέτο των δυνάμεων της ΔΗΣΥ που αφού θυμηθήκατε ότι το προσοντολόγιο δεν συζητήθηκε ως θέμα στην Η.Δ (πάλι με δική σας ευθύνη), δεν μπορεί πια να αποφασιστεί τίποτα έξω από τις περσινές θέσεις του κλάδου, που όπως έχουν διατυπωθεί με «κυρίαρχη την προϋπηρεσία» ανοίγουν το παράθυρο και σε ολίγον προσοντολόγιο και ολίγον από διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, που αποτελούν τις κομματικές θέσεις του ΚΙΝΑΛ και της ΝΔ!

Ξεχωριστή στιγμή του συνεδρίου απετέλεσε η τοποθέτηση της διωκόμενης συναδέλφου από τη Σάμο,

επειδή πάλεψε, κόντρα στις μισαλλόδοξες φωνές για το σχολείο που χωρά όλα τα παιδιά, την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και τους αποκλεισμένους. Το καθολικό και παρατεταμένο χειροκρότημα για τη συναδέλφισσα, είναι δήλωση στήριξης και αλληλεγγύης απέναντι στη δίωξή της, αλλά και υπόσχεση να γίνει παντού η μαχόμενη εκπαίδευση το ανάχωμα απέναντι στο ρατσιστικό δηλητήριο και τον κοινωνικό εκφασισμό.

Η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών έδωσε όλες τις δυνάμεις της στο να μπορέσει να φτάσει στη Γ.Σ του κλάδου η φωνή των αναγκών, των δικαιωμάτων και των αγώνων που έδωσε το προηγούμενο διάστημα ο κόσμος της μαχόμενης εκπαίδευσης. Έφερε την αγωνιστική ενότητα στο κέντρο της συζήτησης του συνεδρίου και διατύπωσε καθαρές θέσεις για όλα τα κρίσιμα ζητήματα της περιόδου: Για την εισοδηματική λεηλασία (μαζικός πανεργατικός αγώνας για την αποκατάσταση όλων των απωλειών), την αξιολόγηση (απεργία-αποχή από όλες τις διαδικασίες), το προσοντολόγιο (να καταργηθεί -διορισμός όλων των αναπληρωτών με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία) την ειδική αγωγή (πάλι ενάντια στη συρρίκνωση των δομών της Ε.Α.Ε και τις τριμελείς ομάδες εκπαιδευτικής υποστήριξης), τη δίχρονη προσχολική αγωγή (δίχρονη παντού και διεκδίκηση των καλύτερων όρων σύμφωνα με τις θέσεις του κινήματος), τις ειδικότητες (σεβασμός στα επαγγελματικά δικαιώματα των βασικών πτυχίων, οργανικές θέσεις για όλους, καμιά ανάθεση σε άλλους εκπαιδευτικούς στα γνωστικά αντικείμενα ειδικοτήτων και στην ειδική αγωγή).

Για το κρίσιμο ζήτημα των αγώνων, αναδείξαμε την ανάγκη του μετώπου για την αντίσταση στην εκπαιδευτική και αντιλαϊκή πολιτική που θα ενταθεί. Αντιδιασείλαμε τους αποσπασματικούς αγώνες με τους αγώνες και τις απεργίες που έχουν σχέδιο, διάρκεια και νικηφόρα προοπτική, στηρίζονται από τις Γ.Σ και ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα, ψυχή του οποίου είναι τα πρωτοβάθμια σωματεία. Με ατμομηχανή τους αναπληρωτές και το ύψιστο δικαίωμα στη δουλειά, προτείναμε έναν τέτοιο ανυποχώρητο αγώνα το φθινόπωρο ενάντια στις απολύσεις, την αξιολόγηση και την αναδιάρθρωση.

Καταψηφίσαμε πολιτικά τον οικονομικό απολογισμό και τον Προϋπολογισμό της ΔΟΕ ζητώντας τον αναπροσανατολισμό των οικονομικών της Ομοσπονδίας στην κατεύθυνση της περιστολής των περιττών εξόδων και δαπανών, της κατάργησης των συνδικαλιστικών προνομίων και αποζημιώσεων αλλά και της συ-

νακόλουθης αύξησης των κονδυλίων για την ανάπτυξη των αγώνων του κλάδου.

Η παρουσία της Πρωτοβουλίας στο συνέδριο, η παρουσία και οι τοποθετήσεις πολλών νέων αναπληρωτών συντρόφων, οι θέσεις της και η ευρύτερη απήχηση που συναντούν την καταγράφουν ως μια δύναμη ενότητας στο χώρο του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού που μπορεί να συνδεθεί με όλα τα ρεύματα αμφισβήτησης του νεοφιλελεύθερου μονόδρομου που θα γεννήσουν οι αγώνες ενάντια στη νεοσυντηριτική επέλαση της επόμενης περιόδου.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, χωρίς συμβιβασμούς! Το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους!

ΝΑΤΑΣΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ- ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Συνάδελφοι, καλημέρα και από μένα. Είμαι συμβασιούχος δασκάλα, απολυμένη χθες, από το Σύλλογο Καλλιθέας έρχομαι και είμαι μέλος της Πρωτοβουλίας Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών.

Αρχικά με αφορμή την χθεσινή διαδικασία θέλω να απευθυνθώ στην Ομοσπονδία και να πω αρχικά ότι για να θέλει μια οποιαδήποτε δομή να αποκαλείται στα σοβαρά κομμάτι του συνδικαλιστικού κινήματος πρέπει να περιλαμβάνει όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες και ειδικά τους πιο πληττόμενους και πληττόμενες, διαφορετικά δεν έχει κανένα λόγο φυσικής σύστασης και τελικά θα αλλάξει και θα ανατραπεί από τα κάτω.

Οι καθεστωτικοί του συνδικαλισμού της ΔΟΕ δεν δέχθηκαν χθες χρησιμοποιώντας συνδικαλιστικές τακτικές να μπει στο πλαίσιο της ημερήσιας διάταξης το πρόβλημα που αφορά ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της βάσης. Φυσικά μιας και η ηγεσία στην πλειοψηφία της εκφράζει και προασπίζεται νεοφιλελεύθερες πολιτικές των τελευταίων κυβερνήσεων.

Και τώρα θα μιλήσω για την αξιολόγηση και το προσοντολόγιο και όχι θεωρητικά. Θα μιλήσω ως μια δασκάλα που την έχω υποστεί δύο χρόνια στο Λονδίνο, δούλεψα στην Αγγλία με φόντο την αξιολόγηση. Πριν σας γεννηθούν ερωτήματα στο μυαλό ήμουν δασκάλα σε δημόσιο αγγλικό σχολείο, είχα κανονικά τάξεις και υπέστη την αξιολόγηση κατά τη διαδικασία τη σχολική.

Λοιπόν, ξεκινάω. Το προσοντολόγιο είναι μια δομική διαδικασία η οποία αποτελεί και μάλιστα το βασικότερο κομμάτι της αξιολόγησης. Άρα δεν πρέπει να το δι-

αχωρίζουμε απ' την αξιολόγηση και κυρίως δεν πρέπει να το διαχωρίζετε οι μόνιμοι από την αξιολόγηση.

Η θέση της Ομοσπονδίας το Χειμώνα με την καταστολή και τον αυταρχισμό που επέδειξε ήταν ξεκάθαρα υπέρ της εφαρμογής όλων των επιμέρους διαδικασιών της αξιολόγησης και άρα και του προσοντολογίου. Για να είμαστε λίγο ξεκάθαροι. Και τώρα θα μεταφέρω την εμπειρία μου. Ο λόγος μου θα είναι εμπειρικός και εννοείται φυσικά θα βάλω και συγκεκριμένες αιχμές πάνω σ' αυτό.

Λοιπόν, στην Αγγλία η αξιολόγηση όταν πρωτοεφαρμόστηκε και κυρίως όταν πρωτοσυστάθηκε η Επιτροπή Εξωτερικής Αξιολόγησης, ο λεγόμενος ΟΦΣΤΙΤ, το 1992 με πρωτοβουλία της Βασίλισσας αλλά τις διαδικασίες είχε ήδη ξεκινήσει η Θάτσερ, είχε μπει στα χαρτιά με όρους as πούμε αρκετά ριζοσπαστικούς για την εκπαίδευση, όπως μαθητοκεντρική, για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου κτλ.

Λοιπόν, εγώ όμως όπως τη βίωσα την αξιολόγηση στην Αγγλία θεωρώ ότι είναι ένα αρκετά επικίνδυνο... Καταρχήν δεν θα μου απευθύνετε το λόγο όταν μιλάω εδώ πέρα. Εντάξει; Λοιπόν, γνωρίζετε από διαδικασίες συνδιαμόρφωσης; Λοιπόν, τα πράγματα στην Αγγλία έχουνε κάπως έτσι. Για τους Άγγλους η εκπαίδευση είναι ένα καλοπροσαρμοσμένο προϊόν στους όρους της ελεύθερης αγοράς που πλάσζεται ως μαθητοκεντρικό, διαπολιτισμικό και δημοκρατικό. Αυτό όμως φυσικά δεν έχει καμιά σχέση με την πρακτική διαδικασία.

Λοιπόν, ως δασκάλα στην Αγγλία είχα μαθητές που ήρθαν κρυφά από τη χώρα τους και φοβισμένοι, κρυμμένοι σε ένα τρένο. Κάθε μέρα ένιωθα να ταυτίζομαι όλο και περισσότερο με την αγωνία των παιδιών αυτών, ειδικά όταν οι συνάδελφοι του περιβάλλοντός μου έκρυβαν τα ρατσιστικά τους σχόλια πίσω από μικροαστικές ευγένειες. Και στο σημείο αυτό τον εφιάλτη έρχεται να συμπληρώσει η αξιολόγηση.

Μια γραφειοκρατική εντατικοποιημένη αξιολόγηση η οποία έχει δύο βασικούς στόχους. Ο πρώτος να διασφαλίσει ότι τα σχολεία λειτουργούν με όρους ιδρύματος και ο δεύτερος ότι δεν θα προχωρήσουν όλα τα παιδιά στο επόμενο στάδιο της εκπαίδευσης, για να μην υπάρξει... Το τονίζω αυτό ξανά, η αξιολόγηση διασφαλίζει το γεγονός ότι δεν θα περάσουν όλα τα παιδιά στο στάδιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Νομίζω ότι όλοι το καταλαβαίνετε αυτό, μιας και στη Μεγάλη Βρετανία το σύστημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι πελατειακό που σημαίνει ότι τους συμφέρει καλύτερα οι ξένοι να πηγαίνουν να πληρώνουν

τα πτυχία τους και όχι να δίνουν επιδόματα στον Βρετανό πολίτη, άρα καλείται να γίνουν τεχνικοί και να υποβαθμιστεί η εκπαίδευσή τους.

Η αξιολόγηση στην Αγγλία χωρίζεται σε δύο κομμάτια, αυτά που αναφέρθηκαν και πιο πριν, στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση. Η εσωτερική αξιολόγηση πραγματοποιείται από θεσμικά πρόσωπα εντός του σχολείου, το σχολείο λειτουργεί εντελώς γραφειοκρατικά και με όρους ιδρύματος, από τις 15 ώρες που είναι αναγκασμένος ένας εκπαιδευτικός να παραμένει στην σχολική μονάδα οι 4 είναι μόνο οι διδακτικές ώρες. Όλες οι υπόλοιπες είναι εκτέλεση καθηκόντων και μάλιστα με τον εκφοβισμό των ανωτέρων θεσμικών.

Οι ανώτεροι θεσμικοί συνήθως δεν είναι πτυχιούχοι Παιδαγωγικών Σχολών, είναι κυρίως managers και τα προηγούμενα χρόνια μπορεί να είχαν ασχοληθεί με άλλα ιδρύματα ή να είχανε διοικήσει τράπεζες κτλ. Αν διαβάσετε το πρόγραμμα για την παιδεία της Νέας Δημοκρατίας περιγράφει ακριβώς αυτό το πράγμα.

Εγώ καθημερινά στην Αγγλία μαζί με τους συναδέλφους μου ήμουνα υποχρεωμένη να βρίσκω σπόνσορες, να είμαι ανταγωνιστική και ο μισθός μου ήτανε καταδικασμένος να μένει σε συγκεκριμένα επίπεδα γιατί ως μετανάστρια δεν είχα τα φόντα να τον διαπραγματευτώ και αυτό είναι κάτι το οποίο είναι γεγονός ειδικά για τους δασκάλους που πηγαίνουν ως πτυχιούχοι στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Λοιπόν, οι μετανάστες εκπαιδευτικοί που πηγαίνουν ως απόφοιτοι πανεπιστημίων με πτυχία στην εκπαίδευση και τη διδακτική πέφτουνε πάνω στον τοίχο του συμπεριφορισμού, που τους θέλει να είναι από χαμογελαστοί ως χαζοχαρούμενοι, γιατί αυτά είναι τα κριτήρια, επειδή για ένα πραγματικά άσχετο σε θέματα επιστημών της αγωγής, όπως είναι τα στελέχη τα θεσμικά που ανέφερα μόνο έτσι έχεις κάνει καλά τη δουλειά σου.

Επίσης, κομμάτι της εσωτερικής και συγκριτικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών αποτελεί και η εικόνα των σχολικών βιβλίων, κάτι που στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας αλλά νομίζω και ο ΣΥΡΙΖΑ το είχε βάλει σαν αιχμή είναι να καταργηθούν τα βιβλία. Κομμάτι της αξιολόγησης, λοιπόν, είναι το πώς ένας δάσκαλος δομεί τα ανύπαρκτα βιβλία των σχολείων. Εγώ είμαι αναγκασμένη κάθε μέρα να διαφοροποιώ 90 βιβλία. 90 βιβλία.

Λοιπόν, είναι η εξωτερική αξιολόγηση, επίσης, ο ΟΦΣΤΙΤ, η Επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί από το 1992,

εμφανίζεται στα σχολεία απροειδοποίητα, εκφοβιστικά και με απειλή, σε αξιολογεί, μπαίνει στην τάξη σου, φυσικά εγώ δεν θεώρησα καθόλου περίεργο το γεγονός ότι είχανε ζητήσει από το σχολείο μου τη λίστα των μεταναστών εκπαιδευτικών και έτσι μπήκανε στη δική μου τάξη, άρα βίωσα και την εξωτερική αξιολόγηση και θα τελειώσω λέγοντας ότι η αξιολόγηση είναι ένα εργαλείο νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Γιατί; Γιατί για να ανταποκριθεί κάποιος σ' αυτό πρέπει να συμμετέχει στη διδασκαλία με όρους καθαρά ταξικούς. Εγώ για να είμαι ανταγωνιστική έπρεπε να χτίσω ένα διδακτικό υπόβαθρο 15.000 ευρώ. Έπρεπε να χτίσω αυτό το υπόβαθρο για να μπορώ μέσα να διαπραγματεύομαι το μισθό μου ο οποίος ήτανε ένας μισθός της ξευτίλας.

Και θα πω και κάτι τελευταίο. Το σημείο που διαπίστωσα ότι σε κανέναν εκπαιδευτικό δεν αξίζει αυτό το πράγμα ήτανε όταν ήμουν στο σούπερ μάρκετ και αναγκαζόμασταν να παίρνουμε προϊόντα τα οποία λήγανε την επόμενη μέρα γιατί ακριβώς ήτανε πιο φθηνά και δεν θεωρώ ότι σε κανέναν εκπαιδευτικό αξίζει μισθολογικά αυτό το πράγμα και σε επίπεδο διδακτικής διαδικασίας η αξιολόγηση δεν πρέπει να εφαρμοστεί σε κανένα επίπεδο. Είναι, εξυπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές εκφοβισμού και το μόνο στόχο έχει τις απολύσεις.

Ευχαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΞΟΥ-ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η ολοκλήρωση των Γενικών Συνελεύσεων στους συλλόγους εκπαιδευτικών Π.Ε. της χώρας, που πραγματοποιήθηκαν και η 88η ΓΣ της ΔΟΕ συμπίπτουν με τις πολιτικές εξελίξεις που δημιουργούν τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών εκλογών αλλά και τις επικείμενες εκλογές της 7ης του Ιούλη: Τέσσερα χρόνια μετά το περήφανο «ΟΧΙ» του λαού μας, μαυρίζεται η κυβέρνηση του 3ου μνημονίου, που με την πολιτική της στρώνει το δρόμο για μια ακραία νεοφιλελεύθερη και νεοσυντηρητική επέλαση, την επόμενη περίοδο.

Η επίθεση στο χώρο της εκπαίδευσης εντείνεται: Η νομοθέτηση του προσοντολόγιου, οι επικείμενες απολύσεις αναπληρωτών, η εργασιακή ομηρία που χτυπάει κόκκινο, ο αλληλοσπαραγμός, το προεκλογικό εμπόριο ελπίδας σχετικά με τους διορισμούς, η εφαρμογή της αξιολόγησης, το χτύπημα στην ειδική αγωγή,

οι περικοπές κι η ολοκλήρωση της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης βρίσκονται σε αναμονή προώθησης από το Σεπτέμβριο (όποιες κι αν είναι οι πολιτικές εξελίξεις), σε μια χρονιά κρίσιμη για το μέλλον του δημόσιου σχολείου.

Η λεηλασία στους μισθούς και τις συντάξεις, στη δημόσια περιουσία και τη λαϊκή κατοικία, η φοροεπιδρομή, η ανεργία κι η κατεδάφιση των κοινωνικών αγαθών, είναι στοιχεία της πολιτικής που όχι μόνο συνεχίζεται αμείωτη, αλλά επιχειρείται να επανανομιμοποιηθεί πολιτικά μέσα από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και τα πολιτικά διλήμματα.

Στο κλίμα της περιόδου ήρθε να προστεθεί, στο χώρο της Πρωτοβάθμιας, η απροκάλυπτη στροφή της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, που τη συγκροτούν από κοινού οι συνδικαλιστικοί βραχίονες της ΝΔ, του ΚΙΝΑΛ και του ΣΥΡΙΖΑ (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ, ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ), προς τον εργοδοτικό συνδικαλισμό. Η συνθήκη που δημιουργείται από την υιοθέτηση της αξιολόγησης, του προσοντολόγιου και της ατζέντας του ΟΟΣΑ στα εισηγητικά κείμενα της 88ης ΓΣ της ΔΟΕ, τις θέσεις και αποφάσεις του κλάδου, είναι μια καθαρή συνθήκη παράδοσης της μαχόμενης εκπαίδευσης στα νύχια των αξιολογητών και των νεοφιλελεύθερων διαχειριστών της εξουσίας.

Από την πλευρά μας, θεωρούμε ότι απέναντι σ' αυτήν την πραγματικότητα που δημιουργείται, όσο δύσκολη κι αν είναι, οι δυνάμεις του κινήματος, οι δυνάμεις του αγώνα μπορούν και πρέπει να χαράξουν δρόμους συνεννόησης, συμπόρευσης και να στοχεύσουν στην αγωνιστική ανάταση. Δίνοντας την πραγματική διάσταση της ελπίδας, που είναι οι μαζικοί ενωτικοί αγώνες των «από κάτω», οι αγώνες με τη νικηφόρα προοπτική, που ανοίγουν ρωγμές στον τοίχο της συναίνεσης, της συνθηκολόγησης και της υποταγής. Αγώνες που μπορεί να τρομάζουν το πολιτικό προσωπικό, να ξεπερνούν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και το ρόλο της.

Σ' αυτήν την αναγκαιότητα, που γίνεται αδήριτη, δεν συντείνει ο κατακερματισμός, η κομματική και παραταξιακή περιχαράκωση των δυνάμεων του κινήματος. Για αυτό, ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, έχοντας καθαρό στίγμα, ταυτότητα, θέσεις και δράση στο χώρο του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, προβάλλουμε ως αναγκαιότητα για την προαγωγή της δράσης τη συγκρότηση ενωτικού μετώπου των δυνάμεων του ριζοσπαστικού χώρου σε αντικυβερνητική, αγωνιστική κατεύθυνση με τα χαρακτηριστικά της αυτοτέλειας κάθε χώρου, του αμοιβαίου σεβασμού και της αλληλεγγύης.

Με την ίδια ενωτική αντίληψη και πλαίσιο κοινής δράσης πορευτήκαμε όλο το προηγούμενο διάστημα στο κίνημα και στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, από τους οποίους ξέσπασαν και τα μόνα αγωνιστικά γεγονότα που τάραξαν τα νερά στο χώρο της εκπαίδευσης τη φετινή χρονιά: Από τους αγώνες του Γενάρη και την κατελιγμένη πρυτανεία, τις απεργίες και τα συλλαλητήρια, μέχρι την ενωμένη δράση και το συntonισμό των συλλόγων στα σεμινάρια της ντροπής και την κοινή διακήρυξη για την αξιολόγηση και την απεργία αποχή.

Την ίδια ενωτική αντίληψη κατέθεσαν τα σχήματα της Πρωτοβουλίας στις ΓΣ των συλλόγων μπροστά στην 88η ΓΣ της ΔΟΕ, την ίδια αντίληψη κατέθεσαν συναγωνιστές και συναγωνίστριες που αναφέρονται στην Πρωτοβουλία στα ενωτικά σχήματα που συμμετέχουν σε όλη τη χώρα. Αντίληψη ενότητας και αγώνα, που βρίσκει αποδοχή, άλλωστε και οι δυνάμεις μας στο συνέδριο παρουσιάζουν σχετική αύξηση.

Θέλουμε, λοιπόν, να είμαστε ξεκάθαροι και ξεκάθαρες. Στην 88η ΓΣ της ΔΟΕ, τρία στοιχεία πρέπει να κερδηθούν από τις δυνάμεις του αγώνα

Το πρώτο στοιχείο είναι να συγκροτηθεί το μέτωπο αλλά και το σχέδιο των αγώνων για να εμπνεύσει τις μάχες της επόμενης περιόδου, ώστε να μην περάσει η αξιολόγηση, το προσοντολόγιο, η κατεδάφιση του δημόσιου σχολείου κι η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η ανάσχεση της προσπάθειας του κυβερνητικού συνδικαλισμού, νέου και παλιού, να περάσει τις θέσεις του ΟΟΣΑ και την αξιολόγηση, ως θέσεις και αιτήματα του κλάδου(!), πράγμα που δεν πρέπει να επιτρέψουμε!

Το τρίτο στοιχείο είναι να επιδράσει η δυναμική της ενότητας στους συσχετισμούς του συνεδρίου με ένα ισχυρό ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ των αγωνιστικών και ριζοσπαστικών δυνάμεων για να εμποδίσει την αλλαγή των συσχετισμών σε αντιδραστική κατεύθυνση, πράγμα που θα δυσκολέψει τους αναγκαίους αγώνες της επόμενης περιόδου απέναντι στη νεοφιλελεύθερη επέλαση.

Η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών καλεί όλους και όλες τις συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες της μαχόμενης εκπαίδευσης, σχήματα και κινήσεις που επιμένουν αντικυβερνητικά, αντιμνημονιακά, ριζοσπαστικά, αντισυστημικά, αντικαπιταλιστικά, να συγκροτήσουμε από κοινού ένα τέτοιο μέτωπο. Ένα μέτωπο που θα άρει την απογοήτευση, θα ικανοποι-

ήσει και θα εμπνεύσει πολλούς αγωνιστές και αγωνίστριες συναδέλφους σε όλη τη χώρα, θα δώσει νέα ώθηση και προοπτική στους αγώνες για το σχολείο των όλων και των ίσων, την ανατροπή και την κοινωνική χειραφέτηση.

ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ ΦΑΚΑΡΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Όπως φαίνεται, η 88η Γενική Συνέλευση θα είναι η τελευταία που θ' απασχολήσει άλλους συναδέλφους πέρα από τους επαγγελματίες συνδικαλιστές. Στον αντίποδα αυτής της κατάστασης είχαμε τις κινητοποιήσεις και τις απεργίες του Γενάρη που μπόρεσαν να συσπειρώσουν πάλι τα κομμάτια των Αναπληρωτών που ποτέ δεν συμμετείχε στους Συλλόγους και στην Ομοσπονδία.

Αυτό το καταφέραμε με τις Απεργιακές Επιτροπές. Αυτό το καταφέραμε με τα Απεργιακά Ταμεία και καταφέραμε να δώσουμε θάρρος στο κόσμο όλης της ελαστικής εργασίας με το σύνθημά μας, «μόνιμη δουλειά για όλο το λαό».

Η ΔΟΕ απ' ό,τι φαίνεται αυτοκτονεί. Αν δεν περιλαμβάνει στην ημερήσια διάταξή της το Προσοντολόγιο, δηλαδή αυτό που αφορά το 1/3 του κλάδου της δύναμής της, είναι σαν να τους αφήνει απ' έξω από το συνέδριο της και το αποτέλεσμα θα είναι να μην την βλέπουν σαν Εκπρόσωπό τους.

Τι πάει να πει, το προσοντολόγιο το συζητήσαμε και έχουμε πάρει απόφαση στο προηγούμενο συνέδριο; Το Προσοντολόγιο ψηφίστηκε φέτος. Επομένως σε αυτό το συνέδριο θα το συζητήσουμε.

Αν τολμάτε και επιμένετε οι παρατάξεις που τοποθετήθηκαν ότι το Προσοντολόγιο δεν αφορά το Συνέδριο, περπατήστε δύο τετράγωνα παρακάτω και τώρα και αύριο και τις επόμενες μέρες που απολύονται οι Αναπληρωτές της Α' Αθήνας και πείτε τους, «εσείς απολύεστε, αλλά εμείς το θέμα σας δεν το κουβεντιάζουμε.»

Βγήκε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ο Κικινής χωρίς ντροπή να μας πει, για το τι έκανε το Γενάρη. Ότι μπορούμε να οργανώνουμε δηλαδή απεργία από το τηλέφωνο δυο μέρες πριν. Πότε έγινε αυτό το πράγμα; Ποια απεργία έχει κερδίσει με τέτοια προεργασία;

Μήπως αιφνιδιάστηκε; Το Προσοντολόγιο ήταν στη κουβέντα ένα χρόνο και βγάσαμε τρώρες. Το Προσοντολόγιο είχε βγει πριν τα Χριστούγεννα και η Ομοσπονδία δεν έκανε τίποτα.

Παρακολουθούμε την ολοκληρωτική μετατροπή της ΔΟΕ σε ένα εργοδοτικό μηχανισμό υλοποίησης των πολιτικών του ΟΟΣΑ. Χρέος μας είναι να το αποτρέψουμε, με το τι θα κουβεντιάσουμε, με το τι θα αποφασίσουμε και το τι θα ψηφίσουμε.

Πρόταση της Πρωτοβουλίας είναι ότι, το εργαλείο είναι ένα ενιαίο μέτωπο των ανταγωνιστικών δυνάμεων.

Πώς φθάσαμε η Ομοσπονδία να έχει θέση στην αξιολόγηση που ήταν το κυρίαρχο από το μνημόνιο από τους δανειστές να περάσει;

Εμείς συνεχίσουμε στη λογική των 19 Πρωτοβάθμιων Σωματείων που προκηρύσσουν απεργία –αποχή. Καλούμε όλα τα Πρωτοβάθμια Σωματεία της χώρας, του κλάδου, να το κάνουν, μέχρι να γίνει θέση της Ομοσπονδίας.

Τι θα γίνει, ποια είναι η θέση της Ομοσπονδίας για τους χιλιάδες Αναπληρωτές που ήταν παράλληλη στήριξη και στα Τμήματα Υποδοχής και το Υπουργείο δεν δεσμεύεται ότι θα λειτουργήσουν όλες αυτές οι δομές του χρόνου;

Εμείς ξαναλέμε ότι θα είμαστε σε όλες τις Πρωτοβάθμιες όπως και τον προηγούμενο Σεπτέμβρη, για να διασφαλίσουμε όλες τις θέσεις εργασίας.

Τι έκανε η ΔΟΕ για το πιο βασικό ζήτημα των Εκπαιδευτικών το μισθολογικό; Έστειλε ανακοινώσεις στα σχολεία για την δικαστική διεκδίκηση των αναδρομικών, βγαίνανε οι Εκπρόσωποι της ΔΟΕ και λέγανε, πηγαίνατε στα δικηγορικά γραφεία να δικαιωθείτε με τα γνωστά αποτελέσματα.

Πώς φθάσαμε μία Ομοσπονδία με 100 χρόνια ιστορία, μια Ομοσπονδία που δημιουργήθηκε στα μαύρα

χρόνια του Μεσοπολέμου, που σε εκείνα τα χρόνια στάθηκε απέναντι στο ιδιώνυμο, τολμήσανε τότε οι αντίστοιχοι Πρόεδροι να βγάλουν τέτοιες αποφάσεις, να φθάσει να γίνει υπηρέτης δύο αφεντάδων, αυτής της κυβέρνησης και της επόμενης.

Επαναφέρω το βασικό. Το Προσοντολόγιο αλλάζει το DNA των σχολείων. Είναι η πιο σκληρή μορφή αξιολόγησης και μάλιστα με ταξικά κριτήρια. Πώς δεχόμαστε εμείς εδώ να έρχονται στα σχολεία μας διαφημιστικά φυλλάδια για πιστοποίηση ξένης γλώσσας σε ένα μήνα;

Πάμε να τα υπολογίσουμε το κόστος λοιπόν σε αυτά που μας πουλάνε οι ιδιώτες, οι απατεώνες που τους αφήνουμε να μπαίνουν στα σχολεία μας, που έχει βγει ακόμα και η Τράπεζα Πειραιώς και δίνει δάνειο για να τα αποπληρώσουμε. Το ECDL 600 ευρώ, το σεμινάριο το πιστοποιημένο από 700 έως 1000 ευρώ, η ξένη γλώσσα 500 ευρώ μέχρι 1000. Το μεταπτυχιακό 3000 ευρώ.

Το Προσοντολόγιο βάζει βόμβα στα σχολεία όλα, στους Συλλόγους Διδασκόντων. Θα βάλουμε δηλαδή του χρόνου ένα συνάδελφο που θα είναι δόκτορας και θα πρέπει να καθίσει δίπλα σε ένα δάσκαλο από την Ακαδημία;

Το πτυχίο διαλύεται και αυτό υπονομεύει και τα δημόσια Πανεπιστήμια. Αν είναι λοιπόν ένα τέτοιο Συνέδριο που δεν θα είναι μέσα στη κουβέντα του, το Προσοντολόγιο, η απόσυρσή του, ο αγώνας που θα πρέπει να σχεδιάσουμε την μονιμοποίηση όλων των Αναπληρωτών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία από μόνο του έχει καταργηθεί, δεν υπάρχει αυτό το Συνέδριο, δεν δεσμεύει κανέναν. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

(ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. - ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ -
ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΪΒΑΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ	16. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
2. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΙΩΑΝΝΑ	17. ΛΙΠΚΟΒΙΤΣ ΜΑΡΙΑ
3. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	18. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ ΕΛΙΝΑ
4. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	19. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
5. ΒΑΓΕΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	20. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
6. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	21. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ
7. ΒΑΣΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	22. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
8. ΒΕΚΡΗ ΑΡΓΥΡΩ (ΗΡΩ)	23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
9. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	24. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
10. ΓΚΙΛΗ ΜΑΡΙΑ	25. ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
11. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	26. ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΝΑΤΑΣΑ
12. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	27. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
13. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	28. ΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΜΑΡΙΝΑ
14. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ	29. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ
15. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	30. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΪΒΑΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ	16. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
2. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΙΩΑΝΝΑ	17. ΛΙΠΚΟΒΙΤΣ ΜΑΡΙΑ
3. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	18. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ ΕΛΙΝΑ
4. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	19. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
5. ΒΑΓΕΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	20. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
6. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	21. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ
7. ΒΑΣΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	22. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
8. ΒΕΚΡΗ ΑΡΓΥΡΩ (ΗΡΩ)	23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
9. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	24. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
10. ΓΚΙΛΗ ΜΑΡΙΑ	25. ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
11. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	26. ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΝΑΤΑΣΑ
12. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	27. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
13. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	28. ΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΜΑΡΙΝΑ
14. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ	29. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ
15. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	30. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΡΕΤΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ

Στην εκπαίδευση παρατηρούμε το μοναδικό φαινόμενο να κάνουμε λόγο για την αξιολόγηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας χωρίς να θίγουμε την ίδια την διαδικασία !

Ακούγονται κουβέντες για το πόσο χρήσιμη είναι η αξιολόγηση και μάλιστα υπάρχουν και πρόθυμοι να την υπηρετήσουν, αλλά πουθενά δεν ακούμε τίποτα για την κατάσταση που επικρατεί στο ελληνικό σχολείο.

Χιλιάδες κενά στην γενική και στην ειδική αγωγή, τα οποία δεν καλύπτονται ποτέ ή στην καλύτερη περίπτωση καλύπτονται μετά τα Χριστούγεννα.

Κτίρια που αποτελούν στίγμα για την ελληνική κοινωνία, χωρίς πρόσβαση για ΑΜΕΑ, με αίθουσες προκάτ.

Ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή.

Αναλυτικά προγράμματα ξεπερασμένα από την ίδια την πραγματικότητα, με βιβλία που γράφτηκαν πριν 15 χρόνια.

Με εκπαιδευτικό προσωπικό όμηρο της καθε κυβέρνησης που αναπληρώνει κάθε χρόνο τον ίδιο του τον εαυτό για πάνω από μια δεκαετία.

Με υποστελέχωση των υποστηρικτικών δομών.

Με εκπαιδευτικούς κακοπληρωμένους, χωρίς το κράτος να τους παρέχει την δυνατότητα επιμόρφωσης.

Και κυρίως χωρίς καμιά αναφορά για το τι σχολείο θέλουμε! Αν μιλήσουμε για αξιολόγηση χωρίς πρώτα να έχουμε μιλήσει για όλα τα παραπάνω θα είναι σαν να τοποθετούμε το κάρο μπροστά από το βόδι, και όλοι ξέρουμε πως αυτό δεν οδηγεί πουθενά.

Η αξιολόγηση ατομική ή σχολικής μονάδας, από εξωτερικό αξιολογητή ή αυτοαξιολόγηση, αν δεν καταγράψει αρχικά την πραγματικότητα στο σχολείο και λύσει όλα τις παθογένειες από τις οποίες μαστίζεται, δεν έχει ως στόχο την βελτίωση του αξιολογούμενου, αλλά την εύρεση αποδιοπομπαίων τράγων οι οποίοι θα ρίχνουν στην αρένα προς τέρψιν του κοινού, χωρίς ποτέ να γίνει λόγος για τα πραγματικά προβλήματα της εκπαίδευσης.

Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι αφελείς, γνωρίζουν πως όλες οι εξαγγελίες για αξιολόγηση από το υπουργείο, γίνονται με υπόδειξη του Ο.Ο.Σ.Α και ως στόχο έχουν την εξοικονόμηση χρημάτων από την δημόσια εκπαίδευση. Είναι νωπές οι μνήμες των νομοθετικών εκτρωμάτων του 3848 και του 152 που είχαν ως μοναδικό στόχο την κατάταξη των σχολείων και την απόλυση των εκπαιδευτικών. Αλλά και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με την

εφαρμογή του προσοντολογίου έδειξε πως η αξιολόγηση με στόχο της απολύσεις δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο της νεοφιλελεύθερης δεξιάς !

Τα Προοδευτικά Ρεύματα η ανεξάρτητη δημοκρατική παράταξη, στην συγκεκριμένη χρονική στιγμή, που η δεξιά ετοιμάζεται για την μεγάλη ρεβάνς, που οι εμμονικές φωνές κατά του δημοσίου κυριαρχούν στον δημόσιο διάλογο, που ο εν δυνάμει πρωθυπουργός έχει απολύσει σε μια νύχτα χιλιάδες συναδέλφους μας, θεωρούν πως η κάθε συζήτηση για αξιολόγηση του εκπαιδευτικού ή της σχολικής μονάδας έχει ως αποκλειστικό στόχο την συρρίκνωση του δημόσιου σχολείου και τις απολύσεις εκπαιδευτικών.

Οι εκπαιδευτικοί, στο συγκεκριμένο πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον λένε ένα βροντερό όχι σε κάθε μορφή αξιολόγησης και καλούν το υπουργείο να δει για μια φορά σοβαρά όλες τις παθογένειες που μαστίζουν το δημόσιο σχολείο.

Τα Προοδευτικά Ρεύματα, καλούν όλες τις παρατάξεις της ΔΟΕ να αφουγκραστούν τους συναδέλφους και να σταθούν απέναντι δυναμικά σε κάθε προσπάθεια του υπουργείου να εφαρμόσει οποιασδήποτε μορφή αξιολόγηση στην εκπαίδευση, θα είναι η κερκόπορτα που θα οδηγήσει σε απολύσεις χιλιάδες συναδέλφους μας.

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω τα Προοδευτικά Ρεύματα Εκπαιδευτικών στηρίζουν και ψηφίζουν την ΑΠΕΡΓΙΑ –ΑΠΟΧΗ από οποιαδήποτε μορφή αξιολόγησης και θεωρούν ότι η απόφαση πρέπει να ληφθεί με ονομαστική ψηφοφορία στη Γ.Σ..

ΣΑΒΒΑΣ ΣΕΧΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Πριν προχωρήσω στην τοποθέτησή μου θα ήθελα να δηλώσω για τα πρακτικά, κάτι που η ένταση της στιγμής δεν μας έδωσε την ευκαιρία χθες, ότι τα Προοδευτικά Ρεύματα Εκπαιδευτικών είναι υπερ της Αλλαγής της ημερήσιας διάταξης για να συζητηθεί και το θέμα των διορισμών και του προσοντολογίου.

Προέρχομαι από τον Σύλλογο «Αλέξανδρος Δελμούζος» στην περιοχή του οποίου σχεδόν ένα χρόνο πριν είχαμε την μεγάλη καταστροφική πυρκαγιά.

Μια λαίλαπα που στοίχισε τη ζωή σε δεκάδες συνανθρώπους μας /και την καταστροφή των περιουσιών τους.

Ανάμεσα στους πληγέντες ήταν συνάδελφοι μας, οικογένειες μαθητών μας αλλά και σχολικές μονάδες.

Αντιπροσωπία του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. από την πρώτη στιγμή επισκέφθηκε την περιοχή. και είχε συναντήσεις με την Διευθύντρια εκπαίδευσης, με Δ/ντες σχολείων, με τον Δήμαρχο κι με άλλους φορείς.

Στις 30-7-2018 το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με απόφαση του, μας έκανε γνωστό πως «έχει γίνει δέκτης της πρόθεσης πολλών Συλλόγων Εκπαιδευτικών καθώς και των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών της Κύπρου να ενισχύσουν οικονομικά, μέσω της Ομοσπονδίας, τους πληγέντες από τη φονική πυρκαγιά. Για τον σκοπό αυτό οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούσαν να προχωρήσουν σε κατάθεση στον λογαριασμό της Δ.Ο.Ε. με αιτιολογία «για την ενίσχυση των πυρόπληκτων». Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στην ίδια ανακοίνωση δεσμευόταν πως με απόλυτη διαφάνεια θα ανακοίνωνε όλα τα ποσά που θα είχαν κατατεθεί στο λογαριασμό καθώς και τη χρήση τους, αναλυτικά.

Μόλις χθες μίλησα με τους Δ/ντές των σχολείων που επλήγησαν ή είχαν πυρόπληκτους εκπαιδευτικούς ή οικογένειες μαθητών και τους ρώτησα αν υπήρξε κάποια βοήθεια ή ενίσχυση από τη Δ.Ο.Ε. και η απάντησή τους ήταν αρνητική. Επίσης καμιά σχετική ανακοίνωση της Ομοσπονδίας δεν είδα παρά τη δέσμευσή της. Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος.

Θα ήθελα να ρωτήσω αν τα χρήματα που συγκεντρώθηκαν όπως προκύπτει από τον απολογισμό διατέθηκαν για το σκοπό που συγκεντρώθηκαν αν όχι γιατί δεν διατέθηκαν τόσο καιρό. Και φυσικά θα πρέπει να απαντήσετε στους εκπροσώπους των συλλόγων που κατέθεσαν χρήματα γι αυτό το σκοπό που πήγαν τα χρήματά τους.

Να σας ενημερώσω ότι εμείς/ (το ΔΣ του Δελμούζου) τα χρήματα που συγκεντρώσαμε τα δώσαμε αμέσως σε 3 πυρόπληκτους συναδέλφους που κήκκαν ολοσχερώς τα σπίτια τους.

Ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι ότι στις 14 Οκτώβρη του 2018 ο Σύλλογός μου κατήγγειλε την Δ/ντρια Εκπ/σης Π.Ε. Ανατολικής Αττικής για την άρνηση χορήγησης συνδικαλιστικής άδειας στα μέλη του Συλλόγου για τη συμμετοχή τους στην Τακτική Γενική Συνέλευσή.

Να σημειώσω ότι μέσα στο 2018 δεν είχαμε ζητήσει άλλη άδεια. Η καταγγελία στάλθηκε στη Δ.Ο.Ε. και θα περίμενε κανείς να την κάνει σημαία να βγεί δυναμικά και να στηρίξει τα μέλη της για το αυτονόητο συνδικαλιστικό τους δικαίωμα.

Δυστυχώς ακόμη περιμένουμε τη στήριξη της Ομοσπονδίας. Αντίθετα λίγες ημέρες μετά είδαμε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να καταγγέλλει Δ/ντρια σχολείου του Συλλόγου Κ. Σωτηρίου.

Επίσης αρκετά ερωτήματά του Συλλόγου μας προς την νομική Σύμβουλο της Δ.Ο.Ε. ποτέ δεν απαντήθηκαν. Και το χειρότερο δεν έφτασαν ποτέ. Και ρωτώ πως γίνεται για το ίδιο θέμα, για την ίδια ερώτηση να παίρνει ο σύλλογος Μενιδίου γνωμοδότηση από τη νομική σύμβουλο και σε εμάς να μας λέει η ίδια η νομική σύμβουλος ότι δεν έλαβε ποτέ ερώτημα από τον δικό μας σύλλογο.

Όλα τα παραπάνω τα λέω για να ακούσουν οι σύνεδροι ότι κάτι δεν πάει καλά, κάτι δεν λειτουργεί καλά στην Ομοσπονδία. Φαίνεται καθαρά ότι τα μέλη της στο ΔΣ λειτουργούν παραταξιακά και είναι σίγουρο ότι αν ήμουν και εγώ σε μια παράταξη που έχει μέλος στο ΔΣ της Ομοσπονδίας θα είχα και εγώ και ο σύλλογός μου άλλη αντιμετώπιση.

Κάποιοι νομίζουν πως η ομοσπονδία είναι τσιφλίκι τους και ότι μπορούν να βγάλουν αποφάσεις, καταγγελίες, γνωματεύσεις της νομικού συμβούλου κατά το δοκούν ανάλογα με τα παραταξιακά τους συμφέροντα, τις γνωριμίες κτλ. περιφρονώντας μεγάλους Συλλόγους όπως ο Σύλλογος Δελμούζος και τα 1000 περίπου μέλη του, που πάντα είναι συνεπέστατα στις υποχρεώσεις τους.

Θα πρέπει να καταλάβετε εσείς τα μέλη του ΔΣ ότι δεν είστε εκεί μόνο για τις παρατάξεις σας αλλά είστε εκπρόσωποι όλων των συναδέλφων. Και είστε εκεί για να τους εξυπηρετείτε.

Αυτά είναι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι που θέλουμε να αλλάξουμε στη ΔΟΕ. Τη λειτουργία της. Αλλά να ξέρετε ότι όσο δεν υπάρχει εκλογή του ΔΣ από τη βάση τίποτε δεν πρόκειται να αλλάξει.

Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω ότι κι εφέτος, μέσα σε αυτή την αίθουσα υπάρχουν συνάδελφοι αντιπρόσωποι που εκλέχθηκαν στους Συλλόγους τους ως ανεξάρτητοι. Πόσο όμως ανεξάρτητοι είναι πραγματικά; Μια ματιά στα αποτελέσματα των εκλογών του 2017 (που και τότε συμμετείχαν δεκάδες αντιπρόσωποι ως ανεξάρτητοι) για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα σας πείσει. Από τους 608 αντιπρόσωπους που εκλέχτηκαν από τους Συλλόγους όλης της χώρας μόνο οι 3 των «Προοδευτικών Ρευμάτων» απέδειξαν την ανεξαρτησία τους στην πράξη όπως και ο ένας αντιπρόσωπος της «Αντεπίθεσης». Όλοι μα όλοι οι άλλοι, οι δήθεν «ανεξάρτητοι», εντάχθηκαν, ψήφισαν και ενίσχυσαν τις μεγάλες κομματικές παρατάξεις.

Ποιος, όμως, είναι τελικά ο ρόλος των δήθεν «ανεξαρτητών»; Αυτός που ήταν πάντα. Να θολώνουν τα νερά

να αποπροσανατολίζουν και να παραπλανούν τους συναδέλφους, για να να αποσπούν την ψήφο τους και στη συνέχεια να την χαρίζουν στις κομματικές παρατάξεις τους, δίνοντας τους τη δυνατότητα να συνεχίσουν να λειτουργούν ως η «μακρά χείρα» της κυβερνητικής, κομματικής, παραταξιακής ή προσωπικής εξουσίας.

Δυστυχώς οι συνδυασμοί αυτοί που στους Συλλόγους εμφανίζονται ψευδεπίγραφα ως ανεξάρτητοι, ισχυρίζονται παραπλανητικά στους συναδέλφους ότι ακυρώνουν την πολιτική-κομματική- παραταξιακή τους ταυτότητα και διεκδικούν ψήφο δήθεν μόνο με καθαρά συνδικαλιστικά και συναδελφικά κριτήρια. Στην πραγματικότητα οικειοποιούνται τη δυσарέσκεια των συναδέλφων, προκειμένου αυτή να μην εκφραστεί με την ενίσχυση των πραγματικά αγωνιστικών ανεξάρτητων συνδυασμών, μεταφέροντας τελικά τις ψήφους και τη δύναμη των συναδέλφων, εν αγνοία τους, στην κομματική τους συνδικαλιστική παράταξη ενισχύοντας την.

Οι συνάδελφοι έχουν το δικαίωμα να γνωρίζουν την πραγματική παραταξιακή και ιδεολογική ταυτότητα καθενός από εμάς που κρινόμαστε. Το βασικό κριτήριο της ανεξαρτησίας του κάθε υποψήφιου δεν είναι το τι δηλώνει ο ίδιος, αλλά το κατά πόσο στην πράξη είναι ανεξάρτητος. Και αυτό θα το δούμε και σε λίγες ημέρες με τα αποτελέσματα των εκλογών.

Τα Προοδευτικά Ρεύματα Εκπαιδευτικών θεωρούν απαράδεκτες αυτές τις τακτικές που ουσιαστικά εξαπατούν και προσβάλλουν τους συναδέλφους. Παίρνουμε την πρωτοβουλία και καλούμε τους αντιπροσώπους που νιώθουν πραγματικά ανεξάρτητοι και αποδεδειγμένοι από κόμματα, παρατάξεις και συμφέροντα, να προτάξουν αυτά που μας ενώνουν και επιβάλλουν τη συνεργασία μας. Μπορούμε να συνεργαστούμε και να δώσουμε μηνύματα σε όλους τους συναδέλφους μας που αγωνιούν για την επομένη μέρα στην εκπαίδευση. Μπορούμε να συνυπάρξουμε, να ενώσουμε δυνάμεις, να συμπορευτούμε μέσα σε ένα πλαίσιο θέσεων και αρχών για τα θέματα που απασχολούν την εκπαίδευση, τους συναδέλφους αλλά και για τον τρόπο λειτουργίας της Ομοσπονδίας. Κοιτάζουμε μπροστά, χωρίς προαπαιτούμενα, στεγανά, παρωπίδες, ιδεοληψίες και κομματικές αγκυλώσεις.

Σας ευχαριστώ για την υπομονή σας

ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΟΥΛΤΣΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ

Καθημερινά τα γραφεία των διευθυντών των σχολείων μας δέχονται ένα μεγάλο αριθμό τηλεφωνημάτων και επισκέψεων από γονείς που διατυπώνουν παράπο-

να για τη συμπεριφορά κάποιου εκπαιδευτικού ή άλλου παιδιού απέναντι στο παιδί τους.

Κάνουν υποδείξεις για τον δάσκαλο της αρεσκείας τους, για τον τρόπο διδασκαλίας και για την παιδαγωγική αντιμετώπιση των παιδιών. Χρησιμοποιούν εκφράσεις απαξίωσης για τα άλλα παιδιά, μιλώντας για «κακούς συμμαθητές», ζητούν την απομάκρυνση παιδιών από το σχολείο, «απαγορεύουν» σε παιδιά να κάθονται με το παιδί τους στο ίδιο θρανίο, και «απαιτούν» την παραδειγματική τιμωρία άλλων παιδιών.

Ενίοτε δε, διατυπώνουν ανοίκειους χαρακτηρισμούς για τους εκπαιδευτικούς και απευθύνουν ανυπόστατες κατηγορίες ότι δήθεν ο εκπαιδευτικός «έχει στοχοποιηθεί» το παιδί τους, επειδή του έκανε παρατήρηση ή επίπληξη, για μη αποδεκτή συμπεριφορά, και τόσα άλλα.

Στην επαγγελματική τους εμπειρία, όλοι οι εκπαιδευτικοί έχουν βιώσει πολλά παραδείγματα τέτοιων γονεϊκών παρεμβάσεων.

Δυστυχώς το «φαινόμενο» αυτό παρατηρείται όλο και πιο συχνά τα τελευταία χρόνια στα σχολεία. Η οικονομική κρίση των τελευταίων ετών φαίνεται να επιτείνει το πρόβλημα.

Οι εκπαιδευτικοί, αισθάνονται απροστάτευτοι μπροστά στις καταγγελίες και σε ορισμένες περιπτώσεις, μπροστά στις εριστικές διαθέσεις των γονιών των μαθητών τους.

Δεν μιλάμε για τις περιπτώσεις εκείνες που πιθανόν ένας εκπαιδευτικός να έχει «ξεφύγει από τα όρια». Στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων μιλάμε για απλά καθημερινά θέματα, που όμως αρκετές φορές παίρνουν ανεξέλεγκτες διαστάσεις και συχνά εκπαιδευτικοί σέρνονται σε πειθαρχικά όργανα, ακόμη και στα δικαστήρια, για ασήμαντες αφορμές, για καταγγελίες και απαιτήσεις που τις περισσότερες φορές ξεπερνούν κάθε φαντασία.

Δυστυχώς, ορισμένοι γονείς αδυνατούν να αποδεχτούν ότι ο εκπαιδευτικός διαθέτει την επιστημονική κατάρτιση και έχει την απόλυτη ευθύνη στην καθημερινή λειτουργία του σχολείου, για την εφαρμογή παιδαγωγικών μέτρων που κρίνει αναγκαία.

Με μοναδικό κριτήριο στενές προσωπικές αντιλήψεις για το ρόλο της εκπαίδευσης, γίνονται τιμητές των εκπαιδευτικών και του έργου τους. Θεωρούν ότι αυτοί γνωρίζουν καλύτερα τι είναι καλό για το παιδί τους, ακόμα και σε πολύ εξειδικευμένα παιδαγωγικά θέματα και απαιτούν από τους εκπαιδευτικούς, να προσαρμοστούν στις δικές τους απόψεις!

Έτσι, συχνότατα, παρεμβαίνουν στο εκπαιδευτικό έργο «πραξικοπηματικά», παρακωλύοντάς το. Οι παρεμβάσεις αυτές, ωστόσο, έχουν αρνητικές επιπτώσεις σε όλη τη σχολική μονάδα. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που οι Σύλλογοι Διδασκόντων ταλαιπωρήθηκαν επί μακρόν δαπανώντας πολύτιμο χρόνο για να απαντήσουν σε ανυπόστατες πολυσέλιδες καταγγελίες και ανεδαφικές αιτιάσεις γονέων.

Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα, όταν τα κίνητρα των γονέων υποκρύπτουν άλλες σκοπιμότητες, προσωπικές, ιδεολογικές ή κοινωνικές τις οποίες ανεύθυνα επιχειρούν-και καταφέρνουν- να μεταφέρουν στο χώρο του σχολείου. Το συχνότερο είναι να καταλήγουν σε δικαίωση του εκπαιδευτικού και των επιλογών του σχολείου, όμως, το κόστος για τη σχολική μονάδα και το έργο της είναι σε κάθε περίπτωση μεγάλο.

Καλό θα είναι οι γονείς να αποδεχτούν τους διακριτούς ρόλους και να εμπιστευτούν τους εκπαιδευτικούς στα θέματα που αφορούν την εκπαίδευση του παιδιού τους. Οι εκπαιδευτικοί, σήμερα, είναι καλύτερα καταρτισμένοι από ποτέ και μπορούν να διακρίνουν πράγματα που οι γονείς δεν μπορούν να δουν, είτε γιατί δεν έχουν τις απαραίτητες παιδαγωγικές γνώσεις, είτε γιατί δεν διαθέτουν την εμπειρία και τα συγκριτικά στοιχεία, από την καθημερινή επικοινωνία, με πολλά και διαφορετικά παιδιά που έχουν κατά τεκμήριο οι εκπαιδευτικοί.

Γονείς και εκπαιδευτικοί μπορούν και οφείλουν να έχουν στενή συνεργασία, και όχι σχέση αντιπαλότητας, γιατί αγωνίζονται για τον ίδιο σκοπό: την ουσιαστική μόρφωση και διάπλαση του χαρακτήρα των παιδιών. Τέτοιες συμπεριφορές και στάσεις δεν υπηρετούν τον παραπάνω σκοπό.

Ενώ τα προβλήματα αυτά αρκετές φορές παίρνουν πειθαρχικές και νομικές διαστάσεις, το νομικό πλαίσιο στη χώρα, αφήνει εντελώς απροστάτευτους τους εκπαιδευτικούς και αναγκάζει τους διευθυντές να ερευνούν ακόμα και την παραμικρή παράλογη καταγγελία του γονέα, ο οποίος όμως ενθαρρύνεται από μια τέτοια αμυντική συμπεριφορά των διευθυντών. Οι δύσκολες εποχές που ζούμε ενισχύουν τάσεις «ανθρωποφαγίας» και μετάθεσης των προβλημάτων σε ομάδες ή πρόσωπα, που κατά προτίμηση έχουν μικρή δυνατότητα αντίστασης, όπως οι εκπαιδευτικοί.

Πιστεύουμε ότι η πολιτεία πρέπει να ασχοληθεί συστηματικά με τέτοια ζητήματα που αφορούν την ασφάλεια και την προστασία εκπαιδευτικών, αλλά και μαθητών και να προασπίσει το κύρος και τη θεσμική θέση που αρμόζει στους εκπαιδευτικούς μέσα στην κοινωνία.

Οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων θα πρέπει να είναι επιφυλακτικοί στην υιοθέτηση τέτοιου είδους καταγγελιών.

Η Δ.Ο.Ε. πρέπει να αναδείξει το θέμα συνδικαλιστικά και παιδαγωγικά αλλά και να σταθεί δυναμικά δίπλα σε συναδέλφους που οδηγούνται στα δικαστήρια, ενεργοποιώντας και αξιοποιώντας το «Ταμείο νομικής στήριξης συναδέλφων» της Ομοσπονδίας.

Εμείς ως Προοδευτικά Ρεύματα αλλά και ως Σύλλογος Δελμούζος (υπάρχει σχετική απόφαση του Συλλόγου) προτείνουμε:

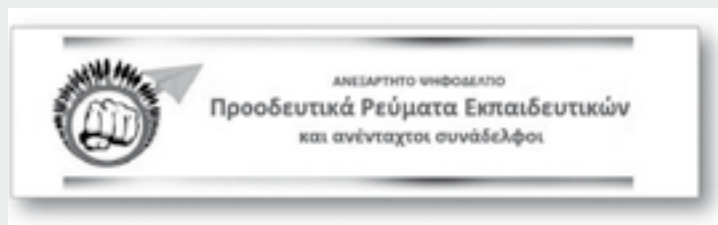
Να θεσμοθετηθεί η ίδρυση γραφείου «Νομικής Προστασίας» στη Δ.Ο.Ε. που θα αποτελείται από τρία τμήματα:

Α) Γραφείο γενικών «Γνωμοδοτήσεων» που αφορούν γενικότερα συνδικαλιστικά θέματα και έχουν σχέση με τη νομική στήριξη των συνδικαλιστικών διεκδικήσεων της Ομοσπονδίας και την προστασία των εργασιακών, οικονομικών, κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των συναδέλφων (Ο ρόλος του ταυτίζεται με αυτόν της νομικής συμβούλου όπως λειτουργεί μέχρι σήμερα).

Β) Γραφείο Νομικών Συμβουλών και νομική στήριξη διωκόμενων συναδέλφων. Το Γραφείο θα δέχεται ερωτήσεις νομικού ενδιαφέροντος, καθώς και αιτήματα για παροχή νομικών συμβουλών. Δεν θα αρκείται, όμως, μόνο στην παροχή νομικών συμβουλών, αλλά ταυτόχρονα θα αξιολογεί και θα χαράσσει την κατάλληλη στρατηγική εξατομικευμένα για κάθε συνάδελφο. Επιπλέον το Γραφείο αυτό θα είναι υπεύθυνο για την οικονομική στήριξη διωκόμενων συναδέλφων απαραίτητη προϋπόθεση για τη νομική και οικονομική στήριξη συναδέλφων είναι να υπάρχει στήριξη από τους συλλόγους διδασκόντων των σχολείων τους.

Γ) Γραφείο Ασφαλιστικών -Συνταξιοδοτικών Θεμάτων. Το Γραφείο θα πληροφορεί εξατομικευμένα και εξειδικευμένα τους εκπαιδευτικούς για τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα. Επίσης, θα παρέχει πληροφόρηση σε κάθε ασφαλισμένο κατευθύνοντάς τον στις ευνοϊκότερες διατάξεις συνταξιοδότησης. Ακόμη θα ενημερώνει για θέματα που σχετίζονται με την ασφάλιση, τα επιδόματα, τις παροχές κτλ.

Τα Γραφεία θα στελεχωθούν από εξειδικευμένους δικηγόρους, και η πρόσβαση σε αυτούς θα είναι εφικτή συγκεκριμένες ημέρες και ώρες που θα δημοσιοποιούνται. Η προώθηση όλων των αιτημάτων προς τα παραπάνω Γραφεία θα γίνεται μόνο μέσω των τοπικών Συλλόγων.

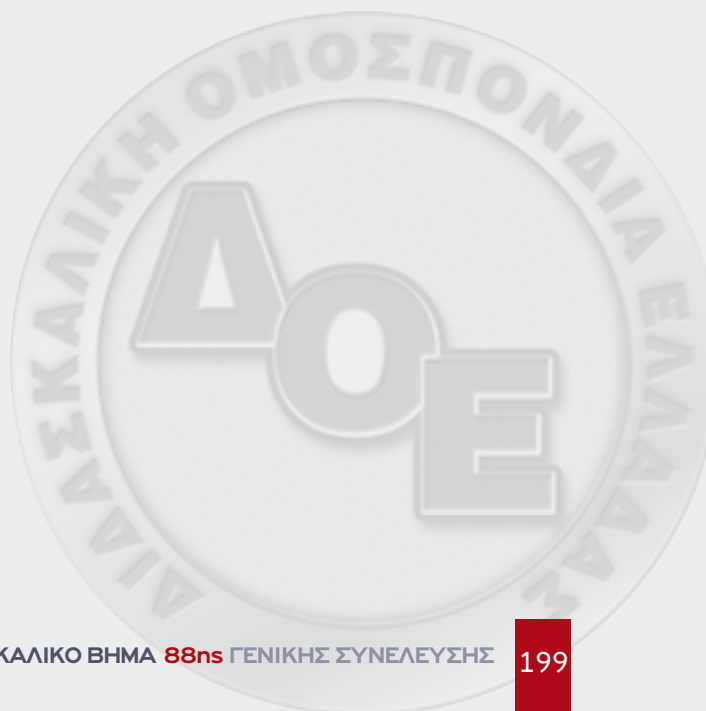

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΣΕΧΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
3. ΤΑΟΥΛΤΣΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
4. ΤΣΑΚΑΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΣΕΧΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
3. ΤΑΟΥΛΤΣΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
4. ΤΣΑΚΑΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΣΟΦΙΑ ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ζ΄

Καλημέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από τον Ζ΄ Σύλλογο Εκπαιδευτικών ΠΕ Θεσσαλονίκης, εκλεγμένη με την «Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είναι η πρώτη φορά που δεν θα δούμε στην ημερήσια διάταξη της ΔΟΕ μια συγκεκριμένη ανάλυση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών όρων μέσα στην οποία υπάρχει η Δημόσια Εκπαίδευση, ζουν και εργάζονται οι Εκπαιδευτικοί.

Κατά την άποψή μας, η πραγματικότητα αυτή είναι πολύ σημαντική για να κάνουμε έναν ουσιαστικό απολογισμό και να χαράξουμε τους άξονες πάλης για το μέλλον.

Κατά τη δική μας άποψη η πραγματικότητα χαρακτηρίζεται από την βαθιά οικονομική κρίση, που κάθε άλλο παρά έχει ξεπεραστεί, από τη βαθιά κοινωνική κρίση, με φτωχοποίηση όλο και περισσότερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας και των εργαζομένων και από βαθιά πολιτική κρίση των κομμάτων, των κυβερνήσεων και της Ε.Ε.

Αρα λοιπόν, γι' αυτούς που κυβερνούν οικονομικά και πολιτικά την κοινωνία στη χώρα μας και τις κοινωνίες παγκόσμια και κυρίως στην Ε.Ε., είναι μονόδρομος οι άγριες νεοφιλελεύθερες πολιτικές με την κωδική ονομασία μνημόνια, δηλαδή να φορτώσουν την κρίση του συστήματος πάνω στους εργαζόμενους.

Η πολιτική συγκυρία χαρακτηρίζεται από τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών και την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ. Η Ν.Δ. έρχεται, όμως είναι η αθλιότητα της μνημονιακής μετάλλαξης του ΣΥΡΙΖΑ που την φέρνει και τη βγάζει από το περιθώριο όπου την έριξε ο ελληνικός λαός το '15 και όχι μια δική της δυναμική.

Αθλιότητα του ΣΥΡΙΖΑ που συμπυκνώνεται, στο 3ο μνημόνιο και χειρότερο μνημόνιο από τα προηγούμενα δύο, στις ιδιωτικοποιήσεις, στη μετατροπή της αγοράς εργασίας σε ζούγκλα με την αποθράσυνση των εργοδοτών και την μετατροπή των εργαζομένων σε σύγχρονους δούλους. Θα έχετε δει ότι οι εργοδότες ασκούν κάθε είδους βία και σωματική ακρόαση, με τους ξυλοδαρμούς εργαζομένων να πυκνώνουν, ειδικά αν τολμήσει ο εργαζόμενος να απαιτήσει τα δικαιώματά του.

Αθλιότητα που συμπυκνώνεται στον περιορισμό και την κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία, στα διαρκή πολιτικά πραξικοπήματα του ΣΥΡΙΖΑ, με μεγαλύτερο τη μετατροπή του μεγάλου «ΟΧΙ» του '15 σε

«ΝΑΙ». Την με κάθε μέσο παραμονή στην κυβέρνηση, με πρόθυμους υποστηρικτές της τελευταίας στιγμής.

Για την Εκπαίδευση, τα εύσημα στον Γαβρόγλου, τον πιο παραγωγικό και μακροβιότερο Υπουργό Παιδείας]. Πέρασε δύο Νόμους –πυλώνες για την ιδιωτικοποίηση της Εκπαίδευσης.

Ο ένας αφορά το Προσοντολόγιο, που ουσιαστικά ιδιωτικοποιεί τον τρόπο των προσλήψεων των Αναπληρωτών συναδέλφων και ο δεύτερος είναι ο 4547 που προωθεί την αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας.

Για την πιθανότατα επόμενη κυβέρνηση της ΝΔ, το πρόγραμμα είναι ήδη προαποφασισμένο, στις γενικές του γραμμές, σίγουρα, αν όχι και στις λεπτομέρειές του. Στο μίγμα μνημονιακής πολιτικής διαφέρουν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, αν διαφέρουν και σ' αυτό και είναι προαποφασισμένο από την Ε.Ε. και τους λεγόμενους Θεσμούς.

Δίλημμα: Φόροι ή περικοπή των δαπανών για να βγουν τα αιμοσταγή πλεονάσματα μέχρι το 2060; Αν κρίνουμε από αυτά που «ξεφεύγουν» στον Μπτσotάκη, δεν του ξεφεύγουν καθόλου βέβαια, ή το κρυφό του λεγόμενο πρόγραμμα για 12ωρη εργασία, για 7ήμερη εργασία κλπ, αν κρίνουμε από τις τελευταίες δηλώσεις του Μπτσotάκη στο ΣΕΒ, όπου υποσχέθηκε μείωση φόρων στους βιομήχανους από 29% στο 20% και μία άλλη σειρά φοροαπαλλαγών, μάλλον θέλει να μοιάσει στον Τσίπρα, ο οποίος ψήφισε νόμο οι εφοπλιστές να πληρώνουν εθελοντικά φόρο. Μάλλον και οι βιομήχανοι θα πληρώνουν εθελοντικά φόρο.

Αρα θα έχουμε μία ωμή επίθεση στις δαπάνες. Και ποιες είναι οι δαπάνες οι ήδη κουτσουρεμένες; Είναι η Παιδεία, η Υγεία, η Πρόνοια και η Ασφάλιση. Και θα έχουμε βέβαια και μία ωμή επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων και μία επέκταση του νέου συστήματος δουλοποίησης των εργαζομένων.

Αρα, πάμε σε μία περίοδο που όχι μόνιμους διορισμούς δεν θα έχουμε, το πιο πιθανό είναι να έχουμε και απολύσεις. Πάμε σε μία περίοδο όπου η αξιολόγηση κάθε τύπου, αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού, αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας, εξωτερική αξιολόγηση, θα χρησιμοποιηθεί σαν μέσο για την ιδιωτικοποίηση της Εκπαίδευσης.

Για την αυτονομία λοιπόν της Σχολικής Μονάδας να λειτουργεί σαν μια μικρή ιδιωτική επιχείρηση στην αγορά, αυτόνομη οικονομικά, διοικητικά και παιδαγωγικά.

Πάμε σε μία περίοδο που θα έχουμε μείωση μισθών, συντάξεων, νέα ασφαλιστική επίθεση.

Μπροστά σε αυτή τη κατάσταση συνάδελφοι της ΔΟΕ, αν την αναγνωρίζετε, πρέπει να ορίσουμε τους κυρίαρχους άξονες πάλης.

Ο μέχρι τώρα απολογισμός σας δεν είναι καθόλου ενθαρρυντικός. Βάλατε πλάτη να περάσει το Προσοντολόγιο, όχι μόνο γιατί λέτε η προϋπηρεσία να είναι το κυρίαρχο κριτήριο, αλλά γιατί δεν οργανώσατε τον αγώνα των Αναπληρωτών και των Μόνιμων Εκπαιδευτικών, για να καταργηθεί το Νομοσχέδιο.

Βάλατε πλάτη να περάσει ο 4547. Πραγματικά τέτοιο εξωραϊσμό της αυτοαξιολόγησης της Σχολικής Μονάδας σαν αυτό που υπάρχει μέσα στο κείμενο της ΔΟΕ δεν νομίζω να έχουμε ξανασυναντήσει.

Τοποθέτηση της αντεπίθεσης των εκπαιδευτικών στο θέμα αξιολόγηση, αποτίμηση και προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και Γαβρόγλου σίγουρα αξίζουν τα εύσημα από τους Θεσμούς, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ. Έχουν περάσει στην εκπαίδευση το σύνολο των αντικειμενικών μνημονιακών μέτρων.

Προσοντολόγιο, κατάργηση των επαγγελματικών και εργασιακών δικαιωμάτων που σήμαινε το πτυχίο και η προϋπηρεσία. Αέναο κυνήγι τίτλων αλλά και λεφτά για να τα αγοράζεις από τα ευαγή ιδρύματα που λέγονται πανεπιστήμια και πουλάνε μεταπτυχιακά, πτυχία, τίτλους και άλλα, για μια επισφαλή θέση εργασίας.

Νόμος 4547. Επαναφορά της αξιολόγησης, της αυτοαξιολόγησης. Απορούμε πώς δεν το βλέπει η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Ούτε για φύλλο συκής δεν μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τις 3 τροποποιήσεις που προτείνετε στο Νόμο. Δηλαδή αν αρχίσει να εφαρμόζεται ο Νόμος, δεν μπορούν να γίνουν μετρήσιμα τα κριτήρια και οι δείκτες; Είμαστε σοβαροί; Δηλαδή αν δεν είναι υποτίθεται ο λόγος του συντονιστή αποφασιστικός, όταν ο συντονιστής είναι σκέτος αξιολογητής οι συνάδελφοι θα μπορούμε να λέμε ότι δεν τον παίρνουμε υπ' όψιν, όταν θα μας κάνει έκθεση για την περιοχή ευθύνης του;

Ακόμη περισσότερο είναι πραγματική ουτοπία, εσείς οι εραστές του εφικτού προτείνετε ουτοπικά πράγματα σε σχέση με ανατροφοδοτικές αξιολογήσεις, μπλα-μπλα-μπλα. Αυτά δεν συνέβαιναν σε εποχές που το κοινωνικό

κράτος ήτανε στην καλύτερη μορφή του και τότε η όποια αξιολόγηση και σχεδιασμός της εκπαίδευσης γινότανε κεντρικά και όχι ανά σχολική μονάδα.

Εδώ όμως δεν είμαστε σε τέτοιες εποχές. Ούτε υπολείμματα κοινωνικού κράτους δεν θα έχουμε σε λίγο. Είμαστε στην εποχή της οικονομικής κρίσης, του βάρβαρου νεοφιλελευθερισμού, της χρεοκοπίας της χώρας και πιστέψτε με, δεν αξιολογήθηκε μόνο η οικονομία και η κοινωνία, αξιολογήθηκε, είναι πολιτικός όρος η αξιολόγηση, και η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Και τους είναι άχρηστη. Είναι άχρηστη επένδυση για το κράτος. Προχωράνε στη συρρίκνωση, στη διάλυση και ιδιωτικοποίησή της.

Η μόρφωση από κοινωνικό αγαθό, από δικαίωμα γίνεται εμπόρευμα. Όποιος έχει θα αγοράζει. Δημιουργούνε, λοιπόν, και μία αγορά της εκπαίδευσης.. Βλέπουμε τι γίνεται με τους αναπληρωτές συναδέλφους αλλά και με τους μόνιμους σε σχέση με τα μεταπτυχιακά.

Άρα λοιπόν, πραγματικά είναι φύλλο συκής οι τρεις τροποποιήσεις. Βάζετε κανονικά πλάτη και για την επόμενη κυβέρνηση να εφαρμόσει αυτόν τον νόμο. Κοιτάξετε όμως, μπορεί να παθητικοποιήθηκαν οι εργαζόμενοι με ταξύ των οποίων και οι εκπαιδευτικοί και να είναι σχετικά υποχωρημένο το κίνημα, αν και η κινητοποίηση των αναπληρωτών δείχνει τις δυνατότητες. Προσοχή όμως, δεν είναι γιατί πιστεύουν στα μνημόνια ή στα μνημονιακά μέτρα. Η απόρριψη της αξιολόγησης είναι καθολική στη βάση των εκπαιδευτικών.

Και από το Σύλλογό μου επανειλημμένα, ομόφωνα έχουμε πάρει αποφάσεις. Προχωράμε, λοιπόν, στο επόμενο διάστημα, με έναν αγώνα διαρκείας, ενάντια στο προσοντολόγιο και το σπάσιμο της εφαρμογής στην πράξη του 4547. Απεργία - αποχή τώρα. Ακόμη έχουμε πάρει απόφαση με άλλους Συλλόγους να κηρύξουμε απεργία- αποχή, αν δεν την κηρύξει η ΔΟΕ ως μέσο πίεσης.

Με ενότητα, αγώνα, με βάση αυτούς τους δύο άξονες πάλης ενάντια στο προσοντολόγιο και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας να μην περάσει η πλήρης ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης για τη σωτηρία του δημόσιου δωρεάν και ενιαίου σχολείου και των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ**

1. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΓΓΕΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες/οι,

Ζήτησα τον λόγο από το προεδρείο ως εκπρόσωπος νέου ψηφοδελτίου για να τοποθετηθώ για το θέμα της αξιολόγησης που συζητούσε το σώμα. Όταν κατέθεσα την κάρτα συνέδρου προηγούνταν πέντε ομιλητές. Το προεδρείο παρά τις υπενθυμίσεις που έκανα, έδωσε τη δυνατότητα να τοποθετηθούν είκοσι και πλέον ομιλητές (τρεις, τέσσερις εκπρόσωποι κάθε παράταξης) και τελικά αρνήθηκε να μου δώσει το λόγο, έκλεισε το θέμα της αξιολόγησης με ψηφοφορία και με παρότρυνε να τοποθετηθώ για την αξιολόγηση ενώ θα έχει ληφθεί η απόφαση και θα συζητάμε το επόμενο θέμα ! Μετά από εφτά ολόκληρες ώρες αξιώθηκαν να μου δώσουν τον λόγο. Πρόκειται για μια τακτική που επιβάλουν στη συνέλευση οι παρατάξεις και που έντεχνα καθοδηγεί ο πρόεδρος της συνέλευσης με στόχο να δημιουργηθούν εντάσεις και ακραίες αντιπαραθέσεις για να μην φτάσουμε ποτέ σε ζητήματα ουσίας. Καταγγέλω τον πρόεδρο της 88ης Γενικής Συνέλευσης για αυτή την απαράδεκτη και αντιδημοκρατική στάση του.

Συναδέλφισσες/οι,

Μέσα σε ένα πλαίσιο γενικής επίθεσης σε βάρος μας τίθεται το ερώτημα: Γιατί η Ομοσπονδία δεν μπόρεσε να ενώσει τους συναδέλφους σε ένα κοινό, αγωνιστικό μέτωπο υπεράσπισης των δικαιωμάτων μας και του Δημόσιου Σχολείου; Το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα γιατί δεν μπόρεσε να αντισταθεί και να διεκδικήσει; Θέσεις και προτάσεις ψηφισμένες από Γενικές Συνελεύσεις υπήρχαν. Τι έφταιξε λοιπόν; Τι εμπόδισε τους συναδέλφους να πιστέψουν, να σμίξουν και να συντονιστούν, να χαράξουν κοινή πορεία;

Ο σημαντικότερος λόγος είναι ο ασφυκτικός έλεγχος των παρατάξεων από τα κόμματα, η στείρα αντιπαράθεσή τους, ο διαχωρισμός των εργαζομένων, οι πλάγιες μέθοδοι απαξίωσης των αγώνων, η καλλιέργεια ηττοπάθειας, η συγκάλυψη των κυβερνητικών ευθυνών και η σταδιακή και μακρόχρονη αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού κινήματος από τις κυβερνητικές παρατάξεις του κλάδου (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και ΕΡΑ), που οδήγησε το συνδικαλιστικό κίνημα στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα αναποτελεσματικό, ανήμπορο να εμπνεύσει, να ενώσει και να διεκδικήσει λύσεις.

Οι αντιπρόσωποί τους ενώ στις τοπικές συνελεύσεις παρουσιάζονται ως εκφραστές των συναδέλφων, στη

συνέλευση της ΔΟΕ μετατρέπονται σε εκφραστές των κομμάτων, που υπηρετούν οι παρατάξεις τους .

Βρισκόμαστε σε μια συνέλευση που υπολείπεται κάθε συνέλευσης τοπικού συλλόγου. Μια συνέλευση στην οποία κυριαρχούν οι τακτικισμοί, οι κωλυσιεργίες και ο παραλογισμός. Φαινόμενα όπως αυτά της λειτουργίας του προεδρείου είναι ντροπή για τον κλάδο.

- Ποια δημοκρατική δεοντολογία δέχεται ότι οι τρεις στους πέντε του προεδρείου δεν αποτελούν πλειοψηφία και ως εκ τούτου δεν μπορούν να λαμβάνουν απόφαση; Κι όμως στα συνέδρια της ΔΟΕ τα τελευταία χρόνια αυτό έγινε θέσφατο με την απαίτηση της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ και την ανοχή όλων των άλλων παρατάξεων που ενώ διαφωνούν επί ώρες, τελικά δέχονται την αντιδημοκρατική λειτουργία του προεδρείου και συμμετέχουν σε αυτό !

- Ποια δημοκρατική δεοντολογία δέχεται ότι το αποτέλεσμα των ψηφοφοριών της συνέλευσης δεν καταμετρείται και δεν καταγράφεται ; Τι είδους δημοκρατία είναι αυτή που ο ο πρόεδρος της συνέλευσης (πάντα εκλεκτός της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ) με μια γρήγορη ματιά και χωρίς καταμέτρηση “κόβει και ράβει” το αποτέλεσμα κάθε ψηφοφορίας στα μέτρα τους ξεσηκώνοντας θύελλα διαμαρτυριών ;

Αυτή την κομματοκρατία και τη συνδιαλλαγή στο συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να την ανατρέψουμε ! Να υπηρετήσουμε τις ανάγκες του Δημόσιου Σχολείου, τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών μέσα από ένα κίνημα με ταξικό προσανατολισμό, ανεξάρτητο από τις κυβερνήσεις και τα κόμματα. Ένα κίνημα αυτόνομο στο οποίο θα έχουν απευθείας λόγο οι 65.000 εργαζόμενοι και όχι μόνο οι 660 αντιπρόσωποι ενός στημένου συνεδρίου. Τα μέσα της τεχνολογίας δίνουν τη δυνατότητα όλες οι αποφάσεις να λαμβάνονται από τη βάση, από τους ίδιους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες.

Για να γίνει αυτό πρέπει να αλλάξει η μορφή του συνδικαλισμού άρα και η νομοθεσία. Να περάσουμε από το συγκεντρωτικό μοντέλο του αντιπροσωπευτικού συνδικαλισμού στο συμμετοχικό μοντέλο με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να ψηφίζουν για κάθε απόφαση και όχι να εξουσιοδοτούν τους αντιπροσώπους να ψηφίζουν αντ’ αυτών φτάνοντας στο σημείο να διαστρεβλώνεται η ψήφος τους ! Το μέγεθος του προβλήματος καταδεικνύεται από τη δήλωση του προέδρου της ΔΟΕ: “ Το θέμα αυτό το ‘χουμε ξεκαθαρίσει. Οι αντιπρόσωποι δεν δεσμεύονται να μεταφέρουν και να ψηφίζουν τις αποφάσεις των τοπικών συνελεύσεων” .

Τελειώνοντας, επειδή δεν θα μου δοθεί η δυνατότητα να ανεβώ ξανά στο βήμα, επιτρέψτε μου να ανακοινώσω τη συμμετοχή ενός νέου συνδυασμού στις αρχαιρεσίες για το Δ.Σ. της ΔΟΕ και το Γενικό Συμβούλιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ως ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ είχαμε πάρει πρωτοβουλίες το 2013 για τη συμπόρευση Ανεξάρτητων Σχημάτων και είχαμε πρωτοστατήσει στην ίδρυση της Ανεξάρτητης Ενωτικής Εκκίνησης Εκπαιδευτικών (Α.Ε.ΕΚ.Ε) με στόχο να υπηρετήσουμε τον ακηδεμόνευτο, ανεξάρτητο συνδικαλισμό. Τα τελευταία χρόνια, δυστυχώς, εμφανίστηκαν φαινόμενα ηγεμονισμού που οδήγησαν την Α.Ε.ΕΚ.Ε. να αλλάξει πορεία στην πράξη και να ξεφύγει από τις αρχικές της θέσεις. Η εκλογική συνεργασία τόσο στην ΑΔ.Ε.Δ.Υ. το 2017 όσο και στις εκλογές των υπηρεσιακών συμβουλίων το 2018 αποκλειστικά και μόνο με τις συνδικαλιστικές παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ αναίρεσαν τη φυσιογνωμία της κίνησης. Φαινόμενα αποκλεισμών, παραγοντισμού και ωμών επεμβάσεων στελεχών της σε τοπικά σχήματα έχοντας στόχο τη διάσπασή τους μας ανάγκασαν να αποχωρήσουμε.

Μένοντας σταθεροί στις αρχές και τις αξίες του αυτονομίου, ακηδεμόνευτου, ανεξάρτητου και ακομμάτιστου συνδικαλισμού καλούμε τις ανεξάρτητες και τους ανεξάρτητους αντιπροσώπους να συμπορευτούμε. Κατανοούμε πως πολλοί από σας δεσμεύεστε με αποφάσεις των τοπικών σχημάτων σας τις οποίες σεβόμαστε. Θεωρούμε ωστόσο ότι σύντομα θα βρεθούμε και πάλι στον ίδιο δρόμο της συνέπειας, των αρχών και των αξιών που μας ένωσαν αρχικά.

Εμείς κάνουμε το πρώτο βήμα καταθέτοντας το ψηφοδέλτιο "ΕΝΩΤΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ" με βασικές θέσεις:

Ενιαίο δημόσιο και δωρεάν σχολείο.

Γενίκευση της δίχρονης δημόσιας υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής.

Κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών με διορισμούς με μοναδικά και αποκλειστικά κριτήρια το πτυχίο και την προϋπηρεσία.

Κατάργηση της ελαστικής εργασίας των αναπληρωτών. Κάλυψη όλων των αναγκών γενικής και ειδικής αγωγής.

Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη.

Όχι στην αξιολόγηση του Ν. 4547/2018 και την κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων. Προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου από τον Σύλλογο Διδασκόντων χωρίς αριθμητικούς, ποσοτικούς ή ποιοτικούς δείκτες με στόχο την ανατροφοδότηση και τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου. Κήρυξη με απόφαση της 88ης Γενικής Συνέλευσης απεργίας -αποχής από διαδικασίες αξιολόγησης.

Θεσμοθέτηση περιοδικής επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα. Σημαντική αύξηση των δαπανών για την παιδεία.

Αύξηση των μισθών και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Επιλογή Διευθυντών Σχολικών Μονάδων από τον Σύλλογο Διδασκόντων με περιορισμένες θητείες και υποχρεωτική εναλλαγή.

Επιλογή Διευθυντών Εκπαίδευσης με ψηφοφορία των μελών των τοπικών συλλόγων.

Υπηρεσιακά Συμβούλια που θα αποτελούνται αποκλειστικά από αιρετά μέλη.

Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία. Ο σύλλογος διδασκόντων να είναι κυρίαρχος σε όλες τις αποφάσεις.

Αμεσοδημοκρατικό συμμετοχικό μοντέλο συνδικαλισμού με λήψη όλων των αποφάσεων από τη βάση.

Το Δημόσιο Σχολείο χρειάζεται επιστημονικά καταρτισμένους εκπαιδευτικούς.

Το ανοιχτό σχολείο χρειάζεται ελεύθερους εκπαιδευτικούς που θα ανοίγουν και θα πλαταίνουν τον πνευματικό ορίζοντα των μαθητών.

ΕΝΩΤΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ (ΕΝ.Α.)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΒΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Αιρετός Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Φίλε Πρόεδρε της 88ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, αγαπητέ Πρόεδρε του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ, συναδέλφισσες, συνάδελφοι Αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών Συλλόγων όλης της χώρας.

Εύχομαι ειλικρινά αυτή η Συνέλευση μέσα από διαδικασίες ενός γόνιμου δια-

λόγου, να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της ώστε, τα αποτελέσματα να ανταποκρίνονται στις αγωνίες, στις προσδοκίες και στα οράματα των 80.000 Εκπαιδευτικών που υπηρετούν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Αυτή η Συνέλευση μπορεί και πρέπει να πέμψει ένα μήνυμα ενότητας, αισιοδοξίας, τόλμης και αποφασιστικότητας προς όλες τις κατευθύνσεις.

Μπορεί και πρέπει, να χαμηλώσουμε τον μεγαλόφωνο λυρισμό των παρατάξεων, να εξαλείψουμε την γλώσσα του απόλυτου, να εγκαταλείψουμε τις παρελκυστικές τακτικές και να χαράξουμε μια νέα πορεία για το συνδικαλιστικό κίνημα. Να συμβάλλουμε ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ζωντάνια και κυρίως αποτελεσματικότητα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ας μη ξεχνάμε ότι αυτή η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται εν μέσω μιας προεκλογικής περιόδου. Σε λίγες ημέρες έχουμε εθνικές εκλογές.

Βεβαίως αυτή η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται λίγες ημέρες μετά τις ευρωεκλογές και τις εκλογές για ανάδειξη τοπικών αρχόντων, όπου ο ελληνικός λαός έστειλε ένα ισχυρό μήνυμα καταδίκης της κυβερνητικής πολιτικής.

Μιας πολιτικής που είχε ως συνέπεια την κατάρρευση της πραγματικής οικονομίας, την φτωχοποίηση της κοινωνίας, την κατάργηση ιστορικών κατακτήσεων, τη διάλυση ή υποβάθμιση της Δημόσιας Παιδείας και Υγείας. Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση ακόμα και σήμερα συνεχίζει να επιμένει στο ψέμα, στον άκρατο λαϊκισμό, θριαμβολογεί, υπόσχεται, διαστρέφει την πραγματικότητα, πιστοποιώντας την κατεξοχήν αξιακή και παιδευτική κρίση.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν απέτυχε μόνο στα μεγάλα που είχε τάξει, απέτυχε και στα μικρά. Αυτά που

δεν αλλάζουν τον κόσμο, αλλά κάνουν την ζωή των πολιτών πιο υποφερτή.

Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει εφαρμόσει την πιο νεοφιλελεύθερη πολιτική και δυστυχώς θυσιάσε τα πάντα στην εφαρμογή μιας άκρατης ιδεοληψίας και μιας καθεστωτικής αντίληψης, μιας πολιτικής ασυνέπειας και αν θέλετε και μιας απόλυτης αναξιοκρατίας, σε συνδυασμό με αυταπάτες.

Το μόνο που πέτυχε και αυτό είναι αλήθεια, μου το θύμισε ένας συνάδελφος χθες το βράδυ, είναι ότι έβαψε μπλε τους εκλογικούς χάρτες.

Εμείς φίλες και φίλοι ως Εκπαιδευτικοί διαπιστώνουμε καθημερινά την έλλειψη σχεδιασμού, προγραμματισμού και την απύθμενη ανευθυνότητα της κυβέρνησης στο χώρο της εκπαίδευσης όπου επικρατεί το απόλυτο αλαλούμ.

Ας δούμε με δύο λόγια τα συγκεκριμένα θέματα που μας απασχολούν.

Προσλήψεις Αναπληρωτών - Μόνιμοι διορισμοί

Φέτος έχουν προσληφθεί περίπου 22.000 Αναπληρωτές. Είναι 6.000 περισσότεροι σε σχέση με πέρσι, 8.000 περισσότεροι σε σχέση με πρόπερσι, γι' αυτό και έχουμε αύξηση των Αντιπροσώπων.

Η μεγάλη αυτή αύξηση πιστοποιεί τις πραγματικές ανάγκες του εκπαιδευτικού μας συστήματος, αλλά και την αδήριτη ανάγκη μόνιμων διορισμών.

Το βέβαιο είναι, πώς δεν είναι δυνατόν το εκπαιδευτικό μας σύστημα να στηρίζει τη λειτουργία του στο θεσμό του Αναπληρωτή. Το αίτημα για μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση δεν είναι απλά απαίτηση των καιρών, είναι μια αναγκαιότητα.

Δυστυχώς, κατά τη γνώμη μου, η κυβέρνηση έπαιξε και συνεχίζει να παίζει με την αγωνία και το μέλλον χιλιάδων Αναπληρωτών, αλλά και χιλιάδων αδιόριστων γενικότερα Εκπαιδευτικών.

Θυμίζω τις ανέξοδες υποσχέσεις, Μπαλτά, Φίλη, για 30.000, για 20.000 διορισμούς, την υπόσχεση του σημερινού Υπουργού για 15.000 διορισμούς, 4.500 συν 10.500. Πέντε χρόνια αυτή η κυβέρνηση αρκείται απλά σε υποσχέσεις και τίποτε άλλο.

Τώρα παραπέμπει τους διορισμούς στην επόμενη κυβέρνηση για το '19, για το '20 και το 21. Αλήθεια, πού θα είναι ο νυν Υπουργός ο Γαβρόγλου μετά τις εκλογές; Πολίτης. Δηλαδή ως πολίτης θα διορίζει. Αν είναι δυνατόν!

Ήδη είμαστε τέλος Ιουνίου. Έχουν υποβληθεί 30.000 αιτήσεις για κατάληψη των 4.500 θέσεων. Ακόμη κα-

νείς δεν γνωρίζει την ακριβή κατανομή, ανά κλάδο και ειδικότητα.

Κανείς δεν είπε σε όλους αυτούς τους συναδέλφους που μπήκαν στη διαδικασία, πόσους θα προσλάβει ως βοηθητικό προσωπικό, πόσους ως επιστημονικό, πόσους δασκάλους, πόσους νηπιαγωγούς, πόσες ειδικότητες;

Άρα λοιπόν, εμπαίζει στη κυριολεξία όλους αυτούς τους ανθρώπους. Μάλιστα δε, για να ξεκαθαρίσω, γνωρίζοντας η πολιτική ηγεσία ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει το σύστημα των διορισμών και επειδή είχε κατά νου ότι μπορεί να πάει τον Οκτώβριο σε εκλογές, έκανε το πολύ απλό. Πέρασε διάταξη έτσι ώστε, αν μέχρι τις 15/7 δεν προχωρήσει η διαδικασία οι πίνακες των Αναπληρωτών του 18-19 ν' ισχύσουν και για την επόμενη χρονιά.

Είναι πρωτόγνωρο, κι όμως αληθινό, που πιστοποιεί την έλλειψη υπεύθυνης και σοβαρής εκπαιδευτικής πολιτικής. Έσπευσε όμως η κυβέρνηση, θέλω να το ακούσετε αυτό, έχει την σημασία του, να διορίσει Εκπαιδευτικούς που είχαν προσφύγει στη Δικαιοσύνη και μάλιστα χωρίς τελεσίδικη απόφαση, εγείροντας όμως μείζον θέμα, ισονομίας, ηθικής, δικαίου, αφού διορίστηκαν, π.χ. Νηπιαγωγοί που ήταν εκατοντάδες θέσεις πιο χαμηλά στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού του '88 σε σχέση μ' άλλους που δε διορίστηκαν.

Για αναρωτηθείτε, γιατί άραγε το έκανε αυτό; Πολλά κυκλοφορούν στους διαδρόμους. Αν όντως ήθελε ο Υπουργός Παιδείας να δικαιώσει τους επιτυχόντες του διαγωνισμού του 2008, θα έπρεπε να πάει με σειρά του πίνακα, για να δικαιώσει και αυτόν που δεν έχει προσφύγει.

Αυτές είναι οι αρχές και οι αξίες που πρεσβεύει ο ΣΥΡΙΖΑ, που άλλα λέει, άλλα θέλει και άλλα κάνει. Αυτό που θέλω να τονίσω είναι, πως οι Αναπληρωτές μας, βρέθηκαν απέναντι σε πρόχειρες και ενίοτε αλόγιστες νομοθετικές ρυθμίσεις που γκρέμισαν τα όνειρά τους.

Οφείλει η πολιτεία να τους αντιμετωπίσει με σοβαρότητα και επιτέλους, ισότιμα με όλους τους μόνιμους Εκπαιδευτικούς.

Ταυτόχρονα θέλω να τονίσω σε αυτή την αίθουσα από αυτό το βήμα, ότι ο αγώνας για μόνιμους διορισμούς στη Δημόσια Εκπαίδευση συνεχίζεται. Αγώνας διορισμού με ένα δίκαιο σύστημα και βέβαια με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας.

Σας διαβεβαιώ πως για μένα και ταυτόχρονα την παράταξή μου την ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, το αίτημα για μόνιμους διορισμούς δεν σταματά σήμερα. Θα συνεχιστεί με όλες μας τις δυνάμεις και μετά την εκλογή της νέας κυβέρνησης.

Μεταθέσεις

Πάω αμέσως στις μεταθέσεις. Φέτος ολοκληρώθηκαν 29 Μαρτίου οι διαδικασίες μεταθέσεων των εκπαιδευτικών. Πράγματι ολοκληρώθηκαν έγκαιρα, γεγονός που κρίνεται θετικό. Ωστόσο, για άλλη μια χρονιά –θα σας τα πει και ο Νίκος μετά– πραγματοποιήθηκαν με βάση τα λεγόμενα «κουτσουρεμένα κενά» τα οποία κατέγραψαν οι Περιφερειακοί Διευθυντές.

Όμως για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια δεν είχαμε την ωμή παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας, στη διαμόρφωση των τελικών κενών. Αποτέλεσμα, είχαμε ένα μεγαλύτερο ποσοστό μεταθέσεων, 26,8% σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές.

Θυμίζω πως τα τρία τελευταία χρόνια το ποσοστό ικανοποίησης αιτήσεων κυμαίνονταν από 8,78 έως 11%. Μακάρι να είχαμε δηλαδή κάθε χρόνο εκλογές για να μπορούν να μετατεθούν περισσότεροι συνάδελφοι.

Επισημαίνω για άλλη μια φορά την ανάγκη για αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που δίδει το σύνολο και των μεταθέσεων και των αποσπάσεων που θα πάω παρακάτω.

Πρέπει επιτέλους να υπάρξει ένα νομοθετικό πλαίσιο πιο δίκαιο, πιο απλό, πιο ρεαλιστικό και πιο ισορροπημένο. Ιδιαίτερα θέλω να τονίσω ότι, πρέπει άμεσα, έπρεπε να έχει γίνει εδώ και χρόνια και πριν από τον ΣΥΡΙΖΑ, η τροποποίηση του άρθρου 13 του Π.Δ. 50/96 για την αναδιάρθρωση και για τον εκσυγχρονισμό των ιατρικών όρων και ασθενειών και την ένταξη νέων ίσως ή μεγαλύτερης με αυτές που υπάρχουν στη σχετική νομοθεσία.

Αποσπάσεις

Δεν θέλω να πω τι έγινε πέρσι, πάντως πολλοί συνάδελφοί μας έμειναν εκτός διαδικασίας αποσπάσεων, ενώ υπήρχαν κενά.

Αυτό που θέλω να τονίσω είναι, η υποχρέωση της πολιτείας να εξαντλήσει κάθε δυνατότητα ικανοποίησης αποσπάσεων. Είναι θέμα ζωής για τον κάθε συνάδελφο να βρεθεί κοντά στην οικογένειά του, κοντά στο σπίτι του. Οι Εκπαιδευτικοί δεν είναι αριθμοί. Είναι άνθρωποι οι οποίοι πρέπει ν' αντιμετωπίζονται με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και κυρίως ανθρωπιά.

Φέτος, όπως γνωρίζετε, δεν έγιναν αποσπάσεις. Αυτό το οποίο θέλω να τονίσω είναι και ως με διαψεύσει κάποιος, ότι μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός τόσο εγώ όσο και ο Νίκος, αλλά και οι Δευτεροβάθμιοι αιρετοί απαίτησαν από την πολιτική ηγεσία να ζητήσει την εξαίρεση αυτών των υπηρεσιακών μεταβολών, διότι στηρίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, δυστυχώς η πολιτική ηγε-

σία αδιαφόρησε. Τα άφησε σκόπιμα για να δημιουργήσει προβλήματα στο άνοιγμα των σχολείων το Σεπτέμβριο. Για μένα αυτό αποτελεί ντροπή, ειλικρινά ντροπή να παίζουν μικροπολιτικά, μικροκομματικά παιχνίδια εις βάρος των Εκπαιδευτικών, εις βάρος της Εκπαίδευσης. Ελπίζω οι αποσπάσεις να πραγματοποιηθούν έγκαιρα και με βάση τα πραγματικά κενά.

Παραιτήσεις

Με βάση τα στοιχεία των Υπηρεσιών φέτος παραιτήθηκαν 705. Οι ελάχιστες παραιτήσεις των τελευταίων ετών, η τελευταία 5ετία είχε μέσο όρο παραιτήσεων –ακούστε το αυτό έχει την σημασία του – 436, έναντι 2.207 της περασμένης πενταετίας 2010-2014.

Γιατί το αναφέρω: Το αναφέρω γιατί οι ελάχιστες παραιτήσεις είναι απόρροια του Νόμου Κατρούγκαλου. Ανέλυσε προηγουμένως ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ ότι ο νόμος Κατρούγκαλου μείωσε τις συντάξεις και τις έκανε φιλοδώρημα, μείωσε το εφάπαξ, αύξησε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, άρα κανείς δεν φεύγει.

Το αποτέλεσμα είναι ότι, παρά τα ψέματα Τσίπρα ότι δεν θα μείωνε τις συντάξεις, ή και τα σημερινά, ότι δεν τις μείωσε, θα πρέπει να πούμε ότι, οι ελάχιστες παραιτήσεις, εκτός των άλλων, έχουν σοβαρές επιπτώσεις και στις υπηρεσιακές μεταβολές των Εκπαιδευτικών, μεταθέσεις, αποσπάσεις διορισμούς. Και θα σας πω ένα μόνο στοιχείο για να το έχετε υπόψη σας. Αν τα πέντε αυτά χρόνια είχαν τον ίδιο ρυθμό οι παραιτήσεις με την περασμένη 5ετία, θα είχαμε άλλες 9.000 θέσεις για πρόσληψη μόνιμων ή αναπληρωτών και ταυτόχρονα θα δημιουργούνταν 9.000 θέσεις κενές για μεταθέσεις, γιατί οι παραιτήσεις γίνονται από συναδέλφους που έχουν οργανική θέση.

Αναμοριοδότηση σχολείων

Άρα λοιπόν, είναι πολύ σημαντικό το θέμα των παραιτήσεων. Αφήνω την αναμοριοδότηση για να μην καταχραστώ το χρόνο, λέγοντας μόνο ένα πράγμα. Δεν ξέρω ποιος αποφάσισε να υπάρξει 2η Υπουργική απόφαση για την ένταξη των σχολείων των 10 μορίων, αυτό που θέλω να τονίσω όμως είναι η ανεντιμότητα της πολιτικής ηγεσίας να ειδοποιεί τους δικούς τους ανθρώπους για να υποβάλουν αίτημα τοποθέτησης, όταν δεν γνώριζε κανείς, μα κανείς, ότι επρόκειτο να υπάρξει 2η Υπουργική απόφαση γι' αυτή τη διαδικασία. Αυτό είναι το ήθος της κυβερνώσας Αριστεράς.

Επιλογές στελεχών

Οι επιλογές στελεχών απασχολούν την εκπαιδευτική κοινότητα τουλάχιστον τις τελευταίες 10ετίες.

Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η σημερινή κυβέρνηση, ψήφισε το νόμο για τις νέες δομές, δημιουργώντας ένα συγκεντρωτικό υδροκέφαλο και απρόσωπο σύστημα δομών στην Εκπαίδευση. Στο πίσω μέρος του μυαλού της, δυστυχώς, είχε τον απόλυτο έλεγχο της διοικητικής πυραμίδας.

Η κυβέρνηση με απύθμενο θράσος, ξεδιάντροπα επιβεβαίωσε την σκοπιμότητα του νόμου με τις ελεγχόμενες επιλογές. Οι επιλογές ξέρετε ότι ξεκίνησαν με βάση το άρθρο 36 από τους συντονιστές εκπαίδευσης, όπου με πλήρη και προκλητικό τρόπο, είχαμε τον έλεγχο των Συμβουλίων Επιλογής. Πρόεδροι των συμβουλίων οι Περιφερειακοί Διευθυντές, «τα δικά τους παιδιά». Ο έλεγχος των Συμβουλίων σε συνδυασμό με τους στοχευμένους κόφτες και με ένα αντιφατικό και παράλογο σύστημα επιλογής, είχε ως αποτέλεσμα, το θρίαμβο της αναξιοκρατίας, της ημετεροκρατίας, του κομματισμού. Επιβεβαίωσε τις κομματικές σκοπιμότητες της κυβέρνησης και απομυθοποίησαν αν θέλετε αυτές οι επιλογές, την πολλά υποσχόμενη περί αξιοκρατίας κυβερνώσα Αριστερά. Προκάλεσαν δε ανερευθιάστα την εκπαιδευτική κοινότητα.

Βεβαίως έχω πει και σε άλλες συναντήσεις, είναι εύλογο ότι, όλες αυτές οι επιλογές έχουν ημερομηνία λήξεως αφού η σκληρή παραταξιακή λογική τέθηκε για άλλη μια φορά πάνω από το συμφέρον της εκπαίδευσης. Συνεχίστηκαν οι επιλογές με τους Περιφερειακούς Διευθυντές, με το ίδιο νομοθετικό πλαίσιο που είναι απόρροια ιδεοληψιών.

Θέλω να σας πω δύο παραδείγματα, γιατί το πλαίσιο αυτό ήταν παράλογο και αντιφατικό.

Ένας υποψήφιος ο οποίος είχε δύο επιμορφώσεις 300 ωρών μοριοδοτείτο με 0,5. Ένας υποψήφιος ο οποίος είχε μία επιμόρφωση 300 ωρών και μία 100 ωρών με 1 μόριο. Βγάλτε τα συμπεράσματά σας. Ένας υποψήφιος ο οποίος ήταν 15 συνεχόμενα έτη Δ/ντής σχολείων μοριοδοτείτο με 2 μόρια. Ένας υποψήφιος που ήταν 4 χρόνια Διευθυντής σχολείου, ήταν 5 χρόνια Υποδιευθυντής και είχε και απόσπαση σε ένα γραφείο, μοριοδοτείτο με 4 μόρια. Βγάλτε τα συμπεράσματά σας, δεν θέλω να προχωρήσω σε άλλα παραδείγματα. Εξάλλου έχω βγάλει άπειρες ανακοινώσεις για όλα αυτά τα θέματα.

Επισημαίνω επίσης, τις ασάφειες του νόμου, ως προς την μοριοδότηση του διδακτικού και ερευνητικού έργου, που είχαν ως αποτέλεσμα να εκφράσω και να εκφράσουμε ως αιρετοί σε πολλές περιπτώσεις τη διαφωνία μας.

Εξάλλου η υποβολή 97 ενστάσεων από τις οποίες έγιναν αποδεκτές στο σύνολό τους ή εν μέρει 67, δημι-

ουργεί εύλογα ερωτηματικά ως προς την αποτίμηση των κριτηρίων.

Θυμίζω πως στη φάση επιλογών των Περιφερειακών Διευθυντών, ως αιρετοί συμμετείχαμε ως β' κατηγορίας μέλη του Συμβουλίου. Εγώ και ο Νίκος, είχαμε δύο βαθμούς, αλλά στη πραγματικότητα είχαμε έναν. Ο μέσος όρος των δύο βαθμολογιών.

Αυτό βέβαια θέτει και ένα ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Το σημαντικότερο όλων ήταν η αποσφράγιση των φύλλων αξιολόγησης και καταχώρηση της βαθμολογίας που έγινε για πρώτη φορά χωρίς την παρουσία και των 4 αιρετών και βέβαια με ένα πρωτόγνωρο και παράτυπο τρόπο, αφού ο Πρόεδρος αρνήθηκε την διαφάνεια στη συγκεκριμένη διαδικασία, παρά το γεγονός ότι, τα φύλλα αξιολόγησης αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι των πρακτικών.

Δεν μπορεί ο Πρόεδρος ή οποιοσδήποτε άλλος, κατ' εντολή της πολιτικής ηγεσίας, να αποκρύπτει τις προσωπικές βαθμολογίες από τους αιρετούς.

Ως αιρετοί καταγγείλαμε τη διαδικασία και αποχωρήσαμε. Το όποιο αποτέλεσμα δεν πρόκειται να το νομιμοποιήσουμε.

Με βάση τα παραπάνω δημιουργήθηκαν εύλογα ερωτηματικά για τη στάση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Εμείς ως αιρετοί καταγγείλαμε και φύγαμε, γιατί ήμασταν υπέρ της διαφάνειας. Η ΔΟΕ αγαπητοί συνάδελφοι πώς συμπαράσταθηκε σε μία ενέργεια των 4 αιρετών; Δεν είναι υπέρ της διαφάνειας; Δύο ώρες χάσαμε προηγουμένως για διαδικαστικές φύσεως ζητήματα. Πού ήταν όλοι αυτοί οι αγωνιστές εδώ; Πού ήσανταν συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ και δεν αναφέρομαι ούτε στη ΔΑΚΕ ούτε στη ΔΗΣΥ αλλά στις υπόλοιπες παρατάξεις. Πού ήσανταν;

Σημειώνω επίσης, τη στάση σας για την προκλητική ρύθμιση του Υπουργού για τους Περιφερειακούς Διευθυντές και τους Διευθυντές Εκπαίδευσης, ρύθμιση προκλητική για να προστατεύσει τα «δικά του παιδιά».

Τονίζω ότι από τους 13 Περιφερειακούς ένας μόνος επανεξελέγη σε θέση Περιφερειακού Διευθυντή, ανεξάρτητα όμως, τους έδωσε τη δυνατότητα να πάνε στο ΚΕΕ, μια ρύθμιση προκλητική. Μου έκανε φοβερή εντύπωση, βλέπω εδώ ότι είναι ο Πρόεδρος από Λάρισα, ότι την ίδια μέρα που επελέγησαν οι νέοι Π.Δ., την ίδια μέρα για την Περιφερειακή Διευθύντρια υπεγράφη η απόσπασή της για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Πόσο γρήγορα έσπευσε ο Υπουργός Παιδείας για να μην αφήσει έκθετους τους π. Περιφερειακούς Διευθυντές! Και βέβαια το θέατρο του παραλόγου συνεχίστηκε και

στην επιλογή των Διευθυντών Εκπαίδευσης όπου υποβλήθηκαν αιτήσεις και την τελευταία ημέρα ως δια μαγείας και για συγκεκριμένους λόγους –κατά την άποψή μου – εδόθη παράταση 17 ημερών. Μια ανατιολόγητη ενέργεια της πολιτικής ηγεσίας.

Μια πράξη βεβαίως που οπωσδήποτε περικλείει σκοπιμότητες και πιστοποιεί την ανεύθυνη στάση της κυβέρνησης σ' αυτά τα θέματα και το κυριότερο, ακούστε το και αυτό συνάδελφοι ειδικά των αριστερών πτερύγων, εδόθη η παράταση και μετά την παράταση ζήτησα να μου πουν τον ακριβή αριθμό των αιτούντων για συμμετοχή στη διαδικασία επιλογής Διευθυντών Εκπαίδευσης και η απάντηση των Υπηρεσιών ήταν, «με εντολή της πολιτικής ηγεσίας δε μπορούμε να σας δώσουμε αυτά τα στοιχεία.» Αναγκάστηκα πριν από το Πάσχα να υποβάλω εγγράφως το αίτημά μου. Μετά το Πάσχα ζήτησα και πάλι αν το αίτημά μου ικανοποιήθηκε και δυστυχώς η απάντηση ήταν επίσης ωμή και ξεκάθαρη, «με εντολή της πολιτικής ηγεσίας δε σας δίνουμε στοιχεία για τον αριθμό.»

Δηλαδή ο αριθμός των αιτούντων για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήταν ένα επτασφράγιστο κρατικό μυστικό. Δεν ντρέπονται; Ειλικρινά δεν ντρέπονται; Και πείτε μου συνάδελφοί μου, με όλο το σεβασμό προς όλους σας, υπάρχει προηγούμενο; Η ενέργεια αυτή είναι πρωτόκουστη, απαράδεκτη, αντιδεοντολογική, αντιδημοκρατική. Ενέργεια που δείχνει την αυταρχικότητα της κυβέρνησης. Αν θέλετε και ο ελληνικός λαός κατά βάση αυτό καταδίκασε, την αυταρχικότητα της κυβέρνησης, ναι φίλε μου, την αυταρχικότητα της κυβέρνησης.

Εμείς ως αιρετοί ούτε καν έξω από τα γραφεία του Υπουργού δεν μπορούσαμε να πλησιάσουμε. Είχαν μια καθεστωτική αντίληψη. Μπράβο, χειροκροτήστε τους, χειροκροτήστε και εσείς μαζί τους. Εάν λοιπόν και εσείς όλα αυτά τα επικροτείτε, μπράβο σας!

Εμείς συνάδελφοί μου ως αιρετοί καταγγείλαμε το γεγονός της αδιαφάνειας. Η πολιτική ηγεσία απάντησε άμεσα στην καταγγελία των αιρετών με ένα ύφος αλαζονικό, με απαξιωτικές και προσβλητικές αναφορές προς τους αιρετούς.

Θέλω να μου πείτε συνάδελφοί μου και πάλι και εσείς εδώ της πτέρυγας, καλοπροαίρετα θέτω το ερώτημα, η ΔΟΕ γιατί σιώπησε και πάλι; Δεν είναι υπέρ της διαφάνειας; Δεν την ενδιαφέρει;

(παρέμβαση εκτός μικροφώνων)

Β. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ: Συνάδελφε που γελοιοποιείς μια κατάσταση. Δείχνει ακριβώς το ήθος και είναι ντροπή σου! Συνάδελφέ μου είναι ντροπή σου. Έχω 30 χρόνια εδώ,

ουδέποτε απευθύνθηκα σε συνάδελφο, αλλά όταν για τέτοιες ενέργειες βλέπω χαμόγελα και βλέπω ειρωνεία είναι ντροπή σας. Εγώ έπραξα με βάση τα πιστεύω μου, πρέπει να ντρέπεστε, μάθατε μόνο να χειροκροτάτε χωρίς να αντιδράτε σε όλες τις αντιδημοκρατικές, φασιστικές ενέργειες της πολιτικής ηγεσίας.

Δυο λόγια μόνο για να δείτε την συνέχεια. Το ίδιο πράξανε και για τους Συντονιστές Εκπαίδευσης Εξωτερικού. Πήγαμε στις 30 Αυγούστου, για να συμμετέχουμε στη διαδικασία της παράτασης της θτείας των Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού.

Ως δια μαγείας στους φακέλους μας, υπήρχαν 7 φάκελοι συναδέλφων που διεκδικούσαν θέσεις Συντονιστή και όχι μόνο αυτό, παρευρίσκονταν και στην αίθουσα της Συνεδρίασης. Όταν ρωτήσαμε, καλοπροαίρετα, γιατί συνάδελφοί μου, βρεθήκατε εδώ; Μας ειδοποίησαν. Μα δεν έγινε προκήρυξη. Ναι, ήθελαν να τακτοποιήσουν «τα δικά τους παιδιά» με μια διαδικασία κύμα στο κύμα. Αντιδράσαμε, ναι αντιδράσαμε και φύγαμε και οι 4 αιρετοί και εκεί πάλι δεν υπήρξε καμία αντίδραση από την ΔΟΕ, γιατί οι λεγόμενες δημοκρατικές, εντός ή εκτός εισαγωγικών, ούτε καν αντέδρασαν. Κανένας δεν αντέδρασε και φθάσαμε στο τελευταίο όπου προχωρήσαμε τη διαδικασία και ακούστε, πάλι με τους κόφτες.

Εφεύραν ένα κόφτη την 5ετία. Δεν προβλέπεται στο άρθρο 16 του νόμου που διέπει αυτές τις διαδικασίες. Δεν προβλέπεται στην Υπουργική Απόφαση που είναι καθοριστική για τον τρόπο λειτουργίας του Συμβουλίου και την όλη διαδικασία και φέρανε μία γνωμοδότηση ατομική ενός Νομικού Συμβούλου, για να πουν ότι ναι, ισχύει αυτό, άρα πρέπει να έχουμε περικοπές.

Αποτέλεσμα: Έμειναν 28. Δηλαδή τι κάνανε; Ένας που είχε πάει στη Γερμανία πριν από 10 χρόνια και είχε πάει για 3 χρόνια αποκλείστηκε, δηλαδή τιμωρήθηκε. Δηλαδή δεν μπορεί να διεκδικήσει θέση στελέχους πρώην αποσπασμένος στο εξωτερικό.

Δεν θα συνεχίσω νομίζω όλοι κατανοήσατε τις αρχές και αξίες και τις πρακτικές του Σύριζα.

Δίχρονη προσχολική αγωγή

Και μια λέξη και κλείνω με αυτό. Θεωρώ χρέος μου να πω ότι, για μας, το Νηπιαγωγείο είναι η βασική βαθμίδα εκπαίδευσης. Είναι ο βασικός πυλώνας του εκπαιδευτικού συστήματος, άσχετα εάν αντιμετωπίζεται ως ο «φτωχός συγγενής της εκπαίδευσης».

Δεν αρκεί συνάδελφοί μου μόνο η θεσμοθέτηση της δίχρονης προσχολικής αγωγής, που ήταν αν θέλετε ένα βασικό αίτημα και παραμένει της Εκπαίδευσης. Εκείνο

το οποίο θέλω να πω είναι ότι, πρέπει να απαιτήσουμε Νηπιαγωγεία για όλα τα παιδιά που θα μαθαίνουν σε ένα ελκυστικό, δημιουργικό και χαρούμενο περιβάλλον.

Πρέπει δηλαδή να υπάρξει προγραμματισμός για την απόκτηση των απαραίτητων κτιριακών υποδομών, του απαραίτητου εκπαιδευτικού υλικού, του απαραίτητου εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού.

Πρέπει δηλαδή και στην Ελλάδα να αποκτήσουμε σύγχρονα Νηπιαγωγεία στην υπηρεσία όλων των παιδιών μας.

Ο ρόλος του Αιρετού

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτή την περίοδο από τον Ιούνιο του '18, έως τον Ιούνιο τώρα, ξέρετε πολύ καλά, ως αιρετός προσπάθησα με δεκάδες ανακοινώσεις να ενημερώσω τον κλάδο. Εδώ είναι, τις έχετε οι περισσότεροι, τις παίρνετε από το διαδίκτυο. Ανακοινώσεις που είχαν στόχο να ενημερωθείτε, για θέματα που συζητούνταν στο Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, για θέματα τα οποία απασχολούσαν γενικότερα την εκπαιδευτική κοινότητα.

Δεν κρύφτηκα. Πήρα θέση για όλα τα σοβαρά αιτήματα του κλάδου και θέλω να σας πω πολύ απλά, γνωρίζω ότι η πολιτική ηγεσία αντέδρασε, δυσαρεστήθηκε και πολλές φορές με αθέσις επιθέσεις εις βάρος μου, προκειμένου να φιμωθεί η αλήθεια, αφού δεν μπορούσε να διαψεύσει το περιεχόμενο των ανακοινώσεων.

Η ΔΟΕ συνάδελφοί μου, οφείλει να υπερασπίζεται τον θεσμό και τα πρόσωπα που τον υπηρετούν. Είναι θέμα αρχών.

Προσωπικά πιστεύω ότι, ο κλάδος των 80.000 Εκπαιδευτικών, με ομοφωνία και ομοψυχία, στηρίζει τον θεσμό του αιρετού. Είναι αυτό που εισπράττω καθημερινά μέσα από την επικοινωνία μου με τους συναδέλφους, τους μάχιμους εκπαιδευτικούς, όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη και ίσως αυτό ενοχλεί κάποιους.

Εγώ αντλώντας δύναμη από τον κλάδο και κυρίως, από τα μέλη και τα στελέχη αυτής της παράταξης της ΔΑΚΕ, που με την ψήφο τους εκλέγομαι ως αιρετός, θα συνεχίσω, σας υπόσχομαι, με αίσθημα ευθύνης, θα συνεχίσω την προσπάθειά μου για ένα καλύτερο συνδικαλιστικό κίνημα, για μια καλύτερη πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος και ταυτόχρονα, επειδή η βούλησή μου είναι να είμαι αιρετός όλων, θα είμαι πάντα στη διάθεση όλων, όπως το κάνω έως σήμερα.

Σας διαβεβαιώ ότι θα συνεχίσω να παλεύω μαζί σας και για μια καλύτερη παιδεία στην υπηρεσία όλων των παιδιών του ελληνικού λαού. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΣ ΦΑΣΦΑΛΗΣ

Αιρετός Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης, ανεβαίνω στο βήμα αυτό, συναισθανόμενος των ευθυνών μου ως Αιρετός του κλάδου.

Απ' αυτό το βήμα, στέλνω τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς μου σε όλες και όλους τους συναδέλφους που με τη μαζική συμμετοχή τους τόσο στις διαδικασίες της εκλογής των Αιρετών, όσο και σ' αυτές της εκλογής των αντιπροσώπων της σημερινής Συνέλευσης έστειλαν μήνυμα στήριξης των θεσμών που με αγώνες κατακτήσαμε. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου όλες και όλους για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε στις πρόσφατες εκλογές των Αιρετών και δηλώνω ότι θα συνεχίσω να λειτουργώ ως Αιρετός όλων χωρίς καμιά απολύτως διάκριση. Θα συνεχίσω πάντα με την ίδια δυναμική, πιστός σ' αυτά που έχω δεσμευτεί χρόνια τώρα απ' αυτό το βήμα.

Ξεκίνησε συνέλευση σήμερα με ένα σημαντικό ζήτημα, που δεν είναι άλλο από αυτό των μόνιμων διορισμών στην Εκπαίδευση. Νομίζω ότι αυτό το ζήτημα δεν πρέπει να αφήνει αδιάφορο κανέναν. Όλοι μα όλοι αγωνιζόμαστε για την πραγμάτωση του αιτήματος αυτού. Απαντώντας στον νέο συνάδελφο που αντιδρά από κάτω θέλω να του θυμίσω το εξής: ότι όλοι εδώ μέσα έχουμε το ίδιο αίσθημα ευθύνης και έχουμε δώσει μάχες ως κλάδος, για τους διορισμούς, για τους αναπληρωτές, για τα δικαιώματα, για να είμαστε εμείς σήμερα εδώ μέσα, σ' αυτές τις διαδικασίες της δημοκρατίας. Όλοι μας μπορεί να συναισθανόμαστε αυτό το οποίο βιώνουν οι συνάδελφοί μας αναπληρωτές και αδιόριστοι, αλλά ίσως δεν μπορούμε να ζήσουμε σε όλο το μέγεθος της την αγωνία αυτών των ανθρώπων που κάθε

Ιούνη μένουν στην ανεργία και περιμένουν με αγωνία τη νέα ειδοποίηση από το Υπουργείο για να ξαναπροσληφθούν και να προσφέρουν στις εσχατιές της πατρίδας μας. Είναι το σημαντικότερο ζήτημα και πρέπει να το συζητήσουμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Πρέπει να γνωρίζετε ότι ο θεσμός του Αιρετού του κλάδου μας είναι ο αρχαιότερος στη Δημόσια Διοίκηση και πράγματι είναι μία τομή για τη Δημοκρατία στην Εκπαίδευση και σας καλώ πράγματι από το βήμα αυτό να τον διαφυλάξουμε, γιατί καμιά φορά μικροκομματικές και μικροπαταξιακές σκοπιμότητες, οδηγούν κάποιους σε προσπάθειες υποβάθμισής του. Κάποιοι επιδιώκουν να περιορίσουν τη φωνή μας και τη δράση μας στους τοίχους του Υπουργείου Παιδείας!

Δεν είναι τυχαίο και παρά τις προσπάθειες των δύο πρώτων παρατάξεων του Προεδρείου όταν ο τύπος βοούσε με την αποχώρηση των Αιρετών από το Συμβούλιο Επιλογής, έχω τις εφημερίδες εδώ, όλες ασχολούνταν με το σημαντικό αυτό θέμα, δηλαδή με το τι έγινε στις επιλογές, γιατί έχουν αποχωρήσει οι αιρετοί, τότε οι υπόλοιποι του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε κωφεύανε. Και ούτε μια ανακοίνωση δεν υπήρξε!

Οι αντιλήψεις και οι στάσεις αυτές δε θα φέρουν ποτέ τον κλάδο σε θέση πρωταγωνιστή! Αυτό δεν ενισχύει την δημοκρατία, δεν ενισχύει τους θεσμούς, αλλά αντίθετα την κυβέρνηση αυτή, που αυτές τις μέρες με τις εκλογές νομίζω ότι θα ολοκληρώσει την θητεία της. Υπήρξε ένα σημαντικό ζήτημα, υπήρξαν κατά τη γνώμη μου παρεμβάσεις της πολιτικής ηγεσίας στη λειτουργία του Συμβουλίου, δέχθηκε έτσι ο θεσμός ένα πλήγμα, το οποίο εγώ στα πλαίσια της διαφάνειας, στα πλαίσια της ισονομίας το θεώρησα χτύπημα στη δημοκρατική του λειτουργία.

Πλήγμα ακόμη θα ήταν για τον θεσμό η περίφημη τροπολογία που κατατέθηκε από την Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης που έλεγε ότι μία απόφαση για να ισχύσει, θα πρέπει να έχει οπωσδήποτε και την ψήφο του Προέδρου. Μα ούτε και σε αυτό το πράγμα η Ομοσπονδία δεν αντέδρασε. Δε θα έπρεπε να αντιδράσει αμέσως ομόφωνα; Αναγκάστηκε βέβαια η Υπουργός μετά την αντίδρασή μου ως Αιρετού και την παρέμβαση της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. να πάρει πίσω την επαίσχυντη τροπολογία. Αυτά τα θέματα πρέπει όλοι μαζί να τα αντιμετωπίζουμε σαν μια γροθιά!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Βέβαια κάποιες παρατάξεις ζητούν από το Διοικητικό Συμβούλιο να αντιδράσει σε άλλα ζητήματα που δεν αφορούν τον κλάδο. Ασχολήθηκε για παράδειγμα θυμάμαι, όταν ήμουν Γενικός Γραμματέας, με το θέμα ενός υπαλλήλου στο φούρνο της γειτονιάς και δεν ασχολείται με αυτά τα οποία κάθε μέρα παλεύουμε οι αιρετοί στο ΚΥΣΠΕ. Παλεύουμε για την ενίσχυση της ισονομίας της διαφάνειας, την επικράτηση των αρχών και των αξιών του Κλάδου μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Βέβαια δεν μπορώ να δεχτώ τη λογική κάποιων που επιδιώκουν να παροπλίσουν τους Αιρετούς, εάν δεν ανήκουν στην παράταξή τους. Ο κλάδος όμως έτσι θα πάψει να συμμετέχει στις αποφάσεις, θα απωλέσει όσα με αγώνες κατέκτησε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Προχωρώντας λοιπόν θεωρώ ότι το πρώτο ζήτημα το οποίο έπρεπε να αναδειχθεί τη σχολική χρονιά που κλείνει ήταν το θέμα της συναδέλφισσάς μας στη Γαύδο. Ήταν σημαντικό ζήτημα και έπρεπε να γίνει σημαία του κλάδου και ν' αναφέρεται από όλους μας παντού.

Θεώρησα χρέος μου να το αναδείξω σε όλη τη χώρα, το γεγονός ότι μια μητέρα, μια συναδέλφισσά μας με τρία παιδιά, που πήγε αναπληρώτρια στη Γαύδο και παραιτήθηκε, της ζητήθηκαν ευθύνες, από την τοπική αρχόντισσα, τη Δήμαρχο, από την Διεύθυνση του Νομού Χανίων και τα Μ.Μ.Ε ! Τελικά πέσανε όλοι πάνω της! Για ποιο παράπτωμά της; Έγραψα και είπα τότε δημόσια:

«Μην πυροβολείτε τη Δασκάλα!!!

Μπροστά στο θέμα που προέκυψε στο Δημοτικό Σχολείο Γαύδου κανείς δεν μπορεί να μένει σιωπηλός.

Επιμένω χρόνια τώρα ότι εκεί στις εσχατιές της πατρίδας μας που υπηρετούν Δάσκαλοι και Νηπιαγωγοί δεν υπάρχουν ούτε Βατραχάνθρωποι!!!! Παραμένουν πιστοί στο χρέος που έχουν αναλάβει και αγωνίζονται για το Σχολείο και τα παιδιά από αγάπη και μεράκι και όχι για τις πενταροδεκάρες που πιθανά θα τους απομείνουν μετά την «Οδύσσεια» που ξεκινούν κάθε Σεπτέμβρη!

Μάνα με τρία παιδιά άφησε το σπίτι της και έφυγε για Κρήτη, ξημέρωσε στη Γαύδο, χωρίς σπίτι, χωρίς εφόδια, πείτε μου με το χέρι στην καρδιά όλοι σας πόσο θα αντέχατε! Και έρχεται και η Δήμαρχος και λέει όσα λέει.

Αλλά ας καταλάβουν επιτέλους και άρχοντες του τόπου, Δήμαρχοι και άλλοι, ότι αυτό που σήμερα είναι οι

ίδιοι το χρωστούν και στο Δάσκαλό τους! Τους απαντώ λοιπόν όλους αυτούς και ας το καταλάβουν καλά:

Εμείς δίνουμε τον καθημερινό αγώνα για καλύτερο Σχολείο με αξιοπρέπεια και έχουμε την μεγαλύτερη ανταμοιβή, που αυτοί μια ζωή να εξουσιάζουν δε θα απολαύσουν ποτέ, το χαμόγελο και την αγάπη των παιδιών! Αυτοσυγκράτηση, κατανόηση και σεβασμό στους εκπαιδευτικούς είναι το λιγότερο που πρέπει να επιδείξουν οι λαλίστατοι που ζουν στις ευκολίες αντί να «καταδικάζουν» «αμέσως και τόσο εύκολα χωρίς να γνωρίζουν και την πραγματικότητα.

Ε! Φτάνει πια!»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι γι' αυτό και το «μη πυροβολείτε την δασκάλα» νομίζω ότι ήταν κάτι το οποίο όλοι μαζί έπρεπε να βροντοφωνάξουμε.

Ευχαριστώ τον συνάδελφο από τα Χανιά που επιβεβαιώνει τα λεγόμενά μου, γιατί εμείς και σαν παράταξη, αλλά και εγώ σαν αιρετός, έχει δίκιο, το σήκωσα γιατί είναι σημαντικό το ζήτημα, γι' αυτό πρέπει να είναι η σημαία μας κάθε τέτοιο ζήτημα και δεν πρέπει μικροπαραταξιακές ή άλλες λογικές να μας κρατάνε μακριά από τις εξελίξεις.

Βέβαια για να δίνουμε τώρα και δίκιο στην ΔΟΕ είναι ότι, στη κορυφή των αιτημάτων της έχει βάλει το θέμα των διορισμών. Όπως και οι δύο αιρετοί έχουμε γράψει και με βάση τα στοιχεία που έχουμε δώσει δεν χρειάζεται ούτε ρητορική δεινότητα, ούτε ιδιαίτερες μαθηματικές ικανότητες ν' αποδείξει κανείς το αυτονόητο, την αναγκαιότητα των μόνιμων διορισμών.

Έχουν φύγει όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα 13.588 στη σύνταξη τα τελευταία εννιά χρόνια.

Κανείς από το Υπουργείο δεν τα αμφισβητεί και αυτό δείχνει ότι όταν στην 1^η Σεπτέμβρη χρειάζεσαι 10.000 προσλήψεις, καταλαβαίνεις ότι η χρονιά ήδη έχει ξεκινήσει με πάνω από 10.000 κενά. Και είναι στα θετικά ότι οι προσλήψεις αυτές έγιναν με βάση τη θέση του κλάδου στην 1^η του Σεπτέμβρη, διότι ο λόγος μας μπορεί να είναι επικριτικός για όσα δεν γίνονται, αλλά εκεί που πρέπει και με βάση τα γεγονότα το θετικό θα επικροτείται και είναι στα θετικά του Υπουργείου ότι έγιναν την 1^η Σεπτέμβρη οι προσλήψεις. Και είναι θετικό ότι σήμερα εργάζονται περίπου 22.000 συναδέλφισσες και συνάδελφοί μας στην Εκπαίδευση. Και στέλνω και ένα μήνυμα στην επόμενη πολιτική ηγεσία από αυτό το βήμα. Αυτές θα πρέπει να αποτελέσουν την αφετηρία. Χρειάζονται αυτές οι χιλιάδες προσλήψεις. Χρειάζονται βέβαια και οι μόνιμοι διορισμοί. Οι μόνιμοι διο-

ρισμοί βέβαια ξέρετε ότι έχουν εξαγγελθεί πολλές φορές, αλλά δεν έχουν γίνει ποτέ!

Βέβαια υπάρχει αυτό το πρωτότυπο στην ελληνική κοινωνία, το θέμα της προνομοθέτησης. Δηλαδή προνομοθετήθηκαν διορισμοί για μια επόμενη κυβέρνηση. Δεν μπορείς να λες διόρισα, όταν δεν έχεις προσλάβει ούτε ένα μόνιμο.

Αυτό λοιπόν είναι το μήνυμα που απευθύνεται στην όποια αυριανή κυβέρνηση, ότι άμεσα την άλλη μέρα απαίτηση του κλάδου είναι να γίνουν οι χιλιάδες αυτοί μόνιμοι διορισμοί.

Νομίζω ότι αυτό το σύνθημα μας ενώνει όλους και από εδώ μέσα πρέπει να φύγουμε ενωμένοι και να μην φύγουμε όπως ξεκινήσαμε.

Είμαι σίγουρος ότι κλείνοντας τη Συνέλευση θα φύγουμε όντως σαν γροθιά και με κυρίαρχο ζήτημα αυτό.

Δικαίωση για τους 354 αμετάθετους συναδέλφους μας Βέβαια έγιναν και άλλα θετικά βήματα τα οποία πρέπει εμείς να τα καρπωθούμε με την έννοια ότι είναι αποτέλεσμα αγώνων. Δηλαδή για παράδειγμα οι 354 αμετάθετοι συνάδελφοί μας, που αποκαταστάθηκε η αδικία με τις μετατάξεις, που μας απασχόλησαν εδώ, που κάποιοι βέβαια τότε «στρίβανε δια του αρραβώνος» και δεν παίρνανε θέση, γιατί έλεγαν, σιγά να μην ασχοληθώ μ' αυτούς τους 350. Αυτοί οι 350 άνθρωποι λοιπόν αγωνίστηκαν με την Ομοσπονδία, με όλους εμάς και εγώ δίπλα τους ήμουν όλα αυτά τα χρόνια και δικαίωθηκαν. Αποτελούν άλλο ένα θετικό αποτέλεσμα το οποίο χρεώνεται στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτό πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας και μ' αυτό να προχωράμε. Επιτέλους λοιπόν, δικαίωση σε αυτό το ζήτημα.

Όμως πέρα από τις 354 περιπτώσεις δικαίωσης μέινανε και αυτές του '13 -'14. Αυτές ήταν σημαντικό και έπρεπε να μπουκ στην ίδια τροπολογία για να κλείσει το θέμα. Δυστυχώς, μπήκαν σε άλλη τροπολογία με αποτέλεσμα, να πιάσουν οι εκλογές και να υπάρξει και εκεί μια εκκρεμότητα.

Θα πρέπει αυτό το θέμα, όποια και αν είναι η επόμενη κυβέρνηση να το λύσει. Δεν μπορεί να το αφήσει και ένα σκέλος να έχει ικανοποιηθεί και το υπόλοιπο να μείνει έτσι. Η άποψή μου είναι αυτή.

Μεταθέσεις του 2019

Οι μεταθέσεις λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι όπως και οι δυο οι Αιρετοί γράψαμε, καταγράφονται στα θετικά, γίνανε έγκαιρα και μάλιστα εγώ είχα συγχαρεί και τους υπαλλήλους των Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας

που εργάστηκαν αφηφώντας κόπο και ωράριο και πετύχαμε αυτό το αποτέλεσμα.

Βέβαια δεν ψήφισα και δε νομιμοποίησα τα κενά που δόθηκαν. Γιατί τα κενά που δόθηκαν, δεν ήταν τα πραγματικά και κοιτάξετε μικροψυχία, σε λίγες μέρες, μια εβδομάδα μετά οι Περιφερειακοί Διευθυντές αλλάζανε. Παρόλα αυτά όπως λέει και ο λαός, η ψυχή φεύγει, το χούι παραμένει, αυτοί λοιπόν τα μισά κενά δίνανε πάλι. Δεν τα δίνανε όλα. Είχαν συνηθίσει λοιπόν να υπακούουν στην πολιτική ηγεσία και πράγματι τα κρύψανε.

Είχαμε λοιπόν 4.444 αιτήσεις. Από αυτές ικανοποιήθηκαν οι 1.191 αιτήσεις, ένα ποσοστό 26%. Και στην Ειδική Αγωγή είχαμε 163 αιτήσεις. Ικανοποιήθηκαν οι 112. Το ζήτημα των κενών πρέπει να το επανεξετάσουμε. Με την υπογεννητικότητα που υπάρχει, πρέπει να διεκδικήσουμε και τη μείωση των μαθητών ανά τάξη, πρέπει να

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. 2010-2018

ΕΤΗ	ΠΕ06	ΠΕ11	ΠΕ16	ΠΕ60	ΠΕ70	ΣΥΝΟΛΟ
2010	62	11	12	1.074	2.817	3.976
2011	51	40	9	324	1.057	1.481
2012	35	14	7	326	1.098	1.480
2013	115	54	12	436	1.571	2.188
2014	106	58	2	358	1.396	1.920
2015	71	51	5	203	979	1.309
2016	26	29	7	69	174	305
2017	22	2	2	26	184	236
2018	50	19	2	124	498	693
Γ.ΣΥΝΟΛΟ	538	278	58	2.940	9.774	13.588

Οι Αναπληρωτές είναι 21.718 μέχρι σήμερα που μιλάμε για την φετινή χρονιά. Εδώ υπάρχουν τα στοιχεία αναλυτικά.

Δ.Υ.Ε.Π.			
	ΑΠΩ	ΑΜΩ	
ΠΕ60	102	2	104
ΠΕ70	75	93	168
ΠΕ06	0	79	79
ΠΕ08	0	3	3
ΠΕ11	0	50	50
ΠΕ79	0	14	14
ΠΕ86	0	43	43
ΠΕ91.01	0	6	6
ΠΕ91.02	0	0	0
	177	290	467

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ			
	ΑΠΩ	ΑΜΩ	
ΠΕ60	2158		
ΕΝΙΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ			
	ΑΠΩ	ΑΜΩ	
ΠΕ70 ΕΝΙΑΙΟΥ	4096		4096
ΠΕ05	11	116	127
ΠΕ06	534	60	594
ΠΕ07	18	264	282
ΠΕ08	1232	184	1416
ΠΕ11	433	38	471
ΠΕ79.01	501	110	611
ΠΕ86	375	89	464
ΠΕ91.01	731	148	879
ΠΕ91.02	34	8	42
	7965	1017	8982
ΠΕ70 ΤΥΖΕΠ	1237		
ΠΕ70 ΜΕΙΟΝ	20		
ΣΥΝΟΛΟ	21718		

ΣΜΕΑΕ - ΤΕ				
	ΕΑΕ	ΒΡΑΙΛ	ΕΝΓ	
ΠΕ60	398	2	6	406
ΠΕ70	2077	8	19	2104
ΠΕ06	8	1		9
ΠΕ08	44			44
ΠΕ11	60			60
ΠΕ79	89			89
ΠΕ86	61			61
ΠΕ91.01	39			39
ΠΕ91.02	1			1
	2777	11	25	2813
ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ				
	ΕΑΕ	ΒΡΑΙΛ	ΕΝΓ	
ΠΕ60	747	6	13	766
ΠΕ70	5095	50	46	5191
	5842	56	59	5957
ΚΕΔΔΥ				
ΠΕ60	27			
ΠΕ70	57			
	84			

αναγνωρίσουμε ότι, η κατάργηση του σχολείου Ε.Α.Ε.Π έφερε μειωμένο προσωπικό και πληρώνουμε τώρα όλη αυτή την ιστορία με τα λεγόμενα κενά, με τις λιγότερες οργανικές θέσεις.

Δίχρονο Νηπιαγωγείο

Ένα σημαντικότατο ζήτημα στο οποίο ο κλάδος πέτυχε μια μεγάλη νίκη. Πέτυχε την νίκη το 2006 με τους αγώνες του και μετά μια μεγάλη απεργία να νομοθετήσει τον ένα χρόνο υποχρεωτικότητα και σήμερα έχει πετύχει να έχουμε τα δύο χρόνια.

Βέβαια δεν πρέπει να εφησυχάζουμε. Η ανακοίνωση της ΚΕΔΕ και πάλι είναι ομόφωνη. Μη μου λέτε όχι, έχω τα στοιχεία. Είναι ομόφωνη γιατί όλοι συντάχθηκαν πίσω από τους Πατούληδες. Γιατί οι Δήμαρχοι, δεν θέλουν το Δίχρονο Δημόσιο Νηπιαγωγείο να προχωρήσει. Γιατί οι τοπικοί άρχοντες πάλι με την λογική των Voucher θέλουν να λειτουργήσουν. Γιατί θέλουν την «πελατεία τους», γιατί θέλουν οι ίδιοι να κάνουν διορισμούς. Εμείς σ' αυτό θα τους έχουμε απέναντί και θα πρέπει να τους παλέψουμε. Πρέπει να τους παλέψουμε, ανεξάρτητα από το τι ψηφίσαμε ο καθένας στις εκλογές αυτές. Πρέπει να δώσουμε μάχη για το Δίχρονο Νηπιαγωγείο.

Αποσπάσεις

Ξεκινώ με τις Αποσπάσεις σε φορείς και κατά προτεραιότητα. Είναι ένα ζήτημα σημαντικό αυτό που έχει και τις

αδικίες του. Έμεινε το τελευταίο προπύργιο του πελατειακού κράτους.

Σας το λέω σαν Αιρετός απ' αυτό το βήμα, θα πρέπει η Ομοσπονδία ξανά και ξανά να ζητήσει την κατάργησή του. Δεν μπορεί οι αποσπάσεις σε Φορείς του Δημοσίου ή της Εκπαίδευσης, να γίνονται με απόφαση του Υπουργού. Είναι το τελευταίο απομεινάρι του πελατειακού κράτους.

Οι κατά προτεραιότητα αποσπάσεις είναι σημαντικότατο ζήτημα. Πρέπει να το δούμε. Ο καθένας που κυβερνούσε, ανάλογα με τον μπάρμπα που είχε στη Κορώνη, πρόσθετε και μια κατηγορία.

Άποψή μου για τις κατά προτεραιότητα, αυτό που πρέπει να είναι και το αίτημα του κλάδου είναι το εξής: Κατά προτεραιότητα πρέπει να υπάρχει για συζύγους στρατιωτικών οι οποίοι μετακινούνται χωρίς αίτησή τους και για λόγους υγείας των ιδίων ή των τέκνων. Δεν μπορεί να επαναλαμβάνεται το γεγονός όπως φέτος που είχαμε 800 και πλέον αποσπάσεις κατά προτεραιότητα.

Άρα λοιπόν μόνο γι' αυτούς πρέπει να είναι το αίτημα και έτσι πρέπει να κρατηθεί από τη ΔΟΕ για να το ξεκαθαρίσουμε. Ως γενικός Γραμματέας της Δ.Ο.Ε. συμμετείχα σε επιτροπή που συγκρότησε το Υπουργείο μαζί με τον Πρόεδρο Θανάση Κικινή κι έγινε μια σημαντική δουλειά πάνω

στο θέμα αυτό η οποία μένει αναξιοποίητη σε κάποια συρτάρια του Υπουργείου. Πρέπει να το δούμε άμεσα.

Εμείς πετύχαμε αντικειμενικές, όχι δίκαιες, δεν θα το πω δίκαιες ποτέ και δεν θα το πω δίκαιες γιατί; Γιατί για παράδειγμα ήρθαν δύο αιτήσεις απόσπασης για μια θέση. Η μία είχε ένα παιδί και 15 χρόνια υπηρεσίας. Η άλλη είχε 15 χρόνια υπηρεσίας χωρίς παιδιά.

Αμέσως το αντικειμενικό σύστημα έδινε ότι αυτή με το ένα παιδί προηγείται. Άνοιγες όμως και τον φάκελο της άλλης και έβλεπες να έχει 4 ανεπιτυχείς εξωσωματικές. Σας ρωτάω, δεν είναι ρατσιστικό να κόβεται η απόσπαση της δεύτερης;

Γι' αυτό το σύστημα, το αντικειμενικό, εγώ ποτέ δεν θα ισχυριστώ ότι μπορεί να γίνει και δίκαιο. Αποτελεί όμως βάση μεταξύ μας, ώστε να μην έχουμε πια την πελατειακή σχέση που είχαμε χρόνια τώρα, όπου ο καθένας έπρεπε να γνωρίζει, τον Αιρετό, τον Βουλευτή, τον τοπικό του Κομματάρχη, για να μπορέσει να δώσει λύση στο πρόβλημά του.

Εκεί λοιπόν είχαμε πέρσι αποσπάσεις στη Γενική Αγωγή, από τις 3.519 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν 2.427. Αυτές γίνανε παραμονή της περσινής Συνέλευσης. Ακολούθησε όμως και μια 2^η φάση, στην οποία, από τις 1141 αιτήσεις, οι 445 ικανοποιήθηκαν. Άλλο ένα ποσό 31%.

Μπορούμε να πούμε λοιπόν ότι, το σύστημα κινητοποιήθηκε, λειτούργησε και αυτά δεν γίνονται τυχαία, γίνονται με αγώνα των αιρετών, γίνονται με αγώνα όλων μας και ο αγώνας των Αιρετών είναι μεγαλύτερος όταν εσείς είστε το στήριγμά μας.

Συντονιστές εξωτερικού

Υπήρξε το θέμα, των Συντονιστών Εξωτερικού. Θα μου πείτε ότι, ξέρεis πόσο κόσμο απασχολεί τώρα αν θα γίνουν 13 Συντονιστές Εξωτερικού και με ποια διαδικασία, βέβαια μπορεί να φαίνεται μικρό, όμως στη βάση ότι εσύ παλεύεις για την αντικειμενικότητα του συστήματος είναι σημαντικότερο.

Κατακαλόκαιρο συνεδριάσαμε για προσωρινούς, οι Αιρετοί θέσαμε ζητήματα νομιμότητας. Μετά την αντίδρασή μας ψηφίσανε νόμο για επιλογή Συντονιστών και ξεκίνησε η διαδικασία μοριοδότησης των τυπικών προσόντων. Τώρα προχθές αποχωρήσαμε γιατί ο νόμος απαγορεύει μεσοδότησης της προεκλογικής περιόδου να έχουμε συνεντεύξεις ή μοριοδοτήσεις. Οι ίδιοι συνέχισαν μόνοι τους. Δηλαδή τα διορισμένα μέλη του Συμβουλίου συνέχισαν τη διαδικασία για να βγάλουν πίνακες. Βρε δύσμοιροι, τι πίνακες να βγάλετε; Την άλλη βδομάδα έχει εκλογές. Μπορεί να πας σε συνεντεύξεις; Εδώ είναι ο ορισμός της απαγόρευσης να γίνονται οι συνεντεύξεις παραμονή εκλογών.

Επιλογές Στελεχών

Ένα σημαντικό ζήτημα που όντως απασχόλησε τον κλάδο τις τελευταίες δεκαετίες, στο οποίο κατατέθηκαν προτάσεις.

Η Δ.Ο.Ε. κατέθεσε προτάσεις κατά καιρούς και προχωρήσαμε σε ένα πιο αντικειμενικό σύστημα επιλογής Στελεχών, με τη δημιουργία τράπεζας θεμάτων και με την μαγνητοφώνησης της συνέντευξης.

Τώρα στο θέμα αυτό φέτος είχαμε μια την θετική κατάκτηση. Επιτέλους, έχουμε επιλογή Περιφερειακών Διευθυντών από Κεντρικό Συμβούλιο Επιλογής. Επιτέλους! Και αυτό είναι νίκη του συνδικαλιστικού κινήματος, διότι δύο πράγματα πετύχαμε. Και αντικειμενικές επιλογές με βάση το νόμο, στις οποίες θα σας πω τις αντιρρήσεις μου, αλλά και την Αυτοδιοίκηση του Κλάδου. Εγώ παραμένω πιστός σε αυτό που είχα πει από αυτό το βήμα εδώ, πολύ νεαρός, στην ίδια ηλικία όπως βλέπω εδώ με κάποιους συναδέλφους που είναι Αναπληρωτές.

Όταν ήρθα λοιπόν πριν από 30 χρόνια στη Γ.Σ του Κλάδου επέμενα στο εξής: Ότι ο κλάδος πρέπει να επιμείνει στην αυτοδιοίκησή του.

Πρέπει και οι Διευθυντές των σχολείων και οι Διευθυντές της εκπαίδευσης και οι Περιφερειακοί, να είναι δικοί μας άνθρωποι, να είναι δάσκαλοι, να είναι νηπιαγωγοί, να είναι άνθρωποι που κατανοούν το τι σημαίνει Εκπαίδευση, τι σημαίνει Σχολείο!

Τώρα τα τραγελαφικά των Επιλογών. Κάντε υπομονή ένα λεπτό να ακούσετε πώς και στην περίπτωση αυτή το χούι κάποιων δεν κόβεται. Η ΔΟΕ δεν θα το πω ξανά, το είπα στην αρχή, σιώπησε για το θέμα αυτό, παρότι έγινε πολύ μεγάλος θόρυβος με την αποχώρησή μας από τη διαδικασία ανοίγματος των φακέλων βαθμολόγησης της συνέντευξης των υποψηφίων. Και όταν μιλάω για ΔΟΕ, μιλάω για ένα συγκεκριμένο κομμάτι του Δ.Σ. το οποίο απαιτούνταν για να υπάρξει πλειοψηφία για την έκδοση ανακοίνωσης.

Κοιτάξτε τώρα, μπορώ να ισχυριστώ από το βήμα αυτό ότι υπήρξε κέντρο, το οποίο καθοδηγούσε τις συνεντεύξεις; Ίσως, μπορεί. Έχω φέρει μαζί μου αρκετά στοιχεία. Κοιτάξτε συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα καταρρίφθηκε ο μύθος κάποιων Αιρετών που στα Συμβούλια Επιλογής βάλανε παύλα αντί για βαθμό. Χθες όταν πήρα την αναλυτική βαθμολογία όλων σκέφτηκα: Αν αφαιρέσω τη βαθμολογία των Αιρετών, να δω αν το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Σας πληροφορώ ότι αν αφαιρέσεις την βαθμολογία των Αιρετών, το αποτέλεσμα είναι τελείως διαφορετικό, διότι προφανώς στους υπολογισμούς τους, φυλάει ο Θεός τον κλέφτη αλλά φυλάει και τον νοικοκύρη, άλλα είχαν υπολογίσει και άλλα τους βγήκανε!

Συνάδελφός μας δε, που είχε την συνήθεια την παλιά, κατέθεσε μέσα στο φάκελό του και βέβαια δεν θα αναφέρω όνομα λόγω προσωπικών δεδομένων, το ψηφοδέλτιο της παράταξής του και την κομματική του ταυτότητα!

Μάλιστα έγραψε στο βιογραφικό του: «επειδή ανήκω σ' αυτή την παράταξη και επειδή τώρα έχω πάει εκεί, με τη δυναμική που έδωσα την ανέβασα κατά μία θέση πιο ψηλά...»

Φίλε Ζήση από το Δ.Σ, μην εκδηλώνεσαι, διότι εγώ ξέρω να προφυλάσσω ανθρώπους, δεν ανέφερα την παράταξή σου, αλλά αφού αντιδράς και επιβεβαιώνεις τα λεγόμενά μου και ότι ανήκει στην παράταξή σου, θα σου αφιερώσω ένα λαϊκό τραγούδι που λέει, «εκδηλώθηκες».

Εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι Αιρετοί δεν βαθμολογούσαν, θα ξεπερνούσε τον πρώτο, ο οποίος είχε διδακτορικό δίπλωμα. Δηλαδή το ψηφοδέλτιο, σχεδόν θα ξεπερνούσε το διδακτορικό. Ακούστε τώρα! Ο υποψήφιος με το διδακτορικό πήρε στη συνέντευξη 8,6 από βαθμολογητή. Ο άλλος με το ψηφοδέλτιο πήρε απ' όλους, πλην των αιρετών, άριστα, 14!

Ολοκληρώνοντας, πιστεύω ότι πίσω από όλα αυτά υπήρχαν και άλλα σενάρια και αφού απέτυχαν, λόγω της παρέμβασης των Αιρετών, μετά βγήκε και το δελτίο τύπου του Υπουργείου Παιδείας να λέει ότι, επιτέλους, γίνανε αξιοκρατικές επιλογές!

Θα μπορούσα να μιλήσω για ώρα και τα στοιχεία θα ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτικά, γιατί υπάρχουν και άλλα, πάρα πολλά, τα οποία όμως σας λέω ότι, δεν τα καταθέτω γιατί δεν τιμούν την Εκπαίδευση. Διότι ο δάσκαλος δεν μπορεί να πορεύεται σε τέτοια μονοπάτια πια παλαιοκομματισμού. Δεν μπορεί πια να έχουμε κομματικές επιλογές. Επιτυχία που έχουμε πια, όχι διορισμένους, αλλά επιλεγμένους Περιφερειακούς Διευθυντές. Αρνητικό, ότι κάποιοι παραμένουν πιστοί σε αυτό το οποίο είχαν συνηθίσει να κάνουν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Ακολούθησε η διαδικασία επιλογής Διευθυντών Εκπαίδευσης.

Βέβαια το Υπουργείο Παιδείας, όταν εμείς ζητήσαμε στοιχεία για το πόσοι κάνανε αιτήσεις, αρνήθηκε να μας τα χορηγήσει. Στο γραπτό ερώτημα των Αιρετών γιατί δόθηκε μεγάλη παράταση από το Υπουργείο βγήκε η εξής απάντηση που έλεγε ότι, πάρα πολλοί ήταν στην οριστικοποίηση. Και ρωτάω εγώ όλους εσάς, τι σημαίνει οριστικοποίηση; Σημαίνει πατάω το πλήκτρο και διαλέγω την περιοχή. Χρειαζόταν δηλαδή 17 μέρες για να πατήσουν ένα πλήκτρο; Προς Θεού!

Αυτά δεν τιμούν το Υπουργείο Παιδείας, ούτε αυτούς που είχαν την ευθύνη να γράφουν τα δελτία τύπου. Και βέβαια η τελευταία απάντηση ήταν και καθηλωτική, για μένα όμως είναι τιμητική. Είπε ότι, οι Αιρετοί συνεχίζουν μια τακτική να τα φέρουν όλα στην επιφάνεια και να τα αναδεικνύουν, ότι είναι αμετανόητοι και εμείς και εγώ προσωπικά, παραμένω αμετανόητος και πιστός στις αρχές του κλάδου για ισονομία και διαφάνεια.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Θα μείνω αμετανόητος μαζί σας και πάντα θα διεκδικώ περισσότερη Δημοκρατία και Διαφάνεια. Η ζωή μας, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αρχίζει να τελειώνει την ημέρα που θα σιωπήσουμε για πράγματα σημαντικά όπως είπε και ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ.

Βέβαια εγώ κρατάω στο νου μου πάντα αυτά τα λόγια και σας λέω ότι, δεν θα σιωπήσω ποτέ. Δεν πρέπει να σιωπήσουμε όλοι μας. Δεν πρέπει να σιωπήσει ο κλάδος μπροστά σε όλα αυτά. Πρέπει πάντα να διεκδικεί τα περισσότερα και τα μεγαλύτερα.

Εγώ θα συνεχίσω ασυμβίβαστα ν' αποκαλύπτω. Η δημοκρατία πρέπει να βαθαίνει. Οι δράσεις μας συναδέλφισσες και συνάδελφοι πρέπει να εδραιώνουν αλλαγή νοοτροπίας, να παρακινούν σε υπεύθυνη στάση. Πρέπει να πάμε σε μία άλλη κατεύθυνση, όχι παρακμιακή, αλλά σε μια άλλη κατεύθυνση, προοδευτική.

Κρατήστε φεύγοντας από τη Συνέλευση αυτές τις λέξεις: Αξιοκρατία, Διαφάνεια, Ισότητα στις ευκαιρίες, Αλληλεγγύη και Συλλογικότητα. Αυτά όλα πρέπει να τα κρατήσουμε στο νου μας και με αυτά να πορευθούμε.

Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς τον Πρόεδρο, το Προεδρείο και τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και ας μη μπόρεσε εξαιτίας της άρνησης κάποιων να μας αναδείξει τα ζητήματα που παλέψαμε με τις ανακοινώσεις τις οποίες μπορούσε να βγάλει. Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς τους αιρετούς συναδέλφους, των ΑΠΥΣΠΕ και των ΠΥΣΠΕ. Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς τους συναδέλφους Αντιπροσώπους που ήρθατε εδώ, τους Προέδρους των Συλλόγων, τα μέλη των Συλλόγων και όλους τους συναδέλφους που με την ψήφο τους στηρίξαν το θεσμό του Αιρετού.

Σας εύχομαι λοιπόν, καλό καλοκαίρι, καλή συνέχεια και όλοι μαζί σαν μια γροθιά για ένα Σχολείο που θέλουμε και αξίζει στα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ από καρδιάς.

Από τον Ταμία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ΜΑΝΟ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 88^η Γενική Συνέλευση του Κλάδου μας, μετά την παρουσίαση των Διοικητικών Πεπραγμένων από τον Γενικό Γραμματέα της Ομοσπονδίας, θα πρέπει και εγώ με τη σειρά μου, ως Ταμίας του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, να παρουσιάσω τον αντίστοιχο οικονομικό απολογισμό για το 2018.

Πριν προχωρήσω στην κυρίως παρουσίαση του απολογισμού, θέλω να καταστήσω σαφές ότι, τα τελευταία 4 χρόνια που έχω την τιμή και την ευθύνη να υπηρετώ την θέση του Ταμία της Δ.Ο.Ε., η οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας, η χρηματοοικονομική της διαχείριση, καθώς και η λεπτομερής και ακριβής καταγραφή και αποτύπωση των οικονομικών και διαχειριστικών πράξεων που την αποτελούν, είναι σε απόλυτη εναρμόνιση με το καταστατικό, την ισχύουσα φορολογική και εργατική νομοθεσία, σε βαθμό που υπερβαίνει ακόμα και αυτές τις συμβατικές μας υποχρεώσεις. Και τι εννοώ, ποιες είναι αυτές οι υποχρεώσεις; Πρώτα απ' όλα η Δ.Ο.Ε. ως δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, δεν έχει καμία υποχρέωση για τήρηση λογιστικών στοιχείων μιας και δεν ασκεί καμία επιχειρηματική δραστηριότητα.

Αυτό που θα έπρεπε να κάνουμε μόνο είναι μία ημερολογιακή καταχώρηση εσόδων και εξόδων, σε ένα απλό βιβλίο ταμείου και θα ήμασταν καλυμμένοι από την κείμενη νομοθεσία. Εν τούτοις, εδώ και 4 χρόνια κρατάμε διπλογραφικά αρχεία, για την σωστή απεικόνιση και καταγραφή των ταμειακών και συμψηφιστικών πράξεων, για την παρακολούθηση των απαιτήσεών μας από τα μέλη μας, τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών, αλλά και των υποχρεώσεών μας προς τους συναδέλφους και το υπαλληλικό προσωπικό.

Εδώ και 4 χρόνια η Δ.Ο.Ε. υπόκειται σε ανεξάρτητο εξωτερικό διαχειριστικό έλεγχο, δύο φορές τον χρόνο, από ελεγκτική εταιρία εγκεκριμένη από το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών και την Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων.

Συνεπώς και για το οικονομικό έτος 2018 διενεργήθηκε μία σειρά ελέγχων με βάση τις προβλεπόμενες δια-

δικασίες. Πολύ σύντομα μια αναφορά για το ποιες είναι αυτές.

- Δόθηκε ανάλυση όλων των εισπράξεων και όλων των πληρωμών για το 2018 και διαπιστώθηκε η ορθή απεικόνιση και αντιμετώπιση όλων αυτών που υποστηρίζουν πληρωμές και εισπράξεις.
- Έγινε καταμέτρηση των διαθεσίμων του ταμείου και συμφωνήθηκαν απόλυτα κάθε φορά με το λογιστικό υπόλοιπο.
- Διενεργήθηκε και βρέθηκε συμφωνία του λογιστικού υπολοίπου έναρξης και λήξης όλων των τραπεζικών λογαριασμών, όπως αυτοί εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία, με τα αντίστοιχα εξτρέ, δηλαδή τα αντίγραφα των λογαριασμών των τραπεζών.
- Έγινε έλεγχος και συμφωνία για όλες τις εισπράξεις συλλόγων και μελών, οι οποίες έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία της Ομοσπονδίας και υπάρχουν αντίστοιχα παραστατικά τραπεζικά ή αντίγραφα λογαριασμών όψεως της Ομοσπονδίας.
- Δόθηκε στην εταιρία ορκωτών λογιστών ανάλυση του συνόλου των δαπανών και αναφορικά με την πληρωμή τους διαπιστώθηκε η έκδοση όλων των ενταλμάτων πληρωμής χωρίς καμία παρέκκλιση.
- Επιπλέον, έγινε δειγματοληπτικός έλεγχος δαπανών. Αναζητήθηκε η ύπαρξη επαρκών και κατάλληλων υποστηρικτικών δικαιολογητικών και διενεργήθηκε ο συσχετισμός τους με τα αντίστοιχα εντάλματα πληρωμής, χωρίς κανένα πρόβλημα.
- Επίσης αναζητήθηκε και διαπιστώθηκε η έγκριση όλων των δαπανών από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..
- Τέλος η ίδια έκθεση επισημαίνει ότι, οι υποχρεώσεις μας για πληρωμές φόρων και ασφαλιστικών εισφορών για τους εργαζομένους μας, έχουν καταβληθεί στο ακέραιο και εμπρόθεσμα.

Όλη αυτή η απαρίθμηση έχει ένα πρακτικό στόχο. Τι σημαίνουν πρακτικά όλα αυτά; Ότι δεν υπάρχει σε κανένα σημείο η παραμικρή επισήμανση, η παραμικρή ένσταση, η παραμικρή αναφορά για την οικονομική διαχείριση της Ομοσπονδίας και τον τρόπο που αυτή αποτυπώνεται, πουθενά και καμία. Όλα είναι απόλυτα σωστά, απόλυτα νόμιμα, απόλυτα διαφανή.

Φίλες και φίλοι, πριν προχωρήσω σε σταχυολογημένη αναφορά στοιχείων για τον υπό έγκριση απολογισμό του 2018, μία σύντομη αναφορά για τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών που πρέπει όλοι να την ακούσετε.

Είναι υποχρέωση κάθε Συλλόγου Εκπαιδευτικών να διαθέτει δικό του Α.Φ.Μ., να υποβάλει φορολογική δή-

λωση και να διαθέτει τραπεζικό λογαριασμό στο όνομα του Συλλόγου και όχι σε όνομα φυσικού προσώπου. Είναι κρίσιμο, μία παράκληση από την πλευρά του ταμία, μην αμελήσετε να το κάνετε, όσοι δεν το έχετε κάνει.

Πάμε στα δεδομένα του Απολογισμού και για να είναι λίγο πιο ενδιαφέρουσα η αναφορά σε αριθμούς, στο έντυπο που σας έχει μοιραστεί υπάρχουν συγκριτικά στοιχεία. Δύο συγκριτικά στοιχεία. Αποκλίσεις και διαφορές τόσο μεταξύ του Προϋπολογισμού που είχε ψηφιστεί πριν δύο χρόνια, όσο και του Απολογισμού του 2017.

Είχαμε λοιπόν προϋπολογίσει έσοδα και έξοδα της τάξης του 1.350.000€. Εισπράξαμε 1.314.635€ και αυτό γιατί, όπως συνηθίζεται σε μη εκλογικές Γενικές Συνελεύσεις άλλαξε προς τα κάτω η σύνθεση των μελών των Συλλόγων. Είχαμε μια απόκλιση της τάξης του 2,62% και επειδή ακριβώς παρακολουθούμε τακτικότερα την εκτέλεση του προϋπολογισμού, αυτή η μείωση των εσόδων έγινε αντιληπτή και ταυτόχρονα, έγινε μια προσπάθεια προσαρμογής των δαπανών. Απέδωσε; Ναι απέδωσε.

Ξοδέψαμε 1.312.444€, 2,78% λιγότερα από αυτά που είχαμε προϋπολογίσει και 2.000€ λιγότερα από αυτά που εισπράξαμε. Άρα το ισοζύγιο για το 2018 είναι θετικό.

Όλες οι κύριες κατηγορίες εξόδων όπως βλέπετε, παρουσίασαν μείωση σε σχέση με το 2017. Το ίδιο έγινε και μεταξύ του απολογισμού και του προϋπολογισμού εκτός από τα δύο.

Πρώτα απ' όλα αυξήθηκαν τα έξοδα που αφορούν το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής και τους αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. Απόλυτα δικαιολογημένα, γιατί;

Γιατί αφενός τα μέλη εξ επαρχίας είναι περισσότερα σ' αυτή τη σύνθεση του Δ.Σ. σε σχέση με το β' εξάμηνο του 2017. Δεύτερον, χρειάζεται περισσότερος χρόνος και αυτό θα το πει και ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής, για τον έλεγχο των παραστατικών, έτσι όπως αυτά απεικονίζονται για να μην υπάρχει το παραμικρό μεμπτό σημείο σε αυτά.

Το δεύτερο είναι η αύξηση των φόρων. Όσο και να φαίνεται περίεργο η Ομοσπονδία σε φόρους ΕΝ.Φ.Ι.Α., Φ.Μ.Υ. κλπ., καταβάλλει ποσά κάθε χρόνο που αγγίζουν τις 25.000€.

Πάμε όμως και λίγο στα πιο ουσιαστικά, τι αύξηση είχαμε. Κατά 11,21% αυξήθηκαν τα έξοδα δράσεων, κινητοποιήσεων και εκδηλώσεων. Κατά 191% αυξήθηκαν τα έξοδα στήριξης διωκόμενων συναδέλφων. Κατά 40,50% αυξήθηκαν τα έξοδα ενίσχυσης δράσεως τοπικών συλλόγων εκπαιδευτικών και κατά 5% αυξήθηκαν τα έξοδα για κατασκηνώσεις για τα παιδιά των συνα-

δέλφων. Ένας μέσος όρος αύξησης της τάξης του 25% στην επιστροφή μέρους των εισπράξεων της Ομοσπονδίας, κατευθείαν προς τους ίδιους τους συναδέλφους.

Αξιοσημείωτη είναι και η αύξηση στα ταμειακά διαθέσιμα της Ομοσπονδίας για 3^η συνεχή χρονιά της τάξης του 15,67%, περίπου 170.000€. Φθάσαμε τα ταμειακά διαθέσιμα στο τέλος του 2018 στο 1.230.000€.

Κλείνοντας και λίγο πριν πάρουν το λόγο ο Πρόεδρος και τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής, επιτρέψτε μου μία τελευταία επισήμανση και διευκρίνιση. Προφανώς συνάδελφοι, τα διοικητικά πεπραγμένα της Ομοσπονδίας έχουν πολιτική και ιδεολογική χροιά. Ακόμα πιο προφανώς, συνδέονται με την αντι-εκπαιδευτική κυβερνητική πολιτική και με την ζοφερή ομηρία της εκπαίδευσης και της κοινωνίας από τα απανωτά μνημόνια και τις πολιτικές επιλογές των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Έχουν όμως παράλληλα να κάνουν και με τον τρόπο, την στρατηγική και την τακτική που επιλέγει μέσω της δημοκρατικής του λειτουργίας και των αποφάσεων που πήρε το Δ.Σ. για να αντιπαλέψει όλες αυτές τις πολιτικές. Και αυτές ακριβώς τις αποφάσεις με τον δημοκρατικό τρόπο που έχουν ληφθεί, έρχεται να στηρίξει και να υποστηρίξει η οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας.

Άρα πολύ ορθά κατά τη γνώμη μου, υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ διοικητικών και οικονομικών πεπραγμένων, προσδιοριζόμενος επακριβώς από τις διατάξεις του καταστατικού, όπου ζητάει ξεχωριστή ψήφιση, διοικητικών και οικονομικών πεπραγμένων διοικητικού και οικονομικού απολογισμού.

Αφού ευχαριστήσω και τα 11 μέλη του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, τους δύο αιρετούς του ΚΥΣ-ΠΕ και τα μέλη της απερχόμενης Ελεγκτικής Επιτροπής για την συνεργασία, τους συνεργάτες στην Ομοσπονδία και τους εξωτερικούς για την άψογη παρακολούθηση, καταχώρηση και έλεγχο των οικονομικών δραστηριοτήτων της Δ.Ο.Ε., θέλω να καλέσω όλους εσάς να υπερψηφίσετε τα οικονομικά πεπραγμένα και τον οικονομικό απολογισμό για το 2018.

Πριν σας ευχαριστήσω, θέλω να κλείσω με την εξής παρατήρηση: Πριν από κάποια χρόνια η συζήτηση για τον απολογισμό, πολλώ δε μάλλον για τον προϋπολογισμό, ήταν το κεντρικό πεδίο και το κομβικό σημείο αντιπαράθεσης μέσα στη Γενική Συνέλευση.

Θεωρώ ότι με την συμβολή όλων έχουμε κατακτήσει το επίπεδο αυτό, ώστε να ψηφίζουμε οικονομικούς απολογισμούς και α\προϋπολογισμούς, για να στηρίζουμε τη δράση της Ομοσπονδίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3°

(18 – 20 Ιουνίου 2018)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 2018 ημέρα Δευτέρα, 19 Ιουνίου ημέρα Τρίτη και 20 Ιουνίου ημέρα Τετάρτη, συνεδρίασε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της Ε.Ε. Τριτάκη Χρήστου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. παρόντων εκτός του Προέδρου των: Τσιούλκα Χρήστου (Αντιπροέδρου), Θεολόγη Στέφανου (Γ. Γραμματέα) και των μελών Παντελίδη Ντίνου και Ζαπάντη Νίκου με θέμα:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 1/1/2018 έως 31/5/2018».**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου και στη συνέχεια ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. οι οποίες δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια, άμεσα και αναλυτικά ώστε να διευκολύνεται το έργο της επιτροπής.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα εξής:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα γραμμάτια είσπραξης και τα εντάλματα πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας και τη Δ.Ο.Ε. Τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

Α. Υπόλοιπο 31/12/2017		1.259.581,27 ευρώ
Β. Εισπράξεις (1/1 – 31/5/2018)		
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	288.908,60 ευρώ	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	2.988,87 ευρώ	
Πλέον: τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	2.234,54 ευρώ	
Σύνολο		294.132,01 ευρώ
Γ: Πληρωμές (1/1-31/5/2018)		487.191,82 ευρώ
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	28.450,70 ευρώ	
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	26.623,64 ευρώ	
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού – εξωτερικού	121.731,00 ευρώ	
Αμοιβές σε συνεργάτες	14.629,90 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	20.148,38 ευρώ	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	638,88 ευρώ	
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	16.520,01 ευρώ	
Έξοδα κινητοποιήσεων– εκδηλώσεων	78.957,25 ευρώ	
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών συμβούλων	53.607,30 ευρώ	
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	20.786,49 ευρώ	
Σύσκεψη αιρετών – Προέδρων	71.064,95 ευρώ	
Έξοδα αντιπροσώπων Γ.Σ.	790,36 ευρώ	
Έκδοση Διδασκαλικού και Επιστημονικού Βήματος	11.373,80 ευρώ	
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	5.778,40 ευρώ	
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	16.090,76 ευρώ	
Υπόλοιπο		1.066.521,46 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	72.842,39 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου 6017-101591-494	188.847,54 ευρώ
ALPHA Προθεσμιακή κατάθεση	300.000,00 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00 ευρώ
Ταμείο	4.831,53 ευρώ

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

- 1) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 86η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και με τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 2) Τηρούνται, όλα τα παραστατικά στοιχεία όπως προβλέπεται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα
- 3) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη δαπάνη πέραν του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: α) Τρικάλη Χρήστο (Πρόεδρος) β) Τσιούλκα Χρήστο (Αντιπρόεδρος) και γ) Θεολόγη Στέφανο (Γενικός Γραμματέας).

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: α) Παντελίδη Ντίνο (Μέλος) και β) Ζαπάντη Νικόλαο (Μέλος) οι οποίοι εντός 3 μηνών έκθεση - τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν Πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού της ΔΟΕ **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/1/2018 – 31/5/2018.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Τρικάλης Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Τσιούλκας Χρήστος

Ο Γεν. Γραμματέας
Θεολόγης Στέφανος

Τα μέλη
Παντελίδης Ντίνος
Ζαπάντης Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 4^ο

12 – 15 Φεβρουαρίου 2019

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας συνεδρίασε στις 12/2 ημέρα Τρίτη, 13/2 ημέρα Τετάρτη, 14/2 ημέρα Πέμπτη και 15/2 ημέρα Παρασκευή, μετά από πρόσκληση του Προέδρου Τρικάλη Χρήστου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Τσιούλκας Χρήστος (Αντιπρόεδρος), Θεολόγης Στέφανος (Γ. Γραμματέας), Παντελίδης Ντίνος (Μέλος) και Ζαπάντης Νίκος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/6/2018 έως 31/12/2018».

Η Ελεγκτική Επιτροπή αφού μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου, ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. και οι οποίες δόθηκαν αναλυτικά, με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκε:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα γραμμάτια είσπραξης καθώς και τα εντάλματα πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας και τη Δ.Ο.Ε. Τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

Α. Υπόλοιπο 31/5/2018		1.066.521,46 ευρώ
Β. Εισπράξεις (1/6 – 31/12/2018)		
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	880.156,90 ευρώ	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	4.263,52 ευρώ	
Είσπραξη ενίσχυσης πυρόπληκτων	8.024,00 ευρώ	
Πλέον: τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	2.635,83 ευρώ	
Σύνολο		895.080,25 ευρώ
Γ: Πληρωμές (1/6-31/12/2018)		728.863,70 ευρώ
Αμοιβές προσωπικού	41.774,11 ευρώ	
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	34.337,09 ευρώ	
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού – εξωτερικού	89.523,00 ευρώ	
Κοινωνικές παροχές	71.167,74 ευρώ	
Αμοιβές σε συνεργάτες	12.040,76 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	23.744,89 ευρώ	

Διάφοροι φόροι	9.803,14 ευρώ	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	856,00 ευρώ	
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	16.236,02 ευρώ	
Έξοδα κινητοποιήσεων– εκδηλώσεων	79.277,52 ευρώ	
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών συμβούλων	72.238,82 ευρώ	
Δαπάνες διοργάνωσης Γ.Σ. και έξοδα αντιπροσώπων	222.709,22 ευρώ	
Έξοδα ΙΠΕΜ	6.899,28 ευρώ	
Δικαστικά έξοδα και ενίσχυση συλλόγων	19.655,70 ευρώ	
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	3.087,60 ευρώ	
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	25.512,81 ευρώ	
Υπόλοιπο		1.232.738,01 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191	134.840,05 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου 6017-101591-494	77.440,46 ευρώ
Eurobank Λογαριασμός όψεως 00260608550200277080	417.852, 17 ευρώ
ALPHA Προθεσμιακή κατάθεση	300.000,00 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Προθεσμιακή κατάθεση	300.000,00 ευρώ
Ταμείο	2.605,33 ευρώ

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

- 1) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 87η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και με τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 2) Τηρούνται, όλα τα παραστατικά στοιχεία όπως προβλέπεται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα
- 3) Δεν διαπιστώθηκε καμία παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη δαπάνη πέραν του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: α) Τριγάλη Χρήστο (Πρόεδρος) β) Τσιούλκα Χρήστο (Αντιπρόεδρος) και γ) Θεολόγη Στέφανο (Γενικός Γραμματέας).

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: α) Παντελίδη Ντίνο (Μέλος) και β) Ζαπάντη Νικόλαο (Μέλος) οι οποίοι εντός 30 ημερών θα καταθέσουν έκθεση - τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν Πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού της ΔΟΕ **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/6/2018 – 31/12/2018.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Τριγάλης Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Τσιούλκας Χρήστος

Ο Γεν. Γραμματέας
Θεολόγης Στέφανος

Τα μέλη
Παντελίδης Ντίνος
Ζαπάντης Νικόλαος

ΕΞΟΔΑ

	Απολογισμός 2018		Απολογισμός 2018
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	965.644,83	ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	46.859,97
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	179.181,20	Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	0,00
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	96.702,47	Έξοδα βιβλιοθήκης	2.966,70
Έξοδα Διαμονής Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	57.755,91	Αποζημίωση ζημιών	0,00
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	211.254,00	ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	121.613,75
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και λοιπά συνέδρια άλλων φορέων εσωτερικού	2.717,05	Μικτές Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	75.881,25
Έξοδα ΙΠΕΜ - ΔΟΕ	19.173,26	Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	45.732,50
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων	209.097,14	Αποζημίωση προς συνταξιούδη υπαλλήλων	0,00
Δικαστικά έξοδα	20.588,78	ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	16.134,80
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	12.728,98	Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	16.134,80
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	1.798,00	Αμοιβές Τρίτων (έκτακτες)	0,00
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	5.095,86	ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. -ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ-ΑΙΡΕΤΩΝ	125.846,12
Συμμετοχή σε Δράσεις Οργανώσεων Εξωτερικού	29.806,98	Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	33.600,00
Κοινωνικές Παροχές (κατασκηνώσεις, κλπ)	71.167,74	Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	18.950,73
Κοινόχρηστες δαπάνες	4.740,35	Μετακίνησης από προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. ΔΟΕ και Αιρετών ΚΥΣΠΕ	56.020,69
Γραφική ύλη – υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	16.201,28	Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.000,00
Έξοδα τραπεζών	1.787,26	Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.000,00
Διάφορα μικροέξοδα	8.029,79	Μεταφορικά οικόσχευών	0,00
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	3.703,57	Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	5.274,70
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	7.700,40	ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	11.373,80
Εξοπλισμός επικοινωνίας	5.233,56	Διδασκαλικό Βήμα	7.780,40
Έξοδα φιλοξενίας	1.181,25	Επιστημονικό Βήμα	3.593,40
ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	46.859,97	Λοιπές Εκδόσεις	0,00
Τηλεφωνικά	28.441,77	ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	0
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	2.864,85	Έπιπλα & λοιπός εξοπλισμός	0,00
Φωτισμός	7.308,00	ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ	24.971,14
Υδρευση	900,03	ΕΝΦΙΑ	9.803,14
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	2.154,56	Διάφοροι Φόροι – τέλη	15.168,00
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	2.224,06	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.312.444

ΕΣΟΔΑ

	Απολογισμός
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ – ΜΕΛΩΝ	1.294.488 €
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (53.567 Μέλη X 20€)	1.071.340 €
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (7.612 μέλη X 15€)	114.180 €
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (262 μέλη X 7€)	1.834 €
Για στήριξη διωκομένων εκπαιδευτικών (53.567 μέλη X 2€)	107.134 €
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	4.871 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	4.871 €
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ-ΔΩΡΕΕΣ-ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ	15.276 €
Ενισχύσεις Δράσεων	7.252 €
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου (Πυρόπληκτοι)	8.024 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.314.635 €

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πραγματοποιήθηκαν στις 26/6/2019 αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, καθώς και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Στις εκλογές έλαβαν μέρος δέκα (10) παρατάξεις, ψήφισαν 658 αντιπρόσωποι και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

	Για Δ.Σ. Δ.Ο.Ε	Για Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. (Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.)	195	196
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.	129	132
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.	112	110
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΠΑΜΕ)	110	114
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Π.Ε	45	39
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε	43	45
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. – ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ)	13	15
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	5	4
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	1	1
ΕΝΩΤΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ	2	1
ΛΕΥΚΑ/ΑΚΥΡΑ	3	1

Οι έδρες διαμορφώνονται ως εξής:

- 1) **Δ.Α.Κ.Ε./ Π.Ε.:** 3 έδρες στο Δ.Σ., 2 έδρες στην Ελεγκτική Επιτροπή και 53 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Κικινής Θανάσης**
Ανδρουλάκης Μάνος
Βενετοπούλου Γιώτα
- 2) **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 35 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Πετράκης Σταύρος**
Γκούμας Θανάσης
- 3) **ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 30 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Πολυχρονιάδης Δημήτρης**
Παναγιώτου Χρήστος
- 4) **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΠΑΜΕ):** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 31 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Μαρίνης Σπύρος**
Ζορμπάς Αχιλλέας
- 5) **ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Π.Ε. :** 1 έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 10 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγεται για το Δ.Σ.: **Καπράνας Ζήσης**
- 6) **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.:** 1 έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 12 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγεται για το Δ.Σ.: **Τρούλης Γιώργος**
- 7) **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. – ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ):** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 4 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
- 8) **ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 1 αντιπρόσωπος για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
- 9) **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και κανέναν αντιπρόσωπο για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
- 10) **ΕΝΩΤΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ (ΕΝ.Α):** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και κανέναν αντιπρόσωπο για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 26^{ης} Ιουνίου 2019, συγκροτήθηκε σήμερα 4/7/2019:

Πρόεδρος	: Κικινής Θανάσης ΚΙΝ. 6974114103 - τηλ.2103312793 - Fax: 2103246928
Αντιπρόεδρος	: Τρούλης Γιώργος ΚΙΝ. 6981636188 - τηλ: 2103312794
Γενικός Γραμματέας	: Πετράκης Σταύρος ΚΙΝ. 6973832828 - τηλ:2103312791
Ταμίας, Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων	: Ανδρουλάκης Μάνος ΚΙΝ. 6972679767 - τηλ.2103219653
Οργανωτικός Γραμματέας	: Γκούμας Θανάσης ΚΙΝ. 6974489580 - τηλ: 2103242171
Ειδικός Γραμματέας	: Καπράνας Ζήσης ΚΙΝ. 6976437186 - τηλ: 2103312795
Υπεύθυνη εκδόσεων, υλικού και βιβλιοθήκης	: Βενετοπούλου Γιώτα ΚΙΝ. 6944962592 - τηλ: 2103255576
Μέλη	: Πολυχρονιάδης Δημήτρης ΚΙΝ. 6974750410 - τηλ: 2103228891
	: Παναγιώτου Χρήστος ΚΙΝ. 6975308409 - τηλ: 2103242144
	: Ζορμπάς Αχιλλέας ΚΙΝ. 6981649353 - τηλ:2103313717 - Fax: 2103245836
	: Μαρίνης Σπύρος ΚΙΝ. 6972699983 - τηλ: 210 3233662

Ο Πρόεδρος
Κικινής Αθανάσιος

Ο Γεν. Γραμματέας
Πετράκης Σταύρος

Ανακοίνωση

Συγκροτήθηκε στις 22-7-2019 σε σώμα η Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας ως εξής:

Πρόεδρος	: Βογιατζής Χρήστος
Αντιπρόεδρος	: Πετράκης Νεκτάριος
Γραμματέας	: Κοκκίνου Κυριακή
Μέλη	: Ζώνης Βασίλης Ζαπάντης Νίκος

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

Αντιπρόσωποι που εκλέχθηκαν στην ΑΔΕΔΥ

1.- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΠΑΪΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΚΥΡΙΑΖΙΔΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΓΚΟΥΤΖΙΑΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΚΑΤΣΙΜΠΕΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΡΑΝΤΙΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΚΩΣΤΕΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΤΡΙΚΑΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΣΚΑΡΜΟΥΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΓΚΟΥΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΤΖΕΡΝΙΚΟΥΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΚΑΣΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΟΣ)	ΤΣΙΓΓΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΛΩΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΓΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΝΤΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ – ΣΤΥΛΙΑΝΗ	ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΚΟΚΟΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΜΕΝΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΠΕΛΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	
ΝΕΛΛΑ ΜΑΡΙΑ	ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ	ΒΑΣΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ	

2.- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΤΡΕΜΠΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΓΙΑΝΝΟΓΚΟΝΑ ΑΘΗΝΑ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ	ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ	ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΑΛΕΑ ΒΑΣΩ
ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	ΚΟΥΣΑΒΕΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	ΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (ΑΡΗΣ)	ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	ΓΚΟΓΚΑ ΕΛΕΝΗ	ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΣ
ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ	ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΤΑ	

3.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ	ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ

ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
(ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ)
ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

4 - ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΜΕ

ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ
ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ
ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΝΝΑ
ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ
ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΠΙΚΕΑ ΜΠΙΑ
ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΣΟΥΡΛΑ ΛΙΤΣΑ
ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ
ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ
ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ

5.- ΕΡΑ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Π.Ε. ΜΕΤΑ ΜΕΤΩΠΟ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΑ (ΓΝΩΣΟΥΛΑ)

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

6.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΑΠΑΤΣΙΜΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΚΥΔΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΜΑΥΡΟΓΕΝΝΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΠΙΜΠΙΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΜΑΝΟΛΗΣ

7 - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.- ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ-ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ)

ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ

ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

8 - ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ και ανένταχτοι συνάδελφοι Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΤΑΟΥΛΤΣΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τηλεφωνικό κέντρο Δ.Ο.Ε.
Ξενοφώντος 15α, 105 57 Αθήνα
210 3236 547, 210 3245 375, 210 3221 316
FAX Δ.Ο.Ε.: 210 3221 314

Πρόεδρος : Κικινής Θανάσης
κιν. 6974114103
τηλ: 2103312793
Fax: 2103246928

Αντιπρόεδρος : Τρούλης Γιώργος
κιν. 6981636188
τηλ: 2103312794

Γενικός Γραμματέας : Πετράκης Σταύρος
κιν. 6973832828
τηλ: 2103312791

**Ταμίας-
Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων :** Ανδρουλάκης Μάνος
κιν. 6972 679767
τηλ: 2103219653

Οργανωτικός Γραμματέας : Γκούμας Θανάσης
κιν. 6974489580
τηλ: 2103242171

Ειδικός Γραμματέας : Καπράνης Ζήσης
κιν. 6976437186
τηλ: 2103312795

**Υπεύθυνη εκδόσεων,
υλικού και βιβλιοθήκης :** Βενετοπούλου Γιώτα
κιν. 6944962592
τηλ: 2103255576

Μέλη : Πολυχρονιάδης Δημήτρης
κιν. 6974750410
τηλ: 2103228891

Παναγιώτου Χρήστος
κιν. 6975308409
τηλ: 2103242144

Ζορμπάς Αχιλλέας
κιν. 6981649353
τηλ: 2103313717
Fax: 2103245836

Μαρίνης Σπύρος
κιν. 6972699983
τηλ: 2103233662

ΑΠΟ ΤΗ

